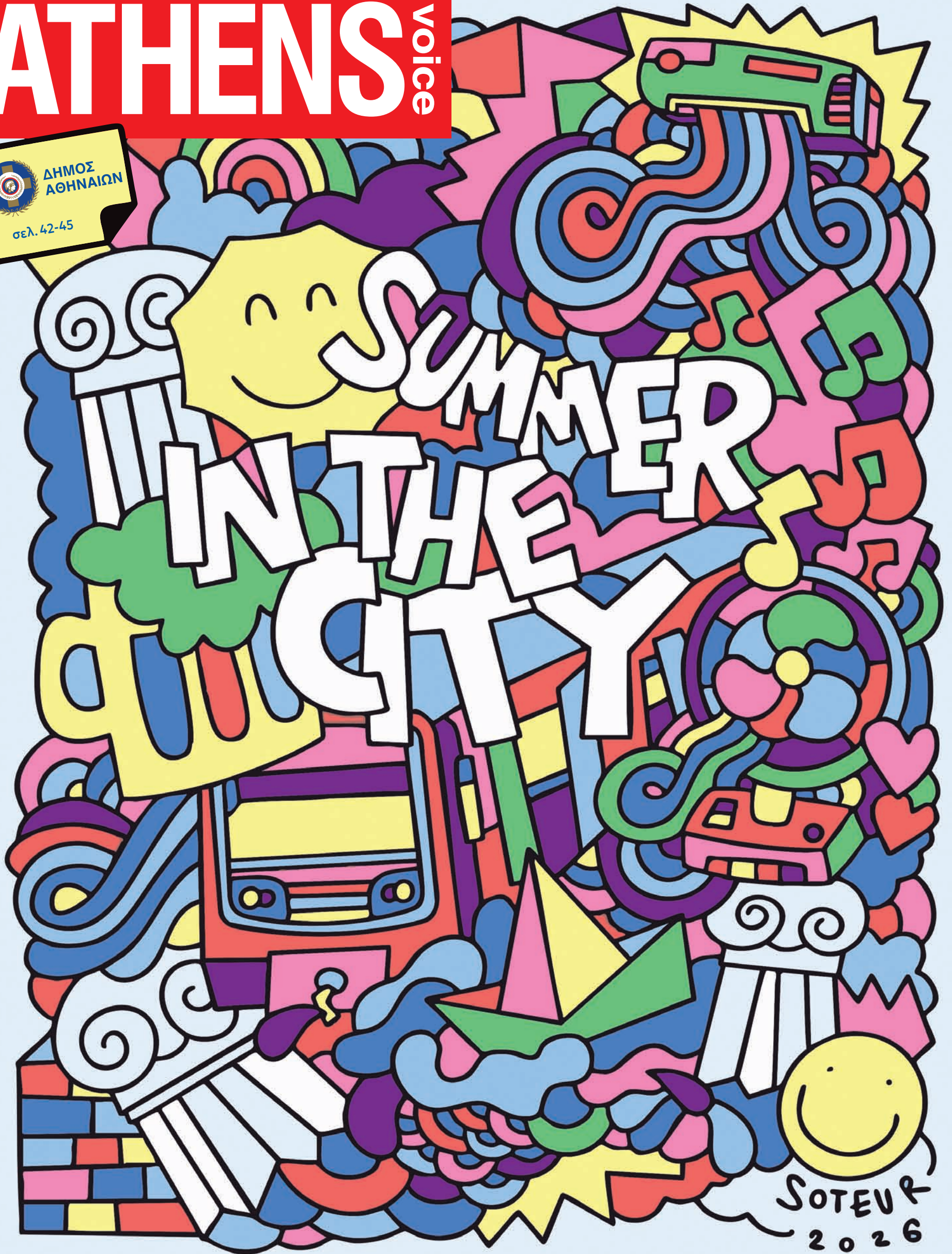

ATHENS voice

**Εγγυόμαστε
κάθε φρούτο
και λαχανικό
που επιλέγεις.**

**Όποιος ξέρει
ξέρει.**

100%
ευχαριστημένοι
ή τα χρήματά σας πίσω*

*Όροι & προϋποθέσεις: Επιστροφή εντός 5 ημερών
με την επίδειξη της απόδειξης αγοράς

Γιατί αξίζει.

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργαλές	
Σύμβουλος/Εκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη	Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπιλή
Αρχισυνταξία Δήμητρα Γκρους	
Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης Λουίζα Ναθαναήλ	
Art Director Φώτης Πεχλιβανίδης	
Διεύθυνση Web Δημήτρης Αθανασιάδης	
Σύμβουλος Διεύθυνσης Χριστίνα Γαλανοπούλου	
Αρχισυνταξία Δανάη Καμζόλα (Podcast & City Guide), Μπάμπης Καλογιάννης	
Αρχισυνταξία Newsroom Τόνια Ζαραβέλα, Μάριος Βελέντζας	
Τεχνικός διευθυντής Βάσιος Συντσιρμάς Social Media Manager Τάσος Ανέστης	
Υπεύθυνος ύλης Τάκης Σκριβάνος Επιμέλεια ύλης Φανή Κουλούτζου, Κατερίνα Ασήμου	
Συντακτική ομάδα: Κ. Αθανασιάδης, Ν. Αμαντίης, Ε. Βαρδάκη, Λ. Βελιόδακης, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου, Κ. Βουλγαρέλη, Ρ. Γεροδόμος, Ν. Γεωργαλέ, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Κ. Γλυνιαδάκη, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Γ. Δαββέτας, Γ. Δήμος, Π. Διαμαντάκου, Α.Μ. Δρουμπούκη, Θ. Κ. Ευθυμίου, Γ. Ζερβογιάννη, Μ. Ζουμπούλακη, Κ. Καϊμάκης, Σ. Καλιμαντή, Κ. Καμπόσου, Β. Καμποροπούλου, Δ. Καραθάνος, Α. Καψάλη, Ν. Κοσκινά, Α. Κοσμοπούλου, Δ. Κουμαριώτης, Δ. Μαγουλάς, Α. Μανουσάκη, Μ. Μανωλοπούλου, Ι. Μαραγκουδάκη, Α. Μαρκάκης, Χ. Μαρκάκης, Δ. Μαστρογιαννίτης, Β. Ματζάρογλου, Τζ. Μελιτά, Α. Μπρουτζάκη, Γ. Νένης, Ε. Ντάκουλα, Δ. Παπαδόπουλος, Π. Παναγιωτόπουλος, Κ. Παναγοπούλου, Γ. Παυριανός, Μ. Προβατάς, Τζ. Ρουσάκη, Μ.Ι. Σιγαλού, Ε. Σιούσιουρα, Τ. Σκραπαλιώρη, Ζ. Σφουρής, Σ. Τριανταφύλλου, Σ. Τοιτσόπουλος, Γ. Φλωράκης, Ε. Χελιώτη, Κ. Χριστοφόρου, Γ. Ψύχας, Ε. Ψυχούλη	
Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα info@athensvoice.gr / avguide@athensvoice.gr	

Ατελιέ Sotos Anagnos
LOOKmag Κωνσταντίνα Βλαχοπούλου
Creative Manager Θάνος Ψυλλίδης Creative Marketing Manager Λαμπρινή Τρούγγου Branded Content Editor Χαρά Αλεξανδροπούλου Multimedia Designer Ολγα Καραγιάννη

Εικονογραφήσεις art@athensvoice.gr Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, Γιώργος Ζαρκώνης, Τάσος Βρεττός, Εκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης, Βαγγέλης Τάσιος, Χρήστος Κισατζεκιάν, Δημήτρης Κλεάνθης, Μαρία Μαρκεζή, Πέτρος Νικόλτσος, Λάζαρος Γραικός
--

Account Directors Τίνα Γαϊτανίδου, Βόνη Ζαφειροπούλου

Direct Market Advertising Director Άννα Αντωνίου
Direct Market Advertising Managers Μιχάλης Δρακάκης, Εύα Βαλαμβάνου, Ελένη Βαρούτη, Νώντας Νταμπάνης, Ελεωνόρα Τζεφρόνη

Marketing & Event Coordinator AV Κωνσταντίνα Μιχάλη

Συντονισμός Διαφήμισης Μαίρη Κούρτη marketing@athensvoice.gr Digital Traffic Manager Εύη Ταρνάρη Digital Advertising Coordinator Μίνα Γιαννάκη
--

Ψηφιακή Υποστήριξη Νικόλαος Αργυρίου

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη, Μαίρη Λυκούση, Μανώλης Κοττάκης

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση «Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»

Athens Voice S.A. Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369, fax: 210 3632.317 Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310 Αγγελίες: 210 3617.369 Λογιστήριο: 210 3617.170

www.athensvoice.gr Αν δεν βρίσκετε την Α.Β. στα σημεία διανομής, επικοινωνήστε: 210 3617.360, 210 3617.369 Κωδικός εντύπου: 7021, ISSN 1790-6164

Νόμιμος Εκπρόσωπος: Γεωργαλέ Ελισάβετ Τρισεύγενη Κύριος Μέτοχος: Γεωργαλές Φώτιος
--

Αρ. Πιστοποίησης MET: 230237

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν. Απαγορεύεται η ανασκόπηση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, ή διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιοδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

Σε βλέπω!

Της ΛΕΝΑΣ ΔΙΒΑΝΗ

Σε βλέπω εγκαταλειμμένη

Σε βλέπω κάθε μέρα, καπμένη Αθήνα. Ομορφάσχημη, φτωχοπλούσια, τουριστικά στραμμένη, αλλά εσωτερικά διαλυμένη. Γκρεμίζεσαι για να ξαναχτιστείς ως λουξ κοτέλ. Τίποτα δεν μένει όρθιο. Τα σπλάχνα σου, το παρελθόν σου, τα αποτυπώματα των παλιών κατοίκων σου βγήκαν στον δρόμο: στρώματα, ξεκαρβαλωμένα σαλόνια, απλικες 70ς, βιβλιοθηκούλες φοιτητικές αιώνιων φοιτητών που διαγράφηκαν λόγω έλλειψης αριστείας... όλα. Σε λίγο τίποτα δεν θα μαρτυράει ότι περάσαμε από δω, τίποτα δεν θα μας θυμίζει. Κι εμείς, οι κάτοικοι, ανεπιθύμητοι πια, θα αρχίσουμε από την αρχή να ζούμε, σαστισμένοι και στριμωγμένοι, σε μια πόλη που 'χει πάθει Αλτσχάιμερ.

Info-diet

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΠΕΙΡΑΙΑ
Έχει το πιο καλαίσθητο φουαγιέ και τον πιο εντυπωσιακό θόλο με πολυέλαιο στην κεντρική αίθουσα.

LOLLO'S
Το εστιατόριο που μας έμαθε τι σημαίνει αυθεντική ρωμαϊκή pizza άνοιξε τώρα, εκτός από το Χαλάνδρι, νέο μαγαζί στο Κολωνάκι. Συστήνεται ανεπιφύλακτα. (Γριβαίουν 3, κάθετη στη Σκουφά)

DAVID HOCKNEY

Έφυγε από τη ζωή ο καλλιτέχνης που άλλαξε τον τρόπο που βλέπουμε τις πισίνες.

ΤΟ GADGET ΤΟΥ ΜΟΥΝΤΙΑΛ

Η νέα μπάλα της Adidas, κατασκευασμένη ειδικά για το Μουντιάλ, λέγεται Trionda και κρύβει στο εσωτερικό της ένα μικροτόπι που καταγράφει 500 μετρήσεις το δευτερόλεπτο. Σε λίγο θα μπαίνει στα δίχτυα για γκολ από μόνη της.

ΛΕΝΑ ΦΛΥΤΖΑΝΗ

Ευγενής, έξυπνη, οξυδερκής, διαβασμένη, ίσως να της λείπει λίγο η πυγμή, αλλά θα τη βρει. (στο κεντρικό δελτίο ειδήσεων του ΣΚΑΪ TV)

ΣΥΝΘΗΜΑ ΣΕ ΤΟΙΧΟ

«Μην τα περιμένετε όλα από την Αστυνομία. Χτυπηθείτε μόνοι σας».

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΦΟΡΑΕΙ PRADA 2
Ταινία για τον κόσμο της μόδας, πιο βαρετή κι από φορολογική δήλωση.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΣΕΡΒΙΟΥΝ ΝΕΡΟ ΒΡΥΣΗΣ

Το νερό πρέπει να είναι δωρεάν στα εστιατόρια, κι αν θέλουμε εμφιαλωμένο, να μπορούμε να το παραγγείλουμε κατ' επιλογήν. Οι σερβιτόροι-Αντουανέτες να μας λείπουν.

ΑΝΔΡΙΚΟ ΣΚΑΡΠΙΝΙ ΧΩΡΙΣ ΚΑΛΤΣΑ

Μόδα για γέλια και για κλάματα. Ειδικά όταν φοριέται με παντελόνι 3 εκατοστά πάνω από τον αστράγαλο.

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΠΟΤ-ΠΟΥΡΙ ΣΤΑ ΝΗΣΙΑ

Ελάτε να μετατρέψουμε τα ήσυχια νησιά σε αυτό ακριβώς που θέλουμε να αποφύγουμε πηγαίνοντας διακοπές: σε σύναξη φασαίων.

ΜΑΣ ΤΗΝ ΕΠΕΣΑΝ ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ

Καρχαρίες στην Ανάβυσσο. Μοβ μέδουσες στην Εύβοια. Λαγοκέφαλοι στην Κρήτη. Εκρήξεις τιμών στα ακτοπολιτικά. (Φέτος θα πάμε στο Κιλιμάντζαρο διακοπές)

ΣΤΑ ΚΛΑΜΠ

ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΪΚΗΣ ΡΙΒΙΕΡΑΣ
Πόζα, μπόμπα και μηδέν λιπαρά.

Athens Voices

Του ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ
panikova1500@gmail.com

Λόγια που ακούστηκαν δημοσίως στην Αθήνα

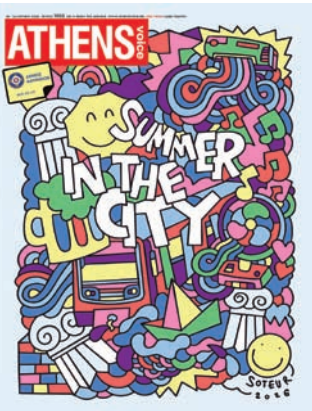
Νεαρό ζευγάρι περπατώντας Εκείνη: **Καλά, σου λέω είναι θεά.**
Εκείνος: **Ξέρω ποιον εννοείς.**
(Οδός Σκουφά, Δευτέρα πρωί)

Ελεγκτής πάνει μια νεαρή χωρίς εισιτήριο. Εκείνη διαμαρτύρεται.
-**Καλά, για μία στάση να πληρώσω ενάμισι ευρώ;**
-**Και στο αεροπλάνο σε μία στάση κατεβαίνεις. Εκεί δεν πληρώνεις εισιτήριο;**
(Γραμμή Α7, Λ. Αλεξάνδρας, Δευτέρα μεσημέρι)

«**Αφού μου πλένει τα βρακιά, ποτέ δεν θα της πω όχι**».
(Αντροπαρέα, Σταδίου, Δευτέρα βράδυ)

Μικρός: **Δεν υπάρχουν νεράιδες σου ΛΕΩ!**
Μικρή: **Κι όμως ΥΠΑΡΧΟΥΝ!**
Να μία πάνω από το κεφάλι σου!
(Αγοράκι, κοριτσάκι, παγωτά. Παιδική χαρά Βριλησίων, Παρασκευή απόγευμα.)

«**Θυμάστε τότε που πηγαίναμε το ταϊμί με το φαγητό στον φούρνο της γειτονιάς; Έχω αναποδογυρίσει ταϊμί με γεμιστά στον δρόμο. Πώς δεν με σκότωσε η μάνα μου!**»
(Παρέα μεσπλικών σε roof garden κεντρικού ξενοδοχείου. Λ. Αλεξάνδρας, Κυριακή πρωί.)

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει ο Σωτήρης Φωκέας, γνωστός και ως «SOTEUR».
Περισσότερα στη σελίδα 60.

Μπέλφαστ: όχλος και κοινωνικά δίκτυα

Ξεσπάσματα οχλοκρατίας και οι όψεις της μετανάστευσης

Της ΣΩΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Μια μεγάλη αντιρατσιστική διαδήλωση σφράγισε το τέλος των εκδηλώσεων του όχλου, που σημειώθηκαν την περασμένη εβδομάδα στο Μπέλφαστ. Όμως, οι εντάσεις που έχουν μεταφερθεί από τη σύγκρουση Καθολικών-Προτεσταντών του 20ού αιώνα στη σύγκρουση αυτοκθόνων-αλλοδαπών, παραμένουν και θα λανθάνουν μέχρι την επόμενη αφορμή.

Παρατηρώ μια διαφορά από παρόμοια επεισόδια του παρελθόντος: ακούστηκαν δημόσιες εκκλήσεις από όλες τις πλευρές «για να γίνει επιτέλους σοβαρή συζήτηση γύρω από τα δύσκολα θέματα του εθνικισμού και της μετανάστευσης» με το να απορρίπτονται οι τραμπούκοι ως «απλώς πλίσιοι» μαζί με ηθιολογικό κήρυγμα δεν εκτονώνεται το μίσος που ξεσπάει στη Βρετανία πολύ συχνότερα από όσο μαθαίνουμε στον υπόλοιπο κόσμο. Οι Βρετανοί έχουν την τάση να ξεμπερδεύουν γρήγορα από δύσκολες καταστάσεις και να προχωρούν στις επόμενες. Πέρυσι, ακριβώς τις ίδιες μέρες του Ιουνίου, εκτυλίχθηκαν σκηνές βίας μεταξύ αγανακτισμένων Ιρλανδών και τσιγγάνων, όταν δύο ανήλικοι Ρουμάνοι Ρομά αποπειράθηκαν να βιάσουν συνομήλική τους στο Μπαλιμέννα· στη συνέχεια, τον Ιούλιο, οι ταραχές εξαπλώθηκαν στη Βόρεια Ιρλανδία ως αντανάκλαση των διαδηλώσεων στο Σάουθπορτ της βορειοδυτικής Αγγλίας, όταν ένας Βρετανός υπήκοος με καταγωγή από τη Ρουάντα σκότωσε τρία παιδιά και τραυμάτισε άλλα δέκα άτομα που συμμετείχαν σε μια τάξη γιόγκα.

Τον περασμένο Δεκέμβριο, ένας Σιχ, Βρετανός υπήκοος, ονόματι Vickrum Singh Digwa, μαχαίρωσε τον 18χρονο Henry Nowak στο Σάουθαμπτον κι όταν έφτασε η αστυνομία, ο δράστης και άλλα άτομα ισχυρίστηκαν ότι ο Νόβακ τούς είχε απειθυνήσει ρατσιστικές ύβρεις. Οι αστυνομικοί αντιμετώπισαν τον Νόβακ ως ύποπτο και όχι ως θύμα, περνώντας του χειροπέδες, ενώ εκείνος επαναλάμβανε ότι αιμορραγούσε κι ότι δυσκολευόταν να αναπνεύσει. Αργότερα υπέκυψε στα τραύματά του. Ο δολοφόνος καταδικάστηκε σε ισόβια, με ελάχιστο χρόνο έκτισης τα 21 έτη και η υπόθεση ξεχάστηκε.

Φέτος, η απόπειρα δολοφονίας ενός 44χρονου από Σουδανέζο αιτούντα άσυλο προκάλεσε ταραχές και ασχημίες — κι αυτές τείνουν να ξεχαστούν.

Ωστόσο, χρειάζεται προσοχή. Πρωτίστως, σχετικά με τη διαλυτική λειτουργία των κοινωνικών δικτύων: αυτό είναι το γεγονός με τη μεγαλύτερη σπουδαιότητα σε όσα συνέβησαν στο Μπέλφαστ. Οι ταραχές μετά την απόπειρα αποκεφαλισμού του Στίβεν Όγκιλβι ξεκίνησαν μετά από κάλεσμα ακροδεξιών και αντιμεταναστευτικών διαδικτυακών λογαριασμών: εκατοντάδες διαδηλωτές, πολλοί εκ των οποίων φορούσαν μάσκες, βγήκαν στους δρόμους του Μπέλφαστ, του Πορταντάουν και του Ντέρι πυρπολώντας ένα διώροφο λεωφορείο, δεκάδες αυτοκίνητα και κάδους· κάνοντας, ότι κάνουν συνήθως οι μπαχαλάκηδες, ακροδεξιοί και ακροαριστεροί. Το κρίσιμο στοιχείο είναι ότι μέλη του όχλου πήγαιναν πόρτα-πόρτα προσπαθώντας να εντοπίσουν σπίτια και καταστήματα μεταναστών, εκτοξεύοντας εναντίον τους πέτρες, τούβλα, ξύλα και μπουκάλια: κοντολογίς, τακτική πογκρόμ.

Κι όπως συμβαίνει σε τέτοιες περιστάσεις, έσπασαν πεζοδρόμια με βαριοπούλες και ξήλωσαν φράκτες κήπων, τους οποίους χρησιμοποίησαν ως ασπίδες όταν οι αστυνομικοί επιστράτευαν οχήματα ρίχνοντας νερό για να τους απωθήσουν. Μέσω των social media η παρακίνηση σε βία μπορεί να συμβεί μέσα σε λίγες ώρες, χωρίς να ληφθούν αποφάσεις από όργανα και θεσμούς πολιτών —επαναλαμβάνω λοιπόν με μίαν ακόμα ευκαιρία ότι τα social media βλέπουν τη δημοκρατία και προωθούν την αυτοδικία, τη συμπεριφορά vigilante· την οχλοκρατία. Όλες οι πράξεις vigilantism είναι παράνομες και πρέπει να τιμωρούνται συμφώνως προς τον νόμο.

Μέχρι αυτή τη στιγμή δεν έχει γίνει γνωστό ούτε το κίνητρο του εγκλήματος (αν υπήρχε κάτι συγκεκριμένο), ούτε το λεπτομερές προφίλ του Σουδανού που αποπειράθηκε να αποκεφαλίσει τον Όγκιλβι με κουζινομάχαιρο. Πιθανώς επρόκειτο για έγκλημα εθνοθρησκευτικού μίσους, αν και, καθώς φαίνεται, χωρίς συγκεκριμένη εθνοθρησκευτική προτροπή. Μια ακόμα βρετανική ιδιαιτερότητα είναι η φειδώ στη μετάδοση τέτοιων ευαίσθητων πληροφοριών, ώστε να μην οξύνονται τα πάθη. Ίσως πρόκειται για κάποιον «απλώς ψυχοπαθή»: ψυχοπαθείς με φωνικά ένστικτα υπάρχουν σε όλες τις φυλετικές και θρησκευτικές ομάδες. Οπωσδήποτε, το ότι στην Ευρώπη δεχόμαστε αλλοδαπούς ψυχοπαθείς, που προστίθενται στους εγχωρίους, είναι μέρος του μεταναστευτικού προβλήματος που μας δικάζει: όπως έχουμε συζητήσει ξανά και ξανά, η μετανάστευση πρέπει να ελέγχεται ποσοτικά και ποιοτικά. Το screening όλων των αιτούντων άσυλο ή εργασία είναι εφικτό και απαραίτητο: στο Ηνωμένο Βασίλειο, ακό-

μα κι όταν πρόκειται να ανοικιάσεις ένα σπίτι, περνάς υποχρεωτικά όχι μόνο από screening αλλά από ενδελεχές vetting· ελέγχεται ολόκληρη η βιογραφία σου, το αν έχεις ποινικό μητρώο, αν έχεις νοσηλευτεί σε ψυχιατρικό ίδρυμα κι αν είσαι καταγεγραμμένος ως κακοπληρωτής. Οπότε, εδώ σημειώνεται έλλειμμα ελέγχου — πράγμα απαράδεκτο σε μια χώρα με βαρύ παρελθόν εμφύλιων συγκρούσεων, μεγάλη κινητικότητα του πλήθους και πολλά ερωτηματικά σχετικά με το ανήκειν στη Βρετανία και στη Δημοκρατία της Ιρλανδίας - Ευρωπαϊκή Ένωση.

Υπενθυμίζω ότι τη Βόρεια Ιρλανδία συγκυβερνούν δύο κόμματα που αλληλομισούν — το αριστερό εθνικιστικό Sinn Féin και το φιλοβρετανικό, «ενωτικό» DUP—, ενώ στην τοπική διοίκηση συμμετέχουν άλλα δύο, πιο μετριοπαθή, το κεντροαριστερό Alliance Party, που δεν τάσσεται ούτε υπέρ της ένωσης με τη Δημοκρατία της Ιρλανδίας ούτε υπέρ του Ηνωμένου Βασιλείου, και το φιλοβρετανικό UUP (Ulster Unionist Party).

Η επιβολή ξένων πληθυσμών στις τοπικές κοινότητες και η παραμέληση της ένταξής τους ευνοεί την ενίσχυση των ακροδεξιών τραμπούκων. Αν και η Βόρεια Ιρλανδία παραμένει η λιγότερο πολυπολιτισμική περιοχή της Βρετανίας, με μόνο 7% του πληθυσμού να έχει γεννηθεί στο εξωτερικό (στην Κίνα, την Ινδία, τις Φιλιππίνες και την Αφρική), είναι σαφές ότι οι δημογραφικές αλλαγές, σε συνδυασμό με το μικρό μέγεθος της χώρας και των επιμέρους κοινοτήτων, με την έλλειψη κοινωνικής στέγασης και άλλων οικονομικών πιέσεων, εργαλειοποιούνται από εξτρεμιστές κι από παραστρατιωτικές ομάδες — το ότι η εργαλειοποίηση είναι «απαράδεκτη» δεν σημαίνει ότι πρέπει να αγνοείται. Αντιθέτως, πρέπει να ληφθεί υπόψη η επιρροή του εξτρεμισμού στα χαμηλότερα στρώματα της νεολαίας: χούλιγκαν των γηπέδων, μαθητές που έχουν εγκαταλείψει πρόωρα το σχολείο, εθνικιστές του είδους που έχει μακρά παράδοση στη Βόρεια Ιρλανδία.

Απάντηση στην οργή και στην εξαλλοσύνη των τελευταίων ημερών προσπάθησαν να δώσουν συλλογικότητες όπως η United Against Racism Belfast μαζί με το κόμμα People Before Profit, καλώντας σε αντιρατσιστική διαδήλωση με σύνθημα «Μαζί Ενάντια στο Μίσος», το Σάββατο 13 Ιουνίου, έξω από το Δημαρχείο του Μπέλφαστ. Στη διαδήλωση συμμετείχαν τελικά περίπου 4.000 άτομα και, μολονότι είχε ανακοινωθεί αντιδιαδήλωση, τελικά δεν πραγματοποιήθηκε. Ωστόσο, θα ήταν κατευθυντικό, εφόσον γίνεται λόγος για μίσος, να αναγνωρισθεί το μίσος του Σουδανέζου, ο οποίος, είτε διαγνωσθεί ως ψυχοασθενής είτε όχι, ενήργησε με μίσος: εκτός της απόπειρας δολοφονίας του Όγκιλβι, όταν μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο, απείλησε να σκοτώσει μια ακτινολόγο. Όμως, τα κόμματα που παραδοσιακά υποστηρίζουν την πολυπολιτισμικότητα — το Alliance Party, το Sinn Féin, το People Before Profit, το Σοσιαλδημοκρατικό-Εργατικό Κόμμα— δεν φαίνεται να αντιλαμβάνονται το τίμημα της εξευρωπαϊκής μετανάστευσης· υπερτονίζουν συστηματικά τα πλεονεκτήματά της, προσπαθώντας να πείσουν τους πληθυσμούς ότι ο γάιδαρος πετάει.

Πράγματι, **μερικά πλεονεκτήματα** είναι αναμφισβήτητα: ο τομέας της υγείας και της κοινωνικής φροντίδας στη Βόρεια Ιρλανδία βασίζεται σε μεγάλο βαθμό στο εισαγόμενο εργατικό δυναμικό λόγω της μετανάστευσης πολλών νέων βορειοϊρλανδών προς την Αγγλία ή προς την υπόλοιπη Ευρώπη, οι μετανάστες πληρούν κενά στην αγορά εργασίας· κυρίως, στη βιομηχανία τροφίμων, τη γεωργία, τον τουρισμό, την εστίαση και την πληροφορική. Αλλά υπάρχει αντίλογος: στα δημόσια σχολεία φοιτούν παιδιά που δεν ξέρουν λέξη αγγλικά· η μεγάλη προσφορά εργατικού δυναμικού από το εξωτερικό, το οποίο είναι διατεθειμένο να εργαστεί με τον κατώτατο μισθό, μειώνει τη διαπραγματευτική δύναμη των ντόπιων εργαζομένων· εξάλλου, οι εξω-ευρωπαϊκές κοινότητες αλλοιώνουν, κατά τη γνώμη των κατοίκων, τη φυσιογνωμία των συνοικιών τους.

Σύμφωνα με τη θεωρούμενη ως συντηρητική οπτική, καθώς η Βόρεια Ιρλανδία προσπαθεί ακόμη να επουλώσει τις πληγές δεκαετιών εσωτερικής σύγκρουσης (των Troubles) μεταξύ Καθολικών και Προτεσταντών, η προσθήκη νέων, διαφορετικών πολιτισμικών και θρησκευτικών ομάδων σε ήδη εύθραυστες ή περιθωριοποιημένες κοινότητες της εργατικής τάξης μπορεί να αποσταθεροποιήσει την τοπική ταυτότητα και να δημιουργήσει, αντί για ενσωμάτωση, νέες εστίες κοινωνικής έντασης. Όταν ασταθείς πληθυσμοί νιώθουν ότι δέχονται προπαγάνδα, γίνονται ευάλωτοι στην αντίθετη προπαγάνδα: νιώθουν ότι δεν ακούγεται η φωνή τους, ότι πνίγεται μέσα στα συνθήματα των ευσεβών πόθων. **■**

Η σωστή

Μία πρόσφατη διεθνής έρευνα τεκμηρίωσε κάτι που πολλοί υποψιάζονταν. Στις χώρες όπου οι δημόσιες συγκοινωνίες λειτουργούν εύρυθμα, η εμπιστοσύνη των ανθρώπων στους κρατικούς θεσμούς είναι ισχυρή. Αντίθετα, εκεί όπου η συγκοινωνία είναι προβληματική, η πίστη των ανθρώπων στο κράτος είναι περιορισμένη. Αυτό το εύλογο συμπέρασμα ίσως θα πρέπει να γίνει κοινός τόπος στους διαμορφωτές της δημόσιας πολιτικής.

Οι συγκοινωνίες της Αθήνας είναι μια ακανθώδης περίπτωση και αντανάκλουν τους ευρύτερους μετασχηματισμούς που έχουν λάβει χώρα στην ελληνική οικονομία εδώ και πάνω από 150 χρόνια. Δηλαδή μια αργόσυρτη μετάβαση από τον ιδιωτικό στον δημόσιο τομέα, που έφερε σιγά σιγά στα χέρια του κράτους τις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις, τα τρόλεϊ, τον ηλεκτρικό, τα λεωφορεία και δημιουργήσε στη συνέχεια το τραμ και το μετρό.

Η έκπληξη της στατιστικής

Ανατρέχοντας στα στατιστικά στοιχεία, ο αμύπητος αναγνώστης ίσως εκπλαγεί από το γεγονός ότι, παρά τις μεγάλες δημόσιες επενδύσεις των προηγούμενων δεκαετιών, η επιβατική κίνηση στις συγκοινωνίες σήμερα βρίσκεται στα επίπεδα της δεκαετίας του 1950 — μιας εποχής που η πρωτεύουσα ήταν μια απείρως μικρότερη πόλη και διέθετε ελάχιστα αυτοκίνητα σε σχέση με σήμερα. Τι έχει μεσολαμβάνσει από τότε; Μεταξύ πολλών άλλων: Μεγάλες επεκτάσεις της πόλης (που κάλυψαν το σύνολο του Λεκανοπεδίου), διεύρυνση του διαθέσιμου εισοδήματος, κύματα αστυφιλίας, τόνωση της μετακίνησης και ο πενταπλασιασμός των ΙΧ.

Και αυτή δεν ήταν η μόνη εξέλιξη. Όπως συνέβη και στις υπόλοιπες παλιές ΔΕΚΟ των μεταφορών, έτσι και στις συγκοινωνίες, το κράτος συμπεριφέρθηκε με ανυποληψία. Διέτασε κοινωνικές πολιτικές, αλλά σπανίως κατέβαλλε το αντίτιμό τους. Η κρατική Ολυμπιακή Αεροπορία συσσωρεύσε χρέος άνω των 2 δισ. ευρώ και έκλεισε, ο ΟΣΕ άνω των 10 δισ. και σήμερα φυτοζωεί, ενώ η χρεοκοπία της χώρας βρήκε τις συγκοινωνίες της Αθήνας με ένα έλλειμμα της χρήσης του 2009 ύψους σχεδόν 500 εκατ. ευρώ και ένα συσσωρευμένο χρέος 2 δισ. που τις τοποθέτησαν στο γνωστό «χειρουργικό κρεβάτι» της Τρόικας.

16 χρόνια φαγούρα

Οι αιτίες της χρεοκοπίας αυτής είναι μια άλλη συζήτηση. Όμως οι επιπτώσεις του πρώτου Μνημονίου στις συγκοινωνίες παραμένουν σοβαρές και το αποτύπωμά τους φτάνει μέχρι σήμερα. Ουσιαστικά, οι οδικές συγκοινωνίες συνεχίζουν να λειτουργούν με το καλοκαιρινό πρόγραμμα της προ του 2009 εποχής (με μείωση του παρεχόμενου έργου έως και κα-

συζήτηση για τις συγκοινωνίες

Του ΑΧΙΛΛΕΑ ΧΕΚΙΜΟΓΛΟΥ*

τά 50%), ενώ τα μέσα σταθερής τροχιάς βρίσκονται στα λειτουργικά τους όρια. Και παρόλο που από τότε έχουν περάσει 16 χρόνια, η Αθήνα εξακολουθεί να αντιμετωπίζει σοβαρό πρόβλημα κινητικότητας, που υπονομεύει την κοινωνική συνοχή, καθώς «πελάτες» των συγκοινωνιών είναι κατά γενική ομολογία άνθρωποι του μόχθου και τα πιο οικονομικά ασθενή κομμάτια της κοινωνίας, όπως οι νέοι, οι ηλικιωμένοι και οι μετανάστες.

Τα τελευταία χρόνια, χάρη στην κινητοποίηση των οικονομικών υπουργείων, βρέθηκαν πόροι για την ανανέωση του γηράσκοντος στόλου των συγκοινωνιών, η οποία βρίσκεται σε εξέλιξη, όμως θα καλύψει μόνο μέρος του προβλήματος. Παράλληλα, έχει εκλείψει σε μεγάλο βαθμό η κακή διοικητική πρακτική και το κράτος καταβάλλει το κόστος της κοινωνικής πολιτικής που επιβάλλει στους συγκοινωνιακούς φορείς. Από την άλλη, εξαιτίας της μνημονιακής νομοθεσίας, ο έλεγχος του δημόσιου στις συγκοινωνίες περιορίζει τη δυνατότητά τους να λειτουργήσουν με ευελιξία ως κανονικές επιχειρήσεις.

Η αυτοκίνηση και η αξιολογία

Το συγκοινωνιακό έχει για την Ελλάδα και σημαντικό μακροοικονομικό ενδιαφέρον, καθώς η διαχρονική έμφαση της χώρας στην αυτοκίνηση ναι μεν παράγει κολοσσιαία δημόσια έσοδα, αλλά από την άλλη επιβαρύνει δραστηρικά το εξωτερικό ισοζύγιο λόγω των εισαγωγών καυσίμων, αποτελώντας μια διαχρονική «πληγή» για την οικονομία ήδη από τον Μεσοπόλεμο. Επιπλέον, υπάρχει και η περιβαλλοντική διάσταση του συγκοινωνιακού (που πλέον κάνουμε σαν να μην υπάρχει), ενώ είναι από δεκαετίες τεκμηριωμένος ο συσχετισμός της αυξημένης ατμοσφαιρικής ρύπανσης με την εμφάνιση σοβαρών προβλημάτων υγείας. Το καυσαέριο στέλνει, δηλαδή, τον λογαριασμό στο ΕΣΥ και, άρα, στον φορολογούμενο.

Αν πραγματικά θέλουμε καλές συγκοινωνίες, προέχει ο επιβάτης να φτάνει έγκαιρα, γρήγορα και με ασφάλεια στον προορισμό του, κάτι που αποτελεί τον μόνο παράγοντα που μπορεί να οδηγήσει σε ανάκτηση της εμπιστοσύνης του κοινού στα δημόσια μέσα. Και προτού μιλήσουμε για νέα μεγαλεπήβολα συγκοινωνιακά έργα, θα πρέπει να δούμε πώς θα αξιοποιήσουμε στον μέγιστο βαθμό τις υποδομές που ήδη έχουμε – τα δίκτυα του ΟΣΕ, τους λεωφορειόδρομους, το τραμ και το μετρό – εφαρμόζοντας όλα όσα υποσχόμασταν στις αρχικές μελέτες βιωσιμότητάς τους, αλλά μάλλον δεν κάναμε ποτέ.

Τα μεγάλα έργα και η περιφέρεια

Τα νέα έργα μετρό που κατά καιρούς συζητούνται είναι καλοδεχούμενα, αλλά δεν αποτελούν φάρμακο διά πάσαν νόσο. Είναι πανάκριβα, τεχνικώς πάρα πολύ δύσκολα και απαιτούν πολύ χρόνο για να ωριμάσουν και να κατασκευαστούν. Αντιθέτως, η υπέργεια, επίγεια ή σε όρυγμα επέκταση των μέσων σταθερής τροχιάς αλλά και η πυκνωσή των οδικών ΜΜΜ ίσως να αποτελούν την καλύτερη μέθοδο για μια ταχύτερη λύση του συγκοινωνιακού της Αττικής.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι Ελλάδα δεν είναι μόνο η Αθήνα. Η τεχνική μας ιστορία έχει δείξει ότι το κόστος ενός έργου μετρό από σταθμό σε σταθμό προσεγγίζει τα €150 εκατ. Και για κάθε σταθμό που φιλοδοξούμε να κατασκευάσουμε στην πρωτεύουσα θα στερήσουμε από την υπόλοιπη χώρα ένα ισοδύναμο ποσό, που από μόνο του θα μπορούσε να αλλάξει για πάντα την καθημερινότητα και την εικόνα της Πάτρας, του Ηρακλείου, της Λάρισας ή του Βόλου. Και αυτό κρύβει και μια παραδοξότητα, μιας και η Αττική είναι η μόνη από τις ελληνικές περιφέρειες που τείνει να συγκλίνει προς την Ευρώπη. Αλλά και αυτό είναι μια άλλη τεράστια συζήτηση.

Αν πραγματικά θέλουμε καλές συγκοινωνίες, προέχει ο επιβάτης να φτάνει έγκαιρα, γρήγορα και με ασφάλεια στον προορισμό του – το μόνο που μπορεί να οδηγήσει σε ανάκτηση της εμπιστοσύνης του κοινού στα δημόσια μέσα

Το συγκοινωνιακό μέσα από το μέλλον της πόλης

Η συζήτηση για το συγκοινωνιακό πρέπει να εστιάσει στον πυρήνα του στόχου της συγκοινωνίας. Σε μια πιο λειτουργική, ανθρώπινη και ανταγωνιστική πόλη, που, για να γίνει πραγματικότητα,

θα απαιτήσει σύγχρονες, ελκυστικές και «πολυτελείς» συγκοινωνίες – και άρα μεγάλες επενδύσεις και διαρκή επαγρύπνηση. Και προϋπόθεση για να γίνει αυτό δεν είναι μόνο ο σταδιακός περιορισμός του αυτοκινήτου, αλλά και μια οργανωμένη πολεοδομική πολιτική που θα βοηθήσει την Αθήνα να ξεπεράσει προβλήματα που διαιωνίζονται εδώ και μισό αιώνα.

Το εάν αυτή η συγκοινωνία θα είναι δωρεάν, μερικώς ή ολικώς επιδοτούμενη ή με φτηνό ή ακριβό εισιτήριο ίσως να αποτελεί μια διαφορετική συζήτηση που μάλλον βιαζόμαστε να κάνουμε – ειδικά όταν τα επίμαχα ποσά φτάνουν ή και ξεπερνούν τα 9 ψηφία. Η ολοκλήρωση του Ελληνικού θα προσθέσει στην Αθήνα μια νέα πόλη. Και εάν η σημερινή κατάσταση στους δρόμους και τις πλατφόρμες του μετρό φαίνεται δύσκολη, δεν είναι απίθανο το μέλλον να μας επιφυλάξει και νέες συγκινήσεις. **Α**

* Ο κ. Αχιλλέας Χεκίμογλου είναι συγγραφέας και ερευνητής.

STEGI.RADIO LIVE FROM THE PARK

4Square / Awesome Tapes from Africa / Sardos97 b2b
Raed Raees / dj peggash / Black Athena / m...
Dior / Ismael Camara / Daouda Cont...
Papaioannou (Method to...
Abdelwahed / Ag...
Yanna Heaven / kvado sh / De...
dr orange / Dimitra Zina / Coco Ma...
Jane N / e ri Kilig / Mwaura / Jeff...
Eliana Otta / Myrsini Kalle / Apu Ma...
Lefto Early Bird / Sofia Stergiou / ...
George Rallis / Tammy Dawara / Myrsini Kalle / Apu Ma...
Vittoria Rus / Am Capitan / Lefto Early Bird / Sofia Stergiou / ...
Ketya / George Rallis / Tammy Dawara / Myrsini Kalle / Apu Ma...
Kelenya Band & Friends / Laventia / Tetra Exotic a / mirt * / dr orange / Dimitra Zina / Coco Ma...
Lalousis / Chris OD / ...
Dubs / Giannis Petrakis / Hatem / mam / The Beirut Groove Collective / Stelios...
Dimitris Tsekeas / Vasilik Mavridis / Scorpio Queen & Le Lion / ...
Half Side Ace / Tash LC / M...
Hudson / RHR...
Sisso & Maiko / Maria Pappa / ...
Mavridis / Scorpio Queen & Le Lion / ...

A TWO-WEEK
FREE MUSIC FESTIVAL
AT PEDION TOU AREOS

12→28/06

ONASSIS STEGI

STEGI.RADIO

In collaboration with

REGION OF ATTICA

Within the framework

Co-funded by

Co-funded by the European Union

Κάθε εβδομάδα ιστορίες που θέλουμε να ακούμε

Η γνωστή Κλινική Αναπτυξιακή Ψυχολόγος και Ψυχοδυναμική Ψυχοθεραπεύτρια, **Σουζάνα Παπαφάγου**, ανοίγει συζητήσεις για όλα όσα μας αφορούν αλλά σπάνια λέγονται δυνατά.

Ο Κυριάκος Αθανασιάδης και η Σαπφώ Καρδιακού απαντούν σε ερωτήσεις ακροατών επί παντός επιστητού.

Η συγγραφέας **Μιμή Φιλιππίδη** ερευνά τα εγκλήματα και τις τραγικές ιστορίες που συγκλόνισαν την Ελλάδα και τον κόσμο.

Ένα αφηγηματικό podcast με την **Επιστήμη Μπινάζη** για τις μεγάλες ιστορικές διαιρέσεις του σύγχρονου κόσμου. Τι προηγήθηκε, τι ακολούθησε και πώς αυτές οι ιστορικές τομές επηρέασαν όχι μόνο τους χάρτες, αλλά και τις ζωές εκατομμυρίων ανθρώπων.

ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ ΤΑ PODCAST ΣΤΟ SPOTIFY | APPLE PODCAST | YOU TUBE

athensvoice.gr/podcasts

FREE VOICES

18-24 ΙΟΥΝΙΟΥ 2026

03

Τα νούμερα της εβδομάδας

Του ΣΤΑΜΑΤΗ ΖΑΧΑΡΟΥ

107 ημέρες διήρκεσε ο κάτι-σαν-πόλεμος μεταξύ ΗΠΑ (και Ισραήλ) και Ιράν. Έληξε προχθές Κυριακή με την πιο cringe εκχειρία που γνώρισε ποτέ η ανθρωπότητα μετά τη νίκη του βασιλιά Πύρρου επί των Ρωμαίων.

60 ημέρες (το μέγιστο) θα διαρκέσουν από δω και πέρα οι διαπραγματεύσεις για να υπογραφεί μια τελική συμφωνία μεταξύ των δύο πλευρών. 19 Ιουνίου έχει οριστεί ραντεβού στην Ελβετία για να «πέσουν οι τζιφρες», για να το πω σε γλώσσα Τραμπ.

26 χρόνια πριν, το Σωτήριον έτος 2000 οι Ιρανοί είχαν συμφωνήσει να μην αποκτήσουν πυρηνικό όπλο. Η «δέσμευση» είχε επικυρωθεί με φετρά του μακαρίτη Αγιατολάχ Χαμενεϊ.

25 δισ. δολάρια από τα «παγωμένα» περιουσιακά στοιχεία του Ιράν θα αποδεδεμεύσουν οι Αμερικανοί, σύμφωνα με υψηλόβαθμο Ιρανό αξιωματούχο.

7 από τους **13** συλληφθέντες για την υπόθεση ΟΠΕΚΕΠΕ σε Αγρίνιο και Κοζάνη είχαν εισπράξει παράνομα πάνω από 700.000 ευρώ έπειτα από σχετικές αποφάσεις που είχε εκδώσει η Παρασκευή Τυχεροπούλου, υπεύθυνη τότε για τις πληρωμές του οργανισμού.

150.000 έως **450.000** ευρώ θα έπρεπε να επιστρέψουν στον οργανισμό οι συλληφθέντες, οι οποίοι μάλιστα θα μπορούσαν να έχουν συλληφθεί από το 2022, η κ. Τυχεροπούλου ωστόσο ενέκρινε και τις προσφυγές τους, με αποτέλεσμα να μείνουν ατιμώρητοι.

393 ημέρες έχουν περάσει από την εντολή της Πόπης Παπανδρέου στα γραφεία του ΟΠΕΚΕΠΕ και, σύμφωνα με χθεσινά δημοσιεύματα που επικαλούνται έγγραφα που είχε στην κατοχή της η Ευρω-

© EPA / SEBASTIEN NOGIER

106 νίκες σε Grand Prix της Formula 1 μετρά πλέον ο Λιούις Χάμιλτον, μετά τη νίκη του την Κυριακή στο Circuit de Barcelona. Είναι φυσικά ο οδηγός με τις περισσότερες νίκες στην ιστορία του αθλήματος, αφήνοντας πολύ πίσω τον Μίχαελ Σουμάχερ με 91.

17 μήνες οδηγήσει με τα χρώματα της Scuderia Ferrari μέχρι να γευτεί τη νίκη. Είναι η τρίτη ομάδα με την οποία κερδίζει αγώνα, μετά τις McLaren και Mercedes.

387 φορές έχει εκκινήσει σε αγώνα ο, 41χρονος πλέον, επτάκις παγκόσμιος πρωταθλητής.

παϊκή Εισαγγελία, η Λάουρα Κοβέσι γνωρίζει τα πάντα για τις πράξεις της Τυχεροπούλου, την οποία όμως εξείρασε από την έρευνα.

11 βουλευτές είχαν κατηγορηθεί για «ρουσφέτια» από την Κοβέσι, χωρίς ωστόσο να προκύψουν –ακόμη– απτά στοιχεία για την εμπλοκή τους.

25 χρόνια τουλάχιστον πρέπει να εκτίσει πραγματικά ένας πολυίσοβιτης για να έχει δικαίωμα αποφυλάκισης, σύμφωνα με νόμο του 2021. Ως εκ τούτου, ο καταδικασθείς ως αρχηγός και εγκέφαλος της 17 Νοέμβρη επέστρεψε στη φυλακή.

75 εκατ. ευρώ δάνειο σκοπεύει να λάβει ο Δήμος Αθηναίων με στόχο την ανακαίνιση και ενεργειακή αναβάθμιση 30 σχολείων. Ήτοι 2,5 εκατ. ευρώ ανά σχολείο. Το επιχείρημα είναι ακλόνητο. Χρειαζόμαστε το καλύτερο για τα παιδιά μας.

400 σχολεία υπάρχουν στα

όρια του Δήμου. Όλα σε πολύ χειρότερη κατάσταση από αυτό που αξίζουν τα παιδιά μας. Για να τα ανακαινίσουμε όλα, χρειαζόμαστε δηλαδή 1 δισ. ευρώ. Ψίχουλα μπροστά σε ό,τι οφείλουμε να παρέχουμε στην επόμενη γενιά.

15.000 σχολεία υπάρχουν σε όλη τη χώρα. Για να τα καταστήσουμε εφάμιλλα με το ιδεατό σχολείο Δούκα (όχι τα εκπαιδευτήρια), θα απαιτηθούν 37,5 δισ. ευρώ. Δεν πειράζει. Ας παρέχουμε το καλύτερο στα παιδιά μας και θα τα βάλουμε να αποπληρώσουν μέχρι να σβήσει ο ήλιος. Εμείς θα έχουμε αποδημήσει ούτως ή άλλως μέχρι τότε.

87,6 εκατ. ευρώ ήταν το συνολικό χρέος του Δήμου το 2023, καταγράφοντας μείωση περίπου 13 εκατ. ευρώ.

65 εκατ. ευρώ θα ήταν το χρέος στο τέλος του φετινού έτους, αν ακολουθούσαν το πρόγραμμα μείωσης χρέους που είχε ήδη δρομολογηθεί. Είναι λίγα. Μας παίρνει να δα-

νειτούμε. Θα τα πληρώσουν οι επόμενοι.

24 έτη είναι το μέγιστο ηλικιακό όριο που βάζει το ΠΑΣΟΚ για δωρεάν μετακινήσεις με τα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς, 35 εκατ. ευρώ είναι το κόστος της πρότασης, σύμφωνα με τον αρμόδιο Γραμματέα του Τομέα Μεταφορών του κόμματος, Νίκο Ηλίου.

24 έτη αλλά και η ιδιότητα του φοιτητή είναι η προϋπόθεση που έβαλε η Νάντια Παννακοπούλου, βουλευτήρια του ΠΑΣΟΚ, «εξηγώντας» την πρόταση.

250 εκατ. ευρώ είναι το κόστος για την πρόταση Τσίπρα, η οποία τινάζει την μπάνκα στον αέρα. Δωρεάν μετακινήσεις για όλους όσοι ζουν στην Αττική και τη Θεσσαλονίκη. Βεβαίως, Τσιγκουνιές θα κάναμε τώρα;

3,64 δισ. ευρώ είναι το πρωτογενές πλεόνασμα της ελληνικής οικονομίας στο πεντάμηνο Ιανουαρίου-Μαΐου.

0,9% αυξημένα έναντι του στόχου ήταν και τα φορολογικά έσοδα της περιόδου. Όχι, δεν αυξήθηκαν οι φόροι, απλά ολόένα και περισσότεροι τους πληρώνουν.

9 στους **10** καταναλωτές θα διαθέτουν «έξυπνους» μετρητές εντός τριετίας, σύμφωνα με το επενδυτικό πλάνο του ΔΕΔΔΗΕ.

11,4% της συνολικής ενέργειας που καταναλώνεται στη χώρα, αφορά σε απώλειες δικτύου. Το συντριπτικά μεγαλύτερο ποσοστό αποδίδεται σε ρευματοκλοπές.

450 εκατ. ευρώ ετησίως κοστίζουν οι «μη τεχνικές απώλειες», δηλαδή οι ρευματοκλοπές. Μαντέψτε ποιои πληρώνουν το σχετικό κόστος και κερδίστε φουσκωμένους λογαριασμούς όσοι δεν κλέβετε.

VERBA VOLANT

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

«**Τη βουλιάζεις τη βάρκα.** Αντιπαρέρχομαι το πιθανό ομοφοβικό σχόλιο που μπορεί να κρύβει η φαινομενικά αθώα πρόταση και μένω στην ουσία. Ο πρόεδρος-δρυϊδης είναι αποφασισμένος. Κι αν έχει ανθρώπους μέσα; «Δεν ξέρω αν είναι άνθρωποι ή δεν είναι άνθρωποι. Εγώ σου

είπα, θα ασφαλίσω και θα κάνω push backs». Απαντά ο πρόεδρος χωρίς να είναι ξεκάθαρο αν ασφαλίζει ή απασφαλίζει.

ΠΑΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ

«**Εκλογές πρέπει να γίνουν αύριο το πρωί.** Στο ερώτημα «τι θα ψηφίζατε αν γίνονταν εκλογές την επόμενη Κυριακή», μόλις 10 έως 13% των ερωτηθέντων επιλέγουν το κόμμα του. Επειδή ο Χρυσήδης δεν μοιάζει με γαλοπούλα που αδημονεί για τα Χριστούγεννα,

κάποιος κακοπροαίρετος θα έλεγε ότι απαιτεί εκλογές για να τελειώνει με το «μαρτύριο της βελόνας».

ΓΑΒΡΙΗΛ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ

«**Η διέξοδος προς τον Τσίπρα είναι σαν να πουλάμε καθρεφτάκια στους ιθαγενείς.** Ο «τελευταίος Μοϊκανός» του «ορθόδοξου ΣΥΡΙΖΑ» (δηλαδή της Νέας Αριστεράς) βγάζει κολή για τον πρώην ηγέτη του. Δηλαδή ήταν καλύτερα πριν από το 2015, που πουλούσαν μαζί παγάκια

σε Εσκιμώους;

ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΧΕΙΛΑΚΗΣ

«**Ο Τσίπρας είναι όπως είναι ο πίνακας της Τζοκόντα. Απ' όποια πλευρά και να τον κοιτάξεις, νομίζεις ότι σου μιλάει.** Έργο τέχνης ο Τσίπρας. Στον Λούβρο ετοιμάζουν νέα πτέρυγα.

ΡΕΝΑ ΔΟΥΡΟΥ

«**Μας πετάτε στα σκυλιά και δεν μας πρέπει.** Ατυχία, «έκατσαν» σκυλιά στη βάρδια τους.

Οι νοσταλγοί των αγανακτισμένων

Του ΠΑΝΤΕΛΗ ΚΑΨΗ

Τελευταία περνάω κρίσεις πανικού. Παρακολουθώ τις πολιτικές συζητήσεις στα πρωινάδικα κι έχω την αίσθηση ότι όσα βλέπω τα έχω ξαναδεί κάπου, κάποτε, ίσως στην προηγούμενή μου ζωή. Ένα διαρκές déjà vu, καθόλου υγιές. Ανάτρεξα στο αγαπημένο μου βιβλίο για την ψυχανάλυση «10 σύντομες ερωτήσεις και απαντήσεις για παντελώς αδαείς» και κατάλαβα ότι πρόκειται για μηχανισμό άμυνας. Κάτι που επιβεβαίωσα και στην πράξη. Τις παρακολουθώ κολημένος στην οθόνη, με ένα αίσθημα ανακούφισης ότι τίποτα δεν έχει αλλάξει, αλλά και ασφάλειας, όπως όταν είμαι με πολύ δικούς μου ανθρώπους. Αυτή η «μαύρη κυρία», η διαρκής απειλή για τις ανατροπές που μας επιφυλάσσει το αύριο, εξαφανίζεται. Ύστερα όμως επιστρέφει δριμύτερη.

Οι νευρολόγοι φυσικά διαφωνούν. Αυτοί πιστεύουν ότι η αίσθηση πως έχεις ξαναζήσει πράγματα που ζεις οφείλεται σε κάποια βλάβη στα κέντρα μνήμης του εγκεφάλου, τον κροταφικό λοβό και τον ιππόκαμπο. Ούτε και μ' αυτό θα διαφωνήσω, για διαφορετικούς ωστόσο λόγους. Όταν βλέπεις, για παράδειγμα, στελέχη να νοσταλγούν τους Αγανακτισμένους και να ανεβάζουν ύμνους για τους Αλβανούς που έχουν βγει στους δρόμους βάζοντάς μας, λέει, τα γυαλιά, τι άλλο να σκεφτείς; Απώλεια μνήμης ή μήπως, καλύτερα, γεροντικό ξεκούτιασμα; Και μη φανταστείτε ότι μιλάμε για στελέχη της Καρυστιανού, όχι. Μιλάμε για μέλη της Κεντρικής Επιτροπής του ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΡΙΖΑ/Νέα Αριστερά, νυν στον προθάλαμο της ΕΛΑΣ! Τώρα, για να είμαστε δίκαιοι, βρισκόμαστε μπροστά σε ένα γενικότερο φαινόμενο. Αιφνιδίως, για ένα μεγάλο τμήμα της προσδευτικής αντιπολίτευσης, όλα τα δεινά της χώρας συμπυκνώνονται σε ένα πρόσωπο, τον «Κούλη». Αρκεί να απομακρυνθεί από την εξουσία και θα έρθουν καλύτερες μέρες. Δεν έχει σημασία τι θα έρθει. Φτάνει να φύγει και τα προβλήματα θα λυθούν. Η διαφθορά, η υποβάθμιση των θεσμών, η αδικία και η φτώχεια θα αποτελούν παρελθόν.

Η ψυχανάλυση έχει και γι' αυτό να πει πολλά. Η εμμονή, για παράδειγμα, με έναν εχθρό στον οποίο φορτώνουμε όλα μας τα προβλήματα είναι και μια μορφή εκλογίκευσης, μια βολική δικαιολογία για να καλυφθούν οι δικές μας αδυναμίες. Ας περιοριστούμε, ωστόσο, στην πολιτική. Η αίσθηση του κατεπειγόντος η οποία έχει επικρατήσει, αλλά βέβαια και ο ανταγωνισμός ΠΑΣΟΚ - ΕΛΑΣ για τη δεύτερη θέση έχουν οδηγήσει στην αναβίωση, και μάλιστα στον υπερθετικό βαθμό, των χειρότερων χαρακτηριστικών της μεταπολίτευσης. Ως τώρα μιλούσαμε για τοξικό κλίμα. Τις τελευταίες μέρες περάσαμε στο επόμενο στάδιο, σε έναν παροξυσμό παροχολογίας, διότι, ως γνωστόν, λεφτά υπάρχουν και θα υπάρχουν πάντα. Ο ανταγωνισμός είναι ποιο από τα δύο κόμματα θα κάνει τις πιο ευφάνταστες και πολιτικά αποδοτικές υποσχέσεις. Από τα δωρεάν εισιτήρια περάσαμε στο δωρεάν ηλεκτρικό, τον 13ο

μισθό, το ΕΚΑΣ, την τετραήμερη εργασία, το 35ωρο, τις κοινωνικές κατοικίες και, φυσικά, την κατάργηση των πανελλαδικών εξετάσεων. Χάσαμε τον λογαριασμό στην κυριολεξία!

Εννοείται πως είναι μια διαμάχη για το θεαθήναι. Ο λόγος απλός. Κάθε χρόνο με βάση τα δημοσιονομικά αποτελέσματα προκύπτει ο δημοσιονομικός χώρος. Τα ποσά δηλαδή τα οποία μπορεί να επιστρέψει η κυβέρνηση στην κοινωνία. Είτε είναι ο Μητσοτάκης είτε ο Ανδρουλάκης με τον Τσίπρα, τα ίδια θα δώσουν. Μπορεί, για παράδειγμα, ο πρώτος να δώσει fuel pass και οι άλλοι να μειώσουν τον ΦΠΑ στα καύσιμα. Και στις δύο περιπτώσεις, ωστόσο, το δημοσιονομικό κόστος θα πρέπει να είναι το ίδιο. Στην πρώτη περίπτωση θα πάει στους ευάλωτους και ολίγον σε φοροφυγάδες, στη δεύτερη σε όλους, τουρίστες, λεφτάδες, ευάλωτους και φοροφυγάδες. Διαλέγετε και παίρνετε ή, διαφορετικά, πολλή φασαρία για το τίποτα, τουλάχιστον από τις ως τώρα εξαγγελίες. Η κυβέρνηση προτιμά τα επιδόματα με στόχευση τους ευάλωτους, στη δε αντιπολίτευση προκρίνονται οριζόντιες λύσεις, με πιο

συντεχνιακή, όμως, στόχευση. Όσο για την πατριωτική εισφορά ή τους έκτακτους φόρους, έχει σημασία να πούμε πως δεν μπορεί να χρηματοδοτούν τέτοιες παροχές. Πρέπει τα έσοδα να είναι μόνιμα. Ο μόνος νέος φόρος που έχει προταθεί είναι η αύξηση από το 5% στο 10% του φόρου στα μερίσματα. Ακόμα κι αν δεν έχει αρνητικές παρενέργειες, τα έσοδα που θα αποφέρει καλύπτουν ένα ελάχιστο ποσοστό των εξαγγελιών.

Φυσικά μια μελλοντική κυβέρνηση έχει τη δυνατότητα να πει «θα παραβιάσω το σύμφωνο σταθερότητας, θα μοιράσω το πλεόνασμα στον λαό, κι ας λέει ό,τι θέλει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή». Πώς είπε ο Τσίπρας «θα έκλεινα πρώτος τις τράπεζες»; Τώρα μπορεί να πει κάτι ανάλογο και να αγνοήσει τις συστάσεις. Μόνο που σ' αυτή την περίπτωση το πρόβλημα δεν θα είναι η Επιτροπή, αλλά οι αγορές.

Για να καταλάβουμε τον λόγο, έχει σημασία να θυμηθούμε πως το 2009, όταν έσκασε η κρίση, το χρέος της Ελλάδας ήταν στο 128% του ΑΕΠ, ενώ σήμερα είναι στο 137%. Εξακολουθούμε να είμαστε η χώρα με το μεγαλύτερο χρέος στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Χρειάζεται, με άλλα λόγια, λίγο να χαθεί η εμπιστοσύνη των αγορών ότι θα συνεχίσουμε να έχουμε υψηλά πρωτογενή πλεονάσματα για να γίνουμε ξανά η προβληματική οικονομία της Ευρωζώνης. Ακόμα χειρότερα, η βιωσιμότητα του χρέους, η βιωσιμότητα των δημόσιων οικονομικών για συντάξεις και παροχές, αλλά και η δυνατότητα του ιδιωτικού τομέα να δίνει αυξήσεις στηρίζονται στην υπόθεση ότι η χώρα θα παραμείνει ελκυστική για επενδύσεις και θα συνεχίσει να έχει ικανοποιητικούς ρυθμούς ανάπτυξης. Δημοσιονομική σταθερότητα, επενδύσεις, ανάπτυξη, αποτελούν το sine qua non όχι μόνο της οικονομικής πολιτικής αλλά και της πολιτικής σταθερότητας. Κάποιοι νομίζουν ότι το έχουμε ξεχάσει, ότι έχουμε πάθει κάποιο είδος συλλογικού Αλτσχάιμερ. Ε, λοιπόν, όχι. **A**

Το Μέγαρο στην Πνύκα 21.6.26

Αυτοκρατορικό κοντσέρτο για πιάνο (αρ. 5) του Μπετόβεν

Die Deutsche Kammerphilharmonie Bremen

Κωνσταντίνος Καρύδης
πιάνο
Lukas Sternath

Το κοινό θα παρακολουθήσει τη συναυλία αποκλειστικά από τον Κήπο του Μεγάρου σε ζωντανή μετάδοση. Είσοδος ελεύθερη με ηλεκτρονική κράτηση στο megaron.gr

ΧΟΡΗΓΟΣ

ΑΙΓΕΑΣ

ΑΜΚΕ
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ & ΚΟΙΝΩΦΕΛΟΥΣ
ΕΡΓΟΥ

Υποστηρικτής: ΣΤΑΣΥ

Μέγαρο Μουσικής Αθηνών

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού

«Γράψ' το σαν να είσαι 13χρονος» Το ελληνικό σχολείο απέναντι στην τεχνητή νοημοσύνη

Πώς διδάσκεις όταν η μηχανή ξέρει ήδη την απάντηση; Οι υπουργοί Παιδείας, Σοφία Ζαχαράκη, και Ψηφιακής Διακυβέρνησης, Δημήτρης Παπαστεργίου, και δύο εκπαιδευτικοί, η Κωνσταντίνα Σάιτ και ο Κυριάκος Κυριακούλης, εξηγούν τι αλλάζει στην τάξη.

Του ΛΟΥΚΑ ΒΕΛΙΔΑΚΗ

Πριν από περίπου τρία χρόνια, οι μαθητές άρχισαν μαζικά να χρησιμοποιούν ένα εργαλείο που κανένα αναλυτικό πρόγραμμα δεν είχε προβλέψει. Το ChatGPT δεν ζητήσε άδεια, μπήκε στο σχολείο από τα κινητά, τα τάμπλετ, τα λάπτοπ. Το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα βρέθηκε να αντιδρά σε μια ήδη διαμορφωμένη πραγματικότητα.

Τον Μάιο, τα υπουργεία Παιδείας και Ψηφιακής Διακυβέρνησης δημοσίευσαν για πρώτη φορά ένα επίσημο πλαίσιο για τη χρήση της τεχνητής νοημοσύνης στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Με αυτό επιτρέπουν τα εργαλεία AI ως υποστηρικτικό μέσο μάθησης, αλλά θέτουν όρια: απαγορεύουν τη χρήση τους στις εξετάσεις –εκτός ελεγχόμενων περιπτώσεων–, την παραγωγή εργασιών «σε σημαντικό βαθμό» από αλγορίθμους, τη δημιουργία deepfakes χωρίς συναίνεση, το profiling μαθητών και εκπαιδευτικών, την εισαγωγή προσωπικών δεδομένων σε εμπορικές πλατφόρμες.

Η παραδοχή

Ο υπουργός Ψηφιακής Διακυβέρνησης, Δημήτρης Παπαστεργίου, μιλώντας στην ATHENS VOICE, έθεσε το ζήτημα στη βάση του: «Οι μαθητές ήδη χρησιμοποιούν εργαλεία τεχνητής νοημοσύνης στην καθημερινότητά τους. Το πραγματικό ερώτημα δεν είναι αν το σχολείο θα επιτρέψει την AI, αλλά αν θα βοηθήσει τα παιδιά να τη χρησιμοποιούν με σωστό, ασφαλές και δημιουργικό τρόπο. Να καταλαβαίνουν όχι μόνο τι μπορούν να κάνουν αυτά τα εργαλεία, αλλά και ποια είναι τα όριά τους. Ο ρόλος του σχολείου δεν αποδυναμώνεται μέσα σ' αυτή τη μετάβαση, γίνεται πιο ουσιαστικός».

Η υπουργός Παιδείας, Σοφία Ζαχαράκη, ερωτηθείσα αν με αυτή την απόφαση το σχολείο αναγνωρίζει ότι ο μαθητής του 2026 δεν μαθαίνει πια μόνο από ανθρώπους, δεν απαντά το αναμενόμενο «ναι»: «Δεν ξέρω αν μαθαίνει, σίγουρα πάντως μπορεί να συγκεντρώσει περισσότερες πηγές, που οπωσδήποτε πρέπει να τις ελέγξει καλύτερα. Οπότε εμένα με ενδιαφέρει πάρα πολύ το να μπορείς να αναπτύξεις μια αξιολογική κρίση απέναντι σ' αυτά που του σερβίρει το ChatGPT, το Claude και τα λοιπά». Επιμένει, δε, ότι η ίδια η χρήση των εργαλείων είναι νοητική εργασία: «Ο prompting αλλά και η αξιολόγηση της απάντησης είναι νοητικές διαδικασίες».

Τονίζει ότι δεν είναι τεχνοφοβική, σημειώνοντας ότι το κοινό πλαίσιο αποτελεί μια παραδοχή, την ώρα που βρισκόμαστε σε αχαρτογράφητα νερά. «Όλοι παραδεχτήκαμε ότι έχουμε πολύ περισσότερες ερωτήσεις παρά απαντήσεις. Είναι ένα ζωντανό κείμενο – ο επόμενος από μένα θα το επικαιροποιήσει».

Αν η πληροφορία δεν είναι πια σπάνια, τι ακριβώς υπερασπίζεται ο σχολικός θεσμός σήμερα; Οι δύο υπουργοί συγκλίνουν: «Το σχολείο δεν είναι μόνο μεταδότης γνώσης, είναι και μεταδότης αξιών. Είναι κοινωνικοποίηση, συνείδηση και δυνατότητα να σου δώσει ένα πλέγμα δεξιοτήτων που δεν θα τις πιάσεις μόνος σου σε μια διάδραση», λέει η Σοφία Ζαχαράκη.

Ο Δημήτρης Παπαστεργίου τονίζει: «Αυτό που αποκτά ακόμη μεγαλύτερη αξία είναι η ικανότητα να αξιολογείς τι είναι αληθινό, τι είναι χρήσιμο και τι παραπλανητικό. Το σχολείο καλείται να υπερασπιστεί όχι απλώς τη γνώση, αλλά και την κρίση».

Η AI στην τάξη

Από το υπουργείο στην τάξη, η κουβέντα αλλάζει. Ο Κυριάκος Κυριακούλης, γενικός διευθυντής των εκπαιδευτηρίων Ροδίων Παιδείας στη Ρόδο, έχει ήδη βάλει την ΤΝ στα τμήματα. Για εκείνον η απόφαση δεν συνιστά κίνδυνο: «Το σχολείο έχει την ευκαιρία να αποκτήσει τον ρόλο που θέλαμε πάντα να έχει. Βλέπουμε μαθητές ή φοιτητές να δίνουν ένα ερώτημα στις διάφορες εφαρμογές και να παίρνουν μια απάντηση, ακατέργαστη ενδεχομένως. Αυτό μπορεί να δημιουργήσει μιν "πνευματική ατροφία". Ωστόσο, αν ο ρόλος του εκπαιδευτικού γίνει αυτός ενός μέντορα κι όχι απλά του μεταφορέα, αποκαθίσταται μια καλύτερη σχέση. Η τεχνητή νοημοσύνη αφαιρεί τα εμπόδια». Θεωρεί ότι η AI μπορεί να αποκαταστήσει σχέσεις που το σχολείο είχε φθείρει: τη σχέση του μαθητή με τον εκπαιδευτικό, του μαθητή με τη γνώση και τη μάθηση και του εκπαιδευτικού με το ίδιο του το επάγγελμα.

Πώς θα καταλάβει ένας καθηγητής αν μια εργασία είναι προϊόν προσπάθειας ή παραγωγή μηχανής; Ο κ. Κυριακούλης διαφοροποιεί το ερώτημα. «Αλλάζει ο τρόπος με τον οποίο ο

μαθητής μαθαίνει: δεν θα αρκείται κανείς σ' ένα αποτέλεσμα. Το να πούμε στον μαθητή "ρώτα το ChatGPT" μπορεί να οδηγήσει σε προβληματικές καταστάσεις. Εάν του πούμε όμως "διαφώνησε με το ChatGPT" ή "ξέκινα έναν διάλογο", αλλάζει ο ρόλος και το αποτέλεσμα».

Η λύση που προτείνει είναι να ρυθμιστούν τα ίδια τα εργαλεία πριν μπουν στην τάξη, ώστε να μη δίνουν την έτοιμη απάντηση, αλλά τη μέθοδο ή και απαντήσεις με σκόπιμα λάθη, που ο μαθητής καλείται να εντοπίσει.

Μιλάει για μια εν εξελίξει επανάσταση. «Μπορεί να υπάρχει ένας εκπαιδευτικός μέσα στην τάξη, αλλά είναι σαν να έχει και 24 βοηθούς που απευθύνονται σε 24 παιδιά με διαφορετικό προφίλ. Η μαζική εκπαίδευση όπως την ξέραμε κλονίζεται και γίνεται πιο εξατομικευμένη». Και το επεκτείνει: «Αν η AI αναλάβει τις επαναλαμβανόμενες εργασίες, ο εκπαιδευτικός αποκτά κάτι σπάνιο: χρόνο. Ένα άριστο μάθημα, που ήθελε 3-4 ώρες προετοιμασίας, τώρα χρειάζεται 15-20 λεπτά. Δεν αντικαθίσταται ο εκπαιδευτικός. Η ανθρώπινη σχέση θα είναι πάντα απαραίτητη». Κι ο μεγαλύτερος κίνδυνος; «Να μην κάνουμε τίποτα, να μείνουμε στάσιμοι».

Το δημόσιο σχολείο και η πραγματικότητα

Στην άλλη άκρη της χώρας, η Κωνσταντίνα Σάιτ, φιλόλογος στο 2ο Γυμνάσιο Κέρκυρας, βλέπει την ίδια τεχνολογία από τη σκοπιά του δημόσιου σχολείου – και είναι λιγότερο αισιόδοξη. «Η τεχνητή νοημοσύνη ήρθε σαν κερασάκι στην τούρτα», λέει, για ένα πρόβλημα που, κατά τη γνώμη της, προϋπήρχε. «Η πληροφορία απέχει από τη γνώση όσο η Γη από τη Σελήνη». Παρατηρεί ότι «το ChatGPT συμβάλλει σε έναν εκδημοκρατισμό της εκπαίδευσης, αφού είναι διαθέσιμο στους πάντες, έναν εκδημοκρατισμό που στην πράξη όμως αφορά την αντιγραφή».

Ζητώ διευκρίνιση: «Τουλάχιστον το 50% των μαθητών, ιδίως στο λύκειο, χρησιμοποιεί τις εφαρμογές για να γράψει τις ασκήσεις και μετά κάνει αντιγραφή-επικόλληση. Χωρίς κανέναν ηθικό ενδιασμό». Και συνεχίζει: «Επειδή τα παιδάκια μας είναι υπέροχα και πονηρά, λένε στο εργαλείο "γράψ' το σαν να είσαι 13χρονος, κάνε κανένα γραμματικό, κανένα συντακτικό λάθος, για να μην καταλάβει η κυρία ή ο κύριος ότι το έγραψε ο υπολογιστής". Και το κάνει. Την τεχνητή νοημοσύνη μπορούμε να τη χρησιμοποιήσουμε με τον βολικό τρόπο ή με τον ουσιαστικό. Ο βολικός είναι έτοιμη η απάντηση, αντιγραφή, τελειώσαμε. Ο εποικοδομητικός είναι να την αξιοποιήσουμε ως έναν ψηφιακό φοροτιστή, με τη σωκρατική μέθοδο, μέσα από τον διάλογο. Όσο πιο πολύ απομακρυνόμαστε από το χαρτί και το μολύβι, τόσο περισσότερες δεξιότητες της εκκωρούμε. Μπορούμε να φτάσουμε από τη γνωστική εκφόρτωση στη γνωστική ατροφία».

Τι προτείνει; «Να γράψουμε εμείς πρώτα κάτι, και μετά να πάμε στον ψηφιακό βοηθό για να το βελτιώσουμε. Διαφορετικά δεν μιλάμε για ψηφιακό βοηθό, αλλά για ψηφιακό αντικατάστατο».

Το νέο χάσμα (ή χάσματα...)

Στην ερώτηση αν η εισαγωγή της AI θα δημιουργήσει νέα –τεχνολογικά και κοινωνικά– χάσματα, η κ. Σάιτ εκτιμά ότι το ψηφιακό χάσμα δεν θα προκύψει επειδή κάποιοι μαθητές έχουν καλύτερα prompts, αλλά επειδή υπάρχουν σχολεία που ακόμη παλεύουν με βασικές υποδομές. Αν δεν υπάρχουν επενδύσεις, επιμόρφωση και ίση πρόσβαση στα εργαλεία, η AI απειλεί να διευρύνει τις ήδη υπάρχουσες ανισότητες μεταξύ δημόσιων και ιδιωτικών σχολείων και μεταξύ κέντρου και περιφέρειας: «Δουλεύω σε ένα διατηρητέο κτίριο, στο οποίο ούτε κλιματισμό δεν μπορούμε να βάλουμε. Μου ζήτησαν να επιμορφώσω συναδέλφους και είχαμε 40 βαθμούς Κελσίου στην αίθουσα. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Είμαστε πάρα πολύ πίσω. Είναι ζήτημα πολιτικής βούλησης. Δεν μπορεί να τα ρίχνουμε πάντα στην ατομική ευθύνη».

Από την πλευρά του, ο Κυριάκος Κυριακούλης αναγνωρίζει τον κίνδυνο ενός νέου χάσματος: «Θα έχουμε μια μερίδα μαθητών που θα επαναπαυτούν στις έτοιμες απαντήσεις και θα στερηθούν τη χαρά της μάθησης – κι από την άλλη μαθητές που

θα ξέρουν να χρησιμοποιούν αυτά τα εργαλεία με τη δυνατότητα να απογειωθεί η δημιουργικότητά τους».

Η υπουργός Παιδείας, Σοφία Ζαχαράκη, δεν αρνείται τους κινδύνους: «Είναι υπαρκτός προβληματισμός. Ανωσύτητα ανάμεσα σε ένα παιδί σε ένα δυσπρόσιτο μέρος και σε ένα άλλο στο κέντρο της Αθήνας σε ιδιωτικό σχολείο υπάρχει. Είναι ιδεολογική μάχη για μένα το να μειώνω συνεχώς τη διαφορά. Αλλά δεν μπορείς να φτάσεις από την αρχή στην απόλυτη νίκη. Πρέπει να το δοκιμάσεις, να το πιλοτάρεις και να είσαι ασφαλής για τα μέσα που δίνεις».

Τοποθετεί, μάλιστα, την αφετηρία στους ίδιους τους εκπαιδευτικούς – κι εκεί η εικόνα δεν είναι θεωρητική. «Τα σεμινάρια της Google, της Microsoft και της OpenAI γίνονται soldout μέσα σε μία ώρα», λέει, προσθέτοντας ότι «χιλιάδες εκπαιδευτικοί έχουν ήδη επιμορφωθεί». Στα μέσα που δίνει το υπουργείο εντάσσει κι έναν ψηφιακό βοηθό για όσους χρησιμοποιούν το Ψηφιακό Φροντιστήριο Ξένων Γλωσσών, με νέα εργαλεία να αναμένονται.

Ποιος ελέγχει τη μηχανή

Για πρώτη φορά, κρίσιμες λειτουργίες μεταφέρονται σε συστήματα που δεν ελέγχονται από πανεπιστήμια, εκπαιδευτικά ιδρύματα ή το κράτος, αλλά από ιδιωτικές εταιρείες τεχνολογίας. Το δημόσιο σχολείο κινδυνεύει να εξαρτηθεί από ιδιωτικές, κυρίως αμερικανικές πλατφόρμες για μια κρίσιμη εκπαιδευτική λειτουργία. Το Πιλοτικό «AI in Schools» φέρνει ήδη το ChatGPT Edu της OpenAI σε είσοδο επίσημο πρότυπα, πειραματικά και Ωνάσεια λύκεια.

Αν δεν υπάρξουν επενδύσεις, επιμόρφωση και ίση πρόσβαση στα εργαλεία, η AI απειλεί να διευρύνει τις ήδη υπάρχουσες ανισότητες μεταξύ δημόσιων και ιδιωτικών σχολείων και μεταξύ κέντρου και περιφέρειας

Η κ. Ζαχαράκη σχολιάζει: «Δεν μιλάμε για μονοπώλιο και δεν μιλάμε για εξαρτήσιμη ποτέ. Δημιουργείται μια τεχνονομία, μια δυναμική. Όλα τα ελέγχουμε». Παραδέχεται, ωστόσο, ότι το τεχνικό know-how δεν είναι του δικού της υπουργείου: «Εμείς δεν έχουμε το know-how, αυτό το παίρνουμε από τους ειδικούς της ψηφιακής διακυβέρνησης».

Ίσως γι' αυτό επιστρέφει μόνη της στο σουπιδικό παράδειγμα. «Οι Σουπιδόι το λένε συνέχεια στα συμβούλια υπουργών, ότι "επιστρέφουμε στο χαρτί και το μολύβι". Επειδή είχαν κάνει το λάθος και είχαν πάει μόνο σε τάμπλετ, έβλεπαν ότι τα παιδιά δεν μπορούσαν καν να γράψουν». Η Σουπιδά, επί χρόνια σύμβολο της ψηφιακής τάξης, δέσμευσε περίπου 104 εκ. ευρώ μεταξύ 2023 και 2025 για να επαναφέρει τα έντυπα βιβλία, ύστερα από πτώση στις επιδόσεις ά-

γνωσης των μαθητών της.

Στον αντίποδα, πάντως, ο κ. Κυριακούλης υποστηρίζει το ακριβώς αντίθετο: πως οι τάξεις πρέπει να γίνουν ηλεκτρονικές και πως το χαρτί και το μολύβι δεν αρκούν πλέον. Η διαφωνία για το αν ο δρόμος περνά από την οθόνη ή από το τετράδιο παραμένει ανοιχτή.

Το στοίχημα της σκέψης

Αν η κ. Ζαχαράκη ήταν σήμερα μαθήτρια λυκείου, θα χρησιμοποιούσε το ChatGPT; «Με ενδιαφέρει πάντα ο συνδυασμός. Να ψάχνουν τη γνώση, να μπορούν να αξιολογούν αυτό που τους σερβίρεται – η τάξη να είναι εργαστήριο διερευνητικής μάθησης». Το στοίχημα, επιμένει, παραμένει η τάξη: «Στην ελληνική τάξη προφανώς υπάρχει παραδοσιακή διδασκαλία. Αυτό δεν αλλάζει. Το ότι όμως, πηγαίνοντας στο σπίτι, τα παιδιά γυρίζουν στο Chat δίνει μεγάλη αξία στο τι έχει γίνει στην τάξη».

Στην ίδια ερώτηση ο κ. Παπαστεργίου απάντα: «Πιθανότατα θα χρησιμοποιούσα εργαλεία AI. Όχι όμως για να σκέφτονται αντί για μένα, αλλά ως βοήθημα, να μη μετατρέπονται δηλαδή σε υποκατάστατο της προσωπικής προσπάθειας και της κριτικής σκέψης».

Ο κ. Κυριακούλης το συμπυκνώνει με τη φράση: «Η AI δεν μειώνει τη σημασία του σχολείου και της εκπαίδευσης, το αναγκάζει να γίνει αυτό που πάντα έπρεπε να είναι». Η κ. Σάιτ προσθέτει ότι τίποτα απ' αυτά δεν γίνεται χωρίς επιμόρφωση εκπαιδευτικών, χωρίς υποδομές, χωρίς δωρεάν πρόσβαση για όλους. «Αν αποφασίσουμε ότι η εκπαίδευση θα είναι προτεραιότητα, μπορούμε να το κάνουμε. Φτάνει να υπάρχει πολιτική βούληση». ■

Ποιότητα νερού

Επενδύοντας στην ασφάλεια, την αξιοπιστία και τη βιώσιμη διαχείριση

Η ποιότητα του νερού ως βασική προτεραιότητα

Το νερό αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα αγαθά της καθημερινότητας και η ποιότητά του συνδέεται άμεσα με την υγεία, την ασφάλεια και την ποιότητα ζωής των πολιτών. Από την κατανάλωση και την προετοιμασία φαγητού μέχρι την προσωπική υγιεινή και την καθαριότητα του σπιτιού, η αξία του ποιοτικού νερού είναι καθοριστική για κάθε νοικοκυριό.

Για την ΕΥΔΑΠ, η διασφάλιση υψηλής ποιότητας πόσιμου νερού αποτελεί διαχρονική στρατηγική προτεραιότητα. Μέσα από ένα εκτεταμένο δίκτυο υποδομών, σύγχρονων εγκαταστάσεων επεξεργασίας και συνεχών επενδύσεων, η εταιρεία διασφαλίζει καθημερινά την ασφαλή υδροδότηση εκατομμυρίων πολιτών στην Αττική.

Η Αθήνα τροφοδοτείται με νερό που προέρχεται από φυσικές πηγές και ταμειυτήρες υψηλής ποιότητας, οι οποίοι βρίσκονται σε προστατευμένες περιοχές, μακριά από έντονη βιομηχανική και γεωργική δραστηριότητα. Παράλληλα, η μεταφορά του πραγματοποιείται σε μεγάλο βαθμό με φυσική ροή μέσω βαρύτητας, στοιχείο που συμβάλλει τόσο στη διατήρηση της ποιότητας όσο και στη βιώσιμη διαχείριση του πόρου.

Σύγχρονες υποδομές και συνεχείς ποιοτικοί έλεγχοι

Η ποιότητα του νερού δεν εξαρτάται μόνο από την προέλευσή του, αλλά και από το σύνολο των διαδικασιών που ακολουθούνται μέχρι να φτάσει με ασφάλεια στη βρύση του καταναλωτή. Η ΕΥΔΑΠ διαχειρίζεται περίπου 14.600 χιλιόμετρα δικτύου ύδρευσης και λειτουργεί τέσσερις Μονάδες Επεξεργασίας Νερού συνολικής δυναμικότητας 1,8 εκατομμυρίου κυβικών μέτρων νερού ημερησίως. Μέσα από τις εγκαταστάσεις αυτές πραγματοποιείται η επεξεργασία, ο ποιοτικός έλεγχος και η συνεχής παρακολούθηση του νερού, σύμφωνα με τα εθνικά και ευρωπαϊκά πρότυπα.

Οι εργαστηριακοί έλεγχοι πραγματοποιούνται καθημερινά σε όλα τα στάδια της υδροδότησης, από τις πηγές υδροληψίας έως τα σημεία κατανάλωσης, διασφαλίζοντας ότι το νερό που φτάνει στα σπίτια των πολιτών πληροί

ΠΗΓΗ: ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΔΑΠ

Μονάδα Επεξεργασίας Νερού Αχαρνών

Η ποιότητα του νερού αποτελεί βασικό στοιχείο της καθημερινής ευημερίας. Είναι συνδεδεμένη με την ασφάλεια του σπιτιού, τη φροντίδα της οικογένειας και τη συνολική ποιότητα ζωής.

υψηλές προδιαγραφές ποιότητας και ασφάλειας.

Παράλληλα, η εταιρεία αξιοποιεί σύγχρονες τεχνολογίες παρακολούθησης και διαχείρισης δικτύων, ενισχύοντας τη δυνατότητα έγκαιρης ανίχνευσης προβλημάτων και ταχύτερης παρέμβασης όπου απαιτείται.

Επενδύσεις για την αναβάθμιση και εξυγίανση του δικτύου

Η συνεχής βελτίωση της ποιότητας του νερού συνδέεται άμεσα με την αναβάθμιση των υποδομών ύδρευσης και την εξυγίανση του δικτύου.

Στο πλαίσιο του επενδυτικού της προγράμματος, η ΕΥΔΑΠ υλοποιεί έργα εκσυγχρονισμού δικτύων, αντικατάστασης παλαιών αγωγών και περιορισμού των απωλειών νερού, με στόχο τη βελτίωση της λειτουργικής αξιοπιστίας και της συνολικής ποιότητας των υπηρεσιών ύδρευσης.

Παράλληλα, επενδύει στην ανάπτυξη «έξυπνων» δικτύων και ψηφιακών συστημάτων παρακολούθησης, που επιτρέπουν τον καλύτερο έλεγχο της λειτουργίας των υποδομών και την αποτελεσματικότερη διαχείριση του νερού.

Ιδιαίτερη σημασία δίνεται και στη θωράκιση των υποδομών απέναντι στις επιπτώσεις της κλιματικής κρίσης και της λειψυδρίας. Η παρατεταμένη ανομβρία των τελευταίων ετών ανέδειξε ακόμη περισσότερο την ανάγκη για στρατηγικές επενδύσεις που ενισχύουν την ανθεκτικότητα του δικτύου και διασφαλίζουν τη μακροπρόθεσμη επάρκεια και ποιότητα του νερού.

Ποιότητα ζωής που ξεκινά από το σπίτι

Η ποιότητα του νερού αποτελεί βασικό στοιχείο της καθημερινής ευημερίας. Είναι συνδεδεμένη με την ασφάλεια του σπιτιού, τη φροντίδα της οικογένειας και τη συνολική ποιότητα ζωής. Πίσω από κάθε ποτήρι νερού βρίσκεται ένα σύνθετο σύστημα υποδομών, επιστημονικής παρακολούθησης και συνεχών επενδύσεων, που λειτουργεί καθημερινά με στόχο τη διασφάλιση της αξιοπιστίας και της ποιότητας.

Για την ΕΥΔΑΠ, η επένδυση στην ποιότητα του νερού δεν αφορά μόνο το παρόν, αλλά και τη δημιουργία ενός πιο ασφαλούς, βιώσιμου και ανθεκτικού μέλλοντος για τις επόμενες γενιές.

Τώρα, το ΔΕΗ FIBER
έχει και Σταθερό Τηλέφωνο.

1 Gbps με 19,90€/μήνα και Σταθερό
με απεριόριστες εθνικές κλήσεις με 4€/μήνα.

Άφθονο. Απλό. Προσιτό. Και με Σταθερό.

FIBER

Τιμές ΔΕΗ FIBER 1 Gbps για 24 μήνες και πρόσθετης υπηρεσίας σταθερής τηλεφωνίας.
Διαθεσιμότητα δικτύου ΔΕΗ και περισσότερες πληροφορίες στο dei.gr/fiber. Ισχύουν όροι και προϋποθέσεις.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Τρεις μήνες παράνοιας. **Και κανείς δεν διαμαρτύρεται.**

ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΣΤΟΝ ΕΓΚΕΦΑΛΟ ΜΑΣ ΟΤΑΝ Η ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΦΤΑΝΕΙ ΤΟΥΣ 40°C;

Για τους περισσότερους από εμάς, η κακοκαιρία ήταν κάποτε συνώνυμη με τον χειμώνα. Σήμερα, όμως, για πολλούς κατοίκους της Αθήνας η πιο δύσκολη εποχή του χρόνου είναι το καλοκαίρι. Οι παρατεταμένοι καύσωνες, οι νύχτες χωρίς δροσιά και οι θερμοκρασίες που αγγίζουν ή ξεπερνούν τους 40°C έχουν μετατρέψει τη ζέστη από μια αναμενόμενη εποχική συνθήκη σε δυσάρεστη καθημερινότητα. Η δημόσια συζήτηση γύρω από τους καύσωνες επικεντρώνεται συνήθως στις επιπτώσεις τους στη σωματική υγεία. Ωστόσο, πολλοί από εμάς παρατηρούμε ότι τις ημέρες της έντονης ζέστης δυσκολευόμαστε να συγκεντρωθούμε, νιώθουμε πνευματικά εξαντλημένοι, πιο ευερέθιστοι, ακόμη και πιο μελαγχολικοί. Συχνά θεωρούμε αυτές τις αλλαγές συνέπεια της δυσφορίας που προκαλεί η ζέστη. Η νευροεπιστήμη, όμως, δείχνει ότι η πνευματική κόπωση και η συναισθηματική επιβάρυνση που βιώνουμε κατά τη διάρκεια ενός καύσωνα αποτελούν βιολογικές επιδράσεις της θερμότητας στη λειτουργία του εγκεφάλου.

Ο εγκέφαλος είναι ένα από τα πιο ενεργοβόρα όργανα του ανθρώπινου σώματος. Αν και αντιπροσωπεύει μόλις το 2% του σωματικού μας βάρους, καταναλώνει περίπου το ένα πέμπτο της συνολικής ενέργειας και του οξυγόνου του οργανισμού. Η συνεχής δραστηριότητα δισεκατομμυρίων νευρώνων παράγει θερμότητα, η οποία πρέπει να απομακρύνεται ώστε να διατηρείται η φυσιολογική λειτουργία του εγκεφάλου. Για τον σκοπό αυτό, ο εγκέφαλος βασίζεται σ' ένα πολύπλοκο σύστημα θερμορρύθμισης, με κεντρικό ρόλο τον υποθάλαμο, τον «βιολογικό θερμοστάτη» του σώματος. Υπό φυσιολογικές συνθήκες, το σύστημα αυτό λειτουργεί ιδιαίτερα αποτελεσματικά. Όταν όμως η εξωτερική θερμοκρασία πλησιάζει ή ξεπερνά τους 40°C, ο οργανισμός καταβάλλει αυξημένη προσπάθεια για να διατηρήσει σταθερή τη θερμοκρασία του σώματος, γεγονός που επηρεάζει και τον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί ο εγκέφαλος.

Οι επιδράσεις αυτές γίνονται ιδιαίτερα εμφανείς στον τρόπο με τον οποίο σκεφτόμαστε και λαμβάνουμε αποφάσεις. Οι απλές δραστηριότητες της καθημερινότητας, όπως η προετοιμασία του πρωινού καφέ ή μια γνώριμη καθημερινή διαδρομή, συνήθως εκτελούνται χωρίς ιδιαίτερη δυσκολία. Όταν όμως χρειάζεται να παραμείνουμε συγκεντρωμένοι, να οργανώσουμε πληροφορίες ή να λύσουμε ένα σύνθετο πρόβλημα, οι επιπτώσεις της ζέστης γίνονται πιο εμφανείς.

Στη νευροεπιστήμη, οι ικανότητες που μας επιτρέπουν να συγκεντρωνόμαστε, να οργανώνουμε πληροφορίες και να λαμβάνουμε αποφάσεις εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από τον προμετωπιαίο φλοιό, μια περιοχή του εγκεφάλου που φαίνεται να επηρεάζεται ιδιαίτερα από την ακραία θερμότητα. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι η ζέστη επιβάλλει έναν «γνωστικό φόρο» στον εγκέφαλο, καθώς μέ-

ρος των πόρων του οργανισμού κατευθύνεται στην προσπάθεια διατήρησης της θερμοκρασιακής ισορροπίας.

Οι επιπτώσεις της ακραίας ζέστης δεν περιορίζονται στην ατομική δυσφορία, αλλά επεκτείνονται στην εργασία, τη μάθηση και στην ευρύτερη λειτουργία της κοινωνίας. Μεγάλη μελέτη στις Ηνωμένες Πολιτείες, που δημοσιεύθηκε στο *American Economic Journal: Economic Policy*, ανέλυσε εκατομμύρια αποτελέσματα σχολικών εξετάσεων και έδειξε ότι, όσο περισσότερες ημέρες ακραίας ζέστης αντιμετώπιζαν οι μαθητές κατά τη διάρκεια του σχολικού έτους, τόσο χαμηλότερες ήταν κατά μέσο όρο οι επιδόσεις τους, ιδιαίτερα σε σχολεία χωρίς επαρκή κλιματισμό και σε παιδιά από λιγότερο προνομιούχα κοινωνικο-οικονομικά περιβάλλοντα. Το εύρημα αυτό αποκτά ιδιαίτερη σημασία αν αναλογιστούμε ότι ο εγκέφαλος των παιδιών και των εφήβων βρίσκεται ακόμη σε διαδικασία ανάπτυξης και ότι η προσοχή, η μνήμη και η αυτορρύθμιση αποτελούν βασικές προϋποθέσεις της μάθησης.

Οι ίδιες νοητικές λειτουργίες είναι απαραίτητες και στην ενήλικη ζωή. Σύμφωνα με την έκθεση «*Working on a Warmer Planet*» του International Labour Organization, η θερμική καταπόνηση αναμένεται να αποτελέσει μία από τις σημαντικότερες προκλήσεις για την υγεία και την παραγωγικότητα των εργαζομένων τις επόμενες δεκαετίες. Η μειωμένη προσοχή, η επιβάρυνση της μνήμης και η δυσκολία λήψης αποφάσεων αυξάνουν την πιθανότητα λαθών και ατυχημάτων, όχι μόνο σε απαιτητικά επαγγέλματα όπως οι μεταφορές, οι κατασκευές και οι υπηρεσίες υγείας, αλλά ακόμη και σε εργασίες εσωτερικών χώρων. Όταν η θερμότητα επηρεάζει την προσοχή και την αυτορρύθμιση, επηρεάζει ταυτόχρονα τη μαθησιακή πορεία των παιδιών, την απόδοση των εργαζομένων και, τελικά, την ευημερία ολόκληρων κοινωνιών.

Ίσως η πιο άμεση επίδραση της ζέστης να αφορά τη διάθεσή μας. Η ψυχική επιβάρυνση των καυσώνων δεν αφορά μόνο ανθρώπους με προϋπάρχουσες ψυχικές δυσκολίες. Πολλοί άνθρωποι κατά τη διάρκεια ενός καύσωνα βιώνουν μια μορφή «ψυχικής θολούρας». Η καθημερινότητα γίνεται πιο βαριά, η υπομονή εξαντλείται πιο γρήγορα και ακόμη και μικρές δυσκολίες μοιάζουν δυσανάλογα πιεστικές. Από νευροεπιστημονική σκοπιά, η ακραία ζέστη διαταράσσει τον ύπνο, αυξάνει τη φυσιολογική ενεργοποίηση του οργανισμού και επηρεάζει νευροβιολογικούς μηχανισμούς που σχετίζονται με τη συναισθηματική ρύθμιση και την αντίδραση στο στρες. Ως αποτέλεσμα, αυξάνονται η ευερεθιστότητα, η ψυχική κόπωση, το άγχος και το αίσθημα συναισθηματικής εξάντλησης. Δεν είναι, λοιπόν, τυχαίο ότι αρκετές μελέτες έχουν καταγράψει περισσότερες επισκέψεις σε υπηρεσίες ψυχικής υγείας και αυξημένες εισαγωγές σε

Της Στέλλας Τσερμεντσέλη*
Εικονογράφηση: Δημήτρης-Κρις Αγκαράι

**Ο καύσωνας
δεν
επηρεάζει
μόνο την
πόλη.
Επηρεάζει
και τον
εγκέφαλο
αυτών
που τη ζουν.**

ψυχιατρικές κλινικές κατά τη διάρκεια περιόδων ακραίας ζέστης, ενώ έρευνες έχουν συνδέσει τους καύσωνες με επιδείνωση ψυχιατρικών συμπτωμάτων σε ευάλωτους πληθυσμούς, σύμφωνα και με τα συμπεράσματα πρόσφατης συστηματικής ανασκόπησης και μετα-ανάλυσης στο *The Lancet Planetary Health*.

Η συζήτηση αυτή οδηγεί σε μια έννοια που απασχολεί όλο και περισσότερο τους ερευνητές: τη θερμική ανισότητα. Πρόσφατη διεθνής μελέτη που δημοσιεύτηκε στο *Nature Communications* έδειξε ότι η ζέστη μέσα στις πόλεις δεν κατανέμεται ισότιμα, καθώς οι πιο οικονομικά ευάλωτες γειτονιές εκτίθενται συστηματικά σε υψηλότερες θερμοκρασίες. Οι γειτονιές με λιγότερο πράσινο, μεγαλύτερη πυκνότητα δόμησης και χαμηλότερο εισόδημα είναι συστηματικά θερμότερες από τις πιο εύπορες περιοχές. Με άλλα λόγια, δεν βιώνουμε όλοι τον ίδιο καύσωνα. Η εμπειρία της ζέστης στην Αθήνα εξαρτάται από τη γειτονιά, την ποιότητα της κατοικίας, την ύπαρξη πρασίνου και την πρόσβαση σε ψύξη. Ένας άνθρωπος που περνά τις νύχτες του σε ένα υπερθερμασμένο διαμέρισμα δεν εκτίθεται στις ίδιες συνθήκες με κάποιον που έχει πρόσβαση σε δροσερούς και κλιματιζόμενους χώρους.

Το ερώτημα, επομένως, δεν είναι μόνο ποιος υποφέρει περισσότερο από τον καύσωνα, αλλά και ποιος εκτίθεται συστηματικά στις επιπτώσεις του στον εγκέφαλο. Αν η ακραία ζέστη επηρεάζει τη λειτουργία εγκεφαλικών συστημάτων που σχετίζονται με την προσοχή, τη μνήμη, τη συναισθηματική ρύθμιση και τη λήψη αποφάσεων, τότε η άνιση έκθεση σ' αυτήν μπορεί σταδιακά να οδηγήσει και σε άνισες επιπτώσεις στη μάθηση, την ψυχική υγεία και τη γνωστική λειτουργία. Ένα παιδί που μεγαλώνει σ' ένα υπερθερμασμένο διαμέρισμα δεν αντιμετωπίζει μόνο μεγαλύτερη σωματική καταπόνηση, αλλά ενδέχεται να έχει λιγότερες ευκαιρίες για αποτελεσματική μάθηση και γνωστική αποκατάσταση μέσω ποιοτικού ύπνου. Αντίστοιχα, ένας εργαζόμενος που εκτίθεται καθημερινά σε ακραίες θερμοκρασίες μπορεί να βιώνει μεγαλύτερη γνωστική κόπωση, περισσότερα λάθη και αυξημένο ψυχικό φορτίο. Μακροπρόθεσμα, η θερμική ανισότητα κινδυνεύει να εξελιχθεί σε μια νέα μορφή κοινωνικής ανισότητας, όπου οι πιο ευάλωτοι πληθυσμοί δεν επιβαρύνονται περισσότερο μόνο σωματικά, αλλά και νοητικά και ψυχολογικά, διευρύνοντας περαιτέρω ήδη υπάρχοντα χάσματα στην υγεία, τη μάθηση και τις ευκαιρίες ζωής.

Αν και η έρευνα βρίσκεται ακόμη σε εξέλιξη, ορισμένες μελέτες υποστηρίζουν ότι η χρόνια έκθεση σε υψηλές θερμοκρασίες και η αυξανόμενη συχνότητα καύσωνων ενδέχεται να επιβαρύνουν μηχανισμούς που σχετίζονται με νευροεκφυλιστικές νόσους όπως οι Αλτσχάιμερ και Πάρκινσον, σύμφωνα και με πρόσφατη ανασκόπηση στο περιοδικό *Environmental Research*.

Παρότι οι νευροεπιστήμονες δεν έχουμε ακόμη όλες τις απαντήσεις, τα μέχρι σήμερα δεδομένα υποδηλώνουν ότι η κλιματική αλλαγή δεν αποτελεί μόνο περιβαλλοντική ή οικονομική πρόκληση, αλλά και πρόκληση για την εγκεφαλική υγεία των κοινωνιών. Καθώς οι καύσωνες μετατρέπονται σταδιακά σε μέρος της νέας κλιματικής πραγματικότητας, το ερώτημα δεν είναι μόνο πώς θα προστατεύσουμε τον οργανισμό μας από τη ζέστη, αλλά και πώς θα διατηρήσουμε τη γνωστική και ψυχική μας λειτουργία σε έναν ολοένα θερμότερο κόσμο.

Ίσως τελικά η σημαντικότερη συνέπεια ενός κόσμου που θερμαίνεται να μην αφορά μόνο το περιβάλλον γύρω μας, αλλά και τον τρόπο με τον οποίο σκεφτόμαστε και αισθανόμαστε. Η κατανόηση των επιπτώσεων της ζέστης στον εγκέφαλο δεν αποτελεί πλέον μόνο ένα νέο επιστημονικό ερώτημα: αποτελεί προϋπόθεση για πιο υγιείς και ανθεκτικές κοινωνίες σε έναν ολοένα θερμότερο πλανήτη. **■**

Η Στέλλα Τσερμεντσέλη είναι καθηγήτρια Αναπτυξιακής Ψυχολογίας και Γνωστικών Λειτουργιών στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας

ΠΟΣΟ ΚΟΣΤΙΖΕΙ ΜΙΑ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗ ΕΞΟΔΟΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ;

Από την πρώτη βουτιά και τον παγωμένο καφέ μέχρι το τελευταίο θερινό εισιτήριο, καταγράψαμε το πραγματικό κόστος μιας καλοκαιρινής μέρας στην Αθήνα του 2026.

Των Τόνιας Ζαραβέλα, Γεωργίας Ζερβογιάννη

Το καλοκαίρι η Αθήνα γίνεται μια πόλη δύο ταχυτήτων. Από τη μία, οι άδειοι δρόμοι στο κέντρο, ο ήλιος που «καίει» το τσιμέντο και οι καθημερινές μετακινήσεις, που γίνονται πολλές φορές ανυπόφορες λόγω της ζέσης. Από την άλλη, η θάλασσα είναι μόνο μερικά χιλιόμετρα μακριά, τα beach bars γεμίζουν από νωρίς, οι στάσεις για παγωτό, γρανίτα ή ένα γρήγορο

σουβλάκι απαραίτητες και τα θερινά σινεμά συντονίζουν την πόλη σε έναν πιο νυχτερινό ρυθμό. Κάπως έτσι το σκηνικό της πόλης αλλάζει και γεμίζει με το φως και την ενέργεια του καλοκαιριού.

Σ' αυτό το ρεπορτάζ προσπαθούμε να κάνουμε αυτό που θα έκανες κι εσύ εκείνη τη μέρα που η πόλη σε καλεί έξω απ' το σπίτι. Από το πού

θα πεις τον καφέ σου και πώς θα μετακινηθείς μέχρι το αν θα φας έξω και πώς θα κλείσεις τη βραδιά σου.

Το σίγουρο είναι πως, από τις οργανωμένες πλαζ των νοτιών προαστίων μέχρι τις πιο προσιτές επιλογές σε ολόκληρη την Αττική, η πόλη δίνει τη δυνατότητα για μικρές αποδράσεις προσαρμοσμένες σε κάθε budget. **A**

Ο απόλυτος οδηγός κόστους για μια καλοκαιρινή μέρα στην Αθήνα
Μια αυθημερόν απόδραση για δύο μπορεί να κοστίσει από 25 ευρώ έως και πάνω από 250 ευρώ, ανάλογα με την παραλία, τη μετακίνηση και τις επιλογές κατανάλωσης.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ	ΠΕΡΙΟΧΗ	ΚΟΣΤΟΣ
Σετ ξαπλώστρες	Σχοινιάς (Σ/Κ)	€ 20 + 5 εισοδος/άτομο
	Σχοινιάς (καθημερινές)	Δωρεάν με ελάχιστη κατανάλωση €5
	Βάρκιζα (Σ/Κ)	€ 40 - 60 + € 7 - 8,50/άτομο εισοδος
	Βάρκιζα (καθημερινές)	€ 30 - 40+ € 7 - 8,50 άτομο εισοδος
	Άλιμος (Σ/Κ)	€ 5 - 12
	Άλιμος (καθημερινές)	€ 4 - 10
	Βούλα (Σ/Κ)	€ 40 - 60
	Βούλα (καθημερινές)	€ 30 - 40
	Καβούρι (Σ/Κ)	€ 50 - 70
	Καβούρι (καθημερινές)	€ 40 - 60
	Βουλιαγμένη (Σ/Κ)	€ 100+
	Βουλιαγμένη (καθημερινές)	€ 60+
	Ανάβυσσος (Σ/Κ)	€ 25+
	Ανάβυσσος (καθημερινές)	€ 10+
	Λαγονήσι (Σ/Κ)	€ 50+
	Λαγονήσι (καθημερινές)	€ 15+
	Σούνιο (Σ/Κ)	€ 40 - 60
	Σούνιο (καθημερινές)	€ 20 - 40
	Ωρωπός (Σ/Κ)	€ 10 - 25
	Ωρωπός (καθημερινές)	Δωρεάν με παραγγελία
Πισίνες	Κέντρο (Σ/Κ)	€ 30 - 40
	Κέντρο - Poolpass με θέα όλη την Αθήνα (Σ/Κ)	€ 70 - 90 με καφέ ή αναψυκτικό
	Μαρούσι	€ 15 σε καρέκλα, € 20 σε ξαπλώστρα και δωρεάν ποτό και νερό
<i>*Επισημάνση υπάρχει σε ορισμένες οργανωμένες παραλίες και πισίνες για τα παιδιά, με τις τιμές να είναι μειωμένες (συνήθως κατά το ήμισυ)</i>		
Γρανίτα	Ωρωπός	€ 4 - 5
	Βάρκιζα	€ 5 - 6,50
	Γλυφάδα	€ 7 - 9
	Κολωνάκι	€ 4,50 - 5,50
Jet Ski (15')	Σχοινιάς	€ 40 - 50
	Φλοίσβος	€ 50 - 60
	Βάρκιζα	€ 60 - 70
	Βουλιαγμένη	€ 80 - 100+
SUP (1 ώρα)	Σχοινιάς	€10 - 15
	Άλιμος / Φλοίσβος	€15 - 20
	Βάρκιζα	€ 20 - 25
	Βουλιαγμένη	€ 30 - 40
Σάντουιτς	Άλιμος	€ 4,50 - 6,50
	Βουλιαγμένη	€ 9 - 14

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ	ΠΕΡΙΟΧΗ	ΚΟΣΤΟΣ
	Λούτσα	€ 2,50 - 3,50
Μετακίνηση	Εισιτήριο MMM 90'	€ 1,20
	Μειωμένο εισιτήριο	€ 0,50
	24ωρο εισιτήριο	€ 4,10
	Ταξί Σύνταγμα - Παλαιό Φάληρο	€ 10 - 13
	Ταξί Σύνταγμα - Βουλιαγμένη	€ 25 - 32
	Ταξί Σύνταγμα - Σχοινιάς	€ 45 - 55+
	ΚΤΕΛ προς παραλίες	€ 3 - 6,50 (μονή διαδρομή)
E-bike	Ψυρρή / Ακρόπολη	€ 7 - 10/ώρα
	Γλυφάδα / Ελληνικό	€ 8 - 12/ώρα
	ΚΠΙΣΝ	€ 2/ώρα
Τυλιχτό σουβλάκι	Μοναστηράκι	€ 3,30 - 4,50
	Λούτσα / Σχοινιάς	€ 3,80 - 4,20
	Πειραιάς	€ 4 - 4,50
	Άλιμος / Π. Φάληρο	€ 4,20 - 4,70
	Γλυφάδα / Βούλα / Βάρκιζα	€ 4,50 - 5
	Βουλιαγμένη	€ 5,20 - 8,50+
	Ωρωπός	€ 3,80 - 4,20
Cocktail	Παγκράτι	€ 8,50 - 13
	Βούλα, Βάρκιζα	€ 12 - 15
	Πειραιάς	€ 9 - 14
	Βουλιαγμένη	€ 16 - 22+
Παγωτό (2 μπάλες)	Πλάκα	€ 5,50 - 6,50
	Άλιμος	€ 5,80 - 6,80
	Βάρκιζα	€ 6,50 - 7,80
	Βουλιαγμένη	€ 9 - 12
	Ωρωπός	€ 4,20 - 6,20
	Σούνιο	€ 4,80 - 6,20
Αρχαιολογικοί χώροι	Ναός Ποσειδώνα Σουνίου	€ 20 / 10
	Μουσείο Ακρόπολης	€ 20 / 10
	Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο	€ 20 / 10
	Αμφιθέατρο Ωρωπού	€ 5 / 3
	Αρχαιολογικό Μουσείο Πειραιά	€ 5 / 2
	Θ/Κ «Γ. Αβέρωφ»	€ 5 / 2,50
	Μουσείο Παιχνιδιών Μπενάκη	€ 9 / 7
Θερινό σινεμά	Παλαιό Φάληρο (Cine Φλοίσβος)	€ 7 - 9
	Άλιμος (Cine Άλιμος)	€ 4 - 6
	Βάρκιζα (Cine Ria)	€ 7 - 9
	Βούλα (Cine Ακτί)	€ 7,50 - 9,50
	Γλυφάδα (Cine Γλυφάδα)	€ 7 - 9
	Πειραιάς (Zea Cinema)	€ 6 - 8
	Ψυχικό (Θερινός Κινηματογράφος Αττικών Αλσος)	€ 6,5 - 8
	Πλάκα (Cine Paris)	€ 8 - 10

Master Franchisor in Greece: CALIN S.A.
Tel: 210.63 40.005 - E-mail: info@calingroup.gr - website: calin.gr

CALZEDONIA

THE BIKINI EXPERT.

Ιστορίες για τις πιο ζεστές μέρες της πόλης

Το καλοκαίρι στην Αθήνα δεν είναι μόνο αυτό που θα δεις στα αξιοθέατα και τις καρτ ποστάλ. Μπορεί να είναι τα σχέδια του Ιουνίου, ο αέρας σε παύση τα μεσημέρια του Ιουλίου, οι άδειοι δρόμοι του Δεκαπενταύγουστου. Δεν υπάρχει ένα καλοκαίρι στην Αθήνα, αλλά εκατομμύρια. Τρεις νέες φωνές της ελληνικής λογοτεχνίας συναντιούνται στην ίδια πόλη, την ίδια εποχή.

Επιμέλεια: Δημήτρης Αθανασιάδης

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΟΡΑΣΗΣ

Της **Μαρίας Αγαθαγγελίδου***

Καλοκαίρι στην Αθήνα σημαίνει ν' αρχίσεις να ξαναβλέπεις την πόλη, να εμπιστευτείς πάλι την όραση. Στις πόλεις της Κεντρικής και της Βόρειας Ευρώπης οι άνθρωποι τον χειμώνα δεν ξεμυτίζουν εύκολα, μένουν κρυμμένοι στα σπίτια τους ή στα γραφεία τους, κι αν δεν αντέχουν να μείνουν άλλο εκεί, τρυπώνουν σε κάποιο μπαρ. Αν ξεμυτίσουν, δεν ξεχνούν να φορέσουν τις πανοπλίες τους και παίρνουν αγκαλιά το σκοτάδι. Με το που σκάσει ο πρώτος σοβαρός ήλιος, όμως, βγάζουν τις πανοπλίες, ξεχύνονται έξω ανενδοίαστα και η πόλη αλλάζει. Στην Αθήνα, αντίθετα, βλέπεις ανθρώπους έξω όλο τον χρόνο, ακάλυπτους, χωρίς πανοπλία. Τους βλέπεις όμως σ' αλήθεια; Είμαστε όλοι βαθιά χωμένοι στον εαυτό μας, σε αυτό που συμβαίνει κάθε στιγμή στο κεφάλι μας, βαθιά χωμένοι στην οθόνη του κινητού μας, στα προγράμματα, στις προθεσμίες, στους απλήρωτους λογαριασμούς, στις κακές ειδήσεις, στο άγχος που δεν λείπει να μας αφήσει, και ξεχνάμε να σηκώσουμε το βλέμμα, να παρατηρήσουμε ένα πρόσωπο, ένα κτίριο, ένα δέντρο. Τα πράγματα αποκτούν ενδιαφέρον όταν τα κοιτάς με προσοχή και ευμένεια.

Όχι ότι το καλοκαίρι μάς αφήνει το άγχος. Στη δουλειά δυσφορείς περισσότερο περιμένοντας τις διακοπές, αλλά, αν δεν έχεις χρήματα/σχέση/φίλους που δεν θα πάνε διακοπές με τη σχέση τους/όλα τα παραπάνω, τι διακοπές να πας; Απελπισία. Οι πόλεμοι δεν σταματούν το καλοκαίρι, οι τιμές των προϊόντων δεν πέφτουν, άλλη μια γυναικοκτονία συμβαίνει την ώρα που εσύ ρουφάς τον καφέ με το καλαμάκι κι ύστερα παίζεις με τα παγάκια.

Κι όμως, το βλέμμα, μονίμως ενοχικό και κουρασμένο, αλλάζει σιγά σιγά, όσο οι μέρες μεγαλώνουν. Παίρνει ωθήσεις απ' την καρδιά, αναδιατάσσεται, πλαταίνει για να χωρέσει μέσα του περισσότερο, ξεκολλάει απ' την οθόνη, τολμά να ακουμπήσει πάνω στα πράγματα, να σταθεί εκεί για λίγο, χωρίς βιασύνη. Ρουφάει τα χρώματα, τις γραμμές, επικεντρώνεται στα μικρά, στις λεπτομέρειες, παρατηρεί, ξεχνιέται, αναπολεί. Η αναπόληση δεν κρατάει πολύ, γιατί το βλέμμα πέφτει σύντομα στα εκτε-

θιμένα σώματα των άλλων, στις γάμπες, στα γόνατα, στους αστραγάλους, στους ώμους, στα μπράτσα, πέφτει στις τρίχες, στα τατουάζ, στους καλογυμνασμένους μυς και στο περιττό λίπος... το βλέμμα παθαίνει ένα μικρό βραχυκύκλωμα, ποθεί ή και όχι, συγκρίνεται ή και όχι. Κι ύστερα πέφτει στις διαφημίσεις, στα σώματα που φωτογραφήθηκαν για τις ανάγκες επίδειξης της καλοκαιρινήςπραμάτειας της τάδε πολυεθνικής ρούχων ή του τάδε πολυκαταστήματος καλλυντικών, πολύχρωμα μπικίνι και πρωτοποριακά αντηλιακά, πέφτει φυγαλέα το βλέμμα στα χάρτινα σώματα μέσα απ' το παράθυρο του λεωφορείου κι αμέσως μετά πέφτει στη ροζ και τρκουάζ μαντίλα της κοπέλας που ανέβηκε στην προηγούμενη στάση και κρύβει όλα της τα μαλλιά, δεν περισσεύει ούτε τρίχα.

Τα βράδια του καλοκαιριού η πόλη ομορφαίνει σαν να την άγγιξε κάποιο μαγικό ραβδί, κι ας είναι όλα εκεί, ίδια και απαράλλαχτα: οι πολυκατοικίες, τα παλιά και τα φρέσκα συνθήματα στους τοίχους, οι κεραίες, ο ουρανός, το φεγγάρι, οι άστεγοι, τα αδέσποτα, τα petshops, τα sexshops, τα γαλακτοπωλεία, τα νυχάδικα, τα γυμναστήρια, τα βενζινάδικα. Το σκηνικό της ζωής μας. Ορθοπεδικά είδη, βαφές αυτοκινήτων, πόρτες ασφαλείας. Άντε να φεύγουμε. Να φύγουμε, να πάμε πού;

Πάντα μου άρεσε η Αθήνα το καλοκαίρι. Ειδικά στις αρχές του καλοκαιριού, που ανοίγουν τα θερινά και ξεκινούν οι παραστάσεις του Φεστιβάλ Αθηνών, γιατί το θέατρο και το σινεμά σου οργανώνουν την όραση, τους την παραδίδεις και την αποθεώνουν, σου την επιστρέφουν ξαναγεννημένη, και γιατί, ως γνωστόν, η τέχνη πάντα σώζει την κατάσταση. Πιο μικρή ακόμα, στη γειτονιά που μεγάλωσα, τον Κολωνό, γδέρναμε τα γόνατά μας στον δρόμο, μετράγαμε πόσα παγωτά είχαμε φάει και δεν θυμόμασταν καν ότι η Αθήνα βγάζει σε θάλασσα. Μπάνια περιμέναμε να κάνουμε στα νησιά, όπου μας πήγαιναν οι γονείς μας. Όσο και να μου άρεσε η Αθήνα, ήθελα να φεύγω, πρώτα στα νησιά, αργότερα στο εξωτερικό. Τώρα, που μένω χρόνια στο εξωτερικό, περιμένω κάθε φορά να επιστρέψω σ' αυτήν, δεν πά' να 'ναι και κατακαλόκαιρο, μες στην κάψα· περιμένω να με τυλίξει η πόλη με τον θερμό της αέρα κι εγώ να μη χορταίνω να κοιτάω. ●

*Η **Μαρία Αγαθαγγελίδου** γεννήθηκε στην Αθήνα το 1984 και από το 2010 ζει στο Βερολίνο, επιστρέφει όμως συχνά στη γενέθλια πόλη της. Είναι συγγραφέας, μεταφράστρια και θεατρολόγος. Από τις εκδόσεις Πατάκη κυκλοφορεί το πρώτο της μυθιστόρημα, «Ρεπεράζ» (2025).

NUXE

PARIS

ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ ΣΕ ΜΟΡΦΗ ROLL-ON

ΞΗΡΟ ΛΑΔΙ
ΠΟΛΛΑΠΛΩΝ
ΧΡΗΣΕΩΝ
ΓΙΑ ΠΡΟΣΩΠΟ,
ΣΩΜΑ & ΜΑΛΛΙΑ

NUXE N°1 ΜΑΡΚΑ ΕΝΥΔΑΤΙΚΩΝ ΕΛΑΙΩΝ ΣΩΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ⁽¹⁾

(1) IQVIA, Private Retail Channel View, PEC Market, category B2FIE BODY MOIS/EMO WOM-OILS, sell out values, year 2024. Copyright 2024.

Η ΑΘΗΝΑ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΓΡΙΑ

Του Ορέστη Φιωτάκη*

Η ΑΘΗΝΑ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΓΡΙΑ, λέει σ' έναν τοίχο της Καλλιδρομίου και η Ιουλία αναστενάζει. Πάνω στον ιδρώτα της κολλάει σκόνη από το απέναντι εργοτάξιο. Ένας εργάτης αλλάζει κανάλια στο ραδιοφωνάκι του, από ειδήσεις για τον καύσωνα σε Σοφία Βέμπο. Η Ιουλία προχωράει. Αφήνει ένα ακόμα βιογραφικό σε μια καφετέρια, το κοιτάνε, της λένε πως θα ταίριαζε καλύτερα σε κάποιο βιβλιοπωλείο, αλλά στα βιβλιοπωλεία της λένε πως καλύτερα να πάει σε κάποια καφετέρια. Έχασε την προηγούμενη δουλειά της και πρέπει να βρει επειγόντως άλλη, αλλιώς ο κύριος Κώστας θα κάνει το διαμέρισμά της «ερ-μπι-μπι». Ίσως να είναι το τελευταίο της καλοκαίρι.

Μια γερόντισσα την προσπερνά αγκομαχώντας. Σέρνει με θόρυβο τα παπούμια της στο πεζοδρόμιο, τραβώντας ξοπίσω της ένα παραφορτωμένο καρότσι λαϊκής. Ένα πορτοκάλι πέφτει, κυλά και χτυπά ελαφρά τον αστράγαλο της Ιουλίας.

«Γεια σας, μήπως ψάχνετε προσωπικό;» Όσπου να βγει από το ταβερνάκι, η γερόντισσα είναι ακόμα εκεί, στεγνώνει το μέτωπό της μ' ένα μαντίλι. Μπορεί και να είναι το τελευταίο μου καλοκαίρι, σκέφτεται η Ιουλία, ανεμίζοντας μια βεντάλια καρπούζι στο στέρνο της. Καμπριολέ με τουρίστες που ανοίγουν σαμπάνια. Πέφτει το μαντίλι της γερόντισσας. Κοριτσάκι χοροπηδάει κρατώντας σακούλα με κεράσια. «Σταθείτε, κυρία μου». Πλανόδιος πουλάει ανεμιστηράκια. «Σταθείτε, σας έπεσε κάτι». Πεπόνια κροταλίζουν σε μια καρότσα. Επιταχύνει για να την προλάβει. Από το καρότσι ξεφεύγει ένα μπουκαλάκι κολόνια, το σηκώνει. «Μα, σταθείτε λίγο σας λέω». Η γερόντισσα ούτε που γυρίζει να την κοιτάξει, φτάνει σε μια σκάλα και κατεβαίνει.

«Διακοπή ρεύματος στους σαράντα, δεν είμαστε κράτος, μπάχαλο είμαστε!» φωνάζει κάποιος από ένα ανοιχτό παράθυρο. Μέσα από ένα άλλο κάποιος χτυπά μύγες, ξανά και ξανά, ρυθμικά. Στα σκαλιά κείτονται μια χρυσή ταμπακιέρα, έγγραφα κι ένα εργόχειρο. Η Ιουλία τα μαζεύει. «Σταθείτε, σας πέφτουν πράγματα». Όμως η γερόντισσα φεύγει τρεχάτη. Μα τι αντοχές, τόσο γριά γυναίκα... Στο πέρασμά της έχει πέσει ένα καπέλο, ένα κατσαρόλι, μια κορνίζα, ένα βάζο. Δεν τη ξαναφωνάζει, ίσως είναι κουφή. Αλλά συνεχίζει να μαζεύει τα αντικείμενα.

Η Ιουλία βγάζει το Aegolion της, εισπνέει βαθιά. Μάλλον έχει πάθει ηλίαση, φοβάται πως θα λιποθυμήσει, αλλά πρέπει να τη φτάσει. Μαζεύει από την Τρικούπη ένα στέφανο γάμου, την Παλαιά Διαθήκη, έναν δίσκο κλασικής μουσικής κι ένα ρολόι τοίχου. Τα στοιβάζει στην αγκαλιά της, τρέχει να προλάβει το φανάρι, αλλά ανάβει κόκκινο και η γριά έχει ήδη περάσει τη διάβαση. Της έχει πέσει ένα

μαξιλάρι καναπέ, μια παλιά τηλεόραση, μια βαλαμωμένη πέρδικα. Πράγματα που η Ιουλία δεν μπορεί να σηκώσει – τα χέρια της είναι ήδη γεμάτα.

«Τι τρέχεις, ρε κοπελιά, παραλίγο να με ρίξεις», της κάνει ένας κουλουράς. Η Ιουλία δεν σταματάει, διασχίζει τη διάβαση, δεν χάνει τη γερόντισσα απ' τα μάτια της. Μαζεύει ό,τι μπορεί, ένα κηροπήγιο, ένα βιολί χωρίς χορδές κι ένα ψάθινο καπέλο. Τη χάνει από το οπτικό της πεδίο στην πλατεία Εξαρχείων. Μπλέκεται για λίγο σε μια διαδήλωση. Περνάει κάτω από γροθιές. Από τα μπαλκόνια ρίχνουν κουβάδες με νερό. Τη σταματούν. «Ε, εσύ μικρή, εμπλέκεσαι στη διαδήλωση;»

«Όχι, φοιτήτρια είμαι κι άνεργη».

«Κι όλα αυτά που κρατάς τι είναι;»

«Κυνηγάω μια γριά, πρέπει να της επιστρέψω τα πράγματά της. Είναι μάλλον κουφή και αβοήθητη, αφήστε με τώρα».

«Άσ' τη, μωρέ, δεν έχει σχέση...»

Συνεχίζει με φόρα στη Θεμιστοκλέους, της πέφτουν πράγματα, αλλά δεν προλαβαίνει να τα μαζέψει. Ακολουθεί τα ίχνη της γερόντισσας, έναν καθρέφτη, ένα παιδικό αλογάκι, ένα κομοδίνο. Αυτό είναι σίγουρα το τελευταίο μου καλοκαίρι. Και η γερόντισσα στρίβει στην Ομόνοια. Η κίνηση είναι αποπνικτική, οι περισσότεροι δρόμοι έχουν κλείσει εξαιτίας κάποιου ποδηλατικού μαραθωνίου. Στη μέση της Πανεπιστημίου κείτεται διαλυμένο το καρότσι λαϊκής. Πανικοβάλεται, αρχίζει να ρωτά τους περαστικούς: «Μήπως είδατε μια κακόμοιρη γριά; Περπατούσε στα χαμένα μ' ένα καρότσι. Είναι κουφή, δεν ξέρει τι της γίνεται, της πέφτουν πράγματα, φοβάμαι πως την πάτησε αμάξι».

«Άσε μας κι εσύ. Σαράντα βαθμοί κι ο καθένας με τον πόνο του».

Περνάει με κόκκινο, τη βρίζουν, αλλά δεν σταματά. Στη γωνιά του πεζοδρομίου βλέπει αφημένα τα παπούμια της γερόντισσας. Γλιστρά σ' ένα πεταμένο παγωτό και σκάει στο ζεματιστό πλακόστρωτο. Της φεύγουν από τα χέρια όλα τα μαζεμένα αντικείμενα και διαλύονται κάτω από ρόδες και σόλες.

Η γερόντισσα βαδίζει προς το σιντριβάνι. Με όση δύναμη της έχει απομείνει, η Ιουλία σηκώνεται, αποφεύγει τους περαστικούς που της προσφέρουν βοήθεια. Ορμάει στον δρόμο. Κορναρίσματα και μούτζες. Πηδάει τα κάγκελα, μπερδεύεται στο πλήθος που προσπαθεί να δροσιστεί γύρω από τους πίδακες του νερού. «Πάλι θα με βρείτε πάλι, αγκαλιά μ' ένα μπουκάλι», τραγουδά ένας μεθυσμένος. «Κάθε ψυχούλα έχει πονέσει, νομίζω...», απαντά μια κυρία στο τηλέφωνο. «Ας κάνουν ό,τι θέλουν, νέα παιδιά είναι, βράζει το αίμα τους», λέει ένας ηλικιωμένος βλέποντας τη διαδήλωση να φτάνει στην Ομόνοια. «ΚΙ ΟΠΩΣ ΜΑΣ ΛΕΕΙ, ΜΑΛΙΣΤΑ, Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ, ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ Η ΩΡΑ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ», βροντοφωνάζει ένας σημαιοφόρος κρεμασμένος από το Πεντάκυκλο.

Η Ιουλία εντοπίζει τη γερόντισσα που, με τα πόδια μέσα στο σιντριβάνι, σκύβει προς το νερό. Την πλησιάζει και την πιάνει από τους ώμους. Βλέπει πως κλαίει. «Είμαι πολύ, πολύ κουρασμένη», λέει. «Το ξέρω», της απαντά και τη βοηθάει να πλυθεί. «Αυτό θα είναι το τελευταίο μου καλοκαίρι», μουρμουρίζει η γερόντισσα και βυθίζεται στους αφρούς. Η Ιουλία ξεπλένεται και ξαπλώνει. Γύρω της η Αθήνα κόβει σαν γυαλί, φωτιές ανάβουν, κεφάλια ανοίγουν, το αίμα κυλάει, η πόλη γερνάει και σαπίζει κάτω απ' τον ήλιο. Αλλά εκείνη, γαληνεμένη μέσα στο νερό, σκέφτεται πως δεν είναι και το τέλος του κόσμου. «Αυτό θα είναι το τελευταίο μου καλοκαίρι στην Αθήνα», λέει η Ιουλία. ●

*Ο Ορέστης Φιωτάκης γεννήθηκε το 2001. Το 2022 αποφοίτησε από το Τμήμα Σκηνοθεσίας του Εθνικού Θεάτρου, παρουσιάζοντας το πρωτότυπο έργο του «Το δάσος των κοριτσιών». Το 2024 κυκλοφόρησε η νουβέλα του «Αθήνα / Επιστροφή» από τις εκδόσεις Συρτάρι, και το 2026 το μυθιστόρημά του «Αλογα» από τις εκδόσεις Πατάκη.

SEIT 1895
JACOBS

MADE TO MIX

POUR. MIX. ENJOY.

Μερικές φορές το μόνο που χρειάζεσαι είναι ένας απολαυστικός espresso και μια καλή ιδέα. Τα νέα Jacobs Espresso Concentrate σε 3 γεύσεις:

BLACK ORIGINAL

SWEET CARAMEL

SWEET CHOCO

γίνονται η αφετηρία για αμέτρητες δημιουργίες, εύκολα, γρήγορα και ακριβώς όπως σου αρέσει!

JACOBS ESPRESSO CONCENTRATE
NEO

ΣΚΑΝΑΡΕ ΓΙΑ
ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΗ
ΕΜΠΝΕΥΣΗ

ΕΝΑ ΜΠΟΥΚΑΛΙ, ΑΠΕΡΙΟΡΙΣΤΕΣ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ.
Τόσο απλό. Σέρβιρε και απόλαυσε μαζί με την παρέα σου!

ΟΚΤΩ ΟΚΤΩ

Του Γιάννη Νικολούδη*

Στέκομαι στο μπαλκόνι. Ο ιδρώτας κολλάει στο φανελάκι μου. Δεν θυμάμαι τι έχω φάει ούτε πότε το έφαγα, αλλά το νιώθω να μου ανεβαίνει στον λαιμό. Αγγίζω το κάγκελο. Η γειτονιά στο σκοτάδι, δημοτικός φωτισμός ανύπαρκτος – σπασμένες ή καμένες λάμπες. Ακούω τις μονάδες των γύρω κλιματιστικών να βουίζουν. Σαν τεράστια έντομα γαντζωμένα στους τοίχους. Στην απέναντι πολυκατοικία κάποια φώτα. Να πηδιέται κανείς πίσω από κείνα τα παράθυρα απόψε; Άπνοια. Ιούλιος μήνας, η εξεταστική έχει τελειώσει κι εμείς μπακούρια και άφραγκοι εδώ.

«Τι ώρα είναι;»

Ο συγκάτοικός μου δεν απαντάει, αλλά αφήνει ένα ρέψιμο ιπποπόταμου. Μου σπρώχνει άλλο ένα ποτήρι. «Πιες». Κατεβάζω τη βότκα μονορούφι. Χολή ανεβαίνει στον λαιμό μου. Διστάζω να γυρίσω μέσα στο αχούρι. Χαλασμένο το κλιματιστικό, ένας αρχαίος ανεμιστήρας παίζει με τον πηχτό αέρα. Ο συγκάτοικος πίνει κατευθείαν απ' το μπουκάλι. Άπνοια. Βρομοπειραιάς. Μια μπόχα έρχεται από την πλευρά του λιμανιού. Όλα στάσιμα. Όλα στο σκοτάδι. «Τι ώρα είναι, ρε;» ξαναλέω, παλεύοντας να συγκρατήσω τον εμετό μου.

Και τότε τη βλέπω. Στον δρόμο, το πρόσωπό της στραμμένο προς τα πάνω. Πόση ώρα τώρα; Στέκεται εκεί και με κοιτάει. «Αγόρι», λέει. «Εσύ». Ανοιγοκλείνω τα μάτια – όχι, δεν είναι παραίσθηση. Την παρατηρώ στο φως της πιλοτής. Σορτσάκι, αμάνικη μπλουζά. Λάμπει από τον ιδρώτα. «Αγόρι», λέει.

«Γεια», λέω. «Όλα καλά;»

«Έχασα το λεωφορείο». Με κοιτάει με νόημα.

Ακούω τον συγκάτοικο: «Με ποιον μιλάς;»

«Έλα δώ».

Βγαίνει κι αυτός στο μπαλκόνι.

«Αγόρια, ν' ανέβω;»

«Μαλάκα», λέει ο συγκάτοικος. «Μαλάκα μου».

«Να της ανοίξουμε;»

«Δεν... δεν ξέρω».

«Βίζιτα πρέπει να 'ναι».

«Κι αν μας τη φέρει;»

«Δώσε μου το μαχαίρι».

Μπαίνουμε μέσα κι ο συγκάτοικος μου δίνει το μικρό μαχαίρι της κουζίνας. Το βάζω στην τσέπη – νιώθω τη λαβή να εξέχει. Κοιτάζω το κινητό. Ξημερώματα. Ξαφνικά έχω μια διαύγεια. Σαν να έχω ξεμεθύσει μονοκοπανιά.

Της ανοίγουμε. Ακούω τα τακούνια της, ανεβαίνει τις σκάλες. Νιώθω το σώβρακό μου να τσιτώνει. Και να τη, με σάρκα και οστά, ζουμερή, καθισμένη κιόλας στον καναπέ. Καθόμαστε απέναντί της. Δεν δίνει σημασία στο πόσο μπουρδέλο είναι το διαμέρισμα. Διπλώνει τα πόδια της. Νιώθω ότι παίζω σε εισαγωγική σκηνή τσόντας. «Ζέστη», λέει.

Το δέρμα της τόσο λευκό – φοβερά μπούτια. Μικρά, περιποιημένα δάχτυλα ποδιών. Ύστερα καταλαβαίνω ότι της λείπει το δαχτυλάκι του δεξιού ποδιού. «Αγόρια», λέει. «Σας ευχαριστώ, ρε αγόρια».

Θα μπορούσε να είναι τριάντα ή σαράντα ή ακόμα και πενήντα. Ανεξιχνίαστη μιλφάρα.

Ο συγκάτοικός μου, με αργές κινήσεις, λες και τα χέρια του είναι βυθισμένα σε νερό, της βάζει βότκα. Η γυναίκα πίνει. Σκέφτομαι ότι θέλω να μιλήσω, αλλά δεν μπορώ. Κάτι με συγκρατεί. Με τα χίλια ζόρια λέω: «Είσαι και γαμώ».

Δεν αντιδρά. Δεν νομίζω ότι μ' άκουσε.

Ένα μηχανάκι διασχίζει σφαίρα τον δρόμο έξω. Εκείνη κρατάει το ποτήρι στο χέρι της λες και το ποτό ζυγίζει δύο κιλά. Με μεγάλη προσπάθεια το φέρνει στα χείλη. Ακούω τον συγκάτοικό μου να μιλάει μαζί της. Δεν καταλαβαίνω τι της λέει. Ασυνήθιστα προσεκτικός – σχεδόν συλλαβίζει τις λέξεις.

Με πολλή δυσκολία στρέφω το βλέμμα μου πάνω της – κανείς δεν μιλάει τώρα και η γυναίκα κοιτάζει κάπου στο ταβάνι σαν να ψάχνει μια βρόμικη γωνία που δεν την πέτυχε το ξεσκονιστήρι. Μου φαίνεται ότι από χιλιόμετρα μακριά ακούω το σκουπιδιάρικο κάτω στον δρόμο. Με την άκρη του ματιού βλέπω τον συγκάτοικό μου να προσπαθεί να βουλευτεί καλύτερα στη μικρή πολυθρόνα – ώσπου καταφέρνει να ξαπλώσει.

Από κάπου μακριά ακούγεται η φωνή της γυναίκας: «Ζέστη, τόση ζέστη, ρε αγόρια...» Η κατάληξη της τελευταίας λέξης λες και κάνει αντίλαλο σ' ένα βαθύ σπήλαιο. Έχει ξαπλώσει και η ίδια στον καναπέ. Τώρα μοιάζει τεράστια και βαριά. Η αμάνικη μπλουζά έχει τραβηχτεί λίγο προς τα πάνω. Στο ακάλυπτο μέρος της κοιλιάς της διακρίνω το σημάδι μιας παλιάς ουλής – θυμάμαι την καισαρική τομή της μάνας μου και με πιάνει ανατριχίλα. Μια γούβα έχει αρχίσει να σχηματίζεται στον καναπέ, στο σημείο όπου πέφτει το μεγαλύτερο μέρος του βάρους της. «Έχασα το λεωφορείο, τόση ζέστη ηηη!»

Κάνω να σηκωθώ αλλά δεν μπορώ. Πλέω στον ιδρώτα. Νιώθω σμπαράλια. Χωρίς λόγο, προσπαθώ να πω μέσα μου την προπαίδεια του οκτώ. Δεν τα καταφέρνω κι αγχώνομαι. Βλέπω τον συγκάτοικό μου να έχει φωλιάσει στην πολυθρόνα. Έχει βάλει τον αντίχειρά του στο στόμα. Από κάπου ακούω τον ανεμιστήρα να βουίζει στέλνοντας πνοές αέρα που τις αισθάνομαι στο δέρμα σαν λιωμένο βούτυρο. Το σώμα της γυναίκας ακουμπάει σχεδόν το πάτωμα – τόσο έχει βουλιάξει ο καναπές. «Οκτώ οκτώ εξήντα τέσσερα», την ακούω ξαφνικά να λέει αυστηρά.

Το παντελόني μου το νιώθω υγρό. Μυρίζω κατρουλιό. Δάκρυα καίνε τα μάτια μου, ενώ απέξω, στη νεραντζιά του δρόμου, ακούγονται τα πρώτα τρελά τζιτζίκια της ημέρας. ●

* Ο Γιάννης Νικολούδης είναι συγγραφέας. Τα βιβλία του «Άδειος τόπος» και «Κόκκινο φαράγγι» κυκλοφορούν από τις εκδόσεις Πατάκη.

KIKO

MILANO

3D HYDRA LIP GLOSS

Ready to shine?
Ανάδειξε το χαμόγελό
σου με το No.1 gloss
της KIKO Milano

GLOSS
UP
YOUR
LIFE!

Γιορτάζουμε
μια δεκαετία!

10h ενυδάτωση*
Iconic 3D λάμψη
Μη κολλώδης υφή
Next-gen glossiness

*Εργαστηριακές δοκιμές..

Emily wears shade 05

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ Η ΠΟΛΗ ΜΟΙΑΖΕΙ ΝΑ ΑΔΕΙΑΖΕΙ. Τα stories γεμίζουν παραλίες, τα γραφεία υπολειτουργούν, τα ρολά κατεβαίνουν νωρίτερα. Κι όμως, κάτω απ' αυτή τη μεγάλη συλλογική ψευδαίσθηση των διακοπών, **κάποιος συνεχίζει να δουλεύει.** Κάποια εξυπηρετεί θεατές σ' ένα θερινό σινεμά, κάποιος στήνει τα ηχεία πριν ακουστεί η πρώτη νότα. Άλλοι οδηγούν ώρες μέσα στην κίνηση για να φτάσει ένας τουρίστας ή μια μπάντα στον προορισμό τους. Κάποιος ανεβαίνει σε ταράτσες με σαράντα βαθμούς για να ξαναβγάλει κρύο αέρα από ένα κουρασμένο κλιματιστικό. Κάποιος διασχίζει πεζοδρόμια που λιώνουν από τη ζέστη, κρατώντας στο λουρί μια μικρή ζωή που τον εμπιστεύεται απόλυτα. **ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΙΑΣΗΜΟΙ.** Δεν τους χειροκροτεί κανείς. Δεν εμφανίζονται σε αφίσες ούτε σε πρωτοσέλιδα. Είναι οι άνθρωποι που κρατούν την πόλη όρθια όταν οι υπόλοιποι πατάμε παύση. **Το καλοκαίρι δεν είναι μόνο απόδραση.** Είναι και βάρδιες. Είναι ιδρώτας. Είναι ξυπνητήρια που χτυπούν νωρίς και επιστροφές αργά. Είναι άνθρωποι που κάνουν τη δουλειά τους με πείσμα, επαγγελματισμό και μια παράξενη πίστη ότι όλα πρέπει να λειτουργήσουν σωστά, ακόμη κι αν κανείς δεν προσέξει πως ήταν εκεί. Οι **SUMMER CLASS HEROES** δεν σώζουν τον κόσμο. Απλώς, κάθε μέρα, φροντίζουν να συνεχίζει να γυρίζει. **Κι αυτό είναι αρκετά ηρωικό.**

Επιμέλεια: Δημήτρης Αθανασιάδης - Φωτό: Τάσος Ανέστης, Ειρήνη Σιούσιουρα

SUMMER

Cine Paris

«Δεν υπάρχει πιο όμορφο “γραφείο” στον κόσμο από αυτή την ταράτσα»

Το να εργάζεσαι στο Cine Paris σημαίνει ότι γίνεσαι κομμάτι μιας βαθιάς αθηναϊκής παράδοσης που κρατά εδώ και δεκαετίες. Η καθημερινότητά μας στην καρδιά της Πλάκας δεν είναι απλώς μια δουλειά, αλλά μια ζωντανή συνήθεια γεμάτη αντιθέσεις, έντονους ρυθμούς και στιγμές που σου μένουν αξέχαστες. Μια περιπέτεια που για εμάς δεν κρατάει μόνο τρεις μήνες, αφού ανοίγουμε στα μέσα Απριλίου και κλείνουμε στα τέλη του Οκτώβρη, διανύοντας ένα μοναδικό ταξίδι στον χρόνο, ανάμεσα σε παλιές και νέες κυκλοφορίες του ελληνικού και του παγκόσμιου κινηματογράφου, κάτω από την Ακρόπολη.

Αν υπάρχει ένας λόγος που ανυπομονούμε να ξεκινήσει η σεζόν, είναι τα ωραία αυτής της δουλειάς. Πρώτα απ' όλα, η θέα. Δεν υπάρχει πιο όμορφο «γραφείο» στον κόσμο από αυτή την ταράτσα, με τον φωτισμένο βράχο της Ακρόπολης να στέκεται επιβλητικός ακριβώς δίπλα στην οθόνη. Το να δουλεύεις σε σινεμά, και μάλιστα σε θερινό, έχει μια δική του ξεχωριστή γοητεία.

Η περηφάνια μας είναι τεράστια, καθώς το διεθνές περιοδικό *Time Out* μάς ανέδειξε ως το καλύτερο θερινό σινεμά σε ολόκληρο τον κόσμο! Αυτή η παγκόσμια διάκριση μας γεμίζει όρεξη. Βέβαια, το βάρος της ευθύνης να διατηρούμε αυτό το κορυφαίο επίπεδο κάθε βράδυ είναι μεγάλο, όμως σε όλο αυτό ο συνδετικός κρίκος είναι η ομάδα μας. Η καθημερινότητά μας δίνει. Εδώ και τρία χρόνια παραμένουμε, με ελάχιστες αλλαγές, η ίδια ακριβώς παρέα, οπότε έχουν αναπτυχθεί μεταξύ μας δυνατές φιλίες και σχέσεις βαθιάς εμπιστοσύνης. Το δέσιμό μας κάνει τη δουλειά πιο εύκολη, αφού πλέον συνεννοούμαστε με τα μάτια. Αυτό το κλίμα και η απόλυτη προσήλωσή μας στην ποιότητα μεταδίδονται και στον κόσμο, αυτό ακριβώς είναι που σε κάνει να χαμογελάς μετά από μια κουραστική μέρα.

GLASS

Φυσικά, το να είσαι στην κορυφή του κόσμου σύμφωνα με το *Time Out*, δουλεύοντας σε ανοιχτό χώρο για έξι ολόκληρους μήνες, κρύβει και μεγάλες δυσκολίες. Η καλοκαιρινή ζέστη της Αθήνας είναι ο πρώτος μεγάλος μας αντίπαλος. Τις ημέρες του καύσωνα, κατά τη διάρκεια του σπρίντ, η θερμοκρασία στην ταράτσα δοκιμάζει τις αντοχές μας. Επιπλέον, λόγω της διεθνούς φήμης του σινεμά και των προσεγγέντων επιλογών του CineParis, ζούμε το ένα sold out μετά το άλλο.

Έτσι η ομάδα μας έρχεται αντιμέτωπη με τη μεγάλη πρόκληση της πίεσης του χρόνου και της διαχείρισης του κόσμου. Εκατοντάδες άνθρωποι πρέπει να εξυπηρετηθούν σωστά σε πολύ περιορισμένο χρόνο. Οι ουρές στο ταμείο και το κυλικείο μεγαλώνουν σε δευτερόλεπτα, οπότε πρέπει να είμαστε απόλυτα συντονισμένοι ώστε όλοι να καθίσουν στις καρέκλες τους πριν σβήσουν τα φώτα. Και σαν να μην έφταναν αυτά, έχουμε και τις ξαφνικές βροχές – είτε τις ανοιξιάτικες μπόρες είτε τα πρωτοβρόχια του Οκτώβρη –, συνεπώς πρέπει να επιστρατεύουμε αστραπιαία τα αντανακλαστικά μας για να στεγνώσουμε τις καρέκλες και τα τραπέζια, διαχειριζόμενοι την κατάσταση με ψυχραιμία.

Όμως αυτό που κρατά τη δουλειά ζωντανή είναι τα απρόσμενα. Υπάρχουν στιγμές που μια ξαφνική μπόρα μάς κάνει να τρέχουμε, μας έχει αγχώσει και μας έχει φτάσει στα όριά μας για να προλάβουμε να στεγνώσουμε τα πάντα. Κι εκεί που η ένταση είναι στο κόκκινο, ο καιρός ανοίγει και πετιέται ένα μοναδικό ουράνιο τόξο ή ένας κατακόκκινος ουρανόσ πάνω από την Ακρόπολη, αφήνοντας εμάς και τους θεατές με το στόμα ανοιχτό.

Το να βλέπεις τα μάτια των ανθρώπων από κάθε γωνιά του πλανήτη να λάμπουν αντικρίζοντας για πρώτη φορά τη θέα από το cinema, ή το να ακούς το συλλογικό γέλιο που μας ενώνει, είναι η μεγαλύτερη ανταμοιβή μας. Κάθε βράδυ, όταν τελειώνει η προβολή, η σωματική κόπωση είναι πραγματική. Όμως, καθώς μαζεύουμε, από τις δροσερές νύχτες του Απριλίου μέχρι τις γλυκές ψυχρές του Οκτωβρίου, και κοιτάζουμε την Ακρόπολη, ξέρουμε καλά ότι αυτή η ταράτσα έχει μια μαγεία που δικαιωματικά την έφερε στην κορυφή του κόσμου – και δεν θα την αλλάζαμε με τίποτα.

* Η ομάδα του Cine Paris

HEROES

SUMMER

Στέλιος Μαλαχάζος

«Η βόλτα ενός σκύλου στην Αθήνα είναι ευθύνη, όχι περίπατος»

CLASS

Το να είσαι dog walker στην Αθήνα σημαίνει να γνωρίζεις την πόλη μ' έναν τελείως διαφορετικό τρόπο. Όχι μέσα από καφέ και βιαστικές βόλτες, αλλά μέσα από πεζοδρομία, γωνίες, πάρκα, φανάρια και διαδρομές που επαναλαμβάνονται ξανά και ξανά. Είναι μια δουλειά που μοιάζει απλή, αλλά στην πραγματικότητα κουβαλά μεγάλη ευθύνη.

Πατί κάθε σκύλος το λουρί του οποίου κρατάς βασίζεται πάνω σου για να νιώσει ασφάλεια, να εκτονωθεί και να φτάσει σπίτι, υπεύθυνα και με την απαραίτητη προστασία. Κι αν μην ξεχνάμε ότι κάθε σκύλος είναι διαφορετικός.

Άλλος κοινωνικός και γεμάτος ενέργεια, άλλος φοβισμένος κι αγχωμένος με τους θορύβους της πόλης ή κουρασμένος από την πολυκοσμία. Μαθαίνεις να διαβάζεις τη συμπεριφορά τους, να καταλαβαίνεις πότε νιώθουν άνετα και πότε όχι. Δεν υπάρχει «μία σωστή βόλτα» για όλους. Υπάρχει προσαρμογή, υπομονή και συνεχής προσοχή.

Η Αθήνα, βέβαια, δεν είναι εύκολη πόλη, ούτε για τους ανθρώπους ούτε για τα ζώα. Σπασμένα πεζοδρομία, μηχανάκια που περνούν ξυστά από δίπλα σου και απρόσεκτοι οδηγοί αυτοκινήτων, αδέσποτα, φόλες. Ως dog walker χρειάζεται να έχεις τα μάτια σου παντού, γιατί πολλές φορές μια στιγμή απροσεξίας μπορεί να εξελιχθεί σε μεγάλο κίνδυνο. Και το καλοκαίρι όλα αυτά σαν να διογκώνονται κι η δουλειά γίνεται πιο απαιτητική.

Η ζέστη στην Αθήνα δεν είναι απλώς ενοχλητική, για τα σκυλιά μπορεί να γίνει επικίνδυνη. Η άσφαλτος καίει, οι αντοχές μειώνονται και οι βόλτες χρειάζονται σωστή οργάνωση: πρέπει να γίνονται νωρίς το πρωί ή αργά το βράδυ, με νερό πάντα διαθέσιμο, σε διαδρομές που προσφέρουν σκιά κατά τη διάρκεια της μέρας. Εκεί, καταλαβαίνεις πως η συγκεκριμένη δουλειά δεν είναι μια «εύκολη βόλτα με σκύλους», αλλά φροντίδα, με πραγματική ευθύνη απέναντι σε μια ζωή.

Αυτό που θα ήθελα να πω είναι πως κανείς δεν πρέπει να υποτιμά τη φροντίδα ενός κατοικιδίου. Ο σκύλος δεν είναι διακοσμητικό, ούτε κάποια υποχρέωση που μπαίνει στην άκρη όταν έχουμε δουλειά ή πάμε διακοπές. Χρειάζεται χρόνο, συνέπεια και σεβασμό στις ανάγκες του – ειδικά το καλοκαίρι. Αν δεν μπορείτε να βγάλετε βόλτα τον σκύλο σας τις σωστές ώρες ή να του προσφέρετε ασφαλές συνθήκες, ζητήστε βοήθεια.

Παρά τις δυσκολίες, βέβαια, η δουλειά αυτή έχει κάτι πολύ όμορφο. Σου θυμίζει να ζεις λίγο πιο αργά. Να παρατηρείς πως ένας σκύλος βρίσκει χαρά σε κάτι τόσο απλό όσο μια μυρωδιά, ένα δέντρο ή λίγα λεπτά παιχνιδιού. Σε κάνει να εκτιμάς την αφοσίωση και την αυθεντικότητα που έχουν τα ζώα. Στο τέλος της ημέρας, βλέποντας ένα σκυλί να επιστρέφει σπίτι χαρούμενο και ήρεμο, η κόπωση μένει πίσω. Και τότε συνειδητοποιείς πως, όσο απαιτητική κι αν είναι αυτή η δουλειά, έχει πραγματικό νόημα, σου δίνει χαρά.

Αγαπώ, λοιπόν, τους τετράποδους φίλους, μαθαίνω να εξελίσσομαι μέσα από τη δουλειά μου, λατρεύω τη φύση και τη ζωή και η μουσική είναι κομμάτι της προσωπικότητάς μου.

* Ο Στέλιος Μαλαχάζος εργάζεται ως dog walker

HEROES

ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ

ΟΜΙΛΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

Επενδύουμε σε μία καλύτερη
ποιότητα ζωής για όλους

SNFCC/ Ytorgis Yerolymbos

Κάθε έργο μας, αξία για τη χώρα.

Κάθε έργο μας είναι μια δέσμευση για ένα καλύτερο αύριο. Με τις υποδομές που δημιουργούμε, χιλιάδες οικογένειες στηρίζονται και αποκτούν νέα προοπτική, οι πόλεις αναβαθμίζονται, οι πολίτες νιώθουν μεγαλύτερη ασφάλεια, το περιβάλλον αναπνέει και οι τοπικές οικονομίες ανθίζουν.

Με σταθερά βήματα εξέλιξης, είμαστε **μπροστά στην απασχόληση, την οικονομία, την ενέργεια και την κοινωνία.**

- ✓ Συμβάλλουμε έμπρακτα στην **ενίσχυση της απασχόλησης.**
- ✓ Ενδυναμώνουμε την **τοπική επιχειρηματικότητα** και το εθνικό εισόδημα.
- ✓ Ενισχύουμε την **ενεργειακή αυτονομία** και **ασφάλεια** της χώρας.
- ✓ Στεκόμαστε **δίπλα στη νέα γενιά**, στηρίζουμε τις ευάλωτες ομάδες και ανταποκρινόμαστε άμεσα σε κάθε έκτακτη ανάγκη.

www.gekterna.com

CLASS

SUMMER

Δημήτρης Σπύρου

«Το πιο δύσκολο κομμάτι δεν είναι η οδήγηση, είναι το να είσαι συνεπής μέσα στο χάος»

Η καθημερινότητά μου ξεκινά πολύ νωρίς το πρωί, καθώς εργάζομαι οδηγώντας minibus σε σχολικά δρομολόγια, και στη συνέχεια συνεχίζω με τουριστικά δρομολόγια μέχρι αργά το βράδυ. Οι απαιτήσεις της δουλειάς και η πίεση της κίνησης έχουν αυξηθεί τρομερά τα τελευταία χρόνια, κάνοντας την καθημερινότητα ιδιαίτερα απαιτητική.

Το πιο σημαντικό αλλά και πιο δύσκολο κομμάτι της δουλειάς μου είναι η συνέπεια στα ραντεβού και στα δρομολόγια. Μέσα στην αυξημένη κίνηση, στις καθυστερήσεις και στις συνεχείς απαιτήσεις, χρειάζεται καθημερινά μεγάλη προσπάθεια ώστε να είμαι πάντα σωστός και συνεπής απέναντι στους ανθρώπους που με εμπιστεύονται.

Παράλληλα, οι οικονομικές συνθήκες που αντιμετωπίζουμε όλοι σήμερα δυσκολεύουν ακόμα περισσότερο την κατάσταση σε κάθε επίπεδο της ζωής μας. Το άγχος και η

πίεση της καθημερινότητας είναι διαρκή, γι' αυτό χρειάζεται υπομονή, αντοχή και ψυχραιμία.

Στον χώρο του τουρισμού, πέρα από την οδήγηση και την ευθύνη της ασφάλειας, υπάρχει και η συνεχής ανάγκη να μπορείς να κατανοείς και να διαχειρίζεσαι τις διαφορετικές απαιτήσεις και ιδιαιτερότητες του κάθε group. Κάθε μέρα είναι διαφορετική και απαιτεί προσαρμοστικότητα και επαγγελματισμό.

Παρ' όλα αυτά, προσπαθώ να διατηρώ την ηρεμία και την ψυχραιμία μου, γιατί πάνω απ' όλα έχω οικογένεια και δύο παιδιά, που αποτελούν την προτεραιότητά μου. Εδώ και τουλάχιστον 20 χρόνια εργάζομαι μ' αυτούς τους έντονους ρυθμούς, δίνοντας καθημερινά τον καλύτερό μου εαυτό. Όταν βρίσκω λίγο χρόνο ανάμεσα στις υποχρεώσεις μου, προσπαθώ να ασκώμαι, γιατί γνωρίζω πως η καθιστική ζωή επιβαρύνει τόσο το σώμα όσο και την ψυχολογία. Η άσκηση είναι για μένα ένας τρόπος να διατηρώ την ισορροπία μου και να συνεχίζω με δύναμη την απαιτητική καθημερινότητά μου.

* Ο Δημήτρης Σπύρου εργάζεται ως οδηγός mini bus

HEROES

Optimum International

5 κόσμοι επενδύσεων
που διαμορφώνουν το αύριο.

Ο κόσμος αλλάζει με γοργούς ρυθμούς,
το ίδιο και οι επενδύσεις σου.

Με το Optimum International, 5 νέοι κόσμοι
επενδυτικών χαρτοφυλακίων ανοίγονται
μπροστά σου, για να επιλέξεις μεταξύ των:
**AI, Robotics, Medical Innovation, Europe
Autonomy, Chinese Innovation / Tech.**

Επισκέψου ένα κατάστημα Piraeus
και επένδυσε στο αύριο, σήμερα.

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΔΕΝ ΕΓΓΥΑΤΑΙ ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΩΝ ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΩΝ ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ.
ΟΙ ΟΣΕΚΑ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΕΓΓΥΗΜΕΝΗ ΑΠΟΔΟΣΗ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΕΣ ΑΠΟΔΟΣΕΙΣ ΔΕΝ ΔΙΑΣΦΑΛΙΖΟΥΝ ΤΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΕΣ.

 Piraeus

piraeusbank.gr

SUMMER

Γιώργος Κωστόπουλος «Από το αρωματικό στο καμαρίνι μέχρι το τελευταίο ηχείο, τίποτα δεν αφήνεται στην τύχη»

Λέγομαι Γιώργος Κωστόπουλος, είμαι ηχολήπτης και τεχνικός ηχητικών συστημάτων. Εργάζομαι και συνεργάζομαι με τον ιδρυτή της Fuzz Productions για περισσότερα από 20 χρόνια και συγκεκριμένα στο Release Athens σχεδιάζω και εκτελώ την εγκατάσταση του ηχητικού συστήματος που απευθύνεται στο κοινό, δηλαδή του λεγόμενου «Public Address» ή για συντομία PA System.

Η Fuzz Productions είναι η διοργανώτρια εταιρεία παραγωγής του Release Athens, ενός από τα σημαντικότερα μουσικά γεγονότα του αθηναϊκού καλοκαιριού. Έπειτα από δέκα χρόνια παρουσίας, το Release Athens αποτελεί πλέον θεσμό για όλους τους μουσικόφιλους, όχι μόνο της Αθήνας, αλλά πανελλαδικά πια.

Η διοργάνωση του φεστιβάλ απαιτεί ακρίβεια και συγχρονισμό σε όλα τα επίπεδα. Η ομάδα ήχου του Release Athens στελεκώνεται από άρτια καταρτισμένες προσωπικότητες

με πολύχρονη εμπειρία στον χώρο, όπως και κάθε τομέας του φεστιβάλ.

Όσον αφορά τη φύση της εργασίας μας, οι όροι «εύκολο/δύσκολο» δεν υπάρχουν. Καλούμαστε να ικανοποιήσουμε τις ανάγκες και απαιτήσεις του εκάστοτε καλεσμένου μας καλλιτέχνη στο έπακρο. Αυτό συμβαίνει σε όλα τα επίπεδα – από το αρωματικό στο καμαρίνι, τα φώτα και τα βίντεο, μέχρι το ηχητικό σύστημα και το μαντιλάκι που καθαρίζει το μικρόφωνο του/της τραγουδιστή/στριας!

Οι υπηρεσίες που παρέχονται είναι σίγουρα και αποδεδειγμένα υψηλών προδιαγραφών. Αυτό βέβαια δεν μας κάνει να επαναπαυόμαστε – το Release Athens αναβαθμίζεται σε γνώσεις και εξοπλισμό και κάθε χρόνο βρίσκεται στην αιχμή των τεχνικών και μουσικών γεγονότων του πλανήτη. Θέλουμε πάντα η μπάντα/συγκρότημα/καλλιτέχνης στη σκηνή του Release να δίνουν τον καλύτερό τους εαυτό, να αφιερώνονται εξ ολοκλήρου στο έργο τους.

Έτσι, κάθε φορά γίνεται για όλους μας μια αξέχαστη και μοναδική εμπειρία! Καλοκαίρι 2026, πάω πλατεία. Πάω Πλατεία Νερού. Πάω Release! Να μη λείψει κανείς.

** Ο Γιώργος Κωστόπουλος εργάζεται ως ηχολήπτης και τεχνικός συστημάτων στο Release Athens και στη Fuzz Productions*

HEROES

CLASS

my 1521
ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ
ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΩΝ

ΑΑΔΕ
Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Με το **my 1521**
όπου κι αν είσαι
εξυπηρετείσαι!

Με το my1521, το νέο πολυκαναλικό κέντρο εξυπηρέτησης φορολογουμένων της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων, βρίσκεις ό,τι χρειάζεσαι για τις φορολογικές υποθέσεις σου εύκολα, άμεσα και ψηφιακά!

1521

1521.aade.gr

chatbot

ΑΑΔΕ
Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Ελλάδα 2.0
ΕΘΝΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΑΝΑΚΑΜΨΗΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

Με τη χρηματοδότηση
της Ευρωπαϊκής Ένωσης
NextGenerationEU

SUMMER

CLASS

Κώστας Παππάς

«Ο κόσμος βλέπει πέντε ώρες συναυλίας. Εμείς βλέπουμε τους μήνες δουλειάς που χρειάστηκαν για να συμβούν».

Όλα ξεκίνησαν αρκετά τυχαία. Ενώ ήμουν ανέκαθεν συναυλιάκιος, δεν είχα ποτέ στόχο να δουλέψω στον χώρο των συναυλιών και της παραγωγής. Για 15 χρόνια «ζούσα» εργασιακά σε μια από τις μεγαλύτερες εταιρείες στην Ελλάδα, σε ένα τελείως διαφορετικό περιβάλλον, πιο «κανονικό», πιο σταθερό, πιο προβλέψιμο αλλά και τοξικό. Κάτι μέσα μου όμως δεν ζούσε. Αλλά κάθε φορά που χτυπούσε το τηλέφωνο για να δουλέψω σε κάποιο live έλαμπε το πρόσωπό μου. Ζωή!

Το πρώτο άνοιγμα έγινε το 2011, όταν ένας γνωστός μου ζήτησε να μεταφέρω με 9θέσιο βαν ένα συγκρότημα, τους Bellrays, στην Πάτρα για μια συναυλία. Ήταν κάτι απλό, σχεδόν τυχαίο. Δεν φαινόταν να σηματοδοτεί τίποτα. Από κει και πέρα, όμως, άρχισαν να έρχονται και άλλα live, παράλληλα με τη full time δουλειά μου, δύο ζωές ταυτόχρονα.

Αυτό που ξεκίνησε ως βοήθεια σε ένα live έγινε μόνιμη ασχολία. Ή, πιο σωστά, ένα είδος δουλειάς που μέσα μου το νιώθω ως ένα χόμπι επί πληρωμή. Από τότε μπήκα σ' έναν κόσμο που δεν έχει καμία σχέση με ρουτίνα. Ειδικά τα καλοκαιριά στο Release Athens Festival. Ο κόσμος βλέπει το 5ωρο της συναυλίας, εμείς βλέπουμε τους μήνες δουλειάς που χρειάζονται για να φτάσει αυτό το 5ωρο να συμβεί.

Αυτό που μου έχει μείνει περισσότερο από τα 10 χρόνια του Release δεν είναι μόνο οι μεγάλες μουσικές στιγμές –αδιαμφισβήτητα–, οι οποίες αποτελούν μια ξεχωριστή συζήτηση από μόνες τους, αλλά η σχέση μεταξύ των ανθρώπων. Από τους καλλιτέχνες μέχρι τον τελευταίο άνθρωπο του crew,

υπάρχει μια περίεργη ισότητα μέσα σ' αυτό το εννοηστρωμένο χάος. Όλοι είναι απαραίτητοι για να συμβεί αυτό που βλέπει και απολαμβάνει τελικά ο κόσμος. Όσο μεγάλωνε το φεστιβάλ, μεγάλωνε μαζί του και μια ομάδα ανθρώπων, που πλέον λειτουργεί σχεδόν οικογενειακά. Σε τέτοιες παράγωγες τίποτα δεν γίνεται από έναν άνθρωπο, στο Release Athens Festival βλέπεις καθημερινά το production, τους τεχνικούς, το backstage crew, τους οδηγούς, securities και δεκάδες άλλους ανθρώπους να δουλεύουν σαν να παίζουν στην ίδια μπάντα έχοντας κάνει αμέτρητες ώρες πρόβας γι' αυτό.

Υπάρχουν φυσικά και τα απρόβλεπτα, τα «κουλά» που λέμε μεταξύ μας. Ιστορίες που, αν τις πεις εκτός χώρου, μοιάζουν υπερβολικές. Όπως εκείνες τις νύχτες που τελειώνει ένα live και βρίσκεις ξαφνικά σ' ένα μπαλκόνι ξενοδοχείου στις 3 το πρωί, κουβεντιάζοντας με έναν καλλιτέχνη για πράγματα που δεν έχουν καμία σχέση με τη σκηνή. Σε μία από αυτές τις στιγμές πρόεκυψε και κάτι που ακόμα μου φαίνεται παράξενο: ένα live, μια έξοδος, μια συζήτηση που κατέληξε στο να γραφτεί ένα τραγούδι με τον τίτλο «Kostas». Όχι επειδή έγινε κάτι «μεγάλο», αλλά επειδή έτσι λειτουργεί καμιά φορά αυτός ο κόσμος, όπως θα έπρεπε: μέσα από μικρές, αληθινές ανθρώπινες στιγμές, που δεν τις σχεδιάζει κανείς. Ή στιγμές που όλα εξαρτώνται από τον σχεδιασμό κάθε λεπτομέρειας και από χειρισμούς που κανείς δεν θα καταλάβει ποτέ αν έγιναν σωστά ή στραβά. Γιατί, ό,τι και να γίνει, the show must and will go on!

Και μέσα σ' όλα αυτά –την κούραση, τον ιδρώτα, τα ξενύχτια– υπάρχει πάντα η ίδια στιγμή που σε κρατάει εκεί: Όταν ακούγονται οι πρώτοι δοκιμαστικοί ήχοι στα ηχεία. Όταν οι πόρτες του Release Athens Festival ανοίγουν και το κοινό μπαίνει μέσα. Για λίγες ώρες, όλα όσα έχουν προηγηθεί εξαφανίζονται και μένει μόνο αυτό που ήρθε να βιώσει. Για μένα αυτό ξεκίνησε τυχαία και κάπου στην πορεία έγινε ο πιο φυσικός τρόπος να ζω τα καλοκαίρια μου.

* Ο Κώστας Παππάς εργάζεται ως οδηγός στο Release Athens Festival και στη Fuzz Productions

HEROES

ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Η ενέργεια είναι στην καρδιά των πάντων, γι' αυτό και η ΔΕΠΑ είναι σήμερα παντού. Από το Φυσικό Αέριο μέχρι όλη την αλυσίδα της ενέργειας και από τα μεγάλα έργα και τις στρατηγικές υποδομές, μέχρι την επιχείρηση και το σπίτι. Με εξωστρέφεια και διεθνείς συνεργασίες, εγγυάται την ενεργειακή ασφάλεια της χώρας. Συμμετέχοντας σε νέες, σύγχρονες μονάδες παραγωγής ενέργειας, διασφαλίζει τη σταθερότητα του συστήματος και ενισχύει τον ανταγωνισμό. Με επενδύσεις στην καθαρή ενέργεια, τα ανανεώσιμα καύσιμα και τις νέες τεχνολογίες, δημιουργεί ένα βιώσιμο μέλλον για όλους. Και επειδή στην καρδιά της βιώσιμης στρατηγικής είναι ο άνθρωπος, η ΔΕΠΑ είναι πάντα δίπλα στον καταναλωτή, στους εργαζόμενούς της και στις τοπικές κοινωνίες.

choose

ΟΜΙΛΟΣ

ΔΕΠΑ Εμπορίας Μ.Α.Ε.

ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

SUMMER

Γιώργος Χατζηνικολάου

Η καθημερινότητα ενός ψυκτικού το καλοκαίρι

Φεύγει από το σπίτι του στις 07:00 το πρωί. Αν είναι καλός επαγγελματίας, θα πάει στην έδρα του, αν όχι, θα ξεκινήσει το πρώτο του ραντεβού. Από τη στιγμή που θα φτάσεις στην έδρα σου, θα πρέπει να φορτώσεις το αυτοκίνητο με τα εργαλεία που θα χρειαστείς, να συνεννοηθείς με τους συνεργάτες για το πώς πήγε η προηγούμενη μέρα και πώς θα πάει η τρέχουσα. Για παράδειγμα, το πώς θα εξελιχτεί ένα έργο, αν βρέθηκε η βλάβη σε μια μεγάλη κλιματιστική μονάδα. Αφού συζητηθούν κάποια θέματα, τότε ξεκινάει ο «Γολγοθάς».

Το πρώτο ραντεβού είναι πάντα γύρω στις 8 με 9 κι από αυτό εξαρτάται το πώς θα διεκπεραιωθούν χρονικά τα επόμενα. Οι πελάτες που ακολουθούν μετά το πρώτο ραντεβού έχουν ενημερωθεί για την ώρα του δικού τους, ωστόσο πάντα υπάρχουν και αλλαγές στο πρόγραμμα. Επειδή όμως είμαστε Ελληνάρες και της τελευταίας στιγμής, ο καθένας τότε θυμάται ότι πρέπει να φτιάξει, είτε αυτό είναι εγκατάσταση, συντήρηση, μεταφορά του μηχανήματος ή κάποια βλάβη. Εννοείται πως γύρω στα μέσα Ιουλίου εμφανίζονται όλες οι εγκυμονούσες, όλοι οι μεγάλοι άνθρωποι που έχουν προβλήματα με την καρδιά τους, αυτοί που έχουν αναπνευστικά, εμφανίζεται η γιαγιά που έχει τα εγγόνια ή τα παιδιά στο σπίτι. Εμφανίζεται ο επαγγελματίας που ανοίγει ένα μαγαζί και σε παίρνει 5 Αυγούστου τηλεφώνω και σου λέει ότι θέλει να ανοίξει για Δεκαπενταύγουστο.

Οι δυσκολίες διαφοροποιούνται από πελάτη σε πελάτη. Για παράδειγμα, «δεν θέλω να τοποθετήσεις εκεί το μηχάνημα, γιατί έχω το κάδρο». Του δίνεις μια εναλλακτική, αλλά δεν του αρέσει το σημείο όπου θα είναι η εξωτερική μονάδα. Και, μετά από μισή ώρα συζήτησης, πείθεις τον πελάτη να το βάλεις στην αρχική θέση. Άλλο ένα πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε είναι στις βλάβες. Όταν το μηχάνημα είναι χαλασμένο εδώ και έναν χρόνο, έχουν περάσει κάνα δυο άλλοι τεχνικοί και προσπαθείς να βγάλεις άκρη με το τι έχει γίνει. Υπάρχει μεγάλη έλλειψη σε ανθρώπινο δυναμικό, αυτό περιλαμβάνει αρχιμάστορες, μάστορες, βοηθούς. Επι-

πλέον, πρόβλημα αποτελεί και η κίνηση στους δρόμους, με αποτέλεσμα οι μετακινήσεις να σου τρώνε καθημερινά ένα 3ωρο.

Το να είσαι ψυκτικός είναι ζόρικη δουλειά. Έχει βάρη, βρόμα, θέλει υπομονή και γερό στομάχι. Έχει το κακό ότι δεν μπορείς να μάθεις τη δουλειά μέσα σ' ένα καλοκαίρι. Για να βγει ο όγκος δουλειάς, έχεις την ημέρα 5-7 διαφορετικά ραντεβού και καταλήγεις να επιστρέφεις 8 με 9 το βράδυ στην έδρα σου, όπου πρέπει να ξεφορτώσεις το αυτοκίνητο, να τακτοποιήσεις τα πράγματα. Γι' αυτόν τον λόγο οι πισσιρικάδες δεν επιλέγουν αυτή τη δουλειά. Εννοείται πως, όταν γυρνάς σπίτι, κάνεις μπάνιο, τρως και κοιμάσαι κι έχεις και την γκρίνια της γυναίκας σου γιατί λείπεις όλη μέρα, κάθε μέρα απ' το σπίτι. Έχεις μόνο μία μέρα τη βδομάδα, την Κυριακή, για να ξεκουραστείς, κι αυτό με την προϋπόθεση ότι δεν θα προκύψει κάποιο απρόοπτο.

Οι πελάτες κατατάσσονται σε 2 κατηγορίες. Υπάρχει ο πονηρός που είναι συνέχεια από πίσω σου, υπάρχει αυτός που προσπαθεί να σου κάνει παζάρια, ότι τάχα ρώτησε αλλού και το βρήκε φθηνότερα, υπάρχει κι ο πελάτης που δεν σε ρωτάει καν αν θες ένα ποτήρι νερό. Υπάρχει βέβαια και η άλλη πλευρά, όπου ο πελάτης σου δείχνει και σου λέει τι θέλει και εξαφανίζεται, πηγαίνει σούπερ μάρκετ ή τα παιδιά στο σχολείο. Υπάρχει ο πελάτης που όσα θα του ζητήσεις τόσα θα σου δώσει, χωρίς παζάρια, και σε κάποιες περιπτώσεις μπορεί και παραπάνω. Υπάρχει και ο πελάτης που σου προσφέρει ό,τι έχει στο ψυγείο του, που σου παραγγέλνει και καφέ. Μερικοί μέχρι και φρούτο κόβουν...

Ο κόσμος είναι καχύποπτος, γιατί οι περισσότεροι την έχουν πατήσει στο παρελθόν. Παραδείγματος χάριν, όταν ένα ηλεκτρομάγαζο πουλάει ένα κλιματιστικό και σου λέει ότι η εγκατάσταση του μηχανήματος είναι δωρεάν ή έχει ένα κόστος της τάξης των 60-80€, στο 70% των περιπτώσεων η εγκατάσταση του μηχανήματος δεν είναι καλή, και γι' αυτόν τον λόγο προτρέπουμε τον πελάτη, πριν κάνει κάποια κίνηση, να μας ρωτάει.

Πα να μη λέμε μόνο για τους πελάτες, σαφώς και υπάρχουν και «κακά» αφεντικά, «κακοί» συνεργάτες, που προσπαθούν να σου βγάλουν το μάτι και βοηθοί που δεν ενδιαφέρονται να μάθουν τη δουλειά και να εξελιχθούν, γι' αυτό και πάντα περνάνε όλα από τον μάστορα. Αν αγαπάς αυτό που κάνεις, όλα αυτά που ειπώθηκαν παραπάνω με κάποιον τρόπο περνάνε απαρατήρητα και συνεχίζεις...

* Ο Γιώργος Χατζηνικολάου εργάζεται ως ψυκτικός

GLASS

HEROES

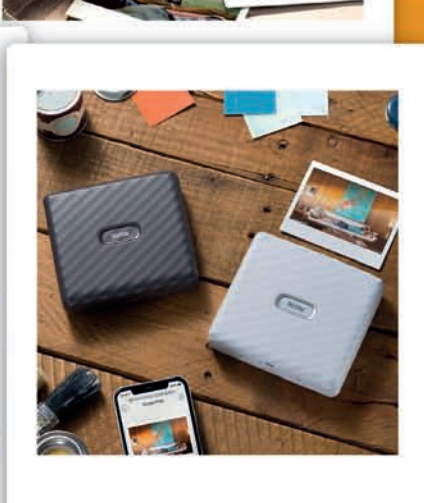
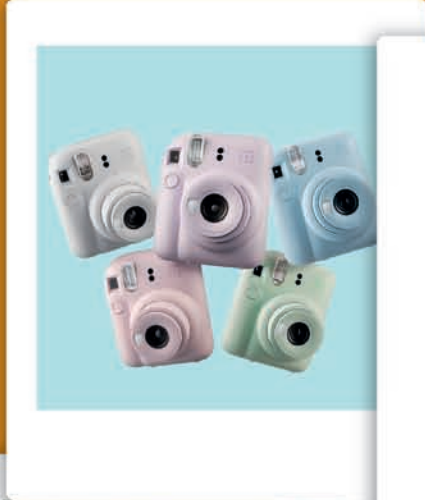
FUJIFILM

instax

System

mini | SQUARE | WIDE

mini 12 / mini Evo / mini Evo Cinema / mini 41 / SQ1 / mini 99 / mini LiPlay / mini LiPlay+ / WIDE Evo / WIDE 400 / mini Link 3 / mini Link+ / SQUARE Link / Link WIDE

ARTEMIS 1932

follow us on   as "Fujifilm Hellas" | www.fujifilm.gr

FUJIFILM HELLAS A.E.

Ο Δήμος Αθηναίων επενδύει στον πολιτισμό και, μάλιστα, για όλους, τονίζει μιλώντας στην *ATHENS VOICE* ο Χάρης Δούκας. Οι καλλιτεχνικές δράσεις του φετινού καλοκαιριού είναι δεκάδες και θα πραγματοποιηθούν παντού: από τα πιο κεντρικά και εμβληματικά σημεία της πόλης μέχρι τις γειτονιές, με τον Δήμαρχο Αθηναίων να μας περιγράφει τις σημαντικότερες από αυτές.

Επιμέλεια: ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΚΟΛΛΙΑΣ

Κύριε Δήμαρχε, συχνά λέτε ότι ο πολιτισμός δεν είναι πολυτέλεια αλλά καθημερινό δικαίωμα. Τι σημαίνει αυτό στην πράξη για έναν κάτοικο της Αθήνας;

Η πόλη γίνεται πιο δημοκρατική όταν ο πολιτισμός δεν συγκεντρώνεται μόνο στο κέντρο, ούτε απευθύνεται μόνο σε όσους έχουν τη δυνατότητα να τον απολαύσουν. Κι εκεί ακριβώς επενδύουμε. Θέλουμε να είναι παρών στη γειτονιά, στην πλατεία, στο πάρκο, στον δημόσιο χώρο.

Αυτό ακριβώς υπηρετεί και το πρόγραμμα «Καλοκαίρι στην Αθήνα», το ετήσιο καλοκαιρινό πολιτιστικό φεστιβάλ του Δήμου Αθηναίων, που υλοποιείται από τον ΟΠΑΝΔΑ. Από τις 20 Ιουνίου έως τις 20 Ιουλίου, 61 δωρεάν εκδηλώσεις θα πραγματοποιηθούν σε 50 διαφορετικά σημεία και στις επτά Δημοτικές Κοινότητες της πόλης.

Στις πλατείες Αμερικής, Αττικής, Αγίου Σώστη και Αγίου Παύλου, ο Καραγκιόζης επιστρέφει με σύγχρονη ματιά για μικρούς και μεγάλους. Στα Προπύλαια, στις 3 Ιουλίου, θα δούμε μια ανοιχτή βραδιά αργεντινικού τάνγκο και στις 15 Ιουλίου, τη Metropolitan Youth Orchestra της Νέας Υόρκης, σε μια ξεχωριστή μουσική βραδιά. Στην Πλάκα, στις 26 Ιουνίου, ομάδες κανταδόρων θα διασχίσουν τα Αναφιώτικα, το Θησείο και το Μοναστηράκι, αναβιώνοντας την ατμόσφαιρα μιας άλλης εποχής.

Η Αθήνα ζει τον πολιτισμό εκεί όπου χτυπά η καρδιά της: στις γειτονιές της. Και ας μην ξεχνάμε και το Φεστιβάλ του Κολωνού τον Σεπτέμβριο, που είναι πλέον θεσμός.

Αν υπάρχει ένας χώρος που έχουμε ταυτίσει με το αθηναϊκό καλοκαίρι και τις μεγάλες πολιτιστικές στιγμές της πόλης, αυτός είναι ο Λυκαβηττός. Τι θα δούμε φέτος στο Δημοτικό Θέατρο Λυκαβηττού;

Ο Λυκαβηττός δεν είναι απλώς ένα θέατρο. Είναι το πιο εμβληματικό μπαλκόνι της Αθήνας. Και θέλουμε να ξαναγίνει το σημείο όπου η πόλη δίνει τα μεγάλα καλοκαιρινά της ραντεβού. Τους τελευταίους μήνες προχωρήσαμε σε σημαντικές παρεμβάσεις για να γίνει πιο λειτουργικός και πιο φιλόξενος για τους χιλιάδες επισκέπτες του. Αντικαταστήσαμε 2.500 μέτρα ξυλοπερίφραξης στα μονοπάτια του λόφου, πραγματοποιήσαμε εργασίες λιθόστρωσης και τοποθετήσαμε 15 νέα υπαίθρια καθίστακα. Παράλληλα, τα τελευταία δύο μισά χρόνια έχουμε φυτέψει σχεδόν 1.500 νέα δέντρα.

Το φετινό πολιτιστικό πρόγραμμα είναι πραγματικά εντυπωσιακό. Στο θέατρο συναντιούνται η αρχαία τραγωδία, η σύγχρονη δημιουργία, η ελληνική και η διεθνής μουσική σκηνή.

Το πρώτο μέρος ολοκληρώνεται στις 23 Ιουλίου, ενώ στα τέλη Αυγούστου επιστρέφουμε με σημαντικές θεατρικές παραγωγές, όπως ο «Κατά φαντασίαν ασθενής» και ο «Υπήρητης δύο αφεντάδων», αλλά και κορυφαία ονόματα της ελληνικής και διεθνούς μουσικής σκηνής: Αλκίνοος Ιωαννίδης, Sivert Høyem, Jack Savoretti, Villagers of Ioannina City, The Gathering και Slimane.

Η Αθήνα διαθέτει πλέον ένα δίκτυο πολιτιστικών χώρων, με δημοτικά θέατρα, μουσεία, πινακοθήκη και πολυχώρους. Πώς συνδέονται όλοι αυτοί οι χώροι σε μια κοινή στρατηγική για την πόλη;

Υπήρχαν εποχές που οι πολιτιστικοί χώροι του Δήμου λειτουργούσαν αυτόνομα, σχεδόν ανταγωνιστικά. Η δική μας στρατηγική βασίζεται στην ενοποίηση της πολιτιστικής ταυτότητας του Δήμου Αθηναίων κάτω από ένα κοινό όραμα.

Για όσους αγαπούν τα μουσεία, το Μουσείο Μαρία Κάλλας και το Βιομηχανικό Μουσείο Φωταερίου συνεχίζουν με ξεναγήσεις, εκπαιδευτικά προγράμματα και ειδικές δράσεις για μικρούς και μεγάλους όλο το καλοκαίρι.

Το ανακαινισμένο Μουσείο Λαϊκής Τέχνης και Παράδοσης «Αγγελική Χατζημικάλη», στην Πλάκα, φιλοξενεί την εικαστική έκθεση «Σχετικές ιστορίες», ενώ το Κέντρο Τεχνών στο Πάρκο Ελευθερίας παρουσιάζει αφιέρωμα στον Γκαμπριέλ Γκαρσία Μάρκες και την έκθεση «Θάλαττα, Θάλαττα!!», με θέμα τη θάλασσα και την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

Στην Πινακοθήκη του Δήμου Αθηναίων στο Μεταξουργείο ξεχωρίζουν η μεγάλη αναδρομική έκθεση της Δήμητρας Σιατερλή «Συνεκτικά δίκτυα», μία ομαδική έκθεση εμπνευσμένη από τη Maya Angelou, αλλά και πρωτοποριακές δράσεις εικαστικής θεραπείας και συμπεριληψης για άτομα τρίτης ηλικίας και συμπολίτες μας με ψυχοκοινωνικές δυσκολίες.

Ιδιαίτερη θέση έχουν και τα Κέντρα Δημιουργικής Μάθησης του Δήμου Αθηναίων, τα οποία προσφέρουν καλλιτεχνικά και επιμορφωτικά προγράμματα σε χιλιάδες κατοίκους κάθε ηλικίας, αλλά και η αναβαθμισμένη Δημοτική

Κάθε διεθνής παραγωγή που έρχεται στην Αθήνα αφήνει πίσω της κάτι περισσότερο από εικόνες. Αφήνει δουλειές, επενδύσεις, τεχνογνωσία και νέες ευκαιρίες για την πόλη.

ΦΩΤΟΣ: ΑΝΕΣΤΗΣ

Βιβλιοθήκη Αθήνας στον Σταθμό Λαρίσης, με 25.000 βιβλία, πολύτιμα αρχεία και μοναδικούς θησαυρούς.

Και φυσικά δεν μπορώ να μην αναφερθώ στη Δημοτική Αγορά Κυψέλης. Είναι ίσως το καλύτερο παράδειγμα του πώς φανταζόμαστε τον πολιτισμό στις γειτονιές της Αθήνας: θέατρο, βιβλίο, μουσική, κοινότητες, συζητήσεις και δράσεις για όλες τις ηλικίες σε έναν χώρο ανοιχτό και ζωντανό κάθε μέρα. Ο στόχος μας είναι απλός: όπου κι αν βρίσκεται κάποιος στην Αθήνα, να νιώθει ότι ο πολιτισμός είναι δίπλα του.

Η Αθήνα φιλοξενεί όλο και περισσότερες διεθνείς παραγωγές, ενώ το 2027 θα υποδεχθεί και τα Ευρωπαϊκά Βραβεία Κινηματογράφου. Τι σημαίνει αυτή η διεθνής εξω-

στρέφεια για την εικόνα και την οικονομία της πόλης;

Κάθε διεθνής παραγωγή που έρχεται στην Αθήνα αφήνει πίσω της κάτι περισσότερο από εικόνες. Αφήνει δουλειές, επενδύσεις, τεχνογνωσία και νέες ευκαιρίες για την πόλη.

Μέσα από το Athens Film Office έχουμε υποστηρίξει, από τον Ιανουάριο του 2026, έξι μεγάλες διεθνείς παραγωγές και δεκάδες ελληνικές, ενώ οι άμεσες δαπάνες ξένων παραγωγών στην Αθήνα ξεπέρασαν τα 25 εκατομμύρια ευρώ.

Αυτό δείχνει ότι κάθε παραγωγή που επιλέγει την Αθήνα δημιουργεί πραγματικό αποτύπωμα στην οικονομία της πόλης.

ΧΑΡΗΣ ΔΟΥΚΑΣ Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΣΚΗΝΗ

Από τις 20 Ιουνίου έως τις 20 Ιουλίου, 61 δωρεάν εκδηλώσεις θα πραγματοποιηθούν

Ταυτόχρονα, η Αθήνα προβάλλεται διεθνώς μέσα από ανθρώπους και εικόνες που ταξιδεύουν σε όλο τον κόσμο. Υποδεχθήκαμε σπουδαία ονόματα του Χόλιγουντ, όπως ο Ντάνιελ Κρεγκ και ο Κίλιαν Μέρφι, ενώ ο Μπραντ Πιτ επισκέφθηκε το Δημαρχείο της Αθήνας, χρησιμοποιώντας αυτό το εμβληματικό κτίριο ως σκηνικό για την ταινία «The riders».

Αντίστοιχα, ο Χριστόφορος Παπακαλιάτης επέλεξε την Αίθουσα Γουναρόπουλου με τη γιγαντιαία τοιχογραφία των 113 τετραγωνικών μέτρων με την ιστορία της Αθήνας για τα γυρίσματα της τελευταίας σκηνής του τελευταίου κύκλου του «Maestro».

Επιπλέον, για τέταρτη συνεχόμενη χρονιά φιλοξενήσαμε τα International Emmy Awards και

σε λίγους μήνες, τον Ιανουάριο του 2027, θα υποδεχθούμε τα 39α Ευρωπαϊκά Βραβεία Κινηματογράφου, που διοργανώνονται για πρώτη φορά στη Νοτιοανατολική Ευρώπη. Πρόκειται για μια σημαντική ψήφο εμπιστοσύνης στην Αθήνα.

Οι νεότερες γενιές καταναλώνουν και παράγουν πολιτισμό με πολύ διαφορετικούς τρόπους από ό,τι παλαιότερα. Πώς προσαρμόζεται ο Δήμος Αθηναίων σε αυτή τη νέα πραγματικότητα;

Οι νέοι δεν περιμένουν πλέον στην ουρά ενός ταμείου, ούτε αναζητούν τον πολιτισμό αποκλειστικά μέσα από παραδοσιακά κανάλια. Παράγουν και καταναλώνουν κυρίως ψηφιακά, αναζητούν τη συμμετοχή, το βίωμα και την

άμεση έκφραση. Αν θέλουμε ο πολιτισμός να έχει μέλλον, πρέπει να μιλάει τη γλώσσα των νέων χωρίς να χάνει την ουσία του.

Το βλέπουμε καθημερινά και στη Μουσική Τεχνόπολη, που έχει εξελιχθεί σε έναν από τους βασικούς πυρήνες της εγχώριας hip-hop και εναλλακτικής σκηνής, σπάζοντας τα στερεότυπα γύρω από τις «κλασικές» δημοτικές εκδηλώσεις.

Ξεκινήσαμε τον Μάιο με το Athens Jazz, το μεγαλύτερο jazz φεστιβάλ της πόλης, που φέτος γιόρτασε τα 25 χρόνια του. Το επόμενο διάστημα ανεβαίνουν στη σκηνή της Τεχνόπολης οι Σκιαδαρέσες, ο Εισβολέας, οι Locomondo, οι Κοινόθνητοι, ο Πάνος Βλάχος, ο Ακύλας, οι Παγκίνδες και ο ΤΑΦ ΛΑΘΟΣ, ενώ το Schoolwave

επιστρέφει δίνοντας βήμα σε νέες σχολικές και φοιτητικές μπάντες.

Η Μουσική Τεχνόπολη συνεχίζει δυναμικά και τον Σεπτέμβριο, με τα 20 χρόνια του Λεωνίδα Μπαλάφα, το K-pop Fever, τους Rationalistas και το διήμερο Rock Hard Festival.

Παράλληλα, ενισχύουμε θεσμούς όπως το Athens Digital Arts Festival, που φέρνει την παγκόσμια ψηφιακή πρωτοπορία στην πόλη μας, ενώ ένα ακόμη χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η «Αθηνάς Χωρίς Αυτοκίνητο». Τον Σεπτέμβριο, ένας από τους πιο κεντρικούς δρόμους της Αθήνας μετατρέπεται σε μια μεγάλη ανοιχτή γιορτή για πεζούδες, ποδήλατα, μουσική και πολιτισμό. Γιατί οι νέοι δεν θέλουν απλώς να παρακολουθούν τον πολιτισμό. Θέλουν να τον συνδιαμορφώνουν.

Το Φεστιβάλ του Δήμου Αθηναίων έχει εξελιχθεί σε έναν από τους μεγαλύτερους πολιτιστικούς θεσμούς της πόλης. Ποια στιγμή ή εικόνα κρατάτε εσείς από το φετινό Φεστιβάλ;

Η ενέργεια του κόσμου και ιδιαίτερα των νέων ανθρώπων ήταν απίστευτη. Όταν βλέπεις περισσότερους από 350.000 ανθρώπους να συμμετέχουν σε πάνω από 380 δωρεάν εκδηλώσεις, καταλαβαίνεις ότι υπάρχει μια τεράστια ανάγκη για συνάντηση, επικοινωνία και συμμετοχή.

Στις πιο δυνατές στιγμές θα έβαζα τα πάρτι ηλεκτρονικής μουσικής στο Ζάππειο, αλλά και το all-star πάρτι στο πάρκινγκ του Λυκαβητού. Μερικοί από τους πιο γνωστούς djs έδωσαν τον καλύτερό τους εαυτό και το πλήθος τους αποθέωσε, χορεύοντας μέχρι αργά.

Αυτό όμως που μου έκανε εξίσου μεγάλη εντύπωση ήταν το πώς γειτονιές που παραδοσιακά θεωρούνταν εκτός πολιτιστικού χάρτη μεταμορφώθηκαν σε ζωντανές σκηνές δημιουργίας και συνάντησης. Μια δράση ευεξίας, ένα φεστιβάλ γεύσης, ένας ιστορικός περίπατος, μια βραδιά κινηματογράφου ή μια υπαίθρια συναυλία μπορούσαν να ενώσουν διαφορετικές γενιές – από μικρά παιδιά μέχρι μεγαλύτερους κατοίκους.

Περπατώντας αυτές τις ημέρες γύρω από τον Εθνικό Κήπο, συναντά κανείς μια εντυπωσιακή έκθεση φωτογραφίας για την ιστορία των Μουντιάλ. Μέχρι πότε θα φιλοξενηθεί εκεί;

Η καλύτερη έκθεση είναι πολλές φορές εκείνη που συναντάς τυχαία στον δρόμο σου. Και αυτή είναι ακριβώς η φιλοσοφία πίσω από τη συγκεκριμένη δράση. Φιλοξενηθεί στην περίμετρο του Εθνικού Κήπου μέχρι τις 31 Ιουλίου και είναι ανοιχτή σε όλους, δωρεάν. Πρόκειται για μια συνεργασία του Athens Photo World με το Associated Press και συνδέει τη φωτογραφία, τον αθλητισμό και τη συλλογική μνήμη. Είναι ίσως το καλύτερο παράδειγμα της προσπάθειάς μας να βγάλουμε τον πολιτισμό έξω, στον δρόμο, και να τον κάνουμε πραγματικά προσβάσιμο σε όλους.

Με λίγα λόγια, φέτος δεν χρειάζεται να φύγει κανείς από την Αθήνα για να ζήσει ένα γεμάτο πολιτιστικό καλοκαίρι. Η καλύτερη σκηνή της πόλης είναι η ίδια η Αθήνα.

Η ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ ΕΙΝΑΙ Η ΙΔΙΑ Η ΠΟΛΗ

γθούν σε 50 διαφορετικά σημεία και στις επτά Δημοτικές Κοινότητες της πόλης

Τι θα κάνουν τα παιδιά στην

Το καλοκαίρι για τα παιδιά μετριούνται ανέκαθεν σε παγωτά, μπάνια, ώρες παιχνιδιού και νέους φίλους. Για τους γονείς, βέβαια, η λήξη της σχολικής χρονιάς συνοδεύεται συχνά από το γνωστό ερώτημα: «Τι θα κάνουν τα παιδιά όλο το καλοκαίρι;». Ευτυχώς και φέτος η Αθήνα δίνει πολλές και ενδιαφέρουσες απαντήσεις, με καλοκαιρινά προγράμματα δημιουργικής απασχόλησης που συνδυάζουν παιχνίδι, μάθηση, δημιουργικότητα και κοινωνικοποίηση. Ανάμεσά τους ξεχωρίζουν οι δωρεάν δράσεις του Δήμου Αθηναίων, που δίνουν τη δυνατότητα σε εκατοντάδες παιδιά να ζήσουν ένα γεμάτο και δημιουργικό καλοκαίρι χωρίς, απαραίτητα, οικονομική επιβάρυνση για τις οικογένειές τους.

Τα σχολεία της Αθήνας μετατρέπονται σε καλοκαιρινές κυψέλες δημιουργίας

Για ακόμη μία χρονιά, τα σχολικά κτίρια της Αθήνας δεν κλείνουν τις πόρτες τους μετά το τελευταίο κουδούνι. Αντίθετα, μεταμορφώνονται σε ζωντανούς χώρους δημιουργίας, παιχνιδιού και ψυχαγωγίας μέσα από το πρόγραμμα των «Ανοιχτών Σχολείων». Πρόκειται για μία πρωτοβουλία που έχει πλέον καθιερωθεί ως μία από τις πιο αγαπημένες καλοκαιρινές δράσεις του Δήμου Αθηναίων και προσφέρει δωρεάν δημιουργική απασχόληση σε παιδιά ηλικίας 6 έως 12 ετών.

Οι σχολικές αυλές και οι αίθουσες διδασκαλίας αποκτούν έναν εντελώς διαφορετικό χαρακτήρα. Το μεγάλο πλεονέκτημα του προγράμματος είναι ότι αξιοποιεί σχολεία σε όλες τις Δημοτικές Κοινότητες της πόλης, δίνοντας τη δυνατότητα στα παιδιά να συμμετέχουν κοντά στη γειτονιά τους.

Οι μικροί συμμετέχοντες περνούν τις ημέρες τους μέσα από εκπαιδευτικές και δημιουργικές δραστηριότητες, ομαδικά παιχνίδια, καλλιτεχνικές δράσεις και βιωματικές εμπειρίες που ενθαρρύνουν τη φαντασία και τη συνεργασία. Παράλληλα, οι γονείς γνωρίζουν ότι τα παιδιά τους βρίσκονται σε ένα οργανωμένο και ασφαλές περιβάλλον, με διευρυμένο ημερήσιο ωράριο, που εξυπηρετεί και τις ανάγκες των εργαζόμενων οικογενειών.

Το πρόγραμμα θα υλοποιηθεί σε τρεις διαδοχικές περιόδους από τα μέσα Ιουνίου έως και τα τέλη Ιουλίου, προσφέροντας σε περισσότερα από 1.500 παιδιά την ευκαιρία να ζήσουν ένα διαφορετικό καλοκαίρι μέσα στην πόλη. Δεν είναι τυχαίο ότι κάθε χρόνο οι διαθέσιμες θέσεις εξαντλούνται πολύ γρήγορα, γεγονός που αποδεικνύει πόσο σημαντική είναι η συγκεκριμένη δράση για τις οικογένειες της Αθήνας. Η προσπάθεια ενισχύεται από τα «Ανοιχτά Προαύλια», καθώς δύο σχολεία σε κάθε Δημοτική Κοινότητα παραμένουν ανοικτά τα απογεύματα για ελεύθερο και ασφαλές παιχνίδι.

«Νηπιοκαλοκαίρι»: το πρώτο camp για τους πιο μικρούς δημότες

Η επιτυχία της περσινής χρονιάς θα συνεχιστεί και φέτος. Το «Νηπιοκαλοκαίρι» επιστρέφει για δεύτερη χρονιά, δίνοντας τη δυνατότητα ακόμη και στα παιδιά προσχολικής ηλικίας να συμμετέχουν σε ένα οργανωμένο καλοκαιρινό πρόγραμμα, ειδικά σχεδιασμένο για τις ανάγκες τους.

Η δράση απευθύνεται σε παιδιά που γεννήθηκαν το 2020 και το 2021 και φιλοξενείται σε νηπιαγωγεία των επτά Δημοτικών Κοινοτήτων της Αθήνας. Στόχος δεν είναι απλώς η δημιουργική απασχόληση, αλλά κυρίως η ενίσχυση της κοινωνικοποίησης, της συνεργασίας και της ομαλής ένταξης των παιδιών σε ένα περιβάλλον αλληλεπίδρασης με συνομηλίκους. Το καθημερινό πρόγραμμα περιλαμβάνει μια μεγάλη ποικιλία δραστηριοτήτων όπως παιδαγωγικά παιχνίδια, γρίφους και δραστηριότητες γνώσεων, μουσικοκινητική αγωγή, χορό, θεατρικό παιχνίδι, κουκλοθέατρο, εργαστήρια εκπαιδευτικής ρομποτικής, ζωγραφική, χειροτεχνίες και επιτραπέζια παιχνίδια.

Το σημαντικότερο, όμως, είναι ότι όλα αυτά πραγματοποιούνται σε ένα περιβάλλον προσαρμοσμένο στις ανάγκες των μικρών παιδιών, όπου η μάθηση έρχεται μέσα από το παιχνίδι και η δημιουργία μέσα από τη χαρά της συμμετοχής. Για πολλές οικογένειες, το «Νηπιοκαλοκαίρι» αποτελεί μια εξαιρετική ευκαιρία ώστε τα παιδιά να αποκτήσουν νέες εμπειρίες, να κάνουν φίλους και να περάσουν δημιουργικά τις πρώτες καλοκαιρινές τους διακοπές μέσα στην πόλη.

Ο Εθνικός Κήπος φιλοξενεί και φέτος έναν κύκλο δραστηριοτήτων δημιουργίας, περιβαλλοντικής εκπαίδευσης και παιχνιδιού, προσφέροντας δωρεάν συμμετοχή σε παιδιά που θέλουν να ζήσουν ένα διαφορετικό καλοκαίρι στο πιο πράσινο σημείο του κέντρου της Αθήνας

Αθήνα φέτος το καλοκαίρι;

Οι καλοκαιρινές δραστηριότητες του Δήμου Αθηναίων

Ένα καλοκαίρι μέσα στη φύση, στην καρδιά της Αθήνας

Αν υπάρχει ένα πρόγραμμα που ξεχωρίζει για το φυσικό του περιβάλλον, αυτό είναι το «**Αγκαλιά με ένα δέντρο συνυπάρχω**». Ο Εθνικός Κήπος φιλοξενεί και φέτος έναν κύκλο δραστηριοτήτων δημιουργίας, περιβαλλοντικής εκπαίδευσης και παιχνιδιού, προσφέροντας δωρεάν συμμετοχή σε παιδιά που θέλουν να ζήσουν ένα διαφορετικό καλοκαίρι στο πιο πράσινο σημείο του κέντρου της Αθήνας.

Η εμπειρία είναι μοναδική. Αντί για αίθουσες και κλειστούς χώρους, τα παιδιά περνούν το μεγαλύτερο μέρος της ημέρας τους ανάμεσα σε δέντρα, φυτά και μονοπάτια, ανακαλύπτοντας τη φύση μέσα από βιωματικές δραστηριότητες. Το πρόγραμμα συνδυάζει περιβαλλοντική εκπαίδευση με μουσική, θεατρικό παιχνίδι, ζωγραφική, φωτογραφία, γυμναστική, χειροτεχνίες, αφήγηση παραμυθιών και δημιουργική γραφή.

Η δράση πραγματοποιείται από τα τέλη Ιουνίου έως τις αρχές Σεπτεμβρίου και η συμμετοχή των παιδιών γίνεται σε εβδομαδιαίους κύκλους δραστηριοτήτων. Παράλληλα, παρέχεται καθημερινά πρωινό, ενώ όλα τα υλικά των εργαστηρίων προσφέρονται από τη διοργάνωση.

Σε μια εποχή που τα παιδιά περνούν ολοένα περισσότερο χρόνο μπροστά σε οθόνες, η δυνατότητα να έρθουν σε επαφή με τη φύση, να παρατηρήσουν το περιβάλλον και να αναπτύξουν οικολογική συνείδηση μέσα από το παιχνίδι αποτελεί ίσως ένα από τα μεγαλύτερα πλεονεκτήματα του προγράμματος.

Δημιουργία και φαντασία στην Τεχνόπολη

Για όσους αναζητούν μια πιο θεματική εμπειρία, το **Summer Camp** της Τεχνόπολης αποτελεί κάθε χρόνο μία από τις πιο δημοφιλείς επιλογές. Το Βιομηχανικό Μουσείο Φωταερίου υποδέχεται παιδιά ηλικίας 6 έως 11 ετών σε ένα πρόγραμμα που συνδυάζει τέχνη, επιστήμη, παιχνίδι και εξερεύνηση.

Οι συμμετέχοντες έρχονται σε επαφή με θεατρικά παιχνίδια, εργαστήρια STEAM, εικαστικές δράσεις, γρίφους και δραστηριότητες ανακάλυψης, αξιοποιώντας το ιδιαίτερο περιβάλλον του παλιού εργοστασίου φωταερίου. Κάθε εβδομάδα έχει τη δική της θεματική, δίνοντας στα παιδιά την ευκαιρία να ταξιδέψουν σε κόσμους γεμάτους χρώματα, σχήματα, φαντασία και ανατροπές.

Πρόκειται για ένα πρόγραμμα που καλλιεργεί τη δημιουργική σκέψη και ενθαρρύνει τα παιδιά να πειραματιστούν, να συνεργαστούν και να ανακαλύψουν νέους τρόπους έκφρασης μέσα από το παιχνίδι.

Ένα καλλιτεχνικό καλοκαίρι στο Μουσείο Μαρία Κάλλας

Ξεχωριστή θέση στις φετινές καλοκαιρινές δράσεις έχει και το **Summer Camp του Μουσείου Μαρία Κάλλας**. Απευθύνεται σε παιδιά 5 έως 8 ετών και αξιοποιεί τη δύναμη των παραστατικών τεχνών για να δημιουργήσει ένα περιβάλλον γεμάτο φαντασία, δημιουργικότητα και έκφραση.

Μουσική, εικαστικά, θέατρο, χορός, γιόγκα και εκπαιδευτικές εξορμήσεις συνθέτουν ένα πρόγραμμα που ενθαρρύνει τα παιδιά να γίνουν οι ίδιοι δημιουργοί των ιστοριών τους. Με αφετηρία μικρές στιγμές και αγαπημένες συνήθειες της μεγάλης ντίβας της όπερας, τα παιδιά ανακαλύπτουν πώς η τέχνη μπορεί να κρύβεται παντού γύρω μας.

Το καλοκαίρι των παιδιών έτσι όπως θα έπρεπε να είναι

Τα σύγχρονα καλοκαιρινά προγράμματα απασχόλησης δεν λειτουργούν πλέον μόνο ως μια πρακτική λύση για τις οικογένειες κατά τη διάρκεια των θερινών διακοπών. Αποτελούν χώρους κοινωνικοποίησης, μάθησης, έκφρασης και προσωπικής ανάπτυξης. Μέσα από το παιχνίδι, τα παιδιά αποκτούν νέες δεξιότητες, αναπτύσσουν τη φαντασία τους, καλλιεργούν τη συνεργασία και δημιουργούν φιλίες που συχνά συνεχίζονται και μετά το τέλος του καλοκαιριού.

Ιδιαίτερα σημαντικό είναι ότι ο **Δήμος Αθηναίων** επενδύει συστηματικά σε **δωρεάν προγράμματα**, όπως τα **camps** στα σχολεία, το «**Νηπιοκαλοκαίρι**» και το πρόγραμμα του **Εθνικού Κήπου**, δίνοντας ίσες ευκαιρίες συμμετοχής σε όλα τα παιδιά. Και αυτό είναι ίσως το πιο αισιόδοξο μήνυμα του φετινού καλοκαιριού, ότι η δημιουργικότητα και το παιχνίδι μπορούν να είναι προσβάσιμα σε όλους, ακόμη και στην καρδιά μιας μεγάλης πόλης.

● Για όσους αναζητούν μια πιο θεματική εμπειρία, το **Summer Camp** της Τεχνόπολης αποτελεί κάθε χρόνο μία από τις πιο δημοφιλείς επιλογές. Το Βιομηχανικό Μουσείο Φωταερίου υποδέχεται παιδιά ηλικίας 6 έως 11 ετών σε ένα πρόγραμμα που συνδυάζει τέχνη, επιστήμη, παιχνίδι και εξερεύνηση.

ΠΡΟΣΩΠΑ

Τα μέρη είναι το ντεκόρ. **Οι άνθρωποι είναι η ιστορία.**

Πλατεία Αμερικής: η γειτονιά των αφρικάνικων κομμωτηρίων, εκεί που οι φωνές μπλέκονται με άφρο μουσική από τα ηχεία, πιστολάκια μαλλιών, γέλια από πελάτισσες που διαλέγουν χτένισμα και γλώσσες που εναλλάσσονται από τα γαλλικά στα αγγλικά και τα ελληνικά.

Στην οδό Μηθύμνης θα δεις βιτρίνες με κεφάλια στολισμένα από πολύχρωμα braids και επιδέξια χέρια να πλέκουν γρήγορα, μηχανικά –τόσο που σχεδόν σε υπνωτίζουν– στο βάθος των μικρών κομμωτηρίων. Σε ένα από αυτά, το **Africa Hair**, συναντήσαμε τη **Zána** από το Καμερούν, που βρίσκεται στην Ελλάδα εδώ και είκοσι χρόνια. Σήμερα θεωρείται από τις γυναίκες που έφεραν την κουλτούρα των αφρικανικών braids (ή αλλιώς κοτσιδάκια) στην Αθήνα, παρόλο που όταν έφτασε εδώ τα σχέδιά της ήταν τελείως διαφορετικά. Ονειρευόταν να γίνει αεροσυνοδός και στην Ελλάδα την έφερε μια υποτροφία για σπουδές σε ένα εκπαιδευτικό κέντρο.

«Όταν ήρθα στην Ελλάδα είδα το δύσκολο αλφάβητο και αναρωτήθηκα πώς θα μπορέσω να τα καταφέρω», μου λέει. «Μου άρεσε η κομμωτική, έφτιαχνα τα μαλλιά σε κάποιες κυρίες και έβγαζα λίγα έξτρα χρήματα μ' αυτόν τον τρόπο, ώσπου το ένα έφερε το άλλο και άνοιξα το πρώτο μου μαγαζί».

Η σχέση της με τα κοτσιδάκια ξεκίνησε από την παιδική της ηλικία, στο Καμερούν, εκεί που η περιποίηση των μαλλιών ήταν εβδομαδιαία ιερο-

τελεστή. «Κάθε Κυριακή φτιάχναμε τα μαλλιά μας για να είμαστε περιποιημένες στο σχολείο. Έλεγα στην αδερφή μου “θα σε φτιάξω ωραία, κανόνισε να με κάνεις κι εσύ ωραία”. Υπήρχε ένα δέντρο που έβγαζε κάτι σαν τριχούλες και, λες και ήταν κούκλα, χαιρόμασταν να κάνουμε εξάσκηση πάνω σε αυτό».

Στην Κυψέλη, τα χέρια δεν σταματούν να πλέκουν

Λίγα στενά πιο κάτω, στο **Hair Dresser Stylish**, συνάντησα την **Ειρήνη Ουκπέμπορ** και τη δίδυμη αδερφή της, **Σοφία**, με καταγωγή από τη Νιγηρία. Όταν η θεία τους, που συνήθιζε να τους φτιάχνει τα μαλλιά, έφυγε από τη ζωή, ο πατέρας τους αποφάσισε ότι δεν υπήρχαν χρήματα για κομμωτήριο και τους πήρε κούκλες για να κάνουν εξάσκηση στην τέχνη.

«Σπουδάσαμε Οικονομικά στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής και στο Πανεπιστήμιο Πειραιά, με σκοπό αργότερα να απασχοληθούμε σε κάποιο γραφείο ή εταιρεία», λέει η Ειρήνη. «Κατά τη διάρκεια των σπουδών ξεκινήσαμε να κάνουμε κοτσιδάκια σε φίλους και στην πορεία παρατηρήσαμε το μεγάλο ενδιαφέρον του κόσμου γι' αυτό, σε σημείο που, όταν τελειώσαμε τη σχολή, αποφασίσαμε να ασχοληθούμε επαγγελματικά».

Η ΑΘΗΝΑ ΠΛΕΚΕΙ
BRAIDS
ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Στα αφρικανικά κομμωτήρια της Κυψέλης, γυναίκες από το Καμερούν και τη Νιγηρία μεταφέρουν μια τέχνη που ξεκινά από την παιδική ηλικία και καταλήγει στα πιο viral καλοκαιρινά looks της πόλης.

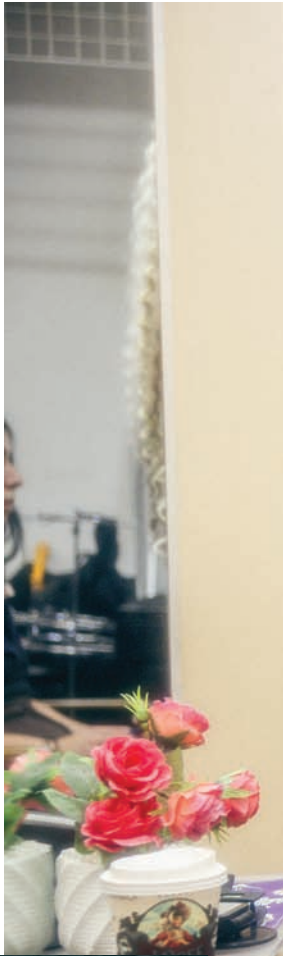
Της Κατερίνας Καμπόσου - Φωτό: Τάσος Ανέστης

ΣτοAfrica Hair συναντήσαμε τη Ζάνα από το Καμερούν

Σε μακριά μαλλιά τα πολύ λεπτά box braids χρειάζονται ακόμη και έξι ώρες για να γίνουν

Οι δίδυμες αδερφές Σοφία και Ειρήνη Ουκπέμπορ στο κομμωτήριό τους, Hair Dresser Stylish

Στην Κυψέλη
τα χέρια
δεν σταματούν
να πλέκουν

Στα
αφρικανικά
κομμωτήρια
της Κυψέλης,
οι πελάτες
δεν είναι μόνο
αφρικανικής
καταγωγής.
Τα braids
έχουν περάσει
πλέον στην
ελληνική pop
κουλτούρα,
ιδιαίτερα τους
καλοκαιρι-
νούς μήνες.

Στη Νιγηρία, εξηγεί, η τέχνη των μαλλιών είναι βαθιά ριζωμένη στην κοινωνική ζωή. «Υπάρχουν οικογένειες που ξέρουν από ράψιμο, άλλες που ξέρουν να φτιάχνουν δερμάτινα παπούτσια και άλλες που ειδικεύονται στα κοτσιδάκια. Καθεμιά διαλέγει έναν τομέα. Όσο για τα μαλλιά, εκεί είναι όπως έχουμε εμείς τα ρούχα, τα αλλάζουν συνέχεια. Κάθε τρεις εβδομάδες οι Αφρικανοί εμφανίζονται αγνώριστοι, με τελείως διαφορετικό look. Επίσης κάθε φυλή έχει τα δικά της χαρακτηριστικά σχέδια».

Θυμάται ακόμη την πρώτη φορά που ένιωσε ότι «πέτυχε» πραγματικά ένα χτένισμα. «Ήμου στο λύκειο και έπλεκα τα μαλλιά μιας φίλης της μικρής μου αδερφής. Μου πήρε όλη μέρα για να τα τελειώσω, αλλά κατάλαβα ότι αυτό ήταν κάτι που μπορούσα να κάνω καλά».

Η Ειρήνη μού εξηγεί υπομονετικά τις διαφορές ανάμεσα στα στιλ, σαν να κάνει μικρό μάθημα ιστορίας και γεωγραφίας της αφρικανικής ηπείρου. «Υπάρχουν πολλών ειδών κοτσιδάκια. Για παράδειγμα, το fulani από τη δυτική Αφρική, που ξεκινάει κολλητό και μετά γίνεται ελεύθερο. Τα cornrows, από Νιγηρία, Κένυα και Γκάνα, που είναι σαν ολλανδικές γαλλικές πλεξούδες, με πρόσθετο μαλλί. Τα twists, που είναι στριφτά με δύο λωρίδες, τα bantu knots, με ρίζες στη νότια Αφρική, τα dreads με διάφορες τεχνικές. Τα πιο διαδεδομέ- να σε όλη την ήπειρο είναι τα box braids».

Το καλοκαίρι στην Αθήνα έχει αποκτήσει το δικό του χτένισμα

Πλέον, οι πελάτες στα αφρικανικά κομμωτήρια της Κυψέλης δεν είναι μόνο αφρικανικής καταγωγής. Τα braids –πρακτικά, φωτογενή και ανθεκτικά σε νερό και ζέστη– έχουν περάσει στην ελληνική pop κουλτούρα, ιδιαίτερα τους καλοκαιρινούς μήνες. Ποιος κάνει braids σήμερα; Ρωτώ τις κοπέλες.

«Το καλοκαίρι τα ραντεβού πενταπλασιάζονται, γιατί τα braids είναι το ιδανικό χτένισμα αν θέλεις να πας διακοπές σε νησί ή αν δουλεύεις σεζόν. Όπως και να ξυπνήσεις, το μαλλί φαίνεται ωραίο, χωρίς να χάνεις χρόνο για να το φτιάξεις. Έχουν διαδοθεί και οι διακοπές σε τροπικούς προορισμούς όπως η Ταϊλάνδη και το Μπαλί, οπότε στις Ελληνίδες αρέσει να

βγάλουν φωτογραφίες για το Instagram με ένα εξωτικό look. Επίσης, τα τελευταία χρόνια οι άντρες πελάτες έχουν αυξηθεί περισσότερο από ποτέ, καθώς μας επισκέπτονται mixed race ποδοσφαιριστές ή αθλητές, τους βλέπουν μετά οι φαν και ακολουθούν κι αυτοί. Βάζουν μάλιστα τη φωτογραφία τους στο ChatGPT και αλλάζουν τα μαλλιά τους για να δουν αν τους πάει το look ή όχι. Το πιο αστέιο είναι όταν με παίρνουν τηλεφωνο και μου λένε “θέλω ράστα”, ενώ στην πραγματικότητα θέλουν braids. Τα ράστα είναι κάτι τελείως διαφορετικό. Συνδέονται περισσότερο με την Τζαμάικα και την Καραϊβική, παρά με την Αφρική».

Ρωτώ την Ειρήνη αν έχει ποτέ της βρεθεί μπροστά σε κάποιο ντιμπέιτ για το cultural appropriation, που είχε συζητηθεί κάποτε στην Αμερική. «Εμείς εδώ δεν είμαστε τόσο αυστηροί», μου απαντά. «Οι περισσότεροι κάνουν τα μαλλιά τους κοτσιδάκια λόγω μόδας κι άλλοι για πολιτιστική έκφραση, αν έχουν καταγωγή από αφρικανικές χώρες. Νομίζω ότι στους πιο πολλούς απλώς αρέσει και το βλέπουν ως κάτι διαφορετικό που θέλουν να δοκιμάσουν. Σε κάθε περίπτωση, όμως, δεν ταιριάζει σε όλα τα πρόσωπα. Όπως συμβαίνει με κάθε χτένισμα, χρειάζεται να βρεις το στιλ που σου πάει».

Η Μάρουα, μια νεαρή κοπέλα που έχει τελειώσει μόλις τα box braids της, κοιτάζει στον καθρέφτη και χαμογελάει. «Είμαι marketer και πηγαίνω συχνά σε events. Θέλω κάτι που να δείχνει εντυπωσιακό αλλά παράλληλα να μη χρειάζεται να κάνω κάθε μέρα styling στα μαλλιά μου», λέει. Η αλήθεια είναι ότι πίσω από το χτένισμά της κρύβονται πολλές ώρες δουλειάς. Τα πιο απλά cornrows μπορεί να χρειαστούν μιάμιση ώρα, ενώ τα πολύ λεπτά box braids, τούφα τούφα, σε μακριά μαλλιά σαν τα δικά της, χρειάζονται ακόμη και έξι ώρες για να γίνουν.

Η συζήτησή μας πηγαίνει και στη φθορά των μαλλιών – μία από τις συχνότερες απορίες των πελατών. «Άμα κάνεις μία φορά κοτσιδάκια και τα βγάλεις μέσα σε δύο μήνες, είσαι ok», εξηγεί η Σοφία. «Επειδή έχουν επιπλέον βάρος, επηρεάζουν τη ρίζα σου. Η παγίδα, λοιπόν, κρύβεται στη συχνότητα που τα κάνεις. Πρέπει να αφήνεις τα μαλλιά σου να ξεκουράζονται. Αν έχεις ευρωπαϊκή τρίχα, θα πρότεινα να κάνεις κοτσιδάκια μόνο δύο με τρεις φορές τον χρόνο». **A**

ΚΩΣΤΑΣ
 ΤΟΥΡΝΑΪΣ
 «ΑΝΘΡΩΠΗ ΚΙ ΑΝ ΓΥΡΩ
 ΣΟΥ ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ
 ΔΥΣΑΡΕΣΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ,
 ΤΑ ΠΡΟΣΠΕΡΝΑΣ
 ΓΙΑΤΙ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΟΥ
 ΕΙΝΑΙ Η ΖΩΗ»

Ο ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΡΟΚ, ΠΟΥ ΕΦΕΡΕ ΤΟΝ «ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟ»
 ΣΤΑ ΜΟΥΣΙΚΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ, ΜΙΛΑΕΙ ΣΤΗΝ ATHENS VOICE

Του Δημήτρη Αθανασιάδη - Φωτό: Τάσος Ανέστης

Πετάγεται από το σπίτι του στην Κυψέλη και φτάνει στην ώρα του τζαστ. Στα 76 του, ο Κώστας Τουρνάς ξεχωρίζει με το λευκό πουκάμισο, τα καλοχτενισμένα μαλλιά του και με το χαμόγελο ενός ανθρώπου που μοιάζει να απολαμβάνει όλα όσα κατάφερε και να μην έχει κανένα αποθνήσκον. Η βιογραφία του, «Άνθρωπε αγάπα», από το φερώνυμο τραγούδι που έγραψε το 1970 με αφορμή την αντιπολεμική ταινία του Στιούαρτ Χάγκμαν «Φράουλες και αίμα», κυκλοφορεί εδώ και λίγες εβδομάδες από τις εκδόσεις Οξύ. Το Σάββατο 27 Ιουνίου θα «καλωσορίσει» τους Foreigner στην πρώτη τους συναυλία στην Ελλάδα, στο Ολυμπιακό Κέντρο Αντισφαίρισης του ΟΑΚΑ. Κερνά καφέ χωρίς να το συζητά, υπογράφει τη συλλεκτική έκδοση –το ταγάρι– του πρώτου άλμπουμ των Poll και απαντά με μια φυσικότητα που επιβεβαιώνει το τι σημαίνει να έχεις υπάρξει μπροστά από την εποχή σου.

— Ποιες εμμονές πέρασαν από τη ζωή σας;

Δεν ξέρω αν η μουσική ήταν εμμονή, γιατί είχε ταυτόχρονα τα χαρακτηριστικά μιας πολύ έντονης έλξης. Η μουσική ήταν μέσα μου από παιδί, από πέντε χρονών. Αυτό το πράγμα, κάτω από δύσκολες συνθήκες και προκλήσεις, δεν κατάφερε ποτέ κάτι να το αλλάξει. Δεν υπήρξε τίποτα που να με κάνει να θέλω κάτι άλλο. Τώρα, ήταν εμμονή ή ήταν μια απίστευτη αγάπη γι' αυτό που εισπράττω και την ίδια ώρα επιχειρώ να παραγάγω μέσα από τη μουσική; Εγώ θεωρώ ότι ήταν αγάπη. Ήταν μια έλξη απίστευτη, ανεξέλεγκτη. Εμμονές, βέβαια, δημιουργούνται εύκολα στους ανθρώπους. Σε χωρίζει, ας πούμε, το αντικείμενο του έρωτά σου. Σου λέει «να μείνουμε φίλοι» κι εσύ πας σπίτι να πεθάνεις. Στέλνεις μήνυμα, επανέρχεσαι, ξανά και ξανά, και κάποια στιγμή αυτό γίνεται εμμονή. Δεν χωράει τίποτα άλλο στο μυαλό σου. Γι' αυτό βλέπεις ανθρώπους να φτάνουν στα άκρα. Η εμμονή έχει πάρει κεφάλι. Γι' αυτό θεωρώ ευλογία το να ανακαλύψει κανείς από νωρίς μια βαθιά έλξη προς κάτι. Γιατί, όταν αγαπάς κάτι, μπορείς να δουλεύεις αδιάκοπα χωρίς να νιώθεις την επιβάρυνση. Αν αγαπάς τη μουσική και δουλεύεις γι' αυτήν δώδεκα ώρες, δεν το νιώθεις. Αν πρέπει να κάνεις μουσική και να δουλεύεις γι' αυτό δώδεκα ώρες, γίνεται καταναγκαστικό έργο.

— Έχετε πει ότι από παιδί νιώθατε διαφορετικός...

Κανείς δεν βλέπει τον κόσμο όπως είναι. Ο καθένας μας τον βλέπει μέσα από τα δικά του φίλτρα. Κι αυτά τα φίλτρα είναι πολύ ισχυρά. Δεν είναι κάτι απλό να πεις «εγώ το βλέπω έτσι». Είναι το κατασκευαστικό σου, η «ατμόσφαιρα» του αίματός σου, η βιολογία σου, οι εμπειρίες σου, όλα μαζί. Εμένα αυτό που με χαρακτήριζε ήταν μια ανάγκη να καταλάβω. Δεν άντεχα το άγνωστο. Όπως ένας άνθρωπος δεν άντεχει το σκοτάδι ή τη ζέστη, εγώ δεν άντεχα πράγματα που δεν μπορούσα να κατανοήσω, να τεκμηριώσω, να τα βάλω σε μια σειρά. Ήθελα να ξέρω γιατί είμαστε έτσι οι άνθρωποι. Γιατί σήμερα είμαστε κολλητοί και αύριο κάποιος μπορεί να σε προδώσει, να σε ξεγελάσει, να σε διαβάσει. Τι είναι αυτό που το προκαλεί; Ο καθένας έχει τη δική του ματιά για τον κόσμο. Κι αυτά που λέμε «κοινώς αποδεκτά» είναι συνήθως ασήμαντα: ότι έχει ήλιο, ότι η Αθήνα έχει κίνηση. Εκεί που αρχίζουν τα σημαντικά, αρχίζει και η διαφωνία.

— Διαβάζοντας τη βιογραφία σας, φαίνεται ότι η φιλοσοφία μπήκε νωρίς στη ζωή σας. Κρισναμούρτι, Νίτσε...

Ήταν μια ανάγκη. Μου ήταν οδυνηρό το άγνωστο. Ήθελα να καταλάβω γιατί ο άνθρωπος λειτουργεί όπως λειτουργεί. Η επιστήμη τι κάνει; Παίρνει ένα αντικείμενο, το εξετάζει για να το τεκμηριώσει και μετά ξέρει πώς να το χειριστεί. Κάπως έτσι ήθελα κι εγώ να καταλάβω τη ζωή.

— Ποιο ήταν το πρώτο όργανο που πιάσατε στα χέρια σας;

Μαντολίνο. Ήμουν πέντε χρονών, στην Τρίπολη. Είχαμε νοικιάσει κάποια δωμάτια σε σπουδαστές της Ακαδημίας, που μάθαιναν μουσικά όργανα για να διδάξουν αργότερα σολφέζ και θεωρία. Ο ένας είχε ακορντεόν, ο άλλος κάτι άλλο και κάποιος είχε ένα μαντολίνο. Μόλις το είδα – ήταν και στα μέτρα μου –, το πήρα κι άρχισα να παίζω. Επειδή δεν είχα δικό μου όργανο, την επόμενη μέρα πήρα ένα σκουοπέζυλο, τέντωσα πάνω του ένα σύρμα κι έφτιαξα ένα μονόχορδο. Από εκεί ξεκίνησε όλο αυτό. Δεν ξέρω αν είναι κάτι που σου δίνει ως δώρο η ζωή ή αν συμμετέχεις κι εσύ σ' αυτές τις επιλογές. Οι άνθρωποι λέμε συχνά «είναι θέμα επιλογών», αλλά δεν είναι πάντα έτσι. Πρέπει να μπορείς να κάνεις κάτι για να το επιλέξεις. Εγώ νιώθω ότι τα πράγματα κάπως με πήγαι-

ναν. Δεν ήμουν εξαιρετικά παρεμβατικός ή πεισματάρης στη ζωή μου. Όταν δεν είσαι πεισματάρης κι αφήνεις λίγο τα πράγματα να έρθουν, καμιά φορά σε πηγαίνουν εκεί που πρέπει να πας. Σου φανερώνουν μ' έναν τρόπο τον δρόμο.

— Στα χρόνια της δικτατορίας, το 1971, ιδρύσατε τους Poll και κάνατε κάτι που δεν υπήρχε. Πώς ήταν να έχεις ένα τέτοιο συγκρότημα τότε;

Υπήρχε ένα μεγάλο υπέρ: ήμασταν πάρα πολύ νέοι. Όταν είσαι πολύ νέος, δεν έχεις προλάβει να φτιάξεις όλες αυτές τις ενταξιακές εμμονές: είμαι αριστερός, είμαι δεξιός, είμαι με τη χούντα, είμαι αυτό, είμαι εκείνο. Ο πίνακας είναι ακόμα άγραφος. Αυτό σου δίνει μια πιο καθαρή, διεισδυτική ματιά στα πράγματα. Εμείς πηγαίναμε να ανδρωθούμε μέσα στη χούντα, με όλη την αθωότητα και την ελευθερία ενός εφήβου – ακόμα κι αν γύρω σου συμβαίνουν δυσάρεστα πράγματα, τα προσπερνάς, γιατί μπροστά σου είναι η ζωή.

— Συνειδητοποιούσατε ότι φτιάχνατε μια καινούργια μουσική γλώσσα;

Όχι. Δεν υπήρχαν προηγούμενα. Δεν ξέραμε

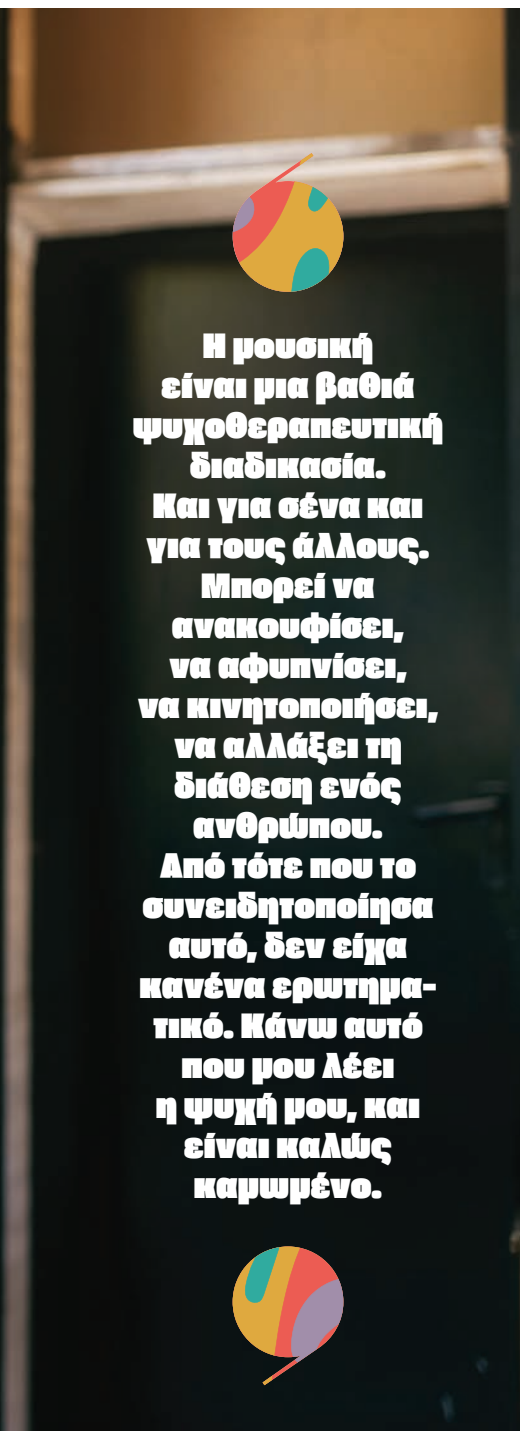
ότι κάναμε κάτι τέτοιο. Απλώς εκφράζαμε αυτό που νιώθαμε. Πολλά πράγματα που έκανα δεν ήξερα τι ήταν την ώρα που τα έκανα. Γίνονταν επειδή τα ήθελα, επειδή με έσπρωχνε κάτι από μέσα μου.

Πώς εξηγείτε το ότι τραγούδια εκείνης της εποχής τα ανακαλύπτουν και σήμερα ακόμα νέα παιδιά;

Αν αυτό που γράφεις έχει στόχο να σου φέρει οφέλη, δεν μπορεί να μακροημερεύσει. Αν έρχεται από μια επιφανειακή εικόνα, «μου λείπεις, μη μ' αφήνεις», μπορεί να έχει μια στιγμή, αλλά δύσκολα αντέχει. Όταν όμως έρχεται από βαθιά σκέψη, από αίσθηση, πόνο, ανησυχία, τότε μπορεί ν' αγγίξει ανθρώπους. Όσο πιο βαθιά βουλιάζεις μέσα σου, τόσο περισσότερο καταλαβαίνεις τον άλλο. Γιατί στο βάθος οι άνθρωποι είμαστε πολύ πιο ίδιοι απ' όσο νομίζουμε. Αν αυτό πάρει σωστή μορφή, στιχογραφικά και μουσικά, έχει πιθανότητες να μην παλιώσει. Γιατί είναι ανθρώπινο. Είναι της ζωής μας.

— Πότε αντιληφθήκατε ότι αυτό που κάνατε αφορούσε τους άλλους;

Νομίζω ότι το είχα από μικρός. Όταν γράφεις

Η μουσική είναι μια βαθιά ψυχοθεραπευτική διαδικασία. Και για σένα και για τους άλλους. Μπορεί να ανακουφίσει, να αφυπνίσει, να κινητοποιήσει, να αλλάξει τη διάθεση ενός ανθρώπου. Από τότε που το συνειδητοποίησα αυτό, δεν είχα κανένα ερωτηματικό. Κάνω αυτό που μου λέει η ψυχή μου, και είναι καλώς κεραιμένο.

κάτι, το πρώτο ερώτημα είναι: Τι να το κάνω αυτό; Πού πάει; Ένιωθα πάντα ότι ήθελα να μοιραστώ πράγματα που έχουν ένα όφελος για τους ανθρώπους. Ήθελα έναν διάλογο μ' εκείνους που είχαν τη διάθεση να ακούσουν. Δεν με απασχολούσε ποτέ το να αφορά τους πάντες η μουσική μου. Ένιωθα πως ό,τι καλό μου δόθηκε είχε έρθει από έναν ποσοστιαία περιορισμένο αριθμό ανθρώπων. Αυτοί οι άνθρωποι αποφάσιζαν να σε ενισχύσουν για να συνεχίσεις να υπάρχουν.

— Δεν κυνηγήσατε ποτέ το σουξέ;
Είναι πολύ ευχάριστο όταν έρχεται. Αλλά δεν ήταν ο στόχος. Μία φορά μόνο πέρασε απ' το μυαλό μου να σκαρώσω κάτι για να πουλήσει. Εκεί γύρω στη Μεταπολίτευση, το 1978. Όλη την υπόλοιπη ζωή μου ήθελα μόνο αυτό που έβραζε μέσα μου να καταγράφεται. Το θέμα είναι αν αυτό που κάνεις το κάνεις επειδή προβλέπεται ότι θα έχει όφελος ή επειδή θέλεις να τιμήσεις τους ανθρώπους που σε τιμούν. Αυτές οι μικρές διαφορές είναι οι ουσιαστικές.

— Μιλάτε πολύ συχνά για το κοινό σαν να είναι μια σχέση.
Έτσι είναι. Όταν ένας άνθρωπος βγαίνει από το

σπίτι του, αφήνει τις δουλειές του για να έρθει να σε δει και πληρώνει εισιτήριο, αυτό είναι ιερή διαδικασία. Πρέπει να είσαι ευγνώμων. Γι' αυτό, όταν ανεβαίνω στη σκηνή θέλω να είμαι καθαρός, προσεγμένος, έτοιμος. Δεν μπορώ να βγω με το λερωμένο τζιν που φορούσα πριν για να δουλέψω στο στούντιο. Δεν έχει να κάνει με τον καλλωπισμό. Είναι σεβασμός προς το κοινό.

— Θεωρείστε άνθρωπος με πολύ στιλ. Τι σημαίνει αυτό για εσάς;

Δεν νομίζω ότι είναι κάτι που το ελέγχεις. Είναι κάπως δεύτερη φύση. Πολύ νέος δεν θυμάμαι να αγοράζα ρούχα. Δεν πενούσε απ' το μυαλό μου να πάω να πάρω ένα πουκάμισο. Αυτό ήρθε αργότερα, κυρίως μέσα από τις παρατηρήσεις της γυναίκας μου. Αλλά στη σκηνή είναι αλλιώς. Εκεί νιώθω ότι οφείλεις να τιμάς τους ανθρώπους που σε τιμούν.

— Έχετε πει ότι η μουσική είναι ψυχοθεραπεία...

Το πιστεύω απολύτως. Κάποια στιγμή, γύρω στα είκοσι δύο είκοσι τρία, αναρωτήθηκα σοβαρά: αυτό που κάνουμε είναι ωφέλιμο για τους ανθρώπους; Δεν τους δίνουμε κρέας, πατάτες, βενζίνη, ρούχα, στέγη. Είναι αέρας. Έπειτα από προβληματισμό σχεδόν μιας εβδομάδας, συνειδητοποίησα ότι η μουσική είναι μια βαθιά ψυχοθεραπευτική διαδικασία. Και για σένα και για τους άλλους. Μπορεί να ανακουφίσει, να αφυπνίσει, να κινητοποιήσει, να αλλάξει τη διάθεση ενός ανθρώπου. Από τότε δεν είχα κανένα ερωτηματικό. Κάνω αυτό που μου λέει η ψυχή μου, και είναι καλώς κεραιμένο.

— Υπήρξε κάποιος που σας είπε κάτι και σας άλλαξε οπτική;

Ο Αλέκος Σακελλάριος. Ήμασταν σ' ένα ξενοδοχείο στη Θεσσαλονίκη, γύρω στο 1972-73, στο Φεστιβάλ. Και εκείνος και εγώ μέλη σε επιτροπές. Μαζεύομασταν λοιπόν στο σαλόνι του ξενοδοχείου, κι όταν εμφανιζόταν ο Σακελλάριος, πηγαίναμε όλοι γύρω του. Ήταν χάρμα να τον ακούς. Ευφυής, χιουμορίστας, με μια ανεπιτήδευτη σοφία. Μου είπε: «Εσύ είσαι πολύ καλός, μικρέ. Κάνεις ωραία πράγματα. Να προσέχεις τον στίχο». Αυτή η συμβουλή υπήρξε για μένα η αφορμή για έναν μεγάλο προβληματισμό.

— Πώς αντιμετωπίζετε μια συναυλία; Ποιες ξεχωρίζετε;

Οτιδήποτε επιχειρείς να μοιραστείς με τους ανθρώπους πρέπει να έχει αρτιότητα. Μουσικά πρέπει να είναι άψογο. Ηχητικά πρέπει να είναι άψογο. Οι συνθήκες για τον ακροατή πρέπει να είναι οι καλύτερες δυνατές. Ο φωτισμός να βοηθά τη συγκέντρωση. Όλα. Αυτό που επιχειρούσα πάντα, σχεδόν μανιακά, ήταν η αρτιότητα σε ό,τι κάνω, στον βαθμό που μπορώ και με τα μέσα που διαθέτω. Θυμάμαι, όταν είδα τον Πίτερ Γκάμπριελ στον Λυκαβηττό, ήταν η πρώτη φορά που έβλεπα μουσικούς να παίζουν με ακουστικά, με in-ear λογική. Μέχρι τότε παίζαμε με monitors. Αυτό άλλαξε πολύ τον έλεγχο της σκηνής. Από δικές μου στιγμές, όταν παίζαμε τα «Απέραντα χωράφια» με συμφωνική στο Ηρώδειο, ήμουν «διαλυμένος» από ευχαρίστηση. Δεν ήταν εύκολο να παιχτεί αυτό το έργο. Γι' αυτό και δεν το είχα παίξει ποτέ πριν έτσι.

— Πόσο σημαντική είναι η συντροφικότητα στη ζωή ενός ανθρώπου;

Είναι δώρο το να σου τύχει μια καλή σχέση, μια σχέση συμπόρευσης. Δημιουργεί πολλαπλασιαστικό όφελος. Ένα κι ένα δεν κάνουν δύο σ' αυτή την περίπτωση. Κάνουν πέντε. Το βλέπεις και στα συγκροτήματα αυτό. Είναι άλλο να παίζεις μόνος σου κι άλλο να έρχεται ένας φίλος και να παίζετε μαζί. Αυτόματα

μεγαλώνει το πράγμα. Το ίδιο ισχύει και στις σχέσεις. Όταν μια σχέση είναι καλή, προσθέτει νόημα στη ζωή μας.

— Το πιο ρομαντικό πράγμα που έχετε κάνει;

Νομίζω, μια εξομολόγηση έπειτα από έναν καβγά. Το να πεις «δεν μπορώ να ζήσω χωρίς εσένα» και να ζητήσεις συγγνώμη, παίρνοντας πάνω σου το φταιξιμο μπορεί να μην ακούγεται ρομαντικό, αλλά είναι ζεστό και βοηθά πολύ μια σχέση, αν δεν γίνεται ψεύτικα ή με σκοπιμότητα.

— Μετανιώσατε που ασχοληθήκατε με την πολιτική;

Συνειδητοποίησα ότι δεν κάνω εγώ γι' αυτό. Μπορώ να ακούω τη διαφωνία, να την κατανοώ, να επιχειρώ εξισορρόπηση και ειρηνολογία. Αυτά είναι πολιτικές ιδιότητες. Αλλά δεν μπορώ να πω ψέματα για να αποφύγω κάτι. Η πολιτική στην Ελλάδα έχει και το χαρακτηριστικό του ρουσφετιού. Άλλο να βοηθήσεις έναν άνθρωπο που έχει πραγματική ανάγκη κι άλλο να εξυπηρετήσεις κάποιον που απλώς θέλει να βολευτεί. Αυτές οι μικρές διαφορές για μένα είναι ουσιαστικές.

— Ο πατέρας σας είχε πει κάποτε: «Τους μουσικούς τους θάβουμε με έρανο».

Και είχε δίκιο για την εποχή του. Αν δήλωνες τότε, δεκαπέντε χρονών παιδί, ότι θα γίνεις μουσικός, ο άλλος έλεγε «πάει το παιδί, χάθηκε». Υπήρχε μάλιστα μια πρόταση να πάω στη Βραζιλία, σε έναν θείο μου που είχε εργοστάσια και μαγαζιά, δεν είχε παιδιά και ήθελε να πάω να τα αναλάβω όλα. Είπα όχι. «Τι θα κάνεις;» με ρώτησαν. «Θα γίνω μουσικός».

— Σκεφτήκατε ποτέ να φύγετε από τη μουσική;

Ποτέ. Δοκιμάστηκα πολλές φορές, γιατί είναι πολλά τα χρόνια και δεν ήταν δυνατό να είναι όλα παράδεισος. Το μόνο που δεν σκέφτηκα ποτέ ήταν να κάνω κάτι άλλο. Πέρασε απ' το μυαλό μου να κάνω κι άλλα πράγματα μέσα στη μουσική. Έπαιξα ως session μουσικός, έγραφα λαϊκά τραγούδια με ψευδώνυμο, έκανα κινήσεις επιβίωσης. Αλλά όχι να φύγω από τη μουσική.

— Πιστεύετε στον Θεό;

Πιστεύω. Όχι με τον συνηθισμένο τρόπο του τελετουργικού, παρότι ξέρω ότι αρκετά στοιχεία του έχουν βαθιά αξία. Η εξομολόγηση, για παράδειγμα, είναι μεγάλη υπόθεση. Είναι σαν το μοίρασμα. Να εμπιστευτείς και να βγάξεις κάτι μέχρι τέλους. Η πίστη, πέρα από το τι σημαίνει για τον καθένα, είναι μια χειρολαβή για τους ανθρώπους. Κάπου να ακουμπάς τις έγνοιες και τις ανησυχίες σου. Αν δεν έχεις πίστη, είσαι εσύ ο θεός που πρέπει να τα ρυθμίσει όλα. Κι αυτό είναι πολύ βαρύ.

— Έχετε πει ότι η ανθρωπότητα είναι ακόμα ανήλικη. Το πιστεύετε και σήμερα;

Εκατό τοις εκατό. Εξελικτικά είμαστε ανήλικοι. Πιστεύω όμως ότι το μέλλον του ανθρώπου είναι να αλλάξει. Μπορεί η εξέλιξη να είναι πολύ αργή, αλλά αυτή είναι η φύση μας. Πιστεύω ότι θα υπάρξει ανθρωπότητα που θα ζει με έναν ιδανικότερο τρόπο. Άνθρωποι που δεν θα είναι εγωιστές, απατεώνες, ψεύτες, κλέφτες, δεν θα κάνουν πολέμους, θα εκτιμούν ο ένας τον άλλον. Το ποτέ δεν το ξέρω. Αλλά πιστεύω ότι θα συμβεί.

— Η τεχνητή νοημοσύνη σας απασχολεί;

Έχω μια ιδέα, ίσως όχι τεκμηριωμένη σε βάθος. Νομίζω ότι η τεχνητή νοημοσύνη θα φέρει μεγάλα δώρα στους ανθρώπους: στην ιατρική, στην τεχνολογία, στη φαρμακευτική... Θα φέρει οφέλη που δεν έχουμε καν μιστήσει. Το δυσάρεστο είναι άλλο. Αν ένα παιδί δεκατριών χρονών ανακαλύψει τις ευκολίες

της τεχνητής νοημοσύνης, μπορεί να μη διαβάσει, να μη ψάξει, να μην τεκμηριώσει. Να πάρει την απάντηση ως θέσφατο. Αυτό είναι επικίνδυνο, γιατί ο άνθρωπος πρέπει να συμμετέχει στις λειτουργίες του νοου του. Δεν μπορεί να περιμένει μόνο έτοιμες απαντήσεις.

— Πώς περνάτε σήμερα τις μέρες σας;

Πολύ ήσυχα. Προσπαθώ να ξεκουράζω και το σώμα, γιατί η δράση τόσων χρόνων σε βαραίνει. Φροντίζω να κοιμάμαι καλά, να τρώω όσο γίνεται καθαρά, να παίρνω τις βιταμίνες που χρειάζομαι, να κάνω τις εξετάσεις μου. Με φροντίζω όσο μπορώ.

— Τι κιθάρες έχουν περάσει από τα χέρια σας;

Το σύμπαν. Fender, Gibson, Armstrong... ό,τι μπορείς να φανταστείς. Τα τελευταία χρόνια, λόγω ενός χρόνιου πόνου από έρπητα ζωστήρα στον ώμο, χρειαζόμουν μια ελαφριά κιθάρα. Βρήκα μια Parker, δύο κιλά και κάτι, που είναι και ηλεκτρική και με ριέζο μαγνήτη ώστε να λειτουργεί και ακουστικά. Την αγαπάω πολύ. Ήμουν αρρωστάκι με τον εξοπλισμό. Σπίτι δεν είχα κι έπαιρνα όργανα. Δεν είχα άλλα πράγματα κι έπαιρνα όργανα. Το παν για μένα ήταν η μουσική και τα μέσα για να κάνω μουσική.

— Πώς διαχειριστήκατε το ότι κάποια στιγμή γίνετε είδωλο;

Δεν το έχω αισθανθεί ποτέ αυτό. Εισπράττω μια αποδοχή πολύ συγκινητική, από ανθρώπους όλων των ηλικιών. Κάποιος μπορεί να σου πει «με έχεις διαμορφώσει», «μου έχεις εμπνεύσει σκέψεις που με ανακούφισαν». Αυτό είναι άλλο πράγμα από το να νιώθεις είδωλο. Δεν με απασχολήσε ποτέ αυτή η έννοια.

— Τι σας αρέσει στην Αθήνα;

Ήρθα από την Τρίπολη στην Αθήνα δέκα χρόνων και μαγεύτηκα. Αυτό δεν έφυγε ποτέ. Η Αθήνα είναι πανέμορφη, αλλά κακομεταχειρισμένη και από τους ανθρώπους κι από τις αρχές. Παρ' όλα αυτά, για μένα παραμένει τόπος ευλογημένος. Έμεινα χρόνια στην Αγία Παρασκευή με τη γυναίκα μου. Μετά ήρθαμε εδώ, στην Κυψέλη, προσωρινά, έκανα και το στούντιο στο υπόγειο, και τελικά κολλήσαμε. Μου αρέσει που βγαίνεις από το σπίτι και όλα είναι κοντά: τα ψιλικά, το σούπερ μάρκετ, ο χασάπης, το βενζινάδικο. Μου αρέσει αυτή η αλληλεπίδραση. Δεν είμαι άνθρωπος του «πάω στο βουνό μόνος μου».

— Στις 27 Ιουνίου ανοίγετε τη συναυλία των Foreigner στην Αθήνα. Πώς προέκυψε αυτό;

Οι Foreigner είναι ένα συγκρότημα που άκουσα στο παρελθόν και η μουσική τους με βοήθησε. Θεωρώ ότι τουλάχιστον ένα από τα τραγούδια τους είναι all-time classic. Παρά τον αγγλόφωνο στίχο, είναι ψηλά στις προτιμήσεις πολλών Ελλήνων. Είναι συγκινητικό. Έχουν μεγαλώσει κι αυτοί πια, όπως εγώ, και θεωρώ ότι θα είναι μια ευτυχής συνύπαρξη εκείνη τη μέρα. Και γιατί θα ανοίξω τη συναυλία τους αλλά και γιατί θα έχω την ευκαιρία να τους ακούσω μετά.

— Έπειτα από τόσες δεκαετίες, τι θα λέγατε ότι σας έδωσε η μουσική;

Τα πάντα. Όλη μου τη ζωή. Όποιος κι αν ήταν οι δυσκολίες, ήταν πάντα ο τρόπος που ονειρευόμουν και που ήθελα να ζω. Η μουσική είναι εκτός τοις εκατό ψυχοθεραπευτική. Γι' αυτό δεν δίστασα ποτέ να επιμείνω σ' αυτήν. Το μοίρασμα των τραγουδιών, των στίχων, όταν βρει καρδιά, έχει κάθε λόγο να υπάρχει. Και είναι ευεργετικό όχι μόνο γι' αυτούς που ακούν τη μουσική, αλλά και για εκείνους που τη φτιάχνουν. 📌

**Ο ΚΟΣΜΟΣ
ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ
ΛΙΓΟΤΕΡΗ
ΟΘΟΝΗ
ΚΑΙ
ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ
ΤΙΠΟΤΑ**

Ο Μάρκος Κούμαρης αφηγείται μια ζωή γεμάτη ταξίδια, μουσική και περιπέτειες. Από ένα υπόγειο στο Αμβούργο και την ορχήστρα του Πολεμικού Ναυτικού μέχρι την Τζαμάικα και τα μεγαλύτερα καλοκαιρινά stages, έφτιαξαν κάτι σπάνιο: μια μουσική που σε κάνει να χορεύεις αλλά και να σκέφτεσαι.

L
O
O
O
M
O
N
D
O

Του
Δημήτρη Αθανασιάδη
 Φωτό: **Τάσος Ανέστης**

Βοηθοί φωτογράφου:
Ειρήνη Σιούσιουρα,
Όλγα Καραγιάννη

Οι Locomondo είναι ένα ελληνικό παράδοξο. Ένα συγκρότημα που γεννήθηκε από τη συνάντηση της Τζαμάικα με τους Αμπελόκηπους, των μουσικών του δρόμου με το ρεμπέτικο, των φοιτητικών χρόνων στη Γερμανία με τα καλοκαίρια του Αιγαίου. Ένα σχήμα που μπόρεσε να πάρει έναν παγκόσμιο ήχο και να τον κάνει να μοιάζει σαν να υπάρχει πάντα εδώ. Μια παρέα που παρατηρούσε τον κόσμο, που έγραφε για την Αθήνα, για την τρέλα της καθημερινότητας, για την ελευθερία, για την ανάγκη να ξεφύγεις, να γελάσεις, να χορέψεις. Σε μια εποχή που όλοι βιάζονται να γίνουν viral, οι Locomondo μοιάζουν σχεδόν αναχρονιστικοί. Επιμένουν στη συναυλία ως εμπειρία, στην παρέα ως τρόπο ζωής και στη μουσική ως μέσο επικοινωνίας. Ίσως γι' αυτό στις συναυλίες τους συναντάς πλέον τρεις γενιές ανθρώπων. Εκείνους που τους ανακάλυψαν στις αρχές των 00s, εκείνους που μεγάλωσαν μαζί τους και τα παιδιά που σήμερα χορεύουν μπροστά στη σκηνή. Συναντάμε μια τρελή μέρα τον Μάρκο Κούμαρη, πριν ξεκινήσουν τη νέα τους πανελλαδική περιοδεία από την Τεχνόπολη την Τετάρτη 24 Ιουνίου, με opening act τους Karpen από τη Θεσσαλονίκη. Και μετά από αρκετή ώρα συζήτησης καταλαβαίνουμε ότι πίσω από «τον ήχο του καλοκαιριού» κρύβεται μια πολύ συγκεκριμένη ιδέα για το πώς αξίζει να ζεις.

— Πώς γεννήθηκαν οι Locomondo;

Ουσιαστικά όλα ξεκίνησαν όταν βγήκαμε από τον στρατό με τον Γιάννη Βαρνάβα. Ήμασταν μαζί στο Ναυτικό και ονειρευόμασταν να φτιάξουμε μια μπάντα και να παίξουμε τη δική μας μουσική. Κατά τη διάρκεια της θητείας μου με είχαν πάρει στην ορχήστρα του Ναυτικού, όπου συμμετείχαν εξαιρετικοί μουσικοί από πολύ διαφορετικούς χώρους. Εκεί γνώρισα ανθρώπους που έπαιζαν εκτός από λαϊκά και παραδοσιακά, τζαζ μέχρι και κλασική μουσική. Φαντάσου ότι λίγο πριν μπω στην ορχήστρα απολύονταν φοβεροί μουσικοί όπως ο Παπαστάμου, που έπαιζε με τον Αλκίνοο Ιωαννίδη, ο Γιάννης Πλαγιανάκος, που έπαιζε με τον Κότσιρα, αλλά και γνωστοί τραγουδιστές, όπως ο Σώτης Βολάνης και ο Πάνος Κιάμος.

Στην μπάντα είχαμε τότε στα πλήκτρα τον Σωτήρη Αγραφιώτη και μπουζούκι τον Παναγιώτη Κατρανίτσα, οι οποίοι είναι πλέον περιζήτητοι στην πιάντα, είχαμε τον κλασικό κιθαρίστα Άρη Καραγιωργάκη και τον πολύ επιτυχημένο μαέστρο της Καμεράτας Γιώργο Πέτρου, επίσης τον Χρήστο Καρακατσάνη, φοβερό τζαζίστα και πολλούς άλλους. Ο εκπληκτικός βιολιστής Δημήτρης Γάσιος αργότερα συμμετείχε κανονικά στους Locomondo κι έπαιξε τουλάχιστον 10 χρόνια με το σχήμα. Εγώ λοιπόν, παρότι είχα σπουδάσει τζαζ, ένιωθα ότι ήμουν ο τελευταίος τροχός της αμάξης. Υπήρχαν παιδιά που δεν ήξεραν νότες αλλά έπαιζαν από τα δεκατέσσερά τους σε πανηγύρια και έπαιζαν παπάδες, έπαιρναν το όργανο και το γάζωναν. Τους θαύμαζα.

Εκείνη την περίοδο με τον Γιάννη Βαρνάβα ακούγαμε πολύ Manu Chao και πειραματιζόμασταν βγάζοντας κομμάτια reggae με ελληνικό στίχο. Ξεκινήσαμε σαν μια μικρή παρέα τεσσάρων-πέντε ατόμων, που σε μεγάλο βαθμό παραμένει ο πυρήνας του συγκροτήματος μέχρι σήμερα. Το πρώτο μας live έγινε το 2003 σε ένα μπαρ στην Ερέτρια, τον

Οκτωβρίο. Παίξαμε κυρίως διασκευές του Μπομπ Μάρλεϊ και λίγα δικά μας τραγούδια. Δεν είχε πολύ κόσμο, αλλά περάσαμε υπέροχα. Εκείνη ήταν η πραγματική αρχή.

— Οι περισσότεροι συνδέουν τους Locomondo με το ελληνικό καλοκαίρι. Πότε καταλάβατε ότι το συγκρότημα είχε αρχίσει να μεγαλώνει;

Ευτυχώς άρχισε πολύ να συμβεί αυτό. Το θεωρώ μεγάλο πλεονέκτημα. Ξεκινήσαμε το 2003, κυκλοφορήσαμε το πρώτο ολοκληρωμένο άλμπουμ το 2004 (υπό την επίβλεψη του μεγάλου Άκη Γκολφίδη), αλλά ο πολύς κόσμος άρχισε να έρχεται γύρω στο 2009-2010. Πριν απ' αυτό παίζαμε κυρίως σε μικρά μπαρ και μουσικές σκηνές, όπως το After Dark και το Αλάβαστρον. Εκεί χτίστηκε ο ήχος της μπάντας. Όλα όσα κάνουμε σήμερα πάνω στη σκηνή –οι αυτοσχεδιασμοί, οι παύσεις, τα αστεία, οι εναλλαγές– δοκιμάστηκαν πρώτα μπροστά σε λίγες δεκάδες ανθρώπους. Πιστεύω ότι αυτό μας έσωσε. Όταν ήρθε η μεγάλη δημοσιότητα, η μπάντα ήταν ήδη δεμένη. Είχε μια ακλόνητη και δουλεμένη γκρούβα (πολλοί συνάδελφοι μουσικοί λένε ότι ίσως αυτό είναι το μεγάλο μας ατού) και ήταν ικανή να σταθεί και σε μεγάλα stages. Είχε ρεπερτόριο, είχε ήχο και ταυτότητα.

— Εσύ είχες ήδη περάσει από τη Γερμανία πριν επιστρέψεις στην Ελλάδα.

Ναι. Έφυγα αμέσως μετά το σχολείο, το 1992. Πήγα στη Γερμανία για να σπουδάσω Βιολογία. Παράλληλα όμως έπαιζα μουσική συνεχώς. Δούλευα σε ελληνικές βραδιές παίζοντας ρεμπέτικα και λαϊκά, αλλά και ως δάσκαλος κιθάρας. Γύρισα όμως όλη τη Γερμανία παίζοντας με ένα θρυλικό πανκ γκρουπ. Για κάποιο διάστημα έπαιξα και με μουσικούς

◀ Ρομά της κεντρικής Ευρώπης, μακρινούς συγγενείς του Τζάνγκο Ράινχαρντ, που με αποδέχτηκαν και με πήραν μαζί σε κάποιες περιόδους τους. Αυτό ήταν τεράστιο σχολείο. Δεν επιτρεπόταν καν να παίξεις σόλο. Σόλο έπαιζε μόνο ο αρχηγός – ο φύλαρχος. Εσύ επιτρεπόταν να παίξεις μόνο ρυθμό – rhythm guitar. Έμαθα πολλά απ' αυτό. Όλη εκείνη η περίοδος ήταν ένα διαρκές μουσικό εργαστήριο. Στο τέλος απέκτησα και πτυχίο στην τζαζ και ποπ κιθάρα και στα φωνητικά από την Jazz & Rock School του Φράιμπουργκ. Συμμαθητής μου ήταν ο μετέπειτα κιθαρίστας των Reamonn, Ούβε Μπόσαρτ.

— Από πού ξεκίνησε η σχέση σου με τη μουσική;

Το πρώτο σοκ ήρθε όταν σε ηλικία 12 χρονών είδα τον Μπρους Σπρίνγκστιν στην τηλεόραση. Τότε υπήρχε μόνο το «Μουσικόραμα» οπότε δεν είχαμε και πολλές επιλογές. Σε αντίθεση με τα ποπ ονόματα της εποχής, ένιωσα ότι ο Μπρους είχε μια λαϊκή ειλικρίνεια, μια αθωότητα και ταυτόχρονα μια αστείρευτη δύναμη και ένα φοβερό βάθος στο γράψιμο. Αυτό με συγκλόνισε. Έφτασα στο σημείο το 1988 να πετάξω σαν ασυνόδευτο παιδί στη Φρανκφούρτη, όπου με παρέλαβε ένας φίλος μου και πήγαμε στη συναυλία του στο στάδιο της Άιντραχτ. Οι γονείς μου έβλεπαν την αγάπη μου για τη μουσική και με έβαλαν να μάθω πιάνο, αλλά δεν μου ταίριαζε. Έπρεπε να ακολουθείς την παρτιτούρα. Εγώ ήθελα να ξεφεύγω απ' αυτήν, να αυτοσχεδιάζω, να είμαι ελεύθερος. Και φυσικά ήθελα κάτι που να βγάζει ροκ ήχο. Η πρώτη κιθάρα ήταν της αδερφής μου. Μια κλασική με νάιλον χορδές. Από τη στιγμή που την έπιασα, κόλλησα. Ο πρώτος μου δάσκαλος, ο Παύλος Φασσιανός (αδερφός του μεγάλου ζωγράφου), μου έμαθε τα πρώτα 2 ακόρντα και στο επόμενο μάθημα είχα ήδη ανακαλύψει μόνος μου άλλα δύο και είχα γράψει και το πρώτο μου τραγούδι. Εκεί κατάλαβα ότι αυτό ήταν το πάθος μου.

— Πόσο επηρέασε η Γερμανία τον τρόπο που βλέπεις την Ελλάδα;

Πολύ. Έζησα 10 χρόνια σε ένα περιβάλλον με πολύ ανοιχτή σκέψη. Οι συγκατοικοί μου ήταν μουσικοί, χορευτές, κάποιοι δούλευαν σε τσίρκο, ακροβάτες, ίσως λίγο περιθωριακές φυσιογνωμίες, αλλά σίγουρα ελεύθερα μυαλά. Όταν, λοιπόν, γύρισα στην Ελλάδα, παρατήρησα ότι υπήρχαν εξαιρετικοί μουσικοί που έπαιζαν σε πολύ υψηλό επίπεδο, αλλά πολλές φορές περιορίζονταν στο να κάνουν μια ακριβή αναπαραγωγή κάποιου μουσικού είδους. Αυτό που ψάχναμε εμείς ήταν να κάνουμε κάτι πραγματικά δικό μας. Ακόμη κι όταν ξεκινήσαμε με τη ρέγκε, υπήρχαν άνθρωποι που έλεγαν ότι δεν παίζουμε «αυθεντική» ρέγκε. Όμως αυτό δεν μας ενδιέφερε. Μας ενδιέφερε να φτιάξουμε κάτι δικό μας, που να μιλάει σε όλους, που να συνδέει τη ρέγκε με την ελληνική γλώσσα και την ελληνική πραγματικότητα.

— Η μουσική μπορεί όντως να ενώσει διαφορετικούς λαούς;

Αυτή την παράμετρο την έζησα έντονα όταν περιδεύαμε με τους Locomondo στη Γερμανία. Να πω ότι τη δεκαετία του '90 η εντύπωση που εισέπραττα από τους Γερμανούς για την Ελλάδα ήταν συνήθως ιδιαίτερα θετική. Μόλις έλεγες ότι ήσουν Έλληνας, σε αντιμετώπιζαν με μεγάλη ζεστασιά. Λέγαμε Theodorakis ή Kreta (με τη χαρακτηριστική προφορά τους) και σχεδόν δακρύζανε. Όσοι είχαν ταξιδέψει στην Ελλάδα είχαν κάποια ανάμνηση που τους είχε μαγέψει, το φαγητό, τα λαχανικά από τον κήπο, το λάδι και φυσικά τη μουσική, τον ήλιο, που τόσο τους λείπει, έναν έρωτα, μια φίλια και γενικότερα τη φιλοξενία των Ελλήνων των 70s/80s. Την περίοδο της οικονομικής κρίσης, όμως, άρχισε να υπάρχει ένταση ανάμεσα στις δύο χώρες. Οι Έλληνες κατηγορούσαν τους Γερμανούς, οι Γερμανοί κατηγορούσαν τους Έλληνες.

Με στεναχωρούσε αυτό, γιατί είχα ζήσει και είχα κάνει καλούς φίλους και στις δύο χώρες. Ενώ οι παλιοί Γερμανοί εξακολουθούσαν να είναι θετικά προσκείμενοι προς την Ελλάδα, οι νεότεροι, και ιδίως όσοι δεν είχαν ταξιδέψει, είχαν πιο αρνητική στάση. Τα στερεότυπα και από τις δύο πλευρές δίνουν και παίρνουν.

Τότε λοιπόν πολλοί άνθρωποι μου έλεγαν ότι οι συναυλίες μας λειτουργούσαν σαν μια μικρή γέφυρα ανάμεσα στους δύο λαούς. Αν αυτό ισχύει έστω και λίγο, χαίρομαι πολύ.

Σκέψου ότι το κοινό μας στη Γερμανία είναι το μισό Γερμανοί και το άλλο μισό Έλληνες. Στις συναυλίες τούς μιλάω ελληνικά, γερμανικά, ιταλικά, ισπανικά και γενικότερα ότι χρειαστεί για να συνεννοηθούμε. Μάλιστα, κάποια στιγμή γνωρίσαμε προσωπικά τον

Θρύλο Γερμανό τραγουδιστή/τραγουδοποιό Ούντο Γιούργκενς και με τις ευλογίες του κάναμε ελληνική ρέγκε διασκευή στο περίφημο «Griechischer Wein», κομμάτι που μιλάει με αγάπη για τους Έλληνες μετανάστες στη Γερμανία του 1960-70.

— Το τραγούδι «Στην Αθήνα» μοιάζει σήμερα σχεδόν προφητικό. Πώς βλέπεις την Αθήνα του 2026;

Υπάρχει μια διαρκής ένταση, όλοι μοιάζουν νευρωτικοί, έτοιμοι να εκραγούν με το παραμικρό. Βλέπω ανθρώπους σε μια κατάσταση μόνιμης υπερδιέγερσης. Ζούμε σ' έναν κόσμο όπου δεν υπάρχει πραγματική παύση. Η δουλειά δεν τελειώνει στις πέντε το απόγευμα. Οι οθόνες μάς ακολουθούν παντού. Είμαστε διαθέσιμοι μέχρι τη στιγμή που θα κοιμηθούμε. Ξεκουραζόμαστε κοιτώντας οθόνες όπου πάντα κάτι συμβαίνει. Δεν σταματάμε ποτέ να εκθέτουμε τους εαυτούς μας σε ψηφιακά ερεθίσματα.

Το αποτέλεσμα είναι το νευρικό μας σύστημα να μην ξεκουράζεται ποτέ. Θυμάμαι πειράματα στη βιολογία, όπου στριμώχνανε πολλά ποντίκια σε περιορισμένο χώρο για να μελετήσουν το στρες και την κορτιζόλη που παράγουν. Καμιά φορά νιώθω ότι οι μεγαλουπόλεις έχουν αρχίσει να μοιάζουν λίγο μ' αυτά τα πειράματα. Κατ' εμέ ο κόσμος χρειάζεται λιγότερη οθόνη και περισσότερο τίποτα. Κι όταν λέω τίποτα, εννοώ πραγματικά τίποτα. Παύση, κενό. Όχι Netflix. Όχι scrolling. Τίποτα. Να κάτσει κάποιος κάτω από ένα δέντρο, σ' έναν κήπο, στη θάλασσα, χωρίς μουσική, χωρίς τίποτα, να επιτρέψει στο μυαλό να κάνει reset.

— Μίλησες αρκετές φορές για την ανάγκη του «χώρου». Γιατί είναι τόσο σημαντικός;

Γιατί χωρίς χώρο δεν υπάρχει τίποτα. Δεν υπάρχει εμπειρία σε βάθος. Η πληροφορία σήμερα δεν σταματάει ποτέ. Δεν προλαβαίνουμε να την επεξεργαστούμε. Η μουσική, η λογοτεχνία, η ποίηση χρειάζονται χώρο. Χρειάζονται σιωπή. Χρειάζονται χρόνο. Αν μιλήσουμε τώρα για δύο ώρες και μετά φύγω κι αρχίσω αμέσως να απαντώ σε τηλεφώνια, e-mail και μηνύματα, ένα μεγάλο μέρος της εμπειρίας αυτής της συζήτησης δεν προλαβαίνει να κατασταλάξει μέσα μας και χάνεται. Το ίδιο ισχύει και για τη δημιουργία. Προσωπικά, γράφω καλύτερα αργά το βράδυ, όταν όλοι κοιμούνται και πέφτουν οι ρυθμοί. Όταν το μυαλό σταματά να τρέχει. Εκεί νιώθω ότι είμαι πιο κοντά στην αλήθεια.

— Το χιούμορ που υπάρχει στους στίχους των Locomondo από πού προέρχεται;

Από την παρέα. Από τις ατέλειωτες ώρες που καθόμασταν μαζί χωρίς πρόγραμμα, χωρίς κινητά και χωρίς βιασύνη. Το χιούμορ γεννιέται μέσα από τη συναναστροφή. Σήμερα οι συνθήκες είναι διαφορετικές. Οι άνθρωποι βρίσκονται στον ίδιο χώρο, αλλά πολλές φορές δεν επικοινωνούν πραγματικά. Και όσο αυξάνονται τα ερεθίσματα, τόσο πιο ακραίο πρέπει να γίνει κάτι για να σου τραβήξει την προσοχή. Το χιούμορ χρειάζεται χρόνο, παρατήρηση και ανθρώπινη επαφή.

— Πώς διαχειρίστηκες τη δημοσιότητα όταν οι Locomondo έγιναν πολύ γνωστοί;

Όσο μεγάλωνε η δημοσιότητα, τόσο περισσότερο εγώ κλεινόμουν. Παρατηρούσα πώς συμπεριφέρονταν οι θαυμαστές στους μεγάλους σταρ και πώς αντιμετώπιζαν οι σταρ τους θαυμαστές τους.

Στις περισσότερες περιπτώσεις, ο καθένας έμοιαζε να καλύπτει μια ανάγκη του. Ο θαυμαστής καθρέφτιζε πάνω στο είδωλό του όλα αυτά που θα ήθελε να είναι το είδωλό του. Ο διάσημος κάλυπτε την ανάγκη του για θαυμασμό. Όλοι μαζί, δηλαδή, χαμένοι στη μετάφραση. Αυτό το πλαίσιο δυσκολεύει τις συνθήκες για υγιείς σχέσεις. Πολλές φορές κινδυνεύει και να διώξει από γύρω σου τους ανθρώπους που πραγματικά σου ταιριάζουν.

Υπάρχει βέβαια και κάτι άλλο, που είχε πει ο Ρομπέρτο Μπενίνι. Η διασημότητα σου αφαιρεί το «θεϊκό» χαρακτηριστικό της ανενόχλητης παρατήρησης. Όσο πιο γνωστός γίνεται κάποιος, τόσο πιο δύσκολο είναι να παρατηρεί τον κόσμο χωρίς ο παρατηρούμενος να αλλάζει συμπεριφορά.

Είναι πολύ σημαντικό για έναν ποιητή, έναν συγγραφέα, έναν σκηνοθέτη να μπορεί να κάτσει σ' ένα τρόλεϊ, σ' ένα καφέ, σ' ένα παγκάκι και να παρατηρεί –α παρατήρητος– τη συμπεριφορά των γύρω του. Να αντλήσει δηλαδή έμπνευση από αληθινές και όχι στην-μένες συμπεριφορές.

Σήμερα αντί να την αποφεύγουν όλοι, φαίνεται να κυνηγούν τη δημοσιότητα π.χ. μέσα από τα social media. Και έχω την αίσθηση ότι κάποιοι αρχίζουν να καταλα-

βαίνουν πως μακροπρόθεσμα αυτό δεν θα τους οδηγήσει στην ευτυχία. Βλέπω ανθρώπους που ασχολούνται χρόνια μ' αυτό και εκπέμπουν μια κούραση, μια υπερκόπωση από την υπερέκθεση.

Φαντάσου να περνάς όλη σου τη ζωή ασχολούμενος αποκλειστικά και μόνο με τον εαυτό σου, με το πώς φαίνεσαι, τι ανέβασες, πώς σε είδαν οι άλλοι.

Για μένα αυτό μοιάζει περισσότερο με φυλακή παρά με ελευθερία. Υπάρχουν τόσα ενδιαφέροντα πράγματα εκεί έξω για να παρατηρήσεις, να μάθεις, να καταλάβεις.

— Πώς οι Locomondo μπήκαν στον κινηματογραφικό κόσμο του Φατίχ Ακίν και το «Soul Kitchen»;

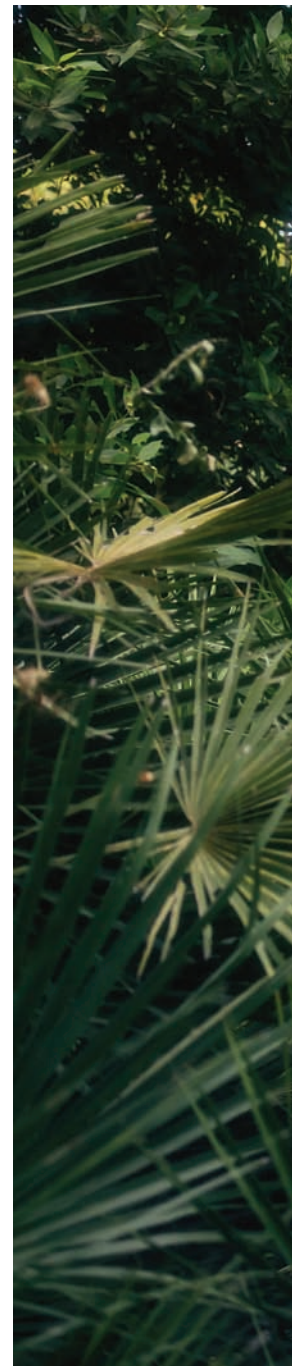
Ήταν πραγματικά λαχείο. Παίζαμε σ' ένα ημι-καταληψιακό υπόγειο στο Αμβούργο, τρεις ορόφους κάτω απ' τη γη. Κοιμόμασταν σ' έναν χώρο με μεταλλικές κουκέτες, σκόνη, μία τουαλέτα όλοι μαζί, χειμώνα, χωρίς θέρμανση, μόνο ένα μικρό αερόθερμο. Και σ' αυτό το μέρος ήρθε ο Φατίχ Ακίν. Μας είδε, μας γούσταρε και είπε «τους θέλω αυτούς». Ήθελε τη «Φραγκοσυριανή» για την ταινία. Και ξαφνικά, από κείνο το υπόγειο, το επόμενο πλάνο ήταν να είμαστε με κοστούμια στη Βενετία, στα κόκκινα χαλιά, να περνάει η Μόνικα Μπελούτσι και να παίζει η «Φραγκοσυριανή» των Locomondo στο «Soul Kitchen». Ήταν απίστευτο. Ο Φατίχ μάς γούσταρε πολύ κι εμείς το ίδιο. Ερχόταν στις συναυλίες, ίδρωνε, έκανε μέχρι και stage diving. Μας έκλεισε και συναυλία στην Κωνσταντινούπολη, όπου παίξαμε στο Babylon.

— Πώς ήταν η εμπειρία της Τζαμάικα;

Ήταν ένα από τα μεγαλύτερα ρίσκα που έχουμε πάρει. Έγινε το εγχείρημα που σημάδεψε το γκρουπ για πάντα. Φαντάσου ότι στη χώρα υπήρχε πολλή βία τότε. Έξι φόντοι τη μέρα – η πιο βίαιη χώρα της Καραϊβικής. Πήγαμε να γράψουμε μουσική και βρεθήκαμε σε μια πραγματικότητα που δεν είχε καμία σχέση με όσα φανταζόμασταν. Κάποια στιγμή καταλήξαμε σ' ένα φοβερό στούντιο στο Port Antonio, όπου πριν από μας είχαν ηχογραφήσει οι Gorillaz και μετά από μας θα έμπαινε η Σινέντ Ο'Κόννορ. Ζήσαμε απίστευτες καταστάσεις. Ήταν χάος. Τα βράδια, όταν γράφαμε στο στούντιο, μας φυλάγανε με ματσέτες, τη μέρα παιδιά από συμμορίες παρακαλούσαν να συμμετάσχουν στον δίσκο και μέσα σ' όλα αυτά ο Βιν Γκόρντον, ο θρυλικός τρομπονίστας του Μπομπ Μάρλεϊ να μας καθοδηγεί.

— Οι γονείς σου ταξίδευαν;

Πάρα πολύ. Και όχι με την έννοια του τουρισμού. Κάθε ταξίδι ήταν μια περιπέτεια. Η μητέρα μου ήταν δασκά-

Πιστεύω ότι η ευτυχία βρίσκεται στο κυνήγι του λιγότερου. Είναι αυτό το παράδοξο, όσο αφαιρείς ερεθίσματα, τόσο πιο γαλήνιος και ικανοποιημένος αισθάνεσαι και τόσο βαθύτερα νιώθεις τη ζωή.

λα γερμανικών και ο πατέρας μου δάσκαλος ιταλικών, αλλά είχαν μια απίστευτη αγάπη για την εξερεύνηση. Ο πατέρας μου ήταν γεννημένος το 1920 και είχε μεγαλώσει θαυμάζοντας τους μεγάλους εξερευνητές Μαγγελάνο, Αμερίγγο Βεσπούτσι κτλ. και τους νεώτερους Σκοτ, Άμουντσεν και όλες αυτές τις μορφές που έπαιζαν τη ζωή τους κορόνα-γράμματα θέλοντας να ανακαλύψουν τον κόσμο. Είχε μπαρκάρει στο εμπορικό ναυτικό τη δεκαετία του '50, αργότερα έγινε διακεκριμένος ορειβάτης και γενικότερα είχε πάθος με το βουνό και τη θάλασσα. Να φανταστείς, οι γονείς μου πήγαν γαμήλιο ταξίδι στη Γροιλανδία, στους Ινουίτ, το 1960. Το παγοθραυστικό που τους μετέφερε την επόμενη χρονιά βούλιαξε. Είχανε πάει τη δεκαετία του 1960 με το βεσπάκι (μια Lambretta) από την Αθήνα ως το Nord Cap στη Νορβηγία.

Μιλάμε για τέτοιους ανθρώπους. Μεγάλωσα μέσα σ' αυτή τη λογική. Η αδερφή μου κι εγώ ταξιδέψαμε στα πιο απομακρυσμένα μέρη. Ήταν σκληρό για ένα παιδί, αλλά σίγουρα μοναδικό. Θυμάμαι να τρώμε επί βδομάδες μόνο κρακεράκια και Ζωαπ. Δεν ήξερες ποτέ τι σε περίμενε στο επόμενο μέρος. Βρέθηκα τη δεκαετία του '80 μικρό παιδάκι σε χώρες όπως Νεπάλ, Ινδία, Ναμίμπια, Μεξικό, Βόρνεο, Σουμάτρα, σε εποχές πολύ πρωτόγονες, που καμία σχέση δεν είχαν με τα ταξίδια που κάνουμε σήμερα. Τα παιδικά μου χρόνια είχαν μια μόνιμη αίσθηση ανασφάλειας, γιατί ήμασταν διαρκώς εν κινήσει και ποτέ δεν ήξερες τι θα ακολουθήσει.

Αλλά ταυτόχρονα μου χάρισαν εικόνες και παραστάσεις ανεκτίμητες. Με βοήθησαν πολύ να αποκτήσω μια πιο ολοκληρωμένη εικόνα

του κόσμου. Νομίζω ότι αυτή η περιέργεια για τον κόσμο με ακολούθησε αργότερα και στη μουσική.

— **Τι είναι τελικά αυτό που σε γοήτευσε στη ρέγκε;**

Η γκρούβα. Υπάρχει κάτι πολύ αρχέγονο σ' αυτόν τον ρυθμό. Κάτι που συνδέεται με τα αφρικανικά τύμπανα και με μια πολύ παλιά ανθρώπινη μνήμη. Η ρέγκε δεν είναι απλή μουσική. Φαίνεται εύκολη, αλλά δεν είναι. Ίσως το πιο δύσκολο που καταφέραμε ήταν να παντρέψουμε αυτή την γκρούβα με την ελληνική γλώσσα. Όχι μόνο με τις λέξεις, αλλά με τους φθόγγους, τον ήχο των λέξεων. Γιατί ο τρόπος που εκφέρεται ο φθόγγος κουβαλάει ενέργεια.

— **Οι συναυλίες σας είναι σχεδόν πάντα χορευτικές. Τι σημαίνει αυτό για σένα;**

Είναι ίσως το σημαντικότερο πράγμα. Τη στιγμή που ο κόσμος αρχίζει να χορεύει, ανοίγει πιο πολύ ο διάλογος επικοινωνίας. Δεν ανταλλάσσουμε πια μόνο λόγια ή νοήματα. Δεν επικοινωνούμε μόνο με το μυαλό. Ανταλλάσσουμε ενέργεια. Και τότε όλα γίνονται πιο ουσιαστικά. Η συναυλία παύει να είναι μόνο μια οπτικοακουστική παράσταση και γίνεται μια ολοκληρωμένη εμπειρία.

— **Έχεις πει πολλές φορές ότι στις συναυλίες σου δίνεις ιδιαίτερη σημασία στα παιδιά. Γιατί;**

Συγκινούμαι πολύ όταν βλέπω παιδιά μπροστά στη σκηνή. Καταρχάς μου φτιάχνουν αμέσως τη διάθεση. Έχουν μια αγνότητα και μια αθωότητα που είναι σχεδόν θεϊκό στοιχείο. Ταυτό-

χρονα, όμως, ανησυχώ και γι' αυτά. Τα παιδιά είναι πολύ πιο ευαίσθητα στις εντάσεις απ' ό,τι εμείς οι μεγάλοι. Πάντα κοιτάζω να μην είναι πολύ κοντά στα ηχεία και συχνά κάνω νόημα στους γονείς να πάνε λίγο πιο πίσω. Το σκέφτομαι πραγματικά. Αλλά, όταν τα βλέπω να χορεύουν και να συμμετέχουν πλημμυρίζω από χαρά. Έχουν μια ειλικρίνεια, δεν προσποιούνται. Αν ένα παιδί βαρεθεί, θα το καταλάβεις αμέσως. Αν περνάει καλά, επίσης θα το καταλάβεις αμέσως.

— **Ποιο είναι το μεγαλύτερο μάθημα που σου έδωσε ο δρόμος;**

Ότι η μεγάλη επιτυχία δεν είναι συνώνυμο της μεγάλης ευτυχίας. Αυτό είναι ίσως το σημαντικότερο πράγμα που έμαθα. Βλέπω πολλούς ανθρώπους να κυνηγούν συνεχώς το περισσότερο και τελικά να δυστυχούν. Περισσότερη επιτυχία, περισσότερα views, περισσότερα χρήματα, περισσότερη αναγνώριση. Πιστεύω ότι η ευτυχία βρίσκεται στο κυνήγι του λιγότερου. Είναι αυτό το παράδοξο, όσο αφαιρείς ερεθίσματα, τόσο πιο γαλήνιος και ικανοποιημένος αισθάνεσαι και τόσο βαθύτερα νιώθεις τη ζωή.

Το κατάλαβα κυρίως όταν γεννήθηκε η κόρη μου. Εκείνη την εποχή οι Locomondo θα μπορούσαν να κυνηγήσουν μια πολύ μεγαλύτερη διεθνή πορεία. Υπήρχαν πολύ ευνοϊκές συνθήκες να γίνει αυτό που λέμε «το μεγάλο μπαμ». Αυτό όμως θα σήμαινε να μη ζήσω στο πλάι της ένα μέρος από τα παιδικά της χρόνια. Δεν σκέφτηκα ούτε στιγμή τι είναι πιο σημαντικό. Και, εννοείται, δεν το μετάνιωσα. Αντίθετα, θεωρώ ότι ήταν μία από τις καλύτερες αποφάσεις που πήρα ποτέ. **A**

SOTEUR

Ο street artist **Σωτήρης Φωκέας**, γνωστός σε όλους μας ως **Soteur**, κάνει τέχνη «neo pop στην εποχή του internet», δίνοντας χρώμα στο χάος της Αθήνας και στο σημερινό μας εξώφυλλο.

Της **Κωνσταντίνας Βουλγαρέλη**

Είναι ένας ταλαντούχος εικαστικός καλλιτέχνης, που γεμίζει την Αθήνα με πολύχρωμα, ακανόνιστα σχέδια και χαοτικά μοτίβα, από γάτες μέχρι χαρούμενες φιγούρες και ό,τι άλλο βάλει στον νου του. Σίγουρα κάπου θα έχετε πετύχει κάποιο από τα έργα του, ενώ τα murals του έχουν γίνει πολλές φορές viral στα social media.

Το 2023 φιλοτέχνησε ένα εντυπωσιακό, γιγάντιο mural στην Πάτρα, στην πρόσοψη μιας πολυκατοικίας στην οδό Κορίνθου, στο πλαίσιο του Street Art Festival Patras. Ονομάζεται «In chaos find joy» και αποτελεί το μεγαλύτερο έργο που έχει δημιουργήσει ο καλλιτέχνης έως τώρα. Την εικαστική του πινελιά έχει βάλει επίσης στην αυλή ενός μπαρ της Κύθνου, τη Μαργιώρα, καθώς και στην πρόσοψη του wine bar Κέδρος στην Κυψέλη, αλλά έργα του θα δείτε και γύρω από το The Ilissian (πρώην Χίλτον).

Σε μια Αθήνα γεμάτη θόρυβο, τσιμέντο και αντιφάσεις, ο Soteur βρίσκει χώρο για χρώμα, παιχνίδι και αυθορμητισμό. Δημιουργεί όπως ακριβώς ζει: ελεύθερα, πειραματικά και χωρίς καλούπια.

Με αφορμή το εξώφυλλο που φιλοτέχνησε για την **ATHENS VOICE**, μας μιλά για την τέχνη του, την Αθήνα που τον εμπνέει και τη δημιουργική ανάγκη που τον οδηγεί να αφήνει το αποτύπωμά του παντού.

Πες μας λίγα λόγια για σένα.

Είμαι ο Σωτήρης Φωκέας, αλλιώς Soteur, και είμαι εικαστικός καλλιτέχνης. Γεννήθηκα και μεγάλωσα στην Αθήνα. Σπούδασα και έκανα το μεταπτυχιακό μου στις Εικαστικές Τέχνες

στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών, ζω και εργάζομαι στην πρωτεύουσα. Τα τελευταία 10 χρόνια βιοπορίζομαι αποκλειστικά ως free lancer εικαστικός στην Ελλάδα και χαίρομαι πάρα πολύ που μπορώ να το λέω αυτό, ακόμα κι αν μοιάζω 40 χρονών, ενώ είμαι μόλις 19!

Από πού αντλείς έμπνευση;

Από όλα. Από τον έρωτα όταν ζωγραφίζω μέρες ολόκληρες και από τα νεύρα μου όταν κάνω γρήγορα, σχολιαστικά έργα. Την τέχνη μου την αποκαλώ «neo pop στην εποχή του ίντερνετ», μέχρι να βρεθεί κάποιο καλύτερο όνομα που να την περιγράφει.

Πού βρίσκουμε έργα σου; Έχεις ξεχωρίσει κάποιον;

Έχω ζωγραφίσει ό,τι ζωγραφίζεται στη ζωή μου (μια και ξεκίνησα σαν street artist), οπότε έργα μου θα βρείτε παντού. Σε πίνακες σε σπίτια, εκθέσεις και μουσεία, στον δρόμο σε τοίχους, σε μαγαζιά, σε events. Δεν ξεχωρίζω κάποιο έργο, ξεχωρίζω ανθρώπους και καταστάσεις. Πρόσφατα ζωγράψα το προαύλιο των φυλακών Κασσαβέτειας μαζί με τους τρόφιμους και ήταν ένα 3ήμερο που δεν θα ξεχάσω ποτέ στη ζωή μου. Θυμάμαι τις φυλακές ανηλίκων στον Αυλώνα, το Θεαγένειο Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης, που ζωγράψαμε μαζί με την Ύπατη Αρμοσσία του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες, όλα τα σχολεία, ιδρύματα και οργανισμούς απ' τα οποία έχω περάσει. Και για να μην το παίζω μόνο good-doer, θυμάμαι και την ταξιδάρα που έκανα για δουλειά στο Μεξικό!

Πώς σε κάνει να νιώθεις το να ζωγραφίζεις; Τι αφηγείσαι μέσα από αυτό;

Ελευθερία, παιχνίδι, έρωτα, πειραματισμό. Η δημιουργική διαδικασία για μένα είναι μια μαγική συνθήκη πειραματισμού και παιχνιδιού. Επιτρέπω στον εαυτό μου να κάνει λάθη, να εκτεθεί και να δοκιμάσει νέα πράγματα. Πάντα, όταν δουλεύω, κάπως καταλήγω να πιάνω έναν ρυθμό μαγικό και να το ερωτεύομαι όλο και περισσότερο. Δεν ξέρω αν η ζωγραφική μου αφηγείται κάτι και τι μπορεί να είναι αυτό, αλλά θα μου άρεσε πολύ όσα λέω να φαίνονται περισσότερο μέσα από την τέχνη μου και να μπορώ να τα μοιράζομαι με τον κόσμο.

Πως προέκυψε το εξώφυλλο της ATHENS VOICE;

Summer in the (Athens) City! Αποφάσισα να μπλέξω χαοτικά διάφορα στοιχεία που μου έρχονται στο μυαλό όταν σκέφτομαι καλοκαίρι στην Αθήνα – άλλωστε έχω περάσει πολλά καλοκαίρια εδώ! Ένα χρωματιστό χάος που μπλέκει το παλιό με το καινούργιο, τη χαρά με τη μιζέρια και το κλασικό με το street.

Πού σε βρίσκουμε τώρα; Τι σχέδια έχεις για το μέλλον;

Σκοπεύω και ελπίζω να συνεχίσω ακριβώς ό,τι κάνω και τώρα, πάντα με την ελπίδα για περισσότερη δημιουργική ελευθερία, επικοινωνία και σύνδεση με τον κόσμο αλλά και οικονομική άνεση, γιατί είναι δύσκολο να είσαι free lancer εικαστικός στην Ελλάδα. Μέχρι να τα καταφέρω όλα αυτά, μπορείτε να με βρείτε στα social media σαν @soteur ή στο εργαστήριό μου, @studiolavra.

Τι είναι το Studio Lavra;

Το Studio Lavra το φτιάξαμε με πολλή αγάπη τέσσερις φίλοι και καλλιτέχνες, ο Bassment Rats, ο Γιώργος Χιώνης, ο Mark HIT κι εγώ. Είναι το εργαστήριό μας, εκεί φτιάχνουμε τα έργα μας, πειραματιζόμαστε και περνάμε το μεγαλύτερο μέρος του χρόνου μας. Παράλληλα, στον χώρο (όταν καταφέρνουμε να συντονιστούμε και να τα οργανώσουμε) κάνουμε όλων των ειδών τα δρώμενα γύρω από τη τέχνη – εκθέσεις, events και workshops. Το τελευταίο μας passion project είναι μια σειρά με βίντεο στο YouTube με φίλους djs να παίζουν vinyl sets στον χώρο μας κι από πίσω εμείς να κάνουμε τα καλλιτεχνικά μας, οπότε πλέον μπορείτε να μας βρείτε και στο YouTube και να πάρετε μια αίσθηση του πώς περνάμε εκεί! 📺

ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΔΥΣΣΕΙΑ ΣΤΟ SUPERGIRL

Ομηρικά έπη, σούπερ ήρωες και auteur vibes. Από την «Οδύσσεια» του Νόλαν μέχρι τον πρόσφατο Χρυσό Φοίνικα («Fjord»), το μενού του φετινού καλοκαιριού διαθέτει πληθώρα επιλογών.

Του Κωνσταντίνου Καϊμάκη

Δεν είναι μόνο η «Οδύσσεια» που περιμένουν όλοι στις 16 Ιουλίου για να διαπιστώσουν πως ο περφεξιονισμός του **Κρίστοφερ Νόλαν** μπορεί να δέσει με την επική περιπέτεια του ομηρικού ήρωα (ο Οδυσσέας Ματ Ντέιμον, σύμφωνα με δηλώσεις του, μετά το φιλμ σταματά να γυρίζει χολιγουντιανές ταινίες, για να αφοσιωθεί στην οικογένειά του) αλλά και μια σημαντική σοδειά ταινιών απ' όλα τα είδη, που υπόσχεται να μας χαρίσει ένα αξέχαστο καλοκαίρι.

Η αρχή έγινε με τη σπιλμπεργκική «*Ημέρα αποκάλυψης*» αλλά και το «*Toy Story 5*», που παίζονται ήδη στις αίθουσες, ενώ τη σκυτάλη στα μπλοκμπάστερ παίρνει στις 25 Ιουνίου το «*Supergirl*» του **Κρεγκ Γκιλέσμπι** με τη Μίλι Άλκοκ («*House of the dragon*») να υποδύεται την ξαδέλφη του Σούπερμαν, Κάρα Ζορ-Ελ. Το νταμπλ στους υπερήρωες γίνεται με την επιστροφή του Τομ Χόλαντ στον ρόλο που του χάρισε φήμη και χρήμα. Ο 30χρονος πλέον σταρ (που υποδύεται και τον Τηλέμαχο στην «Οδύσσεια») φορά για τελευταία φορά τη στολή του Ανθρώπου-Αράχνη στο «*Spider-Man: Καινούργια μέρα*» (31 Ιουλίου η έξοδος του φιλμ που σκηνοθετεί ο **Ντάστιν Ντάνιελ Κρίτον** του «*Chang-Chi και ο θρύλος των δέκα δαχτυλιδιών*»), ενώ ακόμη δύο ταινίες στούντιο, που λογικά θα φέρουν αρκετό κόσμο στις αίθουσες, είναι η live-action μεταφορά του ντισνεϊκού animation «*Βαϊάνα*» (9 Ιουλίου) και το animation «*Minions και τέρατα*» (20 Αυγούστου).

Από κει και πέρα υπάρχουν επιστροφές σπουδαίων σκηνοθετών. Ο **Ρίντλεϊ Σκοτ** με τον «*Αστερισμό του σκύλου*» (27 Αυγούστου) περιγράφει μια δυστοπική περιπέτεια φαντασίας –έννας ιός εξολοθρεύει σχεδόν όλη την ανθρωπότητα– και αγκαζάρει για πρωταγωνιστές τους Τζέικομπ Ελόρντι, Τζος Μπρόλιν, Γκάι Πιρς και Μάργκαρετ Κουόλεϊ. Την τελευταία θα τη δούμε και στην αστυνομική κωμωδία «*Θανάσιμα πλούσιος*» (25 Ιουνίου) του **Τζον Πάτον Φορντ**, όπου συμπρωταγωνιστεί με τον όλο και πιο περιζήτητο Γκλεν Πάουελ σε μια διασκευή του «*13ου κληρονόμου*». Μεγάλη περιέργεια έχουμε για το «*Η δική της κόλαση*» του **Νικόλας Βίντινγκ Ρεφν**, σκηνοθέτη ικανού για το καλύτερο («*Drive*») αλλά και το χειρότερο («*The Neon Demon*»). Περισσότερο σίγουροι είμαστε για τη νέα δημιουργία του Γερμανού **Κρίστιαν Πέτζολντ** «*Αντικατοπτρισμοί*» (9 Ιουλίου), ένα

περίπλοκο ψυχολογικό δράμα με θέμα την απώλεια, ενώ δεν έχουμε σχεδόν καμία αμφιβολία για την αξία και την ποιότητα της ταινίας «*Fjord*» (20 Αυγούστου) ενός καυστικού δράματος για τη διχασμένη Ευρώπη, τη δικτατορία της πολιτικής ορθότητας και το μεταναστευτικό, με βασικό πρωταγωνιστικό δίδυμο τους **Κριστιάν Μουντζίου** με το συγκεκριμένο φιλμ κέρδισε για δεύτερη φορά στην καριέρα του τον Χρυσό Φοίνικα –η πρώτη το 2007 με το «*4 μήνες, 3 βδομάδες και 2 μέρες*»– και μπήκε στην κλειστή ελίτ των 10 σκηνοθετών που το έχουν καταφέρει. Στις μεγάλες επιστροφές προσθέστε κι εκείνες του **Ντέιβιντ Μακένζι** («*Πάση θυσία*») με το περιπετειώδες «*Fuze*» (25 Ιουνίου) που εξιστορεί τις λεπτομέρειες μιας παράτολμης ληστείας, με κεντρικούς πρωταγωνιστές τους Άαρν Τέιλορ Τζόνσον και Σαμ Γουόρθινγκτον αλλά και του Κινέζου **Μπι Γκαν** («*Long Day's Journey Into Night*»), ο οποίος, με την εντυπωσιακή «*Αναγέννηση*» του (20 Αυγούστου), υπόσχεται μια αξέχαστη περιπλάνηση στην ιστορία του κινηματογράφου.

Υπάρχουν πάντως και μερικές ταινίες που, ενώ με την πρώτη ματιά δεν φαίνονται και τόσο σημαντικές, ίσως στο τέλος να κάνουν τη διαφορά. Σε αυτές συγκαταλέγεται η «*Πρόσκληση*» (2 Ιουλίου) της **Ολίβια Γουάιλντ** («*Don't Worry Darling*»), που αποτελεί μια –ιδιαίτερα τολμηρή, όπως ακούγεται– μεταφορά της ισπανικής κωμωδίας «*Οι γείτονες από πάνω*» με θέμα το επεισοδιακό δείπνο δύο φιλικών ζευγαριών, που εξελίσσεται σε κάτι παραπάνω, και με τη σκηνοθέτρια να αναλαμβάνει έναν από τους βασικούς ρόλους (το καστ συμπληρώνεται από τους Σεθ Ρόγκεν, Πενέλοπε Κρουζ και Έντουαρντ Νόρτον). Το θρίλερ «*Εμμονή*» του άγνωστου **Κάρι Μπάρκερ**, που σπάει ταμεία στις ΗΠΑ, λογικά θα έχει κι εδώ μεγάλη απήχηση, ενώ στις πιθανές εκπλήξεις προσθέστε το ειδικού ενδιαφέροντος «*Πάρτι γενεθλίων*» (2 Ιουλίου) του Ισπανού **Μιγκέλ Άνχελ Χιμένεθ**, μια διασκευή του διάσημου μυθιστορήματος του Πάνου Καρνέζη, με τον Γουίλεμ Νταφόου στον ρόλο του μεγιστάνα Μάρκου Τιμολέων, αλλά και την ελληνική κωμωδία «*Η μεγάλη σφαγή των Β' ΚΑΠΗ Αλίμου*» (25 Ιουνίου) του πρωτοεμφανιζόμενου **Αθανάσιου Τόμυ Σκλάβου**, που υπόσχεται σπαρταριστά στιγμιότυπα με τους ηλικιωμένους ερασιτέχνες πρωταγωνιστές.

Τέλος, δεν παραλείπουμε τις καθιερωμένες επανεκδόσεις παλιών, κλασικών ταινιών, όπου η σταθερή αξία του **Άλφρεντ Χίτσκοκ** πλαισιώνεται φέτος από τις δημιουργίες του **Μπέλα Ταρ** και του **Αμπάς Κιαροστάμι**, ενώ προσωπική μας αδυναμία είναι το «*Manhunter*» του **Μάικλ Μαν**, που αποτελεί την πρώτη κινηματογραφική εμφάνιση του χαρακτήρα του Χάνιμπαλ Λέκτερ. **Α**

Η «Οδύσσεια»
με τον Ματ Ντέιμον

C_MUSIC NOW Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΠΟΥ ΣΥΝΟΜΙΛΕΙ ΜΕ ΤΟ ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

Η **Λενιώ Διάτσου** μιλά για τη φιλοσοφία του νέου κύκλου του Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου, τη σχέση της σύγχρονης μουσικής με το κοινό και τις παραστάσεις που συνθέτουν το φετινό πρόγραμμα

Της **Νίκης-Μαρίας Κοσκινά**

Η σύγχρονη μουσική παραμένει για πολλούς ένα αχαρτογράφητο πεδίο. Συχνά αντιμετωπίζεται είτε ως μια δύσκολη και ελιτίστικη μορφή τέχνης είτε, στον αντίποδα, ως κάτι απομακρυσμένο από την καθημερινή εμπειρία. Ο νέος κύκλος C_Music now του Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου φιλοδοξεί να επανατοποθετήσει τη σύγχρονη μουσική στο παρόν, ως μια ζωντανή καλλιτεχνική πρακτική που συνομιλεί με την εποχή της.

Τι εννοούμε με τον όρο C_Music now

«Ο όρος σύγχρονη μουσική επιδέχεται πολλαπλές αναγνώσεις. Η σύγχρονη μουσική που μας ενδιαφέρει στο φεστιβάλ δεν είναι όλη η μουσική που γράφεται σήμερα ή έχει γραφτεί τις τελευταίες δεκαετίες, αλλά εστιάζουμε στη ζωντανή, στην απρόβλεπτη, στη βαθιά συνδεδεμένη με το τώρα μουσική. Οι μουσικές αυτές προσφέρουν μια βιωματική εμπειρία. Και επειδή είναι βιωματικές, δεν απαιτείται εκ των προτέρων γνώση. Είναι οι μουσικές που είναι απενοχοποιημένες από ακαδημαϊκές βεβαιότητες».

Η επισήμανση αυτή αποκτά ιδιαίτερη σημασία, αν αναλογιστεί κανείς την ιστορία της σύγχρονης μουσικής μετά τη δεκαετία του 1960. «Ο χώρος αυτός έχει χαρακτηριστεί από ελιτισμό. Για πολλές δεκαετίες απευθυνόταν σ' ένα πολύ κλειστό κύκλωμα ειδικών».

Ωστόσο, αυτή η συνθήκη έχει αλλάξει σημαντικά τις τελευταίες δύο δεκαετίες. «Οι συνθέτες δεν αντιμετωπίζουν πλέον τη μουσική αποκλειστικά ως ήχο αλλά ως ένα ευρύτερο υβριδικό πεδίο στο οποίο μπορούν να συνυπάρχουν η θεατρική χειρονομία, η σκηνική παρουσία, η δραματουργία».

«Voice Lab - Post Internet Dance Edition»

για, ο φωτισμός. Έχουμε απομακρυνθεί από την κυριαρχία της παρτιτούρας».

Γι' αυτό και στο C_Music now αποφεύγεται συνειδητά ο όρος «συναυλία». Μιλάμε πλέον για «μουσική παράσταση». Η μετατόπιση αυτή δεν είναι απλώς ορολογική, αλλά αντανακλά μια διαφορετική κατανόηση της μουσικής πράξης, η οποία δεν περιορίζεται στον ήχο, αλλά επεκτείνεται στη νοηματοδότηση, την αναπαράσταση και τη λειτουργία της ως πολιτισμικού γεγονότος. Η μετατόπιση αυτή επηρεάζει και τον τρόπο με τον οποίο συμμετέχει το κοινό.

Ο θεατής ως ενεργό μέρος του έργου

Στον πυρήνα του C_Music now βρίσκεται η ιδέα της ενεργητικής συμμετοχής. «Οι παραστάσεις προκαλούν τον θεατή να συμμετέχει ενεργά. Όχι μόνο με μια πρακτική έννοια, αλλά κυρίως ως μετατόπιση της στάσης του. Γίνονται μάρτυρες ενός συμβάντος το οποίο λαμβάνει χώρα εκείνη τη στιγμή, είναι εύθραυστο, ριψοκίνδυνο, βαθιά παρόν. Είναι μια ολιστική εμπειρία».

Παράλληλα, αλλάζει και η σχέση ανάμεσα στους συνθέτες και τους μουσικούς. «Πλέον γίνεται μια πολύ στενή συνεργασία, μια συνδημιουργία. Πολλά έργα γράφονται πάνω σε συγκεκριμένους μουσικούς και σύνολα. Ο συνθέτης δεν παραδίδει απλώς μια παρτιτούρα. Το έργο διαμορφώνεται μαζί με τους μουσικούς-περφόρμερ».

Η τεχνολογία και ο νέος ρόλος του συνθέτη

Η τεχνολογία αποτελεί αναπόσπαστο στοιχείο πολλών έργων του κύκλου, χωρίς όμως να υποκαθιστά τη ζωντανή ανθρώπινη παρουσία. Η χρήση της τεχνολογίας είναι σε

πολύ υψηλό και δεξιοτεχνικό επίπεδο, αλλά τουλάχιστον στο φετινό πρόγραμμα δεν υπάρχει χρήση ΑΙ. Ωστόσο, ακόμη κι όταν υπάρχει αυτοσχεδιαστικό στοιχείο, τίποτα δεν αφήνεται στην τύχη. Πίσω από κάθε έργο υπάρχει βαθύς σχεδιασμός και προετοιμασία.

Η παρουσία της τεχνολογίας έχει μεταβάλει και τη θέση του ίδιου του συνθέτη. «Οι συνθέτες βρίσκονται σε πολλές περιπτώσεις πάνω στη σκηνή. Πολλές φορές χειρίζονται οι ίδιοι τα ηλεκτρονικά μέσα ή συμμετέχουν ως μουσικοί. Από τη στιγμή που έχει αποδυναμωθεί η κυριαρχία της παρτιτούρας, είναι μια φυσική συνέχεια να γίνεται μέρος του ίδιου του performance».

Γιατί στην Πειραιώς 260;

Η επιλογή της Πειραιώς 260 υπήρξε συνειδητή. «Από τη στιγμή που είναι ένα πεδίο που θέλουμε να επαναπροσδιορίσουμε και που διασταυρώνεται με τις άλλες τέχνες, θα έπρεπε και ο φυσικός του χώρος να είναι εκεί όπου συνυπάρχει με τις άλλες τέχνες, άρα στην Πειραιώς. Με αυτή την κίνηση, δεν απευθυνόμαστε μόνο στους μνημέτους της μουσικής, αλλά επιδιώκουμε μια ουσιαστική διεύρυνση του κοινού μας, ανοίγοντας διάλογο με το συνολικό κοινό του Φεστιβάλ που διαχρονικά στηρίζει και αναζητά το νέο και το πειραματικό στο θέατρο και τον χορό».

Ωστόσο, υπάρχουν και τρεις παραστάσεις που ξεφεύγουν από τα όρια, που συνομιλούν με άλλους χώρους: το «1961» του Κορνήλιου Σελανό, σε σκηνοθεσία Χάρη Φραγκούλη, στο αρχαίο θέατρο της Μικρής Επιδαύρου αλλά και οι δυο μεταμεσονύχτιες παραστάσεις στο Στάδιο της Αρχαίας Επιδαύρου.

«Ναι, το «1961» συμμετέχει στο El Systema for Performing Arts, τη νέα σύμπραξη Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου, Εθνικού Θεάτρου και Διεθνούς Φεστιβάλ Χορού Καλαμάτας, και είναι η πρώτη φορά που δίνεται σε ένα μουσικό γεγονός η δυνατότητα να ταξιδέψει εν δυνάμει στο εξωτερικό».

Το όραμα του Μιχαήλ Μαρμαρινού

Η Λενίω Λιάτσου συνδέει άμεσα το C_Music now με τη συνολική καλλιτεχνική κατεύθυνση του Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου.

«Χαίρομαι πολύ που είμαι στην καλλιτεχνική ομάδα του Μιχαήλ Μαρμαρινού. Όλα αυτά που είπαμε για το C_Music now, σχετικά με τους στόχους και την ταυτότητά του, συνάδουν με το όραμα του Μαρμαρινού για όλο το φεστιβάλ. Δεν νομίζω ότι θα μπορούσαμε να κάνουμε C-Music now χωρίς να υπάρχει μια συνολική αναθεώρηση της εμπειρίας του ίδιου του φεστιβάλ».

Οι παραστάσεις του C_Music now

Η αρχή έγινε με το εμβληματικό «Einstein on the beach» και ακολούθησαν τα «Tempri» του Ορέστη Καραμανλή, μια συλλογική ηχητική πράξη –που ενέπλεξε 57 ανθρώπους επί σκηνής–, όπου η τεχνολογία συναντά τον ανθρώπινο χτύπο, μετατρέποντας τη συμμετοχή του κοινού σε μια ζωντανή μαρτυρία μνήμης.

Οι επόμενες δύο παραστάσεις σχολιάζουν τον ψηφιακό κόσμο, η καθεμιά με τον δικό της μοναδικό τρόπο. Το «Hide to Show», η σύμπραξη του Μάικλ Μπέιλ με το Nadar Ensemble, μιλάει για τα όρια μεταξύ του φυσικού σώματος και του ψηφιακού του ειδώλου και πραγματεύεται την ψηφιακή μοναξιά με μια ισχυρή δόση χιούμορ. Πρόκειται για ένα σχολαστικό θέατρο ψευδαισθήσεων (20 & 21 Ιουνίου).

Ακολουθεί η Φράουκε Άλμπερτ, η Γερμανίδα υψίφωνος με την παράσταση «Voice Lab - Post Internet Dance Edition» στήνει ένα ολόκληρο εργαστήριο πολυφωνίας πάνω στην τρέλα της ψηφιακής αυτοπροβολής στην εποχή μας. «Είναι

για μένα η επιτομή της περφόρμερ. Διαθέτει μια άμεση, σχεδόν ακατέργαστη σκηνική δύναμη, που, σε συνδυασμό με την ακραία φωνητική της δεξιοτεχνία, μετατρέπει τη φωνή σε ένα ανάγλυφο εικαστικό εργαλείο, το οποίο ισορροπεί ανάμεσα στο high-art και το απόλυτο trash» (24 Ιουνίου).

Στην καρδιά του προγράμματος του C_Music now τοποθετείται το «Re-inventing the wheel», μια ιδιαίτερη lecture - performance. Ο Manos Tsangaris είναι από τους σημα

ντικότερους εκπροσώπους του μουσικού θεάτρου σήμερα και πρόεδρος της Ακαδημίας των Τεχνών του Βερολίνου. Μένει στο εξωτερικό, δεν μιλάει καν ελληνικά. Είναι στοχαστής της σύγχρονης μουσικής σύνθεσης, με τη δουλειά του να έχει φιλοσοφικό και καλλιτεχνικό υπόβαθρο, το οποίο όμως συνδυάζει με ένα ισχυρό ανατρεπτικό χιούμορ σε έναν σπάνιο συνδυασμό. «Δεν θα πω πολλά για τη διάλεξη αυτή, καθώς έχω εντολή από τον ίδιο να μην αποκαλύψω λεπτομέρειες, αλλά θα μοιραστεί μαζί μας κάποια πράγματα ως προς την προσέγγισή του στο μουσικό θέατρο. Θα πω ότι πέρα από συνθέτης μουσικού θεάτρου, είναι επίσης συγγραφέας, ποιητής, περφόρμερ και εικαστικός, με έργα που εκτίθενται σε μουσεία» (28 Ιουνίου).

Την ίδια ημέρα θα πραγματοποιηθεί το αφιέρωμα στον Γιώργο Απέργη. Το γαλλικό σύνολο Quatuor Diotima τιμά τον συνθέτη παρουσιάζοντας για πρώτη φορά στην Ελλάδα τα προσφάτως γραμμένα κουαρτέτα του, ενώ η βραδιά πλαισιώνεται από έργα του μαθητή του Νικόλα Τζώρτζη αλλά και του ανυπερέβλητου Γκιόργκι Λιγκέτι. Τα έργα του Απέργη –επειδή είναι κατ' εξοχήν συνθέτης μουσικού θεάτρου– συμπεριλαμβάνουν και

εξω-μουσικά στοιχεία, δηλαδή οι μουσικοί θα ξεφεύγουν κάποιες στιγμές από τα όρια της παραδοσιακής ερμηνείας. Ωστόσο θα λέγαμε ότι αυτή η παράσταση –μαζί με την επόμενη– είναι οι μόνες που θα μπορούσαμε να χαρακτηρίσουμε πιο κοντά στη συναυλία. Όλες οι υπόλοιπες είναι πιο υβριδικές φόρμες (28 Ιουνίου).

Το Galan Trio θα παρουσιάσει τα «Raw Portraits», μια αποτύπωση της ποικιλίας του σύγχρονου ελληνικού ρεπερτορίου στο πρώτο τέταρτο του 21ου αιώνα. Τέσσερα έργα μελών της Ένωσης Ελλήνων Μουσουργών και δύο αναθέσεις σε νέους συνθέτες –τη Φανή Κοτσώνη και τον Δημήτρη Μουσουρή– μας παρουσιάζουν τι συμβαίνει αυτή τη στιγμή στη σύγχρονη ελληνική μουσική (5 Ιουλίου).

Το τελευταίο έργο της σειράς είναι η παράσταση «Lee Miller in Hitler's Bath» μια τραγική καντάτα, σύμπραξη της Need Company με τον Γιαν Λάουερς και τον συνθέτη Μάαρτεν Σέχερς. Αφορμή της αφήγησης αποτελεί η εμβληματική φωτογραφία της Λι Μίλερ στην μπανιέρα του Χίτλερ, λίγες ώρες μετά την τελική του πτώση. Η σκηνή καταλαμβάνεται από ένα ακριβές αντίγραφο του λουτρού του Χίτλερ. «Η παράσταση είναι ένας στοχασμός πάνω στο τραύμα –η Μίλερ είχε κακοποιηθεί σε πολύ μικρή ηλικία–, τη γυναικεία ταυτότητα και τα όρια της καλλιτεχνικής ηθικής. Η Μίλερ ήταν φωτογράφος πολέμου, μοντέλο, σύντροφος του Μαν Ρέι και ήταν κι η ίδια δημιουργός» (7 & 8 Ιουλίου).

Σε αυτά να συμπληρώσουμε μια τριπλή βιντεοεγκατάσταση του Σεργκέι Κισματόφ, που βρίσκεται ήδη στην Πειραιώς. Ο καλλιτέχνης αυτός φτιάχνει «περίπλοκα μωσαϊκά, χρησιμοποιώντας θραύσματα ή αποσπάσματα από οπτικοακουστικά μέσα, που σχολιάζουν τη σύγχρονη πολιτική και κοινωνική πραγματικότητα. Το βασικότερο στοιχείο όλων αυτών είναι ότι χρησιμοποιεί ανεπεξέργαστους ήχους (π.χ. ομιλίες από πολιτικούς γέγετες) και τους εντάσσει με τον δικό του τρόπο, δημιουργώντας άρτια οπτικο-ηχητικά έργα με ισχυρό συμβολισμό» (13 έως 30 Ιουνίου). **A**

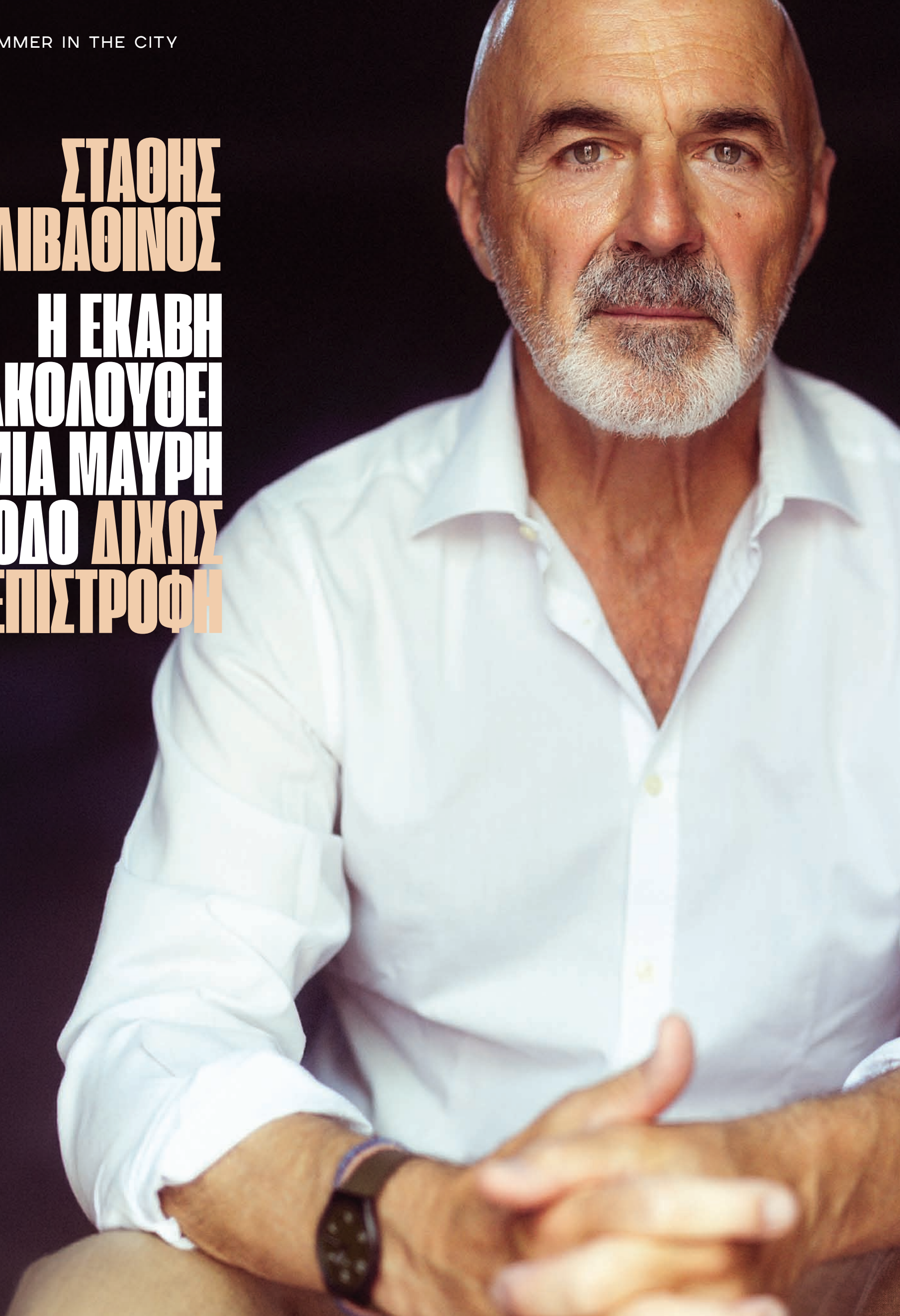

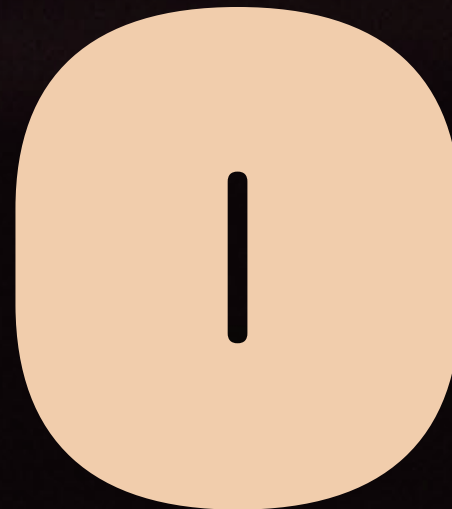
Οι παραστάσεις προκαλούν τον θεατή να συμμετέχει ενεργά. Όχι μόνο με μια πρακτική έννοια, αλλά κυρίως ως μετατόπιση της στάσης του.

**ΣΤΑΘΗΣ
ΛΙΒΑΘΙΝΟΣ**

**Η ΕΚΑΒΗ
ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ
ΜΙΑ ΜΑΥΡΗ
ΟΔΟ ΔΙΚΩΣ
ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ**

Ο διακεκριμένος σκηνοθέτης καταπιάνεται με ένα έργο-ύμνο στη γυναικεία φύση

Της **Νίκης-Μαρίας Κοσκινά**
Φωτό: **Τάσος Ανέστης**

Ο Στάθης Λιβαθινός ανεβάζει την «Εκάβη» του Ευριπίδη στο Ηρώδειο, την τελευταία παράσταση αρχαίου θεάτρου στον ιστορικό αυτό χώρο, προτού κλείσει, στο τέλος Ιουνίου, για τις εργασίες αποκατάστασής του. Με αυτή την αφορμή, μιλήσαμε μαζί του για τη δική του προσέγγιση της ηρώιδας, για τη συνομιλία του κειμένου με την «Πολυτεία» του Πλάτωνα, για τη διαφορά ανάμεσα στο δίκαιο και στο δικαίωμα, που είναι εμφανής στο έργο, για τη θυσία της Πολυξένης και για τους άντρες του κειμένου.

— Γιατί επιλέξατε να ανεβάσετε τώρα την «Εκάβη», μια τραγωδία που δεν ανεβαίνει πολύ συχνά και που μας μεταφέρει και στο στρατόπεδο των ηττημένων;

Την Εκάβη ως ηρώίδα την έχουμε επισκεφθεί με την ομάδα και με τη Μαρία Σαββίδου τρεις φορές. Κάνουμε ένα εγκάρσιο ταξίδι στο υλικό της, ξεκινώντας από την αρχετυπική Εκάβη της «Ιλιάδας», περνώντας από την Εκάβη του «Τρίτου Στεφανιού» –το οποίο πιστεύω ότι έχει άμεση σχέση με τα μυθολογικά και τα αρχαία υλικά– και φτάνοντας στην «Εκάβη» του Ευριπίδη, με την οποία καταπιάνομαι πρώτη φορά, μαζί με τη συνεργάτιδά μου Έλσα Ανδριανού. Άλλωστε η ενασχόλησή μου με την αρχαία τραγωδία είναι πολύ μετρημένη και, θέλω να πιστεύω, ιδιαίτερα προσεκτική.

Η Εκάβη, μέσα από τη Σαββίδου, αρχίζει να περιέχει στοιχεία που με ενδιαφέρουν. Όχι μόνο ένα γήινο, μητρικό στοιχείο, αλλά και ένα βαθιά δραματικό. Μεταφέρει το έντονο συναισθηματικό φορτίο που της εμπιστεύεται ο Ευριπίδης, αλλά και την τεράστια μοναξιά που έχουν οι ήρωες, οι οποίοι ακολουθούν τη μαύρη οδό. Και χρησιμοποιώ τον όρο «μαύρη οδός» γιατί νομίζω ότι ένα από τα σημαντικότερα ζητήματα που πραγματεύεται το έργο είναι η δικαιοσύνη και η διαφορά ανάμεσα στο δίκαιο και στο δικαίωμα. Πρόκειται για δύο θεμελιώδεις αξίες που διέπουν –ή θα έπρεπε να διέπουν– μια κοινωνία. Κατά την ταπεινή μου γνώμη, η διαφορά ανάμεσά τους είναι τεράστια.

Στην εποχή μας οι δύο έννοιες έχουν μπερδευτεί πολύ, σε σημείο η μία να υποκαθιστά την άλλη. Στην περίπτωση της Εκάβης, θα της έδινε κανείς μεγάλο δίκιο βλέποντας πώς εκδικείται και πώς βιάζει τα χέρια της με αίμα. Νομίζω όμως ότι πρόκειται για μια οδό με τεράστιο τίμημα και αδιανόητη μοναξιά. Όσο για το ότι η τραγωδία αυτή αφορά το βασίλειο των ηττημένων, αυτό δεν το επέλεξα εγώ. Το κάνει ο Ευριπίδης. Ξεφλουδίζει την ύπαρξη και περνά από το ένα επίπεδο στο άλλο. Ξαφνικά οι νικημένοι μπορεί να γίνουν κι αυτοί βίαιοι και να το δικαιολογήσουν ως την εκδίκησή τους. Και οι νικητές παραμένουν νικητές μόνο όσο κρατάει μια σκιά. Έπειτα από λίγο θα έχουν την τύχη του Αγαμέμνονα, η οποία είναι γνωστή και όχι από τις καλύτερες. Το λέει και ο ίδιος ο Ευριπίδης: «στο τέλος θα γυρίσεις πίσω και θα σε περιμένει το τσεκούρι».

**ΤΟ ΚΑΛΟ
ΘΕΑΤΡΟ
ΕΡΧΕΤΑΙ
ΓΙΑ ΝΑ ΚΑ-
ΘΡΕΦΤΙΣΤΕΙ
ΣΤΟ ΚΟΙΝΟ
ΚΑΙ ΜΕ ΤΗ
ΣΕΙΡΑ ΤΟΥ
ΤΟ ΚΟΙΝΟ
ΝΑ ΚΑΘΡΕ-
ΦΤΙΣΤΕΙ
ΣΤΗ ΣΚΗΝΗ.
ΚΑΙ Ο
ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ
ΑΥΤΟΣ ΠΡΕ-
ΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ
ΣΩΣΤΟΣ,
ΔΙΚΑΙΟΣ,
ΑΛΗΘΙΝΟΣ
ΚΙ ΟΧΙ
ΘΑΜΠΟΣ.**

◀ — Πώς προσεγγίζετε την κεντρική σας ηρωίδα;

Είναι μια γυναίκα μόνη μέσα σ' έναν ανδροκρατούμενο κόσμο, ο οποίος γνωρίζει να συνδιαλέγεται κυρίως προς το συμφέρον του. Θεωρώ ότι είναι ένα ακόμη έργο που κάνω ως ύμνο στη γυναίκα και στη γυναικεία φύση, η οποία μου προκαλεί πάντα δέος και θαυμασμό, καθώς είναι ατελεύτητη, απροσμέτρηση, τεράστια.

Στην περίπτωση της Εκάβης, η δική μου προσέγγιση έχει να κάνει με μια ζωή σε πέντε εφιάλτες. Αυτή είναι, κατά τη γνώμη μου, η δομή του έργου. Τα χτυπήματα που δέχεται διαδέχονται το ένα το άλλο και, ως συνήθως στην τραγωδία, ξεπερνούν την ανθρώπινη αντοχή, ενώ οι έννοιες του σωστού και του λάθους γίνονται σχετικές. Το μίσος, η ήττα, η βαθιά πληγή και ο θυμός κατακλύζουν την ψυχή αυτής της γυναίκας σε τέτοιο βαθμό, ώστε να καταφύγει στο αιματηρό δικαίωμα. Βλέπει λοιπόν κανείς ότι ο Ευριπίδης δεν δίνει ποτέ λύσεις. Θέτει μοιραία ερωτήματα, που μόλις προσπαθήσεις να τα απαντήσεις, γίνεσαι στήλη άλατος. Όταν στερείς από τον άνθρωπο την ελπίδα και κάθε έννοια δικαιοσύνης, του δίνεις το ελεύθερο να μπει στην περιοχή του δικαιώματος. Και τότε έρχεται η καταστροφή.

— Εσείς δικαιολογείτε τα εγκλήματά της; Καθόλου. Δεν μπορώ να κάνω κάτι που δεν κάνει ο συγγραφέας. Ο Ευριπίδης δεν διαπραγματεύεται καμία απάντηση. Κι αυτό δείχνει πόσο προχωρημένη είναι η σκέψη του και πόσο συνομιλεί με τους επόμενους αιώνες. Στο κείμενο καταδικάζει την Εκάβη σε έναν δρόμο χωρίς επιστροφή, τον δρόμο της εκδίκησης.

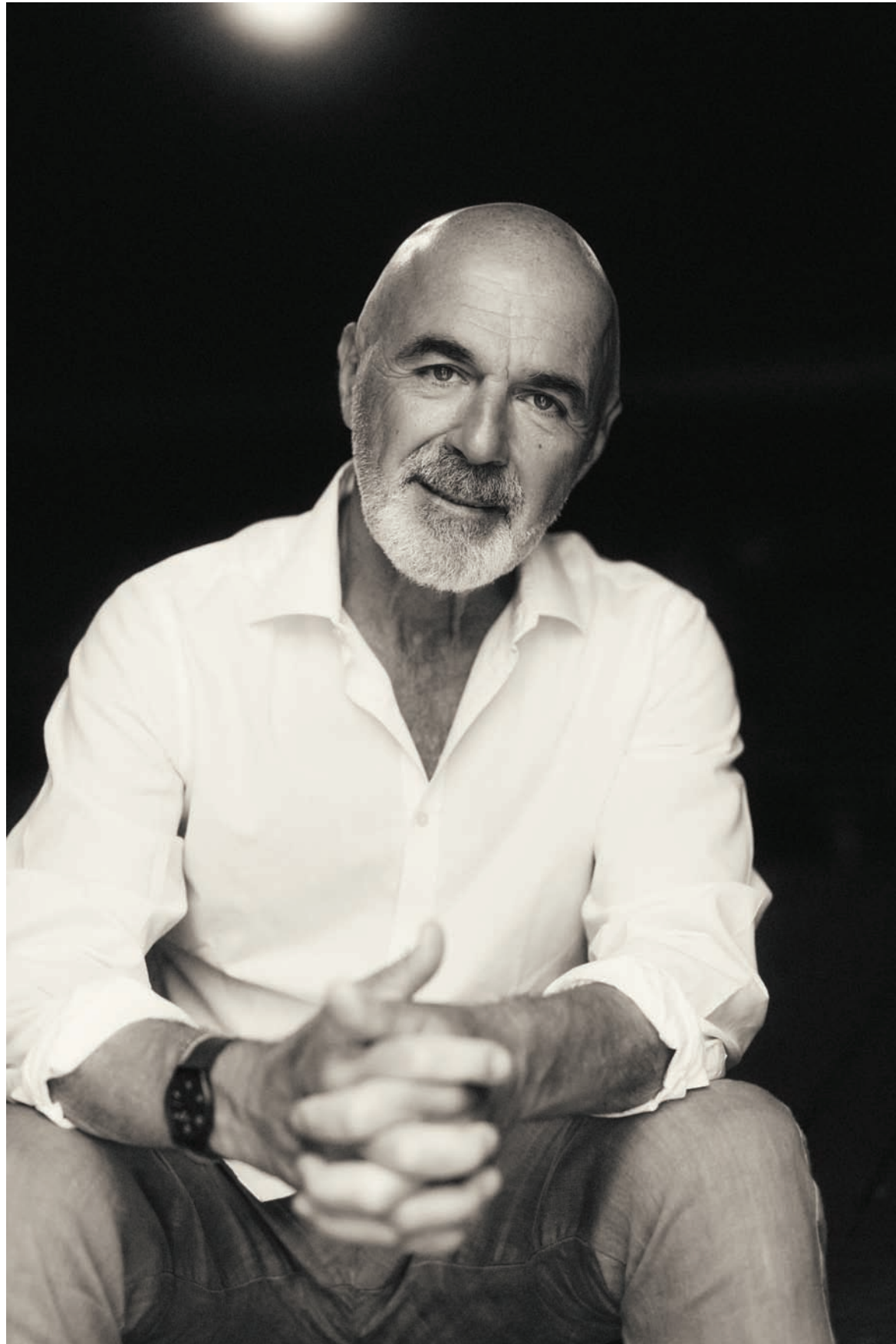
Αυτή είναι η μία πλευρά των πραγμάτων. Υπάρχει όμως και μια δεύτερη, με την οποία μας βοηθά ο Πλάτωνας να προσεγγίσουμε το έργο: η ιστορία των σκιών και των ψευδαισθήσεων. Είναι αλήθεια πως, ακόμη και στην έσχατη στιγμή της ζωής, ο άνθρωπος κρατιέται από το ψέμα και την ψευδαίσθηση. Όταν τελειώνουν οι ψευδαισθήσεις, τότε ξεκινά αυτό που θα ονομάζαμε τραγική ύπαρξη και μεταμόρφωση του ανθρώπου. Ο κόσμος των σκιών, που πραγματεύεται ο Πλάτωνας στο σπήλαιο των ψευδαισθήσεων, είναι ένας κόσμος τον οποίο ο Ευριπίδης καταστρέφει βήμα βήμα μέσα στο έργο, με κορυφαία σημεία του την εμπιστοσύνη και τη φιλία.

— Αυτός είναι και ο τρόπος που το έργο αυτό συνομιλεί με την «Πολιτεία» του Πλάτωνα, όπως φαίνεται και από τον υπότιτλό του «Στη σκιά της Πολιτείας»;

Ο Ευριπίδης συνδιαλέγεται ισότιμα με τον κόσμο των σκιών και με τον κόσμο των εικόνων και των ζωντανών. Αρκεί να πούμε ότι το έργο ξεκινά με ένα φάντασμα. Οι σκιές επανέρχονται διαρκώς και, όπως και στον Πλάτωνα, παίζουν καθοριστικό ρόλο.

— Και φτάνουμε στους άντρες της παράστασης. Από τη μία έχουμε τον Πολυμήστορα, που την προδίδει, κι από την άλλη τον Αγαμέμνονα, που τη βοηθάει...

Ο Ευριπίδης είναι ένας θεατρικός συγγραφέας που δεν βλέπει μόνο τις πράξεις των ανθρώπων, αλλά διερευνά και το γιατί και το πώς. Αυτό τον φέρνει πολύ κοντά στο σύγ-

χρονο θέατρο. Οι άντρες αυτού του έργου είναι, νομίζω, ταυτόχρονα δικαιολογημένοι και βαρύτερα εκτεθειμένοι, όπως ακριβώς συμβαίνει και στη σύγχρονη ζωή. Βρίσκονται αντιμέτωποι με άλυτα διλήμματα λόγω της τραγικής τους θέσης.

Στην περίπτωση του Αγαμέμνονα, είναι γνωστό τι έχει προηγηθεί. Το κύρος, η βασιλεία και τα κατορθώματα ανήκουν πλέον στο παρελθόν και τώρα έρχεται η ώρα των μικροσυμμερώντων και των μικρών συνδια-

λαγών. Και μέσα σ' αυτές τις συνδιαλλαγές χάνονται νέοι άνθρωποι.

— Εννοείτε την Πολυξένη;

Ναι. Αναφορικά με τη θυσία της Πολυξένης, είναι αδύνατο να μη μιλήσει κανείς για ηρωισμό. Την υποδύεται, παρεμπιπτόντως, η Πολυξένη Παπακωνσταντίνου, η οποία πρόσφατα τιμήθηκε με το βραβείο νέας ηθοποιού της Ελληνικής Ένωσης Κριτικών Θεάτρου και Παραστατικών Τεχνών για την

παράσταση «Τουραντό». Η Πολυξένη δεν βρίσκει νόημα σε μια αναξιοπρεπή ζωή, έτσι επιλέγει, πληρώνοντας η ίδια –το τονίζω, η ίδια– το τίμημα και όχι βάζοντας άλλους να το πληρώσουν. Μιλά τη γλώσσα μιας ακέραιης νιότης, σου δίνει το δικαίωμα, ίσως για πρώτη και τελευταία φορά στη ζωή σου, να μιλήσεις ασυμβίβαστα. Η πράξη της Πολυξένης μπορεί να έχει θάνατο μέσα της, αλλά είναι μια πράξη φωτεινή. Κι εμένα με ενδιαφέρει το φως. Θέλω επίσης να προσθέσω κάτι γι' αυτή την οικογένεια. Για την Εκάβη, μια μάνα που έχει χάσει πενήντα παιδιά, και την Πολυξένη. Είναι μια οικογένεια με τρομερό τσαγανό και με πολύ μεγάλη δύναμη. Είναι οι υπόδουλοι που κανείς δεν θα ήθελε να έχει υποδουλώσει.

— **Η Πολυξένη έχει κι έναν αδερφό, τον Πολύδωρο, ο οποίος δολοφονείται, και μάλιστα από ένα πρόσωπο εμπιστοσύνης, τον Πολυμήστορα.**

Ναι, τον υποδύεται ο Αντώνης Γιαννακόπουλος, ένας πολύ ταλαντούχος ηθοποιός της νεότερης γενιάς και μαθητής μου από τη σχολή του Εθνικού. Είναι δύο αδέρφια που αποδεικνύουν ότι ο συγγραφέας μάς υποβάλλει τη σκέψη μιας νεότερης γενιάς, η οποία αγωνιά, φέρνει ελπίδες και προσδοκίες στη ζωή, αλλά πέφτει θύμα μιας τεράστιας βαρβαρότητας.

— **Είναι η πρώτη φορά που χρησιμοποιείτε μάσκες. Πώς σκοπεύετε να τις διαχειριστείτε σκηνικά;**

Η μάσκα είναι ένα εκφραστικό μέσο ιδιαίτερο, δυναμικό και μοναδικό, το οποίο θέλω εδώ και πάρα πολλά χρόνια να ερευνήσω. Είπα να ασχοληθώ κι εγώ, αργά ή γρήγορα, μαζί με τον συνεργάτη μου Καμίλο Μπετανκούρ, τον εξαιρετικό Αργεντινό δημιουργό. Η μάσκα είναι σύμφυτη με την αρχαία τραγωδία και υπάρχει λόγος γι' αυτό, που δεν έχει να κάνει μόνο με το πρόσωπο, τη μεγάλη απόσταση ή τη φωνή. Νομίζω ότι η μάσκα προσφέρει μια μεγέθυνση των συναισθημάτων, που αφορά την ίδια την τραγωδία. Γιατί τα μεγέθη της είναι πέρα απ' τα όρια. Δεν είναι τυχαίο ότι σε μια εποχή που οι άνθρωποι διέθεταν τέτοιες σωματικές και φωνητικές δυνατότητες χρησιμοποιούσαν μάσκες. Είναι ένα πολύ ενδιαφέρον εκφραστικό μέσο, που μπορεί να φτάσει μέχρι και στον θεατή στην τελευταία κερκίδα.

— **Εδώ ο Χορός αποτελείται μόνο από γυναίκες;**

Ακριβώς. Είναι όλες γυναίκες, εξαιρετες ηθοποιοί και καλλιφώνες, καθώς ο Θοδωρής Αμπαζής, που υπογράφει τη μουσική, έχει σχεδιάσει μια πολύ απαιτητική σύνθεση. Νομίζω ότι ο Ευριπίδης επιφυλάσσει για τον Χορό σ' αυτό το έργο μια πολύ ενδιαφέρουσα θέση, η οποία δεν είναι καθόλου περιγραφική. Ο τρόπος με τον οποίο είναι φτιαγμένη η αρχαία τραγωδία δίνει πάντοτε στον Χορό τη θέση ενός τρίτου ματιού, που πολλές φορές λυτρώνει, γιατί είναι αδύνατο να αντέξουμε τόση συναισθηματική πίεση για τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα.

— **Θέλω να θυμηθείτε την πρώτη σας εμπειρία στην Επίδαυρο.**

Η πρώτη μου εμπειρία ήταν ως βοηθός σκηνοθέτη του Σταύρου Ντουφεξή, του αιώνιου

στου, στις «ΙΚέτιδες». Ως θεατής πήγαινα από πολύ μικρός, καθώς είμαι ανιψιός του Μάνου Κατράκη και έβλεπα τις παραστάσεις του θεού μου.

— **Επομένως έχετε βιώσει το δέος αυτού του χώρου αρχικά ως θεατής και αργότερα ως δημιουργός.**

Το δέος υπάρχει πάντα, είναι αυτονόητο όταν βλέπεις κάτι που σε ξεπερνάει. Εδώ όμως πρέπει να σημειώσω κάτι άλλο: βλέποντας το είδος αυτό και τον τρόπο που επέλεξαν οι αρχαίοι να το παρουσιάζουν, καταλαβαίνει κανείς πως οι σημερινοί ηθοποιοί χρειάζονται ειδική προετοιμασία για να αντεπεξέλθουν. Το ότι στη χώρα που γεννήθηκε το αρχαίο δράμα δεν υπάρχει ειδική σχολή όπου σκηνοθέτες και ηθοποιοί να σπουδάζουν σύγχρονες μεθόδους επικού και τραγικού θεάτρου είναι κάτι που πραγματικά με κάνει να γελάω και να κλαίω ταυτόχρονα. Μια εξειδικευμένη σχολή θεωρώ πως είναι απαραίτητη.

— **Είστε ο πρώτος ακαδημαϊκός στην έδρα της Θεατρικής Τέχνης της Ακαδημίας Αθηνών, η οποία άλλωστε στηρίζει και το ανέμβασμα της «Εκάβης», στο πλαίσιο των εορτασμών των 100 της χρόνων. Μπορείτε να κάνετε έναν απολογισμό του πρώτου χρόνου σας εκεί;**

Είναι μια εξαιρετικά τιμητική θέση. Όχι για μένα, αλλά για το θέατρο που αντιπροσωπεύω. Κυρίως όμως αποτελεί μια πρόκληση να δημιουργήσεις κάτι. Γιατί, επιτέλους, η Ακαδημία έδωσε μια θέση στη θεατρική τέχνη αυτή καθαυτή.

Στις πρωτοβουλίες που έχω πάρει μέχρι στιγμής θα μπορούσα να αναφέρω τις 11 υποτροφίες που τρέχουν για πρώτη φορά για νέους ηθοποιούς, σκηνοθέτες, σκηνογράφους και άλλες ειδικότητες του θεάτρου. Αλλά και η ψήφος που έδωσε η Ακαδημία στη δημιουργία κέντρου θεατρικής έρευνας, που δεν υπάρχει στην Ελλάδα. Η ελπίδα μου είναι να δημιουργηθεί ένα γνήσιο κέντρο θεατρικής έρευνας, ώστε να βοηθήσει πρακτικούς και θεωρητικούς του τομέα να ερευνήσουν, να πειραματιστούν και να προχωρήσουν το θέατρο.

— **Θεωρείτε ότι το θεατρικό κοινό έχει αλλάξει τα τελευταία χρόνια;**

Φυσικά. Όπως έχουμε αλλάξει κι εμείς. Και αλλάζει και προς το καλύτερο, αλλά και προς το χειρότερο σε κάποιες περιπτώσεις – όταν θέλει να ξεμπερδέψει γρήγορα με το θέατρο για να πάει κάπου αλλού. Γιατί έχει συνηθίσει να βλέπει σίριαλ, που κρατάνε περίπου μία ώρα μαζί με τις διαφημίσεις. Το θέατρο, όμως είναι μια άλλου είδους διαδικασία. Χρειάζεται χρόνο, απομόνωση, ψυχία, σου ζητά να κάνεις το ταξίδι χωρίς διάλειμμα για διαφημίσεις. Και νομίζω ότι έτσι πρέπει να παραμείνει. Γιατί το καλό θέατρο έρχεται για να καθρεφτιστεί στο κοινό και με τη σειρά του το κοινό να καθρεφτιστεί στη σκηνή. Και ο καθρέφτης αυτός πρέπει να είναι σωστός, δίκαιος, αληθινός κι όχι θαμπός. **A**

INFO

Ωδείο Ηρώδου Αττικού, 25 & 26 Ιουνίου

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΑΜΟΛΗΣ

ΣΤΡΑΚΑΣΤΡΟΥΚΕΣ

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ

Σκηνοθεσία **Μάριος Κακουλλής** Σκηνικά / Κοστούμια **Λουκάς Μπάκας**

Φωτισμοί / Δραματολογία **Στέφανος Δρουσιώτης**

Μουσική **ECATI** Βοηθός Σκηνοθέτη **Δανάη-Αρσενία Φιλιδίου**

ΠΡΟΠΩΛΗΣΗ **MORE.COM BY VIVA**

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΜΕ ΘΕΑΤΡΟ – ΟΙ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Οι θεατρικές παραστάσεις στα θερινά θέατρα, τις ταράτσες και τα καλοκαιρινά φεστιβάλ

Της Νίκης-Μαρίας Κοσκινά

Καλοκαίρι σημαίνει θέατρο σε ανοιχτούς χώρους, ταράτσες, άλση και αρχαία θέατρα. Ας δούμε τι παραστάσεις ταξιδεύουν στην Αθήνα αλλά και σε όλη την Ελλάδα αυτό το διάστημα.

Στο Ηρώδειο και τη Λυρική

Η «*Εκάβη*», σε σκηνοθεσία του **Στάθη Λιβαθινού**, ανεβαίνει για δύο βραδιές στο Ηρώδειο, και μάλιστα αποτελεί την τελευταία θεατρική παράσταση που παρουσιάζεται στο αρχαίο θέατρο πριν κλείσει για κάποια χρόνια στο κοινό. Ο Λιβαθινός προσεγγίζει την ευριπίδεια τραγωδία σε συνάρτηση με την «*Πολιτεία*» του Πλάτωνα, θέτοντας ζητήματα δικαιοσύνης και ηθικής μέσα σε συνθήκες απόλυτης καταστροφής.

Στην Εθνική Λυρική Σκηνή θα δούμε τον Ιούλιο την «*Τραβιάτα*» του Τζουζέπε Βέρντι, σε μια αναβίωση της ιστορικής σκηνοθεσίας του Νίκου Πετρόπουλου από τον **Ιωνα Κεσούλη**, ενώ τη μουσική διεύθυνση θα έχει ο **Λουκάς Καρυτινός**.

Τα Επιδαύρια

Ο **Νίκος Καραθάνος** ανεβάζει την «*Ειρήνη – μια επίσκεψη στο έργο του Αριστοφάνη*», σε κείμενο και τραγούδια του Φοίβου Δεληβοριά, ενώ στη σκηνοθεσία συμβάλλει ο **Άγγελος Τριανταφύλλου**. Μια παράσταση που αντιδρά με τρέλα στην τρέλα που ζούμε.

Οι «*Τρωάδες*», σε σκηνοθεσία της **Ελένης Ευθυμίου**, με τη Λυδία Φωτοπούλου στον ρόλο της Εκάβης, μας μεταφέρει στο στρατόπεδο των ηττημένων. Μια σκηνική ανάγνωση της φρίκης του πολέμου μέσα από το θηλυκό σώμα, που επιμένει να διεκδικεί την ελευθερία και το δικαίωμα της επιλογής ακόμη και στις πιο σκοτεινές συνθήκες. Επί σκηνής 22 ερμηνεύτριες και ερμηνευτές διαφορετικών ηλικιών, με και χωρίς αναπηρία, ανάμεσά τους και μέλη της ομάδας Εν Δυνάμει, υφαίνουν μαζί με τη ζωντανή μουσική μια πολυφωνική αφήγηση, όπου οι φωνές, τα σώματα και οι εμπειρίες συναντιούνται σε έναν κοινό παλμό.

Το Εθνικό ανεβάζει επίσης στην Επίδαυρο την τραγωδία του Ευριπίδη «*Άλκπστις*», σε σκηνο-

θεσία του **Δημήτρη Καραντζά**, μια σκοτεινή παραβολή για τη θυσία, την εξουσία και το φύλο. Ανάμεσα στην τραγωδία και την ειρωνεία, τη ζωή και τον θάνατο, η ιστορία της Άλκπστις φωτίζει το πραγματικό κόστος της σωτηρίας και τα όρια μιας κοινωνίας που νομιμοποιεί τη βία στο όνομα του κοινού καλού.

Ο **Χρήστος Θεοδωρίδης** σκηνοθετεί τους «*Πέρσες*» του Αισχύλου, μεταφέροντάς μας κι εκείνος στο στρατόπεδο των ηττημένων, σε μια παράσταση που μοιάζει περισσότερο με αντιπολεμική κραυγή.

Η «*Λυσιστράτη*», σε σκηνοθεσία του **Αστέριου Πελεκτή**, ανεβαίνει φέτος από το ΚΘΒΕ. Η κεντρική ηρωίδα δεν αντιπαράκειται στην εξουσία με τα δικά της μέσα. Επιστρατεύει το σώμα και την επιθυμία, μετατρέποντάς τα σε εργαλεία συλλογικής δράσης και πολιτικής παρέμβασης.

Ο Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου επιστρέφει στην Επίδαυρο έπειτα από χρόνια και συνεργάζεται με τον **Θωμά Μοσχόπουλο**, που αναμετράται με μια τραγωδία λιγότερο δημοφιλή, τον «*Ιωνα*» του Ευριπίδη. Το έργο διερευνά την ταυτότητα και το ανήκειν μέσα από την ιστορία του νεαρού Ιωνα στους Δελφούς, της Κρέουσας και του Ξούθου, σε ένα παιχνίδι αποκαλύψεων και παρερμηνειών. Αυτή είναι η παράσταση που κλείνει φέτος τα Επιδαύρια.

Νέες παραστάσεις

Η «*Μήδεια*», σε σκηνοθεσία του **Νικότα Μιλιβόγεβιτς**, με την Καρουφυλλιά Καραμπέτη στον

ΤΟΥ ΑΓΟΡΙΟΥ ΑΠΕΝΑΝΤΙ

ΜΕΤΕΞΑΣΤΕ ΜΕΤΕΧΝΗΤΕΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΚΑΙ ΡΕΠΠΑΣ

ΠΡΩΤΑΓΟΝΙΣΤΟΥΝ
 ΑΛΕΞΗΣ ΓΕΩΡΓΟΥΛΗΣ, ΝΑΤΑΛΙΑ ΔΡΑΓΟΥΜΗ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΙΜΙΤΣΕΛΗΣ, ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΓΕΡΟΝΙΚΟΛΟΥ, ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ,
 ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΖΑΡΙΦΗ, ΣΟΦΙΑ ΚΟΥΡΤΙΔΟΥ, ΝΙΚΗ ΛΑΜΗ, ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΛΩΝΑΡΗΣ, ΦΑΙΗ ΦΡΑΓΚΑΛΙΩΤΗ
 ΜΑΖΙ ΤΟΥΣ Η ΜΑΡΙΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΚΑΙ Η ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΤΣΑΦΟΥ ΣΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΙΒΑΝΗΣ

ΠΡΟΠΩΔΗΣΗ: MORE.COM ΚΑΙ ΣΤΑ ΤΑΜΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ
 ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ 4 (ΠΕΔΙΟΝ ΤΟΥ ΑΡΕΩΣ) • WWW.THEATROALSOS.GR
 ΤΗΛ. ΚΡΑΤΗΣΕΩΝ: 210-8227471 & 210-8831487

του ΘΟΔΩΡΗ ΑΒΕΡΙΔΗ

ΑΝΑ - ΤΙΝΑΞΕ ΤΗΝ ΑΝΘΙΣΜΕΝΗ ΑΜΥΓΔΑΛΙΑ

	ΑΠΟ ΤΕΤΑΡΤΗ 10 ΙΟΥΝΙΟΥ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΤΕΤΑΡΤΗ 							

ΚΡΗΣΤΟΣ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, ΘΟΔΩΡΗΣ ΑΒΕΡΙΔΗΣ, ΑΙΡΑ ΑΝΤΟΜΑΙΥΤΕ, ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΒΑΡΩΤΟΥ, ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΡΑΝΑ, ΚΡΥΣΧΙΔΑ ΓΚΑΓΚΟΥΤΗ, ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ, ΔΑΝΑΗ ΚΟΥΡΠΗ, ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΡΟΜΠΑΣ, ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΠΟΛΥΚΑΝΔΡΙΤΟΥ, ΟΡΕΣΤΗΣ ΤΖΙΟΒΑΣ, ΘΑΝΑΣΗΣ ΤΣΑΛΤΑΜΠΑΣΗΣ, ΦΑΙΗ ΦΡΑΓΚΑΛΙΩΤΗ, ΕΛΕΝΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΔΗ, ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΤΖΟΥΡΑΥΛΟΥ

ΠΡΟΠΩΔΗΣΗ. more.com & ΣΤΑ ΤΑΜΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ 4 (ΠΕΔΙΟΝ ΤΟΥ ΑΡΕΩΣ), WWW.THEATROALSOS.GR, ΤΗΛ. ΚΡΑΤΗΣΕΩΝ. 210-8227471

«Αντιγόνη»

© ΕΛΙΝΑ ΓΟΥΝΑΝΗ

© ΠΑΝΟΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

«Μήδεια»

© ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΑΦΙΔΑΣ

«Υπηρέτης δύο αφεντάδων»

«Εκάβη»

© ΕΛΙΝΑ ΓΟΥΝΑΝΗ

«Στρακαστρούκες»

© ΑΝΤΩΝΙΑ ΚΑΝΤΑ

«Ιφιγένεια
η εν Αυλίδι»

κεντρικό ρόλο και τον Λάζαρο Γεωργακόπουλο στον ρόλο του Ιάσονα, ξεκινά το ταξίδι της τον Ιούλιο στο Θέατρο Βράχων.

Ο «Κατά φαντάσιαν ασθενής» του Μολιέρου θα ταξιδέψει φέτος το καλοκαίρι, σε σκηνοθεσία **Θανάση Παπαθανασίου & Μιχάλη Ρέππα**, με τον Βλαδίμηρο Κυριακίδη στον κεντρικό ρόλο. Το ίδιο δίδυμο υπογράφει και την καινούργια παράσταση «Οχι άλλο κάρβουνο», μια κωμωδία που σατιρίζει όλα όσα μας απελπίζουν αλλά ταυτόχρονα μας ενώνουν. Το Θέατρο του Νέου Κόσμου ανεβάζει φέτος σε περιοδεία την επιθεώρηση «Εγώ θα σας πω», σε κείμενο του **Γεράσιμου Ευαγγελιάτου**, στίχους του **Θέμη Καραμουρατίδη** και σκηνοθεσία **Βαγγέλη Θεοδωρόπουλου**.

Ο **Θέμης Μουμουλίδης** σκηνοθετεί τις «Εκκλησιάζουσες» του Αριστοφάνη, σε μια διασκευή που υπογράφει ο ίδιος με τη Νεφέλη Μαιστράλη.

«Ρωμαίος και Ιουλιέττα» του Μποστ ανεβαίνει σε σκηνοθεσία **Νικορέστη Χανιωτάκη**, με την Υρώ Μανέ και τον Άκη Σακελλαρίου στους δύο κεντρικούς ρόλους και τον Γιάννη Ζουγανέλη να υποδύεται την Παραμάνη. Η παράσταση «Ο σώζων εαυτόν σωθήτω» του Εντουάρντο ντε Φίλιππο, σε σκηνοθεσία της **Ταμίλλας Κουλιέβα**, μεταφέρει επί σκηνής τον κόσμο των μπουλουκιών.

Στις ταρατσες, τα αίθρια και τα άλση

Στο Θέατρο Άλσος παίζονται αυτό το διάστημα: «Του αγοριού απέναντι», των **Ρέππα Παπαθανασίου**, μια παράσταση-φόρος τιμής στον Μίμη Πλέσσα, που μας μεταφέρει σ' ένα ελληνικό νησί την εποχή των παλιών καλών ελληνικών ταινιών, υπό τους ήχους αγαπημένων τραγουδιών, ενώ κάθε Τετάρτη η σάτιρα συναντά τη stand up comedy στο «Ανα-τίναξε την ανθισμένη αμυγδαλιά», σε σκηνοθεσία **Θοδωρή Αθεριδίου**.

Στο Αίθριο του Κέντρου Ελληνικός Κόσμος θα παίζεται η παράσταση για τον Μανώλη Χιώτη με τίτλο «*Manolis - καρδιά σε τέσσερις χορδές*», σε κείμενο που συνυπογράφουν η **Ιόλη Ανδρεάδη** και ο **Άρης Ασπρούλης**, σε σκηνοθεσία της πρώτης. Στον κεντρικό ρόλο ο Γεράσιμος Γεννατάς, ενώ τη μητέρα του υποδύεται για περιορισμένο αριθμό παραστάσεων η Πίτσα Παπαδοπούλου.

Στην Ταρατσα του Θεάτρου Λαμπέτη, που λειτουργεί για δεύτερη χρονιά φέτος, θα παίζεται το νέο έργο του **Άκη Δήμα** «*Τακούνια στον βάλτο*», σε σκηνοθεσία του **Μανώλη Δούνια** και του **Αιμίλιου Χειλάκη**, μια πολιτική

κωμωδία όπου τα πάντα διαδραματίζονται σε μια δεξίωση επετείου γάμου, εν αναμονή του πρωθυπουργού. Ενώ στο καλοκαιρινό θέατρο Αθηνά παίζεται το «*Ένα μωρό για τρεις*» της Κολίν Σερό, σε σκηνοθεσία της **Θέμης Μαρσέλλου**.

Φέτος, στο παιχνίδι μπαίνει και ένα νέο υπαίθριο θέατρο, στο Ζάππειο, που θα φιλοξενήσει μια σειρά από θεατρικές παραστάσεις στο Φεστιβάλ Ολυμπίων.

Παραστάσεις που αγαπήσαμε πολύ και περιοδεύουν

Δύο παραστάσεις του Θεάτρου του Νέου Κόσμου θα ταξιδέψουν στα θερινά θέατρα αυτό το καλοκαίρι. Το πρώτο είναι το «*Μια άλλη θήβα*» του Σέρχιο Μπλάνκο, σε σκηνοθεσία **Βαγγέλη Θεοδωρόπουλου** και το δεύτερο τα «*Ανεξάρτητα κράτη*» σε κείμενο **Παλούμνη-Τσιτσιτσιπούλου** και σκηνοθεσία του πρώτου.

Περιοδεία ξεκινούν και οι «*Στρακαστρούκες*» του Δήμητρη Σαμόλη, σε σκηνοθεσία του **Μάριου Κακουλλή**, το «*Θέλω να σου κρατάω το χέρι*» του Τάσου Ιορδανίδη, σε σκηνοθεσία της **Θάλειας Ματίκα**, το «*Μια ζωή - Ο μονόλογος μιας μοδίστρας*», σε σκηνοθεσία **Πέτρου Ζούλια**, με τη Νένα Μεντή, αλλά και το «*Εκτός ύλης - Reloaded*» του **Κώστα Λεϊμονή**, με τον Γεράσιμο Σκιαδαρέση, που έρχεται στο Θέατρο Βράχων τον Ιούλιο. Σε αυτά προσθέτουμε το «*Sexy Laundry*» της Μισέλ Ριμλ, σε σκηνοθεσία του **Σπύρου Παπαδόπουλου**, με τον ίδιο και τη Ρένια Λουιζίδου επί σκηνής.

Αλλά σε περιοδεία βγαίνει και η «*Οικογένεια Τσεκμέ*» του **Τόλη Παπαδημητρίου**, με την προσθήκη της Μαρίας Κίτσου στο καστ. Το ίδιο και το «*Ξυλούρης - Ο αρχάγγελος της Κρήτης*», σε σκηνοθεσία **Νικορέστη Χανιωτάκη**, αλλά και η «*Ιφιγένεια η εν Αυλίδι*», που ξεκίνησε τον Απρίλιο στο Άττις - Νέος Χώρος, σε σκηνοθεσία **Σάββα Στρούμπου**, και μας δίνει ραντεβού και σε άλλα καλοκαιρινά θέατρα σε Αθήνα και σε όλη την Ελλάδα.

Περιοδεύουσες παραστάσεις από το περσινό καλοκαίρι

Επανερχεται η «*Αντιγόνη*» του **Θέμη Μουμουλίδη**, με τη Λένα Παπαληγούρα ως Αντιγόνη και τον Μελέτη Ηλία ως Κρέοντα. Παράλληλα, θα ξαναδούμε τον «*Υπηρέτη δύο αφεντάδων*» του Γκολντόνι, σε σκηνοθεσία του **Γιάννη Κακλέα**, με τον Βασίλη Χαραλαμπίδου στον κεντρικό ρόλο. **Α**

© ΕΛΙΝΑ ΓΟΥΝΑΝΗ

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

24 & 25 Ιουλίου

«Ειρήνη»

Μια επίσκεψη στο έργο του Αριστοφάνη

Ο Νίκος Καραθάνος μαζί με τον Φοίβο Δεληβοριά και τον Άγγελο Τριανταφύλλου ανεβάζουν στο Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου την «Ειρήνη» του Αριστοφάνη, σε μια σκηνική παρουσίαση που δεν θα μοιάζει με καμία άλλη, στήνοντας ένα τελετουργικό όπου το κωμικό, το πολιτικό και το μουσικό μπλέκονται σε ένα κοινό σώμα.

Η σύλληψη ανήκει στον Νίκο Καραθάνο, ο οποίος σκηνοθετεί και την παράσταση με τη συμβολή του Άγγελου Τριανταφύλλου, ενώ τη διασκευή, τα τραγούδια και το πρωτότυπο κείμενο υπογράφει ο Φοίβος Δεληβοριάς. Αυτή η «επίσκεψη στο έργο του Αριστοφάνη», όπως χαρακτηρίζει την παράσταση ο υπότιτλος της, είναι μια απάντηση στην τρέλα που ζούμε με τρέλα.

Η «Ειρήνη» πρωτοπαρουσιάστηκε το 421 π.Χ., στα Μεγάλα Διονύσια, και αποσπά το δεύτερο

βραβείο· θεωρείται μία από τις πιο συμφιλιωτικές και ταυτόχρονα πιο φωτεινές πολιτικές του κωμωδίες. Γραμμένη μέσα στην κόπωση του Πελοποννησιακού Πολέμου, λίγο πριν τη Νικητεία Ειρήνη, μοιάζει σαν μια κραυγή που έχει ήδη κουραστεί από τον ίδιο της τον ήχο και γυρεύει παύση. Κι όμως, όσο κι αν ανήκει βαθιά στην εποχή της, δεν μένει ποτέ εκεί. Γιατί το κείμενο αυτό επιστρέφει διαρκώς ως δυσάρεστα επίκαιρο: οι πόλεμοι συνεχίζουν να λειτουργούν ως εργαλείο ισχύος των λίγων πάνω στους πολλούς, και τα συμφέροντα εξακολουθούν να ντύνονται με λέξεις που υπόσχονται σωτηρία, ενώ παράγουν φθορά.

Η νέα ανάγνωση της «Ειρήνης» στήνεται σαν ένας αναμμένος μπερντές μέσα στη φρίκη του πολέμου· σαν μια λαϊκή τελετή που επιμένει να γελά εκεί όπου όλα τρίζουν.

ΔΙΑΝΟΜΗ

Γαλήνη Χατζηπασχάλη, Θανάσης Αλευράς, Έμιλυ Κολιανδρή, Πάννης Κότσιφας, Πάνος Παπαδόπουλος, Ζέτα Μακρυπούλια, Βάσω Καβαλιεράτου, Φοίβος Δεληβοριάς, Νίκος Καραθάνος, Άγγελος Τριαντάφυλλου, Γιλμάζ Χουσμμέν, Άλκη Μπακογιάννης, Κωνσταντίνος Κοντογεωργόπουλος, Κωνσταντίνος Ζωγράφος, Πάννης Σαμψαλάκης, Βασίλης Παπαδόπουλος, Σπύρος Μπούσγας, Αντώνης Χρήστου

ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ

Ανδρέας Πολυζωγόπουλος, Θεωδωρής Ρέλλος, Πόελ Στότο, Γιάννης Αγγελόπουλος (Jan Van DeEngel)

ΤΑΡΑΤΣΑ ΘΕΑΤΡΟΥ ΛΑΜΠΕΤΗ

Λ. Αλεξάνδρας 106, 2111000365

Τακούνια στον βάλτο

Μια καυστική πολιτική κωμωδία για τα μυστικά, τις φιλοδοξίες και τις αντιφάσεις της εξουσίας

Η τάρατσα του Θεάτρου Λαμπέτη φιλοξενεί φέτος το καλοκαίρι την πολιτική κωμωδία «Τακούνια στον βάλτο», που φωτίζει με χιούμορ και σαρκασμό τις σκοτεινές πλευρές της εξουσίας. Το νέο έργο του Άκη Δήμου, που ανεβαίνει σε σκηνοθεσία Μανώλη Δούνια και Αιμίλιου Χειλάκη, θα παρουσιαστεί παράλληλα με τις παραστάσεις στην Αθήνα και σε άλλες πόλεις της Ελλάδας σε μια μεγάλη καλοκαιρινή περιοδεία.

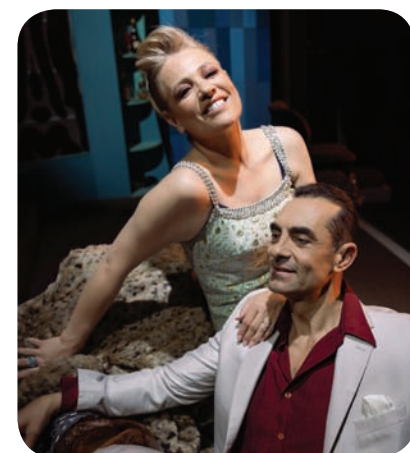
Όλα ξεκινούν όταν μια δεξίωση για την επέτειο γάμου ενός υπουργικού ζεύγους εκτροχιάζεται και μετατρέπεται σε μια καταγιστική φάρσα. Ένας υπουργός (Αιμίλιος Χειλάκης), η σύζυγός του (Αθηνά Μαξίμου), ένας πρώην υπουργός και νυν πολιτικός αντίπαλος (Αλέκος Σουσοβίτης), μια εκκεντρική συγγραφέας (Μαριάννα Τουμασάτου) και ένας φιλόδοξος δημοσιογράφος (Δημήτρης Φιλιππίδης) συνθέτουν ένα σκηνικό όπου τα όρια μεταξύ δημόσιας εικόνας και ιδιωτικής ζωής γίνονται όλο και πιο δυσδιάκριτα.

Όλοι περιμένουν την άφιξη του πρωθυπουργού, όμως, όσο η βραδιά εξελίσσεται, μυστικά, φιλοδοξίες και παλιοί έρωτες έρχονται στην επιφάνεια, αποκαλύπτοντας μια κοινωνία που από άλλα κινδυνεύει και για άλλα καίγεται.

Όλη η δράση εκτυλίσσεται στην κρεβατοκάμαρα του ζευγαριού, ενώ οι εξελίξεις της δεξίωσης μεταφέρονται μέσα από τις αφηγήσεις των ηθοποιών, που πηγαινοέρχονται ακολουθώντας μουσικούς ρυθμούς.

Ευρηματικός και ο τρόπος που παρουσιάζονται οι αφίξεις των υψηλών προσκεκλημένων, με σαφείς αναφορές σε αναγνωρίσιμα δημόσια πρόσωπα, προσθέτοντας έναν ακόμη σατιρικό τόνο στην παράσταση.

Το έργο θέτει ερωτήματα για τη σχέση εξουσίας και προσωπικού συμφέροντος και για την απόσταση ανάμεσα στο «φαινοσθαι» και στην πραγματικότητα, σε μια παράσταση που διασκεδάζει, ενώ παράλληλα σχολιάζει με αιχμηρό τρόπο τη σύγχρονη ελληνική πραγματικότητα.

© ΕΦΗ ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΑ

Παραστάσεις: Κυριακή, Δευτέρα Τρίτη, Τετάρτη στις 21:00
Η παράσταση θα κάνει και περιοδεία σε διάφορες πόλεις της Ελλάδας

«Αρκαδία», Πάνος Κοκκινιάς

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΗ

Τι θα δούμε στα μεγάλα
μουσεία, τα ιδρύματα,
τις γκαλερί και τους χώρους
τέχνης της πόλης
Της Νίκης-Μαρίας Κοσκινιά

Το καλοκαίρι στην Αθήνα δεν γράφεται μόνο στις ταράτσες, τις συναυλίες, τα καλοκαιρινά θέατρα, τα θερινά σινεμά και τις νυχτερινές βόλτες στο κέντρο. Γράφεται και μέσα στις αίθουσες των μουσείων, στα ιδρύματα, τις γκαλερί και τους ανεξάρτητους χώρους τέχνης που φιλοξενούν αυτό το διάστημα μερικές από τις πιο ενδιαφέρουσες εκθέσεις της χρονιάς. Από τον μυκηναϊκό κόσμο της «Πύλου του Νέστορα» στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο και τους διαλόγους της αρχαίας ελληνικής τέχνης με την Ιταλία στο Μουσείο Ακρόπολης, μέχρι τη μεγάλη έκθεση «Gen X: Tales from the Forgotten Generation» του Ιδρύματος ΔΕΣΤΕ, τη νέα ανάγνωση της συλλογής του ΕΜΣΤ και τη μνημειακή παρέμβαση της Barbara Kruger στο ΚΠΙΣΝ, η πόλη προσφέρει άφθονες αφορμές για εικαστικές εξορμήσεις τους επόμενους μήνες.

Στα μουσεία, ιδρύματα και χώρους τέχνης

Στο **Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο** η έκθεση «*Η Πύλος του Νέστορα. Ένα μυκηναϊκό βασίλειο απο-*

καλύπτεται» παρουσιάζει την ιστορία και την ανάπτυξη του μυκηναϊκού βασιλείου της Μεσσηνίας μέσα από σημαντικά αρχαιολογικά ευρήματα και ανασκαφικά τεκμήρια, ενώ παράλληλα, στο πλαίσιο της δράσης «Αθέατο Μουσείο», εκτίθεται ο «*Μαστιγωμένος Σάτυρος*», ένα σπάνιο γλυπτό των ρωμαϊκών χρόνων που συνοδεύεται από θεματικές ξεναγήσεις των αρχαιολόγων του μουσείου (έως 31 Οκτωβρίου και 24 Αυγούστου αντίστοιχα).

Στο **Μουσείο Ακρόπολης**, με αφορμή τα 17 χρόνια λειτουργίας του, παρουσιάζεται η έκθεση «*Εμπνευση. Αρχαία Ελληνική Τέχνη στην Ιταλία*», ένας διάλογος ανάμεσα στις δύο χώρες μέσα από 38 σημαντικά κεραμικά, χάλκινα και μαρμάρινα έργα της αρχαιότητας, που σπάνια ταξιδεύουν εκτός Ιταλίας (έως 30 Αυγούστου).

Το **Μουσείο Μπενάκη** φιλοξενεί την έκθεση «*Μαρία Callas: Η ιταλική τέχνη των κοστούμιών της ταινίας*», σε επιμέλεια του Massimo Cantini Parrini, η οποία προσεγγίζει τη μυθική αλλά και την πιο ανθρώπινη πλευρά της μεγάλης ντίβας μέσα από τα κοστούμια της κινηματογραφικής παραγωγής (έως 13 Σεπτεμβρίου). Στο ίδιο κτίριο παρουσιάζεται και η έκθεση «*Η εισβολή της αρχαιότητας*» της Αλεξάντρα Βαλιζέφσκα, σε επιμέλεια της Alison M. Gingeras και σε συνεργασία με το

Ίδρυμα ΔΕΣΤΕ, η οποία βρίσκεται σε διάλογο με έργα της μόνιμης συλλογής του μουσείου (έως 27 Σεπτεμβρίου).

Στο **κτίριο της Πειραιώς** συνεχίζεται το **Athens Photo Festival 2026**, μία από τις σημαντικότερες διοργανώσεις φωτογραφίας στην Ευρώπη, με εκθέσεις, εγκαταστάσεις, προβολές και παράλληλες δράσεις, που φέρνουν στην Αθήνα καλλιτέχνες από την Ελλάδα και το εξωτερικό (έως 24 Ιουλίου).

Στην **Εθνική Πινακοθήκη** συνεχίζεται η έκθεση «*Ο Κόσμος της Πρωτοπορίας. Πόλη, Φύση, Σύμπαν, Άνθρωπος*», σε συνεπιμέλεια των Συραγώ Τσιάρα και Μαρία Τσαντσάνογλου, η οποία φωτίζει όψεις της εμβληματικής Συλλογής Κωστάκη, τριάντα χρόνια μετά την πρώτη παρουσίασή της στην Αθήνα (έως 27 Σεπτεμβρίου).

Στο **Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης** συνεχίζεται η έκθεση «*Jeff Koons: Αφροδίτη του Lespugue*», όπου το «*Balloon Venus Lespugue*» του Jeff Koons συναντά παλαιολιθικά ειδώλια ηλικίας έως και 28.000 ετών, σε μια αναμέτρηση με τη διαχρονική αναπαράσταση της γυναικείας μορφής και της γονιμότητας (έως 31 Αυγούστου).

Στο **Ίδρυμα Βασίλη & Ελίζας Γουλανδρή** παρουσιάζεται η έκθεση «*Τοπία μνήμης – Αυτά που κρα-*

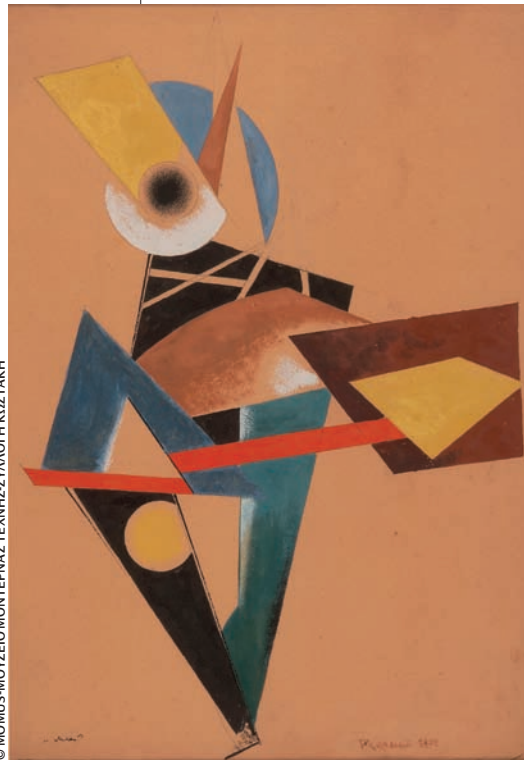
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ
ΑΤΤΙΚΗΣ

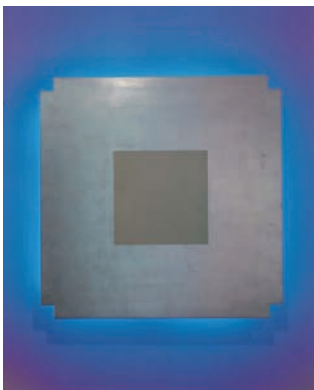
«Πορτραίτο-Ρόη», Γιάννης Ψυχοπαίδης

«Κλόουν – Πιερότος», Αλεξάντρ Ρότσενκο

Άτιτλο (για τη μητέρα μου, Ευαγγελία) Stephen Antonakos

Ο Jeff Koons με το «Balloon Venus Lespugue»

τσα» του Γιάννη Ψυχοπαίδη, σε επιμέλεια του Κυριάκου Κουτσομάλλη. Λειτουργώντας ως μια ιδιότυπη αναδρομή, η έκθεση παρακολουθεί τη διαδρομή του καλλιτέχνη από τη δεκαετία του 1960 έως σήμερα, μέσα από έργα που παρουσιάζονται για πρώτη φορά (έως 4 Οκτωβρίου).

Στο **ΕΜΣΤ** οι νέες εκθέσεις καταλαμβάνουν μεγάλο μέρος του προγράμματος του καλοκαιριού. Η κεντρική έκθεση «*South by Southwest*», σε επιμέλεια της Κατερίνας Γρέγου, επανεξετάζει τη συλλογή του μουσείου μέσα από ζητήματα ταυτότητας, γεωπολιτικής και πολιτισμικών ανταλλαγών. Παράλληλα, η έκθεση «*Η τέχνη ξεκινάει πάντα με τη λέξη έστω*», σε επιμέλεια της Δάφνης Βιδάλη, είναι αφιερωμένη στον Γιάννη Λάπη, δέκα χρόνια μετά τον θάνατό του, ενώ στο επίπεδο -1 παρουσιάζεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα η βιντεοεγκατάσταση «*Voices*» της Μαργαρίτας Αθανασίου. Το πρόγραμμα συμπληρώνουν οι εκθέσεις «*Γιάννης Χρήστου: Εναντιοδρομία*», «*Οδὸ στα πράγματα. Νίκη Καναγκίνη. Αναδρομική*» και «*Στάθης Λογοθέτης: Στη Γη*» (έως τον Νοέμβριο). Τον Ιούλιο στο **Μουσείο Λαϊκής Τέχνης και Παράδοσης** «*Αγγελική Χατζημικαλάκη*» εγκαινιάζεται η έκθεση «*Routes n' Roots (Δια)Δρομές*», σε επιμέλεια της Εύας Κέκου. Έξι σύγχρονοι καλλιτέχνες διερευνούν ζητήματα ταυτότητας, μνήμης και μετακίνησης, δημιουργώντας έναν διάλογο ανάμεσα στην παράδοση και τη σύγχρονη εμπειρία.

Στο **Ίδρυμα Θεοχαράκη** συνεχίζεται για λίγο ακόμη η έκθεση «*Stephen Antonakos: Υστερόγραφο Χρόνου και Χώρου*», σε επιμέλεια των Sara Reisman, Μαρίας Μήλιου Θεοχαράκη και Στέλιου Βασιλάκη. Με αφορμή τα 100 χρόνια από τη γέννηση του Ελληνοαμερικανού καλλιτέχνη, η έκθεση παρακολουθεί έξι δεκαετίες δημιουργίας γύρω από το φως, τη γεωμετρία και τον χώρο (έως 19 Ιουλίου). Στο **ΚΠΙΣΝ** η Barbara Kruger παρουσιάζει για πρώτη φορά στην Ελλάδα την έκθεση «*Ατιτλο (Περι-*

φάνεια και Περιφρόνηση)», σε επιμέλεια της Κατερίνας Σταθοπούλου. Δεκατρία έργα σχεδιασμένα ειδικά για τον χώρο και μια τοιχογραφία μήκους 90 μέτρων συνθέτουν μια από τις πιο αναμενόμενες εκθέσεις του καλοκαιριού (έως 2 Νοεμβρίου). Για λίγες ακόμη ημέρες η **Onassis Ready** φιλοξενεί την έκθεση «*Ongoing*» της Τίλντα Σουίντον, η οποία συνομιλεί με το κινηματογραφικό πρόγραμμα της Στένης στην ταράτσα του κτιρίου (έως 28 Ιουνίου).

Μόλις εγκαινιάστηκε στο Ίδρυμα **ΔΕΣΤΕ** η μεγάλη έκθεση «*Gen X: Tales from the Forgotten Generation*», σε επιμέλεια του Massimiliano Gioni. Μέσα από έργα της Συλλογής Δάκη Ιωάννου, η έκθεση επιχειρεί να σκιαγραφήσει μια γενιά που βρέθηκε ανάμεσα στον αναλογικό και τον ψηφιακό κόσμο, στην ευημερία και την κρίση, στην ειρωνεία και την αμφισβήτηση (έως 26 Νοεμβρίου). Στο **Εθνικό Αστεροσκοπείο Αθηνών** παρουσιάζεται η έκθεση «*Servare Intaminatum*», σε επιμέλεια του Δημήτρη Τρίκα, η οποία μέσα από τη σύγχρονη τέχνη προσεγγίζει το ζήτημα της κλιματικής κρίσης και συνοδεύεται από ένα πλούσιο δημόσιο πρόγραμμα δράσεων (έως 2 Ιουλίου). Στην Κηπούπολη Κυπριάδου και το **AMA House** παρουσιάζεται η έκθεση «*Subsurfaces*» του Ivan Šukoni, σε επιμέλεια του Πάνου Γιαννικόπουλου. Ο καλλιτέχνης χρησιμοποιεί χρώμα από τόπους του Μαυροβουνίου με ιδιαίτερο προσωπικό και ιστορικό βάρος, μετατρέποντάς το σε ζωγραφική ύλη και φορέα μνήμης (έως 5 Ιουλίου).

Στο **Μέγαρο Μουσικής Αθηνών** φιλοξενούνται δύο εκθέσεις. Η πρώτη, «*Μεσοίνη ή η δύναμη στη σιωπή του χρόνου*», παρουσιάζει φωτογραφίες της Στέλλας Νάστου από τη Μεσοίνη και τη Σφακτιρία (έως 30 Αυγούστου). Η δεύτερη, «*Ο Κήπος του Επίκουρου*» της Εριέττας Βορδώνη, σε επιμέλεια του Θοδωρή Κουτσογιάννη, προτείνει έναν ονειρικό κόσμο φωτός, διαφάνειας και εσωτερικής γαλήνης (έως 30 Ιουνίου).

Στις γκαλερί της πόλης

Στην **Γκαλερί Ζουμπουλάκη** συνεχίζεται η έκθεση «*Passage*» της Μαρίας Καρελλά, όπου η καλλιτέχνη παρουσιάζει έναν νέο κύκλο έργων που ισορροπεί ανάμεσα στο πραγματικό και το φανταστικό (έως 4 Ιουλίου). Αμέσως μετά, η γκαλερί θα παρουσιάσει την έκθεση που θα προκύψει από το φετινό residency με τον Βραζιλιάνο καλλιτέχνη Douglas Knesse.

Η νέα γενιά βρίσκεται στο προσκήνιο στην **Γκαλερί Άλμα**, με την έκθεση «*Fresh Faces*», σε επιμέλεια του Μάριου Σπηλιόπουλου, η οποία συγκεντρώνει έργα έξι αποφοίτων του Μεταπτυχιακού Εικαστικών Τεχνών της ΑΣΚΤ (έως 25 Ιουλίου).

Στα **Δύο Χωριά** εγκαινιάζεται η έκθεση «*Venus in Us*» του Raúl de Nieves, ένα πολυμεσικό περιβάλλον όπου η γλυπτική, η ζωγραφική, τα υφάσματα και οι εγκαταστάσεις συνθέτουν μια αφήγηση γύρω από το σώμα, τη μεταμόρφωση και την επιθυμία (20 Ιουνίου - 6 Σεπτεμβρίου).

Στη **Sianti Gallery** η ομαδική έκθεση «*Where Inspiration Leads*» παρουσιάζει τα έργα των πέντε νικητών της συνεργασίας Columbia x Sianti Gallery, χαρτογραφώντας διαφορετικές διαδρομές μνήμης, τοπίου και προσωπικής εμπειρίας (έως 27 Ιουνίου).

Η γκαλερί **Upper Ankyle** παρουσιάζει την ατομική έκθεση «*BREAKING*» του Ροκά-Υίο, με νέα ζωγραφικά έργα και μια περφόρμανς. Ο καλλιτέχνης συνεχίζει την έρευνά του γύρω από τον κύκλο της επιθυμίας, της έλξης και της ικανοποίησης (19 Ιουνίου έως 4 Ιουλίου).

Στην **Bernier/Eliades** η Tindara Sparta παρουσιάζει την πρώτη της ατομική έκθεση στην Αθήνα με τίτλο «*MAD HOUSE*», μεταμορφώνοντας το οικιακό περιβάλλον σε ένα σκηνικό όπου ζωγραφική, γλυπτική και εγκατάσταση συνυπάρχουν (έως 1 Ιουλίου).

Η **CAN** φιλοξενεί δύο ατομικές εκθέσεις: το «*Waiting in the Wings*» του Νίκου Μάρκου, όπου φωτογραφία και ήχος συναντιούνται γύρω από την έννοια της προσοχής και της παρατήρησης, και το «*Μια μέρα είδα τον ήλιο να δύει σαράντα τρεις φορές*» του Αλέξανδρου Λαίου, μια εικαστική διαδρομή γύρω από το φως, τη μνήμη και τη φθορά (έως 31 Ιουλίου).

Στη **Roma Gallery** παρουσιάζεται η έκθεση «*Θεόδωρος Στάμος: Πνευματικό πεδίο*», σε επιμέλεια της Άλιας Τσαγκάρη και του Ηριδανού Τσιριγκούλη, αφιερωμένη στην ενότιη «*Ατέρμονα Πεδία*» και στην επανεκτίμηση του έργου του σημαντικού εκπροσώπου του Αφηρημένου Εξηρεσιονισμού. Στην **Γκαλερί Ρεβέκκα Καμχή** παρουσιάζεται η έκθεση «*Νεραϊδόκοσμος το κατακαλόκαιρο*» του Αλέξανδρου Γεωργίου (έως 24 Ιουλίου), ενώ στην **Γκαλερί Καπόπουλος** φιλοξενείται η νέα έκθεση του Sonke με τίτλο «*Illegal until framed*», σε επιμέλεια του Γρηγόρη Ε. Καπόπουλου (23 Ιουνίου έως 9 Ιουλίου). Στην **Γκαλερί Σκουφά** ολοκληρώνεται στις 30 Ιουνίου η έκθεση «*Θέρως*» της Τάνιας Δημητρακοπούλου, σε επιμέλεια της Ίριδος Κρητικού.

Στην **Gagosian** ο Urs Fischer παρουσιάζει την έκθεση «*Eugène Atget*», μια σειρά νέων έργων που επανεξετάζουν το αστικό τοπίο του Λος Άντζελες μέσα από φωτογραφία, ζωγραφική, μεταξοτυπία και κολάζ, με αφετηρία το έργο του Γάλλου φωτογράφου (έως 12 Σεπτεμβρίου).

Η **CL Art Gallery** παρουσιάζει την ατομική έκθεση «*ANIMUS ANIMA*» της Κατερίνας Παπατέγου, η οποία αντλεί αναφορές από την ψυχολογία του Καρλ Γιουνγκ και τη σχέση των αρχαιολογικών εννοιών «*animus*» και «*anima*» με την ανθρώπινη ψυχή (έως 11 Ιουλίου).

Τέλος, στην **Galerie Pont** παρουσιάζεται η έκθεση «*69 επί 20 τζούρες στο τετράγωνο*» των Νικόλαου Σταθόπουλου και Χριστίνας Παρακεντέ, η τελευταία έκθεση του πρότζεκτ «*C'est ma place*» (20 έως 27 Ιουνίου). **A**

«Who Hurt You», Urs Fischer

Έργο του Sonke

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ
ΑΤΤΙΚΗΣ

**ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ
ΑΤΤΙΚΗΣ**

ΑΘΗΝΑ

Μία πόλη

που δεν υπόσχεται τίποτα. Γι' αυτό, καμιά φορά, **σου δίνει τα πάντα.**

Αθηναϊκή Ριβιέρα ένα καλοκαιρινό μεσημέρι. Από ψηλά, η πόλη μοιάζει ήρεμη, λουσμένη στο φως και στη θάλασσα, πίσω όμως απ' αυτή την εικόνα κρύβεται μια καθημερινότητα που έχει ήδη ξεκινήσει πολλές ώρες νωρίτερα. Η Αθήνα τα καλοκαιρινά πρωινά, πριν ακόμα ξημερώσει, είναι μια άλλη πόλη. Μια πόλη χωρίς κορναρίσματα, χωρίς e-mails και συσκέψεις, χωρίς τους καφέδες των στελεχών που θα εμφανιστούν πολύ αργότερα για να πάνε στα γραφεία των εταιρειών. Είναι η ζώνη της προ-αυγής, η οικονομία και η κοινωνία της πόλης έχουν ήδη ξεκινήσει αρκετά πριν ανάψουν τα μεγάλα φώτα της καθημερινότητας που όλοι αναγνωρίζουμε.

Στο κέντρο της Αθήνας και στις γειτονίες της, οι πρώτοι που παίρνουν θέση είναι οι άνθρωποι της οικοδομής. Το ωράριο είναι αυστηρό: 7 με 3 - 8 ώρες εργασίας. Ο νόμος είναι ξεκάθαρος, αλλά η ζωή ποτέ δεν είναι τόσο απλή. Μόνιμα ένας μικρός πόλεμος: ιδιοκτήτες που παρακαλάνε τους εργολάβους και τα συνεργεία ν' αρχίζουν λίγο αργότερα, για να μην γκρινιάζουν οι ένοικοι, για να μην ταραζέται η επίπλαστη ησυχία των πολυκατοικιών. Και από την άλλη, συνεργεία που ξέρονται ότι, αν χάσουν την πρώτη ώρα, στο τέλος της μέρας δεν θα βγαίνει ούτε ο χρόνος ούτε ο λογαριασμός. Έτσι, πριν από τις 7, οι εργάτες της σκαλωσιάς έχουν ήδη φτάσει. Κατεβάζουν σωλήνες και σίδερα μπροστά σε δεκάδες σπίτια. Στήνουν υλικά στα πεζοδρόμια, σε δρόμους που ξυπνούν με τον θόρυβο των βαν και των φορτηγών. Περιμένουν να φτάσει η επιτρεπόμενη ώρα για να ν' αρχίσουν με το τρυπάνι και το κομπρεσέρ. Σε αυτά τα λεπτά της αναμονής, η πόλη είναι σαν θεατρική σκηνή λίγο πριν σηκωθεί η αυλαία. Όλα έχουν στηθεί, μόνο ο ήχος λείπει.

Λίγο πιο κάτω, σε στενά του Παγκρατίου, του Ζωγράφου, της Κυψέλης, στέκονται φορτηγά μπροστά από μικρά σούπερ μάρκετ. Έχουν

παρκάρει σχεδόν κάθετα στον δρόμο, κλείνοντας τις στενές λωρίδες κυκλοφορίας. Οι οδηγοί ανοίγουν τις πίσω πόρτες, τραβούν παλέτες, φορτώνουν και ξεφορτώνουν κιβώτια. Ήδη έχουν φτάσει και οι υπάλληλοι, αρκετά πριν την επίσημη έναρξη του ωραρίου τους. Πριν από τις 7 για τα μικρότερα καταστήματα, πριν από τις 8 για τα μεγαλύτερα. Μέχρι να σηκωθούν τα ρολά, τα ψυγεία και τα ράφια πρέπει να είναι γεμάτα και τα προϊόντα στη θέση τους. Η γειτονιά βλέπει απ' έξω μόνο το «ανοίξαμε», αλλά η οικονομία του ανεφοδιασμού παίζει ώρες πριν, μέσα στη μισοσκοτεινή αίθουσα ενός μαγαζιού που ακόμη θεωρητικά κοιμάται.

Την ίδια ώρα, στους μεγάλους δρόμους και στις πλατείες έχουν ήδη βγει οι άνθρωποι της καθαριότητας του Δήμου. Φοράνε φωσφορίζε γιλέκα, σπρώχνουν κάδους, σηκώνουν σακούλες, καθαρίζουν πεζοδρόμια όπου η προηγούμενη μέρα άφησε τα σημάδια της. Η πόλη πρέπει να είναι καθαρή πριν αρχίσει η κίνηση, παρότι πολλοί δεν δείχνουν ιδιαίτερο σεβασμό σ' αυτό. Κάποιοι πετούν ακόμη τα σκουπίδια όπου τους βολεύει: δίπλα στον κάδο ή κατευθείαν στο πεζοδρόμιο. Η μάχη αυτή είναι καθημερινή, με τους ίδιους πρωταγωνιστές, λίγες ώρες πριν η υπόλοιπη πόλη ανοίξει τα μάτια της. Μέσα σ' αυτό το ημίφως υπάρχουν και οι πιο αθόρυβοι πρωταγωνιστές. Άνθρωποι που βγαίνουν κάθε πρωί, σχεδόν την ίδια ώρα, κάνοντας την ίδια διαδρομή, με μια σακούλα ζωτροφές στο χέρι. Ταΐζουν γατάκια, σκυλάκια, ζώακια που έχουν μάθει να περιμένουν τη συγκεκριμένη φωνή και το συγκεκριμένο βήμα. Είναι η μικρή, άτυπη κοινωνική υπηρεσία της πόλης. Μια μορφή φροντίδας που δεν μπαίνει σε κανένα οργανόγραμμα του Δήμου, αλλά υπάρχει σταθερά σε κάθε γειτονιά.

Ξημερώματα οι φούρνοι της πόλης έχουν φτάσει στο αποκορύφωμά τους. Στους δρόμους της Νεάπολης, του Παγκρατίου, του Μεταξουργείου, οι

Η ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗ ΑΘΗΝΑ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΗΛΙΟ

Από τις ακτές μέχρι το κέντρο, από τις γειτονιές μέχρι τις αγορές και τους χώρους εργασίας, η Αθήνα έχει πιάσει δουλειά πολύ πριν εμφανιστεί ο ήλιος

Του Αλέκου Διδωρίκη

μυρωδιές από ζεστό ψωμί, κουλούρια και τυρόπιτες απλώνονται έξω από τις πόρτες. Οι αρτοποιοί ξεκινάνε από τις πρώτες πρωινές ώρες, οι κάτοικοι της γειτονιάς, που αργότερα θα ζητήσουν ένα ψωμί χωριάτικο ή μια φραντζόλα πολύσπορο, δεν σκέφτονται ότι αυτά έχουν ήδη ετοιμαστεί πριν από την αυγή. Τα ψωμιά και οι σφολιάτες είναι η πιο χειροπιαστή απόδειξη ότι η Αθήνα τον προλαβαίνει τον ήλιο.

Και την ίδια στιγμή, στο κέντρο,

η Βαρβάκειος Αγορά δουλεύει σαν μηχανή στο φουλ. Τόσο η ψαραγορά όσο και η κρεαταγορά βάζουν μπρος από πολύ νωρίς. Φορτηγά με πάγο και καφάσια, κιβώτια με ψάρια, τσιγκέλια με κρέατα. Οι φωνές των εμπόρων, ο ήχος του νερού που τρέχει, τα βήματα των πρώτων αγοραστών – ιδιοκτήτες ταβερνών, μάγειρες, μανάβηδες συνθέτουν μια παράλληλη πραγματικότητα. Η Βαρβάκειος τροφοδοτεί την Αθήνα, από τις κουζίνες των μαγαζιών μέχρι τα οικογενειακά τραπέζια, πολύ πριν κάποιος σκεφτεί τι θα μαγειρέψει το μεσημέρι.

Σε πολλές γειτονιές έχουν ήδη ανάψει τα φώτα ορισμένων γυμναστηρίων. Υπάλληλοι καθαρίζουν τα όργανα γυμναστικής, τα αποδυτήρια και βάζουν πετσέτες. Οι πρώτοι ήρωες της πειθαρχίας φτάνουν γύρω στις 6-6.30, για να προλάβουν μία ώρα άσκησης πριν πάνε στις δουλειές τους. Συνήθως είναι αυτοί που αργότερα θα μπουν σε κάποια εταιρεία στις 9 ή 9.30, θα βρεθούν σε γραφεία με κλιματισμό, σε meeting rooms, σε calls. Όμως, την ώρα που οι άλλοι ακόμη κοιμούνται, αυτοί ιδρώνουν σε διαδρόμους και κάνοντας βάρη, σε υπόγεια και ισόγεια γυμναστήρια που κοιτάζουν την πόλη από τα χαμηλά.

Το καλοκαίρι, μάλιστα, αυτή η εικόνα γίνεται ακόμη πιο έντονη. Γιατί πολλοί είναι αυτοί που επιλέγουν να γυμναστούν νωρίς το πρωί, πριν η ζέστη γίνει αποτρεπτική. Τα κλιματιστικά δουλεύουν ήδη από τα χαράματα και τα

γυμναστήρια γεμίζουν με ανθρώπους που προσπαθούν να κερδίσουν μία ώρα άσκησης πριν αρχίσει η πιο θερμή περίοδος της μέρας. Τα γυμναστήρια λοιπόν είναι από τα λίγα μέρη που το καλοκαίρι αποκτούν ακόμη μεγαλύτερη κίνηση τις πρώτες πρωινές ώρες.

Παρόλο που τα σχολικά κουδούνια

έχουν σταματήσει να χτυπούν, ένα πρωινό κύμα παιδιών συνεχίζει να εμφανίζεται στους δρόμους της πόλης. Μικρά λεωφορεία και βαν περνούν από γειτονιές της Αθήνας για να παραλάβουν παιδιά που κατευθύνονται σε summer camps, αθλητικά προγράμματα και δημιουργικές δραστηριότητες. Από δημόσια και ιδιωτικά σχολεία που παραμένουν ανοιχτά για θερινές δράσεις μέχρι αθλητικές εγκαταστάσεις Δήμων, παραθαλάσσιες κατασκηνώσεις προς τη Νέα Μάκρη και τον Μαραθώνα ή δράσεις που οργανώνουν ιδρύματα, τράπεζες, φορείς, ένοπλες δυνάμεις και οργανισμοί, χιλιάδες παιδιά ακολουθούν ένα πρόγραμμα που συχνά θυμίζει το ωράριο του σχολείου. Η πόλη μπορεί να βρίσκεται σε θερινό ρυθμό, αλλά οι πρωινές της διδρομές παραμένουν ζωντανές.

Μέσα σε όλο αυτό, υπάρχει και η συνέχεια της προηγούμενης νύχτας. Σε κάποιες γειτονιές του κέντρου, κυρίως όμως στην παραλιακή, οι ξενύχτηδες δεν έχουν επιστρέψει ακόμη στα σπίτια τους. Άλλοι βγαίνουν από μπαρ που έκλεισαν πριν από λίγο, άλλοι κάθονται σε σκαλιά και τρώνε το πρώτο κουλούρι της μέρας. Στην άλλη πλευρά του δρόμου, υπάλληλοι καφετεριών και μικρών μαγαζιών έρχονται να ανοίξουν μαγαζιά που έκλεισαν μόνο δυο-τρεις ώρες πριν. Βάζουν καρέκλες και στρώνουν τραπεζάκια. Μια βάρδια τελειώνει, μια άλλη ξεκινά. Η πόλη δεν προλαβαίνει να αδειάσει ποτέ – οι φρουρές απλώς αλλάζουν.

Όταν αργότερα, γύρω στις 8.30-9, αρχίζουν να ανεβαίνουν στα μέσα και στα ταξί οι άνθρωποι με τις τσάντες (αρτορ, όταν τα στελέχη πάρουν τον πρώτο τους καφέ καθ' οδόν για τις εταιρείες, η Αθήνα θα είναι ήδη στημένη. Οι οικοδομές θα έχουν μπει σε πλήρη ένταση, τα σουπερ μάρκετ θα είναι έτοιμα, οι δρόμοι θα έχουν καθαριστεί όσο γίνεται, οι γάτες θα έχουν φάει, τα ψωμιά θα έχουν πουληθεί, η Βαρβάκειος θα έχει κάνει το μεγάλο της κομμάτι. Η πόλη που νομίζουμε ότι ξεκινάει μαζί μ' εμάς στην πραγματικότητα ξεκινάει πολύ νωρίτερα, με μια ολόκληρη οικονομία και κοινωνία που κινείται σιωπηλά πριν ξημερώσει. Ίσως γι' αυτό το καλοκαίρι στην πόλη δεν αρχίζει όταν ανοίγουν τα γραφεία ή γεμίζουν τα καφέ, αλλά πολλές ώρες νωρίτερα, μέσα στο γαλάζιο ημίφως μιας Αθήνας που δουλεύει πριν ακόμη ζεστάνει ο ήλιος τις προσόψεις των πολυκατοικιών. **A**

Η πόλη που νομίζουμε ότι ξεκινάει μαζί μ' εμάς στην πραγματικότητα ξεκινάει πολύ νωρίτερα, με μια ολόκληρη οικονομία και κοινωνία που κινείται σιωπηλά πριν ξημερώσει

Το καλοκαίρι στην Αθήνα έχει τη δική του μαγεία. Όταν ο ήλιος δύνει πίσω από τον Λυκαβηττό και τα φώτα της πόλης αρχίζουν σιγά σιγά ν' ανάβουν, οι αθηναϊκές ταράτσες μετατρέπονται στα πιο περιζήτητα spots για χαλάρωση, συνάντηση με φίλους και διασκέδαση. Από πολυτελή roof gardens ξενοδοχείων μέχρι κρυμμένα διαμαντάκια στο κέντρο της πόλης, συγκεντρώσαμε τις καλύτερες αθηναϊκές ταράτσες για να απολαύσεις τα βράδια του καλοκαιριού, είτε αναζητάς ένα ρομαντικό σκηνικό, είτε μια χαλαρή έξοδο με παρέα, είτε το ιδανικό σημείο για να χαζέψεις την πιο όμορφη πλευρά της Αθήνας από ψηλά.

Το Λοκάλι

Είναι από τα πιο αγαπημένα στέκια του κέντρου. Μπορεί να είναι διάσπμο για τη χαλαρή αυλή του, αλλά ο άσος στο μανίκι του είναι η υπέροχη urban ταράτσα του. Ανεβαίνεις τα σκαλάκια και αντικρίζεις έναν κρυφό παράδεισο με πολλά φυτά, καλαμωτές, κρεμαστά φωτάκια και πολύχρωμες επιγραφές neop, που σπίνουν το απόλυτο καλοκαιρινό σκηνικό, σαν να βρίσκεσαι κάπου μακριά από το κέντρο της Αθήνας. Είναι all day summer spot, εξού και το «Cup, Tap & Tavern» που συνοδεύει το υπέροχο logo του. Από το πρωί, λοιπόν, για καφέ και brunch menu, με πιάτα όπως σάντουιτς, αυγά, pancakes, healthy bowls και γλυκά. Θα βρεις, όμως, κι ένα comfort μενού φαγητού με μικρά πιατάκια to share, ενημερωμένη λίστα κρασιών από τον ελληνικό και ευρωπαϊκό αμπελώνα, αλλά και ωραία κοκτέιλ με βάση το τζιν και ελληνικά εποχικά υλικά.

[Σαρρή 44, Ψυρρή, 6906103005](#)

Point A

Η Αθήνα είναι γεμάτη από ταράτσες ξενοδοχείων που έχουν μετατραπεί σε κοσμοπολίτικα σημεία συνάντησης. Όπως το Point A του Herodion Hotel, που μπορεί να υπερηφανεύεται ότι είναι το πιο κοντινό rooftop στον Ιερό Βράχο της Ακρόπολης. Στο εστιατόριο θα απολαύσεις το εξαιρετικό μενού που επιμελείται ο Χρυσάνθος Μανωλόπουλος, με head chef τον Σπύρο Μπελιβάνη. Η κουζίνα είναι ελληνική και μεσογειακή, με μοντέρνες πινελιές with a twist, ενώ στο μπαρ η διάθεση είναι πιο χαλαρή, με λαχταριστά bites, ενημερωμένη wine list και δροσερά κοκτέιλ από τον bartender και mixologist Βασίλη Καπνόριζα. Είναι η ιδανική ταράτσα για ρομαντικά ραντεβού κάτω από τον έναστρο αττικό ουρανό, ειδικά τα καλο-

καιρινά βράδια με πανσέληνο.

[Ροβέρτου Γκάλλι 4, Κουκάκι, 2144025700](#)

Buena Vista

Αν θες μια ταράτσα να σε ταξιδέψει σε κάποιο εξωτικό μέρος της Λατινικής Αμερικής, αυτή είναι σίγουρα του Buena Vista Social Club. Tropical αισθητική, αμέτρητα φυτά που θυμίζουν ζούγκλα, λάτιν επιρροές και θέα στην Ακρόπολη σε βάζουν με τη μία σε summer mood. Θα ανέβεις τα ζωγραφιστά σκαλάκια και θα βγεις σε μια δροσερή ταράτσα, με φωτάκια, βελούδινους καναπέδες και πολύχρωμα διακοσμητικά. Θα απολαύσεις –τι άλλο;– φοβερά κοκτέιλ με βάση την τεκίλα (π.χ. παλόμα και μαργαρίτα) αλλά και ρούμι. Για να τιμηθείς υπάρχουν πολλές λαχταριστές μεξικάνικες γεύσεις όπως τάκος, νάτσος, quesadillas, τσιμιτσάνγκας, φαχίτας, τάπας, smashed burgers κ.ά. Η μουσική παίζει σημαντικό ρόλο, με afro latin, afrohouse και reggaeton ήχους, ενώ μια ντισκομπάλα δίνει έναν fun καλοκαιρινό τόνο.

[Αγίου Φιλίππου 7, Μοναστηράκι, 2103210017](#)

Focal Athens

Το Focal Athens (από το «focus» και το «local») είναι το all day εστιατόριο στον τελευταίο όροφο του Electra Rhythm Athens κι έχει φανταστική θέα στον φωτισμένο Παρθενώνα. Ο σεφ Δημήτρης Σιώζος έχει αναλάβει την κουζίνα, προτείνοντας πιάτα στη φιλοσοφία του ελληνικού «soul food», δηλαδή του φαγητού που μιλάει στην ψυχή μας, μια και το μενού εμπνέεται από την ελληνική παράδοση. Θα βρεις δροσερές σαλάτες, μαμαδίστικα πιάτα για τη μέση, θαλασσινά και κρεατικά, που θα συνοδεύσεις με κρασιά από τον ελληνικό αμπελώνα. Tip: Μην κάνεις skip το γλυκό, είναι must try. Ιδανική ταράτσα για παρέες, ζευγάρια αλλά και επαγγελματικά ραντεβού.

[Ερμού 5, Σύνταγμα, 2103378090](#)

Phos Athens

Πρόκειται για μια νέα ταράτσα της πόλης, που δεν βρίσκεται στο κέντρο αλλά στην οδό Πανόρμου. Η hot άφιξη προσφέρει απλόχερα αυτό που μαρτυρά και το όνομά της: άπλετο φως και θερινή ραστώνη κάτω από τον ζεστό, αττικό ήλιο. Τι θα βρεις εκεί; Ένα elevated «καταφύγιο» με classic mixology κοκτέιλ, homemade bites για να συνοδεύσεις το ποτό σου και ψαγμένες μουσικές για όλα τα γούστα. Ιδανική στιγμή της ημέρας η ώρα του ηλιοβασιλέματος, όταν σουρουπώνει και βγαίνουν τα πρώτα αστέρια. Σίγουρα θα μείνεις μέχρι πολύ αργά.

[Πανόρμου 113, Αμπελόκηποι, 6936607381](#)

St. George Lycabettus

Skyfall Cocktail & Food bar

ΓΙΑ ΚΟΚΤΕΪΛ ΚΑΙ ΧΑΛΑΡΕΣ ΒΡΑΔΙΕΣ ΣΤΙΣ ΤΑΡΑΤΣΕΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

14 roof gardens και rooftops κάτω από τα αστέρια

Της Κωνσταντίνης Βουλγαρέλη

Point A

Rhoé Athens

Η νέα και hot γαστρονομική άφιξη στη νυχτερινή ζωή της πόλης. Το Rhoé δεν είναι απλώς ένα εστιατόριο, αλλά ένας πολυεπίπεδος χώρος που αναπτύσσεται κατακόρυφα, ακολουθώντας τη λογική και την κίνηση της ροής του νερού (εξού και το όνομά του). Στεγάζεται σε ιστορικό αρχοντικό του 1800, που υπήρξε η κατοικία του αρχαιολόγου Κυριάκου Πιττάκη. Στην κορυφή του κτιρίου, ο τρίτος όροφος και η ταράτσα συνθέτουν τον χώρο του κυρίως εστιατορίου, όπου βρίσκεται η ανοιχτή κουζίνα και το μεγάλο μπαρ. Το μενού ακολουθεί σύγχρονη ελληνική-μεσογειακή προσέγγιση, με πιάτα όπως ωμές φρέσκιες γαρίδες, ταρτάρ μοσχαριού, agnolotti με κοτόπουλο, rappardelle al limone, καλαμάρι σουβλάκι, χταπόδι, ψάρι ημέρας, αλλά και steak και striploin. Και η βραδιά, φυσικά, ολοκληρώνεται με τα signature cocktails του Γιάννη Κορυζή και την Αθήνα μπροστά σου «στο πιάτο».

[Ερμού 92-94, Αθήνα, 2102241113](#)

Easy Peasy Rooftop

Μια ταράτσα πολύ διαφορετική από όσες έχεις επισκεφτεί μέχρι τώρα. Βρίσκεται στο Περιστέρι, στην πιάτσα της Βεάκη κι εδώ και καιρό είναι ένα από τα πιο cool στέκια της περιοχής. Έχει all day χαρακτήρα και casual διάθεση, θυμίζοντας τα γήπεδα μπάσκετ του Μπρονξ της Νέας Υόρκης. Με πουφ, σεζλόνγκ, μπασκέτες-φωτάκια, φυτά, ποτά σε πλαστικό ποτήρι, πολύ χρώμα και παιχνιδιάρικη ατμόσφαιρα, είναι ότι πρέπει για τις urban καλοκαιρινές εξόδους με την παρέα.

[Αιμίλιου Βεάκη 12, Περιστέρι, 2105742689](#)

Horizon Rooftop of Senses

Εδώ το σκηνικό αλλάζει εντελώς, μια και είμαστε μακριά από το κέντρο της πόλης. Τούτη η ταράτσα έχει θέα τη θάλασσα του Αργοσαρωνικού, την Αθηναϊκή Ριβιέρα και έναν απέραντο ορίζοντα μέχρι εκεί που φτάνει το μάτι. Και σε κάνει να νιώθεις πως έχεις «πετάξει» σε κάποιο ελληνικό νησί, περνώντας ανέμελα τις διακοπές σου. Ο χώρος έχει μοντέρνα, μίνιμαλ αισθητική, με μεταλλικές καμάρες και πάτωμα που θυμίζει deck πλοίου. Το τέλειο μέρος για να απολαύσεις καφέ και brunch το Σαββατοκύριακο, ενώ όταν ο ήλιος πέσει και ανάψουν τα φώτα, μεταμορφώνεται σε μπαράκι με ωραία κοκτέιλ, φαγητό to share και λαχταριστά επιδόρπια.

[Ακτή Κουμουνοπούλου 24, Μικρολίμανο, Πειραιάς, 2104138224](#)

Royal Roof

Βρίσκεται στο roof garden του Royalty Hotel Athens και θυμίζει έντονα ελληνικό νησί: μπουκαμβίλιες, κρεμαστές καρέκλες, μίνιμαλ φωτάκια, μια τέντα για σκιά που παραπέμπει σε παραλία και χαλαρά summer vibes. Θα πας για after office drinks & cocktails την ώρα που δует ο ήλιος βάφοντας τον αθηναϊκό ουρανό με μοναδικά χρώματα. Μαζί με το ποτό σου θα απολαύσεις και πολλά γευστικά bites. Κάθε Πέμπτη διοργανώνονται και tango nights, ενώ Παρασκευή και Σάββατο οι guest djs ανεβάζουν τη διάθεση με τις μουσικές τους.

[Αγίας Εφρήνης 43, Αθήνα, 2160006770](#)

Αθηναϊκή Ταράτσα

Ακριβώς αυτό που λείπει το όνομά της: μια ταράτσα για να περάσεις το καυτό αθηναϊκό καλοκαίρι. Το κομψό rooftop με την ανυπέβλητη θέα στην Ακρόπολη έχει vintage διακόσμηση,

με 70s πινακίδα, ριγέ τέντα, ρετρό φωτάκια κι έναν τεράστιο καθρέφτη μέσα στο μπαρ. Προσφέρει brunch (ξεχωρίζει η λαδένια Κιμώλου, η φρουτάλια Σύρου, οι γλυκιές τηγανίτες και η παραδοσιακή μπουγάτσα Θεσσαλονίκης) αλλά και πιάτα με ανατολίτικες επιρροές. Στην κουζίνα, ο σεφ Αλέξανδρος Καρακατσάνης ενώνει την ελληνική με τη λεβαντική κουζίνα (must try ο «αμπελοντολμάς» με μοσχαρίσιο ταρτάρ, το κεμπάπ, ο ψητός σκάρος και το σουσάμμα), ενώ τα φανταστικά κοκτέιλ (με ονόματα όπως «Παγωτό καϊμάκι» και «Ελληνικό καλοκαίρι») έχει επιμεληθεί η ομάδα του The Bar in Front of the Bar.

[Μητροπόλεως 60, Αθήνα, 2110080660](#)

Skyfall Cocktail & Food bar

Ένα rooftop σε στρατηγικό σημείο, μια και «βλέπει» πολλά σπουδαία αθηναϊκά landmarks – από την Ακρόπολη και τον λόφο του Λυκαβηττού, μέχρι το Καλλιμάρμαρο που βρίσκεται δίπλα, το Ζάππειο και τους Στύλους του Ολυμπίου Διός. Έχει βεράντα που μοιάζει να αγκαλιάζει την πόλη και προσφέρει τα πάντα: μεσογειακά πιάτα στη φιλοσοφία του sharing is caring, μεγάλη λίστα με κοκτέιλ και κρασιά από τον ελληνικό και διεθνή αμπελώνα, αλλά και finger food για τις μεταμεσονύκτιες λιγούρες. Εκεί θα πας για να παρτάρεις και να χορέψεις με την ψυχή σου στα events με ωραίες μουσικές που διοργανώνονται συχνά.

[Μάρκου Μουσούρου 1, Μετς, 2109210098](#)

Clair de Lune

Ή αλλιώς «Το φως του φεγγαριού». Αν πιστεύεις ότι αυτό είναι το εστιατόριο με το πιο ρομαντικό όνομα σε ολόκληρη την πόλη (δίκιο έχεις!), πού να δεις και τη θέα του... Από τον 7ο όροφο του ξενοδοχείου Novotel Athens, η Ακρόπολη, ο Λυκαβηττός και ο Πειραιάς εμφανίζονται μπροστά σου σαν ζωντανός πίνακας. Με αυτό τον φόντο εσύ απολαμβάνεις το δείπνο ή το ποτό σου και τις νύχτες με πανσέληνο λούζεσαι (πραγματικά) στο φως της Σελήνης.

[Μιχαήλ Βόδα 4-6, 2108200700](#)

St. George Lycabettus

Στους πρόποδες του Λυκαβηττού υπάρχει μια πισίνα που σε περιμένει να κάνεις τις βουτιές σου με θέα όλη την Αθήνα. Είναι το Vertigo Pool & Sunset Bar, μια σωστή όαση, κρυμμένη καλά στον τελευταίο όροφο του ιστορικού ξενοδοχείου St. George Lycabettus. Από εδώ το αθηναϊκό καλοκαίρι μοιάζει με διακοπές στις Κυκλάδες. Μπορείς να έρθεις από νωρίς το πρωί, να μείνεις έως αργά το βράδυ και στο ενδιάμεσο να απολαύσεις το καλοκαιρινό μενού του executive chef Στέφανου Παπανικολάου αλλά και μοναδικά cocktails.

[Κλεομένης 2, Κολωνάκι, 2107416000](#)

Juju Bar Restaurant

Κοσμοπολίτικη, καλοκαιρινή και πολύ νόστιμη, αυτή η ταράτσα προσφέρει πανοραμική θέα στην καυτή αθηναϊκή νύχτα. Βέβαια η εντυπωσιακή θέα δεν είναι ο μοναδικός λόγος για να βρεθείς στο rooftop του ξενοδοχείου Divani Caravel. Εδώ έρχεσαι κυρίως για το πολύ καλό φαγητό: ένα νόστιμο μενού της μεσογειακής κουζίνας, που επικεντρώνεται στο κρέας και διανθίζεται με πολλά και αναπάντεχα twists. Συνόδευσέ με κάποια ετικέτα κρασιού από την ενημερωμένη wine list ή με κάποιο από τα πολλά και ωραία signature cocktails.

[Λ. Αλεξάνδρου 2, Ομοιογενή Χίλων, 2107207000](#) **A**

Easy Peasy Rooftop

ΒΟΥΤΑΜΕ ΣΤΙΣ ΠΙΣΙΝΕΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Οδηγός επιβίωσης για τις καυτές μέρες στην πόλη

Της **Μαρίας-Ιωάννας Σιγαλού**

Αν υπάρχει ένα μικρό αθηναϊκό μυστικό για να αντέξεις το καλοκαίρι στην πόλη, αυτό είναι οι πισίνες της. Δεν χρειάζεσαι να σαλπάρεις με καράβι για να νιώσεις ότι είσαι σε καλοκαιρινή απόδραση. Αρκούν μια ξαπλώστρα, ένα κρύο ποτό και δυο βουτιές σε κάποια rooftop πισίνα του κέντρου ή σε ένα ξενοδοχείο των νοτίων προαστίων. Από πισίνες με θέα την Ακρόπολη μέχρι spots με αέρα ριβιέρας και πιο οικονομικές επιλογές για καθημερινές βουτιές, συγκεντρώσαμε τις διευθύνσεις που θα «σώσουν» το φετινό σου καλοκαίρι στην πόλη.

● St George Lycabettus

Η rooftop πισίνα του St George Lycabettus χαρίζει μια από τις πιο όμορφες θέες της Αθήνας, με τον Λυκαβηττό, την πόλη και τη θάλασσα να απλώνονται μπροστά σου. Είναι από εκείνα τα σημεία που αποκτούν άλλη αίσθηση όσο πέφτει ο ήλιος, κάνοντας ακόμη και μια απλή απογευματινή βουτιά να είναι ακριβώς αυτό που χρειάζομαι. Ένα σκηνικό που ανταποκρίνεται σε εμπειρία 5 αστέρων. **Ωράριο: 10:00-20:00, Τιμές: καθημερινές €70 και ΣΚ €90/άτομο. Περιλαμβάνονται πετσέτα, ξαπλώστρα και καφές ή αναψυκτικό. Παιδιά 3-10 ετών με έκπτωση 50%.**

● Fresh Hotel Athens

Στην καρδιά της Αθήνας, με την Ακρόπολη να ξεπροβάλλει στο βάθος, η rooftop πισίνα του Fresh Hotel είναι από εκείνα τα σημεία που σε κάνουν να ξεχνάς για λίγο τον ρυθμό της πόλης. Σύγχρονη αισθητική, χαλαρή ατμόσφαιρα και μια από τις πιο γνωστές ταράτσες του κέντρου δημιουργούν το ιδανικό σκηνικό για καλοκαιρινά μακροβούτια. Μπορείς να πεταχτείς ακόμη και στο lunch break σου, γιατί όχι; **Ωράριο: 10:00-19:00, Τιμές: καθημερινές €30 και ΣΚ €40/άτομο, παιδιά €10. Περιλαμβάνονται πετσέτα, ξαπλώστρα και καφές ή αναψυκτικό.**

● Mavili Beach

Το Mavili Beach θυμίζει περισσότερο καλοκαιρινό στέκι διακοπών παρά πισίνα μέσα στην πόλη. Ξύλινες cabanas, χαμηλή μουσική και μια αίσθηση ιδιωτικού club δημιουργούν το κατάλληλο σκηνικό για όσους θέλουν να περάσουν ολόκληρη τη μέρα τους δίπλα στο νερό. Εδώ, η γύρω γύρω εμπειρία έχει εξίσου μεγάλη σημασία με τη βουτιά.

Ωράριο: 10:30-18:30 καθημερινά. Τιμές: σετ ξαπλώστρες καθημερινές €90 και ΣΚ €105, kiosk για 3 άτομα καθημερινές €120 και ΣΚ €140, cabanes για 4 άτομα €130 + €30 ελάχιστη κατανάλωση καθημερινές και €135 + €50 ελάχιστη κατανάλωση ΣΚ. Περιλαμβάνονται πετσέτες, νερό, καφές ή αναψυκτικό και φρουτοσαλάτα, ενώ στις cabanes υπάρχει minibar με αναψυκτικά και νερό.

● Semiramis Hotel

Η πισίνα του Semiramis Hotel είναι από τις πιο αναγνωρίσιμες των βορείων προαστίων. Τα έντονα χρώματα, οι ιδιαίτερες λεπτομέρειες και η ποπ ατμόσφαιρα του χώρου δημιουργούν ένα σκηνικό που θυμίζει περισσότερο funky έπαυλη κάπου στο Μπέβερλι Χιλς, παρά ξενοδοχειακή πισίνα.

Ωράριο: 11:00-19:00, Τιμές: έως Πέμπτη €50/άτομο και ΠΣΚ €60/άτομο. Περιλαμβάνονται πετσέτες, νερό και σετ ξαπλώστρες.

● Radisson Blu Park Hotel Athens

Με θέα στο Πεδίο του Άρεως και αίσθηση μικρής αστικής απόδρασης, η πισίνα του Radisson Blu Park Hotel Athens αποτελεί μια ήρεμη επιλογή για όσους θέλουν να δροσιστούν χωρίς να φύγουν από το κέντρο. Το rooftop 360° με σκηνικό την Αθήνα, ειδικά τις απογευματινές ώρες, είναι ιδιυλλιακό.

Ωράριο: 11:00-19:00, Τιμές: καθημερινές €40 και ΣΚ €55/άτομο. Περιλαμβάνονται πετσέτα, ξαπλώστρα ή καναπές, και καφές, χυμός ή αναψυκτικό.

● The Margi Hotel

Η πισίνα του The Margi Hotel αποτυπώνει τέλεια τη χαλαρή πολυτέλεια που έχει συνδεθεί με τη Βουλιαγμένη. Ο εντυπωσιακός χώρος της πισίνας, που περιλαμβάνει το deck, το bar, τις cabanas και το εστιατόριο, προσφέρει ιδανικές επιλογές για εταιρικές εκδηλώσεις. Μπορείς να απολαύσεις ένα welcome drink ή ένα customized cocktail στο bar ή στο deck, ενώ για lunch ή dinner μπορείς να δοκιμάσεις το μενού που έχει επιμεληθεί ο Παναγιώτης Γιακαλής, βασισμένο σε φρέσκες βιολογικές πρώτες ύλες από τη φάρμα, στο Malabar Restaurant. Για πιο private στιγμές, μπορείς να επιλέξεις μία από τις τέσσερις διαφορετικές cabanas.

Ωράριο: 11:00-19:00, Τιμές: καθημερινές €50/άτομο και ΣΚ και αργίες €80/άτομο, κατόπιν διαθεσιμότητας. Περιλαμβάνονται ξαπλώστρα, πετσέτα και νερό, ενώ υπάρχει και δυνατότητα παραμονής στο lounge.

● Glyfada Riviera Hotel

Στο Glyfada Riviera Hotel η πισίνα έχει όλο αυτό το vibe των νοτίων προαστίων στο οποίο δύσκολα μπορείς να αντισταθείς: χαλαρές βουτιές, cocktails από το Atoll Pool Bar, μουσικές που παίζουν όσο πρέπει και μια αίσθηση ότι βρισκόσαι για λίγο εκτός πόλης. Είναι από τα μέρη που σου θυμίζουν γιατί το καλοκαίρι έχει τη δική του φάση στην Αθηναϊκή Ριβιέρα.

Ωράριο: 10:00-18:00, Τιμή: €40/άτομο όλες τις ημέρες. Περιλαμβάνονται καφές, πετσέτα και ξαπλώστρα, ενώ τα παιδιά κάτω των 12 ετών έχουν έκπτωση 50%.

● Μαρίνα Ζέας

Από την καλοκαιρινή μας λίστα δεν γινόταν να λείπει ο Πειραιάς. Για όσους θέλουν να συνδυάσουν πισίνα με θαλασσινή αύρα, η πισίνα στη Μαρίνα Ζέας είναι μια από τις πιο προσίτες επιλογές της λίστας. Εδώ η θέα είναι αρκετά διαφορετική. Ανοίγει προς τη μαρίνα, με τη σκάφη να δίνουν μια νησιωτική αίσθηση.

Ωράριο: 10:00-18:00, Τιμές: καθημερινές €17 και ΣΚ €23/άτομο. Περιλαμβάνονται ξαπλώστρα και καφές ή αναψυκτικό. Η είσοδος επιτρέπεται σε άτομα άνω των 16 ετών.

● Οι πιο οικονομικές πισίνες της Αθήνας

Επειδή κάποιοι επιθυμούν το μπάνιο να παραμείνει οικονομικό σπορ –ειδικά αν πρόκειται για πολυμελείς οικογένειες–, βρήκαμε και επιλογές για «όλα τα βαλάντια». Παρακάτω δέκα πισίνες εντός Αττικής που η είσοδος τους δεν ξεπερνά τα 20 ευρώ.

Ξεκινώντας από το κέντρο της πόλης, στην περιοχή γύρω από του Φιλοπάπου θα βρείτε την πισίνα του **Acropolis Hill Hotel** (**ωράριο: 10:00-19:00, Τιμές: καθημερινές €15 και ΣΚ €20/άτομο**). Κατεβαίνοντας προς τα νότια, και συγκεκριμένα στον Άλιμο, το **Acqua e Sole** προσφέρει και τη δυνατότητα για βραδινή βουτιά (**ωράριο: 9:00-21:00, Τιμές: καθημερινές €11, Σάββατο €13 και Κυριακή €15/άτομο**).

Η Γλυφάδα από την άλλη, προσφέρει ποικιλία: Στο **Palmyra Beach Hotel** (**ωράριο: 10:00-18:00, Τιμή: €20/άτομο**), ενώ το **Congo Palace** (**ωράριο: 10:30-19:30, Τιμές: καθημερινές €13 και ΣΚ €15/άτομο**) είναι ακόμη πιο οικονομικό. Για θέα στην Αθηναϊκή Ριβιέρα, η πισίνα του **Emmantina Hotel** (**ωράριο: 11:00-19:00, Τιμές: καθημερινές €10 και €8 για παιδιά, και ΣΚ €15/άτομο**) είναι ιδανική. Στα βόρεια προάστια μπορείς να επισκεφτείς το **Halandri Club** (**ωράριο: 08:00-20:00 τις καθημερινές και τα ΣΚ: 09:00-19:30, Τιμές: καθημερινές €15 και ΣΚ €18/άτομο και €15 για όλες τις ημέρες για τα παιδιά κάτω των 9 ετών**) ή το **Club Polydrosos** στο Μαρούσι (**ωράριο: 10:00-20:00, Τιμές: καθημερινές €15 και ΣΚ €20/άτομο**). Τέλος, στη Λυκόβρυση, το **Green Hill Pool Bar** (**ωράριο: 11:00-20:00, Τιμές: καθημερινές €13 και ΣΚ €15/άτομο**, και τα παιδιά κάτω των 3 ετών χωρίς χρέωση) αποτελεί την πιο οικονομική πρόταση της λίστας. **A**

Κάνοντας μια παιδική ευχή πραγματικότητα

Η AVIN και το Make-A-Wish Ελλάδος ενώνουν τις δυνάμεις τους και όλοι μας μπορούμε να συνεισφέρουμε στην πραγματοποίηση παιδικών ευχών

Κάποιες ευχές έχουν τη δύναμη να αλλάζουν την καθημερινότητα ενός παιδιού. Με αυτή τη

σκέψη, η AVIN συνεργάζεται με το **Make-A-Wish Ελλάδος** και μας καλεί να συμμετάσχουμε σε μια πρωτοβουλία προσφοράς, που μετατρέπει τους πόντους επιβράβευσης σε χαμόγελα, αισιοδοξία και ελπίδα για παιδιά που νοσούν με σοβαρές ασθένειες. Μέσα από την εφαρμογή **AVIN Κερδίζω**, οι πελάτες των πρατηρίων AVIN μπορούν να δωρίζουν όσους πόντους επιθυμούν στο **Make-A-Wish Ελλάδος**, συμβάλλοντας στην πραγματοποίηση ακόμη περισσότερων παιδικών ευχών. Η εταιρεία ενισχύει ουσιαστικά αυτή την προσπάθεια, καθώς 10πλασιάζει το σύνολο των πόντων που προσφέρονται και τους μετατρέπει σε χρηματική δωρεά προς τον οργανισμό.

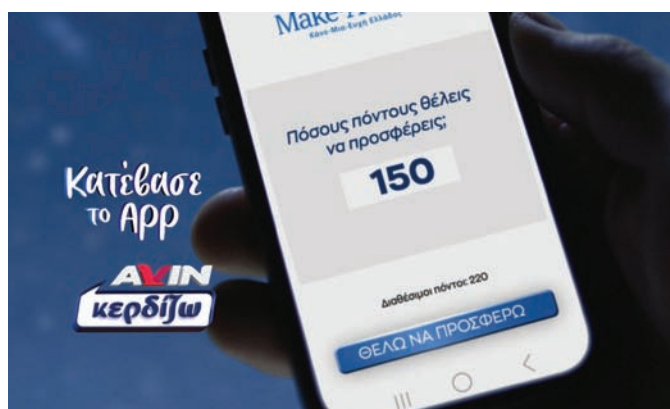
Πώς μπορούμε να συνεισφέρουμε στην πραγματοποίηση ευχών παιδιών με σοβαρές ασθένειες

Η συμμετοχή είναι απλή και εύκολη

- Κατεβάζετε την εφαρμογή **AVIN Κερδίζω**
- Πραγματοποιείτε καθημερινές συναλλαγές σε καύσιμα, προϊόντα από τα καταστήματα **AGORA**, πλύσιμο αυτοκινήτου ή απολαμβάνετε τον αγαπημένο σας καφέ **Costa coffee** στα παρατήρια **AVIN** και συλλέγετε πόντους.
- Προσφέρετε όσους πόντους επιθυμείτε από το υπόλοιπό σας στο **Make-A-Wish Ελλάδος**.

Η AVIN 10πλασιάζει τους πόντους που έχετε προσφέρει, τους μετατρέπει σε χρήματα και τα αποδίδει στο Make-A-Wish Ελλάδος

Έτσι, μια απλή, καθημερινή κίνηση αποκτά ξεχωριστή αξία, συμβάλλοντας στην πραγματοποίηση ευχών που προσφέρουν δύναμη και αισιοδοξία σε παιδιά και οικογένειες που δοκιμάζονται. Η πρωτοβουλία εντάσσεται στο πλαίσιο του προγράμματος «**AVIN Στριζω**», μέσα από το οποίο η εταιρεία αναπτύσσει δράσεις κοινωνικής προσφοράς και αλληλεγγύης, παραμένοντας σταθερά δίπλα στις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας. Με συνέπεια και ουσιαστικό αποτύπωμα, η AVIN συνεχίζει να επενδύει σε ενέργειες που κάνουν τη διαφορά εκεί που υπάρχει πραγματική ανάγκη.

Μέσα από την εφαρμογή **AVIN Κερδίζω**, οι πελάτες των πρατηρίων **AVIN** μπορούν να δωρίζουν όσους πόντους επιθυμούν στο **Make-A-Wish Ελλάδος**, συμβάλλοντας στην πραγματοποίηση ακόμη περισσότερων παιδικών ευχών

Κάποτε το πιο τολμηρό παγωτό που παραγγέλναμε ήταν το φιστίκι. Σήμερα τα πράγματα έχουν αλλάξει αρκετά. Φέτος το καλοκαίρι, αφήνουμε για λίγο στην άκρη τη βανίλια, τη σοκολάτα και τη φράουλα και ψάχνουμε τις γεύσεις που ακούγονται σχεδόν απίθανες μέχρι να τις δοκιμάσεις. Αυτές που σε κάνουν να ρωτάς «συγγνώμη, αυτό είναι όντως παγωτό;» και μετά να παίρνεις δεύτερη, τρίτη, τέταρτη κουταλιά, και πάει λέγοντας.

Από ricotta με Aperol και περγαμόντο, και σορμπέ κολοκύθας μέχρι παγωτό με κρόκο Κοζάνης και παγωτό ρακόμελο, η Αθήνα έχει γεμίσει μικρούς παγωμένους πειραματισμούς. Κάποιες γεύσεις φλερτάρουν με τα κοκτέιλ κι άλλες δανείζονται υλικά από την ελληνική κουζίνα. Όλες όμως έχουν κάτι κοινό. Δεν είναι οι γεύσεις που περιμένεις να βρεις σε χωνάκι.

● Almond σορμπέ στο Epic Gelato

Το almond σορμπέ του Epic Gelato είναι από τις γεύσεις που σε κάνουν να ξανασκεφτείς τι μπορεί να είναι ένα σορμπέ. Δεν είναι απλώς φρουτένιο, ούτε απλώς δροσιστικό. Έχει την πιο γήινη, σχεδόν βουτυρένια γεύση του αμυγδαλού, αλλά σε μια πιο ανάλαφρη εκδοχή. Ιδανικό για όσους θέλουν κάτι διαφορετικό, χωρίς να πέσουν με τα μούτρα στη σοκολάτα ή στην κλασική κρέμα.

Δορυλαίου 2, Πλ. Μαβίλη, Αθήνα, 2106464105

● Aegean Sea Salt στο Waffle House

Ακούγεται σαν καλοκαίρι στις Κυκλάδες σε μορφή παγωτού. Το Aegean Sea Salt του Waffle House πατάει πάνω στην πιο γνώριμη βάση, την κρέμα βανίλιας, αλλά την πηγαίνει αλλού, με φιστίκι Αιγίνης και ανθό αλατιού. Είναι γλυκό, αλμυρό, δροσερό και λίγο απρόσμενο, από εκείνες τις γεύσεις που επαληθεύουν ότι μερικές φορές μια μικρή πρέζα αλάτι μπορεί να κάνει τη διαφορά.

Λεωφόρος Ποσειδώνος 17 & Ορφέως 1, Βουλιαγμένη, 2108961227

● Ricotta με Aperol και περγαμόντο στο Le Greche

Θυμίζει πολύ Ιταλία. Έχεις ξαναπεί Aperol, ίσως έχεις φάει και ρικότα –πιθανόν σε κάποια ιταλική πίτσα–, αλλά παγωτό Ricotta με Aperol και περγαμόντο, ποντάρω πως θα δοκιμάσεις για πρώτη φορά. Αυτή η γεύση Le Greche είναι φτιαγμένη για όσους ξέρουν να εκτιμούν τα «περίεργα». Η ricotta δίνει κρεμώδη βάση, το Aperol φέρνει εκείνη την ελαφρώς πικρή, πορτοκαλένια διάθεση του aperitivo και το περγαμόντο προσθέτει άρωμα και φρεσκάδα. Είναι ό,τι πρέπει για απογευματινή βόλτα στο κέντρο, λίγο πριν πεις «να πάρουμε κι ένα spritz;».

Μητροπόλεως 16, Σύνταγμα, 2167006458

● Παγωτό μουστάρδα στις Τούλας

Στην Τούλα, στην Ευτυχίδου στο Παγκράτι, βρίσκεις ίσως την πιο απρόσμενη (παρότι είναι εδώ και χρόνια γνωστή) γεύση: παγωτό μουστάρδα! Και πριν βιαστείς να σκεφτείς κάτι αλμυρό και περίεργο με τον λάθος τρόπο, εδώ μιλάμε για ένα παγωτό με ολόκληρα κομμάτια αμύγδαλου, άφθονη καραμέλα, θυμαρίσιο μέλι, ανθόνερο και πρόβειο γάλα. Είναι ιδιαίτερο, αρωματικό, γεμάτο, από αυτά που θες να δοκιμάσεις «για την εμπειρία» και τελικά καταλήγεις να μιλάς σε όλους για τη γεύση του. Είναι μάλιστα πατενταρισμένο με βραβείο ευρεσιτεχνίας και πολλά γευστικά βραβεία στο ενεργητικό του.

Ευτυχίδου 41, Παγκράτι, 2107218255

● Σορμπέ πορτοκάλι-μαϊντανός, σμέουρο και ντοματίνι, και παγωτό μαύρη μπίρα στο Μαραμπού

Στο Μαραμπού δεν φοβούνται να πειραματιστούν. Οι γεύσεις αλλάζουν ανάλογα με την εποχή και τα φρέσκα φρούτα, ενώ κάθε συνδυασμός περνά από αυστηρό «φιλτράρισμα». Το παγωτό μαύρη μπίρα, φτιαγμένο με μπίρες από μικρές ζυθοποιίες, είναι signature επιλογή και επιτυχημένη έμπνευση από την πρώτη μέρα λειτουργίας του διάσημου παγωτατζίδικου του Παγκρατίου. Αν πάλι ψάχνεις κάτι πιο απρόβλεπτο, δοκίμασε το σορμπέ σμέουρο με ντοματίνι, που βγάζει την οξύτητα του πρώτου και

ΘΑ ΜΟΥ ΒΑΛΕΤΕ ΜΙΑ ΜΠΑΛΑ ΣΟΡΜΠΕ ΚΟΛΟΚΥΘΑΣ;

Οι πιο περίεργες γεύσεις παγωτού στην Αθήνα και πού θα τις βρεις

Της **Μαρίας-Ιωάννας Σιγαλού**

κανέλα, γαρίφαλλο και κρητική τσικουδιά. Στην πιο ιντριγκαδόρικη πλευρά του καταλόγου, το παγωτό αβοκάντο φτιάχνεται με φρέσκο γάλα και ελληνικά κρητικά αβοκάντο, ενώ το σορμπέ ταχίνι / χαλβάς αμυγδάλου, με χειροποίητο ταχίνι και ψημένα ελληνικά αμύγδαλα, φέρνει τη γεύση του χαλβά σε vegan, δροσερή μορφή. Κι αφού πιάσαμε τα σορμπέ, εδώ θα τα βρεις σε όποια εκδοχή μπορείς να φανταστείς: από σύκο, φραγκόσυκο, κόκκινη βανίλια, πεπόνι, αχλάδι, μέχρι και κολοκύθα! Και συνεχίζω... έχεις ξαναφάει mascarpone μανταρίνι; Θα μου πεις όχι, γιατί πού να το βρεις! Εδώ, μπορείς να δοκιμάσεις. Ένα «πλούσιο» και κρεμώδες παγωτό, με την οξύτητα ενός φρέσκου ελληνικού φρούτου, που αλλάζει ανάλογα με την εποχή (μανταρίνι, φράουλα, ροδάκινο, σύκο).

Κατάστημα Περιστερίου, Κώστα Βάρναλη 21, 210577407, fattoamano.gr

● Μαύρη σοκολάτα με γάλα καρύδας και ενεργό άνθρακα στο Cherry On Top

Εδώ θα βρεις κάθε μέρα και κάτι συναρπαστικά διαφορετικό. Όπως μαύρη σοκολάτα με γάλα καρύδας και βρώσιμο ενεργό άνθρακα, sorbet ανανά με ρούμι, ρανίονα με ζουμερές φράουλες, αλλά και άλλους απρόσμενους συνδυασμούς που ισορροπούν ανάμεσα στη δημιουργικότητα και τη δροσιά του καλοκαιριού. Αυτά τα παγωτά σε προκαλούν να τα επιλέξεις από μια βιτρίνα που αλλάζει διαρκώς, κρύβοντας πάντα μια μικρή έκπληξη.

Πλατεία Ανοιξης & Μεγάλου Αλεξάνδρου 2, Ανοιξη, 2106216777

● Παγωτό Κόλλυβα στο Lateau

Απολαυστικό και δροσερό, υπόσχεται να σε... «ταξιδέψει» σε άλλους κόσμους. Από το 2016, είναι ένα από τα best-seller παγωτά στο Ζαχαροπλαστήριο Lateau και έχει την αγαπημένη (και μακριά από μας) γεύση «κόλλυβα». Μιλάμε για παγωτό κρέμα με σιτάρι, ρόδι, αμύγδαλο, καρύδι, άχνη ζάχαρη, σταφίδα, μαιντανό, χρυσοκούφετα και σιτάρι. Μπουκιά και συγχώριο σαν να λέμε! Όπως μαθαίνω ήταν αίτημα όλων όσων τρελαίνονταν για τα κόλλυβα του Ζαχαροπλαστίου.

Πανόρμου 101, Αθήνα, 2106922841

● Choco Speculoos στο Μία Γλυκιά Ιστορία

Το Choco Speculoos είναι από εκείνες τις γεύσεις που δύσκολα συναντάς σε μια κλασική βιτρίνα με παγωτά. Εδώ δεν χρησιμοποιούνται αρώματα που απλώς θυμίζουν το διάσημο μπισκότο Lotus Biscoff, αλλά το ίδιο το μπισκότο ενσωματώνεται στο παγωτό, μαζί με σοκολάτα, χαρίζοντας τέλεια γεύση και πλούσια υφή. Δίπλα του ξεχωρίζει το Amarena Pistachio, που συνδυάζει 100% φιστίκι Αιγίνης με το χαρακτηριστικό ιταλικό βύσσινο amarena, ενώ το Blueberry-Raspberry Sorbet φέρνει όλη τη φρεσκάδα των berries σε μια δροσερή και γεμάτη φρούτο εκδοχή. Και οι τρεις είναι χειροποίητες δημιουργίες, που δεν συναντάς παντού.

Ναυσικάς 66, Παλαιό Φάληρο, 2109812270 A

τη γλυκύτητα του δεύτερου, ή το σορμπέ πορτοκάλι με μαιντανό, μια «κουλαμάρα» εμπνευσμένη από το Μεξικό, που όμως βγάζει πολύ νόημα αν το δοκιμάσεις.

Αρχελάου 17, Παγκράτι, 2107247037

● Limoncello, μηλόπιτα, λευκή σοκολάτα με καρύδα στο Πρώτο

Με ιστορία που ξεκινά από το γάλα και τη ζαχαροπλαστική, το Πρώτο ξέρει καλά τα μυστικά ενός καλού παγωτού. Και μπορεί να αγαπά τις κλασικές γεύσεις, δεν διστάζει όμως να δοκιμάζει και το «κάτι άλλο». Το καραμελωμένο μήλο με κανέλα φέρνει στο μυαλό μια παραδοσιακή μηλόπιτα, η λευκή σοκολάτα με καρύδα έχει κάτι από εξωτικό

καλοκαίρι, ενώ το limoncello μεταφέρει όλη τη δροσιά και τα αρώματα του αγαπημένου ιταλικού λικέρ σε μια κουταλιά.

Εθνικής Αντιστάσεως 57, Δραπετσώνα, 2104610678

● Τα πολύ πολύ περίεργα στο Fatto a Mano

Έχεις δοκιμάσει παγωτό με κρόκο Κοζάνης και καραμελωμένο καρύδι; Είναι ένα από τα signature gourmet παγωτά του Fatto a Mano. Όμως εδώ θα γευτείς και παγωτό λουκούμι-μαστίχα, με ελληνικά λουκούμια, μαστίχα Χίου και ολόφρεσκα αμύγδαλα, παγωτό ρυζόγαλο, με φρέσκο γάλα, ρύζι και στρώσεις κανέλας, αλλά και παγωτό ρακό-μελο, με θυμαρίσιο μέλι από τον Ψηλορείτη,

14+1 EVENTS ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΑΚΑΣΤΑ ΑΥΤΟ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Πάντοτε, όταν πιάνουν οι ζέστες, αρχίζω να ψάχνω events. Η αναμονή, το συμβούλιο για το «τι θα βάλουμε και με τι γυαλί;» και «έχεις γκλίτερ;», η άφιξη στον χώρο, το πρώτο ποτό, όλα αυτά κάπως ενθουσιάζουν την καρδούλα μου και την κάνουν να φτερουγίζει. Είναι το adult pleasure μου και ένας από τους πολλούς (για να μη λέμε και ψέματα) τρόπους που ξεδεύω τα λεφτά μου. Έτσι και φέτος, μπήκα, είδα, ξεχώρισα μερικά καλοκαιρινά events και τα παρουσιάζω, για να μη χρειαστεί να τρελαθείς κι εσύ στο ψάξιμο! Κάτσε, λοιπόν, αναπαυτικά και το μόνο για το οποίο έχεις ν' ανησυχείς είναι το outfit σου.

● Pedrik + Allé Πέμπτη 18 Ιουνίου | Island

Το συγκεκριμένο event ίσως είναι αυτό που θα αποκαλούσα κλασικό και ισορροπημένο. Μιλάμε για σωστή, ωραία μουσική, τέλειο venue, καλό ποτό και κόσμο που ήρθε πραγματικά να περάσει καλά. Το Island φαίνεται να κινείται ακριβώς σ' αυτή τη λογική. Οι Pedrik + Allé έχουν χτίσει σταδιακά το κοινό τους μέσα από melodic και deep electronic sets, που δίνουν χώρο τόσο στον χορό όσο και στη δημιουργία ατμόσφαιρας, κάτι που λειτουργεί ιδανικά σε open-air venues δίπλα στη θάλασσα. Είναι από εκείνες τις βραδιές που ξεκινούν πιο χαλαρά, με ποτό και sunset, αλλά καταλήγουν να σε βρίσκουν στην πρώτη σειρά του dancefloor χωρίς καν να το καταλάβεις. Το Island, εξάλλου, ξέρει καλά πώς να στήνει αυτή τη μεταβατική εμπειρία από beachside gathering σε κανονικό rave. Ιδανική επιλογή για όσους αγαπούν το καλοκαιρινό clubbing, χωρίς υπερβολικό hard techno intensity.

● Bolivar & Minotaur pres. Korolova + Nick Devon + Steph b2b Rezo Σάββατο 20 Ιουνίου | Bolivar Beach Club

Η Korolova είναι από τις καλλιτέχνιδες που έχουν καταφέρει μέσα σε ελάχιστα χρόνια να αποκτήσουν φανατικό κοινό στη melodic techno σκηνή, και όχι άδικα. Τα sets της κινούνται ανάμεσα σε συναισθηματικά builds, cinematic ατμόσφαιρες και δυνατές κορυφώσεις που σε παρασύρουν σε ρυθμικό χορό στα μεγάλα open-air dancefloors. Η εμφάνισή της στο Bolivar μαζί με τους Nick Devon και Steph b2b Rezo μοιάζει ιδανική για όσους θέλουν να ζήσουν ένα πιο «ταξιδιάρικο» καλοκαιρινό rave δίπλα στη θάλασσα. Το Bolivar συνεχίζει και φέτος να επενδύει έντονα στη melodic πλευρά της ηλεκτρονικής μουσικής, και το συγκεκριμένο line-up το αποδεικνύει ξεκάθαρα. Αναμένεται να το επισκεφτεί πολύς κόσμος, αρκετό διεθνές κοινό, και θεωρούμε δεδομένο ότι το μαγαζί δύσκολα θα αδειάζει πριν ξημερώσει. Αν είσαι από αυτούς που αγαπούν τα μεγάλα breakdowns, τα emotional synths και τα sets που μοιάζουν να αφηγούνται ιστορίες, βάλ' το στην ατζέντα σου τώρα.

● Off Season pres. Hugel Παρασκευή 26 Ιουνίου | Θέατρο Βράχων

Το Θέατρο Βράχων είναι σίγουρα ένα καλό venue για τεκνόπαρτο. Το Off Season φέρνει εκεί τον Hugel για ένα sunset-to-night event που μοιάζει φτιαγμένο για όσους θέλουν κάτι ανάμεσα σε μεγάλο open-air party και καλοκαιρινό μουσικό ταξίδι. Ο Γάλλος dj και producer έχει εξελιχθεί σε ένα από τα πιο αναγνωρίσιμα ονόματα της house σκηνής, χάρη στον τρόπο που συνδυάζει latin, afro και mainstream dance στοιχεία με festival-friendly ενέργεια. Αυτό σημαίνει ότι εδώ δεν μιλάμε για αυστηρό underground techno κοινό, αλλά για μια βραδιά που απευ-

Της **Αλεξάνδρας Μπρουντζάκη**

θύνεται σε πολύ μεγαλύτερο φάσμα. Και ίσως αυτό να είναι τελικά το πιο fun στοιχείο της. Το να βλέπεις χιλιάδες άτομα να χορεύουν μέσα στο λατομικό τοπίο του Βύρωνα ακούγεται σαν μια σωστή καλοκαιρινή ανάμνηση.

● **Full Circle pres. &ME + Rampa**
Σάββατο 27 Ιουνίου | **Πάρκο Στρατού**

Κάθε καλοκαίρι υπάρχει εκείνο το event που μοιάζει προορισμένο να γίνει sold out εβδομάδες πριν πραγματοποιηθεί. Φέτος, λοιπόν, το Full Circle με τους &ME και Rampa είναι ακριβώς αυτό. Τα τελευταία χρόνια, τα δύο μέλη των Keinemusik έχουν μετατραπεί σε πραγματικά παγκόσμιο φαινόμενο της electronic σκηνής, δημιουργώντας ένα υβριδίο afro house, melodic techno και deep grooves, που έχει αποκτήσει ένα σχεδόν cult κοινό. Το Πάρκο Στρατού (ευγενική παραχώρηση του Μηρούνο – του rug μου!) αναμένεται να γεμίσει από νωρίς με ανθρώπους που θέλουν να ζήσουν το απόλυτο urban summer rave της σεζόν, ενώ το vibe του event, και μάλιστα στον συγκεκριμένο χώρο, δεν έχει να ζηλέψει τίποτα από κάποιο διεθνές μουσικό gathering. Είναι από εκείνες τις βραδιές που το outfit παίζει σχεδόν εξίσου σημαντικό ρόλο με τη μουσική και που όλοι τραβούν βίντεο τη στιγμή που πέφτει το αγαπημένο drop. Ναι, θα γίνει χαμός!

● **NEWORLD w/ ARGY & ARTBAT**
Παρασκευή 3 Ιουλίου | **Θέατρο Πέτρας**

Δεν νοείται να μη βάλω αυτό το event στη λίστα (ήρεμα το λέω). Το NEWORLD, με τους ARGY και ARTBAT, προμηνύεται ήδη ως ένα από τα μεγαλύτερα electronic events του φετινού καλοκαιριού. Οι ARTBAT παραμένουν σταθερά από τα πιο επιδραστικά ονόματα της melodic techno σκηνής παγκοσμίως, ενώ ο Έλληνας ARGY συνεχίζει την εντυπωσιακή διεθνή του πορεία με εμφανίσεις και releases που παίζουν σχεδόν παντού. Οπότε το συγκεκριμένο combo δύσκολα αποτυγχάνει. Περιμένουμε massive production, έντονα visuals κι εκείνη τη χαρακτηριστική euphoric ένταση που δημιουργούν τα μεγάλα melodic techno events όταν το κοινό λειτουργεί σαν ένα σώμα. Είναι από τις βραδιές που συγκεντρώνουν πολύ κόσμο από το εξωτερικό, κάνοντας την Αθήνα έναν μεγάλο ευρωπαϊκό dance σταθμό. Αν θες να μπει από νωρίς σε mood και να ζήσεις ένα πραγματικά μεγάλο rave βράδυ, μάλλον ξέρεις ήδη πού θα είσαι στις 3 Ιουλίου.

● **James Hype – 22 Years Bolivar Birthday Party**
Κυριακή 4 Ιουλίου | **Bolivar Beach Club**

Αν υπάρχει ένας dj που έχει καταφέρει τα τελευταία χρόνια να μετατρέψει το mixing σε σχεδόν viral performance, αυτός είναι ο James Hype. Το λέει και το όνομά του «hype» – θεέ μου, κρυάδες. Η εμφάνισή του στο Bolivar πραγματοποιείται στο πλαίσιο των 22 χρόνων λειτουργίας του αγαπημένου παραλιακού venue και όλα δείχνουν πως μιλάμε για μία από τις μεγαλύτερες καλοκαιρινές γιορτές της σεζόν. Ο Βρετανός dj έχει χτίσει τη φήμη του πάνω σε εκπληκτικά house sets, γρήγορες εναλλαγές και τεχνικές που συχνά κάνουν το κοινό να αναρωτιέται πώς ακριβώς καταφέρνει να διατηρεί την ένταση τόσο ψηλά για τόσες ώρες. Το Bolivar, από την άλλη, ξέρει καλά πώς να στήνει επετειακές βραδιές που μοιάζουν με μικρά festivals. Αν προσθέσεις την παραλία, το καλοκαιρινό μουντ και τα γενέθλια, το αποτέλεσμα μοιάζει ιδανικό για όσους θέλουν να χορέψουν μέχρι να σβήσουν τα τελευταία φώτα.

● **Nick Curly + Osadon + Viton + Belsis**
Κυριακή 5 Ιουλίου | **Manko Athens, One&Only Aesthesis**

Το Manko Athens συνεχίζει να φέρνει στην Αθηναϊκή Ριβιέρα ονόματα που απευθύνονται στους φίλους της πιο sophisticated πλευράς της ηλεκτρονικής μουσικής, και ο Nick Curly είναι μια τέτοια περίπτωση. Ο Γερμανός dj και παραγωγός αποτελεί εδώ και χρόνια σημείο αναφοράς για τη σύγχρονη house και tech-house σκηνή, με grooves που δεν βασίζονται στην υπερβολή, αλλά στη λεπτομέρεια και τη σταδιακή κορύφωση. Μαζί με τους Osadon, Viton και Belsis συνθέτουν ένα lineup που υποσχεται πολλές ώρες χορού σε ένα από τα πιο εντυπωσιακά καλοκαιρινά venues της Αθήνας. Το One&Only Aesthesis, άλλωστε, είναι μαγικό, και κάπως έτσι η εμπειρία γίνεται... νησιώτικη, κι εσύ εύκολα θα ξεχάσεις ότι βρίσκεσαι λίγα –OK, όχι τόσο– λεπτά από το κέντρο της πόλης. Αν αγαπάς τα sunset parties με κοσμοπολίτικη ατμόσφαιρα και μουσική που χτίζεται αργά αλλά σταθερά, βάλε το event ψηλά στη λίστα σου.

● **MORD x SMUT x Bas Mooy x UVB x Mathys Lenne**
Σάββατο 11 Ιουλίου | **Smut Athens**

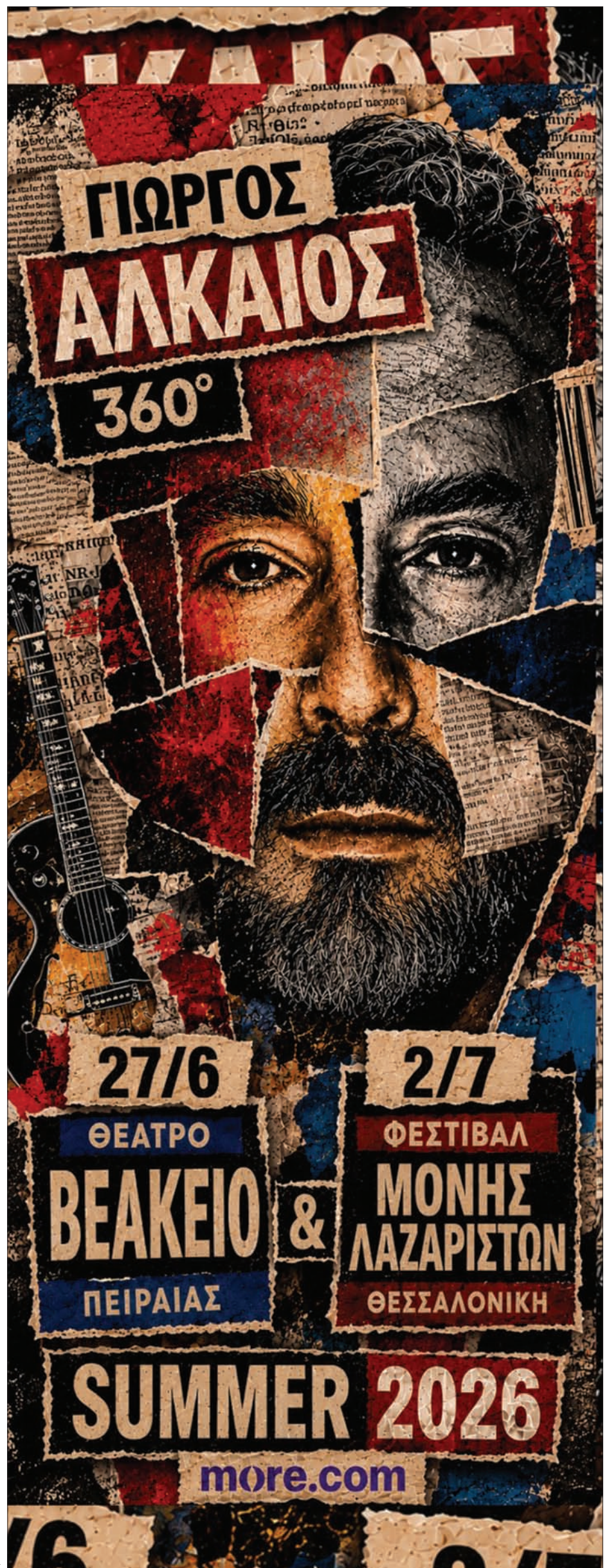
Αυτό είναι ίσως το πιο σκληροπυρηνικό techno event της λίστας. Οι MORD και το SMUT ενώνουν τις δυνάμεις τους σε μια βραδιά που μοιάζει σχεδιασμένη για όσους αγαπούν το βιομηχανικό, σκοτεινό και ακατέργαστο πρόσωπο της techno κουλτούρας. Με τους Bas Mooy, UVB και Mathys Lenne στο lineup, το κοινό μπορεί να περιμένει δυνατά kicks, υποβλητικές ατμόσφαιρες και μεγάλης διάρκειας sets, που δίνουν έμφραση στον ρυθμό και όχι σ' αυτά που είναι mainstream την κάθε περίοδο. Πρόκειται για καλλιτέχνες που έχουν συνδέσει το όνομά τους με μερικές από τις σημαντικότερες underground σκηνές της Ευρώπης και σπάνια απογοητεύουν όσους αναζητούν μια πιο αυθεντική clubbing εμπειρία. Εδώ θα βρεις καπνό, έντονα φώτα και ανθρώπους που βρίσκονται εκεί αποκλειστικά για τη μουσική. Με λίγα λόγια, ένα event που θα σου θυμίζει γιατί η techno παραμένει πάνω απ' όλα μια κουλτούρα.

● **Jafari: Amémé + Agent Greg + Nastazia**
Κυριακή 12 Ιουλίου | **Island**

Οι Κυριακές του Jafari έχουν εξελιχθεί σε μικρή καλοκαιρινή παράδοση για την αθηναϊκή ηλεκτρονική σκηνή και η παρουσία του Amémé ανεβάζει τον πήχη ακόμη περισσότερο. Ο dj και παραγωγός από το Μπενίν είναι από τα πιο συζητημένα ονόματα της afro house σκηνής, δημιουργώντας sets γεμάτα ενέργεια, ρυθμό και με έντονες πολιτισμικές αναφορές. Μαζί με τους Agent Greg και Nastazia συνθέτουν μια βραδιά που μοιάζει φτιαγμένη για χορό δίπλα στη θάλασσα, από το πλιοβασίλεμα μέχρι αργά τη νύχτα. Το Island παραμένει ιδανικό σκηνικό για τέτοιου είδους διοργανώσεις, δεν χρειάζεται καν να επιχειρηματολογήσω! Σωστά;

● **Mayans: Nick Warren + Steph //powered by Blend**
Πέμπτη 16 Ιουλίου | **Bolivar Beach Club**

Ο Nick Warren δεν χρειάζεται συστάσεις. Με καριέρα που μετρά δεκαετίες και αμέτρητες εμφανίσεις στα σημαντικότερα events του κόσμου, συνεχίζει να θεωρείται ένας από τους σπουδαιότερους εκπροσώπους της

MAILO'S

Το πραγματικό MVP του Mundial night είναι το Mailo's Cup σου

Υπάρχουν δύο πράγματα που δεν συγκοιούνται σε μια βραδιά Mundial: να χάσεις γκολ και να μείνεις νησιτικός. Για όλα τα υπόλοιπα υπάρχουν τα Mailo's, που παίζουν δυναμικά στο παιχνίδι με δύο νέες limited edition recipes φτιαγμένες για βραδιές γεμάτες ένταση, ανατροπές και replay των καλύτερων φάσεων.

Γιατί το Mundial θέλει παρέα, θέλει καναπέ, θέλει debates για το αν ήταν πέναλτι ή όχι και, φυσικά, ένα Mailo's Cup στο χέρι.

Στη μία πλευρά του γηπέδου έχουμε την Chili con Pollo. Μια πλούσια, ελαφρώς πικάντικη κόκκινη σάλτσα που συνδυάζει κιμά κοτόπουλου, κόκκινα φασόλια και καλαμπόκι, δημιουργώντας το απόλυτο comfort food για όσους θέλουν λίγο παραπάνω ένταση σε κάθε μπουκιά.

Στην άλλη πλευρά παίζει μπάλα η BBQ Mac 'n' Cheese with Chicken Bites. Βελούδινη σάλτσα με παλαιωμένο τσέ-

νταρ, τυρί κρέμα και BBQ sauce που αγκαλιάζει τα ζυμαρικά, ενώ οι τραγανές μπουκιές παναρισμένου κοτόπουλου δίνουν τον χαρακτήρα που χρειάζεται για να κλέψει την παράσταση. Είναι από αυτά τα πιάτα που σε κάνουν να ξεχνάς για λίγα λεπτά το σκορ.

Και οι δύο συνταγές είναι διαθέσιμες για περιορισμένο χρονικό διάστημα και έρχονται και στο νέο Smart Cup, το πρακτικότερο μέγεθος για take away παραγγελίες, ιδανικό για όσους θέλουν να περάσουν γρήγορα από το κοντινότερο Mailo's spot πριν τη σέντρα.

Take Away ή delivery, το πλάνο είναι απλό: μαζεύεις την παρέα, ανοίγεις την τηλεόραση, βάζεις το ματς και αφήνεις τις νέες limited Mailo's recipes να κάνουν το δικό τους παιχνίδι. Γιατί οι μεγάλες ποδοσφαιρικές βραδιές αξίζουν εξίσου μεγάλες γεύσεις.

www.mailospasta.com

FB: Mailos - The Pasta Project

Instagram: mailospasta

progressive house και melodic σκηνής. Η άφιξή του στο Bolivar στο πλαίσιο της σειράς Mayans υπόσχεται μια βραδιά γεμάτη ατμοσφαιρικότητα, προσεκτικά χτισμένες κορυφώσεις και μουσική που σε παρασύρει. Μαζί του ο Steph, ένας από τους πλέον σταθερούς εκπροσώπους της ελληνικής ηλεκτρονικής σκηνής, αναλαμβάνει να συμπληρώσει ιδανικά το μουσικό ταξίδι. Αν προτιμάς τα μακροσκελή, αφηγηματικά sets από τα γρήγορα rave ξεσπάσματα, αυτή είναι μάλλον η βραδιά σου.

● Billie Kark

22 Ιουλίου | Πειραιώς 260

Η Billie Kark ανήκει στη νέα γενιά καλλιτεχνών που κινούνται με άνεση ανάμεσα στην ηλεκτρονική μουσική, την performance και την πειραματική αισθητική, δημιουργώντας εντυπωσιακές εμφανίσεις που δεν στριμώχνονται σε κουτιά. Η παρουσία της στην Πειραιώς 260 αποκτά ιδιαίτερο ενδιαφέρον ακριβώς επειδή το συγκεκριμένο venue προσφέρεται για εμπειρίες που ξεπερνούν το κλασικό club format και αγγίζουν περισσότερο τον χώρο της σύγχρονης καλλιτεχνικής έκφρασης. Όσοι την έχουν παρακολουθήσει ζωντανά γνωρίζουν ότι οι εμφανίσεις της δεν βασίζονται μόνο στη μουσική, αλλά και στη δημιουργία μιας συνολικής ατμόσφαιρας που παρασύρει το κοινό. Πρόκειται για ένα event που απευθύνεται τόσο στους φίλους της ηλεκτρονικής μουσικής όσο και σε όσους αναζητούν κάτι πιο απρόβλεπτο μέσα στο καλοκαιρινό πολιτιστικό πρόγραμμα της Αθήνας. Μια διαφορετική πρόταση που ξεφεύγει από τα συνηθισμένα beach parties και τα γνωστά venues.

● Jafari: Notre Dame

+ Fotinos + Senor J

Κυριακή 26 Ιουλίου | Island

Ο Notre Dame είναι από τα ονόματα που έχουν αρχίσει να εμφανίζονται όλο και συχνότερα στα σημαντικά ευρωπαϊκά lineups. Ο ήχος του κινείται ανάμεσα στη melodic house και στις πιο συναισθηματικές πλευρές της ηλεκτρονικής μουσικής και τους ρομαντικούς του είδους, δημιουργώντας sets που χτίζουν ατμόσφαιρα χωρίς να χάνουν τη χορευτική τους δύναμη. Μαζί με τους Fotinos και Senor J συνθέτουν ένα lineup που ταιριάζει απόλυτα στη φιλοσοφία των Jafari Sundays. Το Island παραμένει το ιδανικό σκηνικό για τέτοιες βραδιές: θάλασσα, sunset, καλοκαιρινή αύρα κι ένα κοινό που ξέρει ακριβώς γιατί βρίσκεται εκεί. Αν αναζητάς μια πιο κομψή και ατμοσφαιρική προσέγγιση της ηλεκτρονικής μουσικής, μακριά από την υπερβολική ένταση των μεγάλων techno raves, τότε αυτή η Κυριακή αξίζει σίγουρα μια θέση στο ημερολόγιό σου.

● Jafari: Supersnake

+ CJ Jeff + Tony P

Κυριακή 2 Αυγούστου | Island

Οι Κυριακές του Island συνεχίζουν

δυναμικά και τον Αύγουστο, με ένα lineup που συνδυάζει διεθνή παρουσία και γνώριμα ονόματα της εγχώριας σκηνής. Οι Supersnake φέρνουν μαζί τους μια πιο παιχνιδιάρικη και απρόβλεπτη προσέγγιση της ηλεκτρονικής μουσικής, ενώ οι CJ Jeff και Tony P αποτελούν πλέον σταθερές αξίες της ελληνικής dance κουλτούρας. Το αποτέλεσμα κινείται ανάμεσα σε house, techno και πιο groove-oriented διαδρομές. Το δυνατό χαρτί παραμένει φυσικά το ίδιο το Island και η μοναδική ικανότητά του να μετατρέπει ένα κυριακάτικο απόγευμα σε μικρή απόδραση. Είναι από τα events που πρέπει να πας από την αρχή. Ξέρεις, εκείνη την ώρα που πέφτει ο ήλιος, πιάνει η δροσιά και αρχίζει το μαγαζί να γεμίζει!

● Kevin De Vries

Σάββατο 15 Αυγούστου | Bolivar Beach Club

Ο Kevin De Vries είναι ένα από τα πιο αναγνωρίσιμα πρόσωπα της σύγχρονης melodic techno σκηνής, με εμφανίσεις στα μεγαλύτερα festivals και συνεργασίες που τον έχουν καθιερώσει διεθνώς. Το χαρακτηριστικό του ύφος συνδυάζει κινηματογραφικά synths, σκοτεινές ατμόσφαιρες και δυνατές κορυφώσεις, που λειτουργούν εξαιρετικά σε μεγάλα open-air dancefloors. Το Bolivar αποτελεί το ιδανικό σκηνικό για ένα τέτοιο set, ειδικά στα μέσα του Αυγούστου, όταν η Αθήνα κινείται σε πιο χαλαρούς ρυθμούς και οι καλοκαιρινές νύχτες αποκτούν μια ιδιαίτερη αίσθηση ελευθερίας. Περιμένουμε μια βραδιά γεμάτη ένταση, συναισθηματικές μεταπτώσεις κι εκείνες τις στιγμές που χιλιάδες άνθρωποι κινούνται στον ίδιο ρυθμό. Αν είσαι φίλος της melodic techno και ψάχνεις ένα από τα σημαντικότερα bookings του φετινού καλοκαιριού, τότε δύσκολα θα βρεις καλύτερη επιλογή. Και Καλή Παναγιά!

● Black Coffee

Παρασκευή 18 Σεπτεμβρίου | Θέατρο Πέτρας

OK, δεν είναι ακριβώς καλοκαίρι, θα μου πείτε «έχει μπει το φθινόπωρο», αλλά ο Black Coffee είναι αυτός που είναι, οπότε δεν γίνεται να μην τον συμπεριλάβω στη λίστα. Ο συγκεκριμένος τύπος έχει αλλάξει τον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβανόμαστε αυτό το είδος μουσικής. Ο Νοτιοαφρικανός super star έχει συμβάλει καθοριστικά στη διάδοση της afro house παγκοσμίως, δημιουργώντας έναν ήχο που συνδυάζει βάθος, συναίσθημα και αβίαστη χορευτικότητα. Η εμφάνισή του στο Θέατρο Πέτρας είναι από τα events που ξεπερνούν τα όρια της clubbing κοινότητας και μετατρέπονται σε ευρύτερο πολιτιστικό γεγονός. Το εντυπωσιακό σκηνικό του θεάτρου, η ατμόσφαιρα του τέλους του καλοκαιριού και η μοναδική ικανότητα του Black Coffee να δημιουργεί συναισθηματικές κορυφώσεις συνθέτουν έναν συνδυασμό που δύσκολα επαναλαμβάνεται. Αν έπρεπε να διαλέξουμε ένα μόνο event από το τέλος της σεζόν, αυτό κερδίζει με διαφορά. **A**

ΠΕΝΑΣΜΕΝΟΥΣ ΣΙΝΕΦΙΛ

Βρήκαμε 6
σινεμά όπου
κόβουμε
εισιτήριο
και για το
μενού και
το μπαρ τους

Της **Μαρίας-
Ιωάννας
Σιγαλού**

ΘΕΡΙΝΟ ΣΙΝΕΜΑ ΓΙΑ

Κάποτε πήγαινες θερινό μόνο για την ταινία – το ποπκόρν ήταν απλώς συνοδευτικό. Σήμερα, υπάρχουν βραδιές που το πρόγραμμα έχει προβολή στο σινεμά, αλλά εσύ καταλήγεις να θυμάσαι περισσότερο το χοτ ντογκ με το τραγανό κρεμμύδι, το παγωμένο κοκτέιλ ή εκείνο το απρόσμενα καλό μπέργκερ που περίμενες πώς και πώς το διάλειμμα για να φας άλλο ένα. Τα θερινά της Αθήνας έχουν πλέον αποκτήσει τη δική τους μικρή γαστρονομική ταυτότητα. Άλλες φορές πιο κλασική και νοσταλγική, άλλες πιο δημιουργική και απρόσμενη για καντίνα κινηματογράφου, πάντα όμως νόστιμη. Βρήκαμε, λοιπόν, έξι θερινά της Αθήνας που αξίζει να επισκεφτείς όχι μόνο για την οθόνη τους, αλλά και γιατί ξέρουν από καλό τσιμπολόγημα, σωστό ποτό και όλη αυτή τη γλυκιά ιεροτελεστία του αθηναϊκού καλοκαιριού.

● Σινέ Θεσείον

«Δεν είναι απλά σινεμά... είναι εμπειρία!» όπως γράφει και στην είσοδο. Είναι από εκείνα τα spots που έχουν συνδεθεί όσο λίγα με το αθηναϊκό καλοκαίρι. Με τον Παρθενώνα φωτισμένο ακριβώς απέναντι, κάθε προβολή μοιάζει λίγο πιο κινηματογραφική από τις υπόλοιπες – το CNN το έχει χαρακτηρίσει τον πιο εντυπωσιακό κινηματογράφο στον κόσμο. Εμπειρία όμως είναι και η καντίνα του. Η διάσημη τυρόπιτά του φτάνει ζεστή, με τραγανό φύλλο που σπάει απολαυστικά σε κάθε δάγκωμα, ενώ το γλυκό κουταλιού βύσσινο κουβαλά κάτι από παλιά αθηναϊκή αυλή και οικογενειακά καλοκαίρια. Για όσους θέλουν να συνοδεύσουν την ταινία με ένα ποτήρι κρασί, υπάρχουν ετικέτες από βιολογικό αμπελώνα στο Πετροχώρι Θέρμου, σε λευκό, ροζέ και κόκκινο.

Αποστόλου Παύλου 7, Θεσείο, 2103420864

● Cine Paris

Στην καρδιά της Πλάκας, με την Ακρόπολη σχεδόν να μπαίνει στην οθόνη, έχει τη δική του σταθερή θέση στις πιο κλασικές αθηναϊκές καλοκαιρινές εξόδους. Είναι όμως και το μπαρ του, που έρχεται να σιγοντάρει τη μαγεία. Από ιδιαίτερες ετικέτες όπως το ιαπωνικό τζιν Etsu,

το ταϊβανέζικο ουίσκι Kavalan και το ρούμι Plantation XO από τα Μπαρμπέντος μέχρι δροσερά κοκτέιλ που ταιριάζουν τέλεια με την αθηναϊκή καλοκαιρινή νύχτα, το μπαρ του Cine Paris δύσκολα μένει απλώς συνοδευτικό της ταινίας. Το Cine Paris Spritz, με prosecco, λάιμ, μάνγκο και πεπόνι, είναι από τα signatures που αξίζει να δοκιμάσεις, ενώ υπάρχουν και all time classic επιλογές, όπως Mojito, Frozen Margarita και Negroni. Και επειδή σινεμά χωρίς snacks δεν γίνεται, εδώ το πράγμα ανεβαίνει level: χοτ ντογκ με crispy κρεμμύδι, καραμελωμένο ποπκόρν, τσιπς με τρούφα και honey mustard, ακόμα και πίτσα ή παναρισμένες μπουκιές σολομού. Το καλό είναι πως το μπαρ μένει ανοιχτό μέχρι το τέλος της ταινίας – συνήθως και λίγο μετά απ' αυτό: κανείς δεν βιάζεται να φύγει.

Κυδαθναίων 22, Πλάκα, 2103252996

● Αίγλη Cinema

Το θερινό που θυμίζει αυλή νεοκλασικού αρχοντικού. Γι' αυτό και εδώ θα φας σαν βασιλιάς. Η σπιτική πίτσα, σε εκδοχές μαργαρίτα ή πεπερόνι, έρχεται ζεστή, κρατσανιστή και ιδανική για monienight sharing. Στα οπωσδήποτε είναι το House Spritz, με Aperol και ροδάκινο – ελαφρύ και καλοκαιρινό. Μετά έρχονται και τα Frozen Mango Colada, με ρούμι και ανανά, Paloma, με λευκή τεκίλα και λάιμ, και Tropical Brain Freeze, με βότκα και φρούτα του πάθους. Υπάρχει φυσικά και alcohol free επιλογή, με λεμονάδα από αγαύη και πιπερόριζα, ότι πρέπει για τις πιο ζεστές νύχτες.

Κήπος Ζαπφείου, 2144099800

● Σινέ Ρία

Λίγα μέτρα από τη θάλασσα, το Σινέ Ρία αποτελεί εδώ και δεκαετίες σταθερό ραντεβού για τους νότιους και όχι μόνο. Ο χώρος διατηρεί αυτή τη γλυκιά old-school αισθητική, με έντονα χρώματα – κίτρινο, μοβ, μπλε-, ρετρό πινελιές και μια ατμόσφαιρα που θυμίζει διακοπές των 60s και των 70s. Η καντίνα του Σινέ Ρία έχει φανατικούς επισκέπτες χάρη στο τέλειο παγωτό μηχανής και το διάσπμο χοτ ντογκ της. Αυτό όμως που σου σπάει τη μύτη – και δικαίως – είναι το ζουμερό σουβλάκι του. Τα μαπαπάτσικα καλαμάκια ψήνονται την ώρα της προβολής και μαζεύουν «ουρές» κόσμου. Για να το βρεις, βάλε σημάδι τη χα-

ρακτηριστική νέον ταμπέλα του σε κόκκινο και πράσινο, που φωτίζει τις νύχτες της Βάρκιζας από το 1963.

Αφροδίτης 8, Βάρκιζα, 2108970844

● Cine Φιλοθέη

Στα βόρεια τώρα – και ναι, ζακέτα να πάρεις, γιατί στη Φιλοθέη το βράδυ δροσίζει κανονικά –, μέσα στα δέντρα της Πλατείας Δροσοπούλου, το Cine Φιλοθέη είναι το είδος θερινού που σε κάνει σχεδόν να ξεχνάς ότι βρίσκεται στην πόλη. Λίγο τα φώτα, λίγο το πράσινο γύρω, λίγο η ψυχιά, νιώθεις λες και πετάχτηκες εκτός Αθήνας για ταινία. Και μετά πας στην καντίνα και λες «Συγγνώμη, εδώ έχουμε μπέργκερ». Όχι πρόχειρο μπέργκερ. Κανονικό, ζουμερό, χορταστικό μπέργκερ, που δεν περιμένεις με τίποτα να βρεις σε θερινό σινεμά. Μαζί με το κλασικό, αλλά ποτέ βαρετό, χοτ ντογκ, παγωμένη μπίρα, αναψυκτικό ή Aperol, φτιάχνει το ιδανικό combo για καλοκαιρινή προβολή. Ειλικρινά, το σκηνικό είναι τόσο συμπαθητικό, που μέχρι και την άβολη καρέκλα σκηνοθέτη τη συγχωρείς.

Πλατεία Δροσοπούλου, Φιλοθέη, 2106833398

● Pool Your Cinema

Αν ανήκεις στην κατηγορία των πεινασμένων σινεφίλ που δεν αρκούνται μόνο σε μια καλή ταινία, το Pool Your Cinema έχει φροντίσει και για το δεύτερο μεγάλο ζητούμενο της βραδιάς: το φαγητό. Ναι, θα βρεις χειροποίητα νάτσος και φρεσκοψημένο ποπκόρν στην πιο προσεγμένη εκδοχή τους, όμως το μενού δεν σταματά εκεί. Lettuce tacos με μοτσαρέλα, crispy mac n' cheese, χοτ ντογκ, τραγανές μπουκιές γαρίδας, tortilla wrap με smashed beef και δροσερό παγωτό συνοδεύουν με τον πιο νόστιμο τρόπο ταινίες όπως η «Gilda», το «Sinners», το «F1: The Movie» και η «Βουγονία» του Γιώργου Λάνθιμου. Εδώ θα ζήσεις μια εμπειρία που συνδυάζει σινεμά, πίσινα και comfort food, κάνοντας κάθε προβολή να μοιάζει με το ιδανικό καλοκαιρινό ραντεβού για όσους θέλουν να χορτάσουν και κινηματογραφικά και κυριολεκτικά. Όλα αυτά τα ωραία στον 7ο όροφο του Ξενοδοχείου Μεγάλη Βρεταννία. Γιατί τελικά όλα μοιάζουν καλύτερα από ψηλά.

Ξενοδοχείο Μεγάλη Βρεταννία: Βασιλέως Γεωργίου Α' 1, Αθήνα, 2103330748 **A**

Στις αρχές του 1984 ο Κωνσταντίνος Πίττας είναι ένας νεαρός απόφοιτος του Πολυτεχνείου που κουβαλάει ένα αίσθημα αποτυχίας. Αγοράζει μια μικρή μηχανή τσέπης, μία Μίνοκ, και πηγαίνει στον Ναό του Ποσειδώνα στο Σούνιο για να τη δοκιμάσει. Τις επόμενες μέρες περιπλανιέται στην Αθήνα όχι για να φωτογραφίσει, αλλά για να δει, για πρώτη φορά, εκείνο που περνά απαρατήρητο: τους αόρατους ανθρώπους. Στον Ηλεκτρικό, στο Αιγάλεω, στο Ζάππειο, στη Βαρβάκειο, στην Πανεπιστημίου, στην Ιπποκράτους, στο Θησείο... αποτυπώνεται μια ολόκληρη πόλη μέσα από πρόσωπα και στιγμές που διαφορετικά θα είχαν χαθεί.

Μέχρι που αρχίζει ένα άλλο, μεγάλο ταξίδι στην Ευρώπη του ψυχρού πολέμου. Για σχεδόν πέντε χρόνια, μέχρι το 1989, ταξιδεύει μόνος, με έναν χάρτη και ένα αυτοκίνητο, σε μια Ευρώπη που λίγο αργότερα δεν θα υπήρχε πια. Από τις πρώτες εικόνες του αυτοκινήτου, της βροχής και του δάσους έως τις πόλεις της Δυτικής Γερμανίας, την Πράγα, τη Βουδαπέστη, το Παρίσι, τη Βόρεια Θάλασσα, τη Βιέννη, τη Λισσαβόνα, τη Βενετία, το Βουκουρέστι και τελικά την ιστορική στιγμή που το Ανατολικό και το Δυτικό Βερολίνο ξαναγίνονται ένα, η προσωπική περιπλάνηση ενός νέου ανθρώπου γίνεται μαρτυρία μιας ολόκληρης εποχής.

Σαράντα χρόνια μετά, οι φωτογραφίες αυτές κυκλοφορούν σε ένα βιβλίο με τον τίτλο «Φωτογραφία» (εκδ. Κίχλη), συνοδευόμενες από κείμενα. Ένας άλλος χρόνος προστίθεται πάνω στον πρώτο, με τις λέξεις και τις φωτογραφίες να φτιάχνουν κάτι καινούργιο. Πώς να βάλεις σε λόγια την εμπειρία της ανάγνωσης από το κείμενο στην εικόνα και πάλι πίσω;

Ο χρόνος είναι ο μεγάλος πρωταγωνιστής. Καμία νοσταλγία. Μόνο τρυφερότητα, μελαγχολία, ελευθερία, αλλά και κούραση, εγκατάλειψη, ιστορικό βάρος. Τα κτίρια, οι δρόμοι, τα γερασμένα πρόσωπα, τα παιδικά βλέμματα, η ψυχία, η μοναξιά, οι άδειοι χώροι, οι σιωπηλές φιγούρες μοιάζουν σαν να έχουν βγει από ταινία του Μπέργκμαν ή του Ταρκόφσκι. Κι όμως, έχουν όλα υπάρξει και μπορούν το ένα πλάι στο άλλο να αφηγηθούν μίαν ολόκληρη εποχή.

«Συναντιόμαστε με τον Κωνσταντίνο Πίττα σ' ένα καφέ και, καθώς μιλάμε για τις εικόνες που τράβηξε από το 1984 έως το 1989, οι σελίδες γυρίζουν ανάμεσά μας και ένας ολόκληρος κόσμος ζωντανεύει. Του λέω πόσο μου άρεσε το βιβλίο του. Όχι μόνο οι φωτογραφίες, τις οποίες γνώριζα και αγαπούσα ήδη, αλλά κυρίως η γραφή. Ο τρόπος που βάζει τις λέξεις τη μία δίπλα στην άλλη, σαν να μην υπάρχει τίποτα περιττό και τίποτα που να μην είναι στη θέση του.

«Οι φωτογραφίες για μένα είναι εύκολες, κάτι σαν ένστικτο. Η το έχεις ή δεν το έχεις. Αλλά η γραφή είναι πρωτίστως δουλειά. Δεν υπάρχει ένα μαγικό κλειδί που το γυρίζεις και βγαίνει ένα αριστούργημα. Κάποια κείμενα γράφτηκαν με μια πινελιά, που λέμε. Τα περισσότερα όμως είναι δουλεμένα. Δεν το φανταζόμουν, όταν ξεκινούσα, ότι από την ένωση λόγου και εικόνας μπορεί να παραχθεί κάτι που δεν υπάρχει σε κανένα από τα δύο μέρη ξεχωριστά. Είναι σαν τον άντρα και τη γυναίκα που ενώνονται και κάνουν ένα παιδί. Και το παιδί δεν μοιάζει στους γονείς – ευτυχώς δηλαδή [λέει γελώντας]. Το παιδί είναι κάτι άλλο. Αυτό που βγαίνει από την ένωση λόγου και εικόνας είναι κάτι άλλο».

— **Τι είναι για σένα, λοιπόν, η φωτογραφία;**
Ποτέ δεν σκέφτηκα ότι η φωτογραφία είναι απλώς καταγραφή. Δεν ένιωσα ποτέ φωτορεπόρτερ. Δεν ήταν ότι βρέθηκα στην Ανατολική

Γερμανία και έπρεπε να περιγράψω πώς ήταν εκεί. Για μένα ήταν κάτι πιο βιωματικό. Και όταν μετά εμφανίζονταν οι φωτογραφίες αναρωτιόμουν: «Τι είναι αυτή η γυναίκα; Τι θέλει να μου πει αυτό το πρόσωπο; Είναι έτσι επειδή αυτή είναι η κατάσταση στη Γερμανία ή υπάρχει και κάτι άλλο;» Αυτό το αισθανόμουν ήδη από τότε.

Τον ρωτάω για τον τρόπο που φωτογράφιζε τότε: μια μικρή μηχανή, χαμηλά, περίπου στο ύψος του στομαχιού («η φωτογραφία πρέπει να βγαίνει από τα σπλάχνα σου, όχι από το μυαλό σου»). Όπως λέει, χωρίς να το ξέριε τότε, ήταν ίσως και ο μόνος τρόπος να φωτογραφίσει στο Ανατολικό Μπλοκ, ειδικά στο Ανατολικό Βερολίνο.

— **Απλώς υπήρξες εκείνη τη στιγμή, σε εκείνο το μέρος, και το αποτύπωσες;**

Δεν είναι ότι βγαίνεις ένα απόγευμα και κάνεις πέντε-δέκα λήψεις. Περπατάς ώρες. Περνώντας σταδιακά μέσα στο τοπίο, το αφήνεις να σε απορροφήσει και ξαφνικά αρχίζεις να βλέπεις άλλα πράγματα. Στην Αθήνα περπατούσα 12 ώρες την ημέρα. Στο τέλος, αργά το απόγευμα συνήθως, που έβγαζα τις περισσότερες φωτογραφίες, ήταν σαν να είχα παραισθήσεις από την κούραση. Και τότε έβλεπα διαφορετικά.

Υπάρχει ένας κανόνας στη φωτογραφία, για μένα τουλάχιστον: δεν πρέπει να σκέφτεσαι. Η ενόραση είναι μεγάλη λέξη, αλλά πάντως βλέπεις κάπως αλλιώς. Σήμερα βλέπεις πολλές δουλειές φωτογράφων όπου, πίσω από την εικόνα, το μόνο που αισθάνεται είναι έναν άνθρωπο που λέει διαρκώς: «Κοιτάξτε τι ωραίο κάδρο έκανα, ο άτιμος...» Βλέπεις την πρόθεση. Το «εγώ» του φωτογράφου είναι εκεί. Η βασική προϋπόθεση για να κάνεις κάτι αξιόλογο, όμως, είναι να μη σκέφτεσαι διαρκώς τον εαυτό σου, να μην τον παίρνεις στα σοβαρά, να τον χάσεις ή να τον ξεχάσεις αν μπορείς.

— **Το κεφάλαιο με τις αθηναϊκές φωτογραφίες το λες «Ανάμνηση της μητράς». Εκεί βλέπουμε μια Αθήνα που δεν υπάρχει πια.**

Είναι η παιδική ηλικία, μια Αθήνα όπως την έζησα. Θυμάμαι να πηγαίνω πολύ μικρός με τη μάνα μου στα μαγαζιά με τα υφάσματα και να βλέπω τις γυναίκες να ανοίγουν μπροστά μου τα τόπια – ολόκληρους κόσμους από χρώματα και σχέδια. Θυμάμαι τις διαδρομές με τον Ηλεκτρικό κάθε απόγευμα. Στην ουσία, το 1985 φωτογράφιζα τις πρώτες εικόνες που είχα από τον κόσμο είκοσι χρόνια νωρίτερα.

Αυτό άλλωστε είναι ένα από τα πιο μουσικά θέματα του βιβλίου: ο χρόνος. Αν ρωτήσεις σήμερα το ΑΙ τι είναι η φωτογραφία, νομίζω ότι θα σου πει: η φωτογραφία είναι χρόνος. Τίποτε άλλο. Είναι το μεγαλοφύεστερο μέσο που ανακάλυψε ο άνθρωπος για να αποτυπώσει τον χρόνο. Να τον κρατήσει, γιατί ο χρόνος φεύγει. (σκέφτεται λίγο...)

Ο χρόνος δεν μπορεί να υπάρξει έξω από τη ζωή. Ο χρόνος είναι η ζωή. Και ζωή δεν υπάρχει χωρίς την αγάπη. Η ζωή είναι αγάπη. Οι φωτογραφίες γίνονται με αγάπη, η αγάπη γίνεται φωτογραφία. Κι έτσι κλείνει ο κύκλος... φωτογραφία, χρόνος, ζωή, αγάπη και πάλι φωτογραφία. Όλο το βιβλίο είναι ένας κύκλος. Κάθε κεφάλαιο ξεκινά με μια μικρή φωτογραφία σαν βινιέτα, που είναι και η τελευταία φωτογραφία του κεφαλαίου. Πάντα μου άρεσε η κυκλική δομή. Ο κύκλος είναι το τέλειο σχήμα.

Πάνω: Μαύρο Δάσος, Δυτική Γερμανία, 1985. Η αρχή του ταξιδιού.
Δεξιά: Ενωμένη Ευρώπη. Λίμνη Μπάλατον, Ουγγαρία, 1989.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΙΤΤΑΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

Ένα ταξίδι στην Αθήνα και στην Ευρώπη του Ψυχρού Πολέμου. 40 χρόνια μετά, κυκλοφορεί ένα σπάνιο βιβλίο όπου ο λόγος συναντά την εικόνα.

Της Δήμητρας Γκρους

Πάνω: Ο Γλάρος, Ζυλτ,
Βόρεια Θάλασσα,
Δυτική Γερμανία.
Δεξιά: Τα δεσμά της
ζωής, Βουδαπέστη,
1989.

**Ο χρόνος
είναι ο
μεγάλος
πρωταγωνι-
στής. Καρία
νοσταλγία.
Μόνο τρυ-
φερότητα,
μελαγχο-
λία, ελευ-
θερία, αλλά
και κούρα-
ση, εγκατά-
λειψη, ιστο-
ρικό βάρος.**

Στην αρχή, υπάρχει πάντα μια κρίση. Σού-νιο, Μάρτιος 1984.

Πριν ξεκινήσει το ταξίδι, η ζωή του έμοιαζε να έχει πάρει έναν εντελώς διαφορετικό δρόμο. Μετά το Βαρβάκειο και το Πολυτεχνείο, είχε γίνει δεκτός για μεταπτυχιακές σπουδές σε μια μεγάλη πολυτεχνική σχολή του Παρισιού. Μόνο που κάτι δεν ταίριαζε. Εγκαταλείποντας αργότερα το μεταπτυχιακό, πέρασε έναν χρόνο κάνοντας περιστασιακές δουλειές και περνώντας τα βράδια στη Σινεματέκ. Εκεί άρχισε να γεννιέται η ιδέα ενός ταξιδιού και το όνειρο μιας ενωμένης Ευρώπης μέσα από ένα φωτογραφικό άλμπουμ.

— Όταν κλείνει το αθηναϊκό κεφάλαιο, ξεκινά η περιπλάνηση στην Ευρώπη. Είναι Σεπτέμβριος του '85 και ξεκινάς μόνος με ένα Ρονγ, γιατί;

Ξεκινάω για να δω τους Ευρωπαίους. Αυτό ήταν το μεγαλόπνοο σχέδιο που είχα ως νέος. Είχα πάει είκοσι χρονών στο Ανατολικό Βερολίνο και είχα πάθει σοκ. Δεν μπορούσα να καταλάβω γιατί η Ευρώπη ήταν χωρισμένη με ένα τείχος από τη Βαλτική μέχρι τη Μαύρη Θάλασσα. Ήθελα λοιπόν να κάνω ένα βιβλίο όπου η Ευρώπη θα ήταν όλη μαζί, ενωμένη μέσα από τις φωτογραφίες. Αυτό ήταν το σχέδιο. Και όταν έπεσε το Τείχος, ένιωσα ότι τελικά η Ευρώπη δεν περίμενε εμένα για να την ενώσω – ενώθηκε μόνη της. *[Γελάει]* Τέτοιες χαζομάρες. Αλλά από μια τέτοια χαζομάρα μπορούσες να ταξιδέψεις τέσσερα χρόνια.

— Ακούγεται τρελή ιστορία. Δεν ήθελε θάρρος όλο αυτό; Τι διαδρομή τη σχεδιάζεις;

Η οικογένειά μου πίστευε ότι σπούδαζα στο Παρίσι. Δεν τους το είχα πει για να μην ανησυχούν. Έτσι ήμουν ήσυχος στον δρόμο. Δεν έλειπα σε κανέναν και δεν μου έλειπε κανείς. Απολάμβανα το ταξίδι και τη μοναξιά μου. Έφευγα χωρίς την άνοιξη και ταξίδευα μέχρι τον Νοέμβριο, μέχρι να κρυώσει πολύ ο καιρός, για τέσσερα χρόνια και κάτι. Κοιμόμουν μέσα στο αυτοκίνητο. Το Ρονγ είχε γύρω γύρω μουσαμάδες. Στην Ολλανδία, όπως γράφω και στο βιβλίο, κάτι μεθυσμένοι άνοιξαν τους μουσαμάδες ενώ ήμουν μέσα και κοιμόμουν, άρχισαν να με φτύνουν και να με βρίζουν, και μετά έφυγαν. Μπορούσε να συμβεί και το χειρότερο αλλά δεν συνέβη, ήμουν τυχερός. Όταν είσαι 25 χρονών, έχεις άγνοια κινδύνου.

Τη διαδρομή την έβγαζα στον δρόμο. Το μόνο που είχα ήταν ένας χάρτης. Ξεκίνησα από το Μαύρο Δάσος, στη Δυτική Γερμανία. Εκεί έζησα κάτι σαν μυστικιστική εμπειρία, όπως αργότερα και στο νεκροταφείο της Πράγας. Ήθελα να φτάσω όσο πιο βόρεια μπορούσα. Έφτασα μέχρι τη βόρειο άκρο της Γιουτλάνδης στη Δανία, αλλά ήταν πολύ ακριβό το πλοίο για τη Σουηδία και δεν συνέχισα. Γύρισα πίσω, προς το Ανατολικό Μπλοκ. Η παλιά Αυστροουγγαρία με γοήτευε πολύ. Ο Κάφκα, η κλασική μουσική... Ήμουν ένας νέος που είχε στο μυαλό του μουσικές, διαβάσματα και εικόνες. Δεν ήξερα τίποτα, αλλά είχα πέντε πράγματα που με παρακινούσαν, με οδηγούσαν.

— Λες κάπου ότι η φωτογραφία είναι μνήμη.

Η φωτογραφία αποδεικνύει πάντα ότι ζήσαμε. Ακόμα και η πιο αφελής selfie αυτών τον σκοπό επιτελεί. Αποδεικνύει ότι πέρασες από κάπου, ότι υπήρξες εκεί, ότι έζησες κάτι. Και παράλληλα σου επιστρέφει πράγματα που δεν υπάρχουν πια στη μνήμη σου: ανθρώπους που συνάντησες, συναισθήματα, στιγμές... Ακόμη και οι πιο ανώδυνες φωτογραφίες που μπορεί να έχει κάποιος στο κινητό του, κάνουν αυτό το σπουδαίο πράγμα: σε βάζουν να σκεφτείς τη ζωή σου. Απλώς μερικές φωτογραφίες μπορούν να πουν κάτι και σε κάποιον άλλον.

— Συνέβη, τελικά, να γίνεις μάρτυρας μιας ιστορικής εποχής...

Ναι, γι' αυτό και μερικές φορές, με τον κίνδυνο να γίνω διδακτικός, προσπαθώ να περιγράψω την εποχή. Ειδικά στο Βερολίνο. Τα νέα παιδιά σήμερα δεν μπορούν να φανταστούν ότι το Δυτικό Βερολίνο ήταν ένα «νησί» μέσα στην Ανατολική Γερμανία. Δύο εκατομμύρια άνθρωποι ζούσαν σε μια πόλη περικυκλωμένη από ένα τείχος. Εσύ που ζούσες μέσα στο «νησί» μπορούσες να μπει και να βγεις. Οι άνθρωποι από την άλλη πλευρά, όμως, δεν μπορούσαν να πάνε πουθενά.

— Περιγράφεις πολύ ωραία τους δύο αυτούς κόσμους, αλλά μιλάς και για την παρακμή της Δύσης...

Αν δεις τις φωτογραφίες της Δυτικής Γερμανίας μαζί με τα κείμενά τους, σε καμία δεν φαίνεται μια λαμπερή χώρα. Οι γκασταρμπάιτερ, τα παιδιά των τσιγγάνων, οι ηλικιωμένοι άνθρωποι... Βλέπεις την αθέατη πλευρά μιας κοινωνίας. Κι αν δεν τη

δεις ο φωτογράφος, ποιος θα τη δει; Αυτοί οι ηλικιωμένοι έξω από το λαμπερό Μπάντεν Μπάντεν – ποιος άλλος θα τους πρόσεχε; Είναι σαν να έχεις μια αποστολή, που όμως κανείς δεν σου ανέθεσε: να δεις αυτούς που δεν βλέπουν οι άλλοι. Ακόμη και στο Παρίσι έβλεπα μια μεγάλη μοναξιά των ανθρώπων εκεί. Τα είχαν όλα, αλλά μέσα τους διέκρινες ένα τρομακτικό κενό· δουλειές, σχέσεις, κι όμως μια αίσθηση ότι η ζωή τους δεν είχε νόημα.

Αυτό που με ενδιέφερε ήταν η μοίρα των ανθρώπων. Για μένα ήταν σοκ όταν είδα τις εσωτερικές διαβαθμίσεις μιας κοινωνίας που θεωρούσαμε ευημερούσα. Υπήρχαν κομμάτια της Δυτικής Γερμανίας που ήταν πολύ φτωχά το 1985. Όπως εκείνο το κάμπινγκ στο Ρουρ όπου πήγα για να διανυκτερεύσω, πιστεύοντας ότι είναι παραθεριστικό. Νόμιζα ότι ήταν για τουρίστες και ήταν για ανθρώπους που είχαν χάσει τα σπίτια τους και ζούσαν εκεί. Όποιος μου λέει ότι είμαι προκατειλημμένος απέναντι στην Ανατολική Ευρώπη, η απάντησή μου είναι: δείτε πώς φωτογράφησα τη Δυτική.

— Ταξιδιψες, όμως, και στις νότιες χώρες...

Η μεγάλη μου αγάπη ήταν τότε η Πορτογαλία. Μου έκανε εντύπωση αυτή η χώρα που μόλις είχε βγει από μια δικτατορία σχεδόν πενήντα χρόνων, μια χώρα τότε πολύ φτωχή –πολύ φτωχότερη από την Ελλάδα–, όπως και ο τρόπος που οι άνθρωποι δούλευαν, δούλευαν συνεχώς, για να ξεπεράσουν αυτή τη φτώχεια. Και τη Βενετία αγαπώ πολύ... Ακόμα πηγαίνω κάθε χρόνο τον χειμώνα, είναι το τάμα μου. Όπως και τότε, επιστρέφοντας κάθε χρόνο από το ταξίδι, συνήθως Νοέμβριο, έφτανα στη Βενετία και περνούσα τις τελευταίες δύο εβδομάδες στην Τζουντέκα. Τότε ήταν ακόμα υπνωτήριο εργατών, με ταρσανάδες όπου έφτιαχναν γόνδολες και άλλα πλοία. Νοίκιαζα ένα τρισάθλιο δωμάτιο με τα τελευταία χρήματα που μου είχαν απομείνει, αλλά ήμουν πάντα ευτυχισμένος εκεί.

Το βιβλίο, ωστόσο, είναι επικεντρωμένο κυρίως στη Βόρεια Ευρώπη. Άλλωστε την Ισπανία την έχασα σχεδόν ολόκληρη, όπως και την Πολωνία. Μου κατάσχεσαν τις φωτογραφίες οι Βούλγαροι στα σύνορα, μια φορά που γύριζα στην Ελλάδα από τον Προμαχώνα, το 1989. Έχασα εκατό τραβηγμένα φιλμ.

— Και όταν επιστρέφεις στο Βερολίνο, τη μέρα που πέφτει το Τείχος; Έτσι τελειώνει το βιβλίο και όλη αυτή η περιπέτεια...

Εκείνες τις μέρες είχε γίνει στο Ανατολικό Βερολίνο μια τεράστια διαδήλωση εναντίον του καθεστώτος. Οι άνθρωποι είχαν καταλάβει ότι αυτή τη φορά η Σοβιετική Ένωση του Γκορμπατσόφ δεν θα στήριζε τον Χόνκερ, όπως είχε συμβεί στο παρελθόν.

Πολλοί ένιωθαν ότι ερχόταν η ώρα. Κάποιοι φίλοι που είχα στο Βερολίνο μού είπαν: «Κάτι θα γίνει, αν θέλεις έλα γρήγορα». Και πήγα την παραμονή. Ήταν η πιο συγκλονιστική μέρα της ζωής μου. Προσπάθησα να το περιγράψω όσο πιο λιτά μπορούσα στις τελευταίες φωτογραφίες. Ήταν τρομερό να το ζεις: να αισθάνεσαι την ενέργεια 600.000 ανθρώπων που είχαν ξεχυθεί στους δρόμους περνώντας το Τείχος και είχαν καταλάβει ολόκληρο το Δυτικό Βερολίνο. Μια ειρηνική εισβολή.

Έβλεπες οικογένειες να συναντιούνται μετά από χρόνια στην πλευρά του Δ. Βερολίνου. Στο KaDeWe, το μεγάλο πολυκατάστημα, ο κόσμος ήταν μέσα σαν τσαμπιά από μέλισσες. Κοιτούσαν τις βιτρίνες, τις σοκολάτες, τα εμπορεύματα... υπήρχε αυτός ο μύθος της Δύσης. Τους είχαν δώσει από 100 δυτικά μάρκα στον καθένα και αγόραζαν μικροπράγματα, σαν μικρά παιδιά.

Η μεγάλη σκηνή της Ιστορίας δημιουργεί εκατομμύρια μικρές ιστορίες ανθρώπων, κι αν μπει στον κόπο να τις προσέξεις και να τις δεις, συγκλονίζεσαι κι εσύ. Η φωτογραφία μπορεί να σου δείξει την Ιστορία.

Επέστρεψε στην Ελλάδα τον Δεκέμβριο του 1989. Το ταξίδι είχε τελειώσει, η Ευρώπη που ήθελε να ενώσει με τις φωτογραφίες του έχει αρχίσει να ενώνεται μόνη της. Ακολούθησε μια δύσκολη περίοδος. Πήρε τα φιλμ από τις 30.000 φωτογραφίες που είχε τραβήξει και τα έκλεισε σε μια αποθήκη. Συνέχισε τη ζωή του. Γνώρισε ένα κορίτσι που, όπως λέει, τον έσωσε. Ήρθαν ο βιοπορισμός και τα παιδιά... «*Τα ξέχασα όλα αυτά, και δεν τα έδειξα ποτέ σε κανέναν. Ευτυχώς δεν τα πέταξα(!)*». Μέχρι το 2014, όταν τα ξαναβρήκε και κυκλοφόρησε έναν χρόνο μετά το φωτογραφικό λεύκωμα «*Εικόνες μιας άλλης Ευρώπης*». Ακολούθησε η μεγάλη έκθεση στο Μουσείο Μπενάκη, το ταξίδι επιστροφής στην Ευρώπη τριάντα χρόνια μετά την πτώση του Τείχους, ένα βιβλίο για την Αθήνα, το ντοκιμαντέρ «*Μόνος στο δάσος*» της ΕΡΤ, και άλλες εννέα εκθέσεις σε τέσσερις χώρες.

Και τώρα αυτό το βιβλίο, «*Φωτογραφία*». Σαράντα χρόνια μετά, σαν να ολοκληρώνεται ένας κύκλος. Ο νεαρός που ταξίδευε μόνος στην Ευρώπη με ένα Ρονγ και μια μικρή φωτογραφική μηχανή συναντά τον άνθρωπο που μπορεί σήμερα να αφηγηθεί εκείνο το ταξίδι: ο βιωμένος χρόνος και η μνήμη μιας εποχής που πρόλαβε να υπάρξει. **Α**

Κ. Πίπτας,
1989

© ΣΠΥΡΟΣ ΣΤΑΒΕΡΗΣ

ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

ΤΑ ΒΡΑΔΙΑ ΜΑΣ ΣΤΟΝ ΛΟΦΟ

ΙΟΥΝΙΟΣ - ΙΟΥΛΙΟΣ 2026

19.06

«Στον Γαλατά ψιλή βροχή»

Η ΠΟΛΗ, Η ΘΡΑΚΗ ΚΑΙ Η ΣΜΥΡΝΗ
ΤΟΥ ΧΡΟΝΗ ΑΗΔΟΝΙΔΗ

Συμμετέχουν: Γλυκερία, Παντελής Θαλασσινός, Βιολέτα
Ίκαρη, Ζαχαρίας Καρούνης, Δημήτρης Μπάσης, Ορχήστρα
Ελληνικής Μουσικής «Χρόνης Αηδονίδη», Βαγγέλης
Δημούδης, Μάνος Κουτσαγγελίδης, Λευκοθέα Φιλιππίδη

23.06

Η Επιθεώρηση - «Εγώ θα σας τα πω!»

Σκηνοθεσία: Βαγγέλης Θεοδωρόπουλος

26.06

Μια άλλη Θήβα

Σκηνοθεσία: Βαγγέλης Θεοδωρόπουλος

27.06

Sexy Laundry

Σκηνοθεσία: Σπύρος Παπαδόπουλος

29.06

«Η Καρυάτιδα!»

του Γιώργου Καπουτζίδη

Σκηνοθεσία: Κατερίνα Μαυρογεώργη

30.06

Μια άλλη Θήβα

Σκηνοθεσία: Βαγγέλης Θεοδωρόπουλος

01.07

Beth Hart

Δημοτικό
Θέατρο
Λυκαβηττού

03.07

Γκαλά Όπερας | Κρατική Ορχήστρα Αθηνών

Συμμετέχουν: Ηλίας Βουδούρης, Μυρτώ
Παπαθανασίου, Δημήτρης Πλατανιάς

04 & 05.07

Ανεξάρτητα Κράτη

Σκηνοθεσία: Γιώργος Παλούμπης

06.07

José James

Συμμετέχει η China Moses

07.07

Μήδεια

Σκηνοθεσία: Nikita Milivojevi

09.07

Robert Plant | "All That Glitters..."

Με τους: Saving Grace και Suzi Dian

12.07

Η Κασέτα του Μελωδία 99.2

για τον Γιάννη Σπανό

Συμμετέχουν: Τάνια Τσανακλίδου, Γιώτα Νέγκα,
Κώστας Τριανταφυλλίδης, Μαρία Αλαμανή,
Λάμπρος Βασιλείου, Βασιλική Μιχαλοπούλου

20.07

«Πάντα γελαστοί και γελασμένοι»

Τα τραγούδια του Θάνου Μικρούτσικου

Συμμετέχουν: Ρίτα Αντωνοπούλου,
Γιάννης Κότσιρας, Δημήτρης Μπάσης,
Μαρία Παπαγεωργίου, Μίλτος Πασχαλίδης

21.07

Δημοτικό Αθηναϊκό Πανηγύρι

Συμμετέχουν: Νίκος Ζωιδάκης, Γωγώ Τσαμπά,
Στέλλα Κονιτοπούλου.

Παρουσίαση: Θάνος Κιούσης

23.07

Godsmack

Το πρόγραμμα ενδέχεται
να τροποποιηθεί.

Πληροφορίες
για το πρόγραμμα:

ΒΑΣΙΛΗΣ ΒΑΡΔΑΚΑΣ & ΒΛΑΣΣΗΣ ΜΑΡΩΝΙΤΗΣ

Οι άνθρωποι πίσω από την εκδοτική επιτυχία της Key Books

Τα γραφεία των εκδόσεων Key Books στεγάζονται σε ένα μοντέρνα ανακαινισμένο νεοκλασικό κτίριο, στη Βασ. Βουλγαροκτόνου 27, στα Εξάρχεια. Οι εκδότες, Βασίλης Βαρδάκας και Βλάσσης Μαρωνίτης, έχουν συνεισφέρει, ο καθένας με τη δική του προσωπική αισθητική, τόσο στη διακόσμηση του χώρου όσο και στην επιλογή των τίτλων που κυκλοφορούν από τον εκδοτικό οίκο. Τολμηροί, όπως στην περίπτωση του βιβλίου της Ισπανίδας νευροψυχολόγου Άλμπα Καρδάλδα «Πώς λες σε κάποιον να πάει να γ@μηθεί... ευγενικά;», για τη σημασία του να λέμε «όχι» χωρίς να νιώθουμε ενοχές, που κυκλοφόρησε φέτος τον Μάιο, και άλλες φορές κλασικοί με σύγχρονους τρόπους, όπως στην περίπτωση του βιβλίου του Στέφανου Ξενάκη «Το Δώρο: Ένα τετράδιο θαυμάτων» (2018), που έχει μεταφραστεί σε 36 γλώσσες και κυκλοφορεί σε 32 χώρες, οι τίτλοι της Key Books υπόσχονται να προσφέρουν κάτι ξεχωριστό και ασυνήθιστο στο ελληνικό αναγνωστικό κοινό.

Του Γιώργου Δήμου
Φωτό: Τάσος Ανέστης

Το προσωπικό εκδοτικό τους ταξίδι ξεκίνησε στη δύσκολη περίοδο της οικονομικής κρίσης στην Ελλάδα, το καλοκαίρι του 2012. Ο Βασίλης Βαρδάκας, γεννημένος στην Αμερική και μεγαλωμένος με μια τελείως διαφορετική νοοτροπία από την ελληνική, και ο Βλάσσης Μαρωνίτης, που είχε γίνει πρόσφατα πατέρας τριδύμων, αποφάσισαν να ενώσουν την εμπειρία και τις δυνάμεις τους προκειμένου να δημιουργήσουν κάτι πραγματικά πρωτοποριακό. Μέσα στα επόμενα χρόνια, κατάφεραν να καθιερώσουν την Key Books ως ένα από τα πιο «καυτά» ονόματα στον χώρο του βιβλίου.

Μιλήσαμε μαζί τους για τους νέους επιτυχημένους τίτλους τους, τα προβλήματα που προκύπτουν από την υπερπληροφόρηση και την αλόγιστη χρήση της Τεχνητής Νοημοσύνης, αλλά και για την επίδραση που έχει η Key Books στις ζωές των αναγνωστών της.

— Τα βιβλία του Γκάμπορ Ματέ πωλούνται σε αριθμούς που μέχρι πριν λίγα χρόνια θα θεωρούνταν αδιανόητοι για βιβλία ψυχολογίας. Τι λέει αυτό για τη σημερινή ελληνική κοινωνία;

Βασίλης Βαρδάκας: Νομίζω πως ζούμε σε μια εποχή που οι άνθρωποι έχουν ανάγκη να εξερευνήσουν τον εσωτερικό τους κόσμο. Για πολλά χρόνια, η δημόσια συζήτηση περιστρεφόταν γύρω από την επιτυχία. Σήμερα οι άνθρωποι αναζητούν κάτι βαθύτερο. Θέλουν να καταλάβουν γιατί νιώθουν όπως νιώθουν, πώς επηρεάζονται από τις εμπειρίες τους και πώς μπορούν να ζήσουν με μεγαλύτερη επίγνωση;

Τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια περάσαμε από αλληπάλληλες «κρίσεις» που δημιούργησαν συλλογικά τραύματα. Από την οικονομική κρίση, μέχρι την πανδημία και τους πολέμους δίπλα μας. Όλα αυτά έφεραν στην επιφάνεια ερωτήματα που παλαιότερα έμεναν στο περιθώριο, στο κενό. Τα συζητούσαν λίγοι πίσω από τις κλειστές πόρτες των ψυχοθεραπευτών.

Σήμερα, ερωτήματα όπως το πώς διαχειριζόμαστε το άγχος, πώς επηρεάζουν οι παιδικές μας εμπειρίες τη ζωή μας, πώς δημιουργούμε ουσιαστικές σχέσεις και πώς μεγαλώνουμε παιδιά σε έναν κόσμο που αλλάζει συνεχώς είναι κομμάτι της καθημερινότητάς μας.

Βλάσσης Μαρωνίτης: Ο Ματέ και το έργο του εμφανίστηκαν πριν από αρκετά χρόνια στη διεθνή εκδοτική σκηνή. Είναι, όμως, τα τελευταία χρόνια που έχουν τόσο μεγάλη επίδραση στο κοινό. Αυτό μας οδηγεί στο σκέψη πως οι κοινωνίες αναζητούν και αποδέχονται τα δεδομένα που προκύπτουν από την επιστημονική έρευνα όταν οι συνθήκες ωριμάσουν και η ανάγκη για κάτι τέτοιο είναι πιο έντονη και επιτακτική.

Η σύνδεση, για παράδειγμα, σώματος και μυαλού που φωτίζεται με έναν ολιστικό τρόπο από τον Ματέ στο βιβλίο του «Όταν το σώμα λέει όχι» (2024) και αναδεικνύει το κόστος του κρυφού στρες στην υγεία μας άνοιξε μια τεράστια συζήτηση στην παγκόσμια ιατρική σκηνή αλλά και στα σπίτια μας. Αντίστοιχα και η συζήτηση για το τραύμα. Ο Ματέ μάς βοηθάει να αντιληφθούμε ότι το ζητούμενο δεν είναι να αντιμετωπίσουμε το σύμπτωμα, αλλά να αναζητήσουμε τη ρίζα του προβλήματος. Και από εκεί να οδηγηθούμε στην ίαση. Αυτά τα ζητήματα, άλλωστε, αφορούν πολλούς από εμάς και αυτό αποδεικνύεται από το εύρος των ανθρώπων που διαβάζουν τα βιβλία του και παρακολουθούν τις διαλέξεις του ανά τον κόσμο.

— Τα τελευταία χρόνια, τα βιβλία προσωπικής ανάπτυξης έχουν περάσει από το περιθώριο στο mainstream. Γιατί πιστεύετε ότι συμβαίνει αυτό;

B.M. Γιατί άλλαξαν οι απαιτήσεις. Παλαιότερα, ένα βιβλίο και μια θέση σε μία εταιρεία αρκούσαν για να φτάσει κάποιος μέχρι τη συνταξιοδότηση. Αυτή είναι μια συνθήκη που έχει περάσει ανεπιστρεπτή. Σήμερα, τα «hardskills» –λ.χ. τα πτυχία– δεν αρκούν για να διαπρέψεις, αλλά ούτε καν να επιβιώσεις στην αγορά εργασίας. Τα περιήρημα «softskills» είναι πλέον υπεραπαραίτητα και δημιουργήσαν μία νέα αγορά, σημαντικό κομμάτι της οποίας είναι και οι εκδόσεις βιβλίων προσωπικής ανάπτυξης.

B.B. Κάθε βιβλίο έρχεται να καλύψει τουλάχιστον μια ανάγκη. Και σήμερα τα βιβλία προσωπικής ανάπτυξης δεν περιορίζονται στο κυνήγι της ευτυχίας ή της επιτυχίας. Πώς να ξεκλειδώσω τη δημιουργικότητά μου, να διαχειριστώ καλύτερα τα οικονομικά μου, να επικοινωνώ πιο αποτελεσματικά με τους σημαντικούς ανθρώπους στη ζωή μου, να είμαι καλύτερος πατέρας για τα παιδιά μου. Η λίστα, ευτυχώς, είναι μεγάλη. Οι αναγνώστες στρέφονται σε αυτά τα βιβλία για να βρουν λύσεις, να εμπλουτίσουν τις γνώσεις τους ή τον τρόπο που σκέφτονται. Οι άνθρωποι αναζητούν νόημα –όχι συνθήματα.

— Να αλλάξουμε λίγο θεματική: Ο Θόδωρος Παπακώστας κατάφερε να κάνει την αρχαιολογία «ποπ», δημοφιλή. Πότε καταλάβατε ότι δεν είχατε απλώς έναν επιτυχημένο συγγραφέα, αλλά ένα πραγματικό πολιτιστικό φαινόμενο;

B.M. Το αντιληφθήκαμε πριν καν εκδώσουμε το πρώτο του βιβλίο. Όταν, το μακρινό πλόν 2020, μας μίλησε η Ευαγγελία Αυλωνίτη, η ατζέντισσα του Θόδωρου, για την προοπτική να γράψει ένα βιβλίο, υπήρχε μία ομιλία του στο TedXAthens και τα κοινωνικά του δίκτυα στα σπάργανα. Ήταν, όμως, τόσο εμφανές το χάρισμά του στα μόλις 18 λεπτά της ομιλίας του, που φαινόταν ότι υπάρχει ένας εν δυνάμει εκδοτικός θησαυρός στο μυαλό αυτού του ανθρώπου. Και η ιστορία μας δικαιώσε όλους. Κι αυτό είναι κάτι πολύ μεγαλύτερο από μια εκδοτική επιτυχία. Είναι η δημιουργία μιας νέας σχέσης ανάμεσα στην επιστήμη και στο αναγνωστικό κοινό. Και ο Θόδωρος ο ιδανικός πρεσβευτής της.

B.B. Ο Θόδωρος έχει μια σπάνια ικανότητα. Γνωρίζει πώς να αφηγείται ιστορίες για τα σημαντικά και τα ασήμαντα της αρχαιότητας με τρόπο που μαγεύει και παράλληλα διατηρεί την επιστημονικότητά του. Κάθε του βιβλίο φροντίζει μια παλιά πληγή. Πόσοι πήγαν σε ελληνικό σχολείο κι αγάπησαν την αρχαιολογία; Μετριούνται στα δάχτυλα. Νομίζω ότι το πραγματικό του επίτευγμα είναι πως έβγαλε την επιστήμη του από τα αμφιθέατρα και την έφερε στην καθημερινότητά μας. Την έβαλε στο κινητό μας, στην τηλεόρασή μας και φυσικά στη βιβλιοθήκη μας. Έδειξε ότι η ιστορία δεν είναι κάτι μακρινό. Είναι γεμάτη ανθρώπινα πάθη, συγκρούσεις, χιούμορ και αντιφάσεις που μοιάζουν πολύ με τις δικές μας.

B.M. Οι άνθρωποι διψάμε για ιστορίες, από τα χρόνια του Ομήρου μέχρι και σήμερα. Εκεί βρίσκεται το μυστικό. Θέλουμε να συνδεθούμε με ήρωες, να γνωρίσουμε τα πάθη, τα λάθη, τους δαιμονές τους και μέσα από αυτούς γίνεται εφικτή η αφομοίωση της γνώσης. Ο Θόδωρος το καταλαβαίνει αυτό καλά και το υπηρετεί με μοναδικό τρόπο. Γι' αυτό και κατάφερε να οδηγήσει ένα πολύ μεγάλο κοινό στο να διαβάσει βιβλία που ασχολούνται με την αρχαιολογία.

B.B. Για εμάς αποτελεί ένα εξαιρετικό παράδειγμα αυτού που πιστεύουμε ότι μπορεί να κάνει ένα βιβλίο. Να ξεκλειδώσει μια πόρτα σε έναν ολόκληρο κόσμο ιδεών και γνώσεων. Και όταν συμβαίνει αυτό, τότε δεν μιλάμε απλώς για έναν επιτυχημένο συγγραφέα. Μιλάμε για ένα πραγματικό πολιτιστικό φαινόμενο.

— Σε μια εποχή υπερπληροφόρησης, podcasts, reels και ατελείωτου scrolling, γιατί να αγοράσει κάποιος και να διαβάσει ένα βιβλίο;

B.B. Πιστεύω βαθιά πως η εμπειρία της ανάγνωσης ενός βιβλίου είναι πιο αναγκαία από ποτέ. Το να βουτάς στις σελίδες του και να παγώνεις για λίγο τον χρόνο... Θα έπρεπε να συνταγογραφείται! Πηγαίνουμε από ερέθισμα σε ερέθισμα, όπως η μαϊμού πηγαίνει από κλαδί σε κλαδί. Όποιος μπορεί να συγκεντρώνεται και να δίνει χρόνο για σκέψη σήμερα, είναι πλούσιος.

B.M. Δεν μπορώ να συμφωνήσω περισσότερο. Το βιβλίο είναι ένα εξαιρετικό μέσο σύνδεσης και αποσύνδεσης. Όταν διαβάζουμε ένα βιβλίο παρέα με το παιδί μας συνδεόμαστε με έναν μαγικό τρόπο που μένει ανεξίτηλος στη μνήμη. Και όταν επιλέγουμε να διαβάσουμε ένα βιβλίο εμείς, τότε καταφέρνουμε να αποσυνδεθούμε από έναν κόσμο που ζητά εμμονικά την προσοχή μας με εκατομμύρια ερεθίσματα.

— Η Τεχνητή Νοημοσύνη μπορεί ήδη να γράψει άρθρα, περιλήψεις, ακόμα και βιβλία. Πιστεύετε ότι

απειλεί το βιβλίο ή ότι τελικά θα αναδείξει ακόμα περισσότερο την αξία της ανθρώπινης δημιουργίας;

B.B. Η Τεχνητή Νοημοσύνη είναι ένα καταπληκτικό εργαλείο. Μπορεί να λύσει πολλά προβλήματα και να δημιουργήσει νέες δυνατότητες. Να μας κερδίσει χρόνο. Τελεία. Η συγγραφή είναι μια τέχνη που χρειάζεται βιώματα και σχέσεις. Έμπνευση και ατέλειες. Έναν άνθρωπο που ξενυχτάει μπροστά σε μια λευκή οθόνη για να εκφράσει κάτι που έχει στην ψυχή του. Ναι, η Τεχνητή Νοημοσύνη μπορεί να δημιουργήσει διάφορα εμπόδια και στρεβλώσεις στη δουλειά μας. Όχι, δεν μπορεί να υποκαταστήσει την ανθρώπινη δημιουργικότητα.

B.M. Εδώ θα διαφωνήσουμε. Εργαλείο είναι ο κάβουρας. Και για να το τεκμηριώσω θα δανειστώ την αυθεντία ενός συγγραφέα μας, του φουτουριστή Δημήτρη Δημητριάδη, που έχει γράψει το «2049» (2026) και περιγράφει την Τεχνητή Νοημοσύνη ως μία τεχνολογία γενικής χρήσης, όπως είναι ο ηλεκτρισμός. Θα αλλάξει, λοιπόν, τη ζωή μας με έναν τρόπο που ακόμα, εγώ τουλάχιστον, δεν μπορώ να συλλάβω σε όλη του την έκταση.

Η Key Books δημιουργήθηκε και διοικείται από δύο ανθρώπους. Ποιο είναι το μεγαλύτερο πλεονέκτημα και ποια η μεγαλύτερη δυσκολία του να μοιράζεσαι την ηγεσία;

B.B. Το μεγαλύτερο πλεονέκτημα είναι ότι έχεις παρέα στο ταξίδι της επιχειρηματικότητας. Υπάρχει πάντα ένας άνθρωπος που μοιράζεται μαζί σου την ευθύνη αλλά και το όραμα. Με τον καιρό καταλαβαίνεις ότι και οι δυσκολίες, όπως μπορεί να είναι οι διαφωνίες πάνω σε ένα θέμα, γεννάνε μια νέα οπτική και μια σύνθεση. Είναι σαν να έχεις διπύρνο υπολογιστή όταν οι περισσότεροι πηγαίνουν με έναν.

B.M. Προσοχή ακολουθεί τοποθέτηση προϊόντος: Η καλύτερη εικόνα που μου έρχεται στο μυαλό για να απαντήσω στο ερώτημα «Ποιο είναι το μεγαλύτερο πλεονέκτημα;» είναι το λογότυπο της Robe di Kappa. Έχεις πάντα κάποιον να φυλάει τα νώτα σου και να βλέπει τι γίνεται πίσω από την πλάτη σου. Ανεκτίμητο. Και η μεγαλύτερη δυσκολία, επειδή συζητάμε για ανθρώπους, είναι το «Εγώ». Είναι μέρες της φύσης μας, όταν όμως το αφήνουμε έξω από την πόρτα του γραφείου, όλα λειτουργούν πιο ουσιαστικά και αρμονικά.

— Αν σας ζητούσε κάποιος να περιγράψετε την αποστολή της Key Books με μία μόνο πρόταση, ποια θα ήταν αυτή;

B.M. Το μότο μας πιστεύω ότι εκφράζει την αποστολή μας – βιβλία για ανοιχτά μυαλά.

B.B. Να αφήσουμε τα πράγματα καλύτερα από ό,τι τα βρήκαμε.

— Κοιτώντας πίσω στα χρόνια της Key Books, ποια στιγμή σάς έκανε να συνειδητοποιήσετε ότι δεν χτίζετε απλώς μια εταιρεία, αλλά έναν εκδοτικό οίκο που επηρεάζει τις ζωές ανθρώπων;

B.M. Θυμάμαι σαν τώρα μια έκθεση αποφοίτων της Σχολής Καλών Τεχνών στον κήπο της Γενναδίου. Μία καλή φίλη και συνεργάτης, η Ντόση Ιορδανίδου, μου γνώρισε έναν απόφοιτο. Τότε είχαμε εκδώσει μόλις τρία βιβλία. Όταν, λοιπόν, με σύστησε ως τον συνιδρυτή της Key Books, ο νεαρός κούνησε το κεφάλι του δηλώνοντας εμφανώς την πλήρη άγνοιά του. Συνεχίσαμε όμως τη συζήτηση και του μίλησα για το πρώτο μας βιβλίο, το «Κλέψε σαν καλλιτέχνης» (2013) του Όστιν Κλέον. Μόλις άκουσε τον τίτλο, ήταν σαν να τον χτύπησε ρεύμα. Ο ενθουσιασμός του ήταν χειμαρρώδης, ήταν το βιβλίο που τον ξεκλείδωσε, όπως μου είπε, και τον βοήθησε να δημιουργήσει το έργο για την πτυχιακή του εργασία! Και τότε αντιλήφθηκα από πρώτο χέρι την επίδραση που μπορεί να έχει η Key Books στις ζωές των ανθρώπων.

B.B. Είχε έρθει τις προάλλες στο γραφείο του βαφτιστήρι μας. Έγινε 18 χρονών κοπέλα, και μας έλεγε ότι πολλοί φίλοι της, που δεν γνωρίζουν τη σχέση μας, διαβάζουν βιβλία της Key Books. Μας είπε επίσης πως είναι πολύ περήφανη που είμαστε οι εκδότες του Ματέ. Η πρόσφατη παρουσία του στην Ελλάδα έγινε viral. Οι κατάμεστες αίθουσες στη Στέγη Ιδρύματος Ωνάση και στο Pierce - The American College of Greece καταδεικνύουν την επίδραση που έχει η δουλειά του – και κατ' επέκταση και η δική μας. Αυτή είναι η μεγαλύτερη ανταμοιβή. **A**

BOOK voice

Πιστεύω πως η εμπειρία της ανάγνωσης είναι πιο αναγκαία από ποτέ. Το να βουτάς στις σελίδες του και να παγώνεις για λίγο τον χρόνο... Θα έπρεπε να συνταγογραφείται!

Βασίλης Βαρδάκας

Όταν επιλέγουμε να διαβάσουμε ένα βιβλίο, καταφέρνουμε να αποσυνδεθούμε από έναν κόσμο που ζητά εμμονικά την προσοχή μας με εκατομμύρια ερεθίσματα

Βλάσσης Μαρωνίτης

ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΛΑΦΗΣ

«'Ένας κόσμος χωρίς κανόνες;»

Του ΛΟΥΚΑ ΒΕΛΙΔΑΚΗ

Ο αναπληρωτής καθηγητής σύγχρονης ιστορίας και διεθνούς πολιτικής στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου μιλά για το νέο του βιβλίο από τις εκδ. Μεταίχμιο και για τη μετάβαση από το μεταπολεμικό διεθνές σύστημα σε μια εποχή όπου οι κανόνες γίνονται λιγότερο σεβαστοί.

Πώς γράφεις ένα βιβλίο για τις διεθνείς σχέσεις όταν ο βασικός παράγοντας αβεβαιότητας κάθεται στο Οβάλ Γραφείο; Ο Αντώνης Κλάφης αποτόλμισε ακριβώς αυτό: να βάλει σε σχήμα μια εποχή που ανατρέπεται μέρα με την ημέρα, αν όχι ώρα με την ώρα.

«Το βιβλίο περιγράφει τη μετάβαση από ένα διεθνές σύστημα που οικοδομήθηκε μετά το τέλος του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, εν μέρει αναδιαμορφώθηκε με το τέλος του Ψυχρού Πολέμου, αλλά ουσιαστικά βασίστηκε στις ίδιες παραδοχές περί μιας διεθνούς νομιμότητας, η οποία δεν γινόταν πάντοτε σεβαστή, αλλά δημιουργούσε ένα πλαίσιο συμπεριφοράς και ένα θεσμικό περιβάλλον που αποτυπωνόταν σε διεθνείς οργανισμούς, σε διεθνείς συμφωνίες και λειτουργούσε κάπως περιοριστικά στη συμπεριφορά των κρατών. Σ' αυτό το περιβάλλον η ισχύς ήταν το βασικό νόμισμα για τις συναλλαγές, αλλά ακόμα κι εκείνος που παραβίαζε τους κανόνες είχε την τάση να θέλει να δικαιολογήσει την όποια παραβίαση, να καλυφθεί πίσω από ένα φύλλο συκής έστω».

Αυτό τώρα αλλάζει. «Μπαίνουμε σε μια εποχή που οι κανόνες δεν παύουν να υφίστανται τυπικά –υπάρχει ο ΟΗΕ, οι διεθνείς συνθήκες, η διεθνής νομιμότητα–, αλλά όλο και λιγότεροι συμμορφώνονται. Παραβιάζεται εύκολα, χωρίς κάποια κύρωση – αν υπάρχει κύρωση, είναι αδιάφορη. Εκείνος που παραβιάζει δεν αισθάνεται καν την ανάγκη να κρυφτεί, να δικαιολογηθεί».

Το παράδειγμα αποκαλυπτικό: «Ο Τραμπ το είπε ευθέως. "Δίκαιο είναι αυτό που εγώ ορίζω ως δίκαιο". Αυτό ήταν αδιανόητο να ειπωθεί πριν από μερικές δεκαετίες, όχι γιατί οι ΗΠΑ συμμορφώνονταν, αλλά γιατί ήθελαν τουλάχιστον να εμφανίζονται ως υπερασπίστριες αυτού του πλαισίου, το οποίο εξάλλου, σε πολύ μεγάλο βαθμό, οι ίδιες είχαν δημιουργήσει».

Σύμπτωμα της κρίσης

Από τον ρόλο του τοποτηρητή στον ρόλο του βασικού παράγοντα αναταραχής; «Συνήθως η αμφισβήτηση του εκάστοτε διεθνούς παραδείγματος προέκυπτε από τις χώρες εκείνες που ήταν δυσαρεστημένες από το προηγούμενο, είχαν χάσει έναν ηγεμονικό ρόλο ή οι συσχετισμοί ισχύος είχαν μεταβληθεί με τέτοιο τρόπο ώστε αυτός που ήταν αποπάνω να βρεθεί αποκάτω και τούμπαλιν. Τώρα έχουμε αμφισβήτηση από μια χώρα η οποία θα έπρεπε να είναι ευχαριστημένη από τον διεθνή καταμερισμό».

Για τον Κλάφη, ο Τραμπ είναι κάτι σαν σύμπτωμα της κρίσης. «Οι βαθύτερες δυνάμεις που δημιουργούν αυτή την απορρύθμιση δεν σχετίζονται μόνο με την παρουσία του. Αντανακλούν βαθύτερες ανακατατάξεις, ρεύματα πιο υπόγεια. Ο Τραμπ σίγουρα λειτουργεί ως καταλύτης και επιταχυντής των εξελίξεων. Αλλά αν ήταν ο ίδιος το πρόβλη-

μα, τότε θα είχαμε και έναν χρονικό ορίζοντα για την υπέρβασή του».

«Το υπόδειγμα Τραμπ είναι ότι δεν υπάρχει υπόδειγμα»

Στο βιβλίο, ο Τραμπ δεν είναι ο μοναδικός πρωταγωνιστής. «Είναι ένας από τους βασικούς. Ένα μέρος του βιβλίου αφορά την εξέλιξη της αμερικανικής εξωτερικής πολιτικής – το πώς οι ΗΠΑ μεταλλάσσουν τα δόγματα διεθνών σχέσεων που ακολουθούν κατά καιρούς και μ' αυτόν τον τρόπο επηρεάζουν το διεθνές σύστημα».

Πώς περιγράφει τη συμπεριφορά του Αμερικανού προέδρου; «Αλλοπρόσαλλη. Δεν βασίζεται σε λογικές, με την καθιερωμένη έννοια του όρου, στρατηγικές. Είναι αντιφατικά σχεδόν όλα όσα κάνει. Αλλά, εντέλει, είναι κάτι που δεν τον απασχολεί. Ξεπερνάει την καθιερωμένη λογική μέσα από τις αντιφάσεις του. Μπορεί να πει το Α και το ακριβώς αντίθετό του περίπου την ίδια στιγμή, χωρίς καμία ηθική αναστολή, χωρίς να αισθάνεται ότι εκτίθεται».

Πώς, λοιπόν, αναλύεις τη στιγμή και τη δομής σε βιβλίο, όταν ανατρέπεται μέρα με την ημέρα; «Το βιβλίο τελείωσε αρχές Ιανουαρίου του '26, οπότε προστέθηκαν ελάχιστες λέξεις για τη Βενεζουέλα λίγο πριν πάει στο τυπογραφείο. Αν πάρει κανείς την περίπτωση του Ιράν και βάλει σε μια σειρά τις δηλώσεις του Τραμπ – αφήνω στην άκρη τις πράξεις του–, θα δει ότι έχει πει τόσο αντιφατικά, τόσο αλληλοσυγκρουόμενα πράγματα, που δεν θα μπορούσες να φτιάξεις ένα υπόδειγμα συμπεριφοράς. Είναι αδύνατον. Το υπόδειγμα συμπεριφοράς του Τραμπ είναι ότι δεν υπάρχει υπόδειγμα».

Μήπως, ωστόσο, το κάνει σκόπιμα – η «στρατηγική του τρελού» από τη θεωρία των παιγνίων; «Δεν νομίζω ότι το κάνει σκόπιμα. Δεν τον παρομοιάζω με παίκτη σκακιού, γιατί αυτός που το κάνει σκόπιμα μπορεί να θυσιάσει ένα κομμάτι για να κερδίσει ένα πλεονέκτημα έπειτα από δέκα κινήσεις». Μήπως τότε είναι ένας μεφιστοφελικός ποκαδόρος; Ο Κλάψης διαλέγει άλλη εικόνα: «Θεωρώ ότι είναι ένας χρηματιστής που σορτάρει μετοχές μέρα με την ημέρα και βλέπει το εντελώς πρόσκαιρο αποτέλεσμα».

Η υποχώρηση της Δύσης

Ποιο είναι το κομβικό σημείο της Ιστορίας αυτής της αλλαγής υποδείματος στις διεθνείς σχέσεις; Η εισβολή του '22 στην Ουκρανία; «Είναι σίγουρα ένα σημείο καμπής, αλλά η διάβρωση είχε αρχίσει ήδη από πριν. Η προσάρτηση της Κριμαίας το '14: η αντίδραση που υπήρξε ήταν σχεδόν μηδαμινή. Μέχρι την εισβολή στην Ουκρανία, κανείς δεν μιλούσε πια για την Κριμαία – τη θεωρούσαμε δεδομένη. Στο Ντονμπάς γινόταν πόλεμος, ξέραμε ότι υπάρχει, αλλά το είχαμε αφήσει. Η εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία μάς το υπενθύμισε, γιατί ήταν το πρώτο πράγμα που άρχισε να μας επηρεάζει πραγματικά».

Το «μας», όμως, κρύβει μια παγίδα. «Λέμε στον δυτικό κόσμο ότι ο Πούτιν είναι απομονωμένος. Εννοούμε απομονωμένος από εμάς. Αυτό δεν σημαίνει ότι είναι απομονωμένος από την

Αφρική, από την Ασία. Έχουμε την τάση να ταυτίζουμε – στην παλιά λογική ότι η Δύση επικρατεί σε ολόκληρο τον πλανήτη – το τι είναι δικό μας με το τι ισχύει για τον υπόλοιπο κόσμο, κάτι που δεν είναι απαραίτητα το ίδιο».

Κι εδώ έρχεται η μεγάλη μετατόπιση της ισχύος. «Αν ο 19ος αιώνας ήταν ο αιώνας της παγκόσμιας κυριαρχίας της Ευρώπης μέσω της αποικιοκρατίας, ο 20ός, ιδίως από τα μέσα και μετά, έγινε ο αιώνας στον οποίο η Ευρώπη πέρασε σε δεύτερη κλίμακα – πέρασε μπροστά η Αμερική. Τώρα η Ευρώπη μπαίνει σε τρίτη κλίμακα. Κι αυτό που ζούμε δεν είναι απλώς η υποχώρησή της, είναι η υποχώρηση της Δύσης συνολικά. Το δυτικό πρότυπο συμπεριφοράς αμφισβητείται, κακά τα ψέματα. Και το μεταπολεμικό διεθνές σύστημα – ήταν αντανάκλαση του δυτικού τρόπου σκέψης και ζωής».

Εξελίσσεται μια επέλαση του άξονα των αυταρχικών, για να θυμηθούμε την Αιγύπτου; «Ναι, αλλά δεν σημαίνει ότι όλοι αυτοί συντονίζονται μεταξύ τους ή ότι έχουν συγκλίνοντα συμφέροντα ή ότι στην επόμενη φάση δεν θα συγκρουστούν και μεταξύ τους. Έχουν μια συνάφεια στον τρόπο συμπεριφοράς και αλληλο-υποστήριξη, γιατί βλέπουν κοινό εχθρό».

Το συγκριτικό τους πλεονέκτημα είναι η ταχύτητα. «Επειδή εκφράζουν ένα πιο αυταρχικό πρότυπο διακυβέρνησης, έχουν ένα πλεονέκτημα έναντι των κοινοβουλευτικών δημοκρατιών – είναι αυτό που έπαθαν οι Δυτικοί και στη δεκαετία του '30». Το αντίθετο παράδειγμα είναι η ΕΕ. «Για να ληφθεί μια απόφαση πρέπει να συνηνοποθούν 27, να κάνουν αμοιβαίες υποχωρήσεις, να φτάσουν σε μια κοινή απόφαση που τελικά δεν είναι αυτή που ήθελε ποτέ κανένας, είναι μια συνισταμένη. Μέχρι να γίνουν όλα αυτά, η όποια κρίση έχει μετεξελιχθεί τόσο πολύ, αν δεν έχει τελειώσει κιόλας, που παίρνουμε μια απόφαση για κάτι που δεν υφίσταται πια».

Η παγίδα του δημογραφικού

«Το 1950, όταν είχε δημιουργηθεί το καινούργιο διεθνές σύστημα, η Ευρώπη είχε μεγαλύτερο πληθυσμό από την Αφρική. Στο τέλος του 20ού αιώνα ήρθαν περίπου σε ισορροπία. Σήμερα η Αφρική έχει κάπου 25-30% μεγαλύτερο πληθυσμό από την Ευρώπη και η τάση είναι η ψαλίδα να ανοίξει πολύ περισσότερο. Η Νιγηρία μόνη της πλησιάζει πλέον πληθυσμιακά την Ευρωπαϊκή Ένωση». Αυτό σημαίνει ότι ο κόσμος μετατοπίζεται ανατολικά και νότια. Οι μεταναστευτικές και προσφυγικές ροές θα ενταθούν, καθώς η ιστορία της ανθρωπότητας είναι, σε μεγάλο βαθμό, ιστορία μετακινήσεων πληθυσμών από περιοχές που δεν μπορούν πλέον να υποστηρίξουν την ανθρώπινη παρουσία. Ακόμη και αν η Ευρώπη χρειαστεί να προσελκύσει ανθρώπινο δυναμικό για να αντιμετωπίσει το δικό της δημογραφικό πρόβλημα, η πρόκληση δεν θα είναι μόνο οικονομική. «Η εκρηκτική αύξηση του πληθυσμού στον Νότο και στην Ανατολή αλλάζει ραγδαία τις διεθνείς ισορροπίες».

Η νέα αρχιτεκτονική της AI

Στην εξίσωση μπαίνει και η τεχνητή νοημοσύνη, που αλλάζει την ίδια την αρχιτεκτονική της εργα-

σίας. «Δεν είναι εύκολο να την αξιολογήσουμε: σίγουρα θα προσδιορίσει τις διεθνείς εξελίξεις, αλλά δεν ξέρουμε ακριβώς πού θα φτάσει και πόσο γρήγορα. Επειδή από τη φύση της έχει εκθετική, γεωμετρική και όχι αριθμητική πρόοδο, είναι δύσκολο να υπολογίσει κανείς ποιο θα είναι το αποτέλεσμα».

Το πιο ανησυχητικό σενάριο αφορά την ίδια τη λήψη αποφάσεων. «Υπάρχει μια σκέψη ότι μπορεί να υποκαθιστά τη διαδικασία λήψης αποφάσεων ακόμη και σε μείζονα ζητήματα. Ή ήδη να το κάνει, χωρίς αυτό να φαίνεται. Πόσοι από τους ηγέτες του κόσμου, πόσοι από τους διπλωμάτες δεν παίρνουν πληροφορίες ή δεν ζητούν τη γνώμη της AI;»

Κι εδώ προκύπτει το ζήτημα του bias – ποιος ελέγχει το εργαλείο. Ο βασικός παραγωγός AI στον δυτικό κόσμο είναι ιδιωτικές εταιρείες: η OpenAI, η Anthropic, η Google, η Meta, η Microsoft. «Τα κράτη, έτσι όπως τα είχαμε συνηθίσει, ήταν οι βασικοί πάροχοι ασφάλειας και τεχνολογίας. Τώρα αυτό διαχέεται και προς τα πάνω, και προς τα κάτω, και προς τα πλάγια».

Χορτοφάγοι και κρεοφάγοι

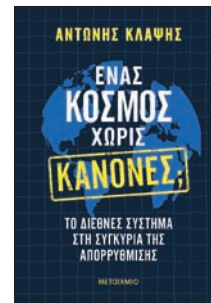
Πώς θα μοιάζει ο κόσμος σε δέκα χρόνια; «Είμαι ιστορικός των διεθνών σχέσεων. Δεν πιστεύω ότι η μελέτη της ιστορίας μπορεί να σε βοηθήσει να προβλέψεις με ακρίβεια το μέλλον. Αν συνέβαινε αυτό, οι ιστορικοί θα είχαν μια γυάλινη σφαίρα και θα τους πλήρωναν για να κάνουν προβλέψεις. Μπορούμε όμως να διακρίνουμε γενικές τάσεις».

Και οι τάσεις αυτές δεν τον καθυστερούν. «Ενώ είμαι άνθρωπος φύσει αισιόδοξος, οι τάσεις είναι δυσσιώπες. Είναι τάσεις που οδηγούν σε περαιτέρω αμφισβήτηση της κανονικότητας έτσι όπως την είχαμε συνηθίσει. Που ευνοούν τους αποφασιστικούς και αδίστακτους εις βάρος εκείνων που τείνουν να αυτοπεριορίζονται».

Την εικόνα αυτή τη συμπυκνώνει σε μια μεταφορά: «Το παρομοιάζω με έναν κόσμο όπου θα έχουμε ένα μεγάλο τραπέζι με δύο ειδών συνδαιτυμόνες: εκείνους που είναι χορτοφάγοι και εκείνους που είναι κρεοφάγοι. Το πρόβλημα δεν είναι αν είσαι χορτοφάγος. Το πρόβλημα είναι ότι το μενού αυτού του τραπέζιου είναι ολοένα και λιγότερο χορτοφαγικό, ολοένα περισσότερο κρεοφαγικό – και στο τέλος οι χορτοφάγοι θα κινδυνεύσουν να γίνουν κομμάτι του μενού οι ίδιοι, να τους φάνε οι υπόλοιποι».

Η θέση της Ελλάδας

Το βλέμμα στρέφεται στην Ελλάδα. «Καλώς είχε την πολιτική τού να προβάλλει τη νομιμότητα ως ένα κομμάτι ήπιας ισχύος – δεν πρέπει να πάψουμε να το κάνουμε, αλλά πρέπει να το σχετικοποιήσουμε, να καταλάβουμε ότι αυτό δεν έχει απόλυτη σημασία πια στον κόσμο που ζούμε». Το να επικαλείσαι ότι «έχω δίκιο» και ότι «το διεθνές δίκαιο με προστατεύει», θα μετράει ολοένα και λιγότερο. «Όλο αυτό θα πρέπει να συνδυάζεται με νέες αρχιτεκτονικές για την αποτροπή, με τη χρησιμοποίηση σκληρής αλλά και ήπιας ισχύος: έναν συνδυασμό των δύο. Πάντως, μόνο με την επίκληση μιας κάποιας νομιμότητας δεν θα έχει κανένας, δυστυχώς, μέλλον σε αυτόν τον πλανήτη». **A**

Αντώνης Κλάψης
Ένας κόσμος
χωρίς κανόνες;
εκδ. ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Οι τάσεις οδηγούν σε περαιτέρω αμφισβήτηση της κανονικότητας έτσι όπως την είχαμε συνηθίσει (...)
Μόνο με την επίκληση μιας κάποιας νομιμότητας δεν θα έχει κανένας, δυστυχώς, μέλλον σε αυτόν τον πλανήτη.

Βιβλία για το καλοκαίρι!

Αυτό θα πει αστικό καλοκαίρι: κοκτέιλ, πισίνες, παγωτά, θερινά σινεμά αλλά και σελίδες, ιστορίες και βόλτες παντού στην πόλη. Η Α.Β. συστήνει ανεπιφύλακτα τις βιτρίνες των βιβλιοπωλείων στη λίστα με τα do του φετινού καλοκαιριού.

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Δοκίμιο, Επιστήμη, Ιστορία

Δρ. Archaeostoryteller
Πόση μεγάλη Ελλάδα θέλετε - Ναι!
Εκδόσεις KEY BOOKS

Η Μεγάλη Ελλάδα είναι οι αρχαίες ελληνικές αποικίες της Κάτω Ιταλίας και της Σικελίας, η παγκοσμίως γνωστή Magna Graecia. Μια δεύτερη, «μεγαλύτερη» αρχαία Ελλάδα, που έζησε παράλληλα με την αρχαία Ελλάδα που ξέρουμε. Έξι αιώνες ιστορίας και πολιτισμού. Αυτό το βιβλίο γράφτηκε ούτως ώστε όποιος το διαβάσει να μπορεί να πει: Ξέρω τη Μεγάλη Ελλάδα. Καταλαβαίνω όλη την ιστορία της, τους ανθρώπους της, τον πόνο και το μεγαλείο της. Η ιστορία της Μεγάλης Ελλάδας θα σας κάνει να αμφισβητήσετε ό,τι ξέρατε για την αρχαιότητα, να μισήσετε βαθιά αλλά και να αγαπήσετε ανθρώπους που θα εύχεστε να τους είχατε γνωρίσει, και να συγκινηθείτε σαν να βλέπετε την αγαπημένη σας ταινία για πρώτη φορά.

Mark Lilla
Άγνοια και Μακαριότητα - Η επιθυμία να μην γνωρίζουμε
Εκδόσεις ΕΠΙΚΕΝΤΡΟ

Αιώνες μετά τον Διαφωτισμό, υπνωτισμένα πλήθη εξακολουθούν να ακολουθούν εξωφρενικούς προφήτες, παράλογες φήμες προκαλούν φανατικές πράξεις και η μαγική σκέψη εκτοπίζει την κοινή λογική και την εμπειρογνωμοσύνη. Από πού προέρχεται αυτή η επιθυμία για άγνοια και πώς διαμορφώνει τη ζωή μας σήμερα; Ο καταξιωμένος δοκιμιογράφος και ιστορικός των ιδεών Mark Lilla προσφέρει ένα συναρπαστικό διανοητικό οδοιπορικό της επιθυμίας του ανθρώπου να μη γνωρίζει. Μετακινείται από το βιβλίο της Γένεσης και τους διαλόγους του Πλάτωνα μέχρι τις παραβολές των Σούφι και τον Σίγκμουντ Φρόιντ, αποκλύπτοντας τα παράδοξα του να κρύβουμε την αλήθεια από τον εαυτό μας. Ο Lilla εκθέτει επίσης τις ψευδαισθήσεις στις οποίες μπορεί να μας οδηγήσει αυτή η παρόρμηση: την πίστη μας σε προφητικές μορφές ως την πύλη προς την αλήθεια, τον μύθο της σοφής απλότητας των παιδιών και τη λαχτάρα για εξαφανισμένους, δήμεν αγνότερους πολιτισμούς.

Dan Jones
Σταυροφόροι - Η επική ιστορία των πολέμων για τους Αγίους Τόπους
Εκδόσεις ΥΠΟΤΡΙΑ

Το 1095 ο πάπας Ουρβανός Β΄ παρακίνησε το ποιμνίό του να «πάρει τον δρόμο προς τον Πανάγιο Τάφο» και να απελευθερώσει την πόλη της Ιερουσαλήμ, ύστερα από αιώνες υπό τον ζυγό του Ισλάμ. Το βιβλίο «Σταυροφόροι» αφηγείται την ιστορία του πώς αυτό το σύνθημα του Μεσαίωνα κατέληξε να πυροδοτήσει μια θρησκευτική σύγκρουση βιβλικής κλίμακας – μια σύγκρουση που θα συνέχιζε να μαινεται για σχεδόν τέσσερις αιώνες, της οποίας ο απόηχος εξακολουθεί να αντηχεί ακόμη και σήμερα.

Νταβίντ Ελμπάζ
Οι 10.000 και μία νύχτες του σύμπαντος - Ο χορός του κόσμου
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΡΗΤΗΣ

Τι θα είχε να μας διηγηθεί η Σεχραζάτ, η αφηγήτρια των αραβικών παραμυθιών στις «Χίλιες και μία νύχτες», αν ζούσε σήμερα; Υπάρχει κάτι πιο μαγευτικό από τις ιστορίες με ιπτάμενα χαλιά και λυχνάρια που εκπληρώνουν ευχές; Όπως υποστηρίζουν ο Έντγκαρ Άλλαν Πόε και ο Νταβίντ Ελμπάζ, υπάρχει. Και είναι ο πραγματικός κόσμος! Τον Οκτώβριο του 1995 ανακαλύφθηκε ο πρώτος εξωπλανήτης. Δυο μήνες αργότερα, στις 25 Δεκεμβρίου, το διαστημικό τηλεσκόπιο Hubble ανακάλυψε χιλιάδες γαλαξίες σε μια περιοχή του ουρανού κοντά στη Μεγάλη Άρκτο. Ζούμε, πράγματι, σε έναν χρυσό αιώνα της αστροφυσικής, ο χορός των γαλαξιών που δημιουργεί κύματα όπου γεννιούνται ηλιακά συστήματα, οι αόρατοι ουράνιοι χείμαρροι, ή τα σύμπαντα-ντισιά που ταξιδεύουν στον χώρο και τροφοδοτούνται από κοσμικούς ποταμούς ύλης. Αν η πριγκίπισσα Σεχραζάτ ζούσε σήμερα, θα μας έλεγε αυτήν ακριβώς την ιστορία.

Θάνος Βερέμης
Αριστοτέλης VS Τραμπ - Όταν η «μεσότητα» συναντά την «υπερβολή»
Εκδόσεις ΠΡΩΤΗ ΥΛΗ

Ο καθηγητής Θάνος Βερέμης τολμά να μας μιλήσει για τα «Ηθικά Νικομάχεια», ένα από τα σημαντικότερα έργα του Αριστοτέλη όπου ο Σταγειρίτης φιλόσοφος εξηγεί ότι η ευδαιμονία του κάθε ανθρώπου είναι έργο που ο ίδιος επεξεργάζεται για τον εαυτόν του. Απαραίτητες προϋποθέσεις το θάρρος, η μεγαλοψυχία, η μετριοπάθεια και η δικαιοσύνη που οδηγούν τον χρυσό κανόνα, το «μηδέν άγαν». Στις μέρες μας, ο Αμερικανός πρόεδρος Ντόναλντ Τραμπ συμπεριφέρεται και δρα σε ακραία αντίθεση προς τον Σταγειρίτη φιλόσοφο. Επιδιώκει την υπερβολή και οργανώνει τη ζωή του με κριτήριο την ανταλλαγή αγαθών, αφήνοντας τον άκρατο υλισμό να διαμορφώνει τις επιλογές του. Αν ο Αριστοτέλης δημιουργεί τον ενάρετο ευδαίμονα, ο Τραμπ χειραγωγεί τον μικρό υλιστή και ατομικιστή άνθρωπο, αγνοεί την Ιστορία και θεωρεί ότι τα πάντα συμβαίνουν για πρώτη φορά.

Odd Arne Westad
Η επερχόμενη καταγίδα - Οι συγκρούσεις των Μεγάλων Δυνάμεων και οι προειδοποιήσεις της Ιστορίας
Εκδόσεις ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

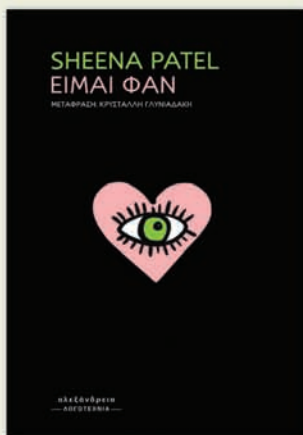
Η πλειοψηφία των ανθρώπων του σήμερα ενθλιώθηκε σ' έναν κόσμο σταθερότητας, υπό την ηγεμονία μιας ή δύο υπερδυνάμεων. Ωστόσο, ογδόντα χρόνια μετά, όλα είναι υπ' ατμόν. Πολλές Μεγάλες Δυνάμεις πλέον, αντί για τις δυο παλιές του παλιού κόσμου, διαγωνίζονται για περιφερειακή υπεροχή, αλλά και για κάποιο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα στην πυρηνική τεχνολογία, την τεχνητή νοημοσύνη, την εξερεύνηση του διαστήματος ή το διεθνές εμπόριο. Για να κατανοήσουμε τις απειλές που διαγράφονται, καλό είναι, όπως υποστηρίζει ο Γουέσταντ, να ανατρέξουμε στο παρελθόν, ιδίως στον ύστερο 19ο και τον πρώιμο 20ό αιώνα: οι μεγάλες δυνάμεις συγκρούονταν επιδιώκοντας περιφερειακή κυριαρχία, ο εθνικισμός και ο λαϊκισμός ήταν σε άνοδο και πολλοί ένωσαν απογοητευμένοι από την παγκοσμιοποίηση, οι δασμοί αυξάνονταν, η μετανάστευση και η τρομοκρατία ήταν στην ημερήσια διάταξη και όλο και περισσότεροι άνθρωποι απέδιδαν τα προβλήματά τους σε πολίτες άλλων χωρών – με άλλα λόγια, μια εποχή που παρουσιάζει εφιαλτικές ομοιότητες με τη δική μας.

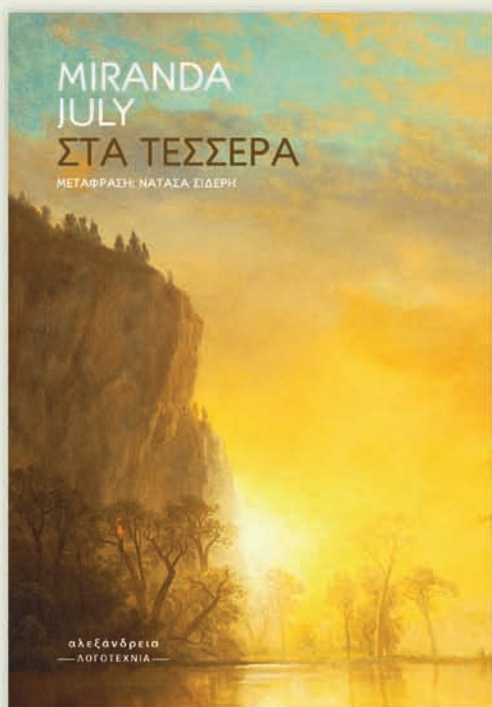
Συλλογικό έργο
Επιμέλεια: Ελπιδοφόρος
Ιντζέμπελης
Αλεξάνδρεια της μνήμης και του μύθου
Εκδόσεις ΕΛΛΗΝΟΕΚΔΟΤΙΚΗ

Μια πολυφωνική λογοτεχνική προσέγγιση που ιχνυλατεί την ιστορική και συμβολική ταυτότητα της πόλης, ένα σύνθετο μωσαϊκό αφηγήσεων, με τη μνήμη, την ιστορία και τον μύθο να συνυπάρχουν δημιουργικά και την Αλεξάνδρεια να αναδύεται όχι ως σταθερό γεωγραφικό σημείο, αλλά ως ζωντανός τόπος μνήμης στον

αλεξάνδρεια

μεταφρασμένη — ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ —

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ ΚΑΙ ΣΤΟ WWW.ALEXANDRIA-PUBL.GR

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ,
ΕΝΟΣ ΤΟΠΟΥ ΚΙ ΕΝΟΣ ΠΟΛΕΜΟΥ.
ΤΟ ΠΟΛΥΒΡΑΒΕΥΜΕΝΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΙΣΠΑΝΙΚΟ ΕΜΦΥΛΙΟ, ΠΟΥ
ΕΧΕΙ ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΙ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ.

Το πιο τολμηρό και λαμπρό μυθιστόρημα
της χρονιάς.

El País

Ο David Uclés είναι μια πραγματική
λογοτεχνική αποκάλυψη.

elnacional.cat

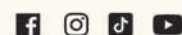
Ένα από τα καλύτερα μυθιστορήματα
της χρονιάς, που αποκαθιστά
την πίστη μας στην καλή λογοτεχνία.

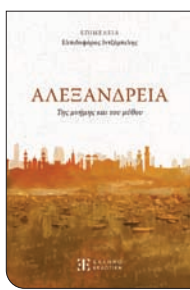
El Mundo

metaixmio.gr

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Τα βιβλία της ζωής μας

οποίο το παρελθόν συνεχίζει να συνομιλεί με το παρόν. Στον συλλογικό τόμο γράφουν οι συγγραφείς: Έρικα Αθανασίου, Κώστας Ακριβός, Δημήτρης Βαρβαρήγος, Μηνάς Βιτιιάδης, Έλεν-Έλλη Γκιάλη, Κοραΐς Δαμάτης, Δημήτρης Δασκαλόπουλος, Βαγγέλης Ηλιόπουλος, Ελπιδοφόρος Ιντζέμπελης, Κατερίνα Καριζώνη, Ξανθή-Τζένη Θ. Κατσαρή-Βαφειάδη, Γιάννης Κιντάπογλου, Νίκος Θ. Κόλμαν, Θωμάς Κοροβίνης, Πέρσα Κουμούτση, Νίκος Λυμπέρης, Πολύνα Γ. Μπανά, Αλέξανδρος-Ιωάννης Μπάσης, Κωνσταντίνος Μπούρας, Μαρία Ντότσικα, Νίκος Ξυδάκης, Χρίστος Γ. Παπαδόπουλος, Μίνα Π. Πετροπούλου, Αλκιστής Πρωτοψάλτη, Αντώνης Δ. Σκιαθάς, Πολύβιος Στράντζαλης, Λίτσα Τότσκα, Γιούλη Τσακάλου, Χρύσα Φάντη, Φίλιππος Φιλίππου, Ηλίας Φραγκάκης, Γρηγόρης Χαλιακόπουλος, Άγγελος Χαριάτης.

Ιωάννης Δ. Στεφανίδης
Ο Ψυχρός Πόλεμος, Παγκόσμιος και ελληνικός
Εκδόσεις ΕΠΙΚΕΝΤΡΟ

Όσοι έζησαν ανάμεσα στο 1945 και το 1989 είχαν μάθει να θεωρούν δεδομένο το διεθνές περιβάλλον που είχε κληροδοτήσει ο πόλεμος του Χίτλερ. Οι μεγαλύτεροι πάσχιζαν να επουλώσουν τραύματα, οι νεότεροι να χτίσουν όνειρα στη σκιά του διπολισμού και της ισορροπίας του τρόμου. Για τους πιο τυχερούς, στον «ανεπτυγμένο» κόσμο, ανατολικό και δυτικό, αυτό σήμαινε ένα λίγο πολύ σταθερό και προβλέψιμο περιβάλλον. Για τους άλλους, στον λεγόμενο «Τρίτο Κόσμο», η αστάθεια και η ανασφάλεια ήταν ο κανόνας. Ο Ψυχρός Πόλεμος τερματίστηκε αναπάντεχα, το 1989-90. Αντίθετα με τους φόβους των πολλών, αυτό δεν συνέβη με πάταγο αλλά με ψίθυρο. Τα πώς και τα γιατί στην εξέλιξη του Ψυχρού Πολέμου, σε παγκόσμιο και ελληνικό επίπεδο, επιχειρεί να συμπυκνώσει το βιβλίο αυτό και, ταυτόχρονα, να χρησιμεύσει ως εισαγωγή στην τρέχουσα, εξίσου απρόβλεπτη, φάση της ανθρώπινης ιστορίας.

Λουντοβίκ Σλιμάκ
Ο Νεάντερταλ γυμνός - Ας κατανοήσουμε μια άλλη ανθρωπότητα
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΡΗΤΗΣ
Αλήθεια, τι γνωρίζουμε για τα ξαδέλ-

φια μας, τους Νεάντερταλ; Καταφέραμε να αλληλουχίσουμε το DNA τους και ανασκάψαμε κάθε γνωστή αρχαιολογική θέση με κατάλοιπά τους. Όμως ποιοι ήταν πραγματικά, χωρίς τα φτιασίδια των δικών μας εμετάβλητων αντιλήψεων; Ο Λουντοβίκ Σλιμάκ μάς παρασύρει σε μια εκπληκτική αρχαιολογική έρευνα από τις αχανείς παγωμένες εκτάσεις του Αρκτικού Κύκλου μέχρι τις δυσπρόσιτες σπηλιές της μεσογειακής Γαλλίας και τα μεσοπαγετωνικά δάση της Ευρώπης με την απίστευτη πανίδα τους. Μια ερευνητική περιπέτεια που κράτησε τριάντα χρόνια, και που ακόμα συνεχίζεται, η οποία συνέβαλε καθοριστικά στην επανάσταση που σάρωσε την παλαιανθρωπολογία τις τελευταίες δεκαετίες. Από τις σελίδες του βιβλίου αναδύεται σταδιακά ένα άλλο ανθρώπινο πλάσμα, με τη δική του ιστορία, τις δικές του συνήθειες και τελετουργίες, αλλά και τη δική του ιδιαίτερη ευφυΐα, την τόσο διαφορετική από τη δική μας.

Kate Kitagawa & Timothy Revell
Η μυστική ζωή των αριθμών
Εκδόσεις ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

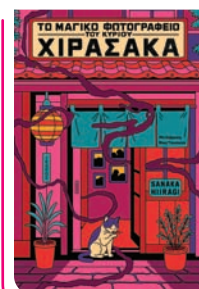
Σε αυτή την προσιτή ιστορία των μαθηματικών, η ιστορική των μαθηματικών Κέιτ Κιταγκάουα και ο δημοσιογράφος Τίμοθι Ρέβελ μάς μεταφέρουν από την Υπατία, την πρώτη μεγάλη γυναίκα μαθηματικό, που οι ιδέες της έφεραν επανάσταση στη γεωμετρία και την οδήγησαν στον θάνατο, στην Κάρεν Ούλενμπεκ, την πρώτη γυναίκα που κέρδισε το βραβείο Abel, το «Νόμπελ των μαθηματικών». Ακόμα: συναντούμε τους λαμπρούς Άραβες μελετητές του «οίκου της σοφίας», ενός ναού των μαθηματικών που η καταστροφή του κατά την πολιορκία της Βαγδάτης τον 13ο αιώνα ήταν μια απώλεια συγκρίσιμη με εκείνη της Βιβλιοθήκης της Αλεξάνδρειας: τον Μαντάβα του Σανγκαμαγκράμα, τον ιδιοφυή Ινδό του 14ου αιώνα που ανακάλυψε τις βασικές αρχές του λογισμού 300 χρόνια πριν γεννηθεί ο Ισαάκ Νεύτων και τους Μαύρους μαθηματικούς του κινήματος για τα πολιτικά δικαιώματα, που έπαιξαν σημαντικό ρόλο στην καταπολέμηση των πρώιμων μεθόδων φυλετικής διάκρισης στη βάση ποσοτικών δεδομένων.

Ξένη λογοτεχνία

Jo Thomas
Γεύση Λεβάντας
Εκδόσεις BELL

Η Ντελ και ο σύζυγός της, ο Όλι, μετακόμισαν σε ένα χωριό της Προβηγκίας για να κάνουν μια νέα αρχή, μετά από χρόνια άκαρπων προσπαθειών να αποκτήσουν παιδί. Έξι μόλις εβδομάδες μετά, πακετάρουν ξανά τα πράγματά τους για να γυρίσουν πίσω στην Αγγλία. Και ξαφνικά η Ντελ συνειδητοποιεί τι ακριβώς είναι αυτό που θα την κάνει πραγματικά ευτυχισμένη: μια νέα ζωή στη Γαλλία... χωρίς τον Όλι! Ολομόναχη, και μόνο με μια ετοιμόρροπη αγροικία, ένα απλήρωτο στεγαστικό δάνειο και μερικά φυτά λεβάντας, η Ντελ δεν έχει ιδέα πώς θα ζήσει σε μια ξένη χώρα ενώ καλά καλά δε γνωρίζει τη γλώσσα. Μέχρι που ανακαλύπτει ένα παλιό βιβλίο συνταγών και αρχίζει να ψήνει μπισκότα και γλυκά με βάση τη λεβάντα. Μπορεί το νέο της πάθος να την οδηγήσει στην αληθινή ευτυχία;

Sanaka Hiiragi
Το μαγικό φωτογραφείο του κυρίου Χιρασάκα
Εκδόσεις ΙΚΑΡΟΣ

Αν μπορούσες να ξαναζήσεις μια μέρα της ζωής σου, ποια θα ήταν αυτή; Ένα συγκινητικό μυθιστόρημα για το φωτογραφικό στούντιο ενός ιδιόρρυθμου κυρίου, όπου οι άνθρωποι πηγαίνουν αφού έχουν πεθάνει για να ξαναζήσουν μια πολύτιμη ανάμνησή τους. Από τις σελίδες του παραλούν τρεις διαφορετικοί ήρωες που επιστρέφουν σε μια κομβική στιγμή της ζωής τους, πριν τη γαλήνη της συμφιλίωσης με το τέλος. Οι ιστορίες τους διασκεδάζουν, προβληματίζουν και συγκινούν. Ένα βιβλίο για την αγάπη, την απώλεια, την ευθραυστότητα της ύπαρξης και την αληθινή αξία της ζωής.

Rachel Reid
Καυτή σύγκρουση
Εκδόσεις ΚΛΕΙΔΑΡΙΘΜΟΣ

Το βιβλίο που έγινε τηλεοπτική σειρά ή και η θρυλική ερωτική ιστορία δύο αντιπάλων του επαγγελματικού χόκεϊ, που βάζει φωτιά στον πάγο, όπως έγραψαν οι *New York Times*. Τίποτα δεν μπορεί να αποσπάσει τον επαγγελματία παίκτη του χόκεϊ Σέιν Χόλαντερ από το παιχνίδι. Είναι αρχηγός της ομάδας των Montreal Voyageurs και δεν θα αφήσει τίποτα να το υπονομεύσει αυτό. Ειδικά τον πιο μιστό αντίπαλο, τον αρχηγό των Boston Bears, Ιλια Ρόζανοφ, τον αυτοαποκαλούμενο βασιλιά του πάγου. Μακριά όμως από τα φώτα της δημοσιότητας, δεν αντέχουν ο ένας μακριά από τον άλλον και αυτό που ξεκίνησε ως φράση της μιας βραδιάς έχει εξελιχθεί σε ένα μυστικό που πασχίζουν να μη φανερωθεί. Πατί, αν αποκαλυφθεί η αλήθεια, θα καταστραφούν και οι δυο. Τα μυστικά όμως δεν μένουν κρυφά για πολύ...

www.cup.gr

info@cup.gr
CretaUniversityPress
@cup_gr
@CretaUniPress

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΡΗΤΗΣ
ΙΔΡΥΜΑ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΑΣ

Margaret ATWOOD
ΑΛΛΟΙ ΚΟΣΜΟΙ
Φαντασία και επιστημονική μυθολογία

Αρεάνη & Μιχάλης ΣΤΡΟΥΓΚΑΤΣΚΙ
ΠΙΚΝΙΚ ΣΤΟ ΠΛΑΤΙ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

Steven SHAVIRO
ΔΙΑΓΝΩΣΙΑ
Νόηση και αισθητικότητα

NEES KYKLOPHORIES

2022

ΝΕΕΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΙΚΑΡΟΣ

Ρένα Λούνα
ΑΓΑΠΗΤΗ ΜΑΡΜΑΡΙΝΗ ΠΛΑΚΑ

Ένα αριστοτεχνικά δομημένο μυθιστόρημα που ιχνηλατεί τη σχεδόν οδυνηρή ανθρώπινη ανάγκη για σύνδεση και αποδοχή.

Ματίνα Αποστόλου
ΡΙΖΕΣ

Μια συγκινητική σπουδή αποχαιρετισμού στα πρόσωπα που χάνουμε και τους τόπους που αφήνουμε πίσω.

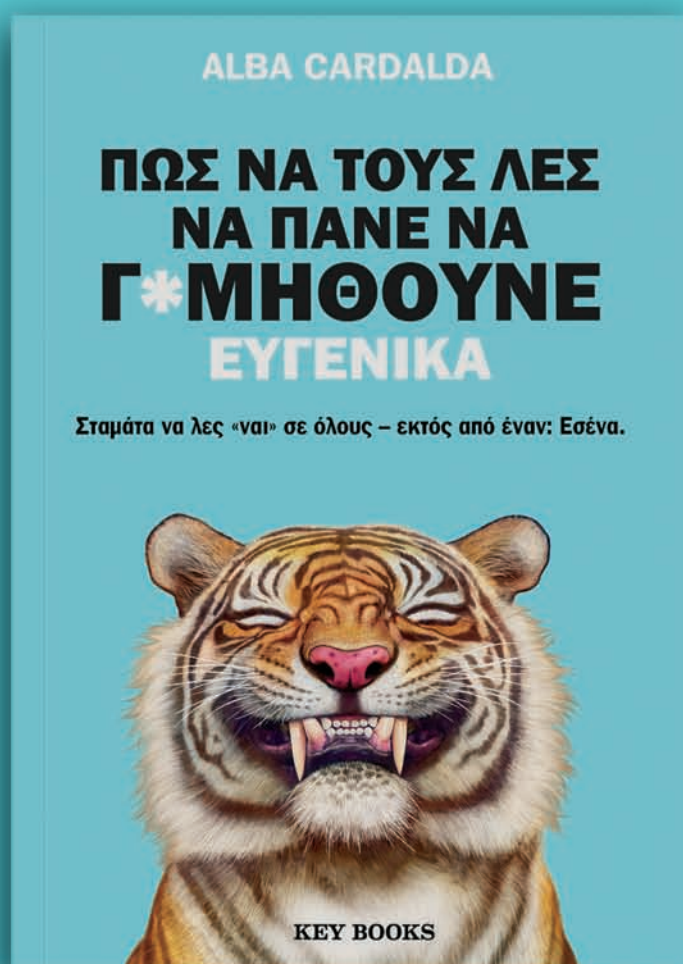
Έλενα Μαρούτσου
Ο ΚΗΠΟΣ ΤΩΝ ΦΥΓΑΔΩΝ

Μια γοητευτική λογοτεχνική ανασκαφή ενός μυθικού κόσμου γεμάτου χαμένα μυστικά, θαμμένα συναισθήματα και ανείπωτες ιστορίες.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΙΚΑΡΟΣ

www.ikarosbooks.gr

ALBA CARDALDA

ΠΩΣ ΝΑ ΤΟΥΣ ΛΕΣ ΝΑ ΠΑΝΕ ΝΑ Γ*ΜΗΘΟΥΝΕ ΕΥΓΕΝΙΚΑ

Σταμάτα να λες «ναι» σε όλους – εκτός από έναν: Εσένα.

KEY BOOKS

Άσε την τίγρη ελεύθερη

Αναζητήσέ το σε όλα τα βιβλιοπωλεία
και στο keybooks.gr

KEY BOOKS

ΕΚΑΝΑΡΕ ΚΑΙ ΜΑΘΕ
ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ

Giulia Caminito
Το κακό που δεν υπάρχει
Εκδόσεις ΥΠΟΤΙΑ

Για τον Λόρις τα καλοκαίρια ήταν μαγευτικά σαν το περιβόλι του παππού του. Σήμερα, ο Λόρις είναι τριάντα χρονών. Η Θέση του στον εκδοτικό οίκο όπου εργάζεται είναι επισφαλής και το άγχος του μήπως δεν φανεί αντάξιος των περιστάσεων της ζωής τον συνθλίβει, γιατί είναι βέβαιος πως μέσα του φωλιάζει ένα κακό, ικανό να σαρώσει κάθε ίχνος ελπίδας και μέλλοντος. Κι ενώ οι γιατροί, η κοπέλα του, οι γονείς του φαντάζουν όλο και πιο απόμακροι, στον Λόρις απομένουν μόνο δύο σύμμαχοι: τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και η Καταστροφή, ένα πλάσμα που αλλάζει συνεχώς μορφή – με ουρά γάτας, δέρμα φιδιού και αυτιά λύκου. Η Τζούλια Καμινίτο αφηγείται την ιστορία μιας ολόκληρης γενιάς που βιώνει τη μοναξιά του διαδικτύου και την εργασιακή ανασφάλεια. Δημιουργεί, ανάμεσα στα κτίρια της πόλης, το σκοτεινό δάσος που πρέπει να διασχίσει κανείς προκειμένου να επιστρέψει στο φως.

David Uclés
Η χερσονήσος με τα άδεια σπίτια
Εκδόσεις ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Η ιστορία της διάλυσης μιας οικογένειας, της απάνθρωπης μεταχείρισης ενός λαού, της αποσύνθεσης μιας χώρας και μιας χερσονήσου με άδεια σπίτια. Η ιστορία ενός στρατιώτη που σκίζει το δέρμα του για να αφήσει τη συσσωρευμένη στάχτη να βγει, ενός ποιητή που ράβει τη σκιά ενός κοριτσιού μετά από έναν βομβαρδισμό και ενός δασκάλου που μαθαίνει στους μαθητές του πώς να παριστάνουν τους νεκρούς. Αλλά και ενός στρατηγού που κοιμάται δίπλα στο κομμένο χέρι μιας αγίας, ενός τυφλού παιδιού που ανακτά την όρασή του και ενός ξένου φωτογράφου που πατάει μια νάρκη κοντά στο Μηρουνέτε και δεν σπκώνει το πόδι του για σαράντα χρόνια.

Navessa Allen
Με τα φώτα σβηστά
Εκδόσεις ANUBIS

Η Άλι περνάει τον ελεύθερο χρόνο της παρακολουθώντας προκλητικά βίντεο στο διαδίκτυο, με πρωταγωνιστές γυμνασμένους μασκοφόρους άντρες. Ωστόσο ένας από αυτούς έχει αρχίσει να εξελίσσεται στον πρωταγωνιστή μιας φαντασίωσης που η Άλι θα ήθελε να κάνει πραγματικότητα. Ο Τζος έχει περάσει όλη του τη ζωή στο σκοτάδι, κυνηγημένος από μια εφιαλτική παιδική ηλικία. Όμως, η διαδικτυακή του περσόνα είναι κάτι τελείως διαφορετικό. Ανάμεσα στις εκατομμύρια θαυμάστριές του, εκείνος έχει ξεχωρίσει την Άλι. Η Άλι κι ο Τζος θα βυθιστούν στις πιο σκοτεινές φαντασιώσεις τους. Δεν έχουν όμως ιδέα πως η Άλι έχει γίνει στόχος και κάποιου άλλου άντρα – κάποιου με πολύ διαφορετικές προθέσεις. Κι όταν ο Τζος αναλαμβάνει ξαφνικά ρόλο προστάτη, μόνο εκείνος ξέρει μέχρι πού είναι διατεθειμένος να φτάσει για τη γυναίκα που επιθυμεί όσο τίποτα άλλο.

Tommy Orange
Εκεί Εκεί
Εκδόσεις ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

Ο Τόμι Οραντζμάς μεταφέρει σε μια αστική κοινότητα των ιθαγενών Αμερικανών στο Όουκλαντ της Καλιφόρνια. Καθώς οι ήρωες του μυθιστορήματος προετοιμάζουν έναν εορτασμό της κουλτούρας τους απέναντι στη φτώχεια, τη βία, τον εθισμό και την έλλειψη εκπροσώπησης, η πολυφωνική αφήγηση των δώδεκα διαφορετικών χαρακτήρων που συμμετέχουν στην οργάνωση της γιορτής ακτινογραφεί αυτήν την περιθωριοποιημένη κοινότητα. Από νωρίς διαισθανόμαστε ότι κάτι τρομερό πρόκειται να συμβεί εκεί, καθώς ο χρόνος κυλά αντίστροφα. Η αφήγηση του Οραντζ είναι ολοζώντανη και ρεαλιστική αλλά ταυτόχρονα με έναν τρόπο οικουμενική, καθώς αφορά κάθε περιθωριοποιημένη κοινότητα, οπουδήποτε στον κόσμο, κάτι που την καθιστά απολύτως επίκαιρη.

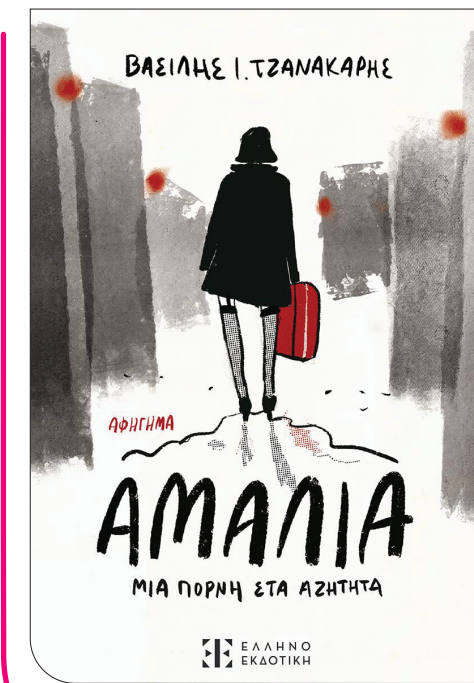
Guillermo Arriaga
Να σώσουμε τη φωτιά
Εκδόσεις ΙΚΑΡΟΣ

Μια συνταρακτική ερωτική ιστορία από τον βραβευμένο με Όσκαρ σεναριογράφο των «Βαβέλ», «21 γραμμάρια» και «Amores Perros». Η Μαρίνα, παντρεμένη μητέρα τριών παιδιών και γνωστή χορογράφος, μπλέκει απροσδόκητα μ' έναν εντελώς ακατάλληλο άντρα. Καταδικασμένος σε φυλάκιση για τη δολοφονία του πατέρα του, ο Χοσέ είναι ένα αγρίμι έτοιμο πάντα για επίθεση. Ένα αδάμαστο λιοντάρι σε κλουβί. Η σχέση τους θα τη βυθίσει λίγο λίγο σε ένα βάναυσο κόσμο που φλέγεται από την ωμή βία. Με τρομερή ένταση και κοφτό ρυθμό που καθηλώνει, το «Να σώσουμε τη φωτιά» απεικονίζει τις επικίνδυνες αντιφάσεις μιας χώρας αλλά και τον διχασμό της ανθρώπινης φύσης ανάμεσα στην καταδίκη και την εξιλέωση.

Scarlett Wilkova
Όταν δεις τη θάλασσα
Εκδόσεις ΕΠΙΚΕΝΤΡΟ

Το 1948 η Τσεχοσλοβακία δέχτηκε χιλιάδες πρόσφυγες που εγκατέλειψαν, κάτω από δραματικές συνθήκες, τη δικασμένη από τον εμφύλιο πόλεμο Ελλάδα. Στο πρώτο κύμα των προσφύγων φτάνει και η δεκάχρονη Σωτηρία. Δεν γνωρίζει τσεχικά, δεν έχει νέα από τους γονείς της, δεν ξέρει τι θα απογίνει. Άραγε θ' αντικρίσει ποτέ η Σωτηρία το ελληνικό πέλαγος; Αν τελικά ταξιδέψει πίσω στην πατρίδα της, τι θα ανακαλύψει; Πώς είναι όταν ένα παιδί βρίσκεται ολομόναχο σε μια μακρινή ξένη γη και δεν καταλαβαίνει καθόλου τι του συνέβη; Αυτό βίωσαν το 1948 χιλιάδες Ελληνόπουλα, στα οποία η Τσεχοσλοβακία προσέφερε άσυλο, εκπαίδευση, ζωή. Ανάμεσά τους και δύο μικρά κοριτσάκια, η Σωτηρία και η Κούλα, που πάνω στο νήμα των δικών τους ιστοριών ξεδιπλώνεται μια δυνατή αφήγηση – ένα συγκινητικό ταξίδι στο παρελθόν, που ενώνει βαθιά δύο χώρες, την Τσεχία και την Ελλάδα.

Ελληνική λογοτεχνία

Βασίλης Τζανακάρης
Αμαλία, Μια πόρνη στα αζήτητα
Εκδόσεις ΕΛΛΗΝΟΕΚΔΟΤΙΚΗ

Στα τραπεζάκια του θρυλικού καφεζαχαροπλαστείου Φλόκα, η Αμαλία, τραγική πρωταγωνίστρια των οίκων ανοχής, ξετυλίγει με αποπληστική ειλικρίνεια το κουβάρι των αναμνήσεών της, ιχνυλατώντας μια ολόκληρη εποχή. Η Ελλάδα του Μεσοπολέμου, τα πορνεία, το νοσοκομείο Συγγρού, η «Σωτηρία» των φυματικών, η κατοχική Θεσσαλονίκη αποτελούν οδόσημα της συγκλονιστικής εξιστόρησής της. Στον φόντο, η δολοφονία του βουλευτή της Ε.Δ.Α. Γρηγόρη Λαμπράκη και, λίγα χρόνια νωρίτερα, εκείνη του Αμερικανού δημοσιογράφου Τζορτζ Πολκ, οι εκλογές της 3ης Νοέμβρη... πλαισιώνουν το συναξάρι της Αμαλίας, μιας πόρνης στα αζήτητα. Και η Αμαλία «ένα ανήσυχο κορμί, που επάνω του ανέχτηκε για χρόνια την ερωτική οδύνη και ηδονή αμέτρητων αρσενικών, και μια ξεσηκωμένη ψυχή, με χίλια δυο αποξεχασμένα ερείπια μέσα της», προ(σ)καλεί τον αναγνώστη να ταυτιστεί μαζί της.

Ευαγγελία Ευσταθίου
Το φεγγάρι του δράκου
Εκδόσεις ΜΙΝΩΑΣ

Ο Ντόμνικ Δραγάνης, προκειμένου να βρει θεραπεία για τη θανατηφόρο ασθένεια του αδερφού του και του ίδιου, στρέφεται στην επιστήμη, ελπίζοντας για το ανέλπιστο, ώσπου έρχεται αντιμέτωπος με τον ολέθριο δρόμο που του επιφύλασσε η μοίρα: να αφαιρέσει τη ζωή μιας αθάνας γυναίκας για να σωθούν οι δυο τους. Η Ράγια Σαβέρη, εκκολλημένη γιατρός, αγνοώντας τα σχέδια του Ντόμνικ, βλέπει την ήσυχη ζωή της να ανατρέπεται από τη μια μέρα στην άλλη. Από απλή φοιτήτρια γίνεται το φάρμακο για μια ανίατη ασθένεια, μπλέκοντας σε έναν ιστό υφασμένο από ψέματα, φρικτά πειράματα και ειδικούς φόνους. Σε μια φρενήρη διαδρομή από την Ελλάδα στην Ιταλία, οι νύχτες μοιάζουν πιο σκοτεινές από ποτέ και, καθώς ο χρόνος μετρά αντίστροφα, ο έρωτας κλυδωνίζει τις ισορροπίες, κάνοντας αβάσταχτο τον μοναδικό τρόπο σωτηρίας του Δράκου: να μην τρυγήσει ποτέ ξανά τη γύρη από τον ανθό η Μέλισσα.

Ίρις Καλβά
Όσα φέρνει ο άνεμος
Εκδόσεις BELL

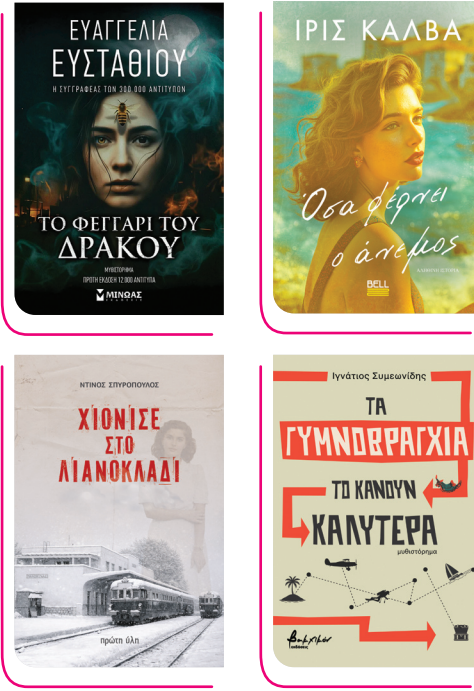
Μάνη, Γύθειο, 2025. Η πόρτα στο οικογενειακό Πυργάκι θα ξανανοίξει. Μαζί με αυτή, η Σοφία για πρώτη φορά θα ανοίξει και την πόρτα του παρελθόντος. Καλά κρυμμένα μυστικά θα έρθουν στο φως. Μυστικά χρόνων που θα καθορίσουν πολλές ζωές. Μανιάτικα, Πειραιάς, 1947. Ο έρωτας γεννιέται από μία ματιά. Έτσι έγινε με τη Σοφία και τον Νίκο. Τα πρέπει, τα ίσως, τα γιατί... η μοίρα θα τους οδηγήσει σε άλλους δρόμους, και εκεί που οι δρόμοι τους θα ενώνονται, ο άνεμος της ζωής θα τους χωρίζει. Τι ρόλο θα παίξει ο Πάννης στη ζωή της Σοφίας; Έρωτας ή αγάπη; Είναι το ίδιο; Η Σοφία, στην πορεία της ζωής, θα συναντήσει το δίλημμα αυτό. Τι θα υπερισχύσει; Θα επιλέξει; Θα το προσπεράσει; Η θα αφήσει τον άνεμο της ζωής να αποφασίσει;

Ντίνος Σπυρόπουλος
Χιόνισε στο Λιανοκλάδι
Εκδόσεις ΠΡΩΤΗ ΓΛΗ

Ο Θανάσης Δαγρές, ενωμοτάρχης στην πόλη της Λαμίας το 1966, αναλαμβάνει να εξιχνιάσει τον θάνατο μιας εντυπωσιακής γυναίκας στη γειτονική κωμόπολη. Οι συνθήκες του θανάτου είναι πρωτόγνωρες και ασυνήθιστες, ακόμα και για το μυαλό του Δαγρέ που είναι εξοικειωμένο στο να αντιμετωπίζει μυστηριώδεις καταστάσεις. Το κοινωνικό περιβάλλον της ελληνικής επαρχίας και οι συμβιβασμοί επιδρούν στην ψυχοσύνθεση των ανθρώπων; Τα χρόνια προβλήματα έχουν αντίκτυπο στην κοινωνία; Πατί στην δεκαετία του '60 όλα μοιάζουν θολά, όπως και το πολιτικό τοπίο της χώρας.

Ιγνάτιος Συμεωνίδης
Τα γυμνοβράγχια το κάνουν καλύτερα
Εκδόσεις ΒΑΚΧΙΚΟΝ

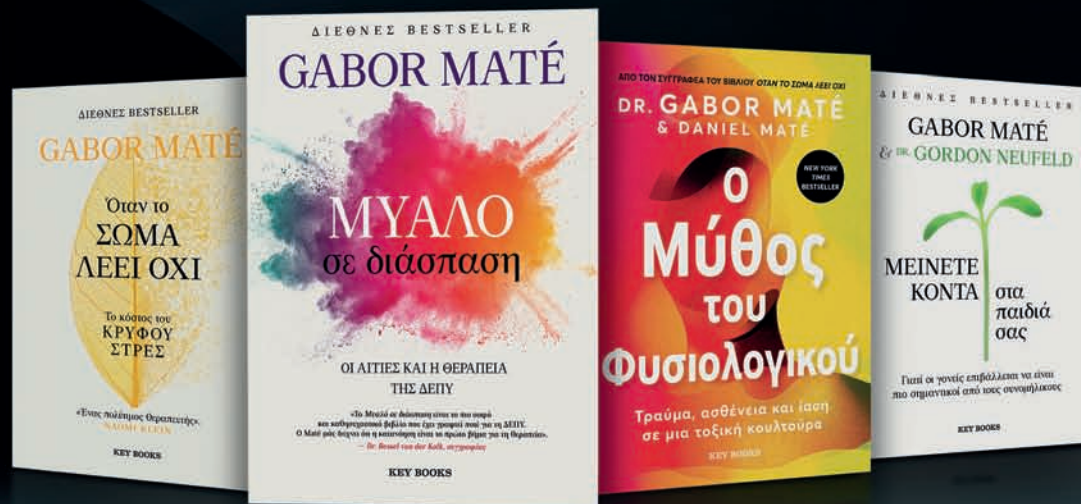
Ένας επίμονος κυνηγός θησαυρών εντοπίζει το ναυάγιο που αναζητούσε στην Καραϊβική. Μια ανυποψίαστη εκπαιδευτρια καταδύσεων ανακαλύπτει τυχαία ένα άλλο ναυάγιο, στην Ινδονησία. Ένας κοινός φίλος τους φέρνει κοντά. Εξαπατημένοι απατεώνας, προδομένοι φίλοι και αρχαιοκάπηλοι τους καταδιώκουν. Ναυαγοί και πρώην έμποροι ναρκωτικών τους συμπαράστέκονται. Ένας θησαυρός αμύθητης αξίας τους καλεί. Καθώς ο χρυσός βγαίνει στην επιφάνεια, αναδύονται μαζί του παλιά λάθη, ανομολόγητες επιθυμίες και εχθροί που δεν ξεχνούν. Ένα μυθιστόρημα για τη θάλασσα, την εμμονή, τη φυγή και τους ανθρώπους που επιλέγουν να ζουν κόντρα στο ρεύμα.

GABOR MATÉ

Βιβλία γεμάτα σοφία, κατανόηση και ελπίδα

Αναζητήστε τα
σε όλα τα βιβλιοπωλεία
και στο [keybooks.gr](https://www.keybooks.gr)

KEY BOOKS
ΒΙΒΛΙΑ ΓΙΑ ΑΝΟΙΧΤΑ ΜΥΑΛΑ

Σκάνναρε
και μάθε
περισσότερα

εκδόσεις **ΕΠΙΚΕΝΤΡΟ**

Οι Παράνομοι. Οι πιο παράτολμοι κατάσκοποι της Ρωσίας

Το συγκλονιστικό βιβλίο του δημοσιογράφου της *The Guardian*, Shaun Walker, αποκαλύπτει την άγνωστη ιστορία των «Παράνομων» – των Ρώσων πρακτόρων με βαθιά κάλυψη που έζησαν για δεκαετίες στη Δύση ως απλοί πολίτες. Μια καθηλωτική έρευνα για την KGB.

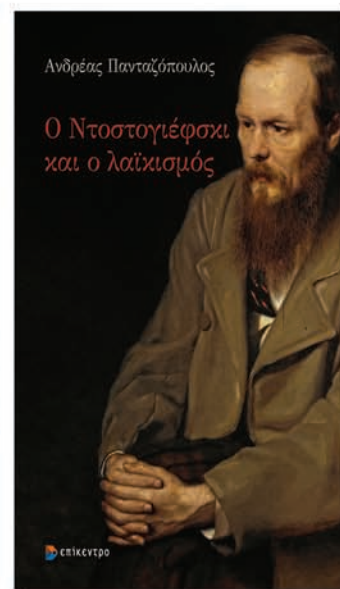
Ουκρανία: Ιστορία, Ταυτότητα, Σύγκρουση και Ανθρωπιστική κρίση

Μια εις βάθος μελέτη της ουκρανικής πραγματικότητας από την αρχαιότητα έως σήμερα. Με συγκλονιστικές μαρτυρίες 143 πολιτών και προσφύγων, το έργο αναλύει την ανθρωπιστική κρίση και την ιστορική μνήμη, αποτελώντας κλειδί για την κατανόηση του παρόντος και του μέλλοντος.

Πόλεμος στο Ιράν
Οι τραγικές αστοχίες της Ευρώπης

Η επίθεση στο Ιράν ήρθε σχετικά αναπάντεχα. Αυτός ο πόλεμος όμως δεν είναι σαν τους άλλους. Η ζωή εκατομμυρίων ανθρώπων στον πλανήτη σίγουρα θα επηρεασθεί από τις συγκρούσεις στην περιοχή του Περσικού Κόλπου. Όπως και οι αντιλήψεις μας για το Ισλάμ και τη Δύση.

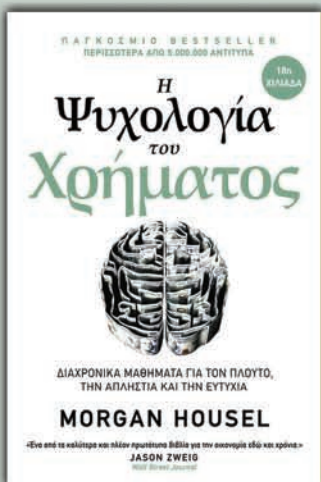
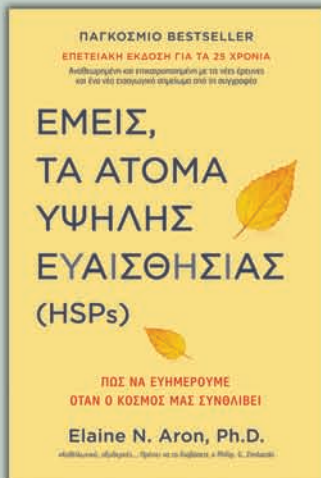
Ο Ντοστογιέφσκι και ο λαϊκισμός

Το δοκίμιο αυτό παρουσιάζει τη λαϊκιστική προβληματική του Ντοστογιέφσκι, τον «Ορθόδοξο λαϊκισμό» του, θίγοντας τα προβλήματα της ατομικής και κοινωνικής ευθύνης, της δημοκρατικής αντιπροσώπευσης, σε μια εποχή που στο όνομα της ηθιολογίας ουδετεροποιεί την πολιτική.

Το Κάλεσμα του Ντοστογιέφσκι

Μια διεισδυτική περιήγηση στο θεολογικο-πολιτικό σύμπαν του συγγραφέα. Ανακαλύψτε τη βαθιά σύνδεση ανάμεσα στην πίστη, την ταυτότητα και τη λυτρωτική ομορφιά που αντιπαρτίθεται στον μηδενισμό. Η κορυφαία μελέτη για τη θεολογία του πολιτικού στον Ντοστογιέφσκι.

Non-fiction
bestsellers

www.iridaeditions.com

Γιάννης Λασκαράκης

Τα νήματα της Ιστορίας

Εκδόσεις ΕΠΙΚΕΝΤΡΟ

Το βιβλίο μάς μεταφέρει στην Ελλάδα που άφησε πίσω της η Μικρασιατική Καταστροφή και η κατάρρευση της Μεγάλης Ιδέας. Σπριγμένο σε αυθεντικές αφηγήσεις των πρωταγωνιστών, το μυθιστόρημα αναδεικνύει την τραγωδία του ξεριζωμού των προσφύγων. Οι άνθρωποι που αποκαλέστηκαν περιφρονητικά «τουρκόσποροι» και «μεμπέδες» από τους γηγενείς, βρίσκουν τη δύναμη να ορθώσουν ξανά το ανάστημά τους και να μεταμορφωθούν στους δημιουργούς και τους στυλοβάτες της νέας Ελλάδας. Από τον Ανέστη Πετριδάκη και την οικογένειά του στις Σέρρες μέχρι την Αριάδνη στη φλεγόμενη Σμύρνη και τη Ρόδο, και από τον Μάρκο Βαφειάδη στην Καβάλα μέχρι τον Νίκο Ζαχαριάδη στη Μόσχα, οι ήρωες έρχονται αντιμέτωποι με αμείλικτα ερωτήματα: Ποιο είναι το εθνικό και ποιο το κομματικό συμφέρον; Ποιος είναι ο πατριώτης και ποιος ο καιροσκόπος; Ένα έργο για το παρελθόν με το βλέμμα στραμμένο σταθερά στο μέλλον.

Ζαχαρίας Μαυροειδής

Θεριστές

Εκδόσεις ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Ντόπιοι και ξένοι, μόνιμοι κάτοικοι και περαστικοί επισκέπτες, πρόσωπα νεανικά και ηλικιωμένα, διασταυρώνονται κάτω από τον ίδιο ουρανό, σε διαφορετικά μέρη της χώρας. Κοινός παρονομαστής αυτής της πολυφωνικής ανθρωπογεωγραφίας είναι ο γλυκόπικρα σαρκαστικός τόνος, που άλλοτε ρητά και άλλοτε υπαινικτικά αναδεικνύει το βαθύτερο διακύβευμα πίσω από τα γεγονότα. Μέσα από ετερόκλητες ιστορίες διάσπαρτες ανά την επικράτεια, οι «Θεριστές» αναζητούν τα υλικά που συνθέτουν το συλλογικό βίωμα του ελληνικού θέρους: την προσμονή, τη διάφευση, την ένταση και τον ασίγηστο νόστο για το καλοκαίρι που πάντα περιμένουμε να επιστρέψει.

Ρένα Λούνα

Αγαπητή Μαρμαρίνη Πλάκα

Εκδόσεις ΙΚΑΡΟΣ

Μια φοιτήτρια συνδέεται ερωτικά με τον παντρεμένο καθηγητή δημιουργικής γραφής, Σιμόν Ζιράντ. Στο πρόσωπό του βρίσκει έναν άνθρωπο που δεν θα την πρόδιδε ποτέ. Έμπιστο, σιωπηλό, ακέραιο· ίδιο με μαρμαρίνη πλάκα. Οι επιστολές που του γράφει αποτυπώνουν τη ζωή της στο Παρίσι, την ιδιότυπη σχέση τους και τη σταδιακή της κατάρρευση που θα την οδηγήσει στο ψυχιατρείο. Δέκα χρόνια μετά, παντρεμένη πλέον, ζει στο νησί όπου μεγάλωσε δουλεύοντας στο οικογενειακό εστιατόριο. Όταν ο Τόνι, παλιός της φίλος και γκαλερίστας, ζητά να συμπεριλάβει αυτές τις επιστολές σε μια έκθεση με τίτλο «Σύγχρονες καλλιτέχνιδες που τρελάθηκαν», το παρελθόν ξυπνά με τρόπο ανεξέλεγκτο. Ένα μυθιστόρημα που καταγράφει τη

βασανιστική αποσυαρμολόγηση ενός χαρισματικού ψυχισμού, ενώ ιχνηλατεί τη σχεδόν οδυνηρή ανθρωπινή ανάγκη για σύνδεση και αποδοχή.

Παναγιώτης Γούτας

Η μελωδία των αγαλμάτων

Εκδόσεις ΒΑΚΧΙΚΟΝ

Τι είναι ο «Ερμής ανάδρομος»; Το όνομα ενός μπαρ; Μια αστρολογική συγκυρία που επιφέρει ασυνενοπίες και μεπεδέματα; Η μήπως η ονομασία ενός λουλουδιού; Η ροκ και η τζαζ μουσική, ο Κισλόφσκι, η ψυχανάλυση, η φοιτητική ζωή του '80 και τα οράματα της Αριστεράς συνθέτουν ένα σπονδυλωτό μυθιστόρημα με επίκεντρο ένα μπαρ της Θεσσαλονίκης, που πια δεν υπάρχει. Ένα βιβλίο για ανθρώπους που επιστρέφουν στο παρελθόν, όχι από νοσταλγία, αλλά για να το ξερκίσουν. Αγάματα με κομμένα μέλη στέκουν ακίνητα και περιμένουν τη στιγμή που κάτι—ή κάποιος—θα τα κινήσει και πάλι.

Έλενα Αντωνίου

Φιόρι στη στάχη

Εκδόσεις BELL

Στα δεκαπέντε της, η Σία Βενέτου εγκατέλειψε τη Ζάκυνθο και ορκίστηκε να εκδικηθεί τον δούκα του Μιλάνου, τον άνθρωπο που οδήγησε τον πατέρα της στην αυτοκτονία. Βρίσκει καταφύγιο κοντά στον θείο της στην Ιταλία, αποκτώντας νέα ταυτότητα και, δέκα χρόνια αργότερα, είναι πανέτοιμη να διεκδικήσει τη δικαίωσή της. Καταφέρνει να προσληφθεί στον επενδυτικό όμιλο του αλαζονικού, απόμακρου δούκα. Ο Σαλβατόρε Ρίβα έχει βάλει σκοπό της ζωής του να συντρίψει όσους αμαύρωσαν τα παιδικά του χρόνια και του στέρσαν τα κληρονομικά του δικαιώματα. Θέλοντας να επαναφέρει άμεσα σε κερδοφόρα τροχιά το κάστρο των Ρίβα, αναθέτει τη μελέτη στην άπειρη, νεαρή σύμβουλο επενδύσεων Σία Βενέτου. Ο έρωτας συγκρούεται με τη δίψα της εκδίκησης και το πάθος υποτάσσεται στην προδοσία. Κι όταν αποκαλυφθούν οι αλήθειες, η Σία και ο Σαλβατόρε θα χάσουν πολλά περισσότερα απ' όσα νόμιζαν.

Μάνθος Σκαργιώτης

Το ποτάμι που επέστρεψε

Εκδόσεις ΕΛΛΗΝΟΕΚΔΟΤΙΚΗ

Ένα μυθιστόρημα για την αναμέτρηση του ανθρώπου με δυνάμεις που βρίσκονται έξω από τα όριά του. Η κατάρρευση του ιστορικού γεφυριού της Πλάκας Ιωαννίνων το 2015, γίνεται η αφορμή να ξετυλιχθεί η ιστορία του Πόρτουλα και μαζί της να αναδυθούν πρόσωπα και γεγονότα που λίγο πολύ καθόρισαν την πορεία της Ελλάδας από το δεύτερο μισό του 19ου έως και τις πρώτες δεκαετίες του 20ού αιώνα. Ο Μάνθος Σκαργιώτης μιλά για τα ανθρώπινα πάνω από το καλό και το κακό, χωρίς κρίσεις και επικρίσεις, με τους ήρωές του να κινούνται στην κόψη του ξυραφιού σε ταραγμένους καιρούς, με μοναδικό στόχο την επιβίωσή τους.

Αλέξανδρος Σταματουλάκης

Ο Μοναχικός Πολεμιστής, στα φτερά του Κόνδορα

Εκδόσεις ΔΡΑΧΤΙ

Τρίτη περιπέτεια με πρωταγωνιστή τον Άλεξ Κοσμότο: ο Μοναχικός Πολεμιστής, στη Νέα Υόρκη, συνεχίζει να μπει στην υψηλή τέχνη της ζωής, έχοντας διεισδύσει στον πολύχρωμο κόσμο της διαφήμισης, κάτω από την καθοδήγηση του αφεντικού, Πίτερ Ντράκος, και της όμορφης διευθύντριας, Λόρα. Δίπλα του, φίλος και δάσκαλος, ο Ακίρα, απόγονος των σαμουράι, αλλά και ο μεγάλος έρωτας της ζωής του, η Σοφία Αγκουίλε, που εργάζεται με αγχωτικούς ρυθμούς στο γυναικείο περιοδικό της αυταρχικής και τελειομανούς Μάγκι Σμιθ. Ο παππούς της, ο ντον Τζιοβάνι, παλιός μαφιόζος, συγκεντρώνει επάνω του θανάσιμες απειλές, ενώ, παράλληλα, μια αδιανόητη συνωμοσία βρίσκεται σε εξέλιξη. Γιατί θα βρεθεί ο Μοναχικός Πολεμιστής ανάμεσα στους σαμάνους των Άνδεων, ποια μεγάλη συμφορά διαπερνά τη ζωή του και τι ρόλο παίζει ο ιερός κόνδορας;

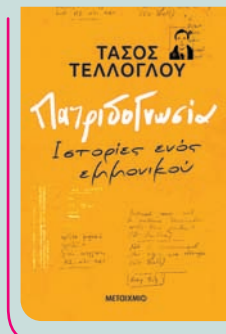

Τάσος Τέλλογλου

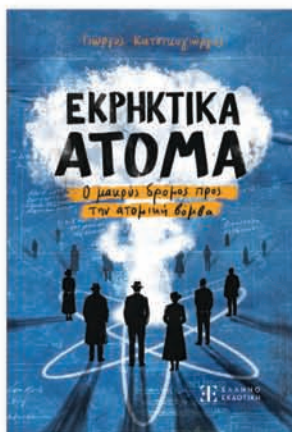
Πατριδογνωσία - Ιστορίες ενός εμμονικού

Εκδόσεις ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Με τα λόγια του συγγραφέα: «Οι ιστορίες του βιβλίου δεν προέκυψαν κατά τύχη. Πριν από χρόνια άρχισα να γράφω πορτρέτα των πηγών μου. Καλύπτουν ορισμένα μεγάλα κομμάτια της επαγγελματικής μου διαδρομής και διού «προϋποθέσεις» της: Τη γενεαλογία μου και την περίοδο της Μεταπολίτευσης που διαμόρφωσε την προσωπικότητά μου. Γενικά, η ελληνική πατριδογνωσία έχει πλάκα, συχνά είναι γλυκόπικρη, μπορείς να την απολαμβάνεις με την απόσταση που σου δίνουν τα χρόνια και οι πυκνές συναντήσεις με χαρακτήρες που έχεις πρωτογνωρίσει πριν από δύο και τρεις δεκαετίες».

Και αυτό το καλοκαίρι... διαβάζουμε παντού!

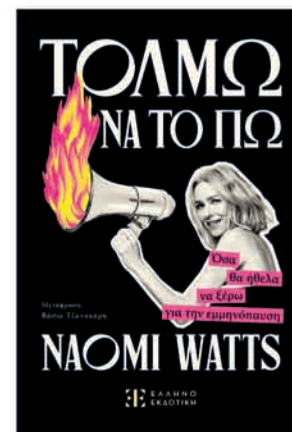
ΕΚΡΗΚΤΙΚΑ ΑΤΟΜΑ
Ο μακρύς δρόμος προς
την ατομική βόμβα
Γιώργος Κατσικογιώργος

Διαβάστε
περισσότερα
για το βιβλίο

**Όταν η ΑΛΦΑ
συνάντησε
τον ΕΨΙΛΟΝ**
Λίτσα Τότσα

Διαβάστε
περισσότερα
για το βιβλίο

**ΤΟΛΜΩ
ΝΑ ΤΟ ΠΩ**
Naomi Watts

Διαβάστε
περισσότερα
για το βιβλίο

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ
Νόστος στον χώρο
και τον χρόνο
ΣΥΛΛΟΓΙΚΟ ΕΡΓΟ

Διαβάστε
περισσότερα
για το βιβλίο

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
Της μνήμης
και του μύθου
ΣΥΛΛΟΓΙΚΟ ΕΡΓΟ

Διαβάστε
περισσότερα
για το βιβλίο

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ
Μια ζωή Θρύλος!
ΣΥΛΛΟΓΙΚΟ ΕΡΓΟ

Διαβάστε
περισσότερα
για το βιβλίο

**ΕΛΛΗΝΟ
ΕΚΔΟΤΙΚΗ**

www.ellinoekdotiki.gr

Κυκλοφορούν σε όλα τα βιβλιοπωλεία

www.minoas.gr

ΜΙΝΩΑΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

**ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΔΙΑΒΑΖΕΤΑΙ ΚΑΛΥΤΕΡΑ
ΜΕ ΕΝΑ ΚΑΛΟ ΒΙΒΛΙΟ!**

ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ
ΤΩΝ 400.000 ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ

ΣΠΥΡΟΣ ΠΕΤΡΟΥΛΑΚΗΣ
Καθαρμός

Ένα οδοιπορικό στη μνήμη και την ενοχή. Εκεί όπου το κακό κληροδοτείται και η αλήθεια απαιτεί το απόλυτο τίμημα.

Κοινωνικό μυθιστόρημα

ΜΙΑ ΝΕΑ ΔΥΝΑΤΗ ΦΩΝΗ
ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

ΧΑΡΗΣ ΚΑΡΑΘΥΜΙΟΣ
Ο Μεσσίας

Ένας δολοφόνος χωρίς σάρκα και οστά. Κι ένας νετεκτιβ ειδικός στις ανεξήγητες υποθέσεις.

Αστυνομικό μυθιστόρημα

ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΕΝΟ
ΣΕ 30 ΓΛΩΣΣΕΣ

ΝΑΟΜΙ ΙΣΙΓΟΥΡΟ
Πόλη από βροχή και σκιά

Το πρώτο βιβλίο της επικής τριλογίας εμπνευσμένης από την ιαπωνική παράδοση και τις ταινίες του Studio Ghibli.

Μυθιστόρημα Φαντασίας

ΤΟ ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ
ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ 3.500.000 ΑΝΤΙΤΥΠΑ

FELICIA KINGSLEY
Σκάνδαλο στο Χόλιγουντ

Καλωσορίσατε στο Χόλιγουντ όπου η λάμψη κρύβει μυστικά. Ένα ταξίδι στη φιλοδοξία, την πολυτέλεια και τα μεγάλα όνειρα.

Ρομαντικό μυθιστόρημα

ΑΝΑΖΗΤΗΣΤΕ ΤΑ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΦΟΒΑΣΑΙ

Δύο καθηλωτικά
μυθιστορήματα
για τις αλήθειες
που αργείς να δεις.

Το νέο βιβλίο
της Μανίνας Ζουμπουλάκη

Ένα ατμοσφαιρικό θρίλερ
που σου κόβει την ανάσα

ΙΣΩΣ ΝΑ ΕΙΝΑΙ
ΑΛΗΘΙΝΟ

ΕΠ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ www.epbooks.gr

DAN JONES ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΟΙ

ΔΙΕΘΝΕΣ
BEST
SELLER

♦ ΝΕΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ♦

ΥΤΟΡΙΑ

Με αφετηρία μια μεγάλη, σχεδόν απόλυτη αγάπη, η ηρωίδα πιστεύει πως έχει βρει το κλειδί της ευτυχίας. Όμως, εκεί όπου ξεκινά ο έρωτας, παραμονεύει κι ο φόβος. Αγνοώντας τα πρώτα σημάδια, παρασυρμένη από την ανάγκη να πιστέψει, βιώνει σταδιακά τη μεταμόρφωση της αγάπης σε απειλή και του σπιτιού σε παγίδα. Η συγγραφέας αποτυπώνει με ευαισθησία τη λεπτή γραμμή ανάμεσα στην αγάπη και την κακοποίηση, αναδεικνύοντας τη σιωπή, την άρνηση και τον εγκλωβισμό που βιώνουν τόσο άνθρωποι. Ένα δυνατό και επίκαιρο βιβλίο για το θάρρος της συνειδητοποίησης και τη δύναμη της απόφασης να σπάσει ο κύκλος της βίας - πριν να είναι αργά.

Μανίνα Ζουμπουλάκη
Πεθαίνω για σένα
Εκδόσεις ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Αλέξανδρος Δεμερτζής
Γιαγιά, είμαι δυνατός πια
Εκδόσεις ΑΔΡΑΧΤΙ

Αν ο Ocean Vuong κατοικούσε στα Πατήσια και λεγόταν Αλέξανδρος, ή και ένα βιβλίο για τη γενιά του '95, τις γιαγιάδες, το μπόσκετ, τους φίλους και τους καλοκαιρινούς έρωτες. Ένα βιβλίο για τη σημασία της οικογένειας στη σύγχρονη εποχή και τη διαχείριση της απώλειας. Μέσα από τα μάτια του ενήλικα, πηγαινουμε πίσω στα παιδικά βιώματα και ζούμε από την αρχή τη σχέση με τη γιαγιά, βιώνοντας ξανά την παιδική αθωότητα. Κυρίζουμε στο τώρα κι ερχόμαστε αντιμέτωποι με την απώλεια. Ένα γλυκόπικρο ταξίδι με ένα από τα πιο σημαντικά άτομα στη ζωή ενός παιδιού, τη γιαγιά του.

Γιάννης
Λ. Παπαδόπουλος
Βίαη ομορφιά
Εκδόσεις ΑΔΡΑΧΤΙ

Στο πρώτο του βιβλίο, ο Γιάννης Λ. Παπαδόπουλος καταθέτει 22 ιστορίες, με καθεμία από αυτές να είναι ξεχωριστή, αλλά στο σύνολό τους να διαθέτουν κοινά χαρακτηριστικά: το ανατρεπτικό, ρεαλιστικό, αναπάντεχο τέλος και τη βία που παράγει εικόνες και συναισθήματα. Άνθρωποι της διπλανής πόρτας με βίαια ένστικτα, που ψάχνουν την απόλαυση, τη λύτρωση, την τιμωρία ή την ανακούφιση στον πόνο, αρμολογούν μια συλλογή διηγημάτων για γερά νεύρα.

Κλέαρχος
Σταματουλάκης
Η εκδίκηση της Ωραίας
Κοιμωμένης - Ένα παραμύθι
για μεγάλους
Εκδόσεις ΑΔΡΑΧΤΙ

Η Ωραία Κοιμωμένη ξυπνά. Πενηντάρα, έξαλλη και καθόλου διατεθειμένη να συγχωρήσει κανέναν. Ο ψυχολόγος και συγγραφέας Κλέαρχος Σταματουλάκης επανακυκλοφορεί το πρώτο του μυθιστόρημα με νέο εξώφυλλο σχεδιασμένο από τους Deux Hommes. Ένα ανατρεπτικό παραμύθι για ενήλικες, όπου το «και ζήσαν αυτοί καλά» καταρρέει θεαματικά. Με μαύρο χιούμορ, σαρκασμό και μια ηρωίδα που βρίζει περισσότερο απ' όσο ονειροπολεί. Το βιβλίο δίνει μια απολαυστικά σκοτεινή απάντηση στο τι συμβαίνει όταν τελειώνει το παραμύθι και αρχίζει η πραγματική ζωή.

Λίτσα Τότσκο
Όταν η ΑΛΦΑ συνάντησε
τον ΕΨΙΛΟΝ
Εκδόσεις ΕΛΛΗΝΟΕΚΔΟΤΙΚΗ

Γυναίκες ερωτευμένες, χωρισμένες, μοναχικές, τρόφιμοι σε σχέσεις φυλακές, αναμετρώνται με τη χαρά και την απόγνωση, την ομορφιά και τη φθορά. Στιγμιότυπα ζωής ζυμωμένα με τη μαγιά της προσδοκίας και της διάψευσης, της ελπίδας και της απογοήτευσης, του θριάμβου και της συντριβής. Ηρωίδες που αντικρίζουν κατάματα τα συναισθήματα, τους φόβους και τις ανάγκες τους, διεκδικώντας την εσωτερική ελευθερία του ανθρώπου που παλεύει με τα φαντάσματα και τα αδικαιώτά του. Ιστορίες που φωλιάζουν στο μυαλό μας γιατί αναγνωρίζουμε ένα κομμάτι του δικού μας εαυτού. Ιστορίες για γυναίκες που τόλμησαν να νιώσουν και για όσους θέλουν να τις ακούσουν.

Peny Delta
Εκ της σαρκός

Εκδόσεις ΒΑΚΧΙΚΟΝ
Από την ποιητική συλλογή της Peny Delta: Στον δρόμο με τις καρδιές/βαδίσαιμε ξυπόλυτοι./ Στο μαγικό βουνό δεν φτάσαμε ποτέ./ Πόσο σκοτεινή η νύχτα./ ασέλννη./ μας γράπωσε σφιχτά από τα μαλλιά./ Μαύρο μαργαριτάρι το φεγγάρι μας./ χιλιοσπασμένο./ τα θρύψαλά του κόλλησαν/στον κερατοειδή./ Σταθήκαμε ημιτελείς/ οι άλλοτε μοιραίοι./ Από τα βάθη της Κόλασης αντηχούσαν/οι υλακές των σκύλων./ Γάβγιζαν στα ετοιμόρροπα συναισθήματα./ γάβγιζαν στα σκοτεινά περάσματα./ Από τα έγκατα των σωμάτων/ βρυχήθηκε κραυγή, κραυγών:/ «Σε τι να πιστέψουμε; Σε τι;»/ Μα η αγάπη είναι ένας ιαγουάρος από τον Παράδεισο./ Γεννιέται κάθε φορά από τις στάχτες του./ Με πάθος σε κοιτάζει/όταν του στρίβεις το μαχαίρι στην κοιλιά.

Άννα
Σιμιτσοπούλου
Ζητείται φωνή

Εκδόσεις ΒΑΚΧΙΚΟΝ
Ένα δείγμα της ποιητικής της Άννας Σιμιτσοπούλου: Η διάγνωση του γιατρού/το αναφέρει ξεκάθαρα:/ «Τα αναπάντεχα σφιξίματα/οφείλονται στην κατάποση.../φωνής»./ Απαραίτητη η πολυφωνία./ κουραστική η παραφωνία/όμως, ε-ντέλει, η αιτία είναι/ζήτημα σιωπής και θανάτου./ Ατομικής και συλλογικής, μάλιστα, σιωπής./ Θα επιβιώσουν οι αρνητές της.

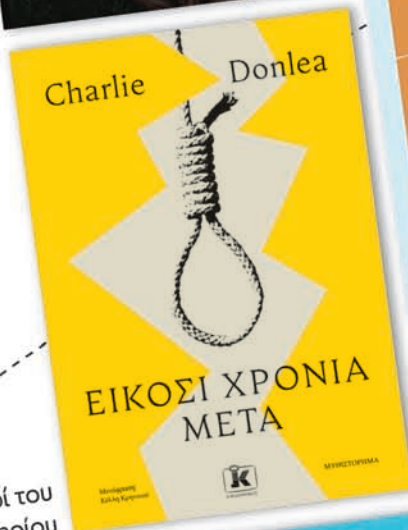
ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΜΕ ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ

Βρες
το δικό
σου

...εισιτήριο
για κόσμους μαγικούς

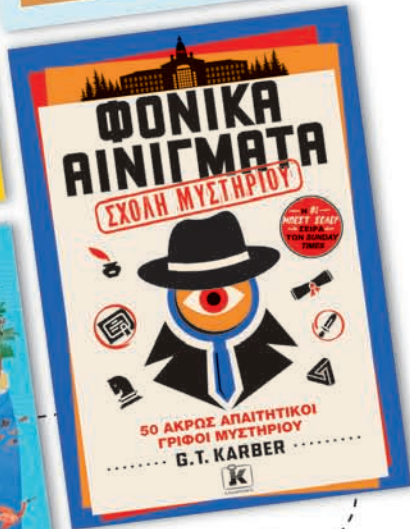
...μονοπάτι προς
την αληθινή ευτυχία

...κλειδί του
μυστηρίου

...ταξίδι
στη γνώση

...παράθυρο
στη διασκέδαση

Σε όλα τα βιβλιοπωλεία
και στο www.klidarithmos.gr

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΑΠΟ ΚΑΠΝΟ

ALEX NORTH

Ο Ντάνιελ Γκάρβι ήταν έφηβος όταν ήρθε αντιμέτωπος με έναν σίριαλ κίλερ: «τον άνθρωπο από καπνό». Σε αντίθεση με τα θύματα, εκείνος επέζησε. Τώρα ο Νταν είναι εγκληματολόγος ψυχίατρος. Όμως ο άνθρωπος από καπνό συνεχίζει να τον στοιχειώνει...

ΣΙΩΠΗ

DAVID FENNEL

Ένας σίριαλ κίλερ που δολοφονεί οικογένειες, αφήνοντας ζωντανά και άθικτα τα παιδιά, κυκλοφορεί ελεύθερος στο Λονδίνο. Οι ντετέκτιβ της Μητροπολιτικής Αστυνομίας Γκρέις Άρτσερ και Χάρι Κουίν πρέπει να τον βρουν πριν αρφανεψει κι άλλο παιδί.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΜΑΓΕΙΡΙΚΗΣ ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΥ ΣΥΖΥΓΟΥ

DANIELLE VALENTINE

Έχει τη συνταγή για τον τέλειο φόνο.

Όταν ο σύζυγος της διαβόητης σεφ Μαρία Καπέλο εξαφανίστηκε και θεωρήθηκε νεκρός, οι φήμες ότι η Μαρία τον δολοφόνησε για να κτίσει τη γαστρονομική αυτοκρατορία της είχαν οργιάσει, όπως και οι ψίθυροι ότι υπήρχε ένας ιδιαίτερα αποκρουστικός λόγος που δε βρέθηκε ποτέ το σώμα του... Το μέλη της οικογένειας Καπέλο κράτησαν πεισματικά κλειστό το στόμα τους για τρεις δεκαετίες -μέχρι τώρα.

ΟΣΑ ΦΕΡΝΕΙ Ο ΑΝΕΜΟΣ

ΙΡΙΣ ΚΑΛΒΑ

Ο έρωτας γεννιέται από μία ματιά. Έτσι έγινε με τη Σοφία και τον Νίκο. Η μοίρα θα τους οδηγήσει σε άλλους δρόμους, και εκεί που οι δρόμοι τους θα ενώνονται, ο άνεμος της ζωής θα τους χωρίζει. Μια ιστορία για τα πρέπει, τα ίσως, τα γιατί...

Η ΤΡΙΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

ΑΝΤΩΝΗΣ ΖΕΡΒΟΣ

Ο Άλκης Βρεττός, ξεπεσμένος συγγραφέας, λαμβάνει φωτογραφίες που τον εξαναγκάζουν να γράψει ιστορίες βασισμένες σε πραγματικούς φόνους. Καθώς η επιτυχία επιστρέφει, αρχίζει να βυθίζεται στην παράνοια, αφού σύντομα συνειδητοποιεί πως τα θύματα συνδέονται επικίνδυνα με τη ζωή και την ψυχή του.

Η ΜΑΓΑΡΙΣΜΕΝΗ

ΜΑΡΙΑ Ν. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ

Ένα έγκλημα στο παρελθόν, μια δολοφονία στο σήμερα, μια αναζήτηση που δε σταμάτησε ποτέ. Έφυγε και άφησε την κόρη της και τον άντρα της για να βρει τον χαμένο της γιο, το παιδί που γέννησε μετά τον βιασμό της. Έζησε όλη της τη ζωή ψάχνοντας. Ο σύζυγός της είπε στο κορίτσι τους ότι η μάνα της πέθανε. Την άφησε να ζει στο ψέμα. Ποιος θα τους κρίνει γι' αυτό; Ποιος θα μπορούσε να το καταλάβει; Μήπως εσύ;

www.bell.gr

[f BELLpublishing](https://www.facebook.com/BELLpublishing)

[@bell_books](https://www.instagram.com/@bell_books)

[@bell_books](https://www.tiktok.com/@bell_books)

Γιώργος Ν. Πολίτης
Ο μαύρος άγγελος της νοσταλγίας
Εκδόσεις ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

Κολασμένο το πάθος που δένει τον Μπλάνκο και την Μπεττίνα, δύο πλάσματα που γεννήθηκαν για να υπάρχουν μαζί, σαν ένα, ή να μην υπάρχουν καθόλου. Ο έρωτάς τους απρόβλεπτος, θεαλλώδης, ανέφικτος. Απλώς γιατί δεν τους χωράει ο κόσμος. Σίγουρα όχι ο ανιαρός καινούργιος κόσμος. Ο μαύρος άγγελος της νοσταλγίας είναι κάθε μάταιος ηρωισμός, κάθε απελπισμένο ρίσκο. Είναι αυτό που παραμονεύει έναν άνδρα που ζει και οδηγεί με το γκάζι στο πάτωμα. Ο μαύρος άγγελος της νοσταλγίας είναι μια ιαχή ελευθερίας, ένα γραπτό road monie στις ατέλειωτες, φιδουγυριστές διαδρομές ενός πόθου πέρα από μέτρα και όρια. Εκεί που δεν έχει καμιά σημασία ποιος κρατά το τιμόνι και ποιος οδηγεί.

Ευτυχία Γιαννάκη
Θάλασσα σώσε με
Εκδόσεις ΙΚΑΡΟΣ

Ένα πυκνό μυθιστόρημα για τις σχέσεις που μας δοκιμάζουν και για τη στιγμή που το παρελθόν επιστρέφει ζητώντας τον λογαριασμό. Παρανοές Χριστουγέννων, μια σαραντατριάχρονη δικηγόρος εντοπίζεται νεκρή σε μια έρημη παραλία. Ο Χάρης Κόκκινος βρίσκεται μπροστά σε μια από τις πιο παράξενες υποθέσεις που έχει χειριστεί, ενώ την ίδια στιγμή εξαφανίζεται η σύντροφός του. Καθώς επιχειρεί να ανασυνθέσει τις τελευταίες κινήσεις της νεκρής, η έρευνα ανοίγει όλο και πιο βαθιές ρωγμές: στο παρελθόν της, στον διαλυμένο γάμο της, στις σχέσεις της με την τοπική κοινωνία, σε σιωπές που κανείς δεν θέλησε να σπάσει. Ο Κόκκινος θα κινηθεί ανάμεσα σε δύο μέτωπα: μια έρευνα που τον τραβά στα πιο σκοτεινά στρώματα της μνήμης και μια προσωπική αγωγή που απειλεί να τον διαλύσει.

Αστυνομική λογοτεχνία

Piergiorgio Pulixi
Το βιβλιοπωλείο με τις μαύρες γάτες
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Στο κέντρο του Κάλιαρι, ο Μάρτιο Μοντεκρίστο, μεγάλος φαν του αστυνομικού μυθιστορήματος, άνοιξε το Les Chats Noirs, ένα μικρό βιβλιοπωλείο που πήρε το όνομά του από τις δυο μαύρες γάτες, τη Μις Μαρπλ και τον Πουαρό. Εκεί συναντιέται και η λέσχη ανάγνωσης οι «ντετέκτιβ της Τρίτης», μια παρέα ετερόκλητη αλλά δεμένη. Πριν από έναν χρόνο μάλιστα η λέσχη κατάφερε να βοηθήσει την εξιχνίαση μιας υπόθεσης, την οποία όλοι θεωρούσαν χαμένη από χέρι. Τώρα η αστυνομός Αντζελα Ντιμάζε επιστρέφει για να ζητήσει τη συνδρομή τους σε μια νέα έρευνα. Θα καταφέρουν οι «ντετέκτιβ της Τρίτης» να εξιχνιάσουν κι αυτή την υπόθεση και να βοηθήσουν την αστυνομία να σταματήσει τον δολοφόνο προτού ξαναχτυπήσει;

Lj Ross
Το νησί της σιωπής
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΙΝΩΑΣ

Ο αρχιεπιθεωρητής Ράιαν αποσύρεται στο Χόλι Άιλαντ – το Ιερό Νησί – αναζητώντας λίγη ηρεμία, όταν αναγκάζεται να πάρει αναρρωτική άδεια από τα καθήκοντά του ως ντετέκτιβ ανθρωποκτονιών. Λίγο καιρό αρ-

γότερα όμως, η γαλήνη του διαταράσσεται από τομα και βυθίζεται ξανά στον σκοτεινό κόσμο των φόνων: Μια νεαρή γυναίκα βρίσκεται νεκρή ανάμεσα στα αρχαία ερείπια του κοντινού Μοναστηριού. Όταν η δρ Άννα Τέιλορ επιστρέφει στην ιδιαίτερη πατρίδα της ως σύμβουλος της αστυνομίας, παλιές μνήμες αναδύονται και την αναγκάζουν να αντιμετωπίσει το δύσκολο παρελθόν της. Εκείνη και ο Ράιαν θα προσπαθήσουν να συνεργαστούν με σκοπό να εντοπίσουν έναν δολοφόνο που κρύβεται σε κοινή θέα, ενώ παράλληλα παγιστικά του μικρού τόπου θολώνουν τα νερά της έρευνάς τους.

Juan Gómez - Jurado
Η Ουλή

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΛΕΙΔΑΡΙΘΜΟΣ

Ο Σάμιον Σαξ θα μπορούσε να είναι ένας τυχερός τύπος. Είναι νέος, ευφυής και βρίσκεται ένα βήμα πριν γίνει πολυεκατομμυριούχος, αν καταφέρει να πουλήσει τη μεγάλη του εφεύρεση – έναν εκπληκτικό αλγόριθμο – σε μια πολυεθνική. Παρά την επιτυχία του όμως, η μοναξιά τον κατακλύζει, καθώς στερείται παντελώς κοινωνικών δεξιοτήτων. Όλα αλλάζουν όταν, ξεπερνώντας τις επιφυλάξεις του, μπαίνει σε μια ιστοσελίδα γνωριμιών. Εκεί γνωρίζει και ερωτεύεται παράφορα την Ιρίνα, με το πάθος και την απειρία ενός εφήβου, παρά τα χιλιάδες χιλιόμετρα που τους χωρίζουν. Όμως εκείνη, σηματοδομένη με μια αινιγματική ουλή στο μάγουλο, κουβαλάει ένα σκοτεινό μυστικό...

Catherine Ryan Howard
56 Ημέρες

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ANUBIS

Η Σιέρα και ο Όλιβερ γνωρίζονται σε ένα σούπερ μάρκετ λίγο πριν από την ανακοίνωση της καραντίνας, την ίδια εβδομάδα που ο Covid-19 φτάνει στην Ιρλανδία. Όταν η καραντίνα απειλεί να τους κρατήσει χωρία, ο Όλιβερ προτείνει στη Σιέρα να μετακομίσει στο σπίτι του. Εκείνη βλέπει μια μοναδική ευκαιρία να αφήσει τη σχέση τους να εξελιχθεί μακριά από τα βλέμματα και την πίεση οικογένειας και φίλων. Εκείνος βλέπει την ιδανική ευκαιρία να αφηθεί, χωρίς να ανησυχεί μήπως αποκαλυφθεί ποιος ή τι είναι πραγματικά. Λίγες μέρες μετά η αστυνομία φτάνει στο διαμέρισμά του Όλιβερ και βρίσκει ένα πτώμα σε προχωρημένη αποσύνθεση. Θα καταφέρουν να ανακαλύψουν τι πραγματικά συνέβη ή μήπως, χάρη στην απομόνωση της καραντίνας, έχει διαπραχθεί το τέλει έγκλημα;

Χρίστος Χαλικιάς
Το τελευταίο φως της Πατησίων

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΡΩΤΗ ΥΛΗ

Σε ένα Airbnb στην Κυψέλη, ένας άντρας βρίσκεται νεκρός. Καμία διάρρηξη. Κανένα ίχνος πάλης. Ένα δωμάτιο τακτοποιημένο σε βαθμό που δεν εξηγείται. Και ένα ποτήρι νερό που δεν ταιριάζει με τίποτα από όσα λέει η σκηνή. Ο αστυνόμος Καρράς αναλαμβάνει την υπόθεση. Το πρώτο ρήγμα ανοίγει όταν η κόρη του νεκρού ψιθυρίζει: «Ανακουφίστηκε. Κι αυτό είναι που με τρομάζει». Από εκεί και πέρα, η Αθήνα απογυμνώνεται: διαμερίσματα που σβήνουν ίχνη, αλλά όχι ιστορίες, γείτονες που γνωρίζουν περισσότερα απ' όσα ομολογούν, μια γυναίκα που εμφανίζεται στο κλιμακοστάσιο μόνο όταν χαμηλώνουν τα φώτα. Ο Καρράς δεν κυνηγά απλώς έναν δράστη. Αντιμετωπίζει μια σιωπηρή συμφωνία που απλώνεται από την Πατησίων μέχρι τα υπόγεια της πόλης – μια συμφωνία που κράτα τον θάνατο καθαρό και την αλήθεια θαμμένη.

Eva Björg Aegisdóttir
Πριν πέσει το σκοτάδι

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ισλανδία, 1967: η δεκαετήχρονη Μαρσί αλληγογραφεί κρυφά με έναν άγνωστο νεαρό χρησιμοποιώντας το όνομα της αδελφής της, Στίνα. Τη νύχτα που έχει προγραμματιστεί η συνάντηση, η Στίνα εξαφανίζεται χωρίς ίχνος. Δέκα χρόνια αργότερα, ένα απρόσμενο γράμμα αναγκάζει τη Μαρσί να επιστρέψει στον τόπο που προσπάθησε να ξεχάσει.

Καθώς αναζητά την αλήθεια, παγιδεύεται ανάμεσα σε τραυματικές αναμνήσεις, αιμνία και φόβο. Κάποιος γνωρίζει τι συνέβη εκείνη τη νύχτα – και τώρα την παρακολουθεί. Ένα μυθιστόρημα αγωνίας όπου τίποτα δεν είναι όπως φαίνεται. Πατι κάποια μυστικά δεν θάβονται ποτέ. Περιμένουν να έρθουν στο φως. Ένα σκοτεινό, εθιστικό θρίλερ που θα κάνει τον αναγνώστη να γυρίζει τις σελίδες του βιβλίου με κομμένη την ανάσα, μέχρι το σοκαριστικό φινάλε.

Ειρήνη Βαρδάκη
Το φιλί που δεν δόθηκε ποτέ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΙΝΩΑΣ

Όταν ο επιτυχημένος συγγραφέας αστυνομικών μυθιστορημάτων Ζοέλ έχασε την έμπνευσή του, μετακόμισε σε άλλη πόλη, αναζητώντας μια σπίθα που θα τον έβγαζε από το πνευματικό του αδιέξοδο. Όταν γνώρισε την Κλοέ πίσω από έναν τοίχο, τη μίσησε μέχρι θανάτου. Όταν τη συνάντησε για πρώτη φορά από κοντά, τη λάτρεψε... μέχρι θανάτου. Η έμπνευση και η επιτυχία επέστρεψαν δυναμικά. Επιτέλους, όλα είναι ξανά όπως πρέπει. Εκτός από την Κλοέ. Τη δική του Κλοέ. Έτσι ένας γρίφος αναζητά απαντήσεις. Κι ένα φιλί που δεν δόθηκε ποτέ κάθε – μα κάθε – βράδυ επιστρέφει. Χωρίς στόμα.

David Fennell
Σιωπή

ΕΚΔΟΣΕΙΣ BELL

Ένας πατέρας δολοφονείται στο σπίτι του στο Λονδίνο, με το κεφάλι τυλιγμένο σφιχτά με μια ταινία πάνω στην οποία είναι σχεδιασμένο ένα απλό κλιμακωτό πρόσωπο. Όμως το μοναχοπαιδί του θύματος μένει ζωντανό και άθικτο μέσα στο σπίτι. Οι ντετέκτιβ της Μητροπολιτικής Αστυνομίας Γκρέις Άρτσερ και Χάρι Κουίν έχουν να αντιμετωπίσουν ακόμη πιο άμεσα προβλήματα: ο γκάνγκστερ Φράνκι Γουάιτ έχει βάλει στον στόχο του την Άρτσερ και δεν θα αφήσει κανέναν να του σταθεί εμπόδιο. Και τότε δολοφονείται μια δεύτερη οικογένεια, και η μόνη που επιζεί είναι η μικρή Ούμα Γουίτμπερ. Ενώ ένας σίριαλ κίλερ κυκλοφορεί ελεύθερος, η επιθεωρήτρια και ο αρχιφύλακας πρέπει να παραμείνουν ζωντανό όσο θα χρειαστεί για να βρουν τη σχέση ανάμεσα στα φαινομενικά τυχαία θύματα. Θα προλάβουν να το κάνουν πριν ορφανέψει κι άλλο παιδί;

Amy Tintera
Βρες το ψέμα

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ANUBIS

Η Λούσι και η Σάβι είναι τα «χρυσά κορίτσια» της μικρής πόλης τους: όμορφες, έξυπνες και αξιοζήλευτες. Η Λούσι είναι παντρεμένη με τον ιδανικό άντρα και ζει στο σπίτι των ονείρων της, ενώ η Σάβι είναι η ψυχή της παρέας, αγαπητή σε όλους και ιδιαίτερα δημοφιλής στους άντρες. Όταν η Λούσι εντοπίζεται να περιπλανιέται σαν χαμένη στους δρόμους, καλυμμένη με το αίμα της Σάβι, κανείς δεν διστάζει να τη θεωρήσει ένοχη για τη δολοφονία της καλύτερης της φίλης. Χρόνια μετά, η Λούσι, που δεν θυμάται απολύτως τίποτα, προσπαθεί να χτίσει μια νέα ζωή στο Λος Άντζελες. Όταν ο παρουσιαστής Μπεν Όουενς αποφασίζει να ερευνήσει την υπόθεση στο επιτυχημένο podcast αληθινών εγκλημάτων «Βρες το Ψέμα», η Λούσι αναγκάζεται να επιστρέψει εκεί όπου διαπράχθηκε η δολοφονία για να λύσει η ίδια το μυστήριο – ακόμα κι αν υπάρχει πιθανότητα να ανακαλύψει ότι είναι πραγματικά ένοχη...

Ελληνική ποίηση και πεζογραφία

Από τις εκδόσεις Βακχικόν

**ΒΑΚΧΙΚΟΝ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ**
Πατησίων 14
(Στοά Φέξη)
2103637867
info@vakxikon.gr
ekdoseis.vakxikon.gr

Ο ήλιος πιάσσε Αστυνομικό Μυθιστόρημα

Ακύλας Άρωνας
Ο πατήρ Ακύλας κινείται μέσα σε έναν σκοτεινό λαβύρινθο ισχύος, πίστης και βίας. Στον κόσμο όπου ζει, το εκκλησιαστικό κατεστημένο συναντά την πολιτική εξουσία και τον υπόκοσμο, δημιουργώντας ένα πλέγμα σχέσεων όπου η αλήθεια γίνεται επικίνδυνη. Καθώς προσπαθεί να κατανοήσει τη θέση του μέσα σε αυτή τη σύνθετη πραγματικότητα, έρχεται αντιμέτωπος με συγκρούσεις που αγγίζουν τη θρησκεία, τον εθνικισμό και τη βία της σύγχρονης κοινωνίας. Ένα πολιτικό νουάρ για τις σκιές της εξουσίας, τις ρωγμές της πίστης και την αγωνιώδη αναζήτηση νοήματος σε μια εποχή όπου η αλήθεια σπάνια λέγεται φανερά.

Ακροβάτης σε μπλε τεντωμένο, Ποίηση

Έλενος Χαβάτζας
Τα βαθιά βαθαίνουν κι άλλο/άρα τώρα φαίνεται ποιος μάθαινε κολύμπι/σε ποιον άρεσε ακόμα να πλατσουρίζει/κι ο ήλιος καρκαρίας που θα 'ρθει να καθαρίσει/αυτό το σάπιο κήτος που ξέβρασε/της εποχής η τρικυμία./Ήρεμη η αράχνη στήνει τον ιστό της/υπομονετικά στο τέλος αυτού του δρόμου/μέσα στην ανήμπορη συγκατάβασή μας./Κι όμως, πέρα από τους λόφους/τα στάχια λικνίζονται ακόμη κίτρινα/και άθικτα/κάτω από ουρανούς γαλάζιους.

Υπόθεση Πολέτη Αστυνομικό μυθιστόρημα

Νίκος Μαριώτης
Ο Αχιλλέας Γιερέμης περνά τον καιρό του σε μια παραθαλάσσια περιοχή όπου πλούσιες οικογένειες, σαν τη δική του, κάνουν τις καλοκαιρινές τους διακοπές. Η πρώτη σπιθαμή ανάβει μόλις στη ζωή του εμφανίζονται δύο κοπέλες,

αδερφές από διαφορετικούς γονείς. Όλα αλλάζουν όταν, στο οικογενειακό τραπέζι όπου είναι καλεσμένος κι ο ίδιος, ο παππούς των κοριτσιών πέφτει νεκρός. Η δολοφονία παίρνει πολιτική χροιά και ο Αχιλλέας βρίσκεται στο κέντρο των ερευνών, άλλοτε ως ύποπτος κι άλλοτε ως στόχος. Προσπαθώντας να ξεφύγει, βυθίζεται βαθύτερα στα θαμμένα για καιρό οικογενειακά μυστικά των εκθρών του.

Ιστορίες δαγκωμένων μήλων, Ποίηση

Δημήτρης Καλλιώρας
Είπες θα έρθεις/με ορμή ασυνείδητη/ή απόφαση συνειδητή/χωρίς ενοχές ή άμυνες/χωρίς αποσκευές/χωρίς Σεπτέμβρη

Τα γράμματα του Αριστοφάνη, Μυθιστόρημα

Ελισάβετ Τζιάτα
Έξι χειρόγραφες επιστολές γραμμένες στις αρχές του προηγούμενου αιώνα αποτυπώνουν την επικοινωνία ενός νεαρού από τη θάλασσα με τον μεγάλο του αδελφό και διαχειριστή της πατρικής περιουσίας. Ο έφηβος Αριστοφάνης καταβάλλει μεγάλη προσπάθεια να τον πείσει να τον στηρίξει για να πραγματοποιήσει το πιο κρυφό του όνειρο, να γίνει ηθοποιός. Ο Παύλος, ένας σύγχρονος νέος, θα ανακαλύψει τα γράμματα του Αριστοφάνη και θα συνειδητοποιήσει τι είναι σημαντικό για εκείνον στη ζωή, βρίσκοντας τη δύναμη να διεκδικήσει το δικό του μέλλον. Αραγε, πόσα έχουν αλλάξει γύρω μας τα τελευταία εκατό χρόνια;

Μετεώρη πόλη, Ποίηση

Αβραάμ Γεωργιάδης
Μια ιεροτελεστία έρωτα ή θανάτου/στον κύκλο που είχες χαράξει/πλεγμένο ήσαν οι δυο τους/ο πόθος, το σάρκινο θηρίο/χόρευε επί σκηνής/ο

ταύρος/Μαζί και το κόκκινο πανί/και τα μάτια σου στη μέση/άσπλος ταυρομάχος εγώ και εσύ το αμφίστομο μαχαίρι/Έτσι θαρρώ πως σου είπα/την ώρα που ξεκινούσα/τον τρελό εκείνο χορό μέσα στον κύκλο/παλεύοντας με γυμνά χέρια το θηρίο/Σκουριασμένα τα ξίφη, τα σωθικά της νύχτας ξεσκίζουν/Μαρμαρωμένοι αιώνες και το ίδιο πάντα τέλος/Πριν για τα καλά ξημερώσει,/στο κέντρο του κύκλου πεσμένος/εσαι νικημένος/Και δίπλα στο γυμνό πια κορμί σου/Στο φως να λάμψει λεπίδα αμφίστομη

Αίθουσα φαντασίας

Διηγήματα, Γιάννης Μπούζας
Η φαντασία αναπλάθει τον χρόνο, αποκαλύπτει το μυστικό της ύπαρξής μας. Σε μια αίθουσα προβολής ο θεατής του εγγύς μέλλοντος αγανακτεί με την εικονική πραγματικότητα, το ψυχολογικό πείραμα της ευτυχίας αποτυγχάνει μπρος στα ανθρώπινα πάθη, ένας ναρκομανής μεταμορφώνεται σε δελφίни, ο βασιλιάς των ζώων άνθρωπος στο απώτερο μέλλον συλλογίζεται τον σκοπό του πλάι στον εξελιγμένο Αρχοντάνθρωπο. Δεκαπέντε ετερόκλητες ιστορίες ενός παζλ εικόνων που αναζητά τη θέση του στον χώρο και τον χρόνο, αντανακλάσεις ειδώλων που συνθέτουν δύο κόσμους διαφορετικούς. Τον πραγματικό και τον φανταστικό.

Ελευθερία, Νουβέλα

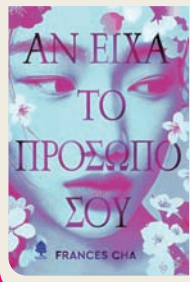
Μιχάλης Σκολιανός
Ελευθερία: Μια γυναίκα η οποία είναι πεπεισμένη ότι είναι δυναμική και ανεξάρτητη· μια γυναίκα που ορίζει τη ζωή της όπως η ίδια θέλει – δηλαδή, ελεύθερη. Είναι, όμως, πράγματι έτσι; Ένα βιβλίο για τη βαθιά ριζωμένη πατριαρχία σε όλες τις εκφάνσεις της κοινωνίας. Και, κυρίως, για την πατριαρχία που έχει διαβρώσει τις ίδιες τις γυναίκες.

www.pibooks.gr

Θερινά αναγνώσματα 2026

Προτείνει ο ΑΡΗΣ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗΣ

Frances Cha, «Αν είχα το πρόσωπό σου» (εκδ. Κέδρος)
Δεν είναι τυχαίο που στην Κορέα υπάρχει μουσείο Σύγχρονης Κορεάτικης Λογοτεχνίας. Σε αυτό το συναρπαστικό μυθιστόρημα τέσσερις νέες κοπέλες αναζητούν την ομορφιά και την κοινωνική τους θέση στη σύγχρονη Κορέα.

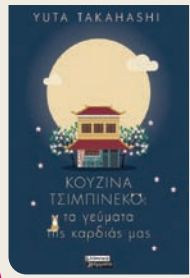
Μαρκ Τουεΐν, «Το ημερολόγιο του Αδάμ και της Εύας» (εκδ. Οξύ)
Διασκεδαστικές ιστορίες των πρωτόπλαστων, γραμμένες με τη μαεστρία ενός αγαπημένου Αμερικανού συγγραφέα.

Paul Lynch, «Πιο πέρα από τη θάλασσα» (εκδ. Gutenberg)
Γιατί δεν πρέπει να αγνοείτε τα μετεωρολογικά δελτία, όταν αποφασίζετε να βγείτε για ψάρεμα στα ανοιχτά.

Τόμας Μαν, «Η απατημένη» (εκδ. Κριτική)
Ο συγγραφέας του «Μαγικού βουνού» σε μια νουβέλα όπου μια πενήνταχρονη γυναίκα σαγηνεύεται από εικοσάχρονο νεανία. Συμβαίνει ανάμεσά μας.

Yuta Takahashi, «Κουζίνα Τσιμπινέκο» (εκδ. Ελληνικά Γράμματα)
Ένα σύγχρονο γιαπωνέζικο μυθιστόρημα, με μπόλικη μεταφυσική αλλά και δυνατές γεύσεις από την κουζίνα της χώρας του Ανατέλλοντος Ηλίου.

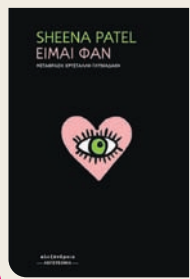
Στέφαν Τσβαΐχ, «Το γράμμα μιας άγνωστης, Αμόκ, Το φεγγαρόλουστο δρομάκι» (εκδ. Γκοβόστη)
Το βιβλίο αυτό, με τις τρεις νουβέλες, ήταν εκείνο που, όταν το διάβασα, μαθητής γυμνασίου, με έκανε να θελήσω να γίνω συγγραφέας.

Manuel Vilas, «Εμείς» (εκδ. Ίκαρος)
Τι συμβαίνει όταν μια γυναίκα χάνει τον άντρα που αγαπάει; Μπορεί να γίνει εμμονική; Να πράξει κάτι ακραίο; Ο Ισπανός συγγραφέας δίνει τη δική του εκδοχή.

Guy de Maupassant, «Οι άλλες γυναίκες της Belle Epoque» (εκδ. Πηγή)
Μια συλλογή διηγημάτων, το ένα πιο ευφάνταστο από το άλλο, που μας μεταφέρει στο Παρίσι μιας άλλης εποχής.

Sheena Patel, «Είμαι φαν» (εκδ. Αλεξάνδρεια)
Η συγγραφέας έχει αποκαλέσει το βιβλίο της «Μια φανταστική πράξη εκδίκησης που αγγίζει τα όρια της καλλιτεχνικής περφόρμανς». Προσυπογράφω.

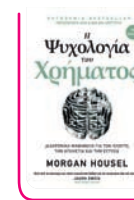
Χέρμαν Έσσε, «Ταξίδι στη Νυρεμβέργη» (εκδ. Διόπτρα)
Τι όμορφα να ταξιδεύεις – ακόμη κι αν είναι να πας ως τη Νυρεμβέργη – με την πένα ενός σπουδαίου συγγραφέα!

Βιογραφία, Προσωπική ανάπτυξη, Ψυχολογία, Αυτοβελτίωση

Alba Cardalda
Πώς να τους λες να πάνε να γ*μηθούνε ευγενικά - Σταμάτα να λες «ναι» σε όλους - εκτός από έναν: Εσένα
Εκδόσεις KEY BOOKS

Γιατί είναι τόσο δύσκολο να βάζουμε όρια; Φοβόμαστε μήπως χάσουμε τη δουλειά μας, απομακρύνουμε κάποιον αγαπημένο ή γελοιοποιηθούμε μπροστά στους φίλους μας. Και όταν τελικά μιλάμε, η ενοχή και το άγχος μάς ακολουθούν σαν σκιά. Η αλήθεια όμως είναι απλή: τα όρια στις σχέσεις είναι τόσο απαραίτητα όσο οι κανόνες κυκλοφορίας – χωρίς αυτά όλα βγαίνουν εκτός ελέγχου. Στο «Πώς να τους λες να πάνε να γ*μηθούνε ευγενικά», η ψυχολόγος και νευροεπιστήμονας Alba Cardalda σε μαθαίνει να λες «όχι» με αυτοπεποίθηση και ενσυναίσθηση. Να αναγνωρίζεις πότε σε πιέζουν, να διαχειρίζεσαι τις ενοχές και να βάζεις όρια χωρίς να απολογείσαι. Γιατί κάθε φορά που λες «ναι» ενώ θέλεις να πεις «όχι», χάνεις λίγο από εσένα. Και κάθε «όχι» που τολμάς να πεις, σε φέρνει πιο κοντά σε αυτό που πραγματικά είσαι.

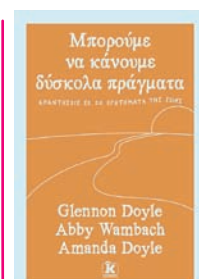
Morgan Housel
Η ψυχολογία του Χρήματος - Διαχρονικά μαθήματα για τον πλούτο, την απληστία και την ευτυχία
Εκδόσεις ΙΡΙΔΑ

Τα χρηματοοικονομικά διδάσκονται συνήθως ως ένας κλάδος βασισμένος στα μαθηματικά, στον οποίο τα δεδομένα και οι τύποι μάς λένε ακριβώς τι πρέπει να κάνουμε. Στον πραγματικό κόσμο, όμως, οι άνθρωποι δεν παίρνουν χρηματοοικονομικές αποφάσεις πάνω από ένα υπολογιστικό φύλλο κάποιου προγράμματος. Τις παίρνουν κατά τη διάρκεια ενός δείπνου ή μίας εταιρικής συνάντησης, όπου η προσωπική ιστορία του καθενός, η μοναδική του οπτική για τον κόσμο, ο εγωισμός, η υπερηφάνεια, η επίδραση της διαφήμισης και διάφορα άλλα παράταιρα κίνητρα μερδεύονται μεταξύ τους. Ο βραβευμένος συγγραφέας Morgan Housel μοιράζεται μαζί μας 19 σύντομες ιστορίες, που διερευνούν τους ποικίλους τρόπους με τους οποίους οι άνθρωποι αντιλαμβάνονται την έννοια του χρήματος και μας διδάσκει πώς να το χρησιμοποιήσουμε σωστά.

Τζίνα Πούλου
Γεννήθηκες για να τραγουδάς
Εκδόσεις KEY BOOKS

Από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα, ο άνθρωπος τραγουδά. Στις χαρές και στις λύπες, στις μάκες, στις τελετές, στις δύσκολες ιστορικές στιγμές. Το τραγούδι ενώνει, εκτονώνει, δίνει θάρρος και δημιουργεί κοινότητα. Είναι μια παγκόσμια γλώσσα που ξεπερνά σύνορα, πολιτισμούς και εποχές. Η επιστήμη το έχει αποδείξει: η φωνή είναι βιολογική ανάγκη όλων. Η Τζίνα Πούλου, με χρόνια εμπειρία ως ολιστική vocal coach, ενώνει την επιστήμη της φωνής με την ανθρώπινη ιστορία: από τα τραγούδια που έδωσαν θάρρος σε λαούς υπό κατοχή, μέχρι τις σύγχρονες εφαρμογές στη νόσο Πάρκινσον και την άνοια. Και από τις φωνές που ενώθηκαν στα μπαλκόνια κατά την πανδημία, μέχρι εκείνον που πιστεύει ότι «τραγουδά άσχημα». Γιατί δεν γεννιέται κανείς χωρίς «φωνή». Μαθαίνει μόνο να τη σιωπά.

Glennon Doyle, Abby Wambach, Amanda Doyle
Μπορούμε να κάνουμε δύσκολα πράγματα - Απαντήσεις σε 20 ερωτήματα της ζωής
Εκδόσεις ΚΛΕΙΔΑΡΙΘΜΟΣ

Ένα βιβλίο που συγκεντρώνει βαθιές και ειλικρινείς συμβουλές από ανθρώπους με εμπειρίες ζωής, προσφέροντας καταφύγιο και καθοδήγηση σε όποιον νιώθει χαμένος και μόνος, ενώ ταυτόχρονα απαντά σε 20 ερωτήματα ζωής: Γιατί είμαι έτσι; Τι άνθρωπος είμαι στ' αλήθεια; Πώς θ' αντιληφθώ ότι έχω χάσει τον εαυτό μου; Πώς θα βρω τον εαυτό μου; Πώς θα καταλάβω τι θέλω; Πώς θα ξέρω τι πρέπει να κάνω; Πώς θα καταφέρω τα δύσκολα; Πώς θα ελευθερωθώ; Πώς θα συνεχίσω; Πώς θα συμφιλιωθώ με το σώμα μου; Πώς θα αποκτήσω καλούς φίλους; Πώς θα αγαπήσω τον άνθρωπό μου; Σεξ. Το κάνω σωστά; Γονεϊκότητα. Το κάνω σωστά; Γιατί δεν μπορώ να νιώσω χαρά; Γιατί νιώθω τόσο θυμό; Πώς μπορώ να συγχωρώ; Πώς μπορώ να ξεκολλήσω; Πώς να νιώσω καλύτερα τώρα; Ποιο το νόημα;

Έλενα Σολταρίδου
Ποιος αξίζει το άγχος μου; 45 τρόποι να σταματήσεις να ζεις για τους άλλους
Εκδόσεις KEY BOOKS

Ανσυχείς για πράγματα που δεν είναι στον έλεγχό σου. Χάνεις τον ύπνο σου για αποφάσεις που δεν πήρες εσύ. Παίρνεις πάνω σου ευθύνες που δεν σου αναλογούν. Και η πηγή του άγχους σου έχει πάντα πρόσωπο – όμως σχεδόν ποτέ το δικό σου. Κάπου στην πορεία, έμαθες να φροντίζεις τους άλλους περισσότερο απ' όσο φροντίζεις τον εαυτό σου. Και, χωρίς να το καταλάβεις, το άγχος έγινε τρόπος να σχετιζόσαι. Η ψυχολόγος Έλενα Σολταρίδου δεν σου προτείνει να γίνεις αδιάφορος, αλλά να μάθεις να ξεχωρίζεις τι πραγματικά σου ανήκει και τι έχεις φορτωθεί από συνήθεια, φόβο ή ανάγκη για αποδοχή. Αυτό το βιβλίο σε βοηθά να δεις ποιες σχέσεις τρέφονται από το άγχος σου και πώς να σταματήσεις να τις τροφοδοτείς.

Παιδικά, Εφηβικά

Μαρία Σκαμάγκα
‘Ηβη
εκδόσεις METAIΧΜΙΟ

Η Ηβη και η Γιούλη, μαθήτριες της τρίτης λυκείου, είναι κολλητές από πάντα – κι αυτή είναι η ιστορία τους: ένα σύγχρονο παραμύθι με ταμόρφωση, με φόντο τις πανελλαδικές. Ένα βιβλίο που σκύβει με στοργή πάνω στον έφηβο εαυτό μας, στα θέλω, τις αγάπες, τα όνειρά του – τα κουβάρια που πρέπει να ξεμπλέξει για να υφάνει τον ιστό της κατοπινής ζωής του. Η «Ηβη» είναι μια νουβέλα γραμμένη σαν ξόρκι ή, ίσως, μια σχοινοτενής ευχή με τη μορφή νουβέλας.

Βαγγέλης Ηλιόπουλος
Αντρέας Κώστα
Εικονογράφηση Έφη Κοκκινάκη
Το αγόρι που ήθελε
να περπατήσει γύρω γύρω στην ακτή
ένα ολόκληρο νησί
Εκδόσεις ΠΑΤΑΚΗ

Ένα αγόρι θέλει να περπατήσει ένα νησί από άκρη σ' άκρη. Ένα κορίτσι που γνωρίζει αυτόν τον τόπο από πάντα περπατά δίπλα του και μοιράζεται μαζί του όσα δεν φαίνονται με την πρώτη ματιά. Καθώς προχωρούν, το νησί αποκαλύπτεται μέσα από μνήμες, απουσίες και προσωπικές ιστορίες. Κι όταν φτάνουν εκεί που δεν μπορούν να προχωρήσουν άλλο, τα δύο παιδιά δίνουν μια υπόσχεση. Να θυμούνται. Και να θυμίζουν και στους άλλους. Το νησί του αγοριού είναι η Κύπρος. Λίγοι έχουν μείνει από όσους έζησαν τα γεγονότα της εισβολής ως ενήλικες. Είναι όμως πολλοί αυτοί που πρέπει να μάθουν, να αγωνιστούν, να διεκδικήσουν τη μνήμη, ώστε το θέμα να μην ξεχαστεί και η αδικία να αποκατασταθεί. Πατί, σαν τους ήρωες του βιβλίου που δεν μπορούν να περπατήσουν όλο το νησί γύρω γύρω, κάποια παιδιά σήμερα δεν μπορούν να γυρίσουν στη χώρα τους, ενώ άλλα στερούνται τα δικαιώματά τους ή κινδυνεύουν.

Elaine N. Aron
Εμείς, τα άτομα
υψηλής
ευαισθησίας
(HSPs)

Εκδόσεις ΙΡΙΔΑ
Έχεις έντονη φαντασία, διαίσθηση και ενσυναίσθηση; Παρατηρείς λεπτομέρειες που στους άλλους διαφεύγουν; Ο θόρυβος και η σύγχυση γύρω σου σε αποσυντονίζουν και έχεις ανάγκη καθημερινά από στιγμές απομόνωσης; Αν απάντησες καταφατικά, πολύ πιθανόν να είσαι κι εσύ ένα άτομο υψηλής ευαισθησίας. Αυτό το βιβλίο σε βοηθά να συλλάβεις την πραγματικότητα του υπέροχου γνωρίσματός σου, να κατανοήσεις εκ νέου το παρελθόν σου υπό το πρίσμα αυτού και να το αξιοποιήσεις όσο το δυνατόν καλύτερα στο μέλλον, για να απολαμβάνεις ευημερία, ευτυχία και επιτυχία, προσωπικά, κοινωνικά και επαγγελματικά. Επίσης, σου εξηγεί τι να κάνεις ώστε να ενισχύσεις την αυτοξία και την αυτοπεποίθησή σου, να αγαλιάσεις τη μοναδικότητά σου και να χαρείς μια δημιουργική, ευτυχισμένη και έμπλη νοήματος ζωή, γιατί η ευαισθησία σου είναι η δύναμή σου.

Dr Νικόλαος Δημητριάδης
Στα άδυστα του νου
Εκδόσεις KEY BOOKS

Ο δρ Νικόλαος Δημητριάδης μάς οδηγεί σε ένα συναρπαστικό ταξίδι μέσα στον ανθρώπινο εγκέφαλο και αποκαλύπτει πώς διαμορφώνεται η πραγματικότητα που ζούμε. Με απλό τρόπο, εξηγεί πώς λειτουργεί το ασυνείδητο, γιατί οι σχέσεις αλλάζουν τον εγκέφαλό μας και πώς μπορούμε να αξιοποιήσουμε τη γνώση του νου για να ζήσουμε καλύτερα.

Ρόμπερτ Ηλιάς
Νατζέμυ
Σύγχρονη πνευματική
ψυχολογία

Εκδόσεις KEY BOOKS
Ο Νατζέμυ θεμελιώνει τις αρχές της Σύγχρονης Πνευματικής Ψυχολογίας: μιας ολιστικής προσέγγισης που γεφυρώνει το χάσμα ανάμεσα στην κλασική ψυχολογική ανάλυση και στην πνευματική αναζήτηση. Έτσι, μαθαίνουμε να αποδεσμευόμαστε από τις φοβίες, τις ενοχές και τις ψευδαισθήσεις που μας κρατούν δέσμιους.

Ξένια Κούρτογλου
Το τούνελ - 49+2 ιστορίες
ψυχικής ανθεκτικότητας

Εκδόσεις KEY BOOKS
Κάποια στιγμή, όλοι περνάμε μέσα από το δικό μας τούνελ. Εκεί όπου ο φόβος, η αβεβαιότητα και η απελπισία μοιάζουν πιο δυνατά από εμάς. Η Ξένια Κούρτογλου δείχνει ότι η ψυχική ανθεκτικότητα δεν είναι προνόμιο των λίγων. Είναι μια δεξιότητα που χτίζεται μέσα από τη ζωή – ειδικά στις πιο δύσκολες στιγμές της.

Danny Rensch
Μαύρα Τετράγωνα - Πώς το
σκάκι μού έσωσε τη ζωή

Εκδόσεις KEY BOOKS
Γεννημένος μέσα σε μια βίαιη θρησκευτική αίρεση, ο Rensch έμαθε από παιδί ότι η ζωή σημαίνει φόβος, σιωπή και απόλυτη υποταγή. Μέχρι που μπήκε στη ζωή του το σκάκι. Πάνω στα 64 τετράγωνα της σκακιέρας, ανακάλυψε κάτι που έμοιαζε με ελευθερία. Ο Danny Rensch να αφηγηθεί με αφροπλιστική ειλικρίνεια μια ιστορία γεμάτη πόνο, εμμονή, πάθος, ανθεκτικότητα και προσωπική λύτρωση.

Τα μυθιστορήματα της Ζωρζ Σαρή (ξανα)μαγεύουν σε graphic novel!

THE LOST TREASURE OF AEGINA

σε graphic novel από τον Kanellos Cob

Κυκλοφορεί και στα ελληνικά
Ο θησαυρός της Βαγίας

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ

Είμαστε με τα παιδιά!

Μαίρη Βογιατζή
Εικονογράφηση
Ράνια Ηλιάδου

Ευτύχης, ο ρεπόρτερ των μουσειών - Συνέντευξη με τα κυκλαδικά ειδώλια - Βιβλίο 2

Εκδόσεις ΕΛΛΗΝΟΕΚΔΟΤΙΚΗ

Ποιος είπε ότι τα μουσεία είναι σιωπηλά; Ποιος νομίζει πως οι προθήκες δεν έχουν ιστορίες να πουν, πως τα εκθέματα δεν ψιθυρίζουν μυστικά; Ο Ευτύχης, ο μικρός ρεπόρτερ των μουσειών, ξέρει πως κάθε πίνακας, κάθε άγαλμα, κάθε παλιό αντικείμενο κρύβει μια φωνή. Έτσι αναλαμβάνει να πάρει συνέντευξη από μια παρέα που γνώρισε στις διακοπές του στη Νάξο, μια παρέα... από κυκλαδικά ειδώλια. Θα καταφέρει ο δαιμόνιος ρεπόρτερ να αποκαλύψει τα μυστικά που κρύβουν τα μυστηριώδη αγαλματάκια εδώ και χιλιάδες χρόνια; Η συνέντευξη πλαισιώνεται από δημιουργικές δραστηριότητες.

Θεόδωρος Παπακώστας
Archaeostoryteller,
Harxaiότητα είναι παιχνιδάκι vol2,
Ο Ηρακλής σε νέες περιπέτειες

Εκδόσεις KEY BOOKS

Ο Archaeostoryteller Ξαναχτυπά παρέα με τον αγαπημένο μας ή-

ρωα Ηρακλή, και μας ταξιδεύουν σε μαγικούς πολιτισμούς. Γνωρίζουν τους αρχαίους Αιγύπτιους και τους θεούς τους, πηγαίνουν στη Μεσοποταμία, για να ανακαλύψουν τα ζιγκουράτ και το έπος του Γκιλγκαμές και ταξιδεύουν παρέα με τους Βίκινγκς στις βόρειες θάλασσες.

Δημήτρης Πλάντζος
Εικονογράφηση
John Antono
(Γιάννης Αντωνόπουλος)
ΑΡΧΑΙΟΚΟΜΙΣ - Μαθαίνοντας την Αρχαία Ελλάδα μέσα από την τέχνη της

Εκδόσεις ΠΡΩΤΗ ΥΛΗ

Ο πολυγραφώτατος καθηγητής Αρχαιολογίας Δημήτρης Πλάντζος με τους μαθητές του μας ταξιδεύει στην ιστορία της αρχαίας Ελλάδας. Μαζί του και ο κομίστας Γιάννης Αντωνόπουλος (John Antono), παλιός του φοιτητής και σήμερα ένας από τους «μετρ» της τέχνης των κόμικς. Στις σελίδες του βιβλίου εμφανίζεται η ιστορία της Ελλάδας και του ελλητισμού, από τους πρώτους οικισμούς της προϊστορίας και τους λαμπρούς πολιτισμούς της Κρήτης και των Μυκηνών, μέχρι τη γέννηση των πόλεων-κράτων και το θαύμα της κλασικής εποχής. Ανακαλύπτοντας αντικείμενα, έργα τέχνης και ανθρώπινες

ιστορίες, τα παιδιά μαθαίνουν να παρατηρούν, να σκέφτονται και να συνεργάζονται.

Αύγουστος Κορτώ
Εικονογράφηση εξωφύλλου
Kanellos Cob
Ο Τάσος Λυκομάτης και ο Σκοτεινός Σοφός

Εκδόσεις ΠΑΤΑΚΗ

Στην Αθήνα της μετα-Covid εποχής, ο εικοσάχρονος Τάσος Λυκομάτης, με αφετηρία τις αποκαλύψεις της μητέρας του, τρεις μέρες πριν από τον θάνατό της, ότι κάποιος τον είχε απαγάγει για δύο βδομάδες όταν ήταν τριών ετών, αρχίζει να ξεδιπλώνει σκοτεινά οικογενειακά μυστικά και να ψάχνει για απαντήσεις που θα φωτίσουν άγνωστες πτυχές του εαυτού του αλλά και ολόκληρου του κόσμου. Από τη γιαγιά του μαθαίνει ότι όλοι οι συγγενείς του, πλην της μητέρας του και του πατέρα της μητέρας του, ήταν μάγοι και πληροφορείται για την ύπαρξη της Μιρονόρα, ενός παράλληλου σύμπαντος όπου ζουν μάγοι. Ένα μυθιστόρημα με πολύ χιούμορ, βάθος και ευαισθησία, με τη μαγεία να χρησιμοποιείται ως αλληγορία για να λυθούν τα πάντα. Ο Κορτώ παραδίδει ένα συναρπαστικό crossover μυθιστόρημα που αποδίδει με ακρίβεια και καθαρότητα τον σύγχρονο νέο άνθρωπο.

Μαριέττα Κόντου
Εικονογράφηση
Κατερίνα Βερούτσου
Μελένε Ιούλιο Βερν

Εκδόσεις ΕΛΛΗΝΟΕΚΔΟΤΙΚΗ

Ιούλιος! Όνομα καλοκαιρινό, «μυρίζει» θάλασσα και ταξίδια και όταν κανείς το ακούει, σκέφτεται πανιά, κατάρτια, ανέμους και γαλάζιο. Ταξίδια και περιπέτειες σκεφτόταν και ο μικρός Ιούλιος, όχι μόνο με πλοία, μα και με υποβρύχια, αερόστατα, διαστημόπλοια! Ονειρευόταν να βρεθεί σε χώρες μακρινές, να εξερευνηθεί τον βυθό της θάλασσας αλλά και τη Σελήνη, να φτάσει μέχρι το κέντρο της Γης, να κάνει τον γύρο του κόσμου, ίσως και σε λιγότερο από ογδόντα ημέρες. Και τα έκανε όλα αυτά, με το πιο ξεχωριστό «όχημα»... τη φαντασία του!

Scott Rothman
Εικονογράφηση
Linzie Hunter
Η Κρινιώ που όλα τα κρίνει και η ανυπόφορη παραλία

Εκδόσεις ANUBIS

Η Κρινιώ έχει άποψη για τα πάντα. Η οποία άποψη συχνά δεν είναι καλή. Και σίγουρα είναι πάντοτε πολύ έντονη! Γι' αυτό το κουνελάκι τίποτα δεν είναι ποτέ αρκετά καλό - ούτε καν μια μέρα στην παραλία. Δεν υπάρχει περίπτωση να περάσει καλά σήμερα - ή μήπως υπάρχει; Αυτό η Κρινιώ θα το κρίνει! Είναι από εκείνα τα βιβλία που τα παιδιά ζητούν να διαβάσουν «άλλη μία φορά». Η παιχιδιάρικη εικονογράφηση δίνει ζωή στην εκρηκτική προσωπικότητα της μικρής και μετατρέπει κάθε σελίδα σε μια μικρή θεατρική σκηνή, γεμάτη εκφράσεις, κίνηση και χιούμορ.

Γιώργος Χατζόπουλος
Εικονογράφηση
Ηρώ Τσαβαλά
Λυσιάννα, με όστρακα και θαύματα πιασμένα στα μαλλιά της

Εκδόσεις ΠΑΤΑΚΗ

Η δεκαπεντάχρονη Λυσιάννα, που τα τελευταία χρόνια κινείται με αμαξίδιο εξαιτίας ενός δυστυχήματος κατά το οποίο σκοτώθηκε ο πατέρας της, μετακομίζει σε ένα νησί του Αιγαίου όπου η μητέρα της αναλαμβάνει καθήκοντα γιατρού. Μία σειρά από μυστήρια γεγονότα θα αναστατώσουν τη ζωή τους: θα βρεθεί νεκρός (ή μήπως δολοφονημένος) ο εργάτης των ανασκαφών, θα εξαφανιστεί κι η αρχαιολόγος του νησιού και η Λυσιάννα θα ανακαλύψει μία πολύ παράξενη φωτογραφία. Ένα διαχρονικό ταξίδι ενηλικίωσης, μία αριστοτε-

χνικά στημένη αλληγορία, γεμάτη ποίηση, μαγεία και απόλυτη αλήθεια για τη στιγμή της μεταμόρφωσης του ανθρώπου όταν αποφασίζει να δει μέσα του, να έρθει σε επαφή με ό,τι βαθύτερο και τραυματικό υπάρχει.

Μηνάς Βιντιάδης
Εικονογράφηση
Βασίλης Γρίβας
Μια μέρα με τον Μίκη

Εκδόσεις ΕΛΛΗΝΟΕΚΔΟΤΙΚΗ

Πώς μπορούν τα παιδιά να γνωρίσουν τον Μίκη Θεοδωράκη, έναν από τους κορυφαίους Έλληνες συνθέτες; Να μάθουν για τη ζωή του; Τα σπουδαία τραγούδια του, τους αγώνες του για ένα καλύτερο αύριο; Την αποστολή αυτή αναλαμβάνουν η Μυρτώ και ο Οδυσσεύς, ρεπόρτερ της σχολικής εφημερίδας *Πρώτο θρανίο*. Με τον δάσκαλό τους, επισκέπτονται τον Μίκη και μιλάνε μαζί του για όλα: τα παιδικά του χρόνια, την οικογένειά του, τις σπουδές και τα ταξίδια του, τα τραγούδια που συνέθεσε με τους στίχους μεγάλων ποιητών, την Ελευθερία και τη Δημοκρατία.

Λήδα Βαρβαρούση
Το όνειρο της Χταπόδα

Εκδόσεις ΚΛΕΙΔΑΡΙΘΜΟΣ

Μια ιστορία με αγαπημένους ήρωες, που εξηγεί ότι το άγχος και ο πανικός επηρεάζουν και δυσκολεύουν τη ζωή μας. Με ψυχραιμία και αγκαλιά μπορούμε να αντιμετωπίσουμε όλα τα προβλήματα. Με ηρωίδα τη Χταπόδα, που είναι ποικιλική προσωπικότητα της πολύ αναστατωμένης εξαιτίας ενός πολύ άσχημου όνειρου που έκανε άνω κάτω όλο το ενυδρείο. Όντως κινδυνεύουν το ψάρι ο Κιτρίνης και η τσουχτρα Αουρέλια από τη φοβερή γοργόνα; Ό,τι και αν συμβαίνει... ψυχραιμία! Πρώτα σκέψη, μετά δράση και πάντοτε μια αγκαλιά!

Νίκη Ευελπίδου
Εικονογράφηση
Zafouko Yamamoto
Πού πήγε η άνοιξη;

Εκδόσεις ΕΛΛΗΝΟΕΚΔΟΤΙΚΗ

Το καλοκαίρι έφτασε και ο μικρός Αλέξανδρος κάνει διακοπές σε μια πανέμορφη παραλία. Με μια βουτιά στον βυθό, γνωρίζει μια νέα «φίλη» που του αποκαλύπτει πολλά από τα «μυστικά» της φύσης και του λύνει πολλές απορίες! Ένα βιβλίο για την κλιματική αλλαγή και το πώς μπορούμε να προστατεύουμε το περιβάλλον, με το QR-CODE της έκδοσης να επιτρέπει την πρόσβαση σε ψηφιακούς αφηγηματικούς χάρτες για την κλιματική αλλαγή. Για παιδιά από 5 ετών.

Ράσελ Πάντερ
Εικονογράφηση
Τζος Κλίαντ
Ήμουν με τις μέλισσες

Εκδόσεις ΠΑΤΑΚΗ

Η Ομάδα Δράσης των Ζώων, μια άκρως απόρρητη οργάνωση σούπερ ηρώων, βρίσκεται πάντα σε επιφυλακή για να αντιμετωπίσει τους πιο ευφάνταστους και απρόβλεπτους κακοποιούς. Για να τα καταφέρει, χρειάζεται βοήθεια: οι μικροί αναγνώστες γίνονται ενεργά μέλη της αποστολής, λύνουν γρίβους, ακολουθούν στοιχεία και ξετυλίγουν το κουβάρι κάθε μυστηρίου μαζί με τους ήρωες. Για τα γέλια, πανούργους κλέφτες του βυθού, τρελοί βροχοποιοί, ηχητικά υπερήχηστα... Κάθε βιβλίο και μια νέα υπόθεση. Οι αναγνώστες δεν καλούνται απλώς να βρουν τη σωστή απάντηση: καλούνται να σκεφτούν, να αμφισβητήσουν και να ανακαλύψουν τι κρύβεται πίσω από εντυπωσιακές υποσχέσεις, τεχνολογικές εφευρέσεις και ύποπτα σχέδια καλλιεργώντας την παρατηρητικότητα, την κριτική σκέψη και την ευαισθησία τους απέναντι σε ζητήματα του σύγχρονου κόσμου, όπως η προστασία του περιβάλλοντος, η υπεύθυνη χρήση των επιστημονικών επιτευγμάτων, η απλότητα και το εύκολο κέρδος.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
αδράχτι

ΜΟΝΑΧΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ

Χειρόγραφα της Πεντάμορφης

Βία και Ομορφιά

Η Εκδίκηση της Οραίας Κοιμημένης

Γιαγιά, είμαι Συνατός για

@adrahtibooks

Εκδόσεις Αδράχτι

Και αυτό το καλοκαίρι... διαβάζουμε και διασκεδάζουμε παντού!

Ντετέκτιβ Ηρακλής Καροτό
Το φάντασμα του Τρεμομπλέ

Ντετέκτιβ Ηρακλής Καροτό
Δεινόσαυροι σε πανικό!

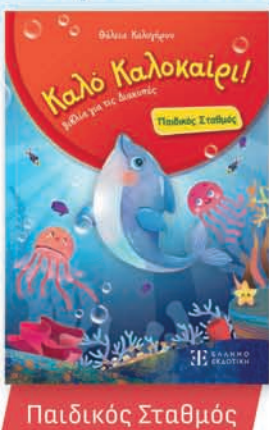
Ντετέκτιβ Ηρακλής Καροτό
Μυστήριο στο Μουσείο

Διαβάστε περισσότερα για τα βιβλία

Σειρά: Καλό Καλοκαίρι!

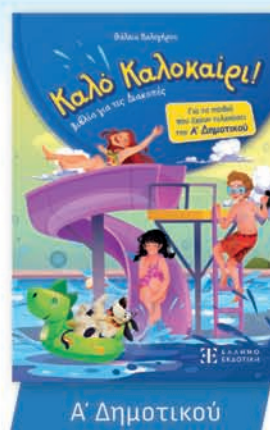
Παιδικός Σταθμός

Προνήπιο

Νηπιαγωγείο

Α' Δημοτικού

Β' Δημοτικού

Διαβάστε περισσότερα για τα βιβλία

www.ellinoekdotiki.gr

Κυκλοφορούν σε όλα τα βιβλιοπωλεία

Ο ΑΡΧΑΕΟΣΤΟΡΥΤΕΛΛΕΡ ΜΑΣ ΤΑΞΙΔΕΥΕΙ ΣΕ ΑΡΧΑΙΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥΣ

KEY BOOKS

Αναζητήσέ το σε όλα τα βιβλιοπωλεία και στο keybooks.gr

KEY BOOKS

KEY BOOKS

Και αυτό είναι ένα activity book για παιδιά από 9 έως 99 ετών.

ΕΚΑΝΑΡΕ ΚΑΙ ΜΑΘΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ

Αυτό είναι ένα ραβασάκι για τη Μεγάλη Ελλάδα.

WORLD MUSIC DAY

ATHENS VOICE

powered by

protergia

DELTA

**Κυριακή
21.6**

20:00

έως

22:00

Ηλ. Σταθμός
Θησείο

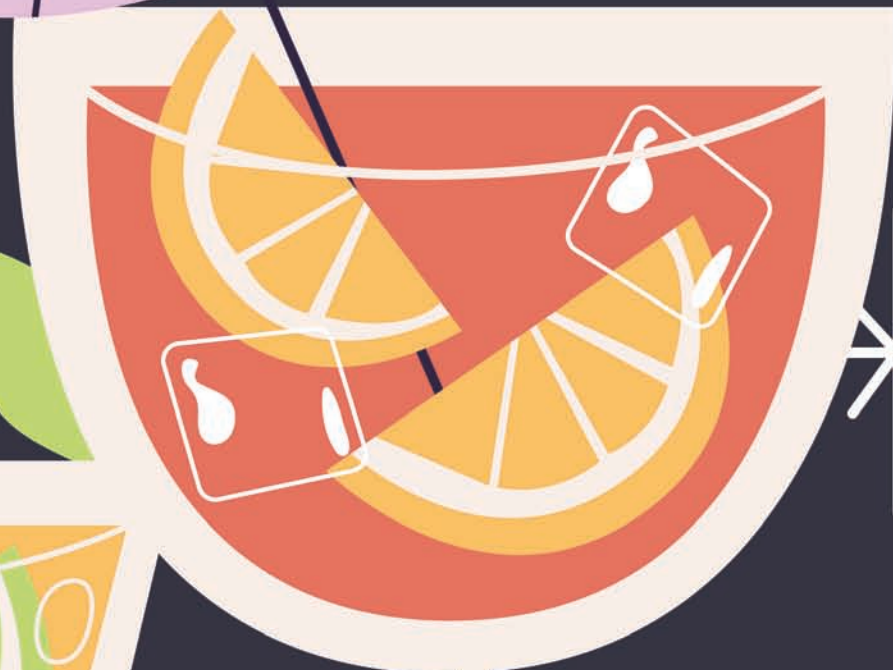
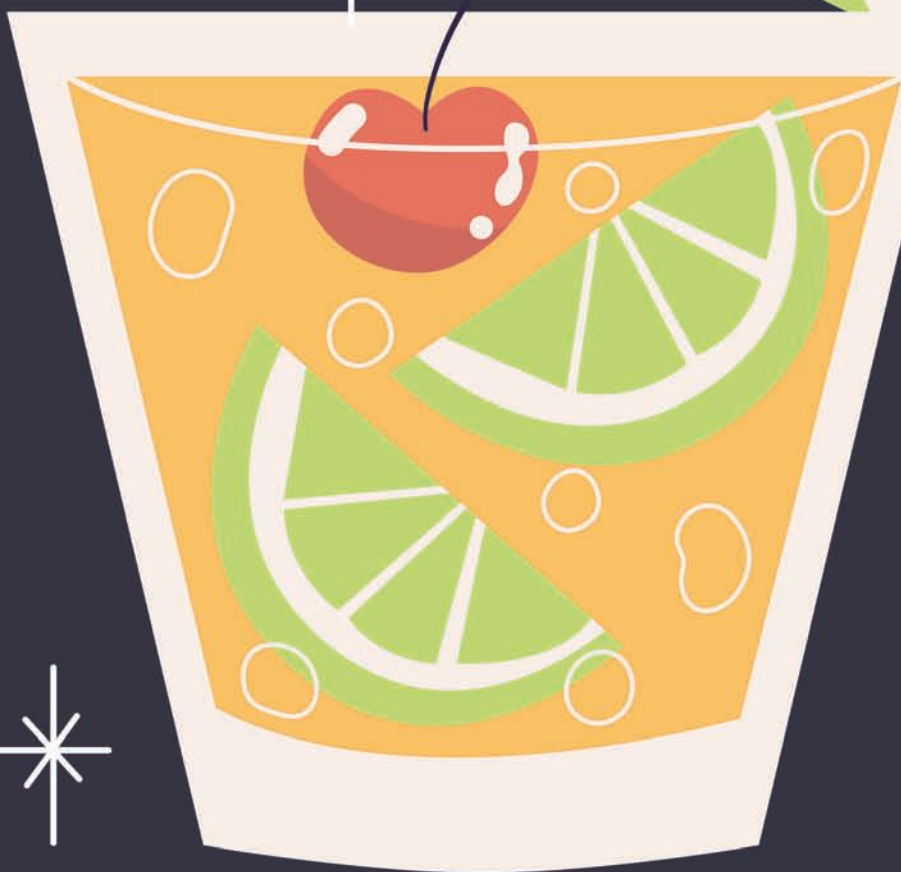

CHASING SUMMER SPOTS

Η Αθήνα από ψηλά
μοιάζει μαγική, μέρα
και νύχτα. Ανακαλύψτε
στις σελίδες που
ακολουθούν κάποια
από τα καλύτερα spots
και ζήστε το καλοκαίρι
στην πόλη σαν
να είστε διακοπές.

Επιμέλεια: ΕΥΑ ΒΑΛΑΜΒΑΝΟΥ,
ΕΛΕΝΗ ΒΑΡΙΘΗ, ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΚΑΤΩΜΕΡΗ,
ΧΡΙΣΤΙΝΙΑ ΜΙΣΙΡΛΗ

THE C BEACH RESTAURANT

Το all-day σημείο αναφοράς της Αθηναϊκής Ριβιέρας

Το **The C Beach Restaurant** στη Βούλα έχει καθιερωθεί ως ένας από τους πιο προσεγμένους all-day προορισμούς της Αθηναϊκής Ριβιέρας, συνδυάζοντας την εμπειρία της παραλίας με τη σύγχρονη γαστρονομία, το ποιοτικό κρασί, τα cocktails και τη μουσική. Σε ένα περιβάλλον με λιτή αισθητική, πλάι στο κύμα, προσφέρει διαφορετικές επιλογές για κάθε στιγμή της ημέρας, από το πρωινό μέχρι το δείπνο και τα sunset drinks.

Η ημέρα ξεκινά με καφέ και brunch, ενώ το beach menu έχει σχεδιαστεί για όσους επιθυμούν να απολαύσουν το γεύμα τους χωρίς να απομακρυνθούν από την παραλία. Ανάμεσα στις δημοφιλείς επιλογές βρίσκονται τα roke bowls με σολομό ή τόνο, τα acai bowls και οι προτάσεις sushi, οι οποίες σερβίρονται καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας.

Στο εστιατόριο, η κουζίνα ακολουθεί μια μεσογειακή fusion προσέγγιση, με διακριτικές ασιατικές επιρροές. Το φρέσκο ψάρι πρωταγωνιστεί στον κατάλογο, ενώ ξεχωρίζει ο αστακός, που προσφέρεται σε τρεις διαφορετικές εκδοχές: ως αστακομακαρονάδα, σε κριθαρότο ή ψητός. Το μενού περιλαμβάνει επίσης επιλογές όπως carpaccio φρέσκου ψαριού, πικάντικο tartare σολομού, tuna tataki, calamarata pasta και κριθαρότο καραβίδας, δίνοντας έμφαση στις καθαρές γεύσεις και στην ποιότητα των υλικών.

Ιδιαίτερη βαρύτητα έχει δοθεί και στο wine pairing. Την επιμέλεια της wine list έχει ο head sommelier Πώργος Καραμανώλης, με εμπειρία σε γνωστά εστιατορικά concepts στην Ελλάδα. Η λίστα περιλαμβάνει περισσότερες από 60 ετικέτες από την Ελλάδα, τη Γαλλία και την Ιταλία, με επιλογές που καλύπτουν τόσο τους γνώστες του κρασιού όσο και όσους αναζητούν την κατάλληλη συνοδεία για το γεύμα τους.

Την cocktail list υπογράφει η ομάδα των Barflies, παρουσιάζοντας signature δημιουργίες με σύγχρονη προσέγγιση και ιδιαίτερους συνδυασμούς αποσταγμάτων. Τα Σαββατοκύριακα, το The C αποκτά ακόμη πιο ζωντανό χαρακτήρα με sunset sessions υπό τους ήχους της afro house μουσικής, ενώ τις Κυριακές το πρόγραμμα εμπλουτίζεται με ελληνικές μουσικές επιλογές, διατηρώντας πάντα το κομψό και χαλαρό ύφος που χαρακτηρίζει τον χώρο.

INFO

Α' Ακτή, Λεωφ. Αλκυονίδων 4

Βούλα, 2102202890

www.thec.gr

[thebeachvoula](https://www.facebook.com/thebeachvoula)

[thebeach](https://www.instagram.com/thebeach)

THE REBIRTH OF TASTE

ΣΤΙΣ ΟΧΘΕΣ ΤΗΣ ΛΙΜΝΗΣ ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ

Στο πιο καθηλωτικό σημείο της Αθηναϊκής Ριβιέρας, εκεί όπου η φύση, το νερό και το φως δημιουργούν ένα σκηνικό σχεδόν μυθικό, το abraOvata επιστρέφει με μια ανανεωμένη γαστρονομική πρόταση που εκφράζει απόλυτα το φετινό του πνεύμα: The Rebirth of Taste.

Στις όχθες της Λίμνης Βουλιαγμένης, η γεύση γεννιέται ξανά μέσα από μια φιλοσοφία που συνδυάζει σεβασμό στην πρώτη ύλη, δημιουργική τόλμη και βαθιά μεσογειακή αίσθηση φιλοξενίας. Υπό την καθοδήγηση του βραβευμένου executive chef John Σκοτίδα, το μενού εξελίσσει την ελληνική κουζίνα με λατινοαμερικανικές νότες, ασιατικές επιρροές και μια σύγχρονη διεθνή ματιά.

Τοπικά και εποχικά προϊόντα, φρέσκα ψάρια και θαλασσινά, γεύσεις από τη γη και τη θάλασσα, φωτιά, κάρβουνο και raellas που επαναπροσδιορίζονται μέσα από ελληνικές πρώτες ύλες, συνθέτουν μια εμπειρία πολυεπίπεδη αλλά ανεπιτήδευτη. Από τα Snacks και τα Cold & Raw μέχρι τις ενότητες Land, Sea και Farm, κάθε πιάτο λειτουργεί σαν μια νέα εκδοχή της γεύσης.

Τη γαστρονομική εμπειρία συμπληρώνουν μια προσεκτικά επιλεγμένη wine list και ένα cocktail pairing concept που συνομιλεί οργανικά με το μενού και την ατμόσφαιρα του χώρου. Στο abraOvata, η φιλοξενία δεν είναι στατική· μεταμορφώνεται μαζί με το φως, τη μουσική, τη λίμνη και τη στιγμή.

Εδώ, η γεύση δεν επιστρέφει απλώς. Αναγεννιέται.

Athens, Greece
+ 30 210 896 2220
www.abraovata.gr
restaurant@abraovata.gr

ABRAOVATA
REFLECTING DELIGHT

POOL YOUR CINEMA

Το πιο ατμοσφαιρικό θερινό σινεμά της Αθήνας επιστρέφει

Από τις πιο αγαπημένες καλοκαιρινές επιστροφές της πόλης, το Pool Your Cinema ανοίγει και πάλι την αυλαία του στον 7ο όροφο του ξενοδοχείου Μεγάλη Βρετανία. Με φόντο τον Λυκαβηττό και την αθηναϊκή skyline, το ιδιαίτερο αυτό open-air cinema συνδυάζει προβολές, γαστρονομία και θέα σε μία εμπειρία που ξεπερνά τα όρια ενός κλασικού θερινού σινεμά.

Με φόντο τον φωτισμένο Λυκαβηττό και τον αττικό ουρανό να πρωταγωνιστεί, οι προβολές από Πέμπτη έως Σάββατο δίνουν νέα διάσταση στην αγαπημένη αθηναϊκή συνήθεια του θερινού κινηματογράφου. Εδώ, η μεγάλη οθόνη συναντά τη διακριτική πολυτέλεια, τα signature cocktails και τη χαλαρή

αίσθηση ενός καλοκαιρινού βραδινού στην καρδιά της πόλης.

Η φετινή σεζόν ξεκινά με τη θρυλική «Gilda» και τη διαχρονική γοητεία της Ρίτα Χέιγουορθ, ενώ το πρόγραμμα περιλαμβάνει πολυαναμενόμενες νέες κυκλοφορίες και ταινίες που έχουν ήδη συζητηθεί. Από το πολυσυζητημένο «Bugonia» του Γιώργου Λάνθιμου μέχρι το «F1: The Movie» και το καθηλωτικό «Sinners», οι επιλογές κινούνται ανάμεσα στο κλασικό Χόλιγουντ και τον σύγχρονο κινηματογράφο.

Και επειδή καμία κινηματογραφική εμπειρία δεν ολοκληρώνεται χωρίς τις σωστές γεύσεις, η ομάδα των σεφ του ξενοδοχείου έχει σχεδιάσει ένα απολαυστικό finger food μενού, που συνοδεύει ιδανικά κάθε προβολή. Pop corn, χειροποίητα nachos, crispy mac 'n' cheese, tacos, wraps και δροσερό παγωτό συμπληρώνουν το σκηνικό.

Το Pool Your Cinema δεν είναι απλώς ένα θερινό σινεμά. Είναι μια μικρή κινηματογραφική απόδραση πάνω από την πόλη, εκεί όπου οι ιστορίες προβάλλονται κάτω από τα αστέρια και οι καλοκαιρινές νύχτες αποκτούν τον δικό τους πρωταγωνιστικό ρόλο. Πέμπτη, Παρασκευή, Σάββατο, ώρα προσέλευσης 21.15, ώρα έναρξης 21.30.

INFO

Για κρατήσεις εισιτηρίων:
GrandeBretagneStore.com
 Βασιλέως Γεωργίου Α' 1
 Σύνταγμα, 2103330748
[hotel grandeBretagne](https://www.facebook.com/hotelgrandeBretagne)
[hotel grandeBretagne](https://www.instagram.com/hotelgrandeBretagne)

VERTIGO ROOFTOP POOL

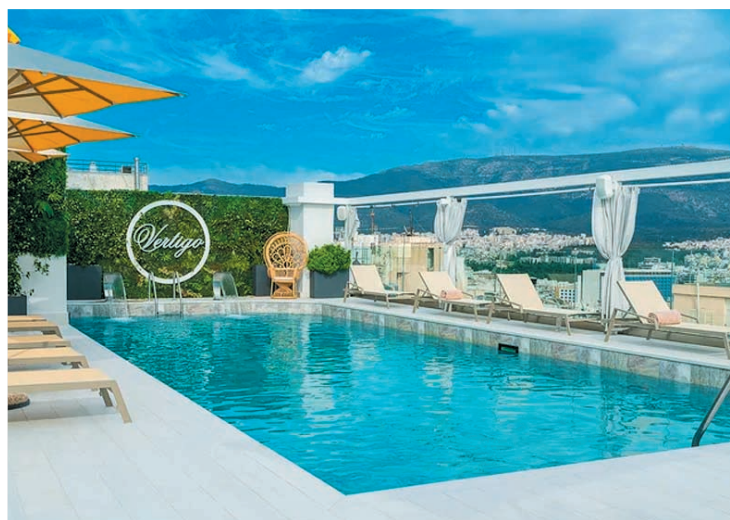
Αθήνα από ψηλά: ηλιοβασιλέματα, γεύσεις και βουτιές

Υπάρχουν δύο τρόποι να ζήσεις το καλοκαίρι στην Αθήνα: είτε μετρώντας μέρες μέχρι τις διακοπές είτε ανακαλύπτοντας εκείνα τα σημεία της πόλης που σε κάνουν να νιώθεις ότι βρίσκεσαι ήδη σε νησί. Το St. George Lycabettus ανήκει ξεκάθαρα στη δεύτερη κατηγορία. Σκαρφαλωμένο στην πιο προνομιακή γωνιά του Κολωνακίου, κάθε καλοκαίρι μετατρέπεται σε έναν ολοκληρωμένο life style προορισμό, όπου η θέα, η γαστρονομία και η χαλάρωση συναντιούνται πάνω από τις ταράτσες της πόλης. Στο Vertigo Pool & Sunset Bar, η Αθήνα

απλώνεται στα πόδια σου. Η πισίνα, ο ανοιχτός ορίζοντας και τα χρώματα του ηλιοβασιλέματος δημιουργούν ένα σκηνικό που μένει αξέχαστο. Από το πρωί μέχρι αργά το απόγευμα, η εμπειρία κινείται στους ρυθμούς της απόλυτης καλοκαιρινής χαλάρωσης, ενώ τα νέα pool memberships μάς δίνουν την ευκαιρία να αποκτήσουμε το δικό μας καθημερινό summer escape.

Στο βραβευμένο La Suite Lounge Rooftop Restaurant το καλοκαίρι εκφράζεται μέσα από τη γεύση. Ο σεφ Στέφανος Παπανικολάου υπογράφει ένα νέο μενού που αντλεί έμπνευση από τη Μεσόγειο, συνδυάζοντας εποχικές πρώτες ύλες με σύγχρονες τεχνικές και κομψές παρουσιάσεις. Από την ουρά αστακού με κρέμα παντζαριού και εσπεριδοειδή, μέχρι το ριζότο με σπαράγγια και γραβιέρα Κρήτης, κάθε πιάτο μοιάζει να έχει σχεδιαστεί για να συνοδεύει τη θέα της φωτισμένης Αθήνας. Το St. George Lycabettus προσφέρει κάτι περισσότερο από μια έξοδο: μια καλοκαιρινή εμπειρία με φόντο την πιο όμορφη εκδοχή της Αθήνας.

INFO

Κλεομένους 2
 Κολωνάκι
 2107416000
www.sgl.gr
[lycabettushotel](https://www.facebook.com/lycabettushotel)
[stgeorge_lycabettus_hotel](https://www.instagram.com/stgeorge_lycabettus_hotel)

IL GIARDINO SEGRETO

Ένας κρυφός κήπος
με γεύση καλοκαιριού
στο κέντρο της Αθήνας

Υπάρχουν μέρη στην Αθήνα που, ενώ βρίσκονται στην καρδιά της πόλης, μοιάζουν να λειτουργούν με δικούς τους χρόνους. Το Atrium of Alexander's Lounge, στον πρώτο όροφο του ξενοδοχείου Μεγάλη Βρετανία, είναι ένα από αυτά. Ένας καταπράσινος κήπος κρυμμένος πάνω από τον παλμό της πλατείας Συντάγματος, όπου η βοή της πόλης σβήνει πίσω από ελαιόδεντρα, δάφνες και αρωματικά φυτά.

Εδώ επιστρέφει φέτος το Il Giardino Segreto, μια καλοκαιρινή γαστρονομική εμπειρία που αντλεί έμπνευση από την Ιταλία, χωρίς να χάνει στιγμή την επαφή της με την ελληνική γη. Ο Executive Chef Αστέριος Κουστουδής υπογράφει ένα μενού που ισορροπεί ανάμεσα στην comfort αισθητική της ιταλικής κουζίνας και την αξία της εποχικής πρώτης ύλης. Bruschetta με focaccia και αντζούγια, ριζότο με γραβιέρα Νιώτισσα και αυγοτάραχο, πίτσα με μορταδέλα και stracciatella συνθέτουν ένα γευστικό ταξίδι που ξεκινά από τη Μεσόγειο και καταλήγει στα ελληνικά νησιά.

Ο μεγάλος πρωταγωνιστής, όμως, είναι η ντομάτα. Όχι μια οποιαδήποτε ντομάτα, αλλά σπάνιες ποικιλίες-κειμήλια που καλλιεργούνται αποκλειστικά για το ξενοδοχείο στις παρυφές του όρους Πατέρα. Από αυτές γεννήθηκε ένα ειδικό μενού αφιερωμένο στον πιο εμβληματικό καρπό του ελληνικού καλοκαιριού: σε carpaccio, σε ζυμαρικά, σε σαλάτες, ακόμη και σε παγωτό.

Ξεχωρίζει επίσης η signature σάλτσα ντομάτας του chef, που σερβίρεται μέσα σε γυάλινα βάζα και ανοίγεται μπροστά στους επισκέπτες σαν μια μικρή τελετουργία φιλοξενίας. Μια λεπτομέρεια που συμπυκνώνει τη φιλοσοφία του «Il Giardino Segreto»: αυθεντικότητα, φροντίδα και ουσία.

Γιατί τελικά η πολυτέλεια δεν βρίσκεται πάντα στα μεγάλα πράγματα. Μερικές φορές κρύβεται στη γεύση μιας ώριμης ντομάτας, στη σκιά ενός δέντρου και σε ένα τραπέζι που σε κάνει να ξεχνάς ότι βρίσκεσαι στο πιο πολυσύχναστο σημείο της Αθήνας.

INFO

Atrium of Alexander's
Lounge: 11.00 - 02.00

Il Giardino Segreto

Menu: 17.30 - 23.30

Βασιλέως Γεωργίου Α' 1, Σύνταγμα
2103330748

hotelgrandebretagne

hotelgrandebretagne

POINT A

Ραντεβού στην ταράτσα, με γεύσεις, cocktails και την Ακρόπολη σε πρώτο πλάνο

Υπάρχουν rooftops με θέα στην Αθήνα και υπάρχει και το Point A, στην ταράτσα του Herodion Hotel, που σε φέρνει σχεδόν πρόσωπο με πρόσωπο με την Ακρόπολη.

Η εμπειρία στο Point A κινείται ανάμεσα στο εστιατόριο και το bar, δύο διαφορετικές ατμόσφαιρες που λειτουργούν συμπληρωματικά. Στο εστιατόριο, για το οποίο χρειάζεται κράτηση, το μενού φέρει την επιμέλεια του Χρύσανθου Μανωλόπουλου, με head chef τον Σπύρο Μπελιβάνη. Η φιλοσοφία της κουζίνας πατάει στην ελληνική και μεσογειακή γαστρονομία, αλλά τη μεταφέρει στο

σήμερα με σύγχρονη ματιά, εποχικότητα και προσεγμένες πρώτες ύλες. Στον κατάλογο ξεχωρίζουν πιάτα που συνδυάζουν καθαρές γεύσεις με πιο δημιουργικές πινελιές: carpaccio τόνου με μελιτζανοσαλάτα και soy vinaigrette, ψητές γαρίδες με κρέμα πιπεριάς, χωριάτικη με πολύχρωμα ντοματίνια και πανακότα κατσικίσου τυριού, raccheri με γαρίδες, αλλά και λαβράκι με λεμονάτο ταραμά και καμένο αβοκάντο.

Λίγο πιο χαλαρό, αλλά εξίσου προσεγμένο, είναι το σκηνικό στο bar. Εκεί η βραδιά μπορεί να ξεκινήσει ή να συνεχιστεί με bar bites, επιλεγμένη wine list και επετειακά cocktails που υπογράφει ο bartender και mixologist Βασίλης Καπνόριζας – τέλεια είναι και τα επετειακά γλυκά, επιδόρπιο και σοκολατάκια, στο εστιατόριο και στο μπαρ, αντίστοιχα. Με αφορμή τα 50 χρόνια του Herodion Hotel, η επετειακή διάθεση περνά και στο ποτήρι, με house wines στο bar και ειδική έκδοση του Μέγα Οίνου από το Κτήμα Σκούρα στο εστιατόριο. Κάθε Δευτέρα, το bar αποκτά τον δικό του ρυθμό με επιλεγμένα bar bites και μουσική από την dj Dora, ενώ στις Full Moon Nights η ταράτσα γίνεται ακόμα πιο ατμοσφαιρική, με την πανσέληνο να φωτίζει την Ακρόπολη και τη live μουσική να συμπληρώνει το σκηνικό.

INFO

Ροβέρτου Γκάλι 4

2144025700

[f](#) Point A Restaurant & Bar

[i](#) pointarestaurant

ZAAATAR

Σύγχρονη ελληνική κουζίνα σε μια καταπράσινη αυλή

Το καλοκαίρι στην Αθήνα έχει τον δικό του ξεχωριστό ρυθμό. Οι μέρες μοιάζουν να διαρκούν λίγο περισσότερο, το φως του ήλιου παραμένει ζωντανό μέχρι αργά το απόγευμα και οι βραδιές αποκτούν μια αίσθηση ανεμελιάς που χαρακτηρίζει αυτή την εποχή του χρόνου. Είναι η περίοδος που οι έξοδοι γίνονται πιο συχνές, οι παρέες συγκεντρώνονται γύρω από μεγάλα τραπέζια και οι στιγμές αποκτούν μεγαλύτερη αξία. Μέσα σε αυτή τη μοναδική ατμόσφαιρα, η πόλη αποκαλύπτει την πιο χαλαρή και γοητευτική πλευρά της.

Στη Νέα Ερυθραία, το ZAAATAR αποτελεί έναν από εκείνους τους προορισμούς που εκφράζουν ιδανικά αυτή την καλοκαιρινή διάθεση. Η καταπράσινη αυλή του δημιουργεί την αίσθηση μιας μικρής απόδρασης από την καθημερινότητα, προσφέροντας ένα περιβάλλον που συνδυάζει δροσιά, άνεση και φιλόξενη ατμόσφαιρα. Τις απογευματινές ώρες ο χώρος λούζεται στο φυσικό φως, ενώ μετά τη δύση του ηλίου μετα-

μορφώνεται σε ένα ατμοσφαιρικό σκηνικό, ιδανικό για χαλαρές συναντήσεις με φίλους ή οικογενειακά τραπέζια. Φέτος, αφορμή για μια ακόμη επίσκεψη αποτελεί το νέο μενού που υπογράφει ο chef Δημήτρης Νικόλης. Με επίκεντρο τη σύγχρονη ελληνική κουζίνα, προσεγγίζει τη γεύση με σεβασμό στην πρώτη ύλη και έμφαση στην ποιότητα των υλικών. Γνώριμα προϊόντα και παραδοσιακές αναφορές συναντούν σύγχρονες τεχνικές, δημιουργώντας πιάτα που ισορροπούν ανάμεσα στην οικειότητα και τη δημιουργικότητα, χωρίς περιττές υπερβολές.

Καθώς η μέρα δίνει τη θέση της στη νύχτα και η αυλή γεμίζει με μουσική, γέλια και ποτήρια που τσουγκρίζουν, το ZAAATAR μετατρέπεται σε ένα ζωντανό σημείο συνάντησης. Μια ολοκληρωμένη εμπειρία φιλοξενίας που συνδυάζει γεύση, ατμόσφαιρα και όλα εκείνα τα στοιχεία που κάνουν τις καλοκαιρινές βραδιές στην Αθήνα πραγματικά αξέχαστες.

INFO

Χειμάρρας 7

Νέα Ερυθραία

2108070969

[f](#) Zaatar Athens

[i](#) zaatar.athens

DIVANI COLLECTION HOTELS

Το απόλυτο summer in the city

Το καλοκαίρι στην Αθήνα δεν χρειάζεται πλέον να αναζητήσει διεύθυνση διακοπών. Τη βρίσκει στην Αθηναϊκή Ριβιέρα και, πιο συγκεκριμένα, στο Divani Apollon Palace & Thalasso, εκεί όπου η ανεπιτήδευτη πολυτέλεια συναντά τη θαλασσινή αύρα και η φιλοξενία αποκτά σύγχρονο χαρακτήρα.

Με ανανεωμένους χώρους και νέες γαστρονομικές αφίξεις, το εμβληματικό resort επαναπροσδιορίζει την έννοια του city escape. Η ημέρα ξεκινά στο ανανεωμένο Anemos Restaurant, όπου το πρωινό μετατρέπεται σε μια μεσογειακή εμπειρία γεμάτη φρεσκάδα, αρώματα και αυθεντικές γεύσεις που σε βάζουν αμέσως σε summer mode.

Λίγο αργότερα το σκηνικό μεταφέρεται δίπλα στις πισίνες. Στο Meltemi Poolside Bar Restaurant, τα δροσερά cocktails, οι refined comfort γεύσεις και η χαλαρή ατμόσφαιρα συνθέτουν το ιδανικό soundtrack μιας ημέρας κάτω από τον αττικό ήλιο. Εξίσου πρωταγωνιστικό ρόλο έχουν οι δύο εμβληματικές εξωτερικές πισίνες, γλυκού και θαλασσινού νερού, που χαρίζουν στιγμές ευεξίας με θέα το ατελείωτο μπλε του Σαρωνικού.

Καθώς πέφτει ο ήλιος, το Atlantis Lounge αναδεικνύεται στο απόλυτο σημείο συνάντησης. Με ανανεωμένο deck, πανοραμική θέα, sushi δημιουργίες, all-day menu και live μουσική, ισορροπεί ιδανικά ανάμεσα στην κομψότητα και τη ζωντάνια του καλοκαιριού. Δίπλα του, το Mythos Beach Bar επανασυστήνει την ελληνική παραθαλάσσια γαστρονομία μέσα από μια premium εκδοχή της κλασικής ταβέρνας, με έμφαση στις γεύσεις της θάλασσας.

Η εμπειρία ολοκληρώνεται στο Apollon Beach και το νέο Apollon Cantina, με grab & go επιλογές, healthy snacks και δροσιστικά ροφήματα, ενώ το νέο πρόγραμμα seasonal subscriptions προσφέρει προνομιακή πρόσβαση στην παραλία καθ' όλη τη θερινή περίοδο.

Και επειδή το καλοκαίρι δεν περιορίζεται μόνο στη Ριβιέρα, ο Όμιλος Divani μεταφέρει το ίδιο vibe και στο κέντρο της πόλης: από το rooftop Acropolis Secret με φόντο τον φωτισμένο Ιερό Βράχο, μέχρι το Juju Summer Bar & Restaurant στο Divani Caravel, όπου τα cocktails, η θέα στο αθηναϊκό skyline και οι live μουσικές βραδιές δίνουν τον ρυθμό ενός καλοκαιριού που ζει ανάμεσα στην πόλη και τη θάλασσα.

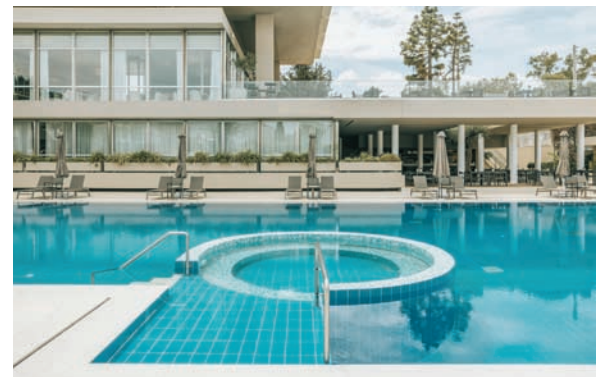
INFO

www.divanis.com

2107207000

DivaniCollectionHotels

divanicollection

CLAIR DE LUNE

Το rooftop που βλέπει
την Αθήνα από ψηλά

Στην κορυφή του Novotel Athens, λίγα λεπτά από το Σύνταγμα αλλά μακριά από τη φασαρία της πόλης, το Clair de Lune είναι ένα rooftop που αξίζει να ανακαλύψεις. Η θέα είναι ο πρωταγωνιστής. Η Ακρόπολη μοιάζει σχεδόν να στέκεται απέναντί σου, ενώ όσο πέφτει το φως, το όνομα του χώρου αποκτά τη δική του ποιητική διάσταση. Στα ποτήρια σεργίρονται δροσερά spritz και signature cocktails με καλο-

καιρινή διάθεση, ενώ η λίστα περιλαμβάνει επιλεγμένες ετικέτες κρασιού και παγωμένες μπίρες για κάθε στιγμή της βραδιάς. Στην ανανεωμένη κουζίνα, οι μεσογειακές γεύσεις συναντούν μια σύγχρονη προσέγγιση, σε πιάτα που ταιριάζουν ιδανικά με τις ζεστές νύχτες της πόλης και, φυσικά, με τη θέα.

Όταν ο ήλιος δύει και τα φώτα της Αθήνας αρχίζουν να ανάβουν, το Clair de Lune βρίσκεται στην καλύτερή του στιγμή. Το after-office ποτό αποκτά χαρακτήρα μικρής καθημερινής απόδρασης και η βραδιά κυλά με τον δικό της ρυθμό πάνω από την πόλη.

Από το πρώτο ποτήρι στο ηλιοβασιλέμα μέχρι το τελευταίο cocktail της νύχτας, το Clair de Lune προσφέρει μια διαφορετική εκδοχή της αθηναϊκής εμπειρίας: πιο φωτεινή, πιο χαλαρή και σίγουρα πιο ψηλά. Και επειδή η μετακίνηση στο κέντρο συχνά ξεκινά και τελειώνει με το ίδιο ερώτημα –«πού θα παρκάρω;»–, εδώ η λύση είναι απλή: δωρεάν υπόγειο parking. Αφήνεις το αυτοκίνητο και ανεβαίνεις κατευθείαν εκεί όπου η Αθήνα απλώνεται μπροστά σου.

INFO

Μιχαήλ Βόδα 4-6
Αθήνα, 2108200720
[f](#) NovotelAthens
[@](#) novotelathens
[d](#) novotelathens

ATENO GREEK CUISINE

Ένα τραπέζι γεμάτο Ελλάδα

Στον πεζόδρομο της Αιόλου, σε ένα εντυπωσιακά ανακαινισμένο νεοκλασικό κτίριο, που συνδυάζει την αθηναϊκή ιστορία με τη σύγχρονη αισθητική, το Ateno Greek Cuisine αποτελεί μία από τις πιο ενδιαφέρουσες γαστρονομικές παρουσίες στο κέντρο της πόλης. Οι επιχειρηματίες και σεφ Σπύρος και Βαγγέλης Λιάκος, μαζί με τον βραβευμένο σεφ Νίκο Καραθάνο, παρουσιάζουν μια δημιουργική προσέγγιση της ελληνικής

κουζίνας, που τιμά την παράδοση χωρίς να φοβάται τον πειραματισμό. Με οδηγό τις εξαιρετικές ελληνικές πρώτες ύλες και έμφαση στην εποχικότητα, ο Νίκος Καραθάνος δημιουργεί πιάτα που ισορροπούν ανάμεσα στη γνώριμη γεύση της ελληνικής οικογένειας και τη σύγχρονη γαστρονομική έκφραση. Από τις προτάσεις που ξεχωρίζουν είναι η ελληνική σαλάτα με ολόκληρη γεμιστή ντομάτα, τα καλαμαράτα γεμιστά με κόκορα, η τάρτα φάβας με χταπόδι και ο ιδιαίτερος, ανατρεπτικός μουσακάς, που έχει ήδη αποκτήσει το δικό του κοινό.

Ο κομψός και φωτεινός χώρος, με ατμόσφαιρα που σε κάνει να νιώθεις αμέσως οικεία, συμπληρώνεται από μια προσεγγισμένη λίστα περίπου 150 ελληνικών ετικετών κρασιού, δίνοντας τη δυνατότητα για ιδανικούς συνδυασμούς με κάθε πιάτο. Είτε επιλέξετε το Ateno για ένα χαλαρό μεσημεριανό στο κέντρο είτε για μια ξεχωριστή βραδινή έξοδο, η εμπειρία συνδυάζει γεύση, φιλοξενία και αυθεντικό ελληνικό χαρακτήρα.

INFO

Αιόλου 52 &
Μιλτιάδου
Αθήνα
2103223223
[@](#) ateno.athens

SKYFALL COCKTAIL & FOOD BAR

Η απόλυτη rooftop
εμπειρία δίπλα
στο Καλλιμάρμαρο

Σε ένα από τα πιο γοητευτικά σημεία της Αθήνας, σε έναν ιστορικό δρόμο ακριβώς δίπλα στο Καλλιμάρμαρο, το Skyfall Cocktail & Food Bar αποτελεί έναν πραγματικό αστικό θησαυρό. Με θέα που μαγνητίζει το βλέμμα, η φωτισμένη Ακρόπολη, ο Λυκαβηττός και ο αττικός ουρανός συνθέτουν ένα σκηνικό που δύσκολα ξεχνιέται, χαρίζοντας σε κάθε επίσκεψη μια ξεχωριστή αίσθηση χαλάρωσης.

Καλαίσθητο, φιλόξενο και ανανεωμένο, το Skyfall υποδέχεται τους επισκέπτες του σε δύο διαφορετικά επίπεδα: στον κομψό εσωτερικό χώρο με την όμορφη βεράντα και στο εντυπωσιακό rooftop, μία από τις πιο ατμοσφαιρικές τάρτσες της πόλης, ιδανική για κάθε ώρα της ημέρας, από ένα χαλαρό απογευματινό ποτό μέχρι μια ρομαντική βραδινή έξοδο.

Το μπαρ προτείνει επιλεγμένες ετικέτες κρασιών, προσεγμένα ποτά και εξαιρετικά signature cocktails, που δένουν αρμονικά με την εμπνευσμένη γαστρονομική πρόταση του Skyfall. Το μενού θα σας προτείνει γεύσεις που κινούνται στη φιλοσοφία του sharing, με επιλογές όπως το crispy rice με ταρτάρ σολομού και τα tacos με κοτόπουλο, ενώ δεν λείπουν οι δροσερές σαλάτες, όπως εκείνη με τα πολύχρωμα ντοματίνια, το παντζάρι, τον βασιλικό και τη φρέσκια burrata. Στα κυρίως πιάτα ξεχωρίζουν η αυθεντική classic carbonara με rigatoni piccolo και guanciale, ο σολομός με σάλτσα miso και lime, τα απολαυστικά spaghetti με pulled beef, pecorino tartufo και πλούσια σάλτσα από τον ζωμό του, καθώς και οι εκλεκτές κοπές κρέατος, όπως η Black Angus ribeye steak 300 γραμμαρίων. Για το φινάλε, το τираμισού με bitter chocolate sauce προσφέρει το ιδανικό γλυκό κλείσιμο σε μια ολοκληρωμένη γευστική εμπειρία.

Σε αυτόν τον ξεχωριστό χώρο, που μοιάζει με μια μικρή απόδραση από τους γρήγορους ρυθμούς της πόλης, κάθε στιγμή αποκτά ιδιαίτερη αξία. Το Skyfall αποτελεί επίσης ιδανική επιλογή για τη διοργάνωση κοινωνικών και επαγγελματικών εκδηλώσεων, από γαμήλια πάρτι και βαπτίσεις μέχρι εταιρικές συναντήσεις και παρουσιάσεις, προσφέροντας μοναδική ατμόσφαιρα, υψηλού επιπέδου εξυπηρέτηση και ένα σκηνικό που μένει αξέχαστο σε κάθε καλεσμένο.

INFO

Μάρκου Μουσσούρου 1

Μετς, 2109210098

6945377397

www.skyfallbar.gr

Skyfallbar

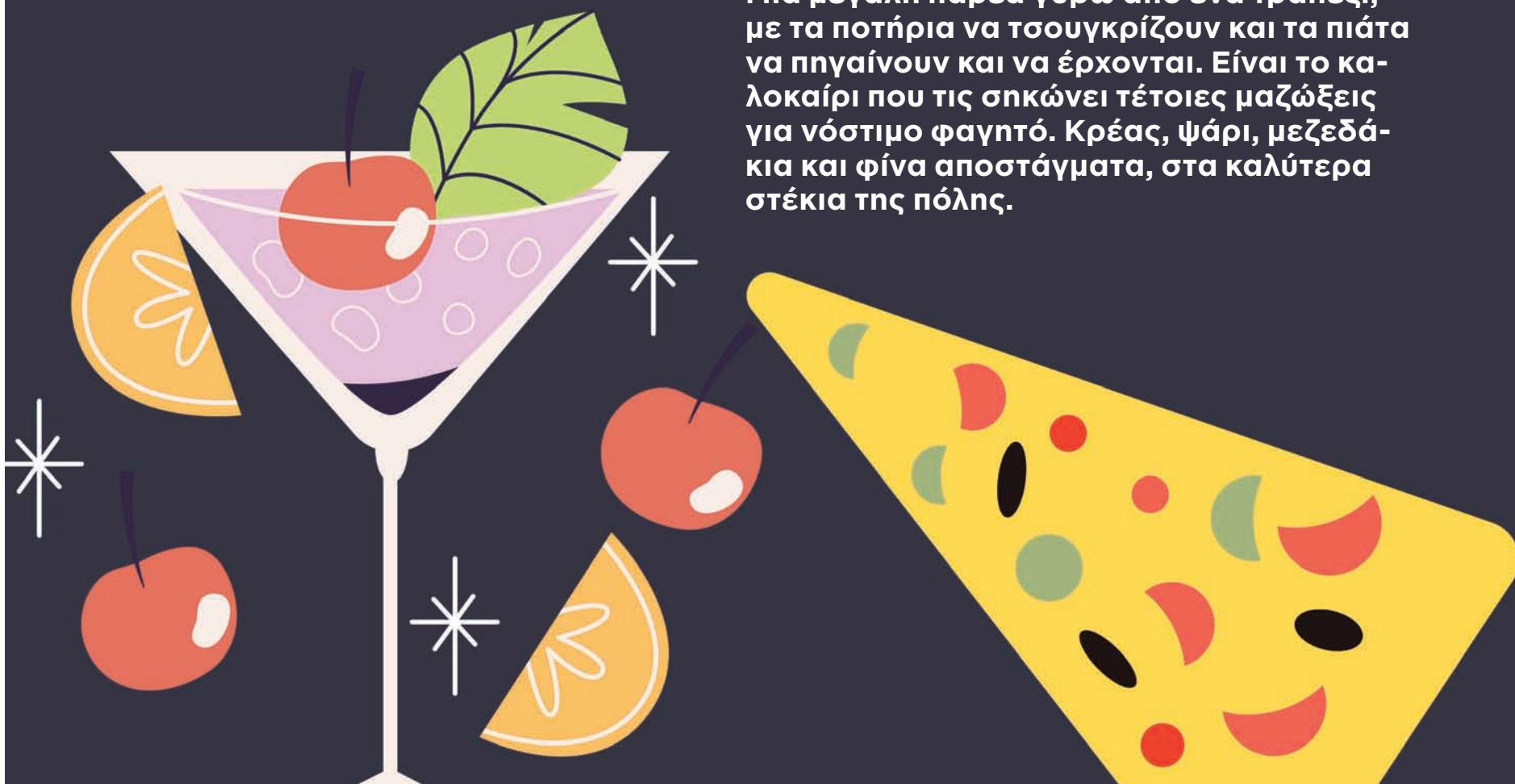
skyfall_bar

CITY GEMS

Μια μεγάλη παρέα γύρω από ένα τραπέζι, με τα ποτήρια να τσουγκρίζουν και τα πιάτα να πηγαίνουν και να έρχονται. Είναι το καλοκαίρι που τις σηκώνει τέτοιες μαζώξεις για νόστιμο φαγητό. Κρέας, ψάρι, μεζεδάκια και φίνα αποστάγματα, στα καλύτερα στέκια της πόλης.

TGI FRIDAYS™

Κηφισιά: Η αυλή που κάνει το καλοκαίρι στην πόλη να μοιάζει με διακοπές

Υπάρχουν εκείνα τα καλοκαιρινά βράδια στην Αθήνα που δεν θέλεις να φύγεις μακριά. Θέλεις απλώς ένα μέρος με δέντρα, δροσιά, καλή παρέα και ένα cocktail στο χέρι, που θα σε βγάλει, έστω νοητά, εκτός πόλης. Κάπως έτσι νιώθεις κάθε φορά που περνάς την πόρτα των TGI Fridays™ στην Κηφισιά.

Η καταπράσινη αυλή του αποτελεί εδώ και χρόνια ένα από τα πιο αγαπημένα καλοκαιρινά spots των βορειών προαστίων. Ένας μικρός αστικός κήπος όπου τα μεσημεριανά γεύματα, τα after-office ραντεβού και οι βραδινές έξοδοι αποκτούν πιο χαλαρό ρυθμό, σαν να βρίσκεσαι ήδη σε διακοπές.

Είστε έτοιμοι για να ταξιδέψετε στους πιο εξωτικούς προορισμούς παρέα με τα πιο καλοκαιρινά cocktails; Από τις 16 Ιουνίου, τέσσερα νέα signature cocktails εμπνευσμένα από εξωτικούς προορισμούς και καλοκαιρινές εικόνες από κάθε γωνιά του κόσμου, προσγειώνονται στα ποτήρια μας: το φρουτώδες Gin Berry, το δροσιστικό και απρόβλεπτο Spicy Melon Cooler, το ανάλαφρο Summer Love και το τροπικό Golden Sunset. Τέσσερα διαφορετικά cocktails, τέσσερις μικρές αποδράσεις, χωρίς check-in και βαλίτσες, μας βάζουν κατευθείαν σε summer vibe!

Και επειδή ένα καλό cocktail χρειάζεται και την κατάλληλη παρέα στο τραπέζι, οι νέες γεύσεις συνδυάζονται ιδανικά με αγαπημένα πιάτα του καταλόγου, όπως τα crunchy Potato Twisters, τα δροσερά Tequila Lime Shrimp Tacos και το αρωματικό Cocconut Lime Chicken, δημιουργώντας το απόλυτο καλοκαιρινό pairing. Φρέσκα υλικά, έντονες γεύσεις και comfort επιλογές δένουν αρμονικά με κάθε γουλιά, απογειώνοντας την εμπειρία από το πρώτο μέχρι το τελευταίο bite.

Τα καλά νέα δεν σταματούν εδώ. Μέσα στο καλοκαίρι, η εμπειρία των TGI Fridays™ θα αποκτήσει θέα στη θάλασσα, στη Μαρίνα Ζέας. Την ίδια στιγμή, το ιστορικό κατάστημα του Κολωνακίου ετοιμάζεται να περάσει στη νέα του εποχή, μεταφερόμενο σε αναβαθμισμένο χώρο λίγα μόλις μέτρα από το σημερινό του σημείο.

Μέχρι τότε, η αυλή της Κηφισιάς παραμένει το μέρος όπου το καλοκαίρι στην Αθήνα βρίσκει τον πιο δροσερό του εαυτό.

INFO

Κολοκοτρώνη 35
Κηφισιά, 2106233947 /
Μαρίνα Φλοίσβου
Παλιό Φάληρο
2109858090 /
Νεοφύτου Βάμβα 2
Κολωνάκι, 2107227721
www.fridays.gr
 [tgi.fridays.greece](https://www.facebook.com/tgi.fridays.greece)

MENO MALE

Το νόστιμο
twist του καλοκαιριού

Το **Meno Male** στο **Κουκάκι** παρουσιάζει φέτος το καλοκαίρι τη νέα του γαστρονομική ταυτότητα, εξελίσσοντας τον καθαρά ιταλικό του χαρακτήρα μέσα από ένα δημιουργικό πάντρεμα με την ελληνική κουζίνα. Σε μια τοποθεσία δίπλα στην Ακρόπολη, το εστιατόριο επανασυστήνει την εμπειρία της πίτσας και της pasta, μέσα από ένα πιο σύγχρονο, μεσογειακό αφήγημα που επιμελείται ο σεφ Γιώργος Γαλάνης.

Στο επίκεντρο παραμένει η φιλοσοφία της αυθεντικής ιταλικής παράδοσης, με χειροποίητο ζυμαρί 48ωρης ωρίμανσης, συνταγής Meno Male, το οποίο αποτελεί

τη βάση για κάθε πίτσα. Παράλληλα, τα ζυμαρικά αναδεικνύουν την απλότητα και την ποιότητα των πρώτων υλών, με έμφαση σε υλικά ιταλικής προέλευσης που πλέον «συνομιλούν» με επιλεγμένα ελληνικά προϊόντα.

Αξίζει να δοκιμάσεις το carpaccio με λούζα Μυκόνου και παρμεζάνα, αλλά και την ιδιαίτερη burrata με μαρμελάδα βερίκοκο και φιστίκι Αιγίνης, που δίνει γλυκόξινη ισορροπία. Ξεχωρίζουν επίσης τα ravioli με φρέτα και πιπεριά Φλωρίνης σε σάλτσα ντομάτας San Marzano ΠΟΠ, η Cretese pizza με απάκι Κρήτης και μανιτάρια, αλλά και η signature Meno Male με speck, πανσέτα και salame piccante.

Η wine list ακολουθεί την ίδια φιλοσοφία, με ετικέτες από τον ελληνικό και ιταλικό αμπελώνα, ενώ το aperitivo αποκτά σύγχρονη διάσταση μέσα από signature cocktails όπως το Peach Campari και το Mastiha Spritz.

Για το φινάλε, το ταξίδι ολοκληρώνεται με κλασικές, γλυκές ιταλικές προτάσεις όπως tiramisu, pannacotta και homemade gelato.

INFO

Βεΐκου 10, Κουκάκι
2109231350
www.menomale.gr
f menomale.athens
i menomale.athens

POLPO

Εκλεκτή ψαροφαγία

Απέναντι από την **κεντρική αγορά του Ρέντη**, το Polpo έχει καταφέρει να ξεχωρίσει γρήγορα στον γαστρονομικό χάρτη της Αθήνας. Μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα έχει αποκτήσει πιστό κοινό, χάρη στη συνέπεια που επιδεικνύει τόσο στην ποιότητα των πιάτων του όσο και στη συνολική εμπειρία που προσφέρει.

Η φιλοσοφία του βασίζεται στον απόλυτο σεβασμό προς την πρώτη ύλη. Η επιλογή των προϊόντων γίνεται με ιδιαίτερη προσοχή, ενώ η φρεσκάδα αποτελεί αδιαπραγμάτευτο στοιχείο της ταυτότητας του. Πίσω από το εγχείρημα βρίσκεται η οικογένεια Κατσιάκης, η οποία

διαθέτει μακρά πορεία στον χώρο της προμήθειας φρέσκων ψαριών, συνεργαζόμενη επί σειρά ετών με εστιατόρια τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό. Αυτή η βαθιά γνώση της θάλασσας και των προϊόντων της καθορίζει τον τρόπο λειτουργίας της κουζίνας, από τη στιγμή που το ψάρι φτάνει στο εστιατόριο μέχρι την τελική παρουσίασή του στο τραπέζι.

Το μενού δίνει ιδιαίτερη βαρύτητα στις ωμές παρασκευές, οι οποίες αποτελούν ένα από τα πιο δυνατά κεφάλαιά του και κερδίζουν αμέσως το ενδιαφέρον των επισκεπτών. Παράλληλα, τα ψάρια ημέρας σερβίρονται είτε στη σχάρα είτε αχνιστά, ανάλογα με το είδος και τη διαθεσιμότητα, μέσα από τεχνικές που αναδεικνύουν τη φυσική τους νοστιμιά χωρίς περιττές παρεμβάσεις.

Την εμπειρία ολοκληρώνει μια προσεκτικά επιμελημένη λίστα κρασιών, με σαφή προσανατολισμό στον ελληνικό αμπελώνα. Επιλεγμένες ετικέτες από τη Σαντορίνη αλλά και άλλες σημαντικές οινοπαραγωγικές περιοχές της χώρας συνδυάζονται ιδανικά με τις θαλασσινές γεύσεις του μενού, προσφέροντας αρμονία, φρεσκάδα και ισορροπία σε κάθε γεύμα.

INFO

Τζων Κέννεντυ 6
Αγ. Ιωάννης Ρέντης
2107104578
f Polpo Athens
i polpoathens

ΑΜΑ ΛΑΧΕΙ

Δημιουργική ελληνική
κουζίνα σε έναν κήπο
που θα αγαπήσεις

Στην καρδιά των Εξαρχείων, το Άμα Λάχει απο-
τελεί εδώ και σχεδόν μισό αιώνα σημείο αναφο-
ράς για τους λάτρεις της καλής ελληνικής κουζί-
νας και της αυθεντικής αθηναϊκής ατμόσφαιρας.
Στεγασμένο σε έναν χώρο με ιδιαίτερη ιστορία,
που παλιά ήταν σχολείο (!), έχει καταφέρει να δι-
ατηρήσει τον χαρακτήρα του και να εξελιχθεί σε
έναν από τους πιο αγαπημένους γαστρονομικούς
προορισμούς της πόλης.

Πέρα από τις υπέροχες γεύσεις και τη φιλόξε-
νη, παρεΐστικη ατμόσφαιρα, το Άμα Λάχει είναι
αγαπημένο για την εντυπωσιακή αυλή του: μια
μικρή αστική οάση, γεμάτη δέντρα, λουλούδια
και πράσινο. Ακόμα και τα μεσημέρια του καλο-
καιριού, ο πανέμορφος αυτός κήπος μοιάζει με
το ιδανικό καταφύγιο για μια μικρή απόδραση
από τους ρυθμούς της καθημερινότητας.

Η κουζίνα του Άμα Λάχει βασίζεται στη φιλο-
σοφία του μοιράσματος, προτείνοντας δημιουρ-
γικές εκδοχές της ελληνικής γαστρονομίας μέσα
από πιάτα για τη μέση. Ανάμεσα στις αγαπημέ-
νες επιλογές ξεχωρίζουν το ψητό κουνουπίδι με
χούμους, σουμάκ και γιαούρτι λάιμ, η φοβερή
τάρτα κρεμμυδιού με ξινόχοντρο και γραβιέρα
Κρήτης, το λαχταριστό κριθαρότο με κοτόπουλο
και καπνιστή πανσέτα. Κι ακόμη, τα φημισμένα
μαριναρισμένα χοιρινά μπριζολάκια, η σφακιανή
πίτα με μυζήθρα και μέλι, το χωριάτικο λουκάνι-
κο, οι κολοκυθοκεφτέδες, αλλά και η ιδιαίτερη
καπνιστή ρέγγα Λέσβου. Τη γευστική εμπειρία
συμπληρώνουν επιλεγμένα κρασιά, αποστάγμα-
τα και ελληνικές μπίρες, ενώ τα επιδόρπια, σαν
το μωσαϊκό με ναμελάκα σοκολάτας και σάλτσα
αλμυρής καραμέλας, αποτελούν το ιδανικό κλεί-
σιμο του γεύματος.

Το Άμα Λάχει δεν είναι μόνο μια βόλτα για φα-
γητό. Είναι ο προορισμός που σε κάνει να ξεκνιέ-
σαι, ανάμεσα σε καλούς φίλους και τσουγκρίσμα-
τα, σε στιγμές που θυμίζουν ότι η ζωή μπορεί να
είναι απολαυστική.

INFO

Καλλιδρομίου 69
Εξάρχεια
2103845978
[f amalaxeiresto](#)
[@amalaxeinef](#)

Ο ΜΙΜΗΣ ΚΑΙ Η ΑΝΝΑ

Ο καλοκαιρινός μας προορισμός για όλες τις ώρες της ημέρας

Το αγαπημένο μεζεδοκαφεποτείο, με ιστορία από το 2014, ανανεώθηκε εντελώς και μας επανασυστήνεται με καινούργια φιλοσοφία και σε ένα άκρως καλοκαιρινό σκηνικό: στην πλατεία του πάρκου του Πολυχώρου «Μάνος Λοΐζος», σε έναν χώρο ιδανικό για όλους. Ανοικτά από τις 10 το πρωί για καφέ και χορταστικό πρωινό, με επιλογές από γλυκές και αλμυρές δημιουργίες, και με την κουζίνα να αρχίζει να μας ετοιμάζει

από τις 13.00 τα φημισμένα της μεζεδάκια, ό,τι πρέπει για να συνοδεύσουν τις μπύρες και τα φίνα αποστάγματα, έως τις 12 το βράδυ. Να σας προτείνουμε τις πεντανόστιμες ποικιλίες για να μοιράζεται τις νοστιμιές όλη η παρέα, ενώ για τους μικρούς μας φίλους υπάρχουν και street food προτάσεις.

Ένα ακόμα νέο είναι ότι Ο Μίμης και η Άννα ανέλαβε το αναψυκτήριο του διπλανού θερινού σινεμά «Νίκαια», έτσι τα όμορφα κινηματογραφικά καλοκαιρινά μας βράδια συνοδεύονται απ' όλα τα καλά: νάτσος, ποπ κορν, χοτ ντογκ, γρανίτες, παγωτό μηχανής, βάφλες και άλλα.

Ο Μίμης και η Άννα είναι ανοικτά καθημερινά, και καλό είναι να τους ακολουθείτε στα social γιατί το καλοκαίρι μάς ετοιμάζουν πολλές εκπλήξεις, με φεστιβάλ, συναυλίες και άλλα ενδιαφέροντα events, που θα μαζέψουν όλο τον κόσμο και πραγματοποιούνται με τη αιγίδα του δήμου.

INFO

Θηβών 245

(Πολυχώρος

«Μάνος Λοΐζος»)

2130144642

[f](#) omimiskaihanna

[i](#) mimiskaianna

TAVERNIER

Το «μυστικό» της Νέας Κηφισιάς για παραδοσιακό φαγητό

Στη Νέα Κηφισιά, το Tavernier αποτελεί μια σταθερή γαστρονομική αξία που έχει καταφέρει να κρατήσει ζωντανή την έννοια της αυθεντικής ταβέρνας από το 1981 μέχρι σήμερα. Στην κουζίνα ο Τάσος δίνει τον ρυθμό, ενώ η Μαρία επιμελείται τα χειροποίητα γλυκά, με τους γιους τους, Δημήτρη, Στέλιο και Κυριάκο, να συνεχίζουν τη διαδρομή μιας οικογενειακής ιστορίας που έχει χτιστεί πάνω στο μεράκι και τη συνέπεια. Το μενού κινείται με άνεση ανάμεσα στα κλασικά της ελληνικής κουζίνας και σε πιάτα που έχουν αποκτήσει τη δική

τους ταυτότητα μέσα στον χρόνο. Το μοσχαράκι οσομπούκο γιουβέτσι έρχεται αργομαγειρεμένο, με βαθιά, μεστή γεύση. Το στριφτό πιταράκι με κιμά θυμίζει σπιτική φροντίδα, ενώ οι λαχανογλυκάνες αποδίδουν με ακρίβεια τη γευστική ισορροπία της παράδοσης. Ξεχωριστή θέση έχουν το πρόβειο κότσι, το βετούλι τσιγαριστό ή κοκκινιστό, αλλά και το μπιφτέκι με υπογραφή Tavernier, που έχει γίνει σημείο αναφοράς για τους θαμώνες. Ο μουσακάς και το παστίσιο, με τη δική τους «μυστική» οικογενειακή συνταγή, ολοκληρώνουν το comfort κομμάτι του καταλόγου με τον πιο οικείο τρόπο.

Στο τέλος, το γεύμα αποκτά γλυκιά επίγευση μέσα από τα χειροποίητα γλυκά της Μαρίας: κορμός σοκολάτας, πορτοκαλόπιτα ή γλυκό ψυγείου με φρέσκες φράουλες.

Τη γευστική εμπειρία συμπληρώνουν κρασιά από την Οινοποιητική Μονεμβασίας Γ. Τσιμπίδη, καθώς και μπύρες από ελληνικές ζυθοποιίες όπως η Sparta και η Brink's, βιολογική Ρεθυμνιώτικη μπύρα. Ανοικτά κάθε Πέμπτη, Παρασκευή και Σάββατο από τις 19.00 και τις Κυριακές 12.30 με 18.00.

INFO

Ελιπίδος 24

Νέα Κηφισιά

2108071914

[www.tavernier.gr](#)

[f](#) Tavernier_kifissia

[i](#) TavernierKifisia

ΓΟΡΓΟΝΑ

Το σύγχρονο καφενείο
του Παγκρατίου

Η Γοργόνα αναδύθηκε φέτος την άνοιξη στο Παγκράτι, φέρνοντας μαζί της τη νοσταλγία των ελληνικών καλοκαιριών και τη διαχρονική γοητεία των παλιών αθηναϊκών καφενείων. Πίσω από το εγχείρημα βρίσκονται ο Μανώλης Λυκιαρδόπουλος (Odori, Enkelt, Averta, Nelipot Koufonisi), οι Τάσος Φαναριώτης και Κωνσταντίνος Μπλέτσας (Προφήτης, Αθηνέζα, Τράγος), καθώς και οι Μάνος Σικινιώτης, Πύργος Πανόπουλος και Frankie LLOC (ΣΤΟΑ), δημιουργώντας έναν χώρο αφιερωμένο στις όμορφες συναντήσεις, από το πρωινό μέχρι αργά το βράδυ. Την επιμέλεια του μενού υπογράφει η σεφ Αμάντα Κοντογιώργου Ιακωβίδη, η οποία, έπειτα από μια διεθνή πορεία σε Νέα Υόρκη, Λονδίνο, Μαϊάμι, Τόκιο

και Ντουμπάι, επιστρέφει στις γεύσεις που σημάδεψαν τα παιδικά της χρόνια. Έμπνευσή της αποτελούν οι αναμνήσεις από τη γιαγιά της, τα καφενεία της παλιάς Αθήνας και η αυθεντικότητα της ελληνικής φιλοξενίας. Από νωρίς το πρωί, η Γοργόνα μάς υποδέχεται με ελληνικό πρωινό και καλό καφέ, ενώ όσο περνά η ημέρα το σκηνικό μεταμορφώνεται σε ένα σύγχρονο καφενείο με μεζέδες, μουσική, cocktails και χαλαρό vibe για παρέες και βραδινές συνταντήσεις. Ανάμεσα στα best-sellers ξεχωρίζουν η «φωλιά» από τραγανές τηγανητές πατάτες με αυγά μάτια και φέτα, τα κεφτεδάκια με δυόσμο και αρωματικό γιαούρτι, τα χειροποίητα ντολμαδάκια, οι τηγανιές, η αγιορείτικη μελιτζανοσαλάτα και ο μαρινάτος γαύρος.

Στο ποτήρι, τα cocktails έχουν έντονο ελληνικό χαρακτήρα. Το Americano Βύσσινο συνδυάζει γλυκά βερμούτ, bitter λικέρ, αμάρο, δυόσμο και σόδα βουσσινάδα, ενώ το Ροδάκινο παντρεύει βότκα, γιασεμί και creamy peach soda. Για το τέλος, το γαλακτομούρεκο, η πορτοκαλόπιτα, τα γλυκά του κουταλιού και η βανίλια υποβρύχιο φέρνουν στο τραπέζι τη γλυκιά γεύση της ελληνικής νοσταλγίας.

INFO

Ευφράνορος 35

Παγκράτι

2107014462

[gorgonakafeneion](#)

PROFITIS

Σημείο αναφοράς για spritz
και αθηναϊκές βραδιές

Ο Profitis εμφανίστηκε στη νυχτερινή σκηνή της Αθήνας, και συγκεκριμένα στο Παγκράτι, λίγο πριν «σβήσει» το 2024 και μέσα σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα κατάφερε να δημιουργήσει έντονη απήχηση. Από νωρίς συγκέντρωσε σταθερό και φανατικό κοινό, με επισκέπτες να έρχονται από διαφορετικές περιοχές της πόλης για ένα spritz και μια θέση στην Πλατεία Προφήτη Ηλία. Παράλληλα, αποτελεί ιδανική επιλογή για early ή after work drinks, ενώ κάθε Παρασκευή και Σαββατοκύριακο φιλοξενεί DJ sets που δίνουν διαφορετικό ρυθμό στη βραδιά. Μπαίνοντας μέσα, το πρώτο πράγ-

μα που βλέπεις είναι ο συνδυασμός industrial αισθητικής με στοιχεία που τραβούν άμεσα το βλέμμα. Φωτεινά κουτιά με φράσεις από τραγούδια, η επιβλητική τοιχογραφία με το χέρι και τα δεκάδες αναμμένα κεριά χαρίζουν ατμοσφαιρικό φωτισμό. Η λίστα των ποτών είναι προσανατολισμένη στα spritz. Εννοείται ότι θα βρεις Aperol και Campari spritz, Negroni, Hugo spritz και Americano, με έμφαση στη σωστή εκτέλεση. Τα signature cocktails δίνουν το πιο ιδιαίτερο στοιχείο του καταλόγου, μέσα από μια θεματική με ονόματα προφητών. Ο Ιεζεκιήλ, με μεσκάλ, προσέκο και pink grapefruit soda, έχει πιο καπνιστό και όξινο προφίλ, ενώ ο Ιωνάς, με Campari, σιρόπι ανανά και λευκό βερμούτ, κινείται σε πιο bitter sweet κατεύθυνση, με φρουτώδη ένταση. Το Profitis Syros, με rocks 'n' grapes, peachmelba cordial και figleaf soda, προσθέτει πιο αρωματική και καλοκαιρινή διάσταση στη λίστα. Η εμπειρία ολοκληρώνεται με μια τίμια και επιλεγμένη πρόταση από αλλαντικά, τυριά και μπρουσκέτες, που συνδυάζονται ιδανικά με το cocktail ή το κρασί σου.

INFO

Πλ. Προφήτη Ηλία 5

Παγκράτι

6984508530

[Profitis Spritzeria](#)

[profitis_spritzeria](#)

PHOS BAR ATHENS

Η νέα άφιξη στην αθηναϊκή νύχτα

Νέα άφιξη στην πάντα ζωντανή γειτονιά της Πανόρμου, το Phos Bar Athens έρχεται να δώσει από την ατμοσφαιρική του τάρτασα το δικό του σήμα στο αθηναϊκό nightlife. Ένα προσεγμένο cocktail bar, που κινείται ανάμεσα στο χαλαρό after-work ποτό και στη βραδινή έξοδο που κρατά λίγο παραπάνω από όσο είχατε υπολογίσει.

Ο χώρος είναι urban, λιτός αλλά ζεστός, με εκείνη την αίσθηση του «γειτονικού μπαρ» που δεν προσπαθεί να εντυπωσιάσει υπερβολικά, απλώς να σε κάνει να μείνεις. Η μουσική, χαλαρή house, παίζει τον δικό της ρόλο, χτίζοντας στα-

διακά την ένταση της βραδιάς, χωρίς να καλύπτει τις κουβέντες. Στο Phos Bar θα βρείτε και επιλογές για να τσιμπήσετε κάτι, στη λογική του comfort food, με επιλογές όπως burgers, πίτσα, μπουσκέτες και σαλάτες, αλλά ο πρωταγωνιστής εδώ είναι τα κοκτέιλ, τα οποία έχει επιμεληθεί ο Κώστας Σκορδιλής: μια επιλεγμένη συλλογή από μοντέρνα κοκτέιλ, εμπνευσμένη από κλασικές τεχνικές και εμπλουτισμένη με σύγχρονες γεύσεις, σπιτικά υλικά και εκλεπτυσμένη ισορροπία. Να σας προτείνουμε το London Dry Gin, λαμπερό και αρωματικό με νότες βατόμουρου, φρέσκου εστραγκόν και πορτοκαλιού, το Aged Jamaican Rhum, με πλούσιο τροπικό χαρακτήρα σε στρώσεις με σπιτικό φαλέρνουμ, μάνγκο και αρωματικά bitters, αλλά και το Tequila, με ζηηρό και αλμυρό προφίλ, με καρότο, triple sec, καπνιστό habanero, φρέσκο λάιμ και κόλιανδρο.

Στην ουσία, είναι ένα μικρό φωτεινό σημείο στην Πανόρμου –όπως λέει και το όνομά του–, που δίνει στη νύχτα της Αθήνας έναν πιο απλό, καθημερινό αλλά καθόλου βαρετό χαρακτήρα. Ανοικτό καθημερινά 20.00 με 03.00.

INFO

Πανόρμου 113
Αμπελόκηποι
[f Phos Athens](#)
[@phos_athens](#)

RØSTERI 8

Στα Βριλήσσια κάτι νέο συμβαίνει με τον καφέ

Κάποιες ιδέες χρειάζονται χρόνο για να γίνουν πραγματικότητα. Το RØSTERI 8 γεννήθηκε μέσα από χρόνια ταξιδιών, εμπειριών και παρατήρησης της σύγχρονης coffee κουλτούρας στην Ελλάδα και το εξωτερικό, και άνοιξε τον περασμένο Οκτώβριο στα Βριλήσσια.

Εδώ ο καφές δεν είναι συνήθεια. Είναι καθημερινή τελετουργία. Specialty coffee που καθουρδίζεται στον χώρο, με κορυφαίο εξοπλισμό και τη μηχανή του Παγκόσμιου Πρωταθλήματος Barista να θέτει το επίπεδο. Επιλεγμένες ποικιλίες από την Κολομβία και μονοποικιλιακοί καφέδες από όλο τον κόσμο σερβίρονται με ακρίβεια, γνώση και συνέπεια.

Η εμπειρία συνεχίζεται με προσεγμένες γευστικές προτάσεις. Κάθε πρωί ο σεφ ετοιμάζει φρέσκα cinnamon rolls και banana bread, αλμυρά cakes, yoghurt bowls και bowls με κινόα, σολομό ή κοτόπουλο με brown rice, αβοκάντο και μπρόκολο. Ξεχωρίζουν τα signature focaccia sandwiches, με συνδυασμούς όπως κοτόπουλο με χειροποίητη Caesar sauce, burrata με pistachio pesto και mortadella, καθώς και η σπιτική κοτοσάλατα. Vegan επιλογές, όπως sandwich με μανιτάρια, πιπεριές και avocado, μαζί με vegan cookies, ολοκληρώνουν το μενού. Την εμπειρία συμπληρώνουν αναψυκτικά, protein smoothies και χυμοί από μικρούς παραγωγούς.

Όλα συμβαίνουν σε έναν χώρο όπου η εμπειρία προηγείται της εικόνας. Ένα περιβάλλον που αναδεικνύει τον καφέ και το φαγητό, χωρίς περισπασμούς. Πίσω από τον πάγκο, μια ομάδα εμπειρών barista δίνει ρυθμό στην ημέρα με συνέπεια και αυθεντική φιλοξενία, ακόμα και για τους τετράποδους φίλους σας.

Το RØSTERI 8 στα Βριλήσσια έχει ήδη καθιερωθεί ως μία από τις πιο σύγχρονες αφίξεις της πόλης. Μια καθημερινή στάση που ανεβάζει τον καφέ, τη γεύση και την εμπειρία ένα επίπεδο πιο πάνω.

INFO

Αναψύσεως 8
Βριλήσσια
2110086441
[@rosteri8athens](#)

ΤΑΒΕΡΝΑ ΜΠΑΜΠΗΣ

Συνεχίζει να γράφει ιστορία από το 1967

Αν δουλεύεις στο κέντρο, ξέρεις πόσο δύσκολο είναι να βρεις ένα μέρος που να σε κάνει να θέλεις να επιστρέψεις δεύτερη και τρίτη φορά. Ένα μέρος που να μη σε βρίζει μόνο street food, αλλά ένα μαμαδίστικο, ποιοτικό φαγητό, που εστιάζει στις καλές πρώτες ύλες και το μεράκι στο μαγείρεμα. Αυτό ακριβώς συμβαίνει με τον Μπάμπη, που, μετά από σχεδόν 60 χρόνια στο Παλιό Φάληρο, άνοιξε έναν νέο χώρο στη Ζαλοκώστα, λίγα βήματα από το Σύνταγμα.

Ένα από τα πιο ιστορικά στέκια γίνεται η νέα ανακάλυψη του κέντρου. Το πρώτο πράγμα που καταλαβαίνεις είναι ότι δεν προσπαθεί να εντυπωσιάσει. Δεν υπάρχουν περίπλοκες περιγραφές, ούτε πιάτα φτιαγμένα για να φωτογραφηθούν περισσότερο απ' όση θα φαγωθούν. Υπάρχουν γεμιστά που μοσχοβολούν φρεσκοτριμμένη ντομάτα και σε καλούν από τη γωνία να τα δοκιμάσεις. Λαχανοντολμάδες με πλούσιο αυγολέμονο, ντολμαδάκια τυλιγμένα στο χέρι, χταπόδι με κοφτό μακαρονάκι και, φυσικά, τα ξακουστά μπιφτέκια του, που οι παλιοί Αθηναίοι αναφέρουν σχεδόν πάντα όταν ακούσουν το όνομα «Μπάμπης». Κάθε μέρα φρεσκομαγειρεμένα παραδοσιακά πιάτα που εναλλάσσονται ανάλογα με τα υλικά που προσφέρει η κάθε εποχή.

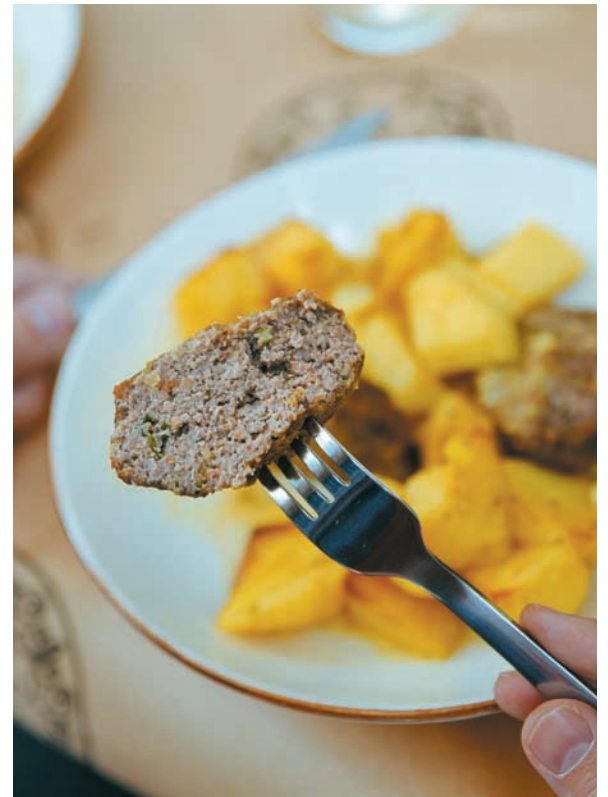
Στη Ζαλοκώστα θα συναντήσεις ανθρώπους που κατεβαίνουν για μεσημεριανό από τα γραφεία τους, παρέες που ψάχνουν μια ήσυχη γωνιά μετά τη δουλειά, αλλά και επισκέπτες της Αθήνας που θέλουν να δοκιμάσουν κάτι πραγματικά ελληνικό και όχι μια τουριστική εκδοχή κάποιου πιάτου. Ίσως αυτό να είναι τελικά το πιο ενδιαφέρον με τον νέο Μπάμπη στο κέντρο: Δεν ήρθε για να αλλάξει αυτό που ήταν τόσα χρόνια. Ήρθε για να φέρει πιο κοντά σε περισσότερους ανθρώπους ένα κομμάτι της Αθήνας που αξίζει να παραμείνει όπως είναι.

INFO

Παλιό Φάληρο:
Λ. Αμφιθέας 73, 2109420529
 Babis tavern
 babis_taverna

Σύνταγμα:
Ζαλοκώστα 6, 2103388045
 Babis tavern Athens
 babis_taverna.athens

©LYDIA PATRA PHOTOGRAPHY

ΚΟΥΛ ΑΘΕΝΣ

Βρήκαμε τον πιο cool προορισμό στην Καλλιθέα

Το Κουλ Άθενς είναι το νέο cool στέκι της Καλλιθέας, ένα all day spot που έλειπε από την περιοχή και ήρθε να δώσει έντονη pop διάθεση, χρώμα και νέα ενέργεια στην καθημερινότητα της γειτονιάς.

Από νωρίς το πρωί απολαμβάνεις specialty καφέ από την Kudu Coffee Roasters, σε έναν πολύχρωμο χώρο που σε βάζει σε mood για να ξεκινήσεις τη μέρα σου άνετα και cool. Το brunch μενού κινείται σε comfort αλλά και δημιουργικές επιλογές, με must-eat πιάτα όπως το Κουλ Madame, την «Κουλ Cobb Salad» με κοτόπουλο, avocado, αυγά,

blue cheese και prosciutto, καθώς και το French kissed tsoureki, με κρέμα anglaise, μπανάνα και τροπικά φρούτα. Στο μενού συναντάς επίσης soft ice cream – παγωτό μηχανής σε κλασικές και playful γεύσεις, ιδανικό για κάθε στιγμή.

Σε συνεργασία με τους dietetien (Ελισάβετ & Γιάννη) έχουν σχεδιαστεί πιο ισορροπημένες επιλογές με smoothies αλλά και ελαφρύτερα πιάτα που θα ανακωθούν σύντομα, δίνοντας μια σύγχρονη wellness διάσταση στο concept. Το μενού συνεχίζει με tacos με γαρίδες, chicken burger, double beef smashed burger, homemade πίτσες και pasta. Και όσο πέφτει ο ήλιος, το Κουλ Άθενς αλλάζει ρυθμό και γίνεται βραδινό meeting point για spritz και cocktails όπως Fruit Punch Spritz, Mango Spritz, Tropical Daiquiri και Ice Crème Baby με παγωτό βανίλια.

Τα Σαββατοκύριακα αποκτά ακόμα πιο έντονο χαρακτήρα, με DJ sets από Παρασκευή έως Κυριακή, summer Sunday after beach events μετά τις 18.00 και art lab βραδιές, που μετατρέπουν τον χώρο σε ένα ανοιχτό social spot εμπειριών στην Καλλιθέα.

INFO

Παν. Τσαλδάρη 129

Καλλιθέα
2110016882

f Κουλ Άθενς
@ koul_athens

ΣΕΜΕΔΑΚΙ

Το all day στέκι της Αγίας Παρασκευής που μυρίζει καλοκαίρι

Το Σεμεδάκι στην Αγία Παρασκευή είναι από εκείνα τα μαγαζιά που δεν προσπαθούν να το παίξουν κάτι άλλο από αυτό που είναι: ένα χαρούμενο, οικείο και ακομπλεξάριστο στέκι με προσωπικότητα. Το όνομά του έρχεται από τη γιαγιά της ιδιοκτήτριας και κουβαλά ακριβώς αυτή την αίσθηση του σπιτικού, του γνώριμου και του παραδοσιακού, αλλά δοσμένη με έναν πιο σύγχρονο, φρέσκο τρόπο.

Ανοιχτό από το πρωί, το Σεμεδάκι έχει χτίσει δυνατή σχέση με τον καφέ, το take away και το delivery, έχοντας πολλούς σταθερούς καθημερινούς πελάτες,

Στη διάρκεια της ημέρας θα βρεις rapini, αλλά και κοτομπουκιές που «τα σπάνε», ψημένες σε φούρνο αέρος, χωρίς λάδια, ενώ η κουζίνα ετοιμάζεται να φέρει σύντομα στο μενού και ένα brunch με ελληνική αισθητική, μακριά από τα κλασικά pancakes και τα avocado toast.

Το βράδυ, όμως, η όλη εμπειρία επικεντρώνεται στα φημισμένα του cocktails. Με την επιμέλεια του Τίτου Καρυπίδη, η λίστα βασίζεται σε γεύσεις που ξυπνούν μνήμες: ποτά, χυμούς, αρώματα και συνδυασμούς που κάτι σου θυμίζουν. Το Σεμεδάκι Vol. 2 είναι remake του πρώτου cocktail του μαγαζιού, το Βελόνι είναι η δική τους εκδοχή σε zombie διάθεση, ενώ ξεχωρίζουν ακόμη το Διπλοβελονιά, το Παγιά Σάουερ και επιλογές χωρίς αλκοόλ για τους οδηγούς της παρέας.

Με χαλίκι, φωτάκια και ατμόσφαιρα που σε βγάζει για λίγο από το αστικό τοπίο, ο εξωτερικός χώρος θυμίζει κάτι από νησί. Και με pop-up food events, djs, guest bartenders και summer DJ sets, το Σεμεδάκι παραμένει ένα all day bar που ξέρει να εξελίσσεται χωρίς να χάνει τη ζεστασιά του.

INFO

Αγίας Τριάδος 23
Αγία Παρασκευή
2130410354

f Σεμεδάκι
@ semedaki_

ΣΤΟΑ ΨΥΡΡΗ

Η γαστρονομική αυλή της Αθήνας που ενώνει πέντε διαφορετικούς κόσμους γεύσης

Υπάρχουν σημεία στην πόλη που δεν λειτουργούν απλώς ως προορισμοί διασκέδασης, αλλά ως μικρές αστικές κοινότητες. Χώροι όπου συναντιούνται διαφορετικοί άνθρωποι, γεύσεις και αφορμές για έξοδο, δημιουργώντας μια εμπειρία μεγαλύτερη από το άθροισμα των επιμέρους καταστημάτων τους. Η Στοά Ψυρρή είναι ένα από αυτά.

Στην καρδιά μιας από τις πιο ζωντανές γειτονιές της Αθήνας, η ιστορική στοά έχει αποκτήσει νέα ταυτότητα, μεταμορφώνοντας ένα γνώριμο πέρασμα σε σύγχρονο προορισμό γεύσης και συνάντησης. Με αισθητική που σέβεται τον χαρακτήρα της περιοχής και φιλοσοφία που θυμίζει ευρωπαϊκά food halls, φιλοξενεί πέντε διαφορετικά concepts που συνυπάρχουν κάτω από την ίδια στέγη.

Η ημέρα ξεκινά στο **Ora Brunch**, ένα σημείο που έχει ήδη αποκτήσει το δικό του κοινό στο κέντρο της Αθήνας. Δημιουργικά brunch πιάτα, specialty καφές και χαλαρή ατμόσφαιρα συνθέτουν το ιδανικό σκηνικό για ένα πρωινό ή ένα γεύμα χωρίς βιασύνη.

Λίγο πιο δίπλα, το **Heroas** δίνει έμφαση στην ποιότητα της πρώτης ύλης. Οι προσεγμένες κοπές, οι σωστές τεχνικές ψψίσματος και η προσήλωση στη γεύση έχουν δημιουργήσει έναν ξεχωριστό προορισμό για τους φίλους του καλού κρέατος.

Η διεθνής πλευρά της στοάς εκφράζεται μέσα από το **Iona Sushi Bar**, όπου η σύγχρονη ιαπωνική κουζίνα παρουσιάζεται μέσα από sushi, nigiri και δημιουργικές ασιατικές προτάσεις. Η παρουσία του επιβεβαιώνει τη φιλοσοφία της Στοάς Ψυρρή να φιλοξενεί διαφορετικές γαστρονομικές κουλτούρες στον ίδιο χώρο.

Και καθώς η ημέρα φεύγει, το **Grotesk** δίνει τον nightlife χαρακτήρα του προορισμού. Signature cocktails, σύγχρονη μπαρ κουλτούρα και urban αισθητική δημιουργούν το κατάλληλο περιβάλλον για ένα ποτό μετά τη δουλειά ή την αρχή μιας βραδινής εξόδου.

Την εμπειρία ολοκληρώνει το **Etero Loukoumas**, που προσεγγίζει δημιουργικά έναν από τους πιο αγαπημένους ελληνικούς γλυκούς πειρασμούς, συνδυάζοντας ποιοτικές πρώτες ύλες με σύγχρονες γευστικές προτάσεις.

Αυτό που κάνει όμως τη Στοά Ψυρρή να ξεχωρίζει είναι ο τρόπος με τον οποίο όλες αυτές οι εμπειρίες συνδέονται μεταξύ τους. Περισσότερο από ένα κλασικό food hall, λειτουργεί ως μια σύγχρονη γαστρονομική αυλή, όπου οι άνθρωποι συναντιούνται, μοιράζονται στιγμές και ανακαλύπτουν διαφορετικές γεύσεις στο ίδιο σημείο της πόλης.

INFO

Παλλάδος 24-26 &
Πλατεία Ηρώων
Ψυρρή, 2103255200
 stoa_psyrrri

ΑΘΗΝΕΖΑ

Η μικρή καθημερινή μας πολυτέλεια

Στο Παγκράτι, η Αθηνέζα φέρνει μια νέα, ζωντανή ερμηνεία στην έννοια της open kitchen bakery. Από τις 7 το πρωί, η ζύμη για focaccia και ciabatta ετοιμάζεται μπροστά σου, σε έναν χώρο όπου η παραγωγή γίνεται εμπειρία. Οι μυρωδιές από φρεσκοψημένο ψωμί, ελαιόλαδο και βούτυρο γεμίζουν τον αέρα, ενώ ο specialty καφές δίνει τον ρυθμό της ημέρας.

Οι προτάσεις κινούνται ανάμεσα σε comfort και δημιουργικότητα: focaccia με κοτόπουλο, πουρέ καρότου, κρέμα τυριού και πίκλα αγγούρι, ή με μοσχαρίσιο παστράμι, γιαούρτι μέντας, ψητή πιπεριά και ρόκα, αλλά και επιλογές με

προσούτο ή μορταδέλα. Ξεχωρίζει η pizza chorizo με πλούσια σάλτσα ντομάτας και μοτσαρέλα.

Στο γλυκό κομμάτι, τα cinnamon rolls με αρωματικό frosting έχουν φανατικό κοινό, ενώ οι νέες εκδοχές με Lotus ή pistachio ανεβάζουν τον πήχη. Το brookie, το choco ciabatta με λευκή σοκολάτα, πραλίνα και μπανάνα, αλλά και το carrot cake, συνδυάζονται ιδανικά με καφέ, δημιουργώντας μια καθημερινή τελετουργία απόλαυσης. Η Αθηνέζα γίνεται στάση για πρωινό ή brunch και σου δίνει την αίσθηση ότι κάθε προϊόν έχει φτιαχτεί με φροντίδα, μπροστά στα μάτια σου.

Συμπληρωματικά, ο χώρος λειτουργεί ως καθημερινό σημείο συνάντησης, ιδανικό για γρήγορη στάση ή πιο χαλαρή εμπειρία, με τραπέζια στο πεζοδρόμιο και αίσθηση γειτονιάς, που κάνει την επιστροφή σχεδόν αναπόφευκτη κάθε φορά. Ο συνδυασμός open kitchen και φρέσκου καφέ δημιουργεί μια ροή που σε βάζει από το πρωί σε mood απόλαυσης χωρίς βιασύνη. Μια μικρή καθημερινή πολυτέλεια στο Παγκράτι που αξίζει να ανακαλύψεις ξανά σήμερα. Ένα πρωινό που καθημερινά γίνεται εμπειρία.

INFO

Πλατεία
Προφήτη Ηλία 5
Παγκράτι
2162024782
@athineza.athens

ΤΡΑΓΟΣ

Το all day στέκι για να ζήσεις την ιδανική μέρα σου

Στην καρδιά της Αθήνας, στην πλατεία Αγίων Αναργύρων στου Ψυρρή, ο Τράγος αποτελεί ένα all day στέκι για καφέ, brunch, φαγητό και ποτό, από το πρωί έως αργά το βράδυ, με έμφαση στην ολοκληρωμένη εμπειρία εξόδου στο κέντρο της πόλης.

Το rooftop του προσφέρει έναν ανανεωμένο χώρο με θέα και άνεση, ιδανικό για early drinks και χαλαρές βραδιές σε ένα πολυσυζητημένο location, δίνοντας νέα διάσταση στις καλοκαιρινές εξόδους στο κέντρο.

Από νωρίς απολαμβάνεις το καφεδάκι σου με επιλογές brunch που περιλαμβάνουν αυγά σε πολλές εκδοχές, ομελέτες, καγιανά ή scrambled, super bowl

με γιαούρτι και φρέσκα φρούτα, καθώς και χειροποίητα γλυκά και αλμυρά pancakes.

Στο μενού ξεχωρίζουν η pinsa με κασιόκισιο τυρί, κολοκυθάκια ψητά και ντοματίνια κονφί, τα mini tacos με χειροποίητο γύρο κοτόπουλο και τζατζίκι με αβοκάντο, τα κεφτεδάκια προβατίνας με μαγιονέζα σκόρδου και οι ρεβυθοκεφτεδες με αρωματικό γιαούρτι. Θα βρεις επίσης χορταστικές, φρέσκες σαλάτες, παραδοσιακό μουσακά σε πλίνιο και ριγκατόνι παστιτσάδα, με μοσχαρίσιο ραγού, ελαφριά μπεσαμέλ και παρμεζάνα. Στα γλυκά προτίμησε τη σοκολατόπιτα με παγωτό βανίλια Μαδαγασκάρης και το δικό τους εκμέκ με τσουρέκι.

Η λίστα με τα ποτά περιλαμβάνει επιλεγμένα κρασιά και signature cocktails όπως τα Tragos Negroni, Summer Never Ends με βότκα και μαστίχα, Paloma Sage και Lemonade Cucumber με τζιν και τζίντζερ.

Ο Τράγος λειτουργεί καθημερινά ως σημείο συνάντησης, με DJ sets κάθε Παρασκευή και Σάββατο, μετατρέποντας το κέντρο της Αθήνας σε σταθερό προορισμό για βραδινή έξοδο, μουσική και διασκέδαση μέχρι αργά.

INFO

Πλ. Αγίων Αναργύρων
Ψυρρή
2103231011
@tragos_psyrrri

ΚΑΡΑΝΙ MARKET

Ελληνική γαστρονομία
με οινικό προσανατολισμό

Στο Karani Market η ελληνική γαστρονομία παρουσιάζεται μέσα από μια σύγχρονη, καθαρή προσέγγιση που δίνει έμφαση στη γεύση και στον συνδυασμό με το κρασί. Η φιλοσοφία του χώρου βασίζεται σε απλά, καλοδουλεμένα πιάτα, που αναδεικνύουν την πρώτη ύλη και υποστηρίζουν την οινική εμπειρία χωρίς περιττές πολυπλοκότητες, με στόχο μια ολοκληρωμένη εμπειρία στο τραπέζι.

Την κουζίνα έχει αναλάβει ο σεφ Σπύρος Τζίλης, με καταγωγή από τη Θεσσαλονίκη και ισχυρό υπόβαθρο στη γαστρονομία. Με εμπειρία σε διεθνή περιβάλλοντα υψηλής γαστρονομίας και συνε-

ργασίες σε Ελλάδα και εξωτερικό, φέρνει στο Karani Market μια προσέγγιση που στηρίζεται στην τεχνική ακρίβεια, τη συνέπεια και τον σεβασμό στην εποχικότητα, διαμορφώνοντας ένα σύγχρονο ελληνικό γευστικό ύφος. Φέτος την άνοιξη, λοιπόν, ανέλαβε την κουζίνα του Karani Market, δημιουργώντας πιάτα εμπνευσμένα από τη γαστρονομική παράδοση της Βόρειας Ελλάδας και της Φλώρινας.

Το μενού είναι σχεδιασμένο γύρω από συνδυασμούς φαγητού και κρασιού, με στόχο την αρμονία στο τραπέζι και την ανάδειξη των ποικιλιών. Πιάτα όπως το ψάρι ημέρας με ήπια οξύτητα που συνοδεύεται από ξινόμαυρο, το χταπόδι με φάβα και ασύρτικο, το κοτόπουλο με μοσχοφίλερο, το κερμπάπ με αγιωργίτικο και η κατσικομακαρονάδα με λευκές ποικιλίες υψηλής έντασης, αποτυπώνουν τη βασική προσέγγιση του μενού. Παράλληλα, το Karani Market λειτουργεί και ως σημείο συνάντησης γύρω από το κρασί και τη γαστρονομία, μέσα από wine & food events, που φέρνουν στο προσκήνιο διαφορετικές τεχνικές, φιλοσοφίες και οινικούς συνδυασμούς, ενισχύοντας τον χαρακτήρα του χώρου ως σύγχρονο wine dining spot.

INFO

Χίου 29, Μεταξουργείο
2155600234

www.kapani-athens.gr
kapani.athens

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

SUMMER IN THE CITY

ΤΟ ΣΠΙΤΙΚΟ ΤΗΣ ΓΙΑΣΕΜΗ

Μαμαδίστικο φαγητό στην αυλή
της Γιασεμής

Με ιστορία 45 χρόνων στην καρδιά των Αμπελοκήπων, το Σπιτικό της Γιασεμής αποτελεί ένα από τα πιο αγαπημένα σημεία για όσους αναζητούν αυθεντικές γεύσεις και ζεστή φιλοξενία. «Κρυμμένο» σε ένα ήσυχο στενό, ξεχωρίζει για τη δροσερή αυλή του, μια ιδανική αφορμή για χαλαρά γεύματα και όμορφες καλοκαιρινές βραδιές.

Η ιστορία του ξεκίνησε από τον Αλέκο, ο οποίος δημιούργησε ένα από τα πρώτα μαγειρεία-εστιατόρια της Αθήνας με το όνομα «Το Σπιτικό Φαγητό», χτίζοντας τη φήμη του πάνω στην ποιότητα και τη γνήσια σπιτική κουζίνα. Σήμερα, τη σκυτάλη έχει αναλάβει η κόρη του, η Γιασεμή, που συνεχίζει με σεβασμό την παράδοση, προσθέτοντας τη δική της ξεχωριστή καλλιτεχνική πινελιά και διατηρώντας τον οικογενειακό χαρακτήρα του χώρου.

Πρωταγωνιστές του μενού είναι οι φρέσκες, εποχικές πρώτες ύλες, που επιλέγονται καθημερινά και μεταμορφώνονται σε πιάτα γεμάτα γεύση και μνήμες. Κάθε μέρα παρουσιάζονται περισσότερες από 20 διαφορετικές προτάσεις ημέρας, επιμελημένες από τον σεφ Ιωάννη Μπαλωμένο: από ηπειρώτικες πίτες με χειροποίητο φύλλο μέχρι παραδοσιακά μαγειρευτά και λαδερά, χορτοφαγικές επιλογές, κρέατα, ψάρια και θαλασσινά. Όλα παρασκευάζονται με φροντίδα, αναδεικνύοντας τον πλούτο της ελληνικής εποχικότητας.

Η επιτυχία του Σπιτικού της Γιασεμής δεν βασίζεται σε περίπλοκα μυστικά, αλλά στην αυθεντικότητα, την αγάπη για το καλό φαγητό και τη σταθερή προώθηση στην ποιότητα. Ίσως γι' αυτό οι θαμώνες επιστρέφουν ξανά και ξανά, νιώθοντας περισσότερο καλεσμένοι σε ένα φιλικό σπίτι παρά πελάτες ενός εστιατορίου.

Και όταν πέφτει ο ήλιος, η όμορφη αυλή αποκτά ακόμη περισσότερη ζωντάνια. Οι βραδιές με ζωντανή μουσική που διοργανώνονται συχνά μετατρέπουν το εστιατόριο σε σημείο συνάντησης της γειτονιάς, γεμίζοντας τον χώρο με μελωδίες, αρώματα από την κουζίνα και την αίσθηση μιας μεγάλης, ζεστής παρέας.

INFO

Δασκαλάκη 10
Αμπελόκηποι
2107785543

Το Σπιτικό
της Γιασεμής
to.spitiko.tis.
giasemi

ΨΑΡΩΣΑΜΕ

Τα καλύτερα της ελληνικής θάλασσας στην Αργυρούπολη

Αυτοί που γνωρίζουν λένε ότι πολλές φορές το αληθινά καλό ψάρι δεν θα το βρεις εκεί που περιμένεις, αλλά ακόμα και στη γειτονιά σου. Μια τέτοια περίπτωση είναι το εστιατόριο Ψαρώσαμε, στην Αργυρούπολη. Σε έναν πολύ όμορφο και δροσερό χώρο, με φιλόξενους ανθρώπους και κυκλαδίτικη αύρα, θα απολαύσετε τα καλύτερα της θάλασσας, τόσο σε πιάτα που θυμίζουν έντονα την παράδοση όσο και σε προ-

τάσεις που κινούνται στη φιλοσοφία του fine dining.

Οι άνθρωποι του Ψαρώσαμε ειδικεύονται στο φρέσκο παραγαδίσιο ελληνικό ψάρι, οπότε σχεδόν καθημερινά θα βρείτε μια μεγάλη ποικιλία από ψάρια όπως συναγρίδες, στείρες, ροφούς, φαγκρί ή τσαούσι, σκορπίνες, μελανοσκάθαρα, σαργούς και γλώσσες. Και βέβαια, όλα τα εκλεκτά μεζεδάκια: από μπαρμπούνια, κουτσομουράκια και μπακαλιάρια, μέχρι καλαμαράκια, αθερίνα, μαρίδα, οπωσδήποτε και την αγαπημένη σαρδέλα.

Θα συνοδεύσετε το γεύμα σας με εκλεκτά αποστάγματα αλλά και κρασιά από τον ελληνικό αμπελώνα (και χύμα), και σίγουρα θα επιστρέψετε ξανά και ξανά. Το εύκολα προσβάσιμο από κάθε γωνιά της Αθήνας Ψαρώσαμε είναι ανοιχτό καθημερινά από τις 12 το μεσημέρι έως τις 12 το βράδυ και μπορεί, επίσης, να φιλοξενήσει με τον καλύτερο και πιο νόστιμο τρόπο κάθε προσωπική ή επαγγελματική σας στιγμή.

INFO

Λεωφ. Αλίου 99

Αργυρούπολη

2152153810

[f](#) psarosame

[i](#) psarosame_

ΝΕΜΟΤΕΑΜ

Γεύση νησιού στην καρδιά της πόλης!

Το καλοκαίρι στην Αθήνα έχει τη δική του γοητεία, ειδικά όταν μπορείς να απολαμβάνεις φρεσκομαγειρεμένα ψάρια και θαλασσινά σαν να βρίσκεσαι σε νησί. Τα Ιχθυοπωλεία - εστιατόρια Nemoteam ξεκίνησαν το γαστρονομικό τους ταξίδι από τη Λέρο, με τα δικά τους καΐκια και το μεράκι της οικογένειας Οικονόμου για το καλό ψάρι.

Από το πρώτο κατάστημα στο Περιστέρι το 2014 μέχρι σήμερα, η Nemoteam έχει δημιουργήσει ένα δίκτυο έξι καταστημάτων σε όλη την Αθήνα - σε Περιστέρι, Αμπελόκηπους, Ιλίσια, Αργυρούπολη, Μαρούσι και Παλαιό Φάληρο. Το πρόσφατα ανακαινισμένο κατάστημα του Παλαιού Φαλήρου προσφέρει έναν σύγχρονο και φιλόξενο χώρο, ιδανικό για καλοκαιρινές εξόδους.

Στη Nemoteam θα βρείτε καθημερινά μεγάλη ποικιλία από ολόφρεσκα ψάρια και θαλασσινά, δημιουργικές συνταγές και πιάτα ημέρας που συνδυάζουν ποιότητα, φρεσκάδα και αυθεντική γεύση. Είτε επιλέξετε να απολαύσετε το γεύμα σας στους χώρους των καταστημάτων, είτε να προμηθευτείτε τα αγαπημένα σας προϊόντα για το σπίτι ή μέσω delivery, η εμπειρία παραμένει η ίδια: φρέσκια, αυθεντική και προσιτή. Γιατί το καλοκαίρι στην πόλη γίνεται καλύτερο όταν έχει γεύση θάλασσας.

INFO

Περιστέρι:

Θηβών 98

2105765437

2105777963

Αμπελόκηποι:

Λ. Ριανκούρ 60

2106924663

2106924665

Ιλίσια:

Αβύδου 87

2107705731

Π. Φάληρο:

Αγ. Βαρβάρας 33 &

Σοφοκλέους

2109812808

2109950199

Αργυρούπολη:

Γ. Παπανδρέου 38-42

2109912098

2109912096

Μαρούσι:

Βασ. Σοφίας 11

2106142775

2106148069

www.nemoteam.gr

[f](#) Nemoteam

[i](#) nemoteam_

[seafood](#)

[seafood](#)

[seafood](#)

GELATO STORIES

**Καλοκαίρι χωρίς να περπατάς με ένα χωνάκι
ή ένα κυπελλάκι παγωτό στο χέρι δεν
γίνεται. Διαλέξαμε τις καλύτερες, τις πιο
δροσερές και πρωτότυπες γεύσεις
και σας τις προτείνουμε.**

ZUCCHERINO

Μια καλοκαιρινή βόλτα, ένα παγωτό
ξυλάκι και λίγη νοσταλγία

Υπάρχουν κάποια πράγματα που κάνουν το καλοκαίρι στην Αθήνα να μοιάζει λίγο πιο μαγικό. Οι απογευματινές βόλτες στα στενά του κέντρου, οι αυθόρμητες στάσεις χωρίς πρόγραμμα, το φως που επιμένει λίγο περισσότερο πάνω στις προσόψεις των κτιρίων και, φυσικά, ένα παγωτό στο χέρι. Γιατί καλοκαίρι στην πόλη χωρίς βόλτα μ' ένα παγωτό στο χέρι, απλώς δεν είναι καλοκαίρι!

Στην Κολοκοτρώνη 18, το Zuccherino αποτελεί μια μικρή ανακάλυψη για όσους αναζητούν αυθεντικές γεύσεις και μικρές απολαύσεις στο κέντρο της Αθήνας. Το χειροποίητο gelato, η διά-

σημη σοκολατόσουπα Zuccherino, οι βάφλες και οι κρέπες του συνθέτουν μια εμπειρία που συνδέεται με τις πιο γλυκές στιγμές της πόλης.

Αυτό το καλοκαίρι, όμως, υπάρχει ένας ακόμη λόγος για να περάσεις από εκεί: τα DIY Gelato Sticks. Αποκλειστικά στο κατάστημα της Κολοκοτρώνη έχεις τη δυνατότητα να δημιουργήσεις το δικό σου παγωτό ξυλάκι ακριβώς όπως το έχεις φανταστεί. Επιλέγεις γεύση gelato, διαλέγεις την αγαπημένη σου επικάλυψη και προσθέτεις τα toppings που προτιμάς, δημιουργώντας έναν μοναδικό συνδυασμό φτιαγμένο στα μέτρα σου.

Κάπου ανάμεσα σε μια παιδική ανάμνηση και μια σύγχρονη γευστική εμπειρία, τα DIY Gelato Sticks ξυπνούν τη γνώριμη χαρά ενός παγωτού ξυλάκι, δίνοντάς της μια νέα διάσταση. Είναι το παγωτό που δεν επιλέγεις απλώς από μια βιτρίνα, αλλά το δημιουργείς όπως το έχεις ονειρευτεί.

Και κάπως έτσι, μια καλοκαιρινή βόλτα στο κέντρο αποκτά ακόμη έναν λόγο να γίνει αγαπημένη συνήθεια. Νοσταλγικό αλλά σύγχρονο, απλό αλλά ξεχωριστό, είναι μια γλυκιά ανακάλυψη που αξίζει να συναντήσεις περπατώντας στην καρδιά της Αθήνας.

INFO

Κολοκοτρώνη 18
Αθήνα, 2103257826
www.zuccherino.gr
[zuccherino.gr](https://www.facebook.com/zuccherino.gr)
[zuccherino.gr](https://www.instagram.com/zuccherino.gr)

ΑΦΙΕΡΩΜΑ
SUMMER IN THE CITY

MORRIS BROWN

Το gelato που ξέρει
πώς να σε εκπλήσσει

Από την πρώτη ημέρα λειτουργίας του Morris Brown απέδειξε ότι το παγωτό μπορεί να είναι κάτι πολύ περισσότερο από μια καλοκαιρινή συνήθεια. Με περισσότερες από 1.000 γεύσεις να έχουν περάσει κατά καιρούς από τη βιτρίνα του και με έμφαση στις αγνές πρώτες ύλες και τη χειροποίητη παραγωγή, η αγαπημένη gelateria συνεχίζει να δημιουργεί γεύσεις που μένουν αξέχαστες.

Ανάμεσα στις επιλογές που ξεχωρίζουν βρίσκεται το παγωτό σοκολάτα με 58% κακάο, πλούσιο και ισορροπημένο, για

όσους αγαπούν τις αυθεντικές γεύσεις. Εξίσου απολαυστικά είναι και τα σορμπέ με φρέσκα φρούτα που ανανεώνονται βάσει εποχής και χαρίζουν την απόλυτη αίσθηση του καλοκαιριού. Για τους πιο νοσταλγικούς, το παγωτό Lila Pause είναι μια γλυκιά επιστροφή στα παιδικά καλοκαίρια, συνδυάζοντας φράουλα, σοκολάτα γάλακτος και τραγανά δημητριακά – μια γεύση που ξυπνά αναμνήσεις. Όσο για τους πιο απαιτητικούς, υπάρχουν επίσης επιλογές όπως σοκολάτα με ρούμι ή λικέρ, παγωτά χωρίς ζάχαρη, καθώς και παραδοσιακές γεύσεις Ιταλίας σαν το μάσκαρπονε με σύκο, την Crema zabaione κ.λπ.

Η απόλαυση δεν σταματά στο παγωτό. Εδώ μπορείς να δημιουργήσεις τη δική σου βάφλα, επιλέγοντας την πραλίνα και τα toppings που προτιμάς, από φρέσκα φρούτα μέχρι σοκολάτες και μπισκότα. Κι αν αναζητάς το ιδανικό επιδόρπιο, το cheesecake βύσσινο είναι μια επιλογή που δύσκολα θα ξεχάσεις: πλούσια φρέσκια κρέμα, αφράτη βάση και χειροποίητη μαρμελάδα βύσσινο, που ισορροπεί ιδανικά τη γλυκύτητα.

INFO

Βριλήσσια
Αναλήψεως 4
2106819898

Παγκράτι
Πλατεία Βαρνάβα 7
2107513572

Νέα Πεντέλη
Ηρώων
Πολυτεχνείου 11
2108041981

[morrisbrown_gelato](https://www.instagram.com/morrisbrown_gelato)

Προσαρμοζόμαστε
εμείς στις ανάγκες
του πελάτη,
όχι το αντίθετο

Πριν δημιουργήσει την Elevation, ο Σπύρος Αφράτης είχε ήδη αποκτήσει πολύτιμη εμπειρία μέσα από τη δική του επιχείρηση λιανικής «Κωνσταντίνου και Ελένης» στην Αυλίδα. Η καθημερινή επαφή με τους καταναλωτές αλλά και τους επαγγελματίες της εστίασης του έδωσε μια ξεκάθαρη εικόνα για τα κενά που υπήρχαν στην αγορά. Ένα από αυτά ήταν η ανάγκη για έναν συνεργάτη που δεν θα λειτουργεί απλώς ως προμηθευτής, αλλά ως σύμβουλος ανάπτυξης.

Έτσι γεννήθηκε η Elevation. «Η επιτυχία του πελάτη μας είναι και δική μας επιτυχία», λέει ο ίδιος, περιγράφοντας μια φιλοσοφία που βασίζεται στη συνεργασία και τη μακροχρόνια σχέση εμπιστοσύνης. Η εταιρεία προσφέρει ποιοτικές πρώτες ύλες, σύγχρονες συνταγές, τεχνική υποστήριξη και καθοδήγηση, καλύπτοντας διαφορετικές ανάγκες, από την παραγωγή artisan παγωτού μέχρι την προμήθεια έτοιμων premium προϊόντων.

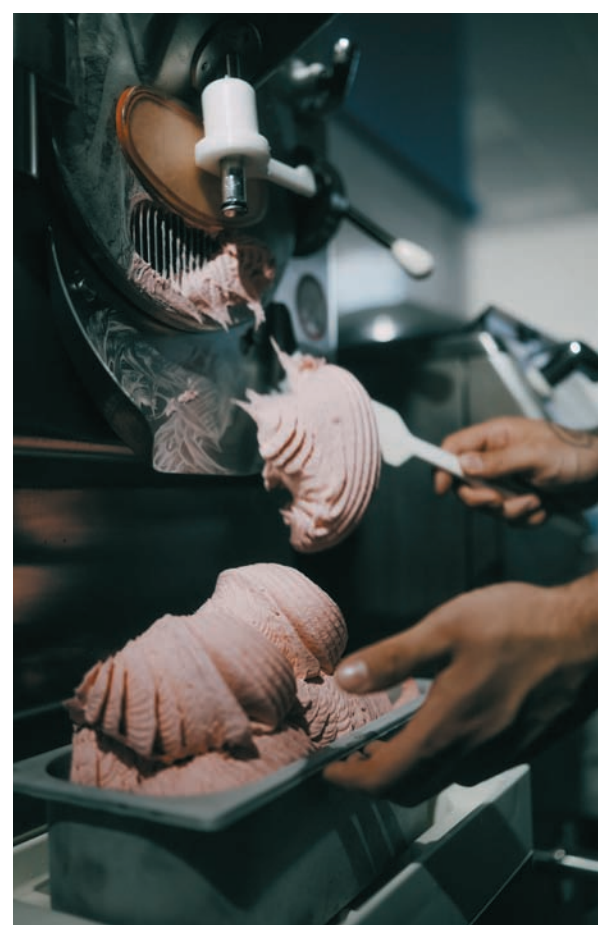
ELEVATION

Ο Σπύρος Αφράτης επανασυστήνει το επαγγελματικό παγωτό

Σε μια αγορά που αναζητά διαρκώς νέους τρόπους διαφοροποίησης, η Elevation επενδύει στη δημιουργία εξατομικευμένων γεύσεων. Ο Σπύρος Αφράτης βλέπει το παγωτό ως κάτι πολύ περισσότερο από ένα επιδόρπιο: ως ένα δημιουργικό μέσο που μπορεί να ενταχθεί σε ένα ευρύτερο γαστρονομικό concept. Γι' αυτό και δεν διστάζει να πειραματιστεί με απρόσμενους συνδυασμούς, όπως σορμπέ ντομάτας ή παγωτό φέτας, που σχεδιάζονται αποκλειστικά για συγκεκριμένα εστιατόρια και ανάγκες.

Παράλληλα, η premium σειρά της εταιρείας συνδυάζει κλασικές αγαπημένες γεύσεις με πιο σύγχρονες προτάσεις, ακολουθώντας τις εξελίξεις της αγοράς, χωρίς να κάνει εκπτώσεις στην ποιότητα. Για τον ίδιο, η σταθερότητα του τελικού προϊόντος είναι εξίσου σημαντική με τη δημιουργικότητα.

«Προσαρμοζόμαστε εμείς στις ανάγκες του πελάτη, όχι το αντίθετο», τονίζει. Και ίσως αυτή ακριβώς η προσέγγιση να είναι το στοιχείο που ξεχωρίζει την Elevation: μια εταιρεία που αντιμετωπίζει κάθε συνεργασία ως κοινή πορεία ανάπτυξης, με οδηγό την ποιότητα, την καινοτομία και την εμπιστοσύνη.

ΤΟ ΠΡΩΤΟ

Παγωτό με γεύση παράδοσης

Στο **Πρώτο**, το καλοκαίρι όλα τα βλέμματα στρέφονται στο χειροποίητο, φρέσκο παγωτό του, που παρασκευάζεται καθημερινά στο εργαστήριο της οικογένειας στο Παλαιό Φάληρο. Οι γεύσεις συνδυάζουν δημιουργικότητα και ποιοτικές πρώτες ύλες: μπλόπιτα με μήλο και κανέλα, δροσερό γιαούρτι με ρόδι, vegan σορμπέ με κόκκινα φρούτα, αλλά και το απόλυτο best seller, το παγωτό φιστίκι από αυθεντικά φιστίκια Αιγίνης.

Ξεχωριστή θέση έχουν και τα οικογενειακά γλυκά που παντρεύουν αγαπημένες συνταγές με παγωτό. Δοκιμάστε το μπολ με βάση πορτοκαλόπιτα, παγωτό βανίλια και σιρόπι πορτοκαλόπιτας ή την εκδοχή με βάση τираμισού, παγωτό βανίλια, πασπαλισμένο με πλούσιο κακάο.

Extra tip: μη φύγετε χωρίς να δοκιμάσετε το θρυλικό γαλακτομπούρεκο.

INFO

Δραπετσώνα:
Εθν. Αντιστάσεως 57, 2104610678 /
Παλαιό Φάληρο:
Ζησιμοπούλου 83, 2160704570 /
Μοσχάτο:
Στρατηγού Μακρυγιάννη 22
2110137870

@toprwto

ΜΑΡΑΜΠΟΥ

Το ραντεβού για ποιοτικό παγωτό

Στο **Μαραμπού**, το παγωτό έχει τη δική του ξεχωριστή θέση όλο τον χρόνο, όμως το καλοκαίρι είναι η ιδανική αφορμή για να το απολαύσεις. Η Βίκυ και ο Ιγκόρ, με μεγάλη αγάπη για το ποιοτικό παγωτό, αναζητούν διαρκώς νέες ιδέες, μελετούν τις πρώτες ύλες και πειραματίζονται με γεύσεις που ξεχωρίζουν για την καθαρότητά τους. Τα παγωτά παρασκευάζονται καθημερινά από φρέσκο γάλα, εποχικά φρούτα και αγνά υλικά, με περιορισμένη ποσότητα ζάχαρης ώστε να αναδεικνύεται η φυσική γεύση τους. Ανάμεσα στις επιλογές θα βρεις σορμπέ πεπόνι, ροδάκινο και βερίκοκο, αλλά και πιο ιδιαίτερες προτάσεις, όπως τα σορμπέ ξηρών καρπών με φιστίκι, αμύγδαλο, καρύδα και φιστικοβούτυρο, αλλά και τη λαχταριστή στρατασιτέλα με σοκολάτα αρίστης ποιότητας. Το Μαραμπού είναι ένα στέκι που σίγουρα θα αγαπήσεις!

INFO

Αρχελάου 17, Παγκράτι
2107247037
www.marabooicecream.gr
f Maraboo Ice Cream
@marabooicecream

ΑΡΜΕΝΟΒΙΑ

Μια βιτρίνα γεμάτη τούρτες αρμενοβίλ και τρίγωνα Πανοράματος

Στα Άνω Πετράλωνα, το **Αρμενοβίλ** φέρνει στην Αθήνα μία από τις πιο χαρακτηριστικές γλυκές παραδόσεις της Θεσσαλονίκης. Το κατάστημα, που μετρά μόλις λίγους μήνες λειτουργίας, έχει ήδη αποκτήσει το δικό του κοινό, παρουσιάζοντας γεύσεις που για χρόνια ήταν συνδεδεμένες με τη συμπρωτεύουσα.

Πίσω από την επιχείρηση βρίσκεται μια οικογενειακή ιστορία που ξεκινά από τη δεκαετία του 1930. Τότε, ο παππούς του Φώτη Καλαμπάκα δραστηριοποιούνταν ως τεχνίτης φύλλου, με εξειδίκευση στην παραγωγή φύλλων για μπουγάτσες και σιροπιαστά, ενώ παράλληλα

ασχολούνταν με το χονδρεμπόριο. Σήμερα, ο Φώτης Καλαμπάκας και η σύζυγός του, Σωτηρία Σκορδιάνου, συνεχίζουν αυτή την παράδοση, μεταφέροντας στην Αθήνα γεύσεις που κουβαλούν ιστορία σχεδόν ενός αιώνα.

Η πρώτη εικόνα που αντικρίζει κανείς είναι η εντυπωσιακή βιτρίνα με τις τούρτες αρμενοβίλ. Πρόκειται για ένα γλυκό με ξεχωριστή υφή και γεύση, που απογειώνεται όταν περιχυθεί με ζεστή σοκολάτα και φιλέ αμυγδάλου. Δίπλα τους βρίσκονται τα σοκολατένια τρίγωνα Πανοράματος, γεμισμένα με πλούσια κρέμα ζαχαροπλαστικής, αλλά και η σοκολατένια μπάλα με γέμιση αρμενοβίλ, η οποία λιώνει όταν πέσει πάνω της η ζεστή σοκολάτα.

Ο Φώτης και η Σωτηρία υποδέχονται καθημερινά τους επισκέπτες και τους ξεναγούν στα πιο δημοφιλή γλυκά της Θεσσαλονίκης, εξηγώντας την ιστορία και τα χαρακτηριστικά τους.

Το Αρμενοβίλ πραγματοποιεί διανομή σε όλη την Αθήνα χωρίς επιπλέον χρέωση, με ειδικές συσκευασίες που διασφαλίζουν τη φρεσκάδα και την ποιότητα των γλυκών.

INFO

Δρυόπων 2
Άνω Πετράλωνα
6972157009
2168002419
armenovil.athens.gr
@armenovil.athens

KAYAK

Η πιο γλυκιά στάση
κάτω από την Ακρόπολη

Λίγες εικόνες αποτυπώνουν καλύτερα το καλοκαίρι στην Αθήνα από έναν περίπατο στην εμβληματική Διονυσίου Αρεοπαγίτου. Καθώς ο ήλιος δύνει και η Ακρόπολη φωτίζεται με τις ζεστές αποχρώσεις του απογεύματος, ο πιο αγαπημένος πεζόδρομος της πόλης γίνεται το ιδανικό σκηνικό για μια μικρή στάση απόλαυσης.

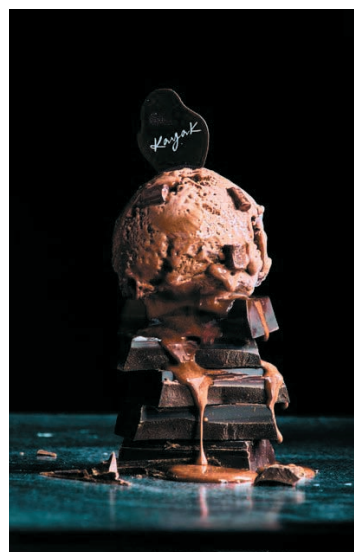
Σε αυτό το μοναδικό σημείο, στη Διονυσίου Αρεοπαγίτου 1, η Kayak ανοίγει το νέο της boutique κατάστημα, προσφέροντάς μας μια ξεχωριστή εμπειρία πα-

γωτού που συνδυάζει ποιότητα, γεύση και αθηναϊκή ατμόσφαιρα.

Η φιλοσοφία της Kayak βασίζεται σε προσεκτικά επιλεγμένα υλικά: φρέσκο ελληνικό γάλα, φυσικά φρούτα, εκλεκτούς ξηρούς καρπούς και σοκολάτες υψηλής ποιότητας από τους οίκους Callebaut και Valrhona. Η αφοσίωση αυτή έχει αναγνωριστεί διεθνώς, με 19 Great Taste Awards να επιβεβαιώνουν τη σταθερή της πορεία στον χώρο της γαστρονομίας.

Για το φετινό καλοκαίρι, ξεχωρίζουν δύο νέες προτάσεις. Το **Lemon Pie** συνδυάζει βελούδινη κρέμα λεμονιού, ζύσμα lime και χειροποίητη μαρέγκα, χαρίζοντας δροσιά και ένταση. Το **Matcha Latte**, με βιολογικό μάτσα και θυμαρίσιο μέλι, προσφέρει μια πιο σύγχρονη γευστική προσέγγιση, διατηρώντας τη χαρακτηριστική κρεμώδη υφή που έχει κάνει γνωστή την Kayak.

Η νέα boutique δεν είναι απλώς ένας προορισμός για παγωτό. Είναι μια ακόμη αφορμή να απολαύσει κανείς την Αθήνα, μετατρέποντας μια απλή βόλτα σε μια μικρή καλοκαιρινή εμπειρία που μένει στη μνήμη.

INFO

Διονυσίου
Αρεοπαγίτου 1
Ακρόπολη
2109210400
www.kayak.gr
[f kayakicecream](https://www.facebook.com/kayakicecream)
[@ kayak.gr](https://www.instagram.com/kayak.gr)

CHILLBOX

Δείξε μου το παγωτό σου
να σου πω τι τύπος είσαι!

Αθήνα, καλοκαίρι. Κάποιοι ξυπνούν για pilates πριν βγει ο ήλιος. Κάποιοι εμφανίζονται μόνο μετά τις 9 το βράδυ. Κάποιοι μετράνε πρωτεΐνη, κάποιοι μετράνε red flags. Και κάπου ανάμεσα σε frozen yogurt, παγωτό και toppings, το chillbox πιστεύει ότι οι επιλογές μας λένε περισσότερα για εμάς απ' όσα νομίζουμε. Δες λοιπόν τι τύπος είσαι.

Μπαίνεις στα chillbox και διαλέγεις:

Frozen Yogurt με granola και μέλι; Ψάχνεις την ισορροπία χωρίς εκπτώσεις στη γεύση. Ισορροπημένος, σταθερός κι αυτός που πάντα προτείνει το σωστό μαγαζί.

Παγωτό γιαούρτι high protein με topping φράουλες και καραμελωμένο αμύγδαλο; Μάλλον είσαι ο τύπος που ξυπνά στις 07.00 για pilates και λες πιο πολύ τη λέξη «πρωτεΐνη» απ' ό,τι «καλημέρα». Στόχοι, πρόγραμμα και λίγο wellness content στο feed.

Παγωτό Red Flag με βανίλια και chili pepper; Χμ... είσαι μάλλον ένα κινούμενο red

flag... Γλυκ@ στην αρχή και απρόβλεπ@ στη συνέχεια. Μάλλον απαντάς στα μηνύματα όταν πλέον δεν θυμάσαι τι σε είχαν ρωτήσει, ή και... ποτέ.

Παγωτό Black lava με σιρόπι φράουλας και αλμυρά potato sticks; Σου αρέσει αναμφίβολα να εντυπωσιάζεις. Είσαι το απόλυτο plot twist της παρέας. Δεν ακολουθείς τάσεις. Τις δημιουργείς.

Frozen Yogurt με διπλή δόση Speculoos scramble; Ξεκινάς για κάτι ελαφρύ και καταλήγεις με την απόλυτη αμαρτία! Ξέρεις να απολαμβάνεις τη ζωή χωρίς ενοχές. Και καλά κάνεις.

Το αποτέλεσμα; Στα chillbox, όποιος και αν είναι ο τύπος σου, όποια και να είναι η διάθεσή σου, θα υπάρχει πάντα ένας συνδυασμός ανάμεσα στα δεκάδες Frozen Yogurts, παγωτά και toppings για να ικανοποιήσει τη λιγούρα σου! Εξάλλου, οι πιο ενδιαφέροντες άνθρωποι δεν χωρούν ποτέ σε μία μόνο κατηγορία.

INFO

[f Chillbox FrozenYogurt](https://www.facebook.com/ChillboxFrozenYogurt)
[@ Chillbox Greece](https://www.instagram.com/ChillboxGreece)

Επιμέλεια
ΜΑΡΙΑ-ΙΩΑΝΝΑ
ΣΙΓΑΛΟΥ

look

Το νέο Zebzag Sandal της **Dr. Martens**

H Dr. Martens παρουσιάζει το νέο **Zebzag Sandal**, ένα σχέδιο που συνδυάζει άνεση και σύγχρονο στιλ. Κατασκευασμένο από μαλακό suede δέρμα, διαθέτει ρυθμιζόμενα λουράκια και σταθερή εφαρμογή για καθημερινή χρήση. Η χαρακτηριστική Zebzag σόλα προσφέρει απορρόφηση κραδασμών και στήριξη, ενώ η εμβληματική κίτρινη ραφή διατηρεί αναλλοίωτη την ταυτότητα του brand.

Ευέλικτο και πρακτικό, το Zebzag Sandal ταιριάζει εύκολα με κάθε καλοκαιρινό look, από denim μέχρι λινά σύνολα και φορέματα. Για αυτούς που δεν κάνουν εκπτώσεις ούτε στην άνεση ούτε στο στιλ. Η νέα συλλογή της Dr. Martens είναι διαθέσιμη σε επιλεγμένα καταστήματα σε όλη την Ελλάδα. Αποκλειστικός αντιπρόσωπος της Dr. Martens σε Ελλάδα, Κύπρο & Ρουμανία είναι ο Όμιλος Φάις.

ZALANDO

Μάξι φόρεμα-πουκάμισο
Yassavanna €59,89

FUJIFILM

Φωτογραφική μηχανή instax mini Evo Gentle Rose

CM JEWELRY DESIGN ATHENS

Κολιέ από ασήμι 925
επιχρυσωμένο Helios €159

KIKO

Μάσκα χειλιών Kissable
Paradise Replumping
€11,99

MELLER

Γυαλιά ηλίου Gamal €54

SUN OF A BEACH

Καπέλο baseball Athens Multi Grey €35

NUXE

Σέρουμ μαλλιών Prodigieux
για ενυδάτωση 50 ml

ENVIE SHOES

Καφέ φλατ σανδάλια €59,90

STRADIVARIUS

Τσάντα ώμου μακραμέ με
κρόσσια €27,99

CALZEDONIA

Ενισχυμένο τρίγωνο σουτιέν μαγιό και brazilian σλιη μαγιό
με κορδόνια Vibrant Chevron €40 και €25

TOMS

Κόκκινες πάνινες
εσπαντρίγιες

SUN ΦΛΕΠΤ

Μίνι φόρεμα jacquard με κρόσσια €125

Ξέρεις ότι είναι
πραγματικά
καλοκαίρι
όταν... λες
στο τηλέφωνο:
«Ωραία, θα
είμαι έτοιμη
σε 5 λεπτά».

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ

critic's CHOICE

Εμμονή (OBSESSION) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κέρι Μπάρκερ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Μάικλ Τζόνστον, Ίντε Ναβαρέτε, Κούπερ Τόμλινσον, Μέγκαν Λόουλες, Αντι Ρίχτερ

Ο Μπέαρ είναι κρυφά ερωτευμένος με την κολλητή του, Νίκι, με την οποία είναι συνεχώς μαζί (εργάζονται στο ίδιο κατάστημα), όμως δεν βρίσκει ποτέ το θάρρος να της εξομολογηθεί όσα νιώθει. Μια νύχτα κάνει την ευχή, με ένα «μαγικό ξόρκι» που αγόρασε για λίγα δολάρια, να τον ερωτευτεί παράφορα η Νίκι. Και, ως εκ θαύματος, η ευχή του πραγματοποιείται.

Στην αλυσίδα των φρέσκων και πρωτότυπων θρίλερ που έχουν βγει τα τελευταία χρόνια, έρχεται να προστεθεί η «Εμμονή» ενός ακόμη άγνωστου YouTuber (προηγήθηκε το «Backrooms» του Κέιν Πάρσονς). Ο 25χρονος Κέρι Μπάρκερ με ένα low budget φιλμ (κόστους μόλις 750.000 δολαρίων), τινάζει την μπάνκα στον αέρα –πάνω από 200 εκατ. δολάρια οι εισπράξεις στις ΗΠΑ– με ένα έξυπνο αλληγορικό φιλμ για την ερωτική εμμονή, που μπορεί να γεννήσει θεούς, δαίμονες, αλλά κυρίως... τέρατα! Το φιλμ βασίζεται στην ιδέα του μαγικού ξορκιού, την οποία είτε αποδέχεστε (οπότε απολαμβάνετε την πιασάρικη υπόθεση, που αφορά κυρίως τις προβληματικές σχέσεις) είτε απορρίπτετε, αν δεν είστε και τόσο μεγάλος φαν του μεταφυσικού τρόμου. Θέμα του σεναρίου, όπως προαναφέραμε, είναι η αρρωστημένη πλευρά τοξικών ερωτικών σχέσεων. Τα νοσηρά χαρακτηριστικά που περιγράφει το καλογραμμένο σενάριο οδηγούν τον Μπέαρ και τη Νίκι σε οριακές καταστάσεις, που δοκιμάζουν τις αντοχές του θεατή. Χιούμορ και τρόμος κουμπώνουν ιδανικά, σε ένα αφηγηματικό όχημα το οποίο ο νεαρός σκηνοθέτης οδηγεί με τρομερή αυτοπεποίθηση και με αμέτρητες ιδέες όσον αφορά τον μηχανισμό του τρόμου. Εκεί που κωλαίνει η «Εμμονή» είναι στο να κουμπώσει η προβλέψιμη στο δεύτερο μέρος πλοκή (στο σενάριο κάποιες σεκάνς, όπως π.χ. η βραδιά που η Σάρα τηλεφωνεί στον Μπέαρ στις 3.30 το βράδυ και του ζητά να συναντηθούν, δεν έχουν λογική συνοχή και χρησιμοποιούνται μόνο για να φτιαχτεί ακόμη μια δυνατή σκηνή) με το ιδεολογικό κομμάτι της ιστορίας, που φυσικά θα προκαλέσει ατελείωτες κουβέντες στα πηγαδάκια των σινεφίλ.

ΕΠΙΣΗΜ

▶▶▶ Επέτειος 25 ετών για την πιο γλυκιά Παριζιάνα του γαλλικού σινεμά, την «Αμελί» (****) του Ζαν Πιερ Ζενέ, με την ακαταμάχητη φατσούλα της Οντρέ Τοτού. ▶▶▶ Ο όρος «κλασικό αριστούργημα» ταιριάζει γάντι στο «Ψυχώ» (****) του Άλφρεντ Χίτσκοκ, που το 1960 άλλαξε μια για πάντα το κινηματογραφικό πρόσωπο του τρόμου. ▶▶▶ Το «Θα σ' αγαπώ τον Νοέμβρη» (-) του Σωτήρη Σταμάτη, που συμμετείχε στο 66ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, αφηγείται την ιστορία τριών ζευγαριών.

JUST THE FACTS

Εμμονή ***

Ας μιλήσουμε για τοξικές σχέσεις

Θανάσιμα πλούσιος **

Ματωμένη κληρονομιά

Leviticus **½

Queer δράμα σε συσκευασία τρόμου

Toy Story 5 **½

Κοίτα πάντα τη θετική πλευρά της ζωής

Αμελί ****

Ραντεβού στη Μονμάρτρν

Ψυχώ *****

Το απόλυτο αριστούργημα του Άλφρεντ Χίτσκοκ

Θα σ' αγαπώ τον Νοέμβρη -

Έρωτες στη Θεσσαλονίκη

Θανάσιμα πλούσιος (HOW TO MAKE A KILLING) **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τζον Πάτον Φορντ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Γκλεν Πάουελ, Μάργκαρετ Κουόλεϊ, Τζέσικα Χένγουικ, Μπιλ Καμπ, Ζακ Γουντς, Εντ Χάρρις

Ένας αποκληρωμένος από τα γεννοφάσκια του νεαρός άντρας, που όμως έχει μεγαλώσει στο περιβάλλον της βαθύπλουτης οικογένειας των Ρέντφελου, εμπνέεται μια σατανική ιδέα για να κληρονομήσει την τεράστια περιουσία τους.

Η μεγαλύτερη κληρονομιά είναι η εκδίκηση, μας ενημερώνει το tagline του φιλμ και μας προϊδεάζει για όσα ακολουθούν. Ο Τζον Πάτον Φορντ βασίζεται στο κλασικό «Ο 13ος κληρονόμος» του Ρόμπερτ Χάμερ για να φτιάξει μια κατάμαυρη κωμωδία, όπου η ελάχιστη πειστική και εξωφρενικά στιλιζαρισμένη αστυνομική ίντριγκα συναντά το ταξικό στοιχείο. Ο Γκλεν Πάουελ άνετος και στιλάτος στον ρόλο του δολοφόνου με το αγγελικό πρόσωπο, αλλά η πραγματικά ξεχωριστή παρουσία είναι εκείνη της Μάργκαρετ Κουόλεϊ, που υποδύεται απολαυστικά την κακομαθημένη και σέξι Τζούλια.

Leviticus **½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ειντριαν Κιαρέλα ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Τζο Μπερντ, Στέισι Κλάουζεν, Τζέρεμι Μπλούιτ, Νίκολας Χόουπ, Μία Γουασικόφσκα

Σε μικρή, επαρχιακή πόλη της Αυστραλίας, δύο έφηβοι, ο Νέιμ και ο Ράιαν, καταδιώκονται από μια τρομακτική οντότητα που αλλάζει συνεχώς μορφές.

Ένα ιδιότυπο θρίλερ με έντονο σασπένς, σκηνές ωμής βίας και μια ίντριγκαδόρικη κεντρική ιδέα που στρέφεται γύρω από τον έρωτα των δύο νέων. Τα ξεκάθαρα μηνύματα περί ομοφοβίας και κοινωνικού στιγματισμού κουμπώνουν εύστοχα με τον αγώνα επιβίωσης των δύο νέων στη συντηρητική αυστραλιανή κοινότητα, όπου το κουμάντο φαίνεται να κάνει μια θρησκευτική αδελφότητα. Παρότι το σενάριο δυσκολεύεται να ενσωματώσει αποτελεσματικά τα δραματουργικά στοιχεία της πλοκής σε ένα ομοιογενές μεταφυσικό θρίλερ, το σκηνοθετικό ντεμπούτο του Έιντριαν Κιαρέλα –με την έμπειρη καθοδήγηση των παραγωγών του εξαιρετικού «Babadook»– χαρακτηρίζεται από γνώση των κλισέ του είδους και αφηγηματική ευχέρεια, ειδικά στην κατασκευή της απειλητικής και μακάβριας ατμόσφαιρας.

Toy Story 5 **½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Άντριου Στάντον ΜΕΤΙΣ ΦΩΝΕΣ ΤΩΝ: Τομ Χανκς, Τιμ Άλεν, Τζόαν Κιούζακ, Γκρέτα Λι, Κόναν Ο'Μπράιεν, Τόνι Χέιλ

Η Τζέσι είναι η αρχηγός των παιχνιδιών της μικρής Μπόνι, αλλά οι ισορροπίες αλλάζουν όταν ένα τάμπλετ μπαίνει στη ζωή της πιτσιρίκας.

«Τέλειωσε η εποχή των παιχνιδιών», ενημερώνουν την Τζέσι κάποια ξεχασμένα παιχνίδια, αλλά εκείνη δεν θέλει να το πιστέψει. Όταν όμως το διαπιστώνει με τον πιο σκληρό τρόπο, αποφασίζει να πάρει το όπλο της. Το γνωστό κέφι της κλασικής παρέας των παιχνιδιών βρίσκεται σε...

κριση εδώ, καθώς τα σκληρά μηνύματα έχουν το πάνω χέρι, σε μια, αν μη τι άλλο, επίκαιρη αλλά και ζόρικη όσον αφορά το συναισθηματικό της σκέλος παιδική περιπέτεια. Βέβαια, οι δημιουργοί της Pixar κάνουν ό,τι μπορούν για να στρογγυλέψουν κάπως τις αιχμηρές απόψεις του σεναρίου, με το κωμικό βάρος να πέφτει στην ηλικία των γερασμένων παιχνιδιών και τις αλλοιώσεις (ο Γούντι με κοιλίτσα και φαλάκρα!) που έχουν υποστεί απ' τον χρόνο.

«Ο ΦΟΒΟΣ ΚΑΝΕΙ ΚΑΛΟ, ΓΙΑΤΙ ΣΕ ΒΟΗΘΑ ΝΑ ΕΠΙΒΙΩΝΕΙΣ» (LEVITICUS)

Στο Χιλιοστό-ΕΛΑΣ

Rebranding... στο χιλιοστό

Αλ. Τσίπρας, Ν. Παπάς και Γ. Σακελλαρίδης αποχωρούν από το Μέγ. Μαξίμου μετά το Δημοψήφισμα του 2015

Bloody close»... φτάσαμε στη διάλυση της χώρας, περιγράφει λακωνικά ο Μάρτιν Σελμάγιερ στον φρακό του ντοκιμαντέρ των Βαρβιτσιώτη-Δενδρινού στον ΣΚΑΪ, που με βασανιστική αφηγηματική επιμέλεια μας θύμισε, σε έξι επεισόδια, κάθε πόντο εκείνης της «αιμοσταγούς», για εμάς τους πολίτες, διαδρομής.

Είδαμε σε κοντινό πλάνο την πολιτική αυθάδεια, την έπαρση και την γραμματοσύνη με τα οποία η τότε κυβέρνηση έπαιξε στα ζάρια το μέλλον της χώρας. Μαγεμένη και η ίδια –όπως ομολογούν στελέχη της– από την ευκολία με την οποία ο λαός που την ψήφισε αποθέωνε κάθε της μυθολογική έξαρση, από τα νταούλια για τις αγορές μέχρι την ψευδαισθησιολογία δημοκρατίας με το καταστροφικό Δημοψήφισμα.

Ήμασταν εύπιστοι, ήμασταν όμως και πολύ απελπισμένοι τότε, καθώς μια εποχή ευδαιμόνων αφασίας κατέρρευε με πάταγο. Έπρεπε κάποιος να χρεωθεί τα σπασμένα. Και είναι πάντα οι «έξω από δω» που απειλούν τον σπουδαίο δημοκρατικό μας πολιτισμό, οι Ευρωπαίοι χαρτογιακάδες. Πατί οι δικές μας νεράιδες μας υπόσχονταν κόσμο ποιοτικό, μιας επαναστατημένης χώρας που οι πολίτες της θα τρέχουν με ξέπλεκα μαλλιά στον άνεμο και όλοι θα 'χουν απ' όλα. Μπορεί, βέβαια, και να μην έχουν καθόλου μαλλιά – άλλο αυτό. Σίγουρα όμως δεν θα έχουν και... ψωροευρώ, «miserable euros», όπως τα είπε ο Βαρουφάκης, που καλούσε τη χώρα να πέσει στον γκρεμό για να δει τι θόρυβο θα κάνει.

Πλάνο το πλάνο, φράση τη φράση από τον Ντάισελμπλουμ μέχρι τον Πουνκέρ και τον Κοστέλο κι από τον Παπά και τον Σταθάκη μέχρι τον Βαρουφάκη (αυτός ο τελευταίος δεν δέχτηκε τη συμμετοχή στο ντοκιμαντέρ, όπως και ο Τσίπρας), είδαμε πώς οι «μισποϊ» Ευρωπαίοι εργάζονταν με σοβαρότητα, γνώσεις και σεβασμό στην ιδέα της ενωμένης Ευρώπης, απέναντι σε απροετοίμαστους, πρόχειρους, σαν μαθητευόμενους μάγους, Έλληνες πολιτικούς. Όλα καταγεγραμμένα, γιατί η ιστορία είναι γεγονός, που, όπως κι αν ερμηνευτούν, δεν αλλάζει το αποτέλεσμά τους, δεν αλλάζει ο εφιάλτης της καταστροφής και ο λογαριασμός που πληρώσαμε και ακόμη πληρώνουμε.

Και εμβόλιμο, σαν θέαμα μέσα στο θέαμα, ήρθε το σόου Τσίπρα στο Θησείο για την ανακοίνωση

της ίδρυσης του νέου, καταδικού του κόμματος. Μια τηλεοπτική έμπνευση αμήχανη τελετή, μακριά από τον παλμό της εποχής που θύμιζε το ντοκιμαντέρ του ΣΚΑΪ, με αισθητική εορταστικής ΕΡΤ των 80's, με δυο συμπαθείς ηθοποιούς στη σκηνή, Χειλάκη και Τουμασάτου, να μην έχουν μάθει καν απέξω τις 10-15 αράδες που έπρεπε να πουν. Περιεργο, όταν για τη δουλειά τους αποστηθίζουν τις δεκάδες σελίδες ενός ρόλου. Εικόνα βιαστικής προχειρότητας, που επιδεινώθηκε με τις πυκνές ματιές στο μόνιτορ του Αλέξη Τσίπρα κατά την ομιλία του. Ούτε αυτός είχε μάθει απέξω το κείμενο.

Όσο για το εορταστικό βίντεο που προβλήθηκε πριν από την ανακοίνωση του ονόματος, ήταν αναλόγου άνευρης αισθητικής. Πρόσωπα καθημερινών ανθρώπων στον φρακό και πλάνα από ελληνικές ομορφιές και παραλίες. Θα μπορούσε να είναι διαφημιστικό του ΕΟΤ ή ακόμη και τράπεζας για δάνεια σε startpers και μικρομεσαίους. Στο τέλος εμφανίζεται το καθιερωμένο στις τελετές του είδους γλυκύτατο κοριτσάκι, που βρίσκει έναν πάπυρο στην παραλία – τον έστειλε η ιστορία από τα βάθη των ωκεανών; Βγαίνει το κοριτσάκι από την οθόνη σε μια τετριμμένη σύνδεση θεάματος και πραγματικότητας και παραδίδει τον πάπυρο στον αρχηγό.

Ήρθε η πολυαναμενόμενη στιγμή – τηλεοπτικής τουλάχιστον, γιατί πολιτικώς μείναμε με απορίες. Και ο αρχηγός, σαν τηλεπαρουσιαστής, ξετυλίγει το χαρτί, περιμένει να κορυφωθεί η αγωνία, κοιτάει τον φρακό με πλατύ, θεατρικό χαμόγελο... εντ δε γουίνερ ιζ... κοντινό στο χαρτί και... ιδού! ΕΛΑΣ (όνομα που μοιάζει με προϊόν AI, σαν να έχουν συντεθεί δεδομένα χωρίς το ηθικό και συναισθηματικό τους βάθος).

Η σύγκριση των δύο θεαμάτων, των δύο εποχών με τον ίδιο πρωταγωνιστή αναπόφευκτη. Άλλωστε σ' αυτόν τον δεύτερο κύκλο του εθνικού υπερθέαματος διεκδικεί τον ρόλο που είχε στον πρώτο. Με διαφορετικό καστ. Το πρώτο δεν ήταν πετυχημένο. Δική του επιλογή και πάλι. Είναι το ίδιο αυτό καστ που έχει επιδοθεί σε μια φρενιτώδη κίνηση από κόμμα σε κόμμα, από ομάδα σε ομάδα, τροφοδοτώντας ένα θλιβερό παραπολιτικό κουτομπολιό, σαν πανελίστες που αλλάζουν σύνθεση και κανάλι για μερικές αράδες με το όνομά τους στο εβδομαδιαίο τηλεοπτικό περιοδικό. Όσο για μας τους φιλοθεάμονες, δεν μπορούμε να ισχυριστούμε πλέον ότι είμαστε άπειροι και αδαείς. Τα 'χουμε δει όλα. **A**

«Widow's Bay» Η σειρά-έκπληξη της χρονιάς

Του ΓΙΑΝΝΗ ΔΑΒΒΕΤΑ

Στο Apple TV ένας δήμαρχος παλεύει να σώσει ένα ξεχασμένο νησί που κρύβει κάτι σκοτεινό και ο Μάθιου Ρις μάς χαρίζει τον πιο απολαυστικό ρόλο της σεζόν.

Υπάρχουν σειρές που τις περιμένεις μήνες ολόκληρους και στο τέλος δεν σου μένει τίποτα. Και υπάρχουν σειρές που μπαίνουν στα μουλωχτά, χωρίς τυμπανοκρουσίες και μέσα σε λίγες βδομάδες έχουν γίνει η κουβέντα όλων. Το «Widow's Bay» ανήκει ολοφάνερα στη δεύτερη κατηγορία, κι αν με ρωτήσετε σήμερα ποια είναι η καλύτερη σειρά της χρονιάς, η απάντηση δεν σπκώνει πολλή κουβέντα. Είχα μιλήσει γι' αυτήν όταν πρωτοβγήκε, αλλά έχω την αίσθηση πως εδώ ακόμα δεν την έχουν πάρει πολλοί χαμπάρι, τη στιγμή που έξω έχει ήδη γίνει το φαινόμενο της σεζόν, με δηλωμένο θαυμαστή ακόμα και τον Γκιγέρμο ντελ Τόρο. Γι' αυτό και ένιωσα πως έπρεπε να ξαναγυρίσω σ' αυτήν, πόσο μάλλον αφού, 9 επεισόδια μετά και με το φινάλε να έρχεται στις 17/6, μου φαίνεται δέκα φορές καλύτερη απ' όσο στην αρχή.

Θα σας πω όμως ένα πράγμα γιατί μου το επιβάλλει η ίδια η σειρά. Το «Widow's Bay» ξεκινάει περίεργα και στα πρώτα λεπτά δεν καταλαβαίνεις πού ακριβώς το πάει, οπότε όποιος βαριέται εύκολα μπορεί να την παρατήσει από το πρώτο κιόλας επεισόδιο. Θα ήταν όμως τεράστιο λάθος. Πατί αυτή ακριβώς η αρχική αμηχανία είναι το κλειδί για το όλο εγχείρημα. Η σειρά αρνείται πεισματικά να μπει πίσω από ταμπέλα, κι αυτό που στην πρώτη επαφή μοιάζει με μπέρδεμα αποδεικνύεται σιγά σιγά προμελετημένη ισορροπία ανάμεσα στον τρόπο, το μυστήριο και την κωμωδία. Είναι ένας συνδυασμός που ειλικρινά δυσκολεύομαι να θυμηθώ πότε τον ξαναείδα να δουλεύει τόσο καλά. Αν υπάρχει μια ετικέτα που της αξίζει, είναι το genre bending, και το σερβίρε με μια άνεση που σπανίζει.

Η ιστορία είναι απαιτητά απλή. Ο Τομ Λόφτις, ο ρόλος του Μάθιου Ρις, είναι ο δήμαρχος του Γουίντσοους Μπέι, ενός μικρού και φαινομενικά γραφικού νησιού καμιά εξηταριά χιλιόμετρα έξω από τις ακτές της Νέας Αγγλίας. Το όνειρό του είναι να αναστήσει τη μαραζωμένη του κοινότητα, μετατρέποντάς τη σε τουριστικό προορισμό στο στιλ του Μάρθα'ς Βάινγιαρντ. Το πρόβλημα είναι ότι κάτω από την ειδική επιφάνεια παραμονεύει κάτι, μια κατάρα αιώνων, που οι παλιοί ντόπιοι αντιμετωπίζουν με δέος, ενώ ο ίδιος ο δήμαρχος ως ενοχλητική δεισιδαιμονία, μέχρι που τα πράγματα αρχίζουν να ξεφεύγουν για τα καλά. Πάνω σ' αυτόν τον καμβά η σειρά χτίζει μια ατμόσφαιρα που ισορροπεί ανάμεσα στο ζεστό, σχεδόν

νοσταλγικό πορτρέτο μιας μικρής κοινότητας και στον τρόπο που σιγοβράζει από κάτω. Αν θέλω να τη συγκρίνω με κάτι, στο μυαλό μου έρχεται το «Twin Peaks», η ίδια αίσθηση πως μια μικρή πόλη κρύβει πολύ περισσότερα απ' όσα δείχνει στην επιφάνεια. Όπως έχω ξαναπεί, είναι σαν να βλέπεις Στίβεν Κινγκ με μια βαρβάρη δόση κωμωδίας, και δεν το λέω μόνο εγώ, αφού διεθνώς τη σύγκριναν με το σύμπαν του «It» και του «Welcome to Derry». Το 4ο επεισόδιο ειδικά είναι αριστουργημα, χωρίς αυτό να σημαίνει πως τα υπόλοιπα πάνε πίσω, γιατί από εκεί και πέρα ειλικρινά δεν ξέρεις από πού σου έρχεται.

Κομβικό κομμάτι όλης αυτής της μαγείας είναι ο ίδιος ο Μάθιου Ρις, ο αγαπημένος μας από το «The Americans», που εδώ είναι σκέτη απόλαυση. Ένας ηθοποιός που σε κάνει να γελάς και να ανατριχιάζεις στην ίδια σκηνή. Δίπλα του ένα εξαιρετικό καστ, με την Κέιτ Ο'Φλιν στον ρόλο της μοναχικής και αδέξιας δεξιάς του χείρας Πατρίσια να του πετάει ασταμάτητα δηκτικές ατάκες και τον πάντα υπέροχο Στίβεν Ρουτ ως τον παλιό του νησιού, που μιλάει για την κατάρα με μια τρέλα στο βλέμμα, που από μόνη της σε πείθει ότι κάτι πολύ άσχημο συνέβη εδώ κάποτε.

Πίσω από την κάμερα κρύβεται μια ιστορία που αξίζει να την ξέρετε, γιατί εξηγεί πολλά. Δημιουργός και showrunner είναι

η Κέιτι Ντίπολντ, ένα όνομα που ίσως δεν σας λέει κάτι, αλλά υπογράφει κωμωδίες που σίγουρα έχετε δει, από τα τέσσερα χρόνια της στο «Parks and Recreation» μέχρι το «The Heat» και το γυναικείο reboot των «Ghostbusters» το 2016. Το απίστευτο είναι ότι ο πυρήνας του «Widow's Bay» γεννήθηκε πριν από σχεδόν 20 χρόνια, σαν δείγμα γραφής που είχε ετοιμάσει η Ντίπολντ για να μπει στο γραφείο σεναριογράφων του «Parks and Recreation». Χρειάστηκε όλα αυτά τα χρόνια για να βρει επιτέλους τη μορφή και το σπίτι που του άξιζε. Τη σκηνοθεσία στα 5 από τα 10 επεισόδια υπογράφει ο Χίπο Μουράι, ο άνθρωπος πίσω από την αισθητική του «Atlanta», μαζί με τους Τάι Γουέστ, Σαμ Ντόνοβαν και Άντριου ΝτεΓιάνγκ, ενώ τα γυρίσματα έγιναν στη Μασαχουσέτη, σε τοποθεσίες όπως το Γκλόστερ και το Ρόκφορντ, που χαρίζουν στη σειρά αυτή την αυθεντική, αρμυρή αίσθηση της Νέας Αγγλίας.

Και για όσους ανησυχούν που το φινάλε πλησιάζει, το Apple TV μόλις υπέγραψε για 2η σεζόν, αλλά και πολυετές συμβόλαιο με την Ντίπολντ. Αν αυτό δεν σας λέει πόσο πιστεύουν στο πράγμα, τότε δεν ξέρω τι θα σας το πει. Κάντε λοιπόν τη χάρη στον εαυτό σας και δείτε το «Widow's Bay» από την αρχή, παραμερίζοντας την πρώτη αμηχανία, και στο τέλος δεν υπάρχει περίπτωση να το μετανιώσετε. **A**

Ρόλο της μοναχικής και αδέξιας δεξιάς του χείρας Πατρίσια να του πετάει

ασταμάτητα δηκτικές ατάκες και τον πάντα υπέροχο Στίβεν Ρουτ ως τον παλιό του νησιού, που μιλάει για την κατάρα με μια τρέλα στο βλέμμα, που από μόνη της σε πείθει ότι κάτι πολύ άσχημο συνέβη εδώ κάποτε.

Πίσω από την κάμερα κρύβεται μια ιστορία που αξίζει να την ξέρετε, γιατί εξηγεί πολλά. Δημιουργός και showrunner είναι

η Κέιτι Ντίπολντ, ένα όνομα που ίσως δεν σας λέει κάτι, αλλά υπογράφει κωμωδίες που σίγουρα έχετε δει, από τα τέσσερα χρόνια της στο «Parks and Recreation» μέχρι το «The Heat» και το γυναικείο reboot των «Ghostbusters» το 2016. Το απίστευτο είναι ότι ο πυρήνας του «Widow's Bay» γεννήθηκε πριν από σχεδόν 20 χρόνια, σαν δείγμα γραφής που είχε ετοιμάσει η Ντίπολντ για να μπει στο γραφείο σεναριογράφων του «Parks and Recreation». Χρειάστηκε όλα αυτά τα χρόνια για να βρει επιτέλους τη μορφή και το σπίτι που του άξιζε. Τη σκηνοθεσία στα 5 από τα 10 επεισόδια υπογράφει ο Χίπο Μουράι, ο άνθρωπος πίσω από την αισθητική του «Atlanta», μαζί με τους Τάι Γουέστ, Σαμ Ντόνοβαν και Άντριου ΝτεΓιάνγκ, ενώ τα γυρίσματα έγιναν στη Μασαχουσέτη, σε τοποθεσίες όπως το Γκλόστερ και το Ρόκφορντ, που χαρίζουν στη σειρά αυτή την αυθεντική, αρμυρή αίσθηση της Νέας Αγγλίας.

Και για όσους ανησυχούν που το φινάλε πλησιάζει, το Apple TV μόλις υπέγραψε για 2η σεζόν, αλλά και πολυετές συμβόλαιο με την Ντίπολντ. Αν αυτό δεν σας λέει πόσο πιστεύουν στο πράγμα, τότε δεν ξέρω τι θα σας το πει. Κάντε λοιπόν τη χάρη στον εαυτό σας και δείτε το «Widow's Bay» από την αρχή, παραμερίζοντας την πρώτη αμηχανία, και στο τέλος δεν υπάρχει περίπτωση να το μετανιώσετε. **A**

Τι σου φέρνει
το αγαπημένο σου
ACS Locker;

ΑΥΤΟ ΠΟΥ
ΠΕΡΙΜΕΝΕΣ

ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΔΕΝ
ΠΕΡΙΜΕΝΕΣ

Κι άλλο iPhone 17 Pro δώρο; **ΝΑΙ.**
Και έρχεται εκεί που δεν το περιμένεις.

- Μπες στην ψηφιακή βοηθό ACiStant (στο acscourier.gr ή στο ACS Mobile App)
- Δήλωσε το My favourite ACS Locker σου για όλες τις παραλαβές σου
- Αξιολόγησε την εμπειρία παραλαβής σου στο ACS Mobile App (ενότητα «Οι Παραλαβές μου»)
- Αυτό ήταν! Μπήκες αυτόματα στην κλήρωση για 2 iPhone 17 Pro κάθε μήνα. Καλή επιτυχία!

Κατέβασε εδώ το
ACS Mobile App
για να πάρεις
μέρος στον
διαγωνισμό.

www.acscourier.gr

Διάρκεια διαγωνισμού έως και 30/11/2026

ACS
Τα πάντα, παντού.

Charli XCX: Δύο χρόνια μετά το «Brat» κι έναν μήνα πριν από το «Music, Fashion, Film»

Η Charli XCX στην παγκόσμια πρεμιέρα του «Ανεμοδαρμένα Ύψη»

Δύο χρόνια μετά την κυκλοφορία του, το «Brat» –ανεξάρτητα αν μας άρεσε ή όχι– είναι ένα άλμπουμ που θυμόμαστε ακόμα. Μια έκρηξη ενέργειας, ένα ηχητικό μανιφέστο που ταράκούνησε τα νερά της pop μουσικής. Και σε μερικές μέρες κυκλοφορεί η επόμενη δουλειά της Charli XCX.

Από μουσικής άποψης, το «Brat» ήταν μια σφαλιάρα στη μούρη της προβλέψιμης, καθωσπρέπει pop. Η Charli XCX αποφασίζει να πειραματιστεί δημιουργώντας έναν πιο επιθετικό, πιο ωμό, πιο clubby ήχο από αυτόν που θα φανταζόσουν ποτέ. Χρησιμοποιεί στοιχεία της hyperpop –την παραμόρφωση, τα γρήγορα beats, τα έντονα synths– για να περάσει τη δική της καλλιτεχνική οπτική, μια οπτική που πατάει με το ένα πόδι στην προσωπική, ευάλωτη ιδιοσυστασία της και με το άλλο στον κόσμο του mainstream.

Πέρα από την όποια μουσική του αξία, το «Brat» γίνεται ένα είδος συλλογικής εξέγερσης ενάντια στην πίεση για τελειότητα, στην αδιάκοπη ανάγκη για φιλτράρισμα εικόνες και στις επιταγές για μια απεγάδιαστη ζωή, όπως αυτή προωθείται από τα social media. Το «Brat Summer» καλεί τα κορίτσια πρώτα αλλά και όλους τους υπόλοιπους ανθρώπους να αγκαλιάσουν το χάος, την ακαταστασία, την ατέλεια και, πάνω απ' όλα, την αυθεντικότητά τους. Η Charli XCX, μέσα από τους στίχους της, δίνει φωνή σε μια γενιά που νιώθει παγιδευμένη ανάμεσα στην επιθυμία για αυτοέκφραση και την πίεση για κοινωνική αποδοχή. Το «Brat» έρχεται να σε μάθει να μη σε νοιάζει τι λένε οι άλλοι, να ζεις τη στιγμή, να επιτρέπεις στον εαυτό σου να είναι ατελής, απημέλτος, ακόμη και άσχημος. Μια γιορτή της ηδονής, του ξενοκτιού, της ανεμελιάς, αλλά και της ειλικρίνειας απέναντι στα συναισθήματα του φόβου, της ντροπής και της αδιαφορίας. Το φαινόμενο «Brat» δεν περιορίστηκε στην pop κουλτούρα. Απέκτησε τεράστιες διαστάσεις, φτάνοντας ακόμα και στην πολιτική σφαίρα, με αναφορές σε μια μεταμοντέρνα ευαισθησία που αγκαλιάζει την πολυπλοκότητα, την ασάφεια και την απενοχοποίηση για τα πάντα.

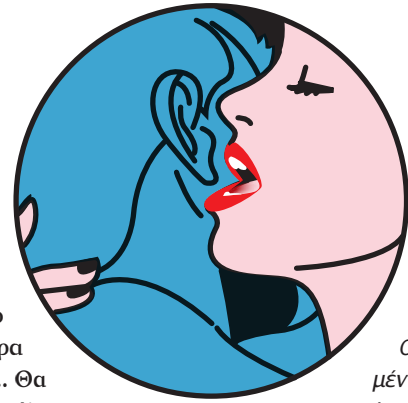
Δύο χρόνια μετά την κυκλοφορία του, το «Brat» όχι μόνο δεν έχει λάμψη του,

αλλά μοιάζει πιο επίκαιρο από ποτέ. Υπάρχουν πολλοί λόγοι γι' αυτό: Σ' έναν κόσμο όπου η τεχνητή νοημοσύνη και τα φίλτρα των social media θολώνουν όλο και περισσότερο τα όρια μεταξύ πραγματικότητας και φαντασίας, η ωμή, ανεπιτήδευτη ειλικρίνειά του λειτουργεί ως αντίδοτο. Οι νέοι άνθρωποι εξακολουθούν να αναζητούν την αλήθεια και την αυθεντικότητά τους, παλεύουν ακόμα να αγκαλιάσουν τον εσωτερικό άσχημο, άτακτο, γκαφατζή εαυτό τους και αμφισβητούν τα πάντα.

Αν το 2024 είχε χρώμα, αυτό ήταν σίγουρα εκείνο το συγκεκριμένο, ενοχλητικό αλλά και απόλυτα εθιστικό λαχανί του «Brat». Και να τώρα που η Charli, σε ένα τελείως διαφορετικό αλλά εξίσου συναρπαστικό σημείο, μετράει αντίστροφα για την κυκλοφορία του «Music, Fashion, Film» στις 24 Ιουλίου. Με ασπρόμαυρο εξώφυλλο αυτή τη φορά.

Η περιοδεία μετά την κυκλοφορία του «Brat» κράτησε μέχρι το καλοκαίρι του 2025, και μέσα σ' αυτό το διάστημα η Charli XCX μετατράπηκε στο απόλυτο fashion icon. Όμως η μεγάλη έκπληξη ήρθε από τον κινηματογράφο. Η συνεργασία της με την **Εμεραλντ Φένελ** για το soundtrack της νέας μεταφοράς του «Ανεμοδαρμένα Ύψη» έκρυβε μια άλλη, απίθανη μουσική συνεργασία: αυτή με τον **Τζον Κέιλι**! Όταν, πριν από λίγες μέρες, είδα το εξώφυλλο του νέου της δίσκου, όπου ποζάρουν ο **Μάρτιν Σκορσέζε**, ο Τζον Κέιλι –εντάξει τον Μαρκ Τζέικομπς και τον κόσμο της μόδας δεν τον κατέχω–, ένιωσα ότι αυτό το κορίτσι παίζει πλέον σε άλλη πίστα.

Τα δύο πρώτα singles, «SS26» και «Rock Music», παίζονται παντού και τα ως τώρα δημοσιεύματα λένε ότι αν το «Brat» ήταν μια έκρηξη ηλεκτρονικής ενέργειας, το νέο άλμπουμ θα είναι μια συνειδητή στροφή σε πιο κιθαριστικούς δρόμους. Δεν θα το πεις ακριβώς ροκ, αλλά η Charli έχει ξεκαθαρίσει τουλάχιστον ότι δεν προσπάθησε να φτιάξει ένα «Brat 2», αλλά κάτι εντελώς διαφορετικό. Κάτι που θα μπορούσε να ξενίσει ένα μέρος του κοινού της. Το στοιχείο για εκείνη φαίνεται να είναι η καλλιτεχνική εξέλιξη και όχι η επανάληψη μιας επιτυχημένης συνταγής. Κι αυτό μένει να το δούμε (ή μάλλον να το ακούσουμε) μέσα στο επόμενο διάστημα...

1 **Λοιπόν, εγώ είχα φανταστεί**

εντελώς διαφορετικά το πρώτο ραντεβού με τον άντρα που με ενδιαφέρει... Θα σου πω λίγο το προφίλ του και θα με καταλάβεις, πιστεύω. Αυτός κοστουμαρισμένος πάντα, στην τρίχα, με τις γραβάτες του κτλ. Ε, λοιπόν, ταιριάζει τώρα να μου προτείνει πρώτο ραντεβού για φαγητό, κι αντί να πάμε σε κάποιο εστιατόριο, να καταλήγουμε στο κρεπωλείο του ξαδέρφου του, που ψήνει κιόλας, και να τρώμε καλαμάκια; Είναι αρκετά καλό τώρα αυτό για πρώτο ραντεβού;

Το θέμα δεν είναι αν τα καλαμάκια είναι αρκετά καλά! Τα καλαμάκια είναι σχεδόν πάντα αρκετά καλά! Το θέμα είναι ότι είχες πλάσει ένα άλλο σενάριο στο μυαλό σου. Αν νιώθεις ότι σε πήγε εκεί, λοιπόν, επειδή δεν ασχολήθηκε διόλου με την οργάνωση του ραντεβού σου, έχεις δίκιο να απογοητεύεσαι. Αν, όμως, σε πήγε εκεί επειδή ήθελε να σε συμπεριλάβει στον κόσμο του και να σου δείξει ότι είναι ένας άνθρωπος που προτιμά ένα ζεστό, αυθεντικό καλαμάκι από ένα επιτηδευμένο δείπνο, τότε δεν βλέπω πρόβλημα. Σημασία έχει το πώς πέρασες. Αυτό να σκεφτείς.

2 **Τζέν, εγώ θα τρελαθώ!** Συγκατοικό με μια κοπέλα, και φίλη μου πλέον, από το πανεπιστήμιο

εδώ και 6 μήνες. Έχει μια εμμονή, και αυτή έχει να κάνει με χρώμα. Συγκεκριμένα με το ροζ χρώμα. Τρελαίνεται! Όλο το δωμάτιό της το έχει κάνει ροζ. Τα ρούχα της, οι τσάντες της, επίσης! Μόνο μία φορά την έχω δει με λευκό μπλουζάκι κι αυτό επειδή καθαρίζαμε το σπίτι. Το θέμα είναι ότι λατρεύει να μου κάνει κι εμένα διάφορα μικρά δωράκια, τα οποία επίσης είναι ροζ! Άσε που επεκτείνεται και στο σαλόνι σιγά σιγά, με κάτι φουξία μαξιλάρια, αλλά και στο μπάνιο μας. Μέχρι και ροζ χαρτί υγείας βρήκε. Δεν της έχω πει κάτι, γιατί δεν θέλω να τη στενοχωρώ, αλλά, πραγματικά, και στα γενέθλιά μου, που

πέρασαν πρόσφατα, μου πήρε ροζ πιάτα! Βοήθεια!!!

Οι φίλοι μας δεν είναι μέντιουμ και –συνήθως– πιστεύουν όσα τους δείχνουμε,

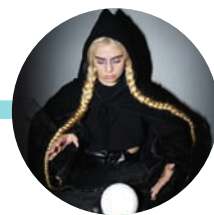
όχι όσα σκεφτόμαστε. Δεν χρειάζεται να της ανακοινώσεις ότι κηρύσσεις πόλεμο στο ροζ. Ούτε να της πετάξεις τα μαξιλάρια απ' το μπαλκόνι. Ίσως αρκεί ένα απλό: «Λατρεύω που με σκέφτεσαι, αλλά να ξέρεις ότι εγώ είμαι περισσότερο των ουδέτερων χρωμάτων». Κάπου εκεί, είμαι σίγουρη ότι θα πάρει το μήνυμα.

3 **Έχω πάρα πολλά νεύρα!** Είμαι ένας άνθρωπος που δεν του αρέσουν καθόλου οι εκπλήξεις! Και ειδικά

όταν είναι σαν αυτή που θα σου περιγράψω! Είχε φαγωθεί να γνωρίσω τη μητέρα του. Εγώ δεν ήθελα, γιατί θεωρούσα ότι έπρεπε να περάσει λίγος καιρός ακόμα. Anyway, κανονίζουμε να βγούμε για φαγητό, και τι συμβαίνει; Πάμε στο εστιατόριο και, τσουπ, εμφανίζεται και η μαμά του! Κάθισε μαζί μας στο τραπέζι, φάγαμε, εγώ να ξεροκαταπίνω και να θέλω να φύγω! Να πω ότι δεν την συμπάθησα –με την καμία όμως– και το ίδιο πιστεύω κι εκείνη εμένα! Του είπα να μη με ενοχλήσει για λίγες μέρες για να ηρεμήσω και τώρα τον σκέφτομαι...

Να πω την αλήθεια, καλό θα ήταν να σ' είχε ενημερώσει. Διότι υπάρχουν άνθρωποι που λατρεύουν τις εκπλήξεις, αλλά κι εκείνοι που θέλουν να ξέρουν ακριβώς τι περιέχει το κουτί πριν λύσουν την κορδέλα. Εδώ, όμως, δεν μιλάμε ακριβώς γι' αυτό. Όταν κάποιος σου κάνει μια «έκπληξη» που έχεις ήδη πει ότι δεν θέλεις, δεν παραμένει έκπληξη, αλλά απλώς ένας τρόπος να παρακάμψει το «όχι» σου. Μπορεί να ήταν τόσο σίγουρος για εσάς, τόσο ενθουσιασμένος, που πίστεψε πως όλα θα κυλούσαν ομαλά. Αλλά, και πάλι, δεν έπρεπε να σε πιέσει για το επόμενο βήμα. Προτείνω να τον πάρεις ένα τηλεφώνημα να μιλήσετε και να δεις πώς θα νιώσεις. Περιμένω εξελίξεις πριν κλείσουμε για καλοκαίρι!

Κριός

20 Μαρτίου - 19 Απριλίου

Καλή εβδομάδα, Κριέ! Η Νέα Σελήνη στους Διδύμους δημιουργεί τις καλύτερες συνθήκες για να τρέξεις θέματα που γυρίζουν καιρό στο μυαλό σου, σχετικά με τη γνώση, με τη δουλειά ή με την οικογένεια. Εγώ θα σου πω να ασχοληθείς με αυτά μεν, χωρίς να παραμελείς τον τομέα των ερωτικών ή την ανάγκη σου για ξεκούραση δε. Πιο συγκεκριμένα, αν ανήκεις στους αδέσμευτους, να ξέρεις πως οι νέες γνωριμιές έρχονται μέσα από τους φίλους σου. Βέβαια και τα social παίζουν το κομμάτι τους σ' αυτό, έτσι; Πρέπει απλά να έχεις τα μάτια σου ανοιχτά και να κρατάς μικρό καλάθι. Αν ανήκεις στους δεσμευμένους, επένδυσε στη σωστότερη επικοινωνία με το αμόρε και όλα θα στρώσουν.

Ταύρος

20 Απριλίου - 19 Μαΐου

Καλή εβδομάδα, Ταύρε! Σχετικά ήρεμο επατήμερο, καθώς η Νέα Σελήνη στους Διδύμους κάνει πιο έντονη την ανάγκη σου να νιώσεις σταθερός και να μαζέψεις τις δυνάμεις σου. Αρα δεν αποκλείεται να θελήσεις να αξιολογήσεις τι είναι πραγματικά σημαντικό για σένα, καθώς και να ξεκαθαρίσεις τις προσωπικές σου ανάγκες. Προς τα τέλη της εβδομάδας το σκηνικό αλλάζει, καθώς νιώθεις πιο κοινωνικός και θες να βρεθείς με τους φίλους σου. Γιατί όχι και να οργανώσεις κάποια απόδραση; Στα γκομενικά, αν είσαι ελεύθερος, έχεις ανάγκη για φλερτ και συντροφικότητα, όποτε βγαίνεις έξω κι αυτό διεκδικείς. Μηράβο! Αν δεν είσαι ελεύθερος, προσπάθησε να βρεις τι σας ενώνει με το αμόρε και όχι τι σας χωρίζει.

Δίδυμοι

20 Μαΐου - 20 Ιουνίου

Καλή εβδομάδα, Δίδυμε! Νέα Σελήνη στο ζώδιό σου και είναι ίσως η πιο κατάλληλη στιγμή για να κάνεις μια νέα αρχή. Όχι μόνο αυτό, αλλά μπορείς και να θέσεις νέους στόχους ή να αλλάξεις οτιδήποτε δεν σε εκφράζει πια. Έχεις ενέργεια, έχεις αυτοπεποίθηση, έχεις και μπόλικη λάμψη, άρα μπορείς πια να συστηθείς εκ νέου και να διεκδικήσεις όλα όσα θέλεις! Τώρα, αν θελήσεις να κατεβάσεις λίγο ρυθμούς και να ασχοληθείς με τα πιο πρακτικά ζητήματα που σε απασχολούν, μπορείς να το κάνεις και αυτό. Στα ερωτικά, αν είσαι μόνος, είσαι αρκετά μαγνητικός κι ελκυστικός, άρα δεν προβλέπεται να μείνεις μόνος για πολύ ακόμα! Αν δεν είσαι μόνος, μπορείς να ανανεώσεις το κλίμα μεταξύ εσού και του άλλου σου μισού.

Καρκίνος

21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου

Καλή εβδομάδα, Καρκίνε! Η Νέα Σελήνη στους Διδύμους σου λέει πως πρέπει να κάνεις ένα βήμα πίσω και να χαλαρώσεις! Πρέπει να μάθεις ν' ακούς το σώμα σου και να κάνεις πίσω στις καταστάσεις που το μόνο που σου προσφέρουν είναι ψυχολογική κόπωση. Προς τα τέλη της εβδομάδας, ο Ήλιος περνά στο ζώδιό σου κι αυτό επαναφέρει την ενέργεια και την αυτοπεποίθησή σου, κάτι που σε αναζωογονεί! Στα αισθηματικά, αν είσαι μπακούρι, πες «όχι» στις επιστροφές από το παρελθόν, για να μείνει ανοιχτός ο δρόμος για κάποιο νέο γκομενάκι που προβλέπεται. Αν δεν είσαι μπακούρι, πες «όχι» στη βαβούρα και πέρασε στιγμές ηρεμίας με το άλλο σου μισό.

Λέων

22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου

Καλή εβδομάδα, Λέοντα! Η Νέα Σελήνη στους Διδύμους φέρνει ανάγκη για κοινωνικοποίηση, για να μοιραστείς τις ιδέες σου ή και να κάνεις νέους φίλους. Προς τα τέλη του επατήμερου, όμως, το κλίμα αλλάζει, καθώς θες να πάρεις αποστάσεις από τη βαβούρα, να ξεκουραστείς και να κάνεις απολογισμό! Για να μη χαθείς στην απόκλιση αρχής και τέλους, βρες τις ισορροπίες σου γενικώς. Είναι απλά τα πράγματα, πρέπει μόνο να τα δεις έτσι. Στα θέματα καρδιάς, αν είσαι μόνος, μάλλον μέσα από τους φίλους σου θα τον βρεις τον έρωτα. Πρέπει όμως να είσαι επιλεκτικός. Αν δεν είσαι μόνος, βρες τρόπους, μέσω κοινών δραστηριοτήτων να ανανεώσεις τη σχέση σου.

Παρθένος

23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου

Καλή εβδομάδα, Παρθένε! Η Νέα Σελήνη στους Διδύμους σε βρίσκει με το βλέμμα στα επαγγελματικά. Είναι καλή στιγμή για να πάρεις αποφάσεις και να κυνηγήσεις όσα θέλεις με αισιοδοξία και αυτοπεποίθηση. Βέβαια, πρώτα πρέπει ν' αλλάξεις τον τρόπο που βλέπεις τα πράγματα, ώστε να αλλάξει και το πως βλέπουν εσένα οι άλλοι. Πάντως τα θέματα της καθημερινότητας μπαίνουν σε καλύτερη ροή κι αυτό σε ανακουφίζει. Στα θέματα καρδιάς, αν είσαι single, τραβάς τα βλέμματα και εντυπωσιάζεις χωρίς καν να χρειαστεί να πεις πολλά. Εκμεταλλεύσου το, αν θες να βρεις ταίρι. Αν δεν είσαι single, μην αφήνεις τα ζόρια να επηρεάζουν τη σχέση σου.

Ζυγός

22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου

Καλή εβδομάδα, Ζυγέ! Η Νέα Σελήνη στους Διδύμους λέει ν' ανοίξεις τους πνευματικούς ορίζοντές σου, να τρέξεις πίσω από νέες εμπειρίες και να αποκτήσεις αισιόδοξο mindset. Μπορείς να οργανώσεις κάποιο ταξίδι ή να ψαχτείς σχετικά με την περαιτέρω εκπαίδευσή σου. Όλα αυτά ενισχύουν την κοινωνική σου εικόνα. Στα επαγγελματικά, πρέπει να είσαι οργανωμένος και έτοιμος να αναλάβεις νέες ευθύνες. Στα ερωτικά, αν είσαι χωρίς σχέση, δεν αποκλείεται να προκύψει νέα γνωριμία από κει που δεν το περιμένεις. Μην την απορρίψεις επειδή ίσως είναι άτομο με διαφορετικές απόψεις. Αν είσαι σε σχέση, κάνε κάτι για να ξεφυγείτε από τη ρουτίνα όπου έχετε πέσει με το αμόρε. Δεν βαριέστε;

Σκορπιός

23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου

Καλή εβδομάδα, Σκορπιέ! Αν είσαι απ' αυτούς που δεν αντιμετωπίζουν τις ανασφάλειες και τις ανάγκες τους με θάρρος και ειλικρίνεια, έρχεται η Νέα Σελήνη στους Διδύμους και σε αναγκάζει να το κάνεις! Ευκαιρία να κάνεις restart. Ίσως κληθείς να συγχωρέσεις άτομα και καταστάσεις από τα παλιά. Για να γίνει αυτό, πρέπει να είσαι σε θέση να αντιληφθείς γιατί συνέβη, ότι συνέβη και να κλείσεις το εκάστοτε κεφάλαιο. Προς τα τέλη της εβδομάδας η διάθεσή σου γίνεται πιο αισιόδοξη. Θες να ζήσεις νέες περιπέτειες, να ταξιδέψεις και να γνωρίσεις κόσμο. Στα ερωτικά, αν είσαι ελεύθερος, αναζήτησε άτομα που ψάχνουν κάτι σοβαρό κι όχι ξεπέτα. Αν δεν είσαι ελεύθερος, περιορίσε την κτητικότητα σου!

Τοξότης

22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου

Καλή εβδομάδα, Τοξότη! Ανοίγει νέο κεφάλαιο για σένα, κυρίως γύρω από τις διαπροσωπικές σχέσεις. Άρα, αν θες να βρεις τις χαμένες ισορροπίες στα επαγγελματικά, να κάνεις νέες φιλίες ή να ξεκαθαρίσεις παρεξηγήσεις, ίσως τώρα είναι η στιγμή να το κάνεις. Παράλληλα, μπορείς να προστατεύσεις τα κεκτημένα σου ή και να αναζητήσεις τρόπους να έρθεις πιο κοντά στις πραγματικές επιθυμίες σου. Ίσως έτσι νιώσεις συναισθηματικά ασφαλής. Στα ερωτικά, αν είσαι μακουρομπάκουρο, έχεις τόση γοητεία, που δεν περνάει απαρατήρητη και ίσως σου εξασφαλίσει κάποιο καλό γκομενάκι! Αν δεν είσαι μακουρομπάκουρο, εστίασε στις κοινές βλέψεις που σας συνδέουν με το έτερον ήμισυ. Θα με θυμηθείς!

Αιγόκερως

21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου

Καλή εβδομάδα, Αιγόκερε! Η Νέα Σελήνη στους Διδύμους σου χαρίζει ενέργεια κι έναν άλλο αέρα. Μπορείς, ας πούμε, να κάνεις στην άκρη τις συνήθειες που σε βλάπτουν και να τις αντικαταστήσεις με πιο υγιεινές, να οργανώσεις τις υποχρεώσεις και τις εκκρεμότητές σου χωρίς άγχος και να γίνεις πιο παραγωγικός στη δουλειά. Εμένα, βέβαια, κάτι μου λέει ότι θα θελήσεις να ασχοληθείς με τους άλλους. Θα σου πω να το κάνεις μεν, χωρίς να παραμελήσεις εσένα δε. Στα γκομενικά, αν είσαι χωρίς σχέση, δεν αποκλείεται να βρεις μία ή έστω απλά την ευκαιρία για φλερτ μέσω της δουλειάς. Αν είσαι με σχέση, δείξε πόσο υποστηρικτικός και ρομαντικός είσαι στο ταίρι σου, καθώς έτσι θα ανανεωθεί!

Υδροχόος

20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου

Καλή εβδομάδα, Υδροχόε! Η Νέα Σελήνη στους Διδύμους επαναφέρει το χαμόγελο στα χείλη σου. Νιώθεις και τη δημιουργικότητά σου να επανέρχεται και βρίσκεις έμπνευση στο παραμικρό. Εκφράσου άνετα και ασχολήσου με οτιδήποτε σε χαροποιεί. Αυτό μπορεί να έχει να κάνει και με τις ανάγκες της καθημερινότητας ή απλά με την τακτοποίηση εκκρεμοτήτων. Μπορεί, επίσης, να έχει να κάνει με την αυτοφροντίδα σου. Πάντως πρέπει να πεις αντίο στο άγχος, δεν νομίζεις; Στα προσωπικά, αν είσαι ελεύθερο πουλί, γίνεται συζήτηση γύρω από σένα κι αυτό προκαλεί ζήτηση. Φρόντισε μόνο να κάνεις σωστές επιλογές. Αν δεν είσαι ελεύθερο πουλί, επικοινωνήσε σωστά το πάθος σου στο άλλο σου μισό.

Ιχθύες

18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου

Καλή εβδομάδα, Ιχθύ! Αυτό το επατήμερο είναι μια καλή στιγμή να ανακαινίσεις, ας πούμε, τον προσωπικό χώρο ή το σπίτι σου. Μπορείς, επίσης, να λύσεις τις παρεξηγήσεις που ταλαιπωρούν εσένα και τα κοντινά σου πρόσωπα. Σ' αυτό παίζει ρόλο το ότι έχεις την κατάλληλη ψυχολογία, καθώς είσαι εξωστρεφής και δημιουργικός. Εγώ θα σου πω ν' αφιερώσεις χρόνο στα πράγματα που πραγματικά απολαμβάνεις, γιατί έτσι θα ηρεμήσεις. Στα του έρωτα, αν είσαι αδέσμευτος, ενώ δεν σ' ενδιαφέρει να ψαχτείς για νέο γκομενάκι, δεν αποκλείεται να σε βρει εκείνο. Αν είσαι δεσμευμένος, πέραν όμορφες στιγμές με το αμόρε και κάντε καμιά συζήτηση για το επόμενο βήμα. Λέω τώρα εγώ!

Stoiximan

**ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΗΣ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΚΥΠΕΛΛΟΥ FIFA 2026™
ΕΛΛΑΔΑΣ ΚΑΙ ΚΥΠΡΟΥ**

21+ | ΑΡΜΟΔΙΟΣ ΡΥΘΜΙΣΤΗΣ ΕΕΕΠ | ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΕΘΙΣΜΟΥ & ΑΠΩΛΕΙΑΣ
ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ | ΕΟΠΑΕ – ΓΡΑΜΜΗ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ: 1114 | ΠΑΙΞΕ ΥΠΕΥΘΥΝΑ

Μεγάλος
Χορηγός

#μετοΦεστιβαλ

Για τις ερμηνείες που μας
καθηλώνουν. Για τους ρυθμούς
που μας ξεσηκώνουν. Για τις
μελωδίες που μας συνεπαίρνουν.
Για όλες αυτές τις στιγμές που
η Τέχνη είναι εδώ για εμάς,
είμαστε εκεί για αυτή.
Η ΔΕΗ, για μια ακόμα χρονιά,
είναι δίπλα στο Φεστιβάλ Αθηνών
Επιδαύρου, ως μεγάλος χορηγός.

Για να είμαστε όλ@
ένα **μετο**πολιτισμο

ATHENS voice

SNF Nostos 2026

21 — 28

— Ιουλίου

humanity at the core

Γιορτάζουμε 30 χρόνια δράσης
του Ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος (ΙΣΝ)

#snfnostos2026

snfnostos.org

IN COLLABORATION WITH

STAVROS
NIARCHOS
FOUNDATION
CULTURAL
CENTER

ΚΕΝΤΡΟ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΙΔΡΥΜΑ
ΣΤΑΥΡΟΣ
ΝΙΑΡΧΟΣ

SNF
Nostos

IMAGINED AND ENGINEERED BY

ΙΔΡΥΜΑ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ
STAVROS NIARCHOS FOUNDATION

SNF Nostos 2022

Μια εβδομάδα αφιερωμένη στον άνθρωπο, τις ιδέες και όσα μας ενώνουν

Τ

ο 2026 συμπληρώνονται τριάντα χρόνια από την ίδρυση του Ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος (ΙΣΝ). Τριάντα χρόνια κατά τα οποία το ΙΣΝ έχει εγκρίνει σχεδόν τέσσερα δισεκατομμύρια δολάρια σε δωρεές προς περισσότερους από 3.000 οργανισμούς σε 137 χώρες, στηρίζοντας πρωτοβουλίες στους τομείς της υγείας και του αθλητισμού, της παιδείας, των τεχνών και του πολιτισμού και της κοινωνικής πρόνοιας. Αντί, όμως, να γιορτάσει αυτή τη διαδρομή με έναν επετειακό απολογισμό, επιλέγει να ανοίξει ξανά τη συζήτηση με τον κόσμο. Και το κάνει μέσα από το **SNF Nostos 2026**, τη μεγαλύτερη μέχρι σήμερα εκδοχή μιας διοργάνωσης, που εδώ και περισσότερο από μία δεκαετία επιχειρεί να φέρει στο ίδιο σημείο ανθρώπους με διαφορετικές εμπειρίες, ιδέες και αφετηρίες.

Από τις 21 έως τις 28 Ιουνίου, το ΙΣΝ παρουσιάζει στο Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος (ΚΠΙΣΝ) οκτώ ημέρες γεμάτες συζητήσεις, παραστάσεις, συναυλίες, διαδραστικές εγκαταστάσεις, αθλητικές δράσεις και συμμετοχικές εμπειρίες με ελεύθερη είσοδο για όλους. Με κεντρικό άξονα το μήνυμα του Ιδρύματος «Επίκεντρο ο άνθρωπος» το SNF Nostos 2026, το πρόγραμμα του οποίου επιμελείται από κοινού το ΙΣΝ με τον μη κερδοσκοπικό δι-

μοσιογραφικό οργανισμό iMedD (incubator for Media Education and Development) και μια ομάδα 16 νέων ανθρώπων από διαφορετικές γωνιές του κόσμου –το επονομαζόμενο Youth Advisory Committee– λειτουργεί ως το αποκορύφωμα μιας επετειακής χρονιάς αλλά και ως μια ανοιχτή πρόσκληση για διάλογο γύρω από τις μεγάλες προκλήσεις της εποχής, όπως, μεταξύ άλλων, την τεχνητή νοημοσύνη, τη δημοκρατία, την ψυχική υγεία, την επιστήμη, την τέχνη, την εκπαίδευση και την κοινωνική συνοχή.

Το σημαντικότερο ίσως χαρακτηριστικό του SNF Nostos είναι ότι έχει καταφέρει να ξεφύγει από τον στενό ορισμό ενός συνεδρίου ή ενός φεστιβάλ. Στο πρόγραμμά του συνυπάρχουν η επιστήμη με τη μουσική, η φιλοσοφία με τον αθλητισμό, οι δημόσιες πολιτικές με τον χορό και το θέατρο. Και αυτή ακριβώς η συνύπαρξη διαφορετικών κόσμων είναι που το έχει μετατρέψει σε μία από τις πιο ιδιαίτερες διοργανώσεις του ελληνικού καλοκαιριού.

Τριάντα χρόνια μετά: μια γιορτή με αποτύπωμα

Η επέτειος των 30 χρόνων δίνει στο φετινό SNF Nostos έναν χαρακτήρα διαφορετικό από προηγούμενες διοργανώσεις. Δεν

Αίθουσα Σταύρος Νιάρχος ΕΛΣ

Η μεγάλη γιορτή των 30 χρόνων του Ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος (ΙΣΝ)

Εναλλακτική Σκηνή ΕΛΣ

πρόκειται μόνο για μια αναδρομή στο έργο του Ιδρύματος, αλλά για μια ευκαιρία να αναδειχθεί ο τρόπος με τον οποίο η έννοια της κοινωφελούς δράσης μπορεί να μεταφραστεί σε απτές παρεμβάσεις με μακροπρόθεσμο κοινωνικό αντίκτυπο.

Από το 1996 μέχρι σήμερα, το ΙΣΝ έχει αναπτύξει ένα διεθνές δίκτυο συνεργασιών που εκτείνεται σε κάθε ήπειρο. Στην Ελλάδα, η πιο αναγνωρίσιμη έκφραση αυτής της διαδρομής είναι το Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος (ΚΠΙΣΝ), το οποίο παραδόθηκε από το ΙΣΝ στην ελληνική κοινωνία το 2017 και έχει εξελιχθεί σε έναν από τους σημαντικότερους δημόσιους χώρους πολιτισμού και συνάντησης της χώρας. Παράλληλα, το Ίδρυμα υλοποιεί σήμερα τη μεγαλύτερη πρωτοβουλία της ιστορίας του: τη **Διεθνή Πρωτοβουλία για την Υγεία (ΔΠΥ)**, με συνολικό προϋπολογισμό που ξεπερνά το ένα δεκαεκατομμύριο δολάρια. Στο πλαίσιο της αναπτύσσονται, μεταξύ πολλών προγραμμάτων, το νέο Γενικό Νοσοκομείο Κομοτηνής ΙΣΝ, το νέο Γενικό Νοσοκομείο Σπάρτης ΙΣΝ και το Πανεπιστημιακό Παιδιατρικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης ΙΣΝ, το πρώτο αμιγώς παιδιατρικό νοσοκομείο εκτός Αττικής.

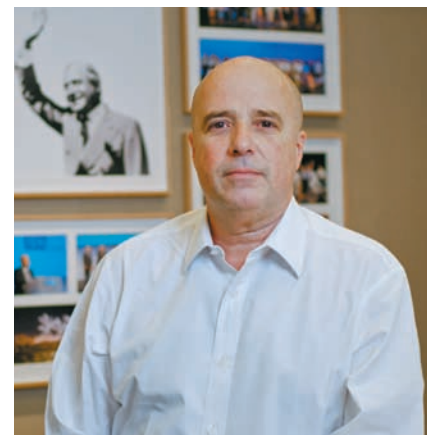
Δεν είναι τυχαίο ότι το SNF Nostos 2026 συνδέεται συμβολικά με αυτές τις πόλεις. Η διοργάνωση μπορεί να έχει ως φυ-

σικό της σπίτι το ΚΠΙΣΝ, αλλά η φετινή επέτειος επιβεβαιώνει ότι το αποτύπωμα του Ιδρύματος εκτείνεται πολύ πέρα από τα όρια της Αθήνας.

Πάνω από 200 ομιλητές, δεκάδες διαφορετικοί κόσμοι

Από τις 22 έως τις 25 Ιουνίου, το SNF Nostos Conference συγκεντρώνει περισσότερους από 200 διεθνείς ομιλητές. Οι συζητήσεις αναπτύσσονται στους τέσσερις θεματικούς πυλώνες της διοργάνωσης –Arts & Culture (Τέχνες και Πολιτισμός), Civics & Education (Συμμετοχή στα Κοινά & Παιδεία), Health & Sports (Υγεία & Αθλητισμός) και Future (Μέλλον)– και επιχειρούν να χαρτογραφήσουν τις μεγάλες κοινωνικές, πολιτιστικές και τεχνολογικές μεταβολές της εποχής μας αλλά και των επόμενων δεκαετιών.

Ανάμεσα στα ονόματα που ξεχωρίζουν βρίσκεται ο **Norman Reedus**, ο ηθοποιός που ταυτίστηκε με τον ρόλο του Daryl Dixon στη σειρά «The Walking Dead». Στην Αθήνα έρχεται για να συμμετάσχει σε μια συζήτηση γύρω από το μέλλον του storytelling και τις νέες μορφές αφήγησης στην εποχή των ψηφιακών μέσων.

Ο Ανδρέας Δρακόπουλος βάζει στο επίκεντρο τον διάλογο: από τον John Cleese στον Γιάννη Αντετοκούνμπο

Η παρουσία του προέδρου του ΙΣΝ, **Ανδρέα Δρακόπουλου**, διατρέχει ολόκληρη τη διοργάνωση, αποκτώντας ιδιαίτερη βαρύτητα την Παρασκευή 26 Ιουνίου, κατά την κεντρική ημέρα του SNF Nostos Conference στην Αίθουσα Σταύρος Νιάρχος της Εθνικής Λυρικής Σκηνής (ΕΛΣ).

Την ημέρα εκείνη ο Ανδρέας Δρακόπουλος αναλαμβάνει ουσιαστικά τον ρόλο του οικοδεσπότη, συντονιστή και συμμετέχοντα, σε μια σειρά από συζητήσεις που αποτυπώνουν το εύρος της φιλοσοφίας του ΙΣΝ και κατ' επέκταση του SNF Nostos. Συνομιλεί με τον **Γιάννη Αντετοκούνμπο** και τον **Εμμανουήλ «Μαπολο» Καραλή** για την οικογένεια, την επιμονή, την πειθαρχία και τον ρόλο που παίζουν τα υποστηρικτικά δίκτυα στην πορεία προς την επιτυχία.

Λίγο αργότερα, συναντά την **Karen Hao**, μία από τις σημαντικότερες διεθνείς φωνές γύρω από την τεχνητή νοημοσύνη (TN) και συγγραφέα του best seller βιβλίου των *New York Times* «Empire of AI». Η συζήτηση εστιάζει όχι μόνο στην τεχνολογική διάσταση της TN αλλά κυρίως στις κοινωνικές και ανθρωπίνες επιπτώσεις που φέρνει η ενσωμάτωσή της στην καθημερινότητα.

Ξεχωριστή θέση στο πρόγραμμα κατέχει και η συζήτηση που ενώνει τον κωμικό **John Cleese**, τον θρύλο του σκακιού **Garry Kasparov**, τον πρωτοπόρο της ρομποτικής **Rodney Brooks** και τη **Francesca Rossi** της IBM υπό τον συντονισμό του κορυφαίου μάγου **Mark Mitton**. Με αφορμή τη δημιουργικότητα, τη μαγεία και την τεχνολογία, επιχειρεί να διερευνήσει τα όρια ανάμεσα στην ανθρωπίνη φαντασία και τη μηχανική νοημοσύνη.

Την ίδια ημέρα, οι Διάλογοι του ΙΣΝ, σε συνεργασία με το Morris J. Wosk Centre for Dialogue του Simon Fraser University και υπό τον συντονισμό της **Άννας Κύνθιας Μπουσδούκου**, συνιδρύτριας και μη εκτελεστικής επικεφαλής της Διοικούσας Επιτροπής του iMedD και εκτελεστικής διευθύντριας των Διαλόγων του ΙΣΝ, διοργανώνουν μια διαγενεακή συζήτηση με τίτλο «*Έχει ακόμη σημασία το ήθος για τον σύγχρονο άνθρωπο;*» επαναφέροντας στο προσκήνιο ένα ερωτήμα που παραμένει εξαιρετικά επίκαιρο.

Ο διεθνώς αναγνωρισμένος K-pop καλλιτέχνης **Eric Nam** μεταφέρει στη διοργάνωση την εμπειρία μιας γενιάς που αντιμετωπίζει την τέχνη και ως εργαλείο ψυχικής ενδυνάμωσης, ενώ η σκηνοθέτιδα **Nisha Pahuja** παρουσιάζει το υποψήφιο για Όσκαρ ντοκιμαντέρ «*To Kill a Tiger*», ανοίγοντας μια ευρύτερη συζήτηση γύρω από την έμφυλη βία, τη δικαιοσύνη και την κοινωνική αλλαγή. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει και η συμμετοχή του ιστορικού **Mark Mazower**, ο οποίος συναντά δημιουργούς και διανοούμενους, ανάμεσά τους η συγγραφέας **Έρση Σωτηροπούλου** και η καθηγήτρια **Maboula Soumahoro**, σε μια συζήτηση για τη στιγμή που η δημιουργική σκέψη μετατρέπεται σε έργο.

Ανάμεσα στους συμμετέχοντες ξεχωρίζει και το όνομα της **Κατερίνας Βρανά**, η οποία, στο πλαίσιο της σειράς τεσσάρων ομιλιών των Διαλόγων του ΙΣΝ, εξερευνά τη σχέση ανάμεσα στην κωμωδία και την ανθρώπινη ανθεκτικότητα, ενώ η **Mariko Silver**, πρόεδρος και διευθύνουσα σύμβουλος του Lincoln Center for the Performing Arts της Νέας Υόρκης μιλά για τον ρόλο του δημόσιου χώρου στην ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής. Στο επίκεντρο της φετινής διοργάνωσης βρίσκονται φυσικά οι άνθρωποι αλλά και ανθρωποειδή, στο πλαίσιο μιας ειδικά επιμελημένης θεματικής σειράς ομιλιών όσο και σε δράσεις που θα αναπτυχθούν καθ' όλη τη διάρκεια της εβδομάδας. Οι θεματικές που διατρέχουν τις συζητήσεις είναι εξίσου ευρείες: πέρα από την τεχνητή νοημοσύνη, θα συζητηθεί το μέλλον των βιβλιοθηκών, ο ρόλος της δημοσιογραφίας, η επιστημονική έρευνα για τη γήρανση, η σχέση τέχνης και ιατρικής, τα ανθρώπινα δικαιώματα, η ψυχική υγεία των νέων αλλά και η διαδικτυακή εμπορία ανθρώπων.

Από τον **David Byrne** και τον **Jean-Michel Jarre** στους **Gorillaz**

Αν το συνέδριο αποτελεί το πνευματικό κέντρο του SNF Nostos, το μουσικό του πρόγραμμα είναι αυτό που μετατρέπει τη διοργάνωση σε ένα από τα σημαντικότερα πολιτιστικά γεγονότα του καλοκαιριού.

Η συνεργασία με το **Release Athens** συνεχίζεται για ακόμη μία χρονιά και φέρνει στην Αθήνα ονόματα που δύσκολα συναντώνται στο ίδιο πρόγραμμα. Στις 21 Ιουνίου, ο **David Byrne** εμφανίζεται στο Ξέφωτο του ΚΠΙΣΝ στο πλαίσιο της περιοδείας «*Who Is the Sky*», παρουσιάζοντας τραγούδια από τη σόλο πορεία του αλλά και από την εποχή των Talking Heads. Τη βραδιά συμπληρώνουν οι **Nation of Language** και οι **Deadletter**, δύο συγκροτήματα που εμφανίζονται για πρώτη φορά στην Ελλάδα.

Στις **22 Ιουνίου**, το Ξέφωτο υποδέχεται τον **Jean-Michel Jarre**, έναν από τους ανθρώπους που επανακαθόρισαν τα όρια της ηλεκτρονικής μουσικής. Θα έχει προηγηθεί συζήτηση του πρωτοπόρου μουσικού, την αμέσως προηγούμενη μέρα, με την **Άννα Κύνθια Μπουσούκου** γύρω τόσο από την προσωπική του διαδρομή όσο και από τον ρόλο της τέχνης στην εποχή της τεχνητής νοημοσύνης, στην Αίθουσα Σταύρος Νιάρχος της Εθνικής Λυρικής Σκηνής (ΕΛΣ). Στη σκηνή του SNF Nostos 2026 εμφανίζεται ως supporting act του Jean-Michel Jarre και ο **Sébastien Tellier**, μία από

τις πιο ξεχωριστές φιγούρες της σύγχρονης γαλλικής σκηνής και βασικός εκπρόσωπος του French Touch. Η μεγάλη μουσική στιγμή έρχεται στις 25 Ιουνίου στην Πλατεία Νερού. Οι **Gorillaz** του Damon Albarn πραγματοποιούν την πρώτη τους εμφάνιση στην Ελλάδα, φέρνοντας μαζί τους ένα από τα πιο επιδραστικά πρότζεκτ της σύγχρονης pop κουλτούρας. Στην ίδια σκηνή ανεβαίνουν οι **Flaming Lips** και η **Jehnnny Beth**, συνθέτοντας ένα από τα πιο ισχυρά μουσικά line-up του φετινού καλοκαιριού.

* Το ΙΣΝ συνεργάζεται με το **Release Athens**, με αφορμή τα 30 χρόνια κοινωνικού δράσης του, φέρνοντας τον πολιτισμό και τη μουσική πιο κοντά σε όλους. Με τη συνεισφορά του ΙΣΝ οι τιμές των εισιτηρίων προσφέρονται 40-50% χαμηλότερα απ' ό,τι συνθίζεται σε αντίστοιχες διοργανώσεις.

Η Εθνική Λυρική Σκηνή (ΕΛΣ) και οι νέες μορφές αφήγησης

Σημαντικό κομμάτι του προγράμματος αποτελεί και η συνεργασία με την ΕΛΣ, έναν οργανισμό που το ΙΣΝ στηρίζει διαχρονικά.

Από τις 21 έως τις 28 Ιουνίου, η ΕΛΣ παρουσιάζει ένα πρόγραμμα ειδικά σχεδιασμένο για το SNF Nostos 2026. Σε αυτό περιλαμβάνονται το νέο έργο του καλλιτεχνικού διευθυντή της ΕΛΣ **Γιώργου Κουμεντάκη** «*Τόσσαι φοραίς τόσο κοντά να είμαι*», το «*Λεωφορείον ο Πόθος*» της **Valentina Turcu**, αλλά και το εντυπωσιακό «*Future Cargo*», μια συμπαραγωγή της ΕΛΣ με το The Place του Λονδίνου, που μετατρέπει ένα φρουτουριστικό φορτηγό δεκαπέντε μέτρων σε σκηνή χορού επιστημονικής φαντασίας. Πρόκειται για παραγωγές που εξερευνούν διαφορετικές μορφές αφήγησης και αποτυπώνουν την πρόθεση του SNF Nostos 2026 να αντιμετωπίζει την τέχνη όχι ως συνοδευτικό στοιχείο αλλά ως αναπόσπαστο μέρος της συζήτησης για το παρόν και το μέλλον.

Από το «Καφενείο του Γιάννη» μέχρι τη Δίκη του Atlas

Ένα από τα πιο ενδιαφέροντα χαρακτηριστικά του SNF Nostos είναι ότι δεν περιορίζεται σε ομιλίες και παρουσιάσεις. Μεγάλο μέρος του προγράμματος είναι σχεδιασμένο γύρω από τη συμμετοχή του κοινού.

Καθ' όλη τη διάρκεια της διοργάνωσης λειτουργεί το «*Καφενείο του Γιάννη*», ένας χώρος ψηφιακής αποτοξίνωσης, όπου τα κινητά τηλέφωνα μένουν εκτός και η ανθρώπινη επαφή επιστρέφει στο επίκεντρο. Στον χώρο αυτό φιλοξενούνται συζητήσεις, καλλιτεχνικά εργαστήρια και δράσεις.

Την ίδια περίοδο παρουσιάζεται η διαδραστική εγκατάσταση «*Χαρτογραφώντας το ταξίδι του ΙΣΝ*», μια εμπειρία που συνδέει περισσότερες από 5.700 δωρεές του Ιδρύματος ανά τον κόσμο και αποτυπώνει το εύρος του διεθνούς κοινωφελούς του έργου.

Στους χώρους του ΚΠΙΣΝ φιλοξενείται επίσης η έκθεση «*Artefacts of the Future – Ethical Echoes in Medicine*» (Αντικείμενα από το μέλλον, ηθικές αντηχήσεις στην ιατρική) του **ETH Zürich**, η οποία

Gorillaz

Eric Nam

David_Byrne

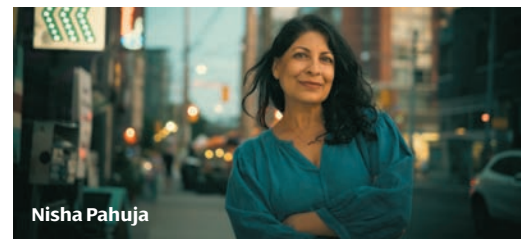

Μπαλέτο ΕΛΣ
Λεωφορείον ο Πόθος

©TIBERIU MARTA - SLOVENENATIONAL THEATRE/MARIBOR

Γιάννης
Αντετοκούνμπο

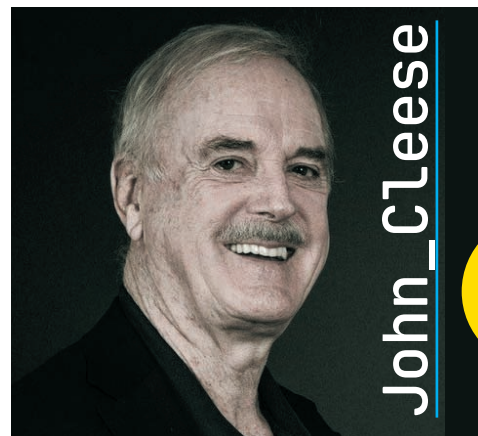
Nisha Pahuja

© GIANNIS ANTONOGLU

Sunitha Krishnan

John_Cleese

Norman Reedus

© JAMIE BRUIKE

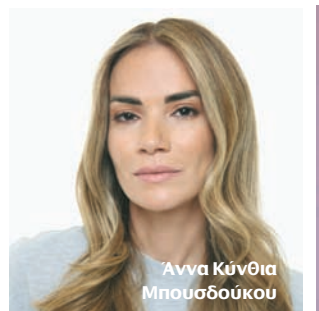
Αναλυτικά το πρόγραμμα στο snfnostos.org

Francesca Rossi

Γιώργος Κουμენტάκης

Άννα Κύνθια Μπουσδούκου

Νία Βαρδαλός

Karen_Hao

παρουσιάζει εκθέματα που μοιάζουν με αρχαιολογικά ευρήματα από ένα ασαφές τεχνολογικό αύριο, προσφέροντας μια ευκαιρία προβληματισμού γύρω από τις προοπτικές που διαμορφώνουν το μέλλον και τη στάση μας απέναντί τους. **Στις 24 Ιουνίου, ο Willem Dafoe και ο Jason Isaacs**, μαζί με ένα διεθνές cast, συμμετέχουν στην ιδιαίτερη παρουσίαση του έργου «Ο εκθρόνος του λαού» του Χένρικ Ίψεν, υπό τη σκηνοθετική ματιά του καλλιτεχνικού διευθυντή του Theater of War Productions, **Bryan Doerries**, η οποία λειτουργεί ως αφηγηρική συζήτηση για τη δημόσια υγεία, την περιβαλλοντική δικαιοσύνη και την ελευθερία του τύπου. Στις 24 και 25 Ιουνίου, το ΙΣΝ συνεργάζεται με την ομάδα του **ΠΟΛΥ ΚΟΥΛΑ** για ένα ειδικό κουίζ γεωγραφίας αφιερωμένο στον κόσμο και στο διεθνές αποτύπωμα του Ιδρύματος.

Επίσης, στις 25 Ιουνίου, το κοινό καλείται να αναλάβει ενεργό ρόλο στο «The Trials of Atlas», μια συμμετοχική παράσταση του προέδρου του Tällberg Foundation, **Alan Stoga**, όπου μεταξύ άλλων πρωταγωνιστεί ο υποψήφιος για βραβείο **Tony Zach Grenier**, γνωστός για τους ρόλους του στα «The Good Wife», «Fight Club», «Zodiac» και αλλού. Η υπόθεση διαδραματίζεται στο 2031 και εξετάζει ένα ερώτημα που μέχρι πρόσφατα ανήκε αποκλειστικά στη σφαίρα της επιστημονικής φαντασίας: μπορεί ένα σύστημα τεχνητής νοημοσύνης να θεωρηθεί υπεύθυνο για ένα έγκλημα; Στο ίδιο συμμετοχικό πνεύμα, αλλά σε πιο ανάλαφρη διάθεση, η χορωδία **Choir! Choir! Choir!** από το Τορόντο, μαζί με τον δικό μας **Good Job Nicky**, καλεί το κοινό να συμμετάσχει σε μια συλλογική μουσική εμπειρία, που δεν προϋποθέτει κάποιο ιδιαίτερο μουσικό ταλέντο.

Στις 27 Ιουνίου θα πραγματοποιηθεί η παράσταση «Ιθάκη – Μακρύ ταξίδι επιστροφής», βασισμένη στην «ΙΘΑΚΗ» του Καβάφη, από τον **Θίασο της Τρίτης**, της μεικτής θεατρικής ομάδας της Πόρτας Ανοιχτής με μέλη νέα άτομα με και χωρίς αναπηρίες, σε σκηνοθεσία της Δάφνης Οικονόμου και αφήγηση του ηθοποιού **Κωνσταντίνου Μαρκουλάκη**. Την ίδια ημέρα, η **Νία Βαρδαλός** και ο **Σπύρος Κατσαγάνης** παρουσιάζουν στο κοινό τη δημιουργική διαδικασία πίσω από τη συγγραφή και την ανάπτυξη ενός θεατρικού έργου. Ενώ ακολουθεί το Up Late Party με τους **The Blessed Madonna, Octave One, Xenia Ghali, ATÉ και SIOMA**, σε μια βραδιά που επιβεβαιώνει ότι το SNF Nostos 2026 παραμένει ταυτόχρονα χώρος διάλογου αλλά και γιορτής.

Willem_Dafoe

Έρση Σωτηροπούλου

©PARISTAVITIAN

Norbu Tenzing

Εμμανουήλ Καραλής

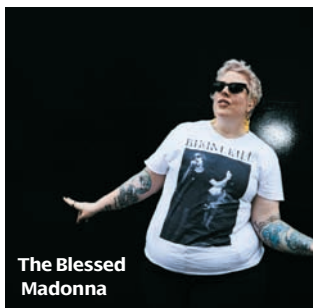

Jason Isaacs

©DAVID REISS

Radwa Hosny

The Blessed Madonna

Octave One

Κατερίνα Βραβά

Μπαλέτο ΕΑΣ Future Cargo

Ο αθλητισμός ως κοινότητα

Ο αθλητισμός είναι βασικός πυλώνας του κοινωφελούς έργου του ΙΣΝ, και δεν θα μπορούσε να απουσιάζει από το επετειακό SNF Nostos. Στις 23 Ιουνίου, ανήμερα της Ολυμπιακής Ημέρας, πραγματοποιείται το **SNF Nostos Run**, μια από τις πιο αναγνωρίσιμες δράσεις της διοργάνωσης. Με φόντο το αθηνναϊκό ηλιοβασίλεμα, οι συμμετέχοντες διασχίζουν την πόλη με προορισμό το ΚΠΙΣΝ, σε έναν αγώνα φιλανθρωπικού χαρακτήρα που περιλαμβάνει διαδρομές των 10 και 6 χλμ., καθώς και μια διαδρομή 1 χλμ. για αθλητές Special Olympics, ο οποίος διοργανώνεται από την ΑΜΚΕ «Αναγέννηση & Πρόοδος», μακροχρόνιο συνεργάτη του Ιδρύματος.

Jean-Michel Jarre

©FROUSSEAU

SNF Nostos Run

Πέρα από την αθλητική διάσταση, η συγκεκριμένη δράση συμπυκνώνει μια βασική ιδέα που διατρέχει συνολικά το SNF Nostos: τη σημασία της συμμετοχής. Δεν έχει σημασία ποιος κερδίζει ή πόσο γρήγορα τρέχει. Σημασία έχει η εμπειρία της κοινότητας, η αίσθηση ότι εκατοντάδες άνθρωποι μοιράζονται για λίγο μια κοινή διαδρομή.

Το φυσικό σπίτι του SNF Nostos

Υπάρχει ένας λόγος που το SNF Nostos μοιάζει να ανήκει οργανικά στο ΚΠΙΣΝ. Δεν πρόκειται απλώς για τον χώρο που το φιλοξενεί. Το ΚΠΙΣΝ αποτελεί ίσως την πιο ορατή έκφραση της φιλοσοφίας που βρίσκεται πίσω από το ίδιο το ίδρυμα: την πεποίθηση ότι οι δημόσιοι χώροι μπορούν να λειτουργήσουν ως χώροι συνάντησης, πολιτισμού, μάθησης και συμμετοχής. Από το 2017, όταν παραδόθηκε στην ελληνική κοινωνία από το ΙΣΝ, το ΚΠΙΣΝ έχει μετατραπεί σε ένα από τα πιο ζωντανά σημεία της Αθήνας. Εναν τόπο όπου συνυπάρχουν η **Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδος (ΕΒΕ)**, η **Εθνική Λυρική Σκηνή (ΕΛΣ)**, το **Πάρκο Σταύρος Νιάρχος** και εκατοντάδες διαφορετικές δραστηριότητες που προσελκύουν καθημερινά χιλιάδες ανθρώπους. Το SNF Nostos αξιοποιεί ακριβώς αυτή τη δυναμική. Οι συζητήσεις, οι συναυλίες, οι εκθέσεις, οι αθλητικές δράσεις και οι παραστάσεις δεν εξελίσσονται σε απομονωμένους χώρους αλλά σε έναν ανοιχτό δημόσιο τόπο, όπου οι επισκέπτες μπορούν να περάσουν, με ελεύθερη είσοδο, από μια συζήτηση για την τεχνητή νοημοσύνη σε μια συναυλία, από μια έκθεση βιοϊατρικής τεχνολογίας σε μια παράσταση χορού ή από έναν αγώνα δρόμου σε μια βραδινή συνάντηση με φίλους.

Η μεγάλη καλοκαιρινή συνάντηση της πόλης

Σε λίγες ημέρες το SNF Nostos 2026, η πολυσυλλεκτική διοργάνωση του ΙΣΝ γεμάτη συζητήσεις, προβληματισμό, τέχνη, τολμηρές ιδέες, μουσική, χορό, παραστάσεις, διασκέδαση και αθλητισμό, ανοίγει τις πόρτες της στο κοινό. Περισσότερο και από τα κορυφαία ονόματα αυτό που ξεχωρίζει είναι η φιλοδοξία του SNF Nostos 2026 να δημιουργεί έναν ζωντανό χώρο συνάντησης, μέσα σε μια ατμόσφαιρα κοινότητας, ανάμεσα σε διαφορετικούς κλάδους, θεματικούς άξονες και ανθρώπους. Και ίσως αυτό να είναι τελικά το πιο ενδιαφέρον στοιχείο της διοργάνωσης, ότι δεν αποτελεί απλώς ένα γεγονός που παρακολουθεί κανείς από απόσταση αλλά μια εμπειρία στην οποία συμμετέχει.

SNF Nostos 2026 του Ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος (ΙΣΝ), 21-28 Ιουνίου Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος (ΚΠΙΣΝ) Είσοδος ελεύθερη www.snf.org www.sfnostos.org

➤ **Για τις εκδηλώσεις που απαιτούν ξεχωριστή εγγραφή και για τις οποίες η ηλεκτρονική προεγγραφή έχει ολοκληρωθεί, περιορισμένος αριθμός επιπλέον θέσεων θα διατίθεται με σειρά προτεραιότητας στον χώρο διεξαγωγής την ημέρα της εκάστοτε εκδήλωσης.**

PEOPLE HAVE
REPOWER

Η προθεσμία
εξαργύρωσης του
voucher είναι έως
25 Ιουνίου

**Είστε δικαιούχος του προγράμματος «Αλλάζω σύστημα θέρμανσης & θερμοσίφωνα»;
Εξαργυρώστε άμεσα το voucher για να μη χάσετε τη σημαντική ενίσχυση στην:**

- αντικατάσταση θερμοσίφωνα, με νέο, τελευταίας τεχνολογίας
- εγκατάσταση σύγχρονης αντλίας θερμότητας

Εξοικονομούμε ενέργεια και χρήματα, προστατεύοντας το περιβάλλον μας!

**REPOWEREU
REBETTERU**

Η Δική μας ενεργειακή συμφωνία

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
& ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Ελλάδα 2.0
ΕΘΝΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΑΝΑΚΑΜΨΗΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

Με τη χρηματοδότηση
της Ευρωπαϊκής Ένωσης
NextGenerationEU